[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Copyright Registered.

இதன்விலை ரூபாய் ௨௦.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

[illegible] ।

* 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌚 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌃 [illegible]

[illegible]

(வடகுத்திருவீதிப்பிள்ளை) [illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ।
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ந்ரு யாவத்ஸ்வல்பகா ஹாரகி । ஸவிம்ஶு ஶ்ரீ[illegible]
[illegible] ஶ்ரீ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஶ்ரீ, [illegible]
[illegible] வரீஹரணீயா: [illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] ஶ்ரீ[illegible]
[illegible]
[illegible] * [illegible] ஶ்ரீ[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] * [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] * [illegible] * [illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible] ।
[illegible]
[illegible] । [illegible] * [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ஶ்ரீ[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ।
[illegible] — * [illegible]
[illegible], [illegible] , [illegible]
[illegible] ஶ்ரீ [illegible] ,
[illegible] ஶ்ரீ[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

त् इत्युक्तिप्रायेण विशिष्टैकत्वसाधकस्यापि वेदान्त-
शास्त्रस्य प्रयोजनवत्त्वोपपादकत्वात् । शास्त्रप्रतिपाद्यस्य वेदान्त-
वाक्यार्थस्य कारणत्वादिविशिष्टब्रह्मपरत्वं प्रतिपा-
दयन्नपि भाष्यकारः सूत्रितार्थं द्रढयति * जीवन्मुक्त-
ताज्जीवस्य निर्विशेषत्वम् । सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म
इति वाक्यार्थः इति सूत्रे वेदान्ततात्पर्यम्
समर्थितम् । अत्र सूत्रे * यतो वा इमानि भूतानि संजीवि-
तम् ...

[illegible]

[illegible] संहितविषयवेदान्त[illegible] विज्ञान[illegible]विशेषानु[illegible] [illegible]ज्ञान
[illegible] [illegible] यतिपति[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]चार्याः [illegible] । [illegible] वेदाः [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ।
परिहृत उक्तः [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ।
यद्वापि [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] किंकारिकः, [illegible],
[illegible] इति । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] । [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(மன்றைப்பங்காளிகி)

[illegible]

[illegible]

ஞகஜஓஸஜாரஸ்யணநிஞாநஸுதெஔநஜஜஹத்நஸாமஹ்விஶேஷவிவிஞ
நவிஜ்யம்ஹிதஹஷ்ணெபாயவேகா வா । ஶ்ரீ தேஶிகநாஜாவேஷ்டாதநஶத
வ்யாவ்யாநஸுவெ கூவாய்யர்ஹணாஞசாஹ் யணாவதார இதி ப்ரய
ஜாஜயயவிவரணே ஶ்ரீ தேஶிகாநாம் ஶ்ரீ நிவாஸயணாவதாரஸு
வதாம் ப்ரஜாணபு திவநாம் ஶ்ரீ நிவாஸந கொதாஞ்யம்பாவெ
யணாவு ஞாநஸ்வநப்ரஸிஸ்யா உகவெ ஷ்ருத இதர்யாமாய்ஸுக்தி
பவெநச ஞ்ஜீக்ருத்ய வேம்கடாயிப இதி நாஜயயம் வேம்கடேஶாவ
தாரஸுவதாஹிப்ராயகம் வ்யாவ்யாய ஶ்ரீ ஜஷ்ணயோஹ்ம்ஶ இ
தி நாஜயயவ்யாவ்யாவஸர ஹஹவாநு ஹாஷ்யகாரா: ஶ்ரீ ஹாஷ்யா
ஞள ஹக்திஸ்வரஸுவம் ஸப்ரபஞம் ப்ரதிஷ்டாப்ய ஶஞ்த்ருயெ ஸம்ஹ்ர
ஹேண ப்ரதிபாதிதவப் ந்யாஸஸ்ய பாரவக்ஷப்ரதிகேஷபஸுவர்
கம் கயிகாரவர்ஜிகாஸ்வரஸுவோதக்ருத்ஷஹப்ர ஹாவாஞீகம் ஸவிஸ்த
ரஜவபாஞயிதும் ஸ்வயஜவாமார்யஸுவெணாவதீர்ண இதிஹ் ஶ்ய
த்ஸாநாம் ப்ரஸிஸி: । யதாஹ வர்ஞாமாய்ரா: * வேம்கடேஶாவ
தாரோऽயம் தத்கணாம்ஶோऽயவா ஹவேத் । யதீந்த்ராம்ஶோऽயவெ
த்யேவம் விதர்க்யாய ஸூரிணமிதி । கூவாய்ஸ்ய யணாவதார
கேஸரீ * கஷ்டாஹிஜேர்காவரநாஜாத்ராஹிதித்தியதா நூவ
இதி வதேம்கடேஶஹாஷ்யகாரயோரவப்ஶகரவிர்ஜம் । விகஜோ ர
க்திஹ் தத்ஞம்ஶப்ரயாந்த்யாஹிப்ராயெணேத்யவஹஷவ்ரிதத்ரம் ।
ஸஜந தேஶிகேந்த்ராணாம் தஞஜெவ ா ஸி. ந ா ஞ ஜ்ஞ ா ந ா யி
க ா ந ா ம் ஸ்வ ஸி க ஸ்வ ஸி க யணா ா ம் ஶ த ா ஜ ா த் ஸ் ப் ப்ர ா
யாபேந்ந ப்ரயக்ஷதிநம் கூஷ்ணப் ஜாணப ஸிஸ்ஹிப்ராயகதிதி ஜா
பிதம் । கிஞ்ச ஸதஞ்சாரணாரவ்ஞிஷயஹக்திவிஹீநாநாம் ஹஹவஞ்ராஜா
ஞஜகடாக்ஷஞஸுரஹகம் தத ஸாவ தேஷாம் விஷ்ணகாரணப்யேவதே
ஶிகதாஜவெந ஜக்திஹயாஹித்யஞ ஸத்கித்ஜாஸிகாயாம் *ஹ
ரஷ வாஞீஹம்ஸாரபவஞாமாய்ஶிஷ்ய ஜநா ஸக்திஹீநா யதீந்த்ர
ப்ரியா ஸ்ய: । யதீந்த்ரப்ரியா விஷ்ணகாரணப்ஞஸுரா: கவெதா ஜ
கிவாதர் ஹி தாஞ்ஹ்ரியாநாம் இதி ஸமீக்ருதம் । ஹஹவஞாராயண
ஸ்ய ஹாஹவதாராயணவயர்த்ஞகவக யதீந்த்ராராயணஸ்ய தேஶிகே
ந்த்ராராயணவயர்த்ஞகஜவி தவெத்ய * வேஸவா விஷ்ணோவெர்ஷ்ணவா
ராயணாஞா தஞ்கவேஸவா ஸாதிநஸ்யம்தாநாம் । வேஞாஞாமாய்ரம்

[illegible]

[illegible]

पूर्वपीठिका समाप्ता ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

इत्यलम् ।

[illegible]

देवनायकाचार्यः

ஸ்ரீ [illegible] நம: ।

ஶுத்தாஶுத்தபத்ரிகா ।

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩	௧௫	ஈஹிஷி	ஈஹிஷீ
௬	௧௦	யாக்ருகை	யாருகை
௰	௧௭	ஸ்ரீ ஶிவாநு	ஸ்ரீ ஶிவாநு
௮	௬	யாகி	யாகிற
௯	௨௨	மயாவர	மயர்வர
௧௩	௨௧	வ்ராவிக	வ்ராவிக
௧௪	௫	ஶிரது	ஶிரா
,,	௨௧	பொருமை	பொறுமை
௨௧	௪	வெளவகராக	வெளவகராக
,,	௬	சொல்	செல்
௨௭	௰௯	[illegible]	[illegible]
௩௧	௨௮	ஹிகூ	ஹிஊ
௩௨	௰௮	[illegible]	[illegible]
,,	௰௯	[illegible]	[illegible]
,,	௨௮	[illegible]	[illegible]
௩௫	௰௫	[illegible]	[illegible]
,,	௨௭	இலேகளாகவிம்	இலேகளாகவும்
௩௬	௰௨	அவ	[illegible]
,,	௰௩	யறி	யரி
௩௭	௰௪	தன்னிடை	தன்னை
௩௮	௧	[illegible]	[illegible]
௪௧	௨	வருகின	வருகிறன
௪௩	௪	கடலண்ணன்	கடல்வண்ணன்
௪௬	௨	[illegible]	[illegible]
௪௭	௩	மாம்	மாம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
ருச	கக	யடி	யத
,,	உ௰	கொள்ரு	கொள்ள
ருரு	௩	மைா	மையா
,,	௪	பய	படி
,,	ரு	யங்	யெங்
,,	௬	கொத	கொவி
,,	௰	வவி	தவ
,,	கஉ	யாப	யான
,,	க௪	களைடி	களைகளை
ரு௬	க௬	னுனும்	ஞனும
௬எ	கக	ராநா	ராநி
எஉ	உ௪	யறித	யறிந்
எ௬	உஎ	ஈவ்ருக்ஷ	அப்வ்ருக்ஷ
அஉ	உ௱	ஈ	ஈ
,,	உ௪	கெண்டு	கொண்டு
அ௩	அ	ளினி	ஞன்னி
அ௬	க	ஶஷ்ருஷிநரு்ய	ஶஷ்ருஜுரு்ய
,,	க௬	ன்னுடைய	தன்னுடைய
௯௰	௩	ஶஷத	ஶஷா
௯க	௰	க்ஷணாயெ‍	க்ஷணாயெ‍
௯௨	௩௰	யுடைதா	யுடைத்தா
௯௪	உ௰	நீஹாமரு	ஹொமரு
,,	உக	யெ	நீய
௯௬	௬	வீயாந	வீயஶாந
,,	உ௬	ளாழி	ஞழி
,,	௩௰	தாகூமும்	தாகூமும்
௯௯	அ	நிவதீர்ந	நிவதர்ந
க00	௰க	ஶளவாயிகம்	ஶளவயிகம்

பக்கம்	வ.ரி	பிழை	திருத்தம்
௩௦௩	௨௪	யுள்ளவா||	யுள்ளனவா||
௩௧௪	௩௧	வ்ருத்தி	நிவ்ருத்தி
௩௧௫	௨௦	ஸஹகார	ஸஹஸ்ர
௩௨௨	௨௧	வசேநக	வசேநக
௩௨௯	௨௦	கணோக்தி	கணோக்த
௩௩௩	௨௮	வதிர்பா	வதிர்பாம்
௩௩௪	௨௨	மளவஙாசவ	மளாவஙாசவ
,,	௨௭	ஸபஷிதீசெக்ரு	ஸபஷிசெக்ரு
௩௪௫	௨௩	வஹ்மர	வஹ்மஸர
௩௪௮	௧௫	திவதிதஃ	திவததஃ
௩௪௯	௨௦	மைரயா	மைறயா
௩௫௧	௧	பண்ணப்படும்	பண்ணப்பட்டும்
௩௫௨	௰௨	காரண	காண
௩௫௩	௧	ஸதாகஞ்ய	ஸதாகய
௩௫௪	௰௮	னமா	மானா
௩௮௪	௫	ஷதாலேக்ஷி	ஷ்தாலேக்ஷி
,,	௰௪	தெவியும	தெவியின்
௩௯௭	௯	வக்ஷாவதெசூகீ ஸஞ்சம்	வக்ஷஸஞ்சம்
௩௯௮	௰௫	ஸாயநெத	ஸாயநெ
௩௯௯	௨௫	ஜ	ஜ.வ
௪௦௧	௨௫	ஸவநாஸமவ	ஸமவநாஸமவ
௪௦௭	௨௪	செநக	செஷக
௪௧௩	௨௯	ப்ரபி	ப்ரஷபி
௪௧௮	௰௮	ஸரண	ஸர
௪௩௰	௰௪	ஸம்யி	ஸம்யி
௪௪௪	௨௫	வ்ராக	வாக்ரு
௪௪௮	௰௩	ங்கே	டங்க
௪௫௨	௫	வென்று இஸ்ஸ்ரகா	வென்று ஸம்கிக்த இஸ்ஸ்ரகா
௪௭௪	௨	ஸாதித்து	ஷாதித்து
௪௯௫	௩௦	ரஞைத்தை	ரஞைந
,,	௩௧	ஸம்கித்த	ஸம்கித
௪௯௯	௫	க்ஷணமா	க்ஷணருமா
௫௩௧	௧	ரசெத	ரசெத்த
௫௩௩	௨௭	ஸவர்ஷா	ஸவர்ஷா

ஸ்ரீ:

ஶ்ரியை நம: ।

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ।

ஸ்ரீமத்தயாஶதகஸ்தோத்ரே த்ராவிடவ்யாக்யாஸஹிதே

ப்ரதமதஶகப்ராரம்ப: ।

ஸ்ரீமான் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ ।

வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ॥

அவதாரிகா ॥ அநாதிகாலமாக ஸம்ஸாரஸாகரத்திலே முழுகிக் கிடந்து. கரைகாணமல உழலுகின்ற ஸம்ஸாரிசேதநர்களுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமாக 'கஸௌயாதே மஹாரேக ஜுஷிவர்ணாம்ஶகோ ஹரே: । தத: காலாந்தரே ஶ்ரௌதவர்த்மஸிம்ஹ: ப்ராதுர்பவிஷ்யதி ॥ தோராந்தாசார்யஸம்ஜ்ஞஸ்ய நிகடே தத்ர பர்வதே । தத்ராபி ஸமவா விண்டவர்ஜித ஶ்ரீவத்ஸநாதக: ॥ ப்ரஸந்நா ஸவிதா பாத்ரம் கிம் பாப: க்ருதகே யதே । என்று ப்ரஹ்மாண்டபுராணத்தில ப்ரஹ்மநாரத ஸம்வாதரூபமான வ்ருஷாத்ரிமாஹாத்ம்யத்தில த்ருதீயாத்யாயத்தில் சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீநிவாஸனுடைய கண்டாம்ஶமாக லோகத்தில் அவதரித்தருளின ஸ்ரீமத்வேதாந்ததேஶிகனவர் பக்ஷ காரபாராயணரான தம்முடைய யோகாநுஷ்டாநதஶையிலே ஸாக்ஷாத்க்ருதமான விஶ்வாதிஶாயி பரமபுருஷ திவ்யமங்களவிக்ரஹலாவண்ய விஶேஷத்திலீடுபட்டு அந்த லாவண்யவிஶேஷமானது மாநஸா

ஶாஸ்த்ரமாத்ரவிஷயமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்காரத்துக்கும் விஷயமாம்படி ஸ்வயம்வ்யக்தக்ஷேத்ராதிகளான உகந்தருளின தேஶவிஶேஷங்களில் அர்ச்சாரூபேண எழுந்தருளியிருக்குமெம்பெருமானுடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹங்களை மங்களாஶாஸநஞ்செய்வதாக திருவுள்ளம்பற்றி திவ்யதேஶயாத்ராக்ரமத்தாலே திருமலையேறவெழுந்தருள திருவேங்கடமுடையானும் தன்னாலே ப்ரவர்த்திதமான ஸம்ப்ரதாயபரிஸம்ஜ்ஞாபநத்துக்கு ப்ரவர்த்தகராவாயிருக்கையடியாக வேதாந்ததேஶிகபதே விநிவேஶ்ய பாலம் என்று ஸ்ரீதயாஶதகத்தின் முடிவிலருளிச்செய்யப்போகிற க்ரமத்திலே ஸ்ரீரங்கநாதாஜ்ஞாவஶியான தம்மாலே வேதாந்ததேஶிகபதத்திலே நிவேஶிக்கப்பட்ட நம் தேஶிகரைக் கண்டுபொரவுகந்தருளி. தேவதேவோத்ஸவம் ப்ராப்ய ந சாஸ்ய ஸத்ருஶோ ஜந: । விப்ரஸ்ய ஜயிநக்ஷத்ரே ததைவ ப்ரியதர்ஶந:॥ கலௌ ஜநார்தநோ நாம ஸ்வயம் ஜாதோ ப்ரவர்த்தக: । பவிஷ்யதி ததோ ஜ்ஞாநம் ஸர்வத்ர ப்ரதிபாலயந்॥ என்று ப்ரஹ்மாண்டபுராணத்தில் ஸ்ரீநாரதவசநரூபமான ஸ்ரீவேங்கடாசலமாஹாத்ம்யத்தில தேஶிகாவிர்ப்பாவத்தில் தொண்டமானைக்குறித்து தானே சொன்னபடியே அநந்தஸூரிகுமாராயவதரிக்கும் தஶையில் தன்னுடைய கண்டாவதாரவிஶேஷத்தாலே ஸித்தமானவிவருடைய ஸர்வஜ்ஞத்வாதிஸகலகுணவிஶேஷம் ஸ்வீக்ருதமாம்படியும், க்ருஷ்ணாவ்வீப்யே வேதாந்த தேஶிகாய ச । என்று ஸ்ரீநிவாஸநாமாஷ்டோத்தரத்தில் சொல்லுகிறபடியே தன்னுடைய ஸம்பந்தவிஶேஷாயிதமானவிவருடைய ஸர்வஸ்வாயாமவேதாந்தாசார்யபதத்துக்கநுரூபமாகவும், ஶாஸ்த்ராந்தஸித்தி ஹேதாவ்ருத்தி தே ஶாஸ்தா: என்றிவர் தாமேயருளிச்செய்யப்போகிறபடியே காங்க்ஷாயிகம் வக்ஷ்தி என்னும்படி அதிஶயநீயமாகத் தம்முடைய ஸர்வரூபவாதிஸாக்ஷாத்காரத்தை ப்ரஸாதித்தருள இப்படிப்பட்ட திவ்யாநுபவவிஶேஷத்துக்கு நிதாநமூர்த்தியாயும், காருண்யம் ச மாநேஷு ஸாவஶேஷம் என்று

ஸர்வஜ்ஞ [illegible] ஸர்வேச்வரனுக்கு [illegible] யாயுமிருக்கும் தன்னை

யிடத்தில் [illegible] மாகத் தாம் செய்தருளப்

போகிற [illegible] யாம்படி [illegible] யைப்

பண்ணியும் அவ்வளவன்றிக்கே பெரியபிராட்டியானவள் [illegible]

[illegible] என்கிறபடியே [illegible] களிலே [illegible]

[illegible] யாய் [illegible] த்தில் [illegible]

மாயிருக்குமாப்போலே இவளும் [illegible] யாகை

யாலே ஸ்ரீநிவாஸனுடைய [illegible] த்தில [illegible] யாய் [illegible]

[illegible] என்றும் [illegible]

[illegible] என்றும் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய திருவடிகளிலும்

திருக்கண்களிலும் [illegible] த்தாலும் [illegible]

[illegible] த்தாலும் [illegible] யாய் [illegible]

மான [illegible] ங்களில் [illegible] யுமாயிருக்கையால்

இவள்திறத்தில் [illegible] யான பெரியபிராட்டியா

ரோபாதி [illegible] யை பண்ணியருளியும் இப்படி

[illegible] யாய் அதடியாக [illegible]

[illegible] யுமாயிருக்கிற [illegible] த்துட

ங்கி இப்படிப்பட்ட [illegible] முடையளான [illegible] க்கு [illegible]

[illegible] னான திருவேங்கடமுடையானை, [illegible]

[illegible] ।। [illegible]

[illegible] ॥ என்கிறபடியே [illegible] யமானவ [illegible]

[illegible] த்தை மறந்தும், [illegible]

[illegible] । [illegible]

[illegible] ॥ என்று சொல்லுகிற [illegible]

த்திலே [illegible] களாலும் [illegible] களு

டைய [illegible] ங்களாலும் [illegible] மான திருமலையினழகி

லும [illegible] களாலே

ஸ்ரீநிவாஸனுடைய [illegible] கொண்டதோவெ

ன்று உத்ப்ரேக்ஷணீயங்களானவருவிகளுடைய ராமணீயகவிசே ஷத்திலுமீடுபடடும் வ்ருக்ஷங்கள் பக்ஷிகள் முதலானவாரண்யகஜந்து க்களுடைய குஜிதவிசேஷங்களை பார்ஶ்வஸ்தத்தில் நித்யஸூரிக ளாலே நிரந்தரபரிசீலனமாயிருந்துள்ள ஸ்வஸ்தானத்தினுடைய ஸந்நிதானத்திலே ஸம்ஸாரிகமான ஸ்தானத்திலுங்காட்டில் மேலானவாநந்தங்கொண்டு கேட்டருளியும் விரகாரமிழந்த ர க்ஷ்யவஸ்து மராஜநிதஸ்தானந்தத்தாலே ஸுதாநாஸுதாஸதேஸாயதோ ஸாயஸம் ஸாயஸம் அரண்டேசணாம்பா— என்று யசோதாநந்தனன் நடத் திக்காட்டிய க்ரீடாவைபவவிசேஷத்தாலே ஸமுசிதமானபடி யே ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணாவதாரங்களில் ஸ்ரீஸீதாருக்மிணிகளான பிரா ட்டிமார்களோடு தாமனுபவிக்கும் லீலாரஸவிசேஷங்களு டையவிழவைமறந்தும் பாரமார்த்திகரஸமுடையதாயுமுபாயஸமு டையதாயுமிருக்கையாலே தனக்கு நித்யஸஹசாரிணியான பெரியபிராட்டியாருடனே ஓர் குளத்தின் கரையில் நித்யாநந் ஸ்திதனாய்க்கொண்டு நிரந்தரமாகவஸிக்கும்படி பண்ணின பர மோபகாரகமாய் சுப ராஜாஸ்தானமுடைய வைராக்ய ஸ்தப்ததேஹ: । த்ருஷ்டாரிமிவரஸ்யம் ஸ்திராஸகாதயே॥ ப்ராஸாதமண்டலஸ்யாஸ் ஸங்காஶ்யஸ்ஸு யோகிந: । ப்ரஸ்தாஸ்யாஸ்ஸதாதேவாநஜாநந்தி யதா ஸ ॥ யத்ருஷ்டித்வதி வைஜயந்தஸமாஹிதம் ந்ருப । தயா ஸம்ஸக்தி தத்ஸம் மிரேவஸ்ய ப்ராஸாத: ॥ என்றும், ஸ்ரீவேங்கடகிரிதத்தாஸ க்ஷேத்ரம் பண்யம் ஸ்ரீதமே । ஸர்வபாபப்ரணாஶம் ஸர்வபுண்ய விவர்தனம் ॥ வக்தும் ந ஶக்ய ஸாஹாத்ம்யம் ப்ரஹ்மணாபி ஸுரேர வி ॥ ஶக்யதே வா கதாஸ்ய தத்வம் ஸாநாவி ஸாஹாஸ்தே। என்றும், வேங்கடாத்ரி ஸமம் ஸ்தானம் ப்ரஹ்மாண்டே நாஸ்தி கிஞ்சந । வேங்கடேஶ ஸமோ தேவோ ந பூதோ ந பவிஷ்யதி॥ என்றும், அவன் தன்னு ஆம அவனுகந்தருளும திவ்யதேசத்தின் பெருமையறிந்த ஸஹ ஷிகளாலும் கொண்டாடப்பட்ட வைபவமுள்ளதாய் ஸுஜநாஸ ஸ்வாஹ்ருதேர்த யத்ர ராஸஸ்வலக்ஷண: । என்றும திருமலையதுவே

அடைவது திறமே என்றும், [illegible] திருமலையை தம்முடைய [illegible] தோற்றமுறபடதநொழுகிறுர். [illegible] யாலே.

[illegible] ॥ १ ॥

[illegible]

[illegible]

தாவது காலவாயை) [illegible]க்கிறேன. அந்தகால்வவாயில் ஸ்நாநம பண்ணுகிறேன்.

[illegible]:—நாதமுநிகள் ஆளவந்தார் உடையவர் முத லியவாசார்யர்களாலே நிறமபியும் [illegible] முதலான குணங்கள பொருந்தியுமிருக்கும் [illegible] யாகி ஸ்நாநபாநம பண்ணுந் தொறைகள் நிறைந்தும் குளி ர்ச்சிபொருந்தியுமிருக்கிற ஸ்ரீநிவாஸனுடைய [illegible]யாகிற ம டுவினுடைய எககாலத்திலும் பெருகாநின்ற காலவாயில ஸ்நா நஞ் செய்கிறேனென்றபடி.

[illegible]—இவ்விடத்தில் [illegible]ங்களான மூன்று கரணங்களுஙகூடி செய்யபபடும நமஸ்காரத்தை [illegible]மாக (அதாவது [illegible]மாக) வருளிசசெய்தார். ॥ உ ॥

ச ॥ இப்படி [illegible]த்தாலே [illegible]யை வணங கி [illegible]த்தாலே ஆழ்வார்களையும [illegible] [illegible]ரான [illegible]களையும் விசேஷித்து வணஙகக்கடவரா ய அதில் இடைவிடாதவு[illegible]த்தாலும் [illegible] [illegible]த்தாலும் [illegible]ரானவா ழ்வார்களை முந்தறத்தொழுகிறார். [illegible] ।

உ௩ ॥ [illegible] ।

[illegible] ॥ ௩ ॥

[illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥

[illegible]:—மூன்று வேதங்களும் எவர்களுடைய திருமொ ழியினுருவத்தாலே எல்லோர்க்கும் [illegible]மாயிருக்குகையை [illegible]க்கிறதோ. (அடைகிறதோ) ஸ்ரிய:பதியினுடைய [illegible] னிடத்தில் [illegible]முள்ளவர்களான அதாவது ஸ்ரீநிவாஸனுடைய [illegible] ஒன்றையே [illegible]மாகப்பற்றினவரான அந்த [illegible]களை அதாவது [illegible]ரான ஆழ்வார் களை [illegible] செய்கிறேன்.

தாத்பர்யம்:—வேதவேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தஶரதாத்மஜே। வேத:ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத்ராமாயணாத்மநா ॥ என்கிறபடியே ஜந்மக்ஷணாரம்பமாக பெருமாள் அவதரித்தருளுமளவில் வேதமும் வால்மீகியினுடைய முகாரவிந்தத்தில் நின்றும் ராமாயணமென்றோர் வடிவுகொண்டு ஆவிர்ப்பவித்தாப்போலே ஸநகாதிகளான ஸ்ரீமுநிகள ஸமுதாயத்தில் ஸஜ்ஜநாநுவர்த்தநத்தாலே சூழப்பட்ட வேதநர்களுடைய வுஜ்ஜீவநாரம்பமாக நாநாஜாதீயரான வேதநர்கள் ஸாஜாத்யாபிஜநம்படியாக விஸ்வஸிக்கும்படி ஸம்வதஸிப்ராயவிஶேஷாநுஸந்தாநத்தாலே நாநாஜாதிகளிலவதரிக்க ஐம்ருஜுஸ்ஸாமமென்கிற மூன்று வேதங்களும் இப்படி ஸ்ரீமுநிகளுடையவவதாரஸூசகரான எந்த ஆழ்வார்களுடைய முகாரவிந்தங்களில் நின்றும் பெருகாநிற்கும் த்ராவிடவேதம்போல உத்ராவிடப்ரபந்தரூபமாகவாவிர்ப்பவித்து ஸர்வருக்குமதிகரிக்க லாகையாகிற காரணாவஶேஷயில் பெருதவோ பெருமையைப் பெற்றனவோ. ஸ்ரீநிவாஸனுடைய க்ருபையையே ஶரணமாகப் பற்றினவராயும் அதாவது தங்களுடைய ஸாதநாந்தரங்களுக்கு நாமுபாயமாகவுபாயாந்தரங்களை விட்டு ஸஹஜகாருண்யவிஶிஷ்டனை ஸ்ரீநிவாஸனுடைய திருவடிகளில் ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணினவராயும் அதிலவனுடைய காருண்யத்துக்கு பாத்ரபூதராயும், ஸதாம்ருதவிஶேஷேண கேநசித்ஸாத்ய: । காருண்யநாயகஸ்ய ப்ரபந்நஸ்ய ப்ரபு: ॥ என்றருளிச்செய்த க்ரமத்திலே இதுமீமுள்ளபோதே மயாவறமதிநல மருளும் படி பரமகாருண்யவிஶேஷவிஷயராயிருக்கும் அந்த ஆழ்வார்களை பஜிக்கிறேனென்றபடி.

தாத்பர்யம்—வேதத்துக்கு காரணாவஶேஷயாவது ஸம்ஸ்க்ருத வேதரூபமாயிருக்கும் தஶை. ஸம்ஸ்க்ருதவேதமானது ப்ராஹ்மண க்ஷத்ரிய வைஶ்யரென்கிற த்ரைவர்ணிகர்க்கே அதிகரிக்கயோக்யமாகையாலும் ஆழ்வார்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திரூபமாகவாவிர்ப்பவிக்குமளவிலும் ஸம்ஸ்க்ருதபாஷாரூபங்கொண்டுஆவிர்ப்பவிக்குமாகில் விதாஸ்வரிஶிநாக்ஷரரான ஹீநஜாதீயர்க்கு உபஜீவ்யமாகமாட்டாமையாலும் ஸர்வாதிகாரத்வ த்ராவிடபாஷாரூப

மாகவாவிஷவித்தமென்று தாத்பர்யம். ஸ்ரீமத்ராமாயணபாரதா ரத்தில வேதார்த்தங்களில் வேண்டும் ஸாரதமாம்ஶத்தை ஸங் ருகருமயிகரிககலான ஸாவெஷயாலே ஸம்ஹ்ருஹித்துக் காட்டியும் என்றருளிச்செயகையாலே இவ்வர்த்தம் ஸிஷ்டம் ॥ ॥ ௬ ॥

௭ ॥. இப்படி ஆழ்வார்களைத்தொழுது இனி பராஶராதி வ்யாஸநம்பண்ணுகையாலே ப்ரபந்நயத்தாலே உபகரித்தவ ராய் அதடியாகவாழ்வார்களுக்கும பூர்வாசார்யரான ருஷிக ளைநமஸ்கரிக்கிறார். பராஶரேத்யாதி ॥

௭ ॥ பராஶரமுகான் வந்தே ஸதீர்யநயெஷ்ணதாந் ।

கருணாகாஞ்சநாபாண்ட்ரமஹாஸ்ராவிதருதீயாந் ॥ ௭ ॥

பதா ॥ ஶப்தாந்வய:— கருணாகாஞ்சநாபாண்ட்ரமஹாஸ்ராவிதருதீ யாந்- அத ஏவ- ஸதீர்யநயெஷ்ணதாந்- பராஶரமுகாந் வந்தே ॥

ஶப்தார்த்த:— ஸ்ரீபிவாஸனுடைய கடாக்ஷமாகிற மஹாநதியா லே என்போலிகளை நனைத்தவராய் ஆதலால் ஸதீர்யனுடைய ந்யாயத்தில் நிற்குமவரான பராஶரர் முதலிய ருஷிகளை வ ந்தநம் பண்ணுகிறேன்.

தாத்பர்யம்:— ஸதீர்யனானவன் தன்னுடைய ப்ரயத்நத்தினா லே ஸமுத்ரியில் வருவிக்கப்பட்ட மஹாப்ரவாஹத்தினாலே கபி லருஷியினுடைய கோபாக்நியினாலே கரிராய் ப்ராணனையிழந் த ஸகரபுத்ரர்களுடைய ஶரீரத்தை நனைத்து அம்முகத்தால் அவர்களை உஜ்ஜீவிப்பித்தாலப்போலேப்ரஹ்லாதிதயாபராதிகளாலே எறிந்துஅதாவதுகடுவடமானதுவாதவஸ்நிவெபாநவத்தியாலே த்ருஷிவிஷயமாயிருந்ததேயாயினும் அத்யந்தாவயவ வொஷியுத்தர லேயாராணாதிப்ரயொஜநத்துக்கு உபயுக்தமாகாதாப்போலே விஶி ஷ்டவேஷயாரணகாத்ரத்தாலே ஸாயுஜ்யஸாஜாத்யமுள்ளவராயி ருந்தும பாராயக்ரமத்தியமடியாகவுண்டான ஸமஷ்டிஹ்ருஷி

ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஸம்ஸாரவ்ருத்தியில் ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநரூபங்களான ஸுகது:க்கங்களிலே யோக்யதையையிழந்து அதினாலே ப்ராணனென்று வேதாந்தங்களில்ச சொல்லப்பட்ட பரமாத்மாவைவிட்டு நீங்கியிருக்கும் அதாவது ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸாமாந்யமான ஸ்ரீய:பதிகடாக்ஷத்துக்கு பாத்ரீபூதராயிருக்கும் நம்போல்வார்களை வேதாந்தஸம்ரக்ஷணரூபங்களான நாராயணஸஹஸ்ரநாமாதி திவ்யப்ரபந்தங்களுடைய ப்ரவர்த்தனம் முதலான தங்களுடைய ப்ரயத்நத்தாலே வருவிக்கப்பட்ட ஸ்ரீநிவாஸனுடைய க்ருபையாகிற மஹிமையாலே நனைத்து உஜ்ஜீவிப்பித்தவராய் அத்தடியாக ஸம்ஸாரஸாகரோத்தாரகனான ஸ்ரீமானுடைய ந்யாயத்தில் நிற்குமவரான பராசரபாராசர்ய ப்ராசேதஸப்ரம்ருதி மஹர்ஷிகளை வந்திக்கிறேனென்றபடி. ॥ ௪ ॥

௫ ॥ இப்படி ஸம்ப்ரதாயத்தாலுபகரித்தவரான மஹர்ஷிகளைத் தொழுது இனி உபதேசமடியாக ஆழ்வாருக்குமாசார்யரான ஸேனைமுதலியாரை நமஸ்கரிக்கிறார். அசேஷேத்யாதி ॥

> ௫ ॥ அசேஷவிக்நசமநமநீகேச்வரமாச்ரயே । ஸ்ரீமத:
> காருண்யாம்போதே: சிக்ஷாஸ்ரோத இவோத்திதம் ॥ ॥ ௫ ॥

வ்யா ॥ ப—ய:—ஸ்ரீமத:- காருண்யாம்போதே:- உத்திதம்- சிக்ஷாஸ்ரோத இவ ஸ்திதம்- அசேஷவிக்நசமநம்- அநீகேச்வரம் ஆச்ரயே-

ப—ய:—ஸ்ரீநிவாஸனுடைய தயையாகிற பெருமடுவிலுண்டான சிக்ஷையென்கிற ப்ரவாஹம் போன்றவராய ஸர்வவிக்நங்களையும் சமிப்பிக்கும் ஸ்வபாவமுள்ளவருமான ஸேநாபதியென்று பேருடைய விஷ்வக்ஸேநரையாச்ரயிக்கிறேன்.

தா—ய:—ஒருமடுவானது ஜலஸம்ருத்தியாலே தன்னுள்ளடங்காமல் தானே மேல்வழிந்து கால்வாயாகப் பெருகுமாப்போலே ஸ்ரீநிவாஸனுடைய காருண்யமாகிற ஒரு பெருமடுவா

னது அவன் திருவுள்ளத்திலுள்ளடங்காமலிவருடைய [illegible]த்தாலொரு [illegible]மான கால்வாயாகப் பெருகினதோ வென்று [illegible]விக்கலாம்படி [illegible]முடையவராய் அவ்வவ்வ [illegible]களுக்கு வேண்டுமிஷ்டஸங்களுக்கு [illegible]களான [illegible]ங்களையும் அவரவருடைய [illegible]மாகப் போக்கடிக்கும் [illegible]முடையவராய ஸ்ரீ [illegible]னுடைய [illegible]க்கு [illegible]மாயிருக்கும் [illegible]யிக்கிறேனென்றபடி.

[illegible] — இங்கு [illegible]னுடைய [illegible] பண்ணும் [illegible] முதல் [illegible]ளவாகவுள்ள [illegible] திறத்திலும் ஸ்ரீ [illegible]மென்னும்படி ஸ்ரீயः பதியாலே தமமுடைய [illegible]மடியாகவுண்டான [illegible]த்திலும் [illegible]விக்கப்பட்டவரான [illegible]முதலியார் செய்தருளும் [illegible]ங்களை [illegible] விஷயத்தில் அவன் பண்ணும் [illegible]களைப்போலவே [illegible]களுடைய [illegible]த்தாலுண்டான பாபங்களுடைய [illegible]க்கும் மேலபசாரம் செய்யாமைக்கு முடலாயிருக்கையடியாக [illegible]மான [illegible]யில சொருகவேணுமென்று கருதி இப்படிப்பட்ட [illegible]மாக இவர் செய்யும் [illegible]ங்களை ஸ்ரீ [illegible]னுடைய [illegible]யில் நின்றும் தானே பெருகின வெள்ளமாகவருளிச்செய்யத்திருவுள்ள முடையவராய் இவர் செய்தருளும [illegible]களுடைய [illegible]மான [illegible] தோன்றும்படி இவர் தன்னையே [illegible]யாலே ஸ்ரீ [illegible]னுடைய [illegible]யிலுதித்த [illegible]மான வெள்ளமாகவருளிச்செய்தார். ॥ ௫ ॥

௬ ॥ இப்படி [illegible]முதலியாரைத் தொழுது இனியவருக்கு [illegible]யாய் [illegible] கொடியிலு முபாய கொடியிலும் நின்று [illegible]த்தில [illegible]

தையான ஜகந்நாதனை நமஸ்கரிக்கிறார். ஸமஸ்தேத்யாதி ||

௩ || ஸமஸ்தஜநநீம் வந்தே சைதந்யஸ்தந்யதாயிநீம் | ச்ரே
யஸீம் ஸ்ரீநிவாஸஸ்ய கருணாமிவ ரூபிணீம் || ௩ ||

வ்யா || பதயோ:—சைதந்யஸ்தந்யதாயிநீம் ச்ரேயஸீம்-ரூபிணீம் ஸ்ரீநிவாஸஸ்ய கருணாமிவஸ்திதாம்-ஸமஸ்தஜநநீம்-வந்தே |

பதார்த்த:—ஜ்ஞாநமாகிற முலைப்பாலைக்கொடுக்குமவளாய யாவருக்கும மிகவுங்கொண்டாடத்தகுந்தவளாய் ரூபங்கொண்ட ஸ்ரீநிவாஸனுடைய கருணைபோன்றவளாயிருக்கும் ஸர்வலோகமாதாவான பெரியபிராட்டியாரை வணஙகுகிறேன்.

தாத்பர்யார்த்த:—தாயானவள் முலைப்பாலாலே சிறுவனை வளர்க்குமாப்போலே அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநமாகிற முலைப்பாலைக்கொடுத்து சேதநர்களையுஜ்ஜீவிப்பிக்குமவளாய் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய கருணையானது ஓர் பெண் வடிவுகொண்டதோவென்று ஊஹிக்கைக்கு உருப்பான ஸௌந்தர்யாதிகளையுடையவளாய் திருவில்லாத்தேவர்களிற்காட்டில் வேறுபாடு நிலைநிற்கும்படி ஸர்வஸ்வாமிநியாவதாயிருக்கையால் அவனிலுங்காட்டில் கொண்டாடத்தகுந்தவளுமாயிருக்கும் நிகிலலோகமாதாவான பெரியபிராட்டியாரை வணங்குகிறேனென்றபடி.

தாத்பர்யம்—தாய்முலைப்பாலானது பாலனுடையசரீரத்தை வளர்க்குமாப்போலே ஜ்ஞாநமானது சேதநனை உபாயாநுஷ்டாநரூபஸ்வரூபாநுரூபவ்ருத்திஸம்பத்தாலே வளர்க்குகை யாலிதை முலைபபாலாகக்கூறினார். கருணையானது ஒருவனுடைய துயரத்தை நீக்கவேணுமென்கிற நினைவாகையாலும அநுக்ரஹமானது நிரஹங்காரரூபமறியாத பிராட்டிக்கு ஸர்வத்துக்கீடாக மோக்ஷம் கொடுக்கும் பெருமாளிலும மேலானதாகையாலும் இவளை வடிவுகொண்ட ஸ்ரீநிவாஸகருணையாக உத்ப்ரேக்ஷித்தார். || ௩ ||

ஈ ॥ இப்படி பெரியபிராட்டியாரைத்தொழுது ஸர்வ ஸ்வாமிநீஸர்வநாயக என்னும் படி ஸர்வாகாரத்தாலுமிவனுக்கொப்பானவர்களாய் இவனுடைய கரசரணாத்யவயவங்கள் போல் இவனுக்கத்யந்தஶேஷபூதைகளுமான ஸ்வாமிநீதேவிக ளோ இவளோபாதிஸமஸ்தஸ்ருஷ்டிஸம்பந்தமான நிரூபகாயிகஶர த்ரயீகாரமடியாக வந்தநம் பண்ண திருவுள்ளமுடையவராய் அவ்விருவர்களில் பெருமானுக்கு ஸந்நிஹிதவாஸஸ்தலவிஶேஷியான ஸ்வாமிபிராட்டியாரை முற்பட வந்திக்கிறார். வந்தே த்ர்யாதி ॥

உ௫ ॥ வந்தே வ்ருஷகிரீஶஸ்ய மஹிஷீம் விஶ்வதாரிணீம்। தத்
க்ருபாப்ரதிகாதாநாம்க்ஷமயா வாரணம் யயா॥௭॥

ஶப்தார்த்தம்:—யயாக்ஷமயா தத் க்ருபாப்ரதிகாதாநாம் வார ணம் ஸவதி வ்ருஷகிரீஶஸ்யமஹிஷீம் தாம் விஶ்வதாரிணீம் வந்தே ।

பதார்த்தம்:—க்ஷமையென்று பேருள்ளவளான கமாகுணம் பொருமையென்கிற குணத்தினுடைய ஸ்வரூபமுள்ளவளான யாதொரு ஸ்வாமிநியாலே ஸ்ரீநிவாஸனுடைய க்ருபையின் த டைகளுக்குத்தடையுண்டாகிறதோ அதாவது ஸ்ரீநிவாஸக்ருபை யானது எவளுடைய ப்ரயத்நத்தாலே தடையின்றி ப்ரவர்த்திக்கிற தோ ஸ்ரீநிவாஸனுடைய பட்டமஹிஷியாய் விஶ்வதாரிணியென்று பே ருடையவளானஅந்தஸ்வாமிப்பிராட்டியாரை வந்தநம்செய்கிறேன்.

தாத்பர்யம்:—சேதநன் பக்கல் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய க்ருபாப்ர ஸரத்துக்கு விரோதிகளான பாபங்களானவை பொருமையின் மிகுதியாலே க்ஷமாகுணத்துக்கு வாசகமான க்ஷமாஶப்தத்தாலே பேர்பெற்றிருக்கும். எந்த ஸ்வாமிநியாலே நீக்கப்படுகின்றனவோ பெரியபிராட்டியாரோபாதிபட்டமஹிஷியாய் பெருமானுடையவா ஸஸ்தானத்துக்கு ஸந்நிஹிதாலங்கார ஸ்வாமிநியாய் ஸம்ஶ்ரிதவாத்ஸல்ய ஸ்வாபாவ்யப்ரகர்ஷத்தியக்ஷ் ஸ்வாதந்த்ர்யமின்றி ஸர்வஸஹஸ்துக்களையும்

யளித்து ஸர்வம்ஸஹையென்று பேர்பெற்ற ஸம்ருத்திக்கு அதிஷ்டாந தேவதையாய்க்கொண்டு அவளைச்சொலலும் விஶ்வதாரிணியென்கிறபேராலே சொல்லப்பட்டவளுமான அந்த ஸம்ருத்திபிராட்டியாரை நமஸ்கரிக்கிறேனென்றபடி. ॥ எ ॥

௯ ॥ இப்படி ஸம்ருத்திபிராட்டியாரை நமஸ்கரித்து அவருடைய இடதுபக்கத்துக்கு ஸம்ருஷ்ணஸம்ருத்தையான நீளைப்பிராட்டியாரை ப்ரார்த்திக்கிறார். நிஶாமயத்விதி |

உ௫ ॥ நிஶாமயது மாம் நீளா யத்போகபடலைர்

த்ருவம் | பாவிதம் ஶ்ரீநிவாஸஸ்ய பக்ததோ

ஷேஷ்வதர்ஶநம் ॥ ॥ அ ॥

வ்யா ॥ ப—ய:—யத் போகபடலை: ஶ்ரீநிவாஸஸ்ய பக்ததோஷேஷு அதர்ஶநம் பாவிதம் த்ருவம் ஸா— நீளா மாம் நிஶாமயது |

ப—ர்த்த:—எந்த நீளாதேவியினுடைய போகங்களாகிற நேத்ரதோஷங்களாலே ஶ்ரீநிவாஸனுக்கு ஆஶ்ரிதர்களுடையவபராதங்களில பார்வையிலலாமை யுண்டுபண்ணபபட்டதோ அந்த நீளையானவள அடியேனை கடாக்ஷிக்கக்கடவள.

தா—ர்த்த:—ஸவிப்ரமத்துடன்கூடிய கடைக்கண்பார்வை பரிஹாஸாதிஸமஸ்தகர்மமான தம்முடையத் திருக்கையால் தொடுகை. ஸ்வயம்க்ரஹணம்-அதாவது தானே மேல்விழுந்துகட்டிக்கொள்ளுகை-முதலியயாதொரு நீளாதேவியினுடைய போகங்களாகிற நேத்ரதோஷங்கள் எக்காலத்திலும் எபபொருளையும் உண்மையாகக்காணும் ஶ்ரீநிவாஸனுடையஉட்கண்ணுக்கு மோஹமறைபபை உண்டுபண்ணுகின்றனவோ அந்த நீளாதேவியானவள் ஸகலாபராதங்களை மறைத்து ஶ்ரீநிவாஸனடியேனை ரக்ஷிக்கும்படி குளிரக்கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்றபடி.

தாத்பர்யம்—வ்ருஷமென்பது தர்மதேவதாவிஶேஷம் எந்த தயையானவள் ஸூத்ராத்மாவையும், சதுராநநஶிதிகண்டாதிஸர்வ மென்னும்படி ஸர்வேஶ்வரர்களான தன்னுடைய ஶாகைகளில அகப்படுத்தி ஸர்வஜ்ஞனையும் அஜ்ஞனைப்போலாக்கி அவன்முகத்தாலே வேதரக்ஷணம் பண்ணுகிறாளோ இப்படி விஶ்வதியான ஸம்ஸாரஶாஷனை ஸ்வாதீனமாகக்கொண்டிருக்குமந்த தயையானவளென்னை கடாக்ஷிக்கவேணுமென்று தாத்பர்யம் ॥ அ ॥

கு ॥ இபபடி பெரியபிராட்டியாரளவாக ஸாமாந்யஸம்பந்தத்தையத்தொழுது இவளுடைய ப்ரஸாதத்தாலே இவளோ பாதி ஶாஸ்த்ரஸித்தகளான ஸ்தோத்ரஸமூகங்கள் விஷயமாக ப்ரணாம ப்ரஸாதநங்களைச செய்தருளி இனி ஸாமாந்யஸம்பந்தத்துக்கு எலலை நிலமாயககொண்டு ஸாமாந்யஸம்பந்தமாய்த் தாம் ஸ்துதிக்கப்போகிற தயைக்கு ஆஶ்ரயபூதனான ஸர்வதேவதையுமாயிருக்கும் ஶ்ரீநிவாஸனைத்தொழுகிறார். அஸ்தீத்யாதி ॥

௯ ॥ அஸ்தி ப்ரதயிம் ஸந்த காருண்ய ஸமுத்ரம் ஸாநுமத்ய ஶ்ரு। வ்ரு

ஷஶைலதடஸ்தாநாம் ஸ்வயம்வ்யக்திமுபாஸ்மஹே ॥ கூ ॥

வ்யா ॥ ஶப்தார்த்த:—ஸந்தயிம் அஸதி வ்ருஷஶைலதடஸ்தாநாம் ஸ்வயம் வ்யக்திம் உபாஸ்மஹே காருண்யஸமுத்ரம் ஸந்த ॥

ஶப்தார்த்த:—ஒரு வகையாலுமளவில்லாததாய் அதடியாக ஸர்வலோகவிலக்ஷணமாய் திருமலையின் தாழ்வரையிலிருபபவர்க ளுக்குத் தானே ப்ரகாஶிககுமதாயிருக்கும் தயாஸமுத்ரத்தை வணங்குகிறேன்.

தாத்பர்யார்த்த:—தேஶத்தாலும் காலத்தாலும் பொருளாலும் அளவிடவொண்ணாதவனாய ஆகையால இம்மூன்றுவகையாலு மளவிடப்படும் ப்ரஸித்தஸமுத்ரத்திற்காட்டில வேறுபாடுளள வனாய் தானுகந்தருளின திருமலையின் ஸமீபத்தில் வஸிக்குமவர்களுடைய ரக்ஷணத்துக்காக ஒருவனுடைய ப்ரார்த்தநத்தை எதிர்பாராமல் தனனுகப்பினாலே ஸப்ராக்ருதவிக்ரஹத்துடன் கூடி அத்திருமலையில் நித்யப்ரகாஶமானனாய் ப்ரஸித்தஸமுத்ரமா

ஸது ஜலத்தாலே நிறைந்திருக்குமாபோலே தயாரஸத்தினாலே நிரம்பிய ஸமுத்ரரூபனாயிருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸனை ஸ்துதிக்கிறேன் என்றபடி.

தாத்பர்யம்—வ்ருஷஶைலதடஸ்தாநாம் ஸ்வயம் வ்யக்திமுபாஸ்மஹே । கல்யாணாவர்த்தநாஶயம் என்றருளிச்செய்கையாலே பர்வதம் முதலான மேட்டுப்ரதேஶத்திலிருக்குமவர்க்கு ஸமுத்ரம் ப்ரகாஶிக்குமென்கிறவர்த்தம் தோற்றுகிறது. ॥ ௯ ॥

௧ ॥ இப்படி ஸாமாந்யரூபத்தாலும் விஶேஷாகாரப்ரஸ்தாரத்தாலும் ஸர்வர்க்கும் ஸமாஶ்ரயணீயனான ஸர்வேஶ்வரனளவாகவுள்ளவாஶ்ரயணவைபவத்தைத் திருவடிதொழுது இனி தாமருளிச்செய்யப்போகிற ஸ்தோத்ரத்துக்கு விஷயமின்னதென்று காட்டாநின்றுகொண்டு ப்ரஸ்துதஞ் செய்தருளுமதை ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறார். அகிஞ்சநேத்யாதி ॥

மூ ॥ அகிஞ்சநநிதிம் ஸூதிமபவர்கத்ரிவர்கயோ: । அஞ்ஜநாத்ரீஶ்வரதயாமபிஷ்டௌமி நிரஞ்ஜநாம் ॥ ॥ ௰ ॥

வ்யா ॥ ஶப்தார்த்த:—அகிஞ்சநநிதிம் - அபவர்கத்ரிவர்கயோ: - ஸூதிம் நிரஞ்ஜநாம் அஞ்ஜநாத்ரீஶ்வரதயாம் அபிஷ்டௌமி ।

ஶப்தார்த்த:—தன்திருவடியல்லது வேறோருபாயமில்லாதவர்களுக்கு அவர்கள் வேண்டும் புருஷார்த்தங்களைக் கொடுக்குமவளாய் மோக்ஷம் தர்மார்த்தகாமங்கள் இவைகளை உண்டுபண்ணுமவளாய் பக்ஷபாதமில்லாதவளான ஸ்ரீநிவாஸனுடைய தயையை ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறேன்.

தாத்பர்யார்த்த:—தர்மார்த்தகாமமோக்ஷங்களாகிற வேண்டும் புருஷார்த்தங்களுடைய அவ்வவ்வுபாயங்களை அநுஷ்டிக்கஶக்தியுள்ளவரை அவ்வுபாயங்களை வ்யாஜமாகக்கொண்டு ரக்ஷிக்குமவளாய் வேறோருபாயத்தில் ஶக்தியில்லாதவரை அவ்வுபாயங்கள் நிற்கும் நிலையிலே தானே நின்று ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவமுள்ளவளாய ஜந்மத்தால் வ்ருத்தத்தால உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவனென்கிற பேதமின்றி அடுத்தவரானவனைவரையும் காக்குமவளாயும் இருக்கு

ம் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய தயையை ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறேனெ
ன்றபடி.

தாத்பர்யம்—இங்கு அஞ்ஜநாத்³ரீஶதயா மென்கையாலே ப்³ர
ஹ்மாதி³களான தே³வதாந்தரங்களுடைய தயையிலும் விப⁴வாவதா
ரரூபரான ராமக்ருஷ்ணாதி³களுடைய தயையிலும் மேலாயிருக்கு
ம் ஸ்ரீநிவாஸதயைக்குள்ள உத்கர்ஷம் காட்டப்பட்டது. அதா
வது ஆஶ்ரிதர்களுடைய அபீ⁴ஷ்டங்களை அவர்களுடைய ப்ரார்த்த
நீயத்துக்கு மேலிட்டுக்கொடுக்கும் ஸ்வபா⁴வமுள்ளதாயிருக்கை
அதிஶேதே என்கையாலே அநந்தாகாரமாய் அநவதி⁴கமாஹாத்ம்ய
முள்ளதாயிருக்கும் ஸமுத்³ரத்தை ஸமுத்³ராயாகாரதரங்கத்தாலே
வெளியிலேக் காணுமாப்போலே அநந்தகு³ணாந்தரஸமுத்³ரமே
யான தயையினுடைய ஸ்வபா⁴வவிஶேஷத்தை உள்ளபடிக்காணவி
டினும் வெளியிலே கண்டமாகுமாக ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறேனெ
ன்று வ்யஞ்ஜிதமாகிறது இப்படி தோன்றினாலும் அவஶ்யஜ்ஞாதவ்யங்
களான தயாஸ்வபா⁴வவிஶேஷங்களில் ஒன்றும் நழுவாதபடி.
உள்ளும் புறமுமுள்ள யாவதம்ஶங்களையும் விஶத³மாகக்காட்டுகி
றேனென்று ஹார்த³ஸ்வபா⁴வமிங்கே ஸூசிக்கும். தாம் ஸ்தோத்ரிக்கப்
போகிற தயாகு³ணங்கள் யாவையும் வநைகதேஶந்யாயத்தாலே
லக்ஷணத்தில தம்முடைய திருவுள்ளத்துக்கு விஷயமானபடி
யை நினைத்து ஸ்துதி என்று வதர்ஶாதிதேஶம் பண்ணியருளி
னார். இப்படி ப்ரயோஜனமானது ஸோபா⁴ஸ்வப்ரபதநகு³ணதேவ
தாஜ்ஞாந ஸ்தோத்ரவ்ய விஷயப்ரதர்ஶநஸிக்ஷித்த ஸ்வம்யக்ரணப்ர
விஜ்ஞாநமாகத் தோன்றினாலும் ப்ரபத்³யே என்று தொடங்கின
ஸ்துதிநிரஜ்ஞாநமென்றுமளவாகவுள்ள பத்து ஶ்லோகங்களும
நிவாரணநிரூபணம் பண்ணவல்லவர்க்கு ஸம்ப்ரதா³யத்தாலே
தயாதே³வப்ரகடநாங்களென்கை ஸ்பஷ்டமாகையாலஇப்ர
யோஜனத்துக்கு தயாஸ்தோத்ரநிரூபணம் நிஶ்சயமென்று கொள்ள
வேண்டியது. ஆனாலும் தயாகாயாப்ரஸம்ப³மில்லாத நிராஶ்ரயதா
என்கிற ஶ்லோகத்துக்கு இப்ரயத்திலநுஸந்தா⁴நம் கூடும்படி எங்
ஙனே யென்னில் இங்கு ஸ்ரீநிவாஸனிடத்தில் ஸகலதோ³ஷாபஹ
ரத்வகு³ணவிஶேஷாநுஸந்தா⁴நத்தை பண்ணுகையானது ஸ்ரீ ஸ

[illegible]த்தில் [illegible]க்கப்பட்ட [illegible] என்கிற திருநாமத்தின் [illegible]த்தை யடியொத்திவந்ததாகையாலும் அத்திருநாமமான து [illegible]த்தில் [illegible]களில்போல் இங்கு [illegible] என்கிறதற்கும் அலம்மலாமகள்போகமயக்குக்கள் [illegible]களுக்கும் [illegible]னுடைய [illegible]யிலே [illegible] என்றருளிச்செய்தபடியே [illegible]மாகையாலும் அத்திருநாமத்தையடியொத்தி [illegible]மான [illegible]ம் என்கிற [illegible]த்துக்கும் அத்திருநாமத்தோடு [illegible] சொல்லவேண்டுகையாலும் இப்படி [illegible]மான [illegible]த்துக்கு [illegible]மாகையாலும் இ[illegible]த்தில் [illegible]மென்று [illegible]த்தை [illegible]யாலே [illegible]மாயிருக்கும் [illegible]மாக [illegible]ராயினும் [illegible]மாமைக்காக இவ்வாக்யத்தை [illegible]மான [illegible]மென்றே கொள்ளவேண்டுகையாலும் இப்படி [illegible]த்தாலே இதுக்கு [illegible]மான [illegible] இங்கு [illegible]மாகையால் இ[illegible]த்துக்கு [illegible]மான [illegible]த்திலன்[illegible]மன்றென்று கண்டுகொள்வது. ॥ ௰ ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ।

[illegible] ।

உத்தரஶதகே த்ராவிடவ்யாக்யாஸஹிதே

த்விதீயஶதகவ்யாக்யாநாரம்ப: ।

க ॥ இப்படி ப்ரதமஶதகத்தாலே ஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹரூபமான ஸங்க்ஷேபமாகத்தாம் செய்தருளப்போகிற ஸூத்ரத்தை ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணியருளி ஸூத்ரத்தைத் தொடங்குகிறார். கரசரண ரேகாதி ।

உரு ॥ கரசரணஸரோஜே காந்திமந்நேத்ரமீநே ஶ்ரமமுஷி புஜவீசி
வ்யாகுலேகாதமார்கே । ஸ்வயிதவ்யஸநீபாம ஸ்வயம் ப்ர
ஸாதம் ப்ரணயாமி தயாம் ॥ ॥க॥

பதம்:—கரசரணஸரோஜம்- கமலஸாரவேஷமயீம் தாரகேஶம்- ஸ்வயிதவ்யஸநீபாம்- அதவை ஸ்வயம்ப்ரஸாதம்- தயாம்- ப்ரணயாமி ॥

பதார்த்த:—பத்ரமுதலான ஸமஸ்தஸகலஸ்தானங்களை தனக்கு கரசரணங்களாக அதாவது போக்ஷஸாதனங்களாகவுடையவளாய முன்னேபோகாநிற்கிற ஜ்ஞானத்திலே வெளிச்சங்காட்டப்பட்டவளாய கடாக்ஷம்—ஆமோகமெடும் சொல்லப்பட்டவளாய் அதாவது ஆஸ்ரிதரக்ஷணாதிகார்யார்த்தமாக ராஜவீதியில் ஸஞ்சாரார்த்தமாக தான் புறப்படும்போது தான் போகவேண்டும் தேஶவிஶேஷத்தை கையினாலே காட்டாநின்றுகொண்டு இவ்விடம்பாரு இவ்விடம்பாரு என்று சொல்லுகையாகிற வாசிகவ்யாபாரம்சொல்லப்பட்டவளாய் திருவேங்கடமுடையானை தனக்கயீனமாகவுடையவளாய் ஆதலால தானே ப்ரஸந்னவாயிருக்கும் தயையையே ப்ரமாணமாகப்பண்ணுகிறேன் அதாவது, ஶரணமாக நிரூபிக்கிறேன.

தாத்பர்யம்:—ஒரு ராஜமஹிஷியானவள் ஸகலபரிஜனங்களுடன் கூடியும் ஸஞ்சாரவ்யாபாரார்த்தமாகத்தானொரு தேஶத்தை நாடி நடையாடும்போது தன்முன்னேபோகுமொரு ஸேவகனாலே இவ்விடம்பாரிவ்விடம்பாரென்று தான்போகவேண்டும் வழிகாட்டப்பட்டும் மலைகளாலே சூழப்பட்டவொரு தேஶத்துக்

ஸ்வாதீநபதியான தன்னுடைய நாயகனைத் தானிட்ட வழக்காம்படி பண்ணிக்கொண்டும் அதடியாக தனக்கொரு மேல்ப்ரபுவில்லாத ப்ரபுவாக விளங்குமாப்போலே ஶக்தி வாத்ஸல்ய-ஸௌஶீல்யம் முதலாகிய ஸமஸ்தகல்யாணகுணகணங்களைத்தனக்கு பரிகரமாக வுடையவளாய் தானொரு சேதநனை ரக்ஷிக்க அவனிருக்குமிடம் போகும்போது முன்னே சொல்லாநின்ற ஸமஸ்தஜ்ஞாநத்தாலே வெளிச்சங்காட்டப்பட்டவளாய் உபயவிபூதிநாயகனான ஸ்ரீநிவா ஸனைத்தனக்கு ஸ்வாதீநஸஹாயனாக வுடையவளாய் இப்படி ஸ்ரீநிவா ஸனை வஶீகரிக்கையாலே ஸ்வயம்ப்ரபுவாக விளங்காநிற்குமவளு மான ஸ்ரீநிவாஸனுடைய தயையை யென்னுடைய ஸர்வாநிஷ்டநி வ்ருத்திபூர்வக ஸர்வேஷ்டஸித்திக்கு ஸாத்யகாரணமாகப்பற்றுகிறே னென்றபடி—

தாத்பர்யவிவரணம்—ஸம்ஸாரியொருவனை ரக்ஷிக்கும்போது அவனுடைய ஸ்வபாவத்தையும் ப்ரதேஶத்தையும முன்னமறிந்து தன்னுடைய தயாகுணத்தை ஸர்வஸஹகாரியாகவும் ஶக்திதுடக் கமான கல்யாணகுணவர்க்கங்களை அத்தயாகுணத்துக்குத்துணையாக வுங்கொண்டு ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்பதைத்திருவுள்ளம்பற்றித் தயை யைப்ரபுவாகவும்முன்னேபோகும் ஜ்ஞானத்தை வெளிச்சங்கா ட்டுமவளாகவும ஶக்த்யாதிகுணங்களை பரிஜநங்களாகவும பாவித் தார். இவ்விடத்தில ரூபகாலங்காரத்துக்கு ராஜமஹிஷீபக்ஷத்திலும் வெளிச்சங்காட்டுகையென்கிற வர்ணஞ்சொல்ல விரோதமில்லை யாகிலும் த்ருஷ்டாந்தார்ஷ்டாந்திகரூபமான விரண்டு பக்ஷத்துக் கு ஸந்நிஹிதரூபமாக வொவ்வோரர்த்தஞ் சொல்லவேண்டுமெ ன்கிற ந்யாயத்தை யநுஸரித்து த்ருஷ்டாந்தபக்ஷத்தில் ரூபகஸாவ மானது ரூபகம் என்கிற ஸாவயவமாக ந்யாயந்யாயமாய்த்து ॥ ௧ ॥

௧ ॥ இப்படி தயாதேவியை ஶரணமடைந்து இனி நீரென் னை ஶரணமடைந்தீராகிலும் உமமுடைய துஸ்ஸஹதரமான அப ராதவர்க்கத்தாலே வந்திருக்கும ஸ்ரீநிவாஸனுடைய சீற்றத்தை யாற்றவென்னாலே முடியுமோவென்கிற தயாதேவியின் ஶங்கை க்குத்தரமருளிச்செய்கிறார். கலிதவிபவ ந்யாதி ॥

த்ருஷ்டி விஷமதோஷ ஸம்பரீத ... பாதக ... ஜந்தும் ... அஞ்ஜநகிரிநாதரஞ்ஜநீ ஸவதீ ॥ ॥ உஉ ॥

பதச்சேத:— ஹே தயே அஞ்ஜநகிரிநாதரஞ்ஜநீ- ஸவதீ- ... பாதக ... த்ருஷ்டி- பாபாத்மானம் ॥ ... த்ருஷ்டி ஜந்தும் ஸஞ்ஜீவய ... பாபாத்மானம் ॥ ஸஞ்ஜீவயதி ॥

பதார்த்த:— ஓ தயே அஞ்ஜநகிரி யென்கிற திருமலைக்கு உடையவரான ஸ்ரீநிவாஸனை ரஞ்ஜிப்பியாநிற்கிற அதாவது தன்னுடைய குணசேஷ்டிதங்களாலே ஸந்தோஷிப்பியாநிற்கிற நீயானவள் ஸத்வஜநங்களுடையவும் ப்ராணிகளை ஓர் த்ருஷ்டியாலே பாதம் பண்ணத்தக்கதாகிய பாபங்களாலே சூழப்பட்டு அதடியாக ஶிஷ்டர்களுக்கு நிந்தநீயனாயிருந்தாலும் பாபஸம்ஸாரத்தில் பாபங்களுடைய வ்யாப்தியாலடையப்பட்டிருந்தாலும் (அபராதம்) த்ருஷ்டியென்கிறவஸ்தாவிஶேஷமுள்ளவனாயிருந்தாலுமடியேனையுஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணும்.

தாத்பர்யார்த்த:— லோகத்தில் தாயானவள் ஜ்வரம் முதலானவற்றாலே த்ருஷ்டியடைந்திருக்கும் தன்னுடைய பிள்ளையினிடத்திலுள்ள விருப்பத்தாலே அம்ம்ருத்யுவையும் அதுக்கு ஹேதுவான ஜ்வரம் முதலான ரோகத்தையும் தீர்க்கவல்லவனாய் அதுக்காக வேண்டுமௌஷதங்களாலே ஸம்பூர்ணனுமான வைத்யனை பணங்கொடுக்கை நல்வார்த்தை முதலான வுபாயங்களாலே ஸ்வாதீனனாக்கி அவன் த்ருஷ்டியாலே தன் பிள்ளையினுடைய த்ருஷ்டியையும் அதற்குக்காரணமான ரோகத்தையும் தீர்த்துவைத்து அந்தப்பிள்ளையினுடைய தேஹம் புஷ்டமாம்படி ஸ்நாநபோஜனம் முதலானவற்றையும் செய்விக்குமாப்போலே ஓ தயே நீயும் ஸமஸ்த ஜந்துக்களான ஸத்வஜநங்களனைத்தையும் தன்னுடையவோர் த்ருஷ்டியாலே பாதம பண்ணிறப்போலே ஸர்வப்ராணிகளுடைய ஸகலப்ராணிகளையும் தங்களுடையவேகதேஶத்தாலே பாதம் பண்ணத்தகுந்தவையான அதாவது தங்களுடைய வேஶமாத்ரத்தாலே லோகத்திலுள்ள ஸகலப்ராணங்களையும நஶிப்பிக்கத்தகுநதவையான மஹாபாபங்களாலே சூழப்

படடு அதடியாக ஸர்வலோகத்திலுள்ள ஸகலப்ராணிகளுக்கும் த்விதீயனாய் உஜ்ஜீவித்தவனைப்போலே ஸ்வஸ்வரூபபரஸ்வரூபாதிகளிலொன்றுமறியாதவனுமானவடியேனிடத்தில ஸம்ஸாரதுஃகமாகிற ரோகத்தைத்தீர்க்கவலலவனாய் அதற்கு ஸாதநமான ஸர்வஸங்கமாகிறவௌஷதமுடையவனாய ஸர்வோத்தாரங்களான ஔஷதிவிசேஷங்களாலே நிறைந்த திருமலையில் ஸந்நிவாஸம் பண்ணுமவனுமான ஸ்ரீநிவாஸனாகிற வைத்யனை உன்னுடையவாஶ்ரிதவாத்ஸல்யாதிகுணப்ரகாசநத்தாலும் விசித்ரதர வீர்யோதார விசேஷங்களாலுமடியேனுடையவவஸாயமடியாகவுண்டான சீற்றமாறி யஷித்ரவனுமபடி பண்ணியவனைக்கொண்டென்னுடைய ஸாம்ஸாரிகதுஃகரூபங்களான ஸர்வரோகங்களையுநீக்கிவிட்டும் ஐச்வர்யம் ஷாட்குண்யம் அஸ்யாநம் ஸமீக்ஷிதம் । ஐச்வர்யஜ்ஞாநசக்திதேஜோஷாஜ்ஞதேத: । என்கிறபடியே ஆறுகுணங்களாலேநிறைந்தவனாகச் சொல்லப்பட்டவனுடையவநந்தமுமதினுடைய போக்குவீடானவைகுண்டமுமாகிறவநவாதிகளைககொடுத்துமடியேனை ஸந்தோஷிப்பிக்ககடவாயென்றபடி.

தாத்பர்யம் — இபபடி அஜ்ஞானயாயானவடியேனை ரக்ஷித்தாயாகிலென்னைக்காட்டிலெத்தனையேனும் ஸ்வாபராதரான சேதன ஜீவர்களை ரக்ஷிக்கையுனக்கச்ரமமாகமாட்டாது. இப்படி அஜ்ஞாநாபராயிவிஷயததிலும் ஸ்ரீநிவாஸனை காருண்யரஸமோளம்படிபண்ணவலலமையுடையவுன்னை யாச்ரயித்தவடியேனுக்கென்னுடைய பாபத்தின்பெருமையைககண்டகலவேண்டியதுமிலலையென்று தாத்பர்யம் । இவ்விடத்தில ஸஞ்ஜீவயதி என்று பாடமானால் உஜ்ஜீவிப்பிக்கிறாயென்று தயையினுடைய ஸ்வபாவவிசேஷம்சொன்னபடி. ஸஞ்ஜீவயதே ஸஞ்ஜீவயதி என்கிறவிரண்டுபக்ஷத்திலும் நீ இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவமுள்ளவளாகையாலெனக்கு யாதொருபடியும்விசேஷமில்லையென்று ஶப்தத்தைப் பொதுவாகக் கண்டுகொள்வது. ஒருவனுக்கு ப்ரஹ்லவிதவஸாதிகளாகிற ஔஷதங்களுண்டானால் அவைகளவனுடைய ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரஸஞ்சிதங்களான ஸகலவ்யாதிகளையும் நசிப்பிக்கவல்லமையுள்ளதுகளாகிறாப்போலவும் ஜந்மாந்தரப்ரதானங்களில் ஸஞ்

ப்ராஹ்மணஜாதியிலொரு வ்யக்திநஷ்டன் நேரிடுமாகிலவனு டையஸம்ஸர்க்கத்தாலவ்யக்தியிலுள்ளயாவர்க்கும் ப்ராணநாஶம் வருமாப்போலவும் நகிஞ்சித் கதாசித்தத்ர ஜாதிஸ்வரூபமேகம் ஸாஹஸ்ரமேகாய ஜாயாஸ்யாய । என்னும்படி ஆயிரக்காவ்ருத்திக்குக்கொறைவின்றி செய்யப்பட்டஸாக்ஷாதுபாயங்களையுடைய வனுனவடியேனி ருக்கும் ப்ராஹ்மணத்திலிருப்பாகிற ப்ராஹ்மணயதிஸமாஶ்ரயிகளான மடியாக அதாதிஸம்ஸாரங்களிலுள்ள யாவஜ்ஜீவமாஸிகளுடைய ஸகலப்ராணஸம்ஸர்க்கங்களும் நஷ்டமாகக்கொறையிலவெனகிற தி ருவுள்ளங்கொண்டு கிஞ்சித்ப்ரகாராபிஸந்தியிய ஸ்வநிஷ்ட நாஸ்திஷ்டம் என்றருளிசசெய்தாரென்று கண்டுகொள்ளவது ॥ உ ॥

அ ॥ இப்படி ஶ்ரீநிவாஸனை வஶீகரித்தடியேனை ரக்ஷித்தருள வேணுமென்று கீழசசொல்லிய ஸர்வத்தை ந்யாஸவாஸன மஹாப்ரகடநத்வத்தாலே ஸ்வீகரிக்கிறார். மஹதீத்யாதி ।

உஅ ॥ மஹதிதயே மஹத்யாம் வ்ருஷகிரிநாதே ஸமர்ப்பிதே
தம்மே । ஸர்வஜ்ஞகாந்தா ஸுஸ்திரமம் பாதம்
ஸாம் த்ருஷ்யம்ஃ ॥ ॥ ௧ ॥

பதார்த்தஃ—மஹதி—மஹாதயே—தம்மே—வ்ருஷகிரிநாதே மஹ த்யாதாரகரோ—மஹத்யாஸமர்ப்பிதஸதி — ஸர்வஜ்ஞகாந்தாம்—பா தமஸாம்—ஸுஸ்திரம்பஃ — த்ருஷ்யஃ ।

பதார்த்தஃ—பரமேஶ்வரான தயையை - எல்லாரிலுமுயர் ந்தவனான ஶ்ரீநிவாஸனனவனுன்னிடத்தில் முழுகாநிற்க்க டையில்லாத முழுக்குடையவென்னுடையபாவங்களுக்குகளை ப்பிடியானது தெட்டமாய்விடும.

தாத்பர்யம்ஃ—ஒருஸமுத்ரநதியானது கரைபுரண்டு கிராமாதி ங்களும் முழுகும்படி வெள்ளமிடப்பெருகாநின்றால் ஸர்வப்ரா ணங்களான ஜந்துக்கள் முழுகுமென்பது சொல்லவேண்டிய தல்லாதாப்போலுன்னுடையப்ராஸாதத்திலெல்லாவாகாரங்களா லுமனைவரிலும் மேலானவனுய அதடியாக ஸர்வேஶ்வரனெ ன்று பராஶரரித்துக்களாலே கொண்டாடப்பட்ட திருவேங்கட முடையானும் முழுகிவிட்டால் அதாவது க்ருபாகடாக்ஷணாதிக்கு

ஶமானவுன்னுடைய வாஞ்சிதமெல்லாவற்றையும் உன்னுடைய நினைவின்படி நீ நினைத்தபோதே நிறைவேற்றும்படி யுனக்கத்ய ந்தஸ்வாதீநனாயிருந்தால் அத்ருஷ்டங்களானவென்னுடைய அபாயங்களனைத்தும் யமாஜ்ஞாகரராக்ஷஸங்கள் வந்தாலும் தலையெடுக்கயோக்யதையில்லாதபடியாயும் கைநீட்டிப்பிடிக்கவோர் கொம்பகப்படாமலும் முழுகிவிடுமென்பதிலோர் ஸம்ஶயமுண்டோ வென்றபடி.

தாரணம்—ஹவத்ரா என்கிற பாதத்தில் உன்னாலே அதாவது நீயாகிற நிமித்தத்தாலே என்று அர்த்தம் கொள்ளவேண்டினாலும் த்விதீயபாதத்தைக்காட்டில் த்ருதீயபாதத்தில சொல்லவேண்டும் தாத்பர்யபேதமொன்றுமில்லை. ஒருவன் ப்ரவாஹத்தில் முழுகுங்கால அந்த ப்ரவாஹத்தில முழுகாதபடி உயரமான வோர்வ்ருக்ஷமகப்படுமாகில் அதினுடையவவலம்பத்தாலிவன் கரையேரவடுக்கும். அப்படியன்றிக்கே ஸர்வோந்நதமான வ்ருக்ஷ முதலானவையும அந்த ப்ரவாஹத்தில் முழுகிவிட்டாலக்காலத்தில் முழுகினவனெந்த வஸ்துவையவலம்பித்து கரையேரக்கூடுமென்றுமோர் அர்த்தவிஶேஷமிங்கே தோற்றுகிறது. ஆகவித்தாலே அநுக்ரஹமே ஸீமமாகவுடையவுனக்கதீநனான ஸ்ரீநிவாஸனுடைய கடாக்ஷத்தாலென்னுடைய பாபங்களனைத்தும் பாட்டு. தூற்கள் பாய்ந்தனவென்னும்படி கண்காணாதே நிவ்ருத்தங்களாய்விடுமென்று தாத்பர்யம் ஸூசித்தது. துங்கே யென்கிறவிடத்தில் உயரமும் மேன்மையும் ஶ்லேஷத்தாலொன்றாகக்கூறப்பட்டது. ॥ ௩

௪ ॥ இப்படி துங்கே வ்ருஷகிரிநாதே ஹவத்ரா ஸத்ராவந்தே என்று அதாவது ஸர்விலும் ஸர்வப்ரகாரோத்கர்ஷமுடையவனான ஸர்வேஶ்வரனும் உன்னுடைய விஶாலமப்ரவாஹத்திலே 'கோஜ்ஜதாரணகாவாசயோர்விஶேஷ:' என்னும்படி தன்னைக்காட்டில் ஸர்வப்ரகாரநிகர்ஷமுள்ள வஸ்துஜாதங்களோடு வாசியற ஸமாநமாக முழுகாநிற்கிறானென்று ஸ்வதந்த்ரஸங்கல்பஸாத்யமான தன்னுடைய வாஶ்ரிதவாத்ஸல்யஸ்வாமித்வாதிவிஶேஷங்களை

ரக்ஷீகரித்துக் கொண்டிருக்கும் அசேதநபாரதந்த்ர்யவிசேஷத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய அது கேட்டு மஹாநுபாவரான தயாதேவியும் ஏகவிஜாதீயரான நீர் சொல்லியபடி நமக்கு ஸ்வாதீநமாயிருந்ததேயாகிலும் ரக்ஷணாயிகரான விஷ்ணுவை நான் வசீகரித்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலே ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாராதிகாரிகளான ப்ரஹ்மருத்ரர்களையும் த்ரைலோக்யாதிபதியான மஹேந்த்ரன் முதலானவரையும் வசீகரித்துக்கொண்டிருக்குமவராய் எனக்கு ஸஜாதீயருமான தயாவ்ருத்திகள் பலவரிருக்க அவர்களை வரையுமநாதரித்து நீரும் உமக்குத் தோள்திண்டிகளான நாராயணாதிமஹர்ஷிகளுமென்னையொருத்தியையே சரணமாகப்பற்றுகைக்கு நிதாநமென்னென்று கேட்க அதற்குத் தரமருளிச்செய்கிறார். க்ருபணேத்யாதி ॥

உ௬ ॥ க்ருபணஜநகல்பலதிகாம் க்ருதாபராதஸ்ய நிஷ்க்ரியாம்

ஆத்யாம் । வ்ருஷகிரிநாததயே த்வாம் விதுரம்

ஸாரதாரணிம் விபுதா: ॥ ॥ ௪ ॥

வ்யா ॥ ப — ய: — வ்ருஷகிரிநாததயே - க்ருபணஜநகல்பலதிகாம் க்ருதாபராதஸ்ய । ஆத்யாம் நிஷ்க்ரியாம் - த்வாம் — விபுதா: - ஸம்ஸாரதாரணிம் விதுரம் ।

ப — த்யர்த்த: — ஸ்ரீநிவாஸனுடைய தயையே தீநஜநங்களுக்கு கற்பககொடியாய் அபராதம்பண்ணினவருக்கு முதன்மையான ப்ராயச்சித்தமுதையாயுமிருக்குமுன்னையே சாஸ்த்ரமறிந்தவர்கள் ஸம்ஸாரத்தின் கரையையடைவிக்குமவளாக நிரூபிக்கிறார்கள்.

தா — த்பர்யம்: — ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளை வசீகரித்துக் கொண்டவர்களாய் அதடியாக விஷ்ணுவை வசீகரித்துக் கொண்டிருக்குமுன்னுடைய ஸாம்யமுள்ளவர்களாயுமிருக்கும் தயாவ்ருத்திகள் பலவரிருந்தாராயினுமவர்கள் கொடுக்கும் பலங்கள் க்ஷுத்ரங்களாயும் அஸ்திரங்களாயுமிருக்கையாலும ப்ரவ்ருத்தி ॥ " தேவிதே தாஸிதே " என்கிறபடியே முதலில் நம் கைப்பொருளைப்பெற்றுக்கொண்டு அதுமூலமாகவே ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவமுள்ளவராகை

யாலும் நம்மிடத்திலோரபராதங்கண்டால் 'என்செய்வது' என்று சீறுபாறுபண்ணுமவராகையாலும் அவர்களுக்கு பதிஸம்பந்தநிபந்தநரான புத்ராதிகளுடைய ஸ்ரஷ்ட்ருத்வாதிகாரங்களும் ஜநநீத்வமாத்ரமன்றிக்கே ஸ்வாதந்த்ர்ய விசேஷத்துக்கு அவஸ்தைகளுமடியாக வந்ததாகையாலவர்களையாச்ரயித்திருக்குமந்த நியாயவ்யக்திகளுக்கு விலக்ஷணமான ஸாமர்த்யத்தை ஸ்வாமிநாதகக்கொண்டிருக்கும் உனனுடைய ஸௌஜந்யமொன்றும் விசேஷமாகையாலும் அவர்களனைவரையுமநாதரித்து ஐஸ்வர்யாதிவ்யமான வைலக்ஷண்யத்தை விசாரியாமல ஸக்திமாத்ரமுள்ள ஸம்ஸாரிகளுக்கும் அநுகூல்யவ்ருத்திகள் கொடுக்கும ஸம்பந்தங்களையும் அவர்களுக்கு ஸாத்யங்களான ப்ரஹ்மாதிபதங்களையும ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் நினைக்கவுமறிமையாய நிரவதிகஸுகரூபமாய உத்தமமாக வர்ஷிதமான கைங்கர்யத்தையும காபபககொடிபோலே வர்ஷிக்குமவளாய் அன்றிக்கே தங்களுக்கு வேண்டும ப்ரயோஜநங்களுக்கிடானவுபாயங்களையநுஷ்டிக்கஸக்தியில்லாதவகிஞ்சநர் திறத்திலவ்வுபாயங்களுடைய நிலையிலே தானே நின்று அவர்கள் வேண்டும ஸாத்யங்களை யதிசீக்ரத்திலநாயாஸமாய் தமாககொடுத்துக் காக்குமவளாய் ஸநாதநஸ்வாமிகளாலபராதங்கள் நேரிட்டவனுககுச் செய்யவேண்டியதாக ஸூத்ரகாரரான ஸூத்ராதிகளாலே விதிக்கப்பட்ட க்ருச்ச்ர சாந்த்ராயணாதிகளான ப்ராயச்சித்தங்களை நிஷ்ப்ரயோஜநமாகவும் நிரபாயமாகவும் தலைகட்டிவைககையாலும் அந்த ப்ராயச்சித்தங்களுடையவநுஷ்டாநத்துக்கு உபயுக்தமான ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகளில்லாதவன் திறததில அவனநுஷ்டிககவேண்டும் ப்ராயச்சித்தங்களைத்தன் ஸாரமாக வேறுபடுக்கொண்டு ரக்ஷிக்கையாலும் அபராதமுள்ளவனுக்கு முதலான ப்ராயச்சித்தமாகச சொல்லப்பட்டவளுமாயிருக்குமுனையே நிகிலஜந்துககள் ஸம்ஸாரமாகிற ஸாகரத்தின் கரையேற்றுமவளாக ஆச்ரயித்து சரணமடைகிறேனென்றபடி. ॥ ௪ ॥

௫ ॥ இப்படி ப்ரஹ்மாதிகளான க்ஷேத்ரஜ்ஞதேவதாகணங்களையும் வைகுண்டிகநாயகத்தாலே ராஜாதிகளையுமாச்ரயித்திருக்

கும் வ்யாவ்ருத்திகளுடைய ஸமாநாதிகரண்யத்தினாலும் என்னைப்போலவே திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தில் நித்யஸம்பந்தராய் வேதநாக்ஷணாவயவருமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணங்களைத் தாங்கும் பதார்த்தவாசிகளையுமெல்லாம் அத்து எனையே விசேஷித்தாஸ்ரயிப்பதற்கு காரணங்கண்டதுண்டோவென்கிற தத்வபோதியின் ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார்.

அன்றிகே உன்னைப்போலவே ஸ்வவானுக்கு கர்த்ருத்வஸ்ஸம்பந்தராய் வேதநாக்ஷணாத்மவருமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணங்கள் குணவிசிஷ்டாவர்ணாநியானவுன்னுடையவஸம்பந்ததாலே குணமாந்தன்மையைப்பெறவேண்டியிருந்தால் ஈக்ஷ்யகமே ஸ்வாவமாகவுடைய அடியோங்களுன்னை ஆஶ்ரயிப்பதைச் சொலல வேணுமோவென்கிறா. வ்யாப்திரீத்யாதி ॥

௨௫ । வ்யாப்திரைஶ்வர்யதேஜோபலவீர்யஶக்தயோ வீர்யஶக்திபராவா: । தோஷாஸ்வேயம் ரதே யதீந்த்ர தவையே க்ஷமா விநாஸ்தா: ॥ ॥ ௫ ॥

ப—ய:—தேவதயே— வோயவைஶ்வர்யவீர்யஶக்திபராவா:- வதே- வ்யாப்திரைஶ்வர்யகுணா:- க்ஷமா- விநாஸ்தா:- யதீந்த்ர- (ஸ்வ:- தவ) தோஷா:- ஸ்வேயம: ॥

ப—ஷ:—தேவயை எக்காலத்திலுமெப்பொருளையுமெல்லாவகையாலுமுண்மையாகக் காண்கையாகிற ஜ்ஞாநம், எக்காலத்திலும் ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் ஶ்ரமமுமில்லாமல் தாங்குகையாகிற பலம், லோகத்திலுள்ள திவ்யசேதநாசேதநங்களையும் நியமிக்கையாகிற ஐஶ்வர்யம், தானேயெல்லாப்பொருளுமாக பரிணமித்தாலும், எல்லாவற்றையுந்தாங்கினாலும் எல்லாவற்றையுமுடபுகுந்து நியமித்தாலும அவைகளிடத்திலிருக்குமவையும் அவைகளாலுண்டாகுமவையுமான வோர்விகாரமுமில்லாமையாகிற வீர்யம், அதாவது ஜபகபரிணாமாதிகளும் ஜ்ஞானாதிவிகாராதிகளுமில்லாமை ஒருவருதவுஞ் செய்யமுடியாத வோர்காரியத்தை தான் நினைத்தபோது முடிக்கையாகிறஶக்தி, த

ன்னையொழிந்த எல்லோரையும் ஜயிக்கையாகிற தேஜஸ்ஸு இவை முதலான வ்ருஷ்ணியிலிருக்குமொரு குடும்பியான ஸ்ரீநிவாஸனுடைய இந்த குணங்களானதுகள் தயையே உன்னாலே விநாக்ருதங்களால் அதாவது உன்னோடுகூடாமலிருந்தால தோஷங்களாய்விடும்.

தாத்பர்யம்:— பகவானுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகல்யாணகுணகணங்கள் உன்னைபபோலவே ஸ்ரீநிவாஸனைவிட்டுப்பிரியாதவையாயும பரோவரஸந்தேஶயில் உபாஸ்யவிஶேஷணமாய்க்கொண்டு பாரமைஶ்வர்யஸூசகங்களாயும்சேதநரக்ஷணத்தில்வ்யாபாரபஜனவுபயோகவிஶேஷமுள்ளனவாயிருந்தாயினுமஉன்னுடைய ஸம்பந்தமிலலாதபோது அவைகள் தோஷஙகளாகவே முடிகையாலே அதாவது ஜ்ஞானமானது ரக்ஷணீயனான சேதநனுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களையும் அவனுடைய ப்ராப்யவிஶேஷத்தையும் அது நிவ்ருத்திககுமுபாயத்தையுமறிகையில போலவேஶிக்ஷணீயனான சேதநனுடைய ஸ்வரூபாதிகளையும் அவனுடைய அபராதக்ருத்யத்தையும் அதறகாகச செய்யவேண்டும ஶிக்ஷாபேதங்களையுமறிகையிலுமுபயோகபபடுகையாலும் இவ்வாறே பலம் ஶக்திமுதலியவைகளும் நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களிரண்டிக்கும பொதுவாகையாலுமவைகளை ப்ரதாநமாகவாஶ்ரயிக்காமல் அவைகளை பரிகரமாககொண்டு ரக்ஷணஞ்செய்யுமவளாய் அவைகளுக்கு குணத்வத்தை ஸ்தாபிககுமவளாய நிக்ரஹம் கலசாதவநுக்ரஹதததையே ஸ்வரூபமாகவுடையவளுமாயிருக்குமுன்னையே ரஹஸ்யாம்நாயவித்துக்களான ப்ரதிபந்நராஶ்ரயிருககிறார்களென்றபடி—

தாத்பர்யம்— இங்கு பதே என்கிற பதத்தாலே தயாஸம்பந்தமில்லாதபோதிலும் தயாவிரஹதஶையிலும் யதாக்ரமமாக ஸம்ஹாவிதமாயிருக்கும் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணங்களுடையவாநுகூல்யப்ராதிகூல்யங்களிரண்டையும தாம ஸாக்ஷாத்கரித்தநுபவிக்கும ப்ரகாரததைக்காட்டுகிறார். ॥ ௫ ॥

௬ ॥ இபபடி ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிரூபங்களான ஷாட்குண்யகல்யாணகுணங்களுள்படவுன்னை அநுஸரித்து தங்களுடையஸ்வரூபம்

பெற்றனவென்று தயையினுடைய வைபவத்தைச்சொல்லிஇ
னி இப்படி பரிகரபூதங்களானவந்தரங்கங்களுடன் கூடிய
தயாதேவியாலே செய்யப்படுமுபகாரங்களைச்சொல்ல நினைத்து
அதில் காரணகளேபரப்ரதாநரூபமான ஸ்ருஷ்டியினுடைய
வுபகாரரூபமாகையில் ஸம்ஶயமில்லாமையாலே ஒருவனுடை
ய து:கத்தை நீக்கவேணுமென்கிற நினைவினுருவமான தயை
க்கு ஸம்ஹாரரூபமான ப்ரளயம் ஶோபையாம்படியையும் அது
சேதநர் திறத்திலுபகாரமாம்படியையும் ஸயுக்திகமாகவருளிச்
செய்கிறார். ஆஸ்ருஷ்டீத்யாதி |

௧௬ || ஆஸ்ருஷ்டிஸந்ததாநாமபராதாநாம் நிரோதிநீம்
ஜகத:| பத்மாஸஹாயகருணே ப்ரதிஸஞ்சரகேளி
மாசரஸி || ||௧௬||

வ்யா || ப—ய:—பத்மாஸஹாயகருணே- ஆஸ்ருஷ்டி- ஸந்தா
நாம்- ஜகத:- அபராதாநாம்- நிரோதிநீம்- ப்ரதிஸஞ்சரகேளிம்- ஆ
சரஸி ||

ப—யர்:—ஶ்ரீநிவாஸனுடைய கருணையே ஸ்ருஷ்டிகாலந்
தொடங்கி ஒழிவில்லாமல் பண்ணப்பட்டுநிற்கிற இந்தலோகத்
திலுள்ள சேதநர்களுடையவபராதங்களுக்குத் தடையாயிரா
நின்ற ப்ரளயமாகிற விளையாட்டை நடத்துகிறாய்.

தா—யர்:—ஸம்ஹாரரூபமான ப்ரளயமானது நிக்ருஷ்டனான
சேதநன் திறத்தில் காரணகளேபரவிகடநரூபமாய்க்கொண்டு
து:காவஹமாயிருந்த போதிலும் தன்னையாஶ்ரயிக்கைக்காக ஸ
ஸ்வேஶ்வரன்கொடுத்த கரணகளேபரங்களை ஆறுகடக்கைக்குப்ப
ததினவோடத்தை நீர் வழியே ஓட்டுவான் போல தனக்க
நமஃதத்தையுண்டுபண்ணும் ஶப்தாதிவிஷயங்களிலுபயோகப்படு
த்தி அதடியாக எத்தனை காலமநுபவித்தாலும் மாளாத நரகாதி
களுக்கு ஹேதுவாம்படி சேதநர்களாலிடைவிடாமற்செய்யப்ப
டாநிற்கும் பாபங்களுக்குத்தடையாயிருப்பதினாலே அதாவது
ப்ராணவதாதிதோஷங்களான நிஷித்தவ்யாபாரங்களுக்கும் பொ
துவான ஸாதநமாயிருக்கும் ஶரீரேந்த்ரியஸம்பந்தத்தை நீக்கிவிட்

டு அஜ்ஞானத்தாலே வ்யாபாரவிஶேஷரூபமான பாபாசரணத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாயிருப்பதினாலே அந்த ப்ரளயமானது சேதநர் திறத்தில் வ்ரணசிகித்ஸாந்யாயத்தாலுபகாரரூபமாய் முடியுமதை நினைத்து ஸம்ஹ்ருதிஹேதுபூதையான நீ அதை லீலையாகவங்கீகரித்தநுஷ்டிக்கிறாயென்றபடி. ॥ ௬ ॥

௭ ॥ இப்படி தயாதேவிசெய்யும் ப்ரளயரூபோபகாரத்தை அருளிச்செய்து இனி அவளாலே செய்யப்படும் ஸ்ருஷ்டிரூபோபகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார். அசிதித்யாதி ॥

௭ ॥ அசிதவிஶிஷ்டாந் ப்ரலயே ஜந்தூநவலோக்ய ஜா
தநிர்வேதா । கரணகளேபரயோகம் விதரஸி
வ்ருஷஶைலநாதகருணே த்வம் ॥ ॥ ௭ ॥

ஸ்ரீ ॥ ப—ய:[?]—வ்ருஷஶைலநாதகருணே. த்வம். ப்ரலயே- அசிதவிஶிஷ்டாந்- ஜந்தூந்- அவலோக்ய ஜாதநிர்வேதாஸதீ- (தேப்ய:) கரணகளேபரயோகம்- விதரஸி ॥

ப—ர்த்த:[?]—ஸ்ரீநிவாஸகாருண்யமே நீயானவள் ப்ரளயகாலத்தில் அசேதநத்திற்காட்டில வேறுபாடில்லாதவரான சேதநர்களைக்கண்டு ஐயோவென்று வெறுப்புள்ளவளாய் இந்த்ரியங்கள் ஶரீரம் இவைகளுடைய ஸம்பந்தத்தையவர்களுக்குக் கொடுக்கிறாய்.

தா—ர்ய:[?]—சேதநர்கள் ஸ்ருஷ்டிஸமயில் ஶரீரேந்த்ரியங்களைக்கொண்டு ஸ்வரூபோசிதமான புருஷார்த்தத்தினுபாயத்தை அநுஷ்டியாதவளன்றி ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுள்ளவனுக்கு ஹேயங்களாய் ரஜஃப்ரசுரனாயிருக்கும் ருஷிகளுக்கு பரிக்ராஹ்யங்களுமான காம்யகர்மங்களிலும் ப்ராயேணப்ரவ்ருத்திதவிர்ந்து அஹங்காரமமகாரமாத்ர நரகமயகர்மவஸ்தங்களான காம்யகர்மங்கள்போலன்றிகளே ஸாக்ஷாந்நரகஹேதுக்களான ஹிம்ஸாபாதகாதிகளையே ஸம்பாதிக்கும் வகையைப்பொறுக்காமல் ப்ரளயத்தை யுண்டு பண்ண அக்காலத்தில் அவ்வாத்மாக்கள் தங்களுக்கு நித்யஸித்தமான யத்நஜ்ஞாநமில்லையென்னலாம்படி அசேதநதுக்கொ

ப்பானவராக நின்றமைகண்டு கந்தர்வாதிகளைப் போலவே பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநந்தமாகிற பரமபுருஷார்த்தத்துக்கு இடப்பிறந்தவரான அதாவது பித்ருஸநத்தில புத்ரன் போல ஸர்வவித்தாவான ஸர்வேச்வரனுடையவாநந்தமாகிற தாயநத்தில் ஸ்வத: ப்ராப்தியுள்ளவரானவிவ்வாத்மாக்கள ஜநநமரணமில்லாமற்கிடைப்பதே என்று மிகவும் வெறுப்புற்று ஸ்வஸ்வரூபஸ்வரூபாதிகளையுள்ளபடியறிவதற்கும் அவ்வறிவுக்குத்தகுந்தபடி புருஷார்த்தோபாயங்களையநுஷ்டிக்கைக்கும யோக்யாம்படி ஸௌஹார்த்தயங்களுடனவ்வாத்மாக்களைசசோக்கிறுயென்றபடி.

தாத்பர்யம்—இவ்விடத்தில தேஹம் முதலான வற்றுலே ஸௌஹார்த்தயங்கள் ஸ்வாதீநமல்லாமல கர்மாதீநமாயக் கிடக்குந்தன்னுடைய பிள்ளைகளை ஔஷதாதிகளாலே ஸ்வாதீநஸௌஹார்த்தயராக்கி ஸம்ரக்ஷிக்குமொருதாயினுடைய வ்ருத்தாந்தம் த்ருஷ்டாந்தமாகத்தோற்றுகிறது. விதரதி என்கிற உபஸர்க்கபூர்வக்ஷத்தாலே கூம என்கிற சப்தம் ஸித்தமானாலும் இங்கு சொல்லப்படாநிற்கும ஸ்ருஷ்டித்ருஷ்டிகாரணங்களில பரதந்த்ரனாய் உனக்கு உபாதாரமானாய் ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்கும் ஸர்வேச்வரனிற்காட்டிலும் மாணவகனானவுனக்கே ப்ராதாந்யமுண்டென்று தோற்றுவிக்கைக்காக கூம என்று யாஸ்மவம் திரேஸம் பண்ணியருளினர். ॥ ௭ ॥

௮ ॥ இப்படி ஸௌஹார்த்தயங்களைக்கொடுக்கையாகிற உபகாரவிசேஷம் உபாயீநமென்று சொல்லி அஸௌஹார்த்தயங்களை ஸமாதிவிஷயங்களி லுபயோகப்படுத்தி அதடியாக ஸர்வேச்வரன் பண்ணின கரணகளேபரப்ரதாநரூபமோபகாரத்தை விபரீத ஸம்பந்தமாம்படி பண்ணுமைக்காக உபாதேயியாலே செய்யப்படாநிற்கும ஸாஸ்த்ரப்ரதாநமாகிற பரமோபகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார். கரணாதீநி ॥

௮ ॥ கரணதயாபிதேந ஸ்ரீயரகரணகலேபராதிக தேஹநா । ஸதயஸி தத: ப்ரஜாநாம் ஸாஸ்த்ரமயே
ந ஸ்ரீப்ரதீபேந ॥ ॥ அ ॥

ஶ்லோ ॥ பதச்சேத:—ஸ்ரீயாகாருண்ய ஸ்நேஹஸம்பூர்ணா (ஸம்)- காருண்யபாத்ரஸ்தேந ஶாஸ்த்ரேண-ஸ்திரவர்த்திநா ப்ரஜாநாம் தம: பாஸ்யஸி ।

பதார்த்த:—ஸ்ரீநிவாஸனுடைய காருண்யமே ஆஸ்ரிதர்திற த்தில ஸ்ரீநியை விசேஷித்துப் பண்ணுமவளாய் ஸ்நேஹம் ஸம் பூர்ணமாகசசேர்க்கப்பட்ட தைலமுள்ளவளாயிருக்கும் நீயான வள் காருண்யமான ஸுதர்சனத்தையுடையவவஸ்துயில் கொ டுக்கப்பட்டதான ஸ்நேஹம்-நூல்களாலே செய்யபட்ட திரி யிலேற்றப்பட்டதான ஶாஸ்த்ரமாகிற நிலவிளக்குனாலே ஜநங்களு டையவஜ்ஞாநத்தை ஸ்நேஹம் குழந்தைகளுடைய இருளை நீக் குகிறாய்-

தாத்பர்ய:—ஒருதாயானவள் பேரிருளிலகப்பட்ட வஸ்துக்க ளைக்காண ஶக்தியில்லாதவராய் வழிதிகைத்துநின்ற குழந்தைக ளிடத்தில் வாத்ஸல்யத்தாலே ஒருதகளியில் தைலத்தை ஸம்பூர் ணமாகச் சேர்தது அதில் நிலையாகவும் ப்ரகாசமாகவும் ஜ்வலிக் கும் நூல்திரியிட்டு அதிலேற்றப்பட்ட ப்ரகாசமான விளக்கா லவ்விருளை நீககி அக்குழந்தைகளுக்கு நடக்கும் வழியின்ன தென்றும் நடக்கத்தகாதவழியின்னதென்றும் நன்ருக காணத்த க்க வெளிசசத்தை யுண்டுபண்ணுமாப்போலே ஸ்ரீநிவாஸகாரு ணையே நீயும் ஜீவாத்மஸ்வரூபமாகிற தகளியில் உன்னுடையவ ாத்ஸல்யமாகிற தைலத்தை நிரம்பச்சேர்த்து அத்தகளியில் ஸுத ர்சனம் தலையெடுக்கும் ப்ரகாரவிசேஷமாகிற நூல்திரியிலேற்றப்ப ட்டதாய் ஶாஸ்த்ரமென்கிற வசனத்திலே ஸுஸ்திரமாகசசொல்லப்ப ட்டதான வேதமாகிறநிலையானபெருவிளக்கினுலுன்னுடைய கு ழந்தைகள்போன்ற சேதநர்களுக்கு அஜ்ஞாநமாகிறவிருளை நீக்கி ப்ரவர்த்திக்கவேண்டும் வழி இன்னதென்றும் நிவர்த்திக்கவேண்டும் வழிஇனனதென்றும் அடையவேண்டும்- புருஷார்த்தஸ்வரூ பம் இன்னதென்றும் அதினுபாயஸ்வரூபமின்னதென்றும கண்

ஞாலே கண்டாற்போலறிவித்தருளுகிருயென்றபடி ॥ ॥ அ ॥

அ ॥ இப்படி ஸாக்ஷாத்காரமாகிற வுபகாரத்தை யருளிச் செய்தருளிஅந்தஸாஸ்த்ரத்திலேலறிவிக்கப்பட்டஅந்தந்தபுருஷார்த்தோபாயங்களில் வ்யவஸ்திக்குமவர்களை அந்தந்த புருஷார்த்தங்களைக் கொடுத்து ஸந்தோஷிப்பிக்கிருயென்கிருர் ஸதோத்ரகாரர் ।

௯௵ ॥ ஸதீ பாவ்யஷ்டாத்யமலதருமூலே ஸ்வைகப்ரபவ

த்ருமாஸ்பாத்யா । கருணா ஸமதயஹதி விநதாந்

கடாக்ஷவிக்ஷேபை: கராவசயைபேதை: ॥ ௯ ॥

வ்யா ॥ ஸர்வ:—கருணா வ்ருஷாத்யமலதருமூலே ஸதி ஸ்வைகப்ரபவ —த்ருமாஸ்பாத்யா — ஸா கராவசயைபேதை:—கடாக்ஷவிக்ஷேபை:— விநதாந் ஸமதயஹதி ।

ஸர்வார்த்த:—கருணையே திருமலைக்குடையவனான ஸ்ரீநிவாஸனுடைய திருவடியில்-அநாயாஸம் வ்ருஷமென்றுபேருடைய ஒரு பர்வதஶ்ரேஷ்டத்தினுடைய தாழ்வரையில் முளைத்தவளாய் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய ப்ரஸாதத்திஞெளியாகிற இலைகள் நிரம்பி யவ ருலுண்டான ஸௌரப்யமையுடையவளாயிருக்கும் நீயானவள் கைகளால் பரிக்கத்தகுந்த பழங்களை அநாயாஸம் பக்ஷகாரங் களை யுடையவையானஸ்ரீநிவாஸகடாக்ஷங்களாகிற கிளைகளாலே வணங்கினவர்களை - அநாயாஸம் உயரமில்லாதவர்களை ஸந்தோ ஷிப்பிக்கிருய்.

தாத்பர்ய:—ஒரு கர்ப்பககொடியானது ஓர் பெரியமலை யின் தாழ்வரையில் முளைத்து வளர்ந்து இலைகள் நிறம்பியவற் ருலே மிகுந்தபசுமைவண்ணத்தையும்பெருநிழலையுமுடையதா ய் உயரமில்லாதவர்களுள்பட ஓர் ப்ரயத்நமின்றிப் பழங்களைக் கைகளால்பறிக்கும்படி புஷ்பங்களுடையவும் பழங்களுடைய வும் சுமையாலே தாழ்ந்திருக்கும் கிளைகளாலே ஸகலஜநங்களை

யுமாநந்திப்பிக்குமாப்போலே நீயும் ஸம்ஸாரதாபக்லிஷ்டராவராஹுவ
ங்களான திவ்யஜந்மஜாதங்களுக்குமாயாராதுகளை ஸ்ரீநிவா
ஸனுகிற உத்துங்க நீலமணிசைலத்தினுடைய திருவடியாகிற தா
ழ்வரையில் முளைத்து அத்திருவடியில் வணங்கினவன் விஷய
த்திலவன்திருவுள்ளத்திலுண்டாகும ப்ரஸாதத்துக்கடையாள
மாக நிர்மலமானவர்களை அவன் திருமுகத்தில் ப்ரகாசிக்கும் ப
சுமையானவோர் காந்திவிசேஷத்தாலே இளமையாயும் பசுமை
யாயுமிருக்குமிலைகள் நிறம்பியவறாலுண்டான சோபையை
யும் அதடியாகவரும பெரு நிழலையுமுடையவளாய் பழங்களை
க்கைகளாற்பறிக்குமாபபோலே யதேஷ்டதாதாரூவங்களானவ்ர
யோஜநங்களையனைவரும ஸநாயாஸமாகவடையும்படிக கீடாக
சேதநர் திறத்தில தாழ்ந்து பரவாநிற்கிற ஸ்ரீநிவாஸகடாக்ஷங்க
ளாகிற கிளைகளாலாஸ்ரயித்தவர்களையாநந்திப்பிக்கிறாயென்றபடி

தாத்பர்யம்—இங்கு விவக்ஷிதமானது ஸாஷ்டோபாதிகங்களா
ன திவ்யவ்யாபாரங்களையுமுபலக்ஷிக்கிறது. ஈசுவரனுடை
ய காருண்யமானது எக்காலத்திலுமவனைவிட்டுப பிரியாமலிருந்
ததேயாயினும் சேதநனுடைய ஸுக்ருதத்தினாலே தடைபட்டு அ
வன் திருவடியிலிவன் வணங்கினவாறே ப்ரகாசிக்குமதாகை
யாலந்த காருண்யத்தை ஸ்ரீநிவாஸன் திருவடியில் முளைத்ததாக
வுபசரித்தருளினார். இப்படி திருவடியில வணங்கினவுத்தக்ஷ
ணத்தில அவன திருவுள்ளங் குளிர்ந்து அதற்குப்பின் பாவம் ம
லர்ந்து அதடியாக சேதநன் பக்கல் ஸர்வஸம்பத்துக்களுக்கும் ஸாத
நமான கடாக்ஷம் வரவேண்டியதாகையாலே பாவமலர்த்தியா
லுண்டான காந்தியை இளமையானவிலைகளாலுண்டான சோ
பையாகவும் அதற்குப்பின்னிட்டதாய் ஸம்பத்துக்களுக்கு ஹேது
வான கடாக்ஷங்களை இலைகள் நிறம்பியபின் கிளைக்குமதாய் பழங்
களாலே பலன்களுமானஇலைகளாகவும் ரூபித்தார். ||௯||

௯ ॥ இப்படி ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்களாகிற மூன்று வ்யாபாரங்களும் தயாகடாக்ஷத்தாலே வருகின்றனவென்று ஸூசிப்பித்து இம்மூன்று வ்யாபாரங்களிற்காட்டில் விலக்ஷணமான மோக்ஷமும் தயாகடாக்ஷாதீநமென்கிறார். நயநஜுஷ்ட்யாதி ।

௧௦ ॥ நயநே வ்ருஷாசலேந்தோஸ்தாராமைத்ரீம் தயே தயா
காலே । ப்ரஸந்நமேவ ஜநிமாந் அவஸாநே தேக்ஷதே ஸ்வாபதோ
மோக்ஷம் ॥ ॥ ௰ ॥

ஶ்ரீமத்தயாஶதகவ்யாக்யானே

ப்ரதம தஶகம்

ஸம்பூர்ணம்

—:(*):—

ப்ர ॥ பதம்:—ஹே தயே-வ்ருஷாசலேந்தோ:-நயநே தாராமைத்ரீம்-தயா தயா காலே-ப்ரஸந்நமேவ-ஜநிமாந்- அவஸாநே தேக்ஷதே ஸ்வாபதோ மோக்ஷம் ।

பதார்த்தம்:—ஓ தயையே-வ்ருஷாசலமென்கிற திருமலையிலிருக்கும் அவனுடைய திருக்கண்ணிலே கருவிழியின் ஸம்பந்தத்தை யறியாநிற்கிறவுன்னாலே காணப்பட்டவனான ஜந்துவுடையவனே உடம்பபடாத ஸம்ஸாரியில ஸகிக்குமதான மோக்ஷத்தையடைகிக்கிறான்

தாத்பர்யம்:—வ்ருஷாசலத்தில் சந்த்ரனைப்போலே நிர்மலமொதாரநாதனாய்க்கொண்டு நித்யாதிகளான ஸ்ரீநிவாஸனுடைய திருக்கண்களிலே அத்திருக்கண்களை ஸாரணாபன் திறத்தில் கடாக்ஷிக்கும்படி நியமித்துக்கொண்டும் அக்கடாக்ஷத்தினாலே ப்ரகாஶிக்கப்பட்டும் அங்கிருக்குங்கருவிழிபோலொருக்ஷணமும் ஒழிவின்றி வஸியாநிற்குமுன்னாலே ஜாயமாநதமேஶயிலே அதாவது ஸம்ஸாரமாகுங்கலத்திலே அன்றிக்கே மஹா

யாதவஸமயத்திலே யாவனொருவன் கடாக்ஷிக்கப்படுகிறானோ அ வனொருவனுமே 'ஸஹஸ்ராக்ஷார்யஸ:' என்று சொல்லப்ப பட்டவுத்க்ருஷ்டஜந்மமுடையவன் அவனொருவனுமே மோக்ஷாநந் த்தைஉழப்படாதஸ்வ்ருத்தியில் ஸமித்த பழத்தைப்போல வ்யக்தி ரேக்ஷதிரவேக்ஷமாகவநுபவிக்கயோக்யதையுள்ளவனென்றபடி.

இங்கு 'ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பஶ்யேந்மதுஸூதந: ஸாத்விகஸ்ஸது விஜ்ஞேயஸ்ஸ வை மோக்ஷார்த்தசிந்தக:॥' என்கிறபடியே ஜாயமாநகடாக்ஷமுடையவனுக்கு மோக்ஷார்த்தசிந்தநாதுபாயா ன ஸாத்விகமுஸஞ்சியாவஶ்யகியாகையாலும் இப்படி ஸாத்விகனா வனுக்கு ஶாஸ்த்ர 'தத்விஜ்ஞாநார்த்தம் ஸ குருமேவாபிகச்சேத்' என்கிறபடியே மோக்ஷஸாதநஜ்ஞாநஸித்த்யர்த்தமாக ஸதாசார்யோபஸதநம் விஹி மாகையாலும் இப்படி ஸதாசார்யோபஸதநம் பண்ணினவனுக்கு நிர் காரணபரமக்ருபாஸந்நனை வாசார்யனுடைய கடாக்ஷத்தாலே ஏதேனுமொருமோக்ஷோபாயஸம்பந்தம் தன்னிடையே வருமா கையாலும் இப்படிப்பட்ட பாரம்யத்தாலே ஜாயமாநகடாக்ஷவி ஷயீபூதனான சேதநனுக்கு மோக்ஷமவஶ்யம் பாவியென்று திரு வுள்ளம்பற்றி அவனுக்குண்டாகும் மோக்ஷத்தை உத்க்ருஷ்டபுருஷ மாக நிர்தேஶித்தார். அன்றிக்கே சேதநனாலே யதாதிகாரமாக வநுஷ்டிக்கப்படும் ஶக்தியுக்திகளாகிற ப்ரபத்த்யுபாயங்களி ரண்டும் வரப்புகுற ப்ராப்யத்தின் சீர்மையைக்காணும ளவில் அந்த ப்ராப்யமாகிற திருப்பார்க்கடலிலோர் திவ லைக்கும் பற்றாதென்னலாம்படி யத்நங்களாயிருக்கையாலிப்படி ப்பட்டவுபாயகௌரவத்தையும் உபேயகௌரவத்தையும் நினைத் து இப்படிப்ராஜ்யோபஸம்பத்தாலநவச்சிந்ந ப்ராப்யப்ர தாநம் பண்ணுகையானது தயாவதிக்தஜாயமாநகடாக்ஷாயத்தமெ ன்று [தயாப்ரஶம்ஸை பண்ணுகைக்காக ஶாஸ்த்ரோக்தோபாய ஆசார்யஜாயமாநகடாக்ஷஸாத்யமான பரமப்ராப்யத்தை

க்ருஷ்ணஸ்வரூபமாக நினைத்தாரென்றும் சொல்லவுமடுக்கும்-
அன்றிக்கே ஸாதநமான உபாயாந்தரத்தில் ஶக்தியில்லாதவர்க
ளாயிகாரிநிறத்தில் அவ்வுபாயாந்தரமாகிற சுமையையவன் த
லையிலேறிடாமல் அவ்வுபாயம் நிவ்ருத்தியில் தானே நின்று ஸம்ர
க்ஷணங்கொடுக்கையாகிற விஶேஷத்தைப்பற்றி விலக்ஷணமான வ்யாபா
ராத்தை க்ருஷ்ணஸ்வரூபமாக பாவித்தாரென்றும் நிர்வஹி
க்கலாம்-

இப்படியன்றிக்கேஇஶ்லோகத்துக்கு ஜாயமானகடாக்ஷவிஷயரா
ன தேவநனுடைய வ்யாபாரவ்யாபார நிரபேக்ஷமோக்ஷஸித்தியில்
தாத்பர்யங்கொள்ளில த்யாயீத-உபாஸீத-ஶரணம் வ்ரஜ ஐகத்யாதி
மோக்ஷோபாயவிதாயக ஸஹஸ்ரவாக்யவிரோதம் வருமென்று கண்
டுகொள்வது- இப்படி இஶ்லோகத்தில் பாரமார்த்திகமான
ஜாயமானகடாக்ஷத்தினுடைய தயாயீக்ஷத்தை யரு
ளிசெய்தாராயினும இப்படிப்பட்ட ஜாயமானகடாக்ஷத்தாலே
ஸித்திதோபாயவிஶேஷத்தை யிடையிட்டு வரப்போகிற மோக்ஷ
ஸாம்ராஜ்யஸித்திக்கு முன்பாகவே தயாவிஷ்க ஜாயமானகடாக்ஷாயீ
ந ஸித்திகங்களாய் பாரமார்த்திக ஸித்திக்கு ஸாக்ஷாத்ஸாத
நங்களுமான ஶக்தி வ்யக்திகளுடைய வ்யாபாரஸமூஹங்களா
கஸித்தியா நிற்கும் தேவாத்யாத்ய ஜ்தேவாதிஸமாராத்யஸாதிநங்
களான ஸம்பந்தவிஶேஷங்களை ப்ரதர்ஶிப்பிக்கைக்காகவும் ஸக்ரு
தவி எனகிறவிடத்தில கவிஸ்வத்தாலே ஜாயமான கடாக்ஷத்தினு
டைய ஸஸக்ருதாவ்ருத்திஸம்பாவனையைக் காட்டுகைக்காகவும் ஶ்ரு
யஸ்ஸஸ்ஸிம் ஸக்ருதவீத்யாதிஶ்லோகத்தில தயாயீக ஜாயமான கடாக்ஷத்
தை பாதஃ ப்ரஸம்ஹிததாராகையாலே ப்ராப்தி தோஷமில்லை
அன்றிக்கே ஶ்ரு யஸ்ஸஸ்ஸிம் ஸக்ருதவீத்யாதி ஶ்லோகத்தில ஸஸக்ரு
தாவ்ருத்திஸம்பாவநையைக்காட்டாநிற்கும் கவிஸ்வத்தாலே உபா

யதாபூதமாய் ஸஜாதீய விஜாதீய ஸஹகாரிஸத்ர நிரபேக்ஷமா
யஸக்ருத்தாயிருக்கும் ஸாக்ஷாத்ஸாதநபாரம்பர்யரஹித ஸாதநமான
ப்ரஸாதவிசேஷத்தை விவக்ஷிக்க விஷயமுண்டாகிலும் நயனஜ
ந்யாதியான விஷ்ணோரகத்தில் அப்படிப்பட்ட விஷயமொன்றுமில்
லாமையாலும் பாரம்பர்யரஹித ஸாக்ஷாந்நிரபேக்ஷ்யந்தோன்
றும்படி கவிவசனத்தினுடைய ஸக்ருத்ப்ரவ்ருத்தையை யருளிசெய்
கையாலும் ஸக்ருத்ப்ரவ்ருத்த ந்யாய யதாபூதமாய் ஸாக்ஷாந்நிரபேக்ஷ
ஸாதநமாயிருக்கும் ஸாதநபாரம்பர்ய ப்ரஸாதவிசேஷமே யிங்கு வி
வக்ஷிதமென்று சொல்லலாமாகையால் இப்படி ஸாக்ஷாத்ஸ்வரூப
வ்யவஹித காரணபூத ப்ரஸாதவிசேஷமான விஷ்ணோரகத்தை
க்கொண்டு பரம்பரயா காரணபூத ஜாயமாந கடாக்ஷபரமான
ச்ரேயஸ்ஸூக்திதிகந்யாதி ச்லோகத்துக்கு பௌநருக்த்ய தோஷசங்கை
பண்ணவவகாசமில்லையென்றும் ஸமாதாநம் சொல்லவுசிதம்
இப்பக்ஷத்தில் மோக்ஷப்ரதமானது சேதநகர்த்ருக ஸ்வீக்ருதோபா
யாநுஷ்டாந ஸமாஜாதீய பாரம்பர்ய ப்ரஸாதயதாபூதமாய்
க்கொண்டு சேதநக்ருதிஸாத்யமானாலும் இப்படி உபாயவிசேஷ
மடியாக ஸாக்ஷாந்நிரபேக்ஷஸாதநமான பரம்பர்ய ப்ரஸாதவிசே
ஷமுண்டானபின்பு அநுஷ்டிதோபாயனான சேதநனுக்கு மோக்ஷா
ர்த்தமாக கர்த்தவ்யசேஷமொன்றுமில்லாமையாலே அந்த மோக்ஷ
ப்ரதத்தை - த்ருஷ்டஸ்ஸ்வைவ ஜநிதாநவரதஸக்ருத்ப்ரவ்ருத்தாநுஸ்யூதமென
ன்று ஸக்ருத்ப்ரவ்ருத்தமாக வருளிசெய்தாரென்று கொள்ள
வேணும்- அன்றிக்கே ஜநிதாய என்கிற பதத்தினுடைய ஸ்வார
ஸ்யத்தாலே நயனஜந்யாதி ச்லோகம்ஜாயமாந கடாக்ஷபரமென்றும்
ச்ரேயஸ்ஸூக்திம் என்கிற ச்லோகம் ஸ்ரீநிவாஸஸ்ய த்ருஷ்டிம் என்கிறவி
டத்திலுள்ள ஷஷ்ட்யந்த ஸ்ரீநிவாஸபதஸ்வாரஸ்யத்தாலே யதாதிதி
விசேஷ ச்ரேயஸ்ஸுக்களுக்கும் ஸாதநமாகவத்தாய் மோக்ஷத்துக்கஸா
ரம்போபாயமுமாயிருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸஸாக்ஷாத்காரவிஷயஸவிசே

ஷ்டவிஶிஷ்டனுடைய சேதநாஶமநகார்யக்ருபாவஶீக்ருதகடாக்ஷவிஶே ஷத்தை விவக்ஷிக்கிறதென்றும சொல்லவடுக்கும- இந்தயோஜநையில் ஜாயமாந கடாக்ஷத்துக்குப்போலவே ஶ்ரீநிவாஸவிக்ரஹ விஶிஷ்டனுடைய கடாக்ஷத்துக்கும் ஶாஸ்த்ரசோதிதோபாய விஶேஷத்தை யிடையிட்டே பரஸ்பரஷ்டாய-ஸாயநக்ஷம் விவக்ஷிதமென்று கண்டுகொள்வது-

இதி ஶ்ரீமத்ராமாநுஜசரணகமலசஞ்சரீகாயமாணேந

ஶ்ரீமதஹோபிலவாஸ்தவ்யேந

நைத்ருவவத்ஸநாமதேயேந

விரசிதாயாம்

தத்வதீபிநீஸமாக்யாயாம்

ஶ்ரீதயாஶதகஶ்லோகத்ராவிடவ்யாக்யாயாம்

த்விதீயதஶகம் ஸம்பூர்ணம் ।

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ।

[illegible]

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 [illegible]
[illegible] । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍀
[illegible] ॥𑌶𑍍𑌲𑍋॥
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥𑌶𑍍𑌲𑍋॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ 𑌶𑍍𑌲𑍋
[illegible] ।
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃॥ [illegible]

𑌸𑍌𑌵𑌿𑌤𑌰𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾-
𑌸𑍀𑌤𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌰𑌣𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯
𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑌰𑍍𑌵-
𑌕𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌨𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌰-
𑌞𑌾𑌨𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌰𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌤𑌾-
𑌤𑍍𑌤𑌰𑌵𑍇𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌤𑌾𑌪𑌰𑌾𑌯 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑌾𑌪𑍀𑌯𑌾𑌨𑍇𑌵𑌾 𑌵𑌸𑌰
𑌇𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂- 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌤𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌪-
𑌦𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌪𑌰𑌾𑌯 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌅𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌬𑍇𑌹𑌸𑍍𑌤-
𑌸𑌂 𑌨𑌾𑌚𑌾𑌯𑌰𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍍𑌶-
𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑌪𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌯𑌜𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌃 𑌅𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌬𑌃𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯
𑌰𑌾𑌜𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌪𑌰𑌾𑌯𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿𑌹𑍍𑌯𑌨𑌤𑍍𑌯𑌹𑍀𑌤𑌂- 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍍𑌶𑌿𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌪-
𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌪𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌯𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌰𑍇𑌪 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇. 𑌅𑌵𑌞𑍍𑌚
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑌾 '𑌤𑌤𑍍𑌤𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌷𑍍𑌟 𑌹𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑌾
𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌯𑌂𑌯𑌦𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌕𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣
𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤 𑌅𑌯𑌾𑌪𑍇 𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌸𑌾𑌪𑌰𑌤𑌯𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵-
𑌹𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍍𑌯𑌤𑌿 ।

ஶ்ரீமதே நம:

தயாஶதகே த்ராவிடவ்யாக்யாஸஹிதே

த்ருதீயதஶகப்ராரம்ப:

௨௰ ॥ இப்படி பூர்வோத்தராஷாடமளவாகவுள்ள நால்வகைப்பட்ட பூர்வாஷாடங்கள் தயாகடாக்ஷத்தாலே வருகினவென்றருளிச்செய்து இனி இப்படி அநவத்யபூர்வாஷாடஸாயகமானதயாகடாக்ஷப்ரவாஹத்தாலே ஸித்தியான ஸ்ருஷ்டியில் ஸம்பந்நரானவர்களாயிருக்கும் ஶரணாகதஸஸ்யஸாமர்த்யங்களைக்கண்டு ஸ்ரீநிவாஸக்ருஷீவலனுடன் காமகிழ்ச்சிகொள்ளுகிறானென்கிறார். ஸமயேத்யாதி ॥

௨௧ ॥ ஸமயோபநதைஸ்தவ ப்ரவாஹைரநுகம்பே
க்ருதஸம்ப்லவா தரித்ரீ । ஶரணாகதஸஸ்யமாலிநீ
யம் வ்ருஷஶைலேஶக்ருஷீவலம் திநோதி ॥ ௧ ॥ *

ப—ய:—அநுகம்பே - ஸமயோபநதை: தவ - ப்ரவாஹை: க்ருதஸம்ப்லவா - (அத ஏவ) ஶரணாகதஸஸ்யமாலிநீ - இயம் - தரித்ரீ - வ்ருஷஶைலேஶக்ருஷீவலம் - திநோதி -

ப—ர்த்த:—ஓ தயையே உசிதகாலங்களில வாராநிற்குமுன்னுடைய ப்ரவாஹங்களாலே நனைக்கப்பட்டதாய் ஆதலால் ஶரணாகதராகிற பயிர்களுடைய வரிசைகளுடன் கூடியதாயிருக்குமிந்த ஸ்ருஷ்டியானது ஸ்ரீநிவாஸனாகிற பயிரிடுங்குடியை ஸந்தோஷிப்பிக்கிறது.

தா—ர்த்த:—க்ருஷிசெய்யவேண்டுங்காலத்திற்பெய்தமழையினாலுண்டான நதீப்ரவாஹங்களாலே நனைக்கப்பட்ட ஸ்ருஷ்டியானது பயிர்களுடைய வரிசைகளுடன் கூடி க்ருஷிபண்ணினவனை

ஸஞ்ஜாஷிப்பிக்குமாப்போலே யாத்ருச்சிகஸுக்ருதம் தொடக்கமாகவுள்ள ஸுக்ருதவிசேஷங்களுண்டாகுங்காலத்தில் வந்திருக்குமுன்னுடைய சேதநவிஷயீகாரங்களாகிற வ்யாபாரங்களாலே நனைக்கப்பட்ட அதாவது ஸம்ஸாரிபிலுள்ளயாவரும் ஸம்பந்தக்ரமத்தாலே நிறைந்தவராம்படியாகவிருக்கிற இந்த ஸம்ஸாரியானது ஸாரணாமதராகிறபயிர்களாலே நிரம்பியதாய் அதடியாகவ்யாக்ருதஜோகத்தைவிட்டு ஸம்ஸாரியிலுள்ளவோர் மலையின் சார்பில் நிலையாகநின்றும் உபாயாநுஷ்டாநமளவாக சேதநனுக்குவேண்டும் ஹிதங்களைசெய்வித்துமிப்படிபலவகையாக க்ருஷிசெய்கையாலே பயிரிடுங்குடியைச்சொலலும் க்ருஷீவலனென்கிறவசநத்தாலேசொல்லப்பட்டவனை ஸ்ரீநிவானை ஸஞ்ஜாஷிப்பிக்கிறதென்றபடி.

தா—ணம்—இவ்விடத்தில் க்ருபாவ்யாபாரங்களை காரணவிசேஷத்தையெதிர்பார்த்து வந்தனவாகவருளிச்செய்கையாலே ஸவிஜாதீஹிவிசேஷாகாரணிகெஷவிஙா என்றுசொல்லப்பட்டஸதாதநஸாவஜ்ஞஸவஸக்தி காரணாவரிஷ்க்ருதனை வாஸவாஸ்னுடைய காரணாவ்யாபாரமானது சேதநருடைய கஉஸஞாநத்தாலுண்டான ஸம்வந்தாவ்யாபாரத்தாலே வ்யதிவஙமாயிருக்கையடியாக ரக்ஷாபெக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதெ என்றுப்போலே சொல்லப்பட்ட யாத்ருச்சிகஸுக்ருதாதிரூபீநரக்ஷாபெக்ஷாதிவ்யாஜவிசேஷத்தை யபெக்ஷித்தல்லது கெஷத்ஜ்ஞர்திறத்தில் ப்ரவர்த்திக்கமாட்டாதென்று ஸூசித்தது யாத்ருச்சிகஸுக்ருதமாவது சேதநனுடைய முயற்சியில்லாமலே தெய்வஸங்கல்பமாத்ரத்தாலேவரத்தக்கதானவோர் ஸுக்ருதவிசேஷம்.

அதெப்படியெனில் செம்படவனானவன் ப்ரஹணகாலத்தில் தன்வலையிலகப்படாத உலூகத்தை தன் கையினால் ப்ரஹிக்கவேண்டியதற்க்காக முழுகினானாகில் அத்த ஸ்நாநஜபஹோமாதிக்காகசெய்யப்பட்டதாயினும அவ்வாகாரங்கிடைக்க வருணகாலத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தானென்கிறவிவ்வாகாரத்தையே மேலாகக்கொண்டு அதை ஸவெஜ்ஞன் ஓர்புண்யமாகவங்கீகரிக்கையானது நிஹேதுககாடாக்ஷமாகையாலே அந்த யாத்ருச்சிகஸுக்ருதமும் ஸம்பூயாயீதமென்று சொல்லுகிறது. ஸாரணாமதஸஸ்யஉாதீநியென்கையாலே

காலத்திற்பெருகின நதியின் வெள்ளத்தாலே பயிர்கள் வரிசைவ
ரிசையாகக்கிளைமேற்கிளைத்துவளருமாப்போலே ஸ்ரீநிவாஸனுடை
ய தயாப்ரவாஹத்தாலே ஸம்வர்த்திதராகிற பயிர்கள் (பாட்டு)
கடலவண்ணன் பூதங்கள மண்மேல்மலியப்புகுந்தென்கிறபடியே
ஸம்ருத்தியெங்குங்காணலாமபடி மேன்மேல அபிவ்ருத்தியடைந்தமைகாட்
டப்படுகிறது. இவையும் (பாட்டு) கண்டோம கண்டோம் க
ண்டோம கண்ணுக்கினியென கண்டோம் என்றருளிசெய்தக்ரமத்
திலே ஐயம் என்று தமமுடைய ஸாக்ஷாத்விஶேஷஜ்ஞாபநத்தாலும
ஸூசிப்பிக்கப்பட்டது. லோகத்தில நெல்பயிர்களானவை
நதீப்ரவாஹத்தாலுண்டுபண்ணப்பட்டு நீர் வளததாலும் நிலவள
த்தாலுமுண்டான தங்களுடைய நைஸர்க்கிகவிஶேஷத்தாலும ஸா
ஸாரவத்தையாலும் அதாவது பரிபாகவிஶேஷத்தாலே பா
லாதபம்போலேவிஶத வர்ணங்களாயிருக்குமநெல்கதிர்களுடை
ய சுமையாலேதலையிடோடாசனந்தட்டுமபடிவணங்கியிருப்பதினா
லும் ஸர்வஜநநேத்ராநந்தகரங்களாயஸர்வஜீவநஹேதுக்களான ஸ
ஸ்யங்களை ஸர்வருக்கும் காரக்ஷாயிகமாககொடுக்குமாபபோலே ஶ
ரணாகதர்களுமஸர்வேஶக்ருபாப்ரவாஹத்தாலுண்டுபண்ணப்பட்ட
வராய் (ஶ்ருதி) தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு: என்
றும் ஸதிகஸாயநகாதீநாம் யஜ்ஞாநாம் ந்யாஸாத்மந: । நைவஸாயோக
ஶோடஶீமபி ஸ்வஸ்வரூபஜிதீரித: ॥ ஸக்ருத்க்ருத ஶாஸ்த்ரார்த்தாஸ்த்ராம்வ்யயோ
ரவிதவ்யயா । நாஹம் ஶரண்யஸ்ய க்ஷ்மாங்கோடிதத்த்வம் ॥ என்றும
சொலலுகிறபடியேகர்மயோகாதிகளினதது மோக்ஷஸாமமபடியா
ன ஶாஸ்த்ரவைபவமுள்ளதாயிருக்கும ந்யாஸவித்யாஸம்பந்தமடியாக
வுணடான ப்ரஹ்மவர்ச்ஸவிஶேஷததாலே ஸமுஜ்ஜ்வலிதராய் மோக்ஷா
ர்ஹமாகத் தாங்களநுஷ்டித்தப்ரபத்நத்துக்கு ஸாமர்த்யஶிக்ஷணமாக
அதாவது தாஙகள விஶ்ராமமாகக கோலாமலிருக்க இவாகள
அநுஷ்டித்தமோக்ஷோபாயத்தாலுணடான்தாய ஸ்வநிவ்ருத்தத்துக்கு
ஹேதுபூதமான தன்னுடைய ப்ரஸாதவிஶேஷத்துக்குப் போ
க்குவீடாக ஸர்வேஶ்வரனாலே கொடுக்கப்படடவைகளாயிருக்கும்
ஸம்யக்ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யாதிகளாகிற ஶாஸ்த்ரங்களுடைய ஸம்ருத்தி
யடியாக தங்களுக்கும ஸஜாதீயராயிருக்கும ஸதாசாரரான
ஸாயுஜ்யர்கள் திறத்தில் தாஙகளவர்களுக்கு தாநவிக்ரயயோக்ய

ராம்படி மிகவும் வணக்கமுள்ளவராய் இப்படிப்பட்ட தங்களு
டைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளை தங்களுடைய நிர்ஹேதுககாருண்யம
டியாக ப்ரகாஶநமுகமாக ஸகலஶாஸ்த்ரவிஷய ஸம்ப்ரதாயத்
தாலே ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகரான தேஶிகர்களிடத்தில்
தங்களுடையவுபதேஶாநுஷ்டாநங்களாலே குடிபுகுறவிட்டு அ
நுபவத்தாலே நிவ்ருத்தஶங்கருமாயிருக்கையால் இவர்களை
நெல்பயிர்களாக ஸாதித்தார். ப்ரபந்நர்கள் ப்ரபந்நத்வஸம்
பந்தம் வருவதற்குமுன்பாகவே ஸத்வஸ்தராயிருந்தபோதிலும்
விஷ்ணுஸம்பந்தம் வருவதற்குமுன்புள்ளகாலத்திலிவர்கள் (ஶ்ரு)
ஸந்தேவஸவீமீன்கிறபடியே ஸத்ஸமராயிருந்தமையாலும்
ஸம்யக்ஜ்ஞாநவ்ருத்திவிஷ்ணுஸம்பந்தம் வந்தபின்பே (ஶ்ருதி)
ஸந்தமேநம் ததோ விதுः என்கிறபடியேஸத்தாலாபம்பெற்றராகையா
லும் இப்படி ஸ்வஜ்ஞாநவ்ருத்திமூலமாயவிஶேஷத்தா
லேவரும விலக்ஷணஜந்மமானது ஸம்யக்ஜ்ஞாநவ்யவஸாயிஶேஷாயீ
நமாகையாலுமிந்த ப்ரபந்நரைஶ்ரீநிவாஸ காருண்யவ்யாஸத்
தாலுண்டுபண்ணப்பட்டவராக ஸாதித்தாரென்று கண்டுகொள்
வது-இங்கு ப்ரபந்நஸஸ்யத்திற்கு ப்ரஸூதியான ஸம்பிராட்டி
யாராகிற தன்னுடைய தேவியைக்காண்கையாலுண்டாகும் ஶ்ரீ
நிவாஸனுடையவாநந்தமானது விவாஹோத்ஸவத்தில் உத்தா
லமாயிருக்கும் தன்னுடைய பத்நியான பத்நியைக்கண்
டு மகிழாநிற்கும் ரஸிகனுடையவாநந்தவிஶேஷத்துக்கு தெ
ரிந்ததாயிருக்கிறதென்று தோற்றுவிக்கைக்காக பதிவாசக
ங்களான ஶப்தங்களனேகங்கிடக்க அவைகளைத்தவிர்ந்து ஸஸ்யஸ
நீயென்று தாதாஶப்தப்ரயோகம் பண்ணியருளினார். பயிரிடு
ங்குடியானவன் தன்னுடைய பயிர்களுக்கு க்ருமிபக்ஷ்யாதிகளா
லே நேரிடும்பவதாயத்தை தன்னுடைய கண்ணாலே கண்டு நீக்
கவேண்டியதற்காக உந்நதமாயிருக்குமோர் ப்ரதேஶவிஶேஷத்தே
டுமாப்போலே ஸந்நிதியிலிருக்கும் ப்ரபந்நராகிறபயிர்களுக்கு
ஸம்ஸாரஸமயதவிநேஷிகளாலே ஸம்பாவிதங்களான ஸகலோபத்
ரவங்களையும் தன்னுடையகமலக்கண்களாலே ஸாக்ஷாத்கரித்த
வைகளைத்தீர்க்கவேணுமெனகிற திருவுள்ளத்தாலே ஸகலோந்

தமான திருமலையில் ஸந்நிதானம்பண்ணுகிறனென்று ஸௌலப்யத்தைக்காட்டுகைக்காக ஸ்ரீநிவாஸனை வ்ருஷபசைலசப்தத்தாலே நிர்தேசித்தருளினார். இச்லோகத்தில் ப்ரமாணாந்தரஸ்வரூபமானது ப்ரஸித்தப்ராசுர்யாநுஸாரத்தாலே ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டமாக யோஜிக்கப்பட்டது. அன்றிக்கே ஸ்வதந்த்ராங்கப்ரபத்திஸாங்கப்ரபந்நஸ்தாத்ருசாநோ என்றருளிச்செய்தபடியே யதாதிகாரம் அங்கமாகவும் ஸ்வதந்த்ரமாகவும் ப்ரபத்தியைப் பற்றினவரான த்ரைவர்ணிகாதிஸர்வாதிகாரநிஷ்டமாகவும் இப்ரமாணஸ்வரூபத்தை விவக்ஷிக்கலாம். அப்போது இவர்களை ஸமமாக நிரூபித்ததற்குக் காரணமாக கீழ்ச்சொல்லிய வாக்யங்களை யதாஸம்பவம் ஸாங்கஸ்வதந்த்ரப்ரபந்நரானவிருவர்க்கும் பொதுவாகக் கொள்ளவேணடியது. லோகத்தில் ஒரு ராஜமஹிஷியானவள் ஸித்தியுடைய ஸிம்ஹாஸநாரோஹணத்துக்கிட்டுப்பிறந்தவனாயிருக்கும் ப்ரதமகுமாரனை மடியில்வைத்துக்கொண்டு அவனுடைய வாக்ஸித்தஸம்ஸித்தஸாதநங்களான ஸௌபாக்யங்களைக்கண்டாநந்தியாநிற்க அதைக்கண்ட ராஜாவானவன் தன்குட்டியைத்தக்கையாலணைத்துக்கொண்டு ஸந்தோஷியாநிற்குமன்னப்பேடுபோலே ஸ்வதந்த்ராதிகாரனான வந்த குமாரனை ஜாதகர்மாதிஸம்ஸ்காரமாய் ப்ராயச்சித்தாதிவிஷயாபேக்ஷமாயிருக்குந்தன்னுடைய கையிலே தழுவிக்கொண்டு ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிக விளங்காநிற்குமந்த ராஜமஹிஷியின் ஸௌவாத்ஸல்யஸம்பந்நவத்திலுள்ள வாவலாலே தனக்கவஸ்யகர்த்தவ்யங்களான ராஜ்யதந்த்ரங்களை மறந்து விடுமாப்போலே ஸ்ரீநிவாஸனானவன் கர்மாந்தராநுஷ்டானமவபேக்ஷனாய் அதடியாக ஸம்ஸாரதந்த்ரவாஹிபான தனக்கொருக்ஷணமும்மொழிவின்றிச செய்யவேண்டியதான ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களனைத்தையும் மறந்து உபயவிபூதிநாயனாய் ஸர்வேச்வரனான தனக்கஸாதாரணஸ்தானமான பரமபதத்தில்தான்வீற்றிருக்கும் நாகபர்யங்கத்தில் அதிரோஹணத்துக்குப்பூமுடிசூட்டியிருக்குமவராய் பெரியபிராட்டியாருடைய ஸம்பந்தத்தை

யான ஜாநகிப்பிராட்டியாராலே கொடுக்கப்படாநிற்கும் தயை
ஸ்தந்யஸ்தந்யபாநத்தில ஸந்தோஷஸம்பந்நமான அபிலாஷமுடையவ
ராய ஸ்வமாஹாத்ம்யாதாவிஷ்கரணலக்ஷணமான பாத்ரவிசேஷத்தாலே
அப்படிப்பட்ட மாஹாத்ம்யவிசேஷத்தையறியமாட்டாத ஸாமாந்ய
ஜநங்களுக்குக் கிட்டநெருங்கி பரிஹாஸாதிக்ரீடைகள் பண்ணு
ம்படி ஸுஸந்நிதாநராய அதாவது நீறுபூற்றதணலுக்கொப்
பானவராயிருக்கும ஶரணாகதராகிறகுழந்தைகளைத தன்னுடை
ய வக்ஷஸ்தலத்திலேந்திக்கொண்டு அதாவது தன்னுடைய உத்ஸங்க
மத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஸேவியாநிற்குமவளாய தனக்கு தக்ஷி
ணஹஸ்தாவலம்பநமுத்ரையான பெரியபிராட்டியாரைப்போலே
வாமஹஸ்தாவலம்பநமுத்ரையாயிருக்கும் ஜாநகிபிராட்டியாருடை
ய ஸௌஹார்த்யவிசேஷத்தில் சுத்தடிக்கொள்ளும சித்தமுடையவ
னாய் அதாவது ஸகாமசித்தனாயிருக்கிறானென்றிப்படி ஶரணாக
தரொக்ஷீஸமுத்யதையான ஜாநகிபிராட்டியாருடைய ஶ்ரீநிவாஸ
சித்தரஞ்ஜகமாயிருக்கும் வைலக்ஷண்யவிசேஷத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கை
க்காக ஜாநகியைக்கண்டு ஶ்ரீநிவாஸன ஸந்தோ
ஷிக்கிறானென்றருளிச்செய்யாமல் ஜாநகியானவள் ஶ்ரீநிவாஸனை ஸ
ந்தோஷிப்பிக்கிறாளென்று ஜாநகிப்ரயாஸமாகவருளிச்செய்தார்.
அதெப்படியெனில ஒருவனொருவஸ்துவைக்கண்டு ஸந்தோஷிக்கி
றானென்றாலும் - ஒருவஸ்துவானதொருவனை ஸந்தோஷிப்பிக்கிற
தென்றாலும், இவ்விரண்டு வாக்யங்களிலும ஶாப்தமாகவாதல் ஆ
ர்த்தமாகவாதல் கிஞ்சித்வஸ்துவிஷயஜநிதஸந்தோஷவாந் புருஷ:
என்கிறவர்த்தவிசேஷவர்த்தமாநதைக்யமாயிருந்ததேயாயினு
ம்வ்யுத்பத்திஸாதாரணமாகவாக்யப்ரயோக ஸந்தோஷணத்தில
வரும விஶிஷ்டவாக்யார்த்தபோதமெயில் ஒருவனொருவஸ்துவை
க்கண்டு ஸந்தோஷிக்கிறானென்னும்போது ஸந்தோஷாஶ்ரயமான
புருஷனுக்கு கர்த்ருக்ரியாந்வயமும ஒருவஸ்துவானது
ஒருவனை ஸந்தோஷிப்பிக்கிறதென்னுமிடத்து ஸந்தோஷஹேது

த்யாக கர்த்ருத்வேந விவக்ஷிதமான வஸ்துவுக்கு ப்ராதாந்யமுமதோற் றுமிறே. ஆகவித்தாலே ஸூசித்தெனனெனில் ஒருவனொரு வஸ்துவைக்கண்டு ஸந்தோஷிக்கிறனென்கிறவிடத்தில் விலக்ஷணமா ம ப்ரியமாயுமிருக்குமொருவஸ்துவை தைவவஶத்தாலொருவன் கண்டால அக்காலத்தில் ஸம்பாவிதமான அந்தவஸ்துவின் வைல க்ஷண்யதர்ஶந மடியாகவவன்ஸந்தோஷிக்கிறனென்றிவ்வளவு மாகு மானவமர்த்தநினுடைய ஶக்தியும் ஒரு வஸ்துவானதொருவனை ஸ ந்தோஷிப்பிக்கிறதென்கிற விடத்தில் ஸ்வாபாவிகஸ்வரூபதர்ஶ நமான வ்யாபாரத்தை முகந்திருப்பி அதாவது ஸ்வாபாவிகஸ்வ ரூபத்தைப் பதத்தவிராதது தனனுடைய தர்ஶநத்திலஸஜவமுடையபடிப ண்ணி அதடியாகத்தன்னுடைய வைலக்ஷண்யாநுபவத்திலவனை ப்ரவ்ருத்திதநாகலுமபடி பண்ணுகிறதென்கிறவிவ்விஶேஷ ஶ க்தியும இவ்விரண்டுவாக்யங்களாலுமடைவே ஸூசிக்கிறதென்று ஸூசித்தது. ஆகவிங்கு நிஜஸ்வாபாவங்களையுமறந்து ஶர ணாகதரக்ஷணைகதீக்ஷையான தன்னுடைய ஸௌஶீல்யத்தில் விஶ்வ ஜாதஸனும்படி ஸ்ரீநிவாஸனைப் பண்ணுகையாகிற அஶ்சிப்பிராட் டியாருடைய வைலக்ஷண்யவிஶேஷவ்யஞ்ஜகமாக அஶ்சியைக்க ண்டு ஸ்ரீநிவாஸன் ஸந்தோஷிக்கிறனென்று ஸ்ரீநிவாஸப்ரயோக மாகவருளிசசெய்யாமல் அஶ்சியானவளவனை ஸந்தோஷிப்பிக்கி றளென்று அஶ்சிப்ரயோகமாகவருளிசசெய்தாரென்று தாத்பர்ய ம் ஸூசித்தது. சுத்தடிக்கொள்கையாவது பிணைத்தமாடுபோலே ஒருப்ரதேஶத்தில சுத்திச் சுத்திபடிவைத்தல். இந்த பத மானது உபசாரவ்ருத்தியாலே ஸகாரார்த்தகமாக ப்ரயோகிக்க ப்படுகிறது. ॥ ௧ ॥

௨ ॥ இப்படி த்ருவோபஸர்ப்பணைகளான ஶரணாகதவாத்ஸல்யசே ஷ்டைகளைக்கண்டு ஸ்ரீநிவாஸன் நிரதிஶயாநந்தத்தை யதாஸூசிக்கி றனென்றருளிச்செய்து இனி இப்படி அலர்மேல்மங்கை யாரு டன் ஸம்ஶ்லேஷமான திருமலையில் ப்ரதிஷ்டையைகொண்

டு ஸமஸ்தஜநாஹ்லாதிநீம் [illegible] யதாவஶிக்கைக்கு ஹேதுவாயுள்ளமான திவ்யவிக்ரஹவைஶிஷ்ட்யமும் க்ருபாயத்தமென்கி றார். கமலோதயீத்யாதி ।

ஶ்லோ ॥ கமலோதயிஸம்வேதோஹவந்த்யா: கருணே ஸத்
க்ஷிதௌ யஸம்ஸ்ரீதாயா: । ஸத்ராணஸ்தவேதி திவ்ய
தேஹம் த்ருதஸம்ஜீவநஜநாஜநெஹோ: ॥ உ ॥

பதார்த்த:— கருணே - த்ருதஸம்ஜீவநம்-அஞ்ஜநாத்ரௌ-தி [illegible] திவ்யதேஹம் ஸக்ஷிதௌ யஸம்ஸ்ரீதாயா:-கமலோதயிஸம்வேத:ஹவந்த்யா:-அ ஸத்ராணம்-அவெதி ।

பதார்த்தம்:— ஓ கருணையே இறந்தவர்களைப் பிழைப்பிக்கும் தானஅஞ்ஜநாசலத்திலிருக்கும் அவருடையவன் [illegible] மான திரு மேனியை ஶ்ரேஷ்டமான ஸம்ரக்ஷணமாகிற மத்திரத்திலே கடைய ட்டவளாய் க்ஷீரஸமுத்ரத்தினுடைய பௌத்ரியுடையவளான வுன்னுடைய ஸத்ரமென்கிற ஸாரமாக வெண்ணுகிறேன்.

தாத்பர்யம்:— ஸாக்ஷாத்ஸங்கல்பமில்லாமையாலே (ஶ்ருதி) அ ஸத்தேயென்று இறந்தவனுக்கொப்பானவராகச் சொல்லப்பட்ட சேதநர்களை [illegible] தன்னுடைய ஸ்வரூபத் திலகப்படுத்தி அதடியாக [illegible] [illegible] [illegible] என்கிறபடியே [illegible] ன ஸாதனங்களுடைய நிவ்ருத்தியத்தாலே ஸாக்ஷாஜ்ஞானபூர்வ [illegible] த்தை வ்யாஜமாகக் கொண்டு [illegible] [illegible] த்தை புண்டுபண்ணி யுஜ்ஜீவிப்பிக்குமதாயி ருக்கும் உதயகிரியில் ஸூர்யனைப்போலே அஞ்ஜநா சலத்தில் [illegible] பண்ணிக் கொண்டு [illegible] ஸூர்யனாகவாழாநிற்கிற ஶ்ரீநிவாஸனுடைய

யோகித்யேயமான அப்ராக்ருத விக்ரஹத்தை ஒருவராலும் தடைப ண்ணக்கூடாமையாலே ஸர்வஶ்ரேஷ்டமாக விளங்காநிற்கிற ஈ ஶ்வரனுடைய ஸங்கல்பமாகிற மத்தினாலே கடையப்பட்ட தயையாகிற பால்ஸமுத்ரத்திலுண்டான அம்ருதமாகிற ஸாராம்ஶமாக ஆவிக்கி றேனென்றபடி.

தாத்பர்யம்— இங்கு காம்பீர்யம்-ஔதார்யம்-அபேக்ஷாஸாபேக்ஷ்யம் அதாவது கலக்கக்கூடாமை இவைமுதலானவாகாரங்களாலே க ருணைக்கு பால்ஸமுத்ரஸாம்யம் விவக்ஷிதம். ஈஶ்வரனுடைய க ருணையானது நித்யையாகவிருந்தபோதிலும இன்னசேதநனை இன்ன காலத்திலின்னபடி ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறவனுடைய ஸங்கல்பமில்லாதபோது ஒருஸமயத்துக்கும் உபயோகப்படாமையா லேலோகத்தில்மத்தினாலே கடையப்பட்டபாலானது வெண்ணெ யைக் கொடுக்குமாப்போலே ஈஶ்வரஸங்கல்பமாகிற மத்தினாலே கடையப்பட்ட தயையாகிற பால்ஸமுத்ரமானது ஈஶ்வரவிக்ரஹ மாகிற அம்ருதத்தைக் கொடுக்கிறதென்றருளிச்செய்தார். இத்தா லே பூர்வகாலத்தில் தேவாஸுரர்களாலே மந்தரபர்வதமாகிறம த்தைக்கொண்டு கடையபபட்ட க்ஷீரஸமுத்ரத்தினின்று அம்ருதமு ண்டானது போலென்று ஒருத்ருஷ்டாந்தம் தோற்றுகிறது. இறந்த வனைப்பிழைப்பித்து நஶ்வரமான போகங்களைக் கொடுகுமதான ப்ரஸித்தாம்ருதத்திற் காட்டில் திவ்யதேஹாம்ருதத்துக்கு ப்ரகர்ஷ ஜ்ஞாநஸங்கோசரூபமரணத்தை நஷ்டமாக்குமதாலே யாவதாத்மபாவியா ன ப்ரஹ்மாநந்த்த்தைக் கொடுத்து உஜ்ஜீவிப்பிக்கையாகிறவாசி தோற்ற ஜீவநமென்றுதேஸஞ்ஜீவநமென்றுரா. தேவர்கள் ஸமுத்ர மதநம்பண்ணுங்காலத்தில் கௌஸ்துபம உச்சைஶ்ரவஸ் துடக்க மானவநேகதிவ்யபதார்த்தங்களுண்டாயினும அம்ருதமொன்றுமே யெல்லாவற்றிலும் ஸாராம்ஶமாயும் தேவர்களுக்கு ப்ரயோஜந மாயுமிருந்தாற்போலீஶ்வரனுடைய தயையினாலே காரணவை ஷ்ணவப்ரதாநம் ஶாஸ்த்ரப்ரதாநந்துடக்கமானவநேக ஸமங்களுண் டாயினும் ஸம்ஸாரத்ருஷ்டிவித்ராவணகாரியாய்கொண்டு ஸர்வாபீ ஷ்டப்ரதமான விக்ரஹபரிக்ரஹமே அவை யெல்லாவற்

றிலும் மேலாயிருக்கும் ஸாரஸ்யமான ப்ரயோஜநமென்று தோ
ன்றுகைக்காக அவ்விக்ரஹத்தை உன்னுடைய ஸம்ப்ரமாக ஸாவிக்
கிறேனென்று ஸாமாந்யமாகச் சொல்லாமல ஸர்வாதிசயமா
க ஸாவிக்கிறேனென்று விசேஷித்து ப்ரஸம்பண்ணியருளினார். இவ்
விக்ரஹத்தை ஸஜநாஸுதனுடையதாகவருளிச்செய்கையாலு
மிதனுடைய ஸர்வாதிகஸம்ஸ்பர்சநீயத்வம். இங்கு ஸஜநாஸுதேவேதி
வ்யேஹஸர்வாதிசயஸௌஷ்டவ என்கிற விசேஷித்தெப்ஸவஸத்தாலே
உபாஸ்யதுஷ்டங்களான ஸ்ரீமத்வாஸுதேவ விக்ரஹங்களெல்லாவற்
றிலும் ஸர்வாதிசய ப்ராஸாதிஷ்டம் ப்ரஸந்நவநேக்ஷணாஸஹ
ஸ்ராஜியாக ஸநகஸநந்தனாதிகளாலே கொண்டாடப்பட்டவனுமாவதா
ரவிக்ரஹம் ஸாரஸமென்றும அவைதன்னிலும் த்ரைலோக்யவிக்ர
ஹமாக ஸாக்ஷிவ்யாஜிகரீத்வமஸ்யாஸுதசாஸநே என்னும்படிவ
ஸாஸ்தநமான வ்யாகரணஸத்தைஸவாஸமாகவுஷித்து
தன்னுடைய விஸாலவக்ஷஸ்த்தலத்திலோர் திருவணிகலன்போல் ப்ர
காசியாநிற்கும் பெரியபிராட்டியாருடன் ஸமேதநாமாய் தன்னு
டையநயவ்ரதமென்று ஸாவிக்கத்தக்கதான ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துப
ப்ரபவநாநாதீப்தங்களாலே பரிவ்ருதமாயிருக்கும் திருமலையில்
நித்யவாஸம்பண்ணிக்கொண்டு ஸ்ருஷ்டியிலுள்ள ஸகலசேதநர்க
ளையும் ப்ரத்யக்ஷவிஷயமாக்ஷோபவத்ப்ரதாநமாக கடாக்ஷி
யாநிற்கும் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய ஸகலஸாம்ஸாரிகஸந்தாபஹரமா
ய்க் கொண்டு ஸர்வஜநஸுலபமும்போலே விளங்காநிற்கும் திவ்ய
விக்ரஹமே மிகவும் ஸாரஸமென்றும் காட்டப்பட்டது அன்றிக்
கே ஸத்துக்களென்று ஸாதுஜநங்களாய் அவர்களுடைய கதியெ
ன்று ப்ராப்யநாராயணபரமாய் அதாகிற மத்திரனுலே கடையப்
பட்டதென்றும் யோஜிக்கலாம் அப்போது நவநீதம் நவாகா
ரோநாயாயாதி நவாஸநம் । தயாவிவரணஷாகாரோஹஸ்தநாமஸம்
ப்ரகாஸஸ என்கிறபடியே ஸ்ரீமானுடைய விக்ரஹபரிக்ரஹத்
துக்கு ஸ்ருஷ்டிகளுடைய ப்ராதுர்பாவஸ்த்திதையான அதா
வது உபேக்ஷ்யமானப்ரயோஜநத்தைக் கொடுக்கவல்லதாகப் ப
பண்ணப்பட்டதான ஸ்ரீமானுடைய தயையே காரணமென்கிற
வயங்காட்டப்படுகிறது. அன்றிக்கே ஸந்ததியென்று ஸ்ரீரங்க

நிவர்த்தகமாய் ஸூக்ஷ்மார்த்தங்களை க்ரஹிக்கவல்லமையுள்ள கவி ஸார்வபௌமரான நம்முடைய அதாவது நமதேசிகருடையவுக்தி ப்ரகாரரூபவ்யாக்யையைச் சொல்லி அதாகிற மதத்தென்றும வ்யா வ்யாநம்பண்ணலாம் அப்போது ஸர்வம்ஸஹநிஶிததியாவென்று உதாஹரணவேக்ஷமாகத் தாமேயருளிச்செய்தபடியே ஸாராஸாரவி வேசநம்பண்ண வல்லமையுள்ளதான நம்முடைய தீக்ஷ்ணதரபுத்தி யாலே மத்திநாலே பாலைக்கடையுமாப்போலே ந்யாயஶாஸ்த்ரத் தைக் கடைந்து அதாவது நன்றாக விசாரித்துப் பார்க்குமளவில் பாலில் வெண்ணெய்போலும் பால்ஸமுத்ரத்தில் அம்ருதம் போலும் ஸுமவானுடைய திவ்யவிக்ரஹமே அவனுடைய தயையின் ஸாராம்ஶ மாக வேற்படுகிறதென்கிற வர்த்தந்தோன்றுகிறது. எத்தனைகாலம் பாவித்தாலும் த்ருப்திவாராதபடியான ஸௌந்தர்யலாவண்யம் திவ்யத்வம் ஶீதத்வம் ஸுஸ்பர்ஶத்வம் முதலானவையும் வி க்ரஹத்தை யதார்த்தமாகக் கூறினதற்கு காரணமென்றுகண்டுகொ ளவது. ॥ ௨ ॥*

௩ ॥ இப்படி ஸர்வேஶ்வரன் ஜகத்ரக்ஷணத்துக்காகப்பண் ணும் விக்ரஹபரிக்ரஹம் தயாபாரதந்த்ர்யத்தாலே பண்ணப்படு கிறதென்றருளிச்செய்தது இனி ப்ரளயகாலத்தில் ப்ரளயவிஷய மான ஸம்ஹாரத்துக்கும ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் ஹிரண்யாதிகளான ஹி ரண்யராவணாதிகள் விஷயத்தில் வருங்கோபத்துக்கும் ஸர்வே ஶ்வரன் ஸ்வதந்த்ரனாகக்காண்கையாலே தயையொருத்திக்கே அவ ன் பராதீநனென்று சொல்லக்கூடுமோ. இப்படி க்ரௌர்யயோ டு கோபம் முதலான குணங்களும் ஸம்ப்ரயோஜநங்களானால் த யையொன்றையே நம்பின நமக்குத்தான் ஸமாதாநம் வருவ தெப்படி என்கிற ஶங்கைகளைப் பரிஹரிக்கிறார் ஜநயிதரீத்யாதி ஶ்லோகத்வயத்தாலே.

௨௩ ॥ ஜநயிதரி வஶீக்ருதாதயே ஸா வ்ருஷகிரிநாயிகே
தேஸ்ஸ்வாபஸாந்தா । ப்ரணயாரஸநிதாந்தக்
க்ஷாந்தி ப்ரஸந்நஸம்ப்ரஹ்லயஸி ப்ரஸக்த்யாவ்ருத்தி ॥ ௩ ॥

ப—அந்வய:— ஹே தயே ஜலதயே:- பீதவேல- வ்ருஷஶைலாதி பதே:- ஸ்வாபாவிகதா-ம்ஸம்-ப்ரளயாந்தர்ப்பூத நித்ய-நர்த்தநம்- ப்ரஸம் ப்ரஸக்திரோஷ்யம்- ஶமயஸி ।

ப—பதார்த்த:— ஜலதியையே ஸமுத்ரத்துக்கு குளிர்ச்சிபோல் ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு ஸ்வாபாவிகமாகாநிற்கிற நீயானவள் ப்ரளயமாகிற உத்தத நர்த்தநத்தில் நர்த்தகியாயிருக்கும் அந்த ஸ்ரீநிவாஸனுடைய ஸம்ரம்பையை அதாவது ஸங்கல்பத்தை பலாத்காரத்தாலே ப்ரஸக்தியாகிற அதாவது ஸ்ருஷ்டிப்ரவ்ருத்தியாகிற ஸம்ஹாரநர்த்தநத்தை ஶமிப்பிக்கிறாய்.

தா—பதார்த்த:— ஸர்வஜ்ஞனுக்கு ப்ரளயவிஷயஸங்கல்பமானது சேதநர்களுடைய பாபராஶ்யநுவ்ருத்தி விச்சேதமாகிற ப்ரயோஜநவிஶேஷத்துக்காக நடுவே வந்ததாய உன்னைப்போலே ஸ்வாபாவிக தர்மமல்லாமையாலும் அந்த ஸங்கல்பமும் த்ருஷ்டகாலஸ்வபாவத்தாலே ஸமுத்ரத்துக்கு வந்தேறியாக அதாவது ஆகந்துகமாகவுண்டான சுடுகையானது அந்த ஸமுத்ரத்துக்கு ஸ்வாபாவிகமான குளிர்ச்சியாலே காலாந்தரத்தில் மாறிவிடுமாப்போலே ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தபோது உன்னாலேமாறிவிடுகையாலும் இப்படி நீ தள்ளிவிடும்படியுனக்கு பராதீநமாக ஸித்தபடியாலுனக்கும் கோபம் முதலான விதர்மங்களுக்கும் ஸமப்ராதாந்யமில்லாமையாலீஶ்வரனுடைய தயைகபாரவஶ்யத்துக்கு முன்னேயே நம்பின அநந்யஶரணர்களுடைய விஶ்வாஸ்யத்துக்கும் கொறையில்லையென்றபடி.

தா—பர்யம்— உத்ததநர்த்தமாவது கரசரணாத்யவயவ விக்ஷேபாதிரூபமான ப்ரஜநகவ்யாபாரத்துடன் கூடிய நர்த்தனம் ஸம்ஹாரநர்த்தமாவது இருந்தவிடத்தில் அநாயாஸமாக ஸங்கல்ப மாத்ரத்தாலே செய்யப்படும் நர்த்தனம் இங்கு பரீக்ஷ்யவிஷய ரூபமாய்க் கொண்டு ஆவிர்பாவரூபமான ப்ரளயத்தை உத்தத நர்த்தமாகவும் பரீக்ஷ்யஸம்பந்தரூபமாய்க் கொண்டு ஸம்பந்த வைலக்ஷண்யமான ஸ்ருஷ்டியை ஸம்ஹாரநர்த்தமாகவும் பாவித்தார் ப்ரளயவிஷயஸங்கல்பரூபமான ஈஶ்வரனுடைய ஸம்ரம்பையா

கிற ஸ்திதியை த்யஜியாதவன் ஸமாசரிக்கும்படி யென்னென்னி
ல இப்போது உன்னாலே செய்யப்படும் ப்ரயமாகிற யுத்த
ஸ்வதர்மமானது உன்னுடைய தேஹத்துக்கு ப்ரயோஜனத்தையுண்டுபண்
ணுகிறதுமன்றி பார்க்கிறஜநங்களுக்கும ஸஹாயநாயகனான ஸ்ரீநி
வாஸனுக்கும ஸந்தோஷாதிசய ஸ்வதர்மம போலே ஸந்தோஷத்தையுண்டுப
ண்ணுததாயும் அவ்வளவன்றிக்கே ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸாக்ஷாத்கா
ரக்ஷணிக தா ப்ராப்தியினமுதுவுக்கு ஹேதுவாயுமிருக்கிறது. ஆதலா
ல் இப்படி ப்ரயோஜநவிசேஷமற்றதாயும ஸ்வயோஜ்யப்ரத்ருதிக
ஸ்ருதிஸௌகர்யதாநனான ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஸந்தோஷஜநதாஸாதனமா
யுமிருக்கும் ப்ரயமாகிற யுத்தஸ்வதர்மத்தைமுடித்துவிட்டு உன்
னுடைய தேஹத்துக்கு ஸங்கடமாயும ஸஹாயநாயகனுக்கும ஸ
ஹேயிலிருக்கும ரஸிகஜநங்களுக்கும ஸயிக ஸந்தோஷத்தையுண்
டுபண்ணுமதாயும் ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸாக்ஷாத்காரக்ஷணிகதாப்ரா
ப்தியைத்ருவீகரிக்குமதாயுமிருக்கும் ஸ்வதர்மமாகிற ஸந்தோஷாஸாதனத்
தைச செய்யக்கடவாயென்று நிஷேதித்துசசொல்லுதலாம். ஸ
ர்வேஸ்வரன் பண்ணும் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களைக்கண்டு
ஸர்வேஸ்வரனைப்போலவே ஸந்தோஷிக்குமவரான ஸித்தஸாதுர்களை
யிங்கு ஸஹ்ருதயவிலக்ஷித்தபடி இங்கு ஸாக்ஷாத்ப்ராப்தம் என்
று ஸ்ருதிப்ரதமான(ப்ரு)தநிதிக்ஷ ஸ்வஹஸ்த்ரம் ப்ரஜாயெயெதி எ
ன்கிற உபநிஷத்வாக்யத்திலநுஸந்தமாயிருக்கும தத்வப்ரதிபாத
கமான ஸாக்ஷியாகயத்திலுடைய ஸாரணாயமாக ஸங்க
ல்பாயத்தில் ப்ரவிர்த்தக்ஷமுள்ளனவாய ஸதஸ
ரூபணத்துக ஸஹமணியான ஸ்ரீமந்நேதயுடையனவாயுமிரு
க்கும் காரணத்வாதி ரூபங்களான ஸாதாரணங்கள் கிடக்க அ
வைகளைததவிர்ந்து தத்க்ஷமென்று தத்வப்ரதிபாதகமாக ஸாக்ஷா
த்ப்ரயோஜம பண்ணியருளினார். ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிப்ரளயங்கள் மூ
ன்றிலும ஜகதாவிஸிஷ்டவேஷண ஸித்தஸ்ரீஸ்வரனுக்கு ஸாதாரணமெ
ன்றுகொண்டு ஸ்ருஷ்டிப்ரகரணஸ்தமான ஸாக்ஷியாதநினயத்
தை ப்ரளயாஸதிஸதேத்க்ஷமென்று ப்ரளயவிஷயத்திலநிதெ
ஸித்தருளினார். ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிப்ரளயங்கள் மூன்றுக்குங்காரணங்க
ளான ஸங்கல்பவிசேஷங்கள் தத்தாபாயிவஸத்தாலே தத்தகாலங்

களில் வரக்கடவனவாய் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டனவாயிரு
ந்தாலும் ஸத்யஸங்கல்பனான ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபார
த்தில் தன்னுடைய ஸங்கல்பமொழிய வேறொரு ஸஹகாரி வேண்
டுவதில்லையென்று தோற்றுகைக்காக அந்த ஸங்கல்பங்களுடைய
ஜாத்யைக்யத்தை முன்னிட்டுக் கொண்டு ஸ்ருஷ்ட்யாதிவிஷயஸங்கல்ப
ங்கள் மூன்றும் ஏகமென்று தோன்றும்படி ப்ரஜாயேயேதி தத
தீக்ஷாம் ப்ரஸக்திமாஸ்யம் ப்ராஹயஸி என்றருளிச்செய்தார். இப்
படி ஸ்வஸங்கல்பேதரஸஹகாரிநிரபேக்ஷமாக ஸர்வேச்வரன் செய்யு
ம் ஜகத்வ்யாபாரங்களைத்தும் ஸங்கல்பைகஸாத்யங்களாய்க் கொ
ண்டு வ்யாபரிக்கும் ஈச்வரனுக்கும் பரார்க்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும் ஸாதா
ரணங்களாயிருக்கையாலே அவைகளை ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநவிசே
ஷையாயிருக்கும் ஸம்ப்ரேக்ஷையாகிற அறிவாலே செய்யப்படாநின்ற
ஜ்ஞாநவிசேஷங்களாக வ்யவஹரித்தார். இச்லோகத்தில் ப்ரஜைய
ஸங்கல்பத்துக்கு நிரூபாதிகயாதாத்ம்யவிசேஷம் அருளிச்செய்தாராயி
னும் கீழ் ஸ்வஸ்ருஷ்டிஸஹகாரமென்கிற ச்லோகத்தில் ப்ரஹ்மஸஹாய
காரணே ப்ரதிஸஞ்சரகேலிராரஸி என்று ப்ரஜையத்துக்கு ந்யா
யகார்யம் அருளிச்செய்கையாலும் இவ்விடத்தில் ப்ரஜையாரஹடீந
டீஹதீக்ஷாம் என்று ப்ரஜையத்தை ஸங்கல்பகார்யமாக அருளிச்செ
ய்தமைக்குக் காரணமாக ஸ்வஸ்ருஷ்டீக்ருதாதி ச்லோகத்திலும் ப்ரஜையத்
துக்கு ஸங்கல்பஸாத்யகார்யம் விவக்ஷிதமென்று கொள்ளத்
வேண்டுகையாலும் இப்படி ஸமாதாநமாயிருப்பதால் ப்ரஜையஹேதுகத்வ
ந்யாயஸித்தாதரணம் பண்ணும் ப்ரஜையஸங்கல்பத்துக்கு காரணத்வ
ஹேதுயாதாத்ம்யவிசேஷம் ஜைமிநிசரணாஸித்தமென்று ஸித்தத்து
ப்ரஸக்திராஸ்யம் என்கிறதற்கு ஹிதவாசகத்தில் ப்ரஸக்தியென்று ப்ர
ஸாதமாய் காரணஹேதுகார்யமான ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறதென
று கொள்ளவேணும் ஸ்வஹாவஸஞ்சாதகம் என்கிற ஸந்நிவேசார
த்தாலே ஸர்வேச்வரனுக்கு பரகாரணிகர் ப்ரஸித்தியுண்டாம்
படி ஸ்வரூபநிரூபகவிசேஷணமான வுனக்கு கோவாதிகளில் கட்டி
ல் வ்யாவ்ருத்தையான ஸஹாவாரூபசைதயில் ஒரு ஸம்சயமுண்
டோவென்று கூட்டுகிறார்.

க ॥ இப்படி ப்ரவ்ருத்திஸங்கத்துக்கு நிவ்ருத்திரூபயோகத்துக்கு ஸங்கமுண்டானாலும் ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் ஹிரண்யாக்ஷராவணாதிகளுடைய விஷயத்திலுண்டாகுங் கோபத்துக்கு யோகக்ஷதியில்லாமையாலே ஸத்ஸங்கரத்னை வீரனுக்கு உபதேசிக்கும்படியைக் குறித்து கூடும்படி யங்களேயென்னவருளிச் செய்கிறார். ப்ரணதேத்யாதி ।

௨௰ ॥ ப்ரணதப்ருதிகப்ரியோபவாதீ ப்ருதிவஃகோபவி
வ்ருத்தாவஹோஷவ்யா । கஉசேயபவாபஹாரய நீ
த்யாகரஹணே கிம்கரதாம் தவோபயாதி ॥ ௫ ॥*

ஸந்த்வயஃ— கரஹணே-ப்ரணதப்ருதிகப்ரியோபவாதீ-கோப-வ்ருத்தாவஹோஷவ்யா- ப்ருதிவஃ- கஉசே- யபவாபஹாரய நீத்யாரவ-வி கிம்கரதாம்-உபயாதி ।

ஸந்த்யர்த்தஃ— ஓ கரஹணேயே ஆஸ்ரிதர்களுக்கு விரோதியானவர்களுடைய வேரை யறுக்காநின்றிருக்கிற விலக்ஷணமாகிய ஸ்ரீநிவாஸனுடைய கோபமானது நெல்பயிர்விஷயத்தில் களைபிடுங்குகிற ந்யாயத்தாலுனக்கு சேஷமாயிருக்குகையை யடைகிறது.

தாத்பர்யார்த்தஃ— ஹிரண்யாக்ஷராவணாதிகள் விஷயத்திலீஸ்வரனுக்குண்டாகும் கோபமும் பயிரினுடைய வ்ருத்திக்கு விரோதிகளான களைகளைப்பிடுங்கி அந்தப்பயிரகளை வளர்க்குமாப்போலே தன்னாஸ்ரிதர்க்கு விரோதிகளானவரை வேருடன் களைந்து அதாவது ப்ரஹ்லாதவிபீஷணாதிகளான பரமபாகவதர்களைவருடன் ரக்ஷிப்பித்து தன்னாஸ்ரிதரை ஸம்ரக்ஷிப்பிக்கவேணுமென்கிற ஸங்கல்பமடியாக வந்ததாகையாலும் அப்படிப்பட்ட ஸங்கல்பவிசேஷமானது யோகாதிமான ஆஸ்ரிதபக்ஷபாதத்வமாகையாலும் இப்படி ஆஸ்ரிதபக்ஷபாதஸ்வாபாவிகத்வமான ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநகோபமானது ஆஸ்ரிதரக்ஷணார்த்தமென்கிற ஆகாரத்தாலுனக்கதீநமான ஆஸ்ரிதவிரோதிநிக்ஷணத்தைப் பண்ணாநின்றுகொண்டு உனக்கே சேஷமாகிற தென்றபடி.

தாத்பர்யம் — ஸம்ஸாரகோரத்துக்கு வைலக்ஷண்யமாவது தனக்கு ஸ்வாயீநமல்லாமல் ராஜஸ்தாநகாரணமடியாக சேதநனுக்கு வரும கோரம்போலன்றிக்கே ஒரு ப்ரயோஜநத்துக்காக தன்னிச்சையாலே வருவிக்கவும் நீக்கவும் யோக்யமாயிருக்கை அன்றிக்கே ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநார்த்தமாக அநந்யப்ரேரகவாஸிதேசயான தயையின் கார்யமாக வந்ததாகையாலே ஸகலகுணஸார்வஹேளசியான தயையிலுங்காட்டில் ஸ்லாக்யமாயிருக்கை யென்னவுமாம் ப்ரணதப்ரதிகூலபுருஷவ்யாதீ என்கிறவிடத்தில் புருஷமென்று உபஜீவ்யபரமாய் சேதநர்களுக்கு உபஜீவ்யமாயிருக்கும் அதாவது ப்ரார்த்தநீய பரமபுருஷார்த்தரூபமாயிருக்குமதான ப்ரணதப்ரதிகூலருடைய சோகத்தைப் போக்கடிக்கிற தென்றுமர்த்தங்கொள்ளலாம் அப்போது தன்னாஸ்ரிதர் திறத்தில் பண்ணின ப்ரதிகூலாசரணத்துக்கு ஹேதுவாக சோகஹேதுக்களான ஸம்ஸாராதிகளை யிழக்கப்பண்ணியும் நரகாதிஹேதுக்களான பாபஸஞ்சயாதிகளை யுண்டுபண்ணியும் ஸர்வஸ்வாமியினுடைய சரணகமலங்களை யணுகவொட்டாமல் பண்ணுகிறதென்றபிப்ராயங் கொள்ளவேணும்-இப்படி ஜந்மயோநிவஶீக்ருதா ப்ரணதப்ரதிகூலபுருஷவ்யாதீ என்கிற விரண்டு ஸ்லோகங்களாலும் ப்ரளயஸம்ஹாரமும் ஸ்ருஷ்டிக்ரமாதிருப்யமாகவும் ஹிரண்யராவணாதி விஷயகோரம் ஸாநுக்ரஹமாகவும் தயைக்கு ஶேஷமாகையாலும் இக்கட்டளையில் குணாந்தரங்களும் தயாசேஷங்களாகையாலு மீஸ்வரனுக்குள்ள தயைக்கு பாரவஸ்யம் ஸித்தமாகையால் அதயையை ஶரணமாகப்பற்றின நமக்கு வருவதோர் குற்றமில்லையென்கிற அர்த்தம் ஸித்தித்தது. ॥ ௩ ॥ *

அ ॥ இப்படி கீழே ஸ்தாபிதமான ஸ்ரீநிவாஸனுடைய தயைக்கு பாரவஸ்யத்தை லௌகிகமான ஸந்தர்ஶநத்தாலே த்ருடீகரிக்கிறார் ஸஹிஷ்ணுதேத்யாதி ।

௨௰ ॥ ஸஹிஷ்ணுதமஹாநிதே: கமலாகாந்தகாருணா
ந் ஸ்வதந்த்ராதீந் । அவிகல்பஸுகதுஹ்காநாம்
ஸந்ததேவதயே ஸஜந்தி ஸ்வதே: ॥ ௰

ஶ்லோ:—ஹேதவே- ஸ்வாதந்த்ர்யாதீநாம்- கருணாகாருண்யகுணாநாம்- நைர்ஹேதுக்யநிர்ஹேதுகா- விதுஷ:- ஸந்த:- அவிகல்பம் யதாததா- ஸஹேதுகம்- ஹேதுகாநாம்- ஸவதீஶ்வர- ஸஜந்தி ॥

ப—யஃ:—ஹேதவே ஸ்வாதந்த்ர்யம் முதலாகிய ஸ்ரீநிவாஸனுடைய குணங்களை நிர்ஹேதுகத்தை வெளிப்படுத்தாதவையாகவிருக்கும் ஸாயங்கள் கல்பனையின்றி அதாவது நிர்ஹேதுக லக்ஷணமில்லாமல் ஸஹேதுகத்தையே காரணத்திற்குமுன்னையேயடைகிறார்கள்.

தா—யஃ:—ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் வீர்யம் பலம் முதலான கல்யாணகுணகணங்கள் ப்ரஸாதஹேதுக்களாயிருந்தாயினும் அவைகள் நிர்ஹேதுகத்தை வெளிப்படுத்தாதவைகள் அதாவது ஸஹேதுகத்துக்குப்போலே நிர்ஹேதுகத்துக்கும் பொதுவான காரணங்கள் என்பதையாலோசித்து அவைகளை ஸ்வதந்த்ரமாகபபற்றாமல் காருண்யமானது கடாக்ஷயாதிவிஜாதீயஸம்பந்தமில்லாமையாலே நிர்தோஷமாயும் ஶரணாகதரக்ஷணமாய்க்கொண்டு வாத்ஸல்யமாயும் ஆஶ்ரிதாஶ்ரயணாதி ஹேதுஸாபேக்ஷமாயுமிருக்கும்கீர்த்தைதன்கன்றினுடையவிபாவஸாமான்யவிஶேஷமாக ஹேதுவிஶேஷவிஶிஷ்டமாகப் பெருகக்குமாப்போலே நிர்ஹேதுகஸாதாரணகாருண்யப்ரஸக்தியறறதாய்க் கொண்டு நிரதிஶயஸௌஹார்த்தமாயும் ஸர்வஹிதஸகலஶ்ரேயஸ்ஸாதனமாயுமிருக்குமஸஹேதுகத்தை இவன் செய்யுமது ஸஹேதுகமோ- நிர்ஹேதுகமோ என்கிற விகல்பமில்லாமல் அதாவது இருவகையான பக்ஷபேதமில்லாதபடி ஆஶ்ரிதாகளுடைய ஸவாதிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகஸவேஷ்டவிஶேஷமாகக் காவாதிறகுமுன்னையே தத்த்வஸ்தக்களுக்குள்ள தரதமபாவத்தை உண்மையாகக் காணவல்லமையுள்ள விவேசகர்கள் ஶாஸ்த்ரப்ரமாணமாகப்பற்றுகிறார்கள். ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகல்யாணகுணகணவிஶிஷ்டனைக்கொண்டு ஸஜநீயனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய குணவர்க்கங்களில ப்ரயாஜநத்தையாக நிக்ஷேபிக்கிறார்களென்றபடி.

அ

தாத்பர்யம்—இப்படி ஸாத்⁴யஸாத⁴நாநுஷ்டா²நமிருப்பதால் (ஶ்ருதி) யதா²தே தத்த்வதேந்ய - தயாதத்த்வதேயா:- என்றோதுகிறபடியே அந்த ஸாத்⁴யக்களுடைய அநுஷ்டா²நத்தையெதிர்பார்த்திருக்கும் நமக்கு நீயல்லால் சரணம்மற்றில்லையென்று ஸூசித்ததென்று தாத்பர்யம் । வ்ருஷகி³ரிக்³ருஹமேதி⁴கு³ணா: என்கிற ஶ்லோகத்தில் ந்யாஸம்பவமில்லையாகில் கு³ணாஹங்களுக்கு தோ³ஷரூபத்வம் ஸம்ப⁴விக்குமென்று அருளிசெய்யாநின்றுகொண்டு இப்படி கு³ணாஹங்களுக்கு கு³ணத்வாபாதகையான த³யையினுடைய ஸஹாயமே கர்தவ்யமென்றுமர்த்தை வ்யஞ்ஜிப்பித்தார். ஸ ஹி ஸ்தா²நகி³ருஹாநு என்கிற ஶ்லோகத்தில் கு³ணாஹங்களுடைய கி³ருஹாநுக்³ருஹஸாமாந்யத்தையும் த³யையினுடைய அநுக்³ரஹைகபர்யத்தையும் இப்படி கு³ணாஹங்களில் காட்டில் த³யைக்குண்டான வைலக்ஷண்யத்தினுடைய நிதா³நமடியாக ஸூசித்திருக்கும் ஸத்துக்களுடைய த³யைகபரணத்வத்தையும் கணாதியாலே காட்டியருளினரென்று ஹேதும் கண்டுகொளவது. ஆகயிங்கு த³யைகஸஹாயரூபமான ஸாத்⁴யஜநாநுஷ்டா²நவிஷமததாலே ஶ்ரீநிவாஸனுடைய த³யைகபாரவஶ்யத்தை ஸூசிதீகரித்தாராயிற்று. ௫

௬ ॥ இப்படி கீழ் ஶ்லோகத்தில் ப⁴வதீதே³வ என்கிற வயாரணத்தாலே கு³ணாஹங்கள்போலே அகு³ணங்களுக்காயாஸஹஜன்ரூணை ஸர்வேஶ்வரனும் வ்யவஸ்தி²க்கப்படுகிறான் அதாவது த³யையை விட்டு ஸ்வதந்த்ரமாகவாஶ்ரயிக்கும் விஷயத்தில் நீக்கப்படுகிறான் என்றுகொண்டு இவ்வர்த்தத்தில் ஹேதுரூபதாஸம்பண்ணுகிறார் கஜ்ஞாதிலங்க⁴நாதி³ ॥

௬ ॥ கஜ்ஞாதிலங்க⁴யஸ்யா ந்யாஸ: காலே ஶிக்ஷாரணா-
ணாதிரூபேணைவ । க்ஷத ஸாவஹிதாவகாஶ்ரிதா-
நாநுஸ்ரிதாநாம் ஸ்வதிஷ்டேவ ஸ்தி²தி: ॥ ௬ ॥

பதா³ர்த²ம்:— காலே - கஜ்ஞாதிலங்க⁴ய: - ஸ்யா - ந்யாஸ: - ஸ்வதி-

நிரூபணே [க்ருதே ஸதி] த்வம் நிர்க்ருணா [பவஸி] அத ஏவ ஹி த்வதாஸ்ரிதானாம்-துரிதானாம் த்வத்த ஏவ-பீதி:-பவதி ॥

பதார்த்த:— ஏகாந்தியே ஸ்ரீநிவாஸனானவன் உன்னாலே தயையுள்ளவனாகிறான. நிரூபித்துப் பார்க்குமளவில நீயானவள் தயையில்லாதவளாகிறாய். ஆகையால்தானன்றோ உன்னுடைய வரையாஸ்ரயித்திருக்கும பாபங்களுக்கு உன்னிடத்தினின்றுமே பயமுண்டாகிறது.

தாத்பர்யம்:— ஒருவனுக்கு பயத்தையுண்டுபண்ணுதலானது தயையிலலாதவன செய்யும காரியமாகையாலும் நீயானவள் உன்னையடுத்தவரை யடுத்திருக்கும பாபங்களை நடுங்கப்பண்ணுகையாலும் உன்னை நிர்க்ருணையென்றும் தயாரூபையானவுன்னுடைய பதிஸம்பந்தத்தாலே ஸ்ரீநிவாஸனை தயாவானென்றுஞ் சொல்ல ஔசித்யமிருக்கிறதென்றபடி.

பாவம்— தயையென்பதொரு குணமாகையாலும் அதுக்கொரு தயையுண்டானால் குணே குணானங்கீகாரந்யாயத்தால அநவஸ்தாதோஷம் வருமாகையாலும தயையில்லாமை தயைக்கு தோஷமல்லாவிடினும் நிருபாதிகஸம்பந்தகாரணங்களான குணாந்தரங்களாலும் கடாக்ஷாநுரூபஸௌஹார்த்ததயாமடியாகவநுகுணங்களோடு ஸஹாயாகாரனனவிஷ்ணுவினும தயாஸம்பந்தமில்லாதபோது ஸாத்யமல்லாதவாஸ்ரிதருடைய பாபநிவர்த்தநம அநுகுணங்களையும் ஸங்கல்பத்தையும் ஸஹகாரியாகவுடைய தயையினாலேயே ஸாத்யமாகிறதென்றுமர்த்தத்தைத் தோற்றுவிக்கைக்காக ஶ்லோகத்தில் வைசித்ர்யமுடையவனான பாபனுடைய தயாராஹித்யம தோஷமாகுங்கணக்கிலே பாதிதவிஷயத்தில் தயைக்குண்டான தயாராஹித்யத்தை தோஷமாகக்காட்டுகிறார். இவ்விடத்தில் காருண்யம் நிர்க்ருணா என்கிற ஸமபிவ்யாஹாரபலத்தாலேகாருணிகனென்று பேர்பெற்றவொருபுருஷனுக்கு தேஹகாரணவைஷம்யமடியாகவொருவிஷயத்தில் தயாராஹித்யம் ப்ரஸக்தமானால் அவன் லோகநிந்தையையடையாநிற்க ஸாக்ஷாத்காருண்யமே

யாய் ஸ்வதஸ்ஸித்தஶக்தைகஷ்டியான ஸர்வேஶ்வரனுக்கும் நியாமகமாஹையா
னவுன்னுடைய நிக்ரஹஸம் ஸர்வேஶ்வர நிக்ரஹ ஸாமர்த்யமெ
ன்றுசொல்லவேணுமோவென்கிறவோர் அர்த்தவிஶேஷமும் காருணை
யென்றுபேருள்ளவொரு குணவிஶேஷாத்மகையாகையாலே நிக்ர
ஹணஸமுவனுக்கு தோஷமாகமாட்டாது எனகிற பரிஹாரமும
ஸூச்யமாகிறது. இவ்விடத்தில ஶ்ரீநிவாஸனவன் உனனுடையவு
பதேஶத்தாலேதயையுள்ளவனாகிறான. உனனுடையஹ்ருதயத்தை
ஶாயிக்குமபோது ஆஶ்ரிதரை நடுங்கப்பணணும் ஸ்வபாவமுள்ள
வனாகவேரப்படுகையாலே நீ நித்யதயையாகிறாய். ஆதலால ஒ
ருவனுக்கு யதார்த்தோபதேஶத்தைப் பண்ணி தனனிடததில் யதார்
த்தாநுஷ்டாநமும் இல்லாத பாஹ்யகன்யடியையநுஸரிக்கிறாப
யென்றுமோர் அர்த்தம் ஸூசிக்கும். தன்னையடுத்தவனையடுத்தவனும த
ன்னடியானுகையாலே உன்னுடைய ஸத்வரையாஶ்ரயித்து அம்மு
கத்தாலுனனையடுததவைகளான பாபங்களை நடுங்கப்பணணுவ
து ஆஶ்ரிதவத்ஸலதையானவனக்கழகாகுமோவென்றுமொரு அபிப்
ப்ராயமுண்டு. ஆகவிததாலே ஸர்வேஶ்வரன் ஸமாஶ்ரயணம
பண்ணும்போது நீயே புருஷகாரிணியாயிருக்கிறாயென று
தயையினுடைய ஸ்துதியில் தாத்பர்யம் ஸூசிதமாகிறது. ‖ ௯ ‖*

௰ ‖ இப்படி நிக்ரஹவ்யாஜத்தாலே ஸமாஶ்ரிதஜநஸமுத்பாவுகபாப
தோஷநாஶநஸமர்த்தமாகிற தயாகுணவிஶேஷத்தைக் கொண்டாடி இனி
வேதாந்தருசியுடையவஷாயங்களாலே ஸர்வேஶ்வரன் ஆவிர்பவித்துயிருக்
கும்போது அவ்வவதாரங்கள் திரத்தில் கீழ்சொன்னவவனுடை
ய தயாவதாரஸம்பந்தமல்லாமையாலே இதை ஸர்வவேத
ருக்குமுபகாரகமாகச் சொல்லக்கூடுமோ என்கிற ஶங்கையைப்
ரிஹரிக்கிறார். ஜலதிமதிதேத்யாதி ‖

௰ ‖ ஜலதிமதித ஶாஸநேஷு ஸத்த்வம் வ்ருஷஶைலபதே
விஜ்ரும்பிதா த்வா । புநருபநயஸே நிதாந
மேதாஸ்வதீதாத்ரயதே ஸஹத்யவீதே: ‖ ‖ ௭ ‖

ப—ய:—ஹேதயே— ஜலதி— ஜலதிமதிதஶாஸநேஷு— விஜ்ரும்

ஸ்வதோஷ்ட்ர- வ்யஷரோஷாயிதஸ்- பாநரேவ. ஸ்வத்ருபீதை:-க்ஷ
மாநிதாநை:- ஸ்வதீம்- ஶ்ரிதயதே ॥

ஸ+யோர்த்த:—மிகவுந்தனனுடையவாஜ்ஞையையதிக்ரமிக்குமவர்
திறத்தில ஸஹிஷ்ணுமான கோபமுள்ளவனாயிருக்கும ஸ்ரீநிவாஸ
னானவன் திருமபியுந்தானே உன்னாலுண்டுபண்ணபபட்டவைக
ளான பொறுமையின் காரணங்களாலுன்னையாஶ்ரிக்கிறான.

தா+த்பர்யார்த்த:—ஸ்ரீநிவாஸனானவன ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிரூபமாயா
ன தன்னுடைய வாஜ்ஞையை யுல்லங்கநம்பண்ணுமவர் திறத்தில்
மிகவுங்கோபமுள்ளவனாயிருக்கும தசையிலும சேதநாதிறத்தி
ல்நிருபாதிகவத்ஸலனாய அதடியாகஸர்வஸஹத்வஸ்வபாவத்தான
தனக்கத்ருஶ்யாநுகூலனாயிருக்குமனாலே அவர்களுடைய அ
பராயங்களை பொறுப்பதற்குக காரணமானவைகளையுண்டுபண்
ணியும இபபடியுன்னாலுண்டுபணணபபட்டவைகளாய யாத்ருச்சி
கஸாத்ருசந்துடங்கி ஸத்வோத்ரேகபர்யந்தமுள்ளவாகவுள்ள பொறுமையின
காரணங்களாலவாகளுடையவபராயங்களைப்பொறுத்து அவர்க
ளுககு வேண்டும் புருஷார்த்தங்களை ஜாக்ஷஸ்பர்சமாகக் கொ
டுததும அமமுகததாலுன்னையேயாதரிக்கிறானாகையால் அதாவ
து உன்னிடததிலிருக்குமாதரவிசேஷததாலே சேதநருடையவ
பராயஙகளையும் அதடியாகவரும தனனுடைய கோபாதிமாணங்
களையும் த்ருணீகரிக்கிறானாகையாலே ஸர்வாபராயரோடு ஸஹாப
ராயரோடு ஸஹிதாசரணம் பணணுமநாக்ஷரோடு வாசியரஸ
ர்வசேதநாதிரததிலுமவனுடைய தயாபாரவஶ்ய ப்ரவகாரகமா
கையிலும அதடியாகவருமவனுடைய ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தை
யிலும விரோதமிலலையென்றபடி.

தா+ணம்—இங்கு ஸஹிஷ்ணுதிமம்வித ஸாஸநக்ஷாவிஜ்ஞம்ஸ்
தோஷ்ட்ர வென்று மிகவுமபராயம் பண்ணினவா விஷயத்தில் வ்ரு
த்தியடைந்த கோபமுள்ளவனென்று சொல்லுகையாலே ஸர்வாப
ராயிவிஷயததில் ஸர்வ கோபமுள்ளவனென்று ஸித்திகையால்ஸர்வ
னுககு ஸர்வாநர்த்தஸௌலப்ய ப்ரஸங்கம் ஸித்தித்தது. அதாவது அந்த

ந்தசேதநன் பண்ணின கர்மத்துக்கீடாக அவரவர்க்கு பலங் கொடுக்கை அதாகிறது புண்யகர்மத்துக்கு புண்யபலமும் பாபகர்மத்துக்கு பாபபலமும் மிச்ரகர்மத்துக்கு மிச்ரபலமுமென்று சாஸ்த்ரத்தில் கண்ட ந்யாயத்தாலே பலங் கொடுக்கை. இங்கு ஸஹிஷ்ணுத்வமபி தவாஸ்த்யேவ என்று சொல்லப்பட்ட ஸஹிஷ்ணுத்வ ஸாபராதரையும் ஸவத்ஸாங்கீகுர்யமேத என்று ஸ்வஸ்ய தன்னுடைய க்ருபையாலுண்டுபண்ணப்பட்ட மாத்ருவாத்ஸல்யாதிகளை வ்யாஜமாகக்கொண்டு ரக்ஷிக்கிறானென்று சொல்லுகையாலே ஸாபராதிகளை திரஸ்கரிக்கும் சாஸ்த்ரத்திலுமவனுடைய ரக்ஷகத்வம் சேதநகத ந்யாயஸித்தமாகக் கடவதென்று ஸூசித்தது ॥ ௭ ॥

௮ ॥ இப்படி ஸர்வேச்வரன் சேதநருடைய அபராதஸஹத்வத்தி யாலே பிறந்த கோபம் கொழுந்துவிட்டு வளரா நிற்கச்செய்தேயும் அவ்வபராதங்களை ஸஹிப்பிக்க வல்லமையுடைய உன்னையே யாசிக்கிறேனென்றருளிச் செய்து இனி சேதநருடைய அபராதங்களொருபடியாலும் ஸஹிக்கக்கூடாமையாயிருக்குந் தன்மையைக் கண்டு துர்வாரதுக்கமாயிருக்கும் துஷ்டபாபியிலுமந்த துர்வதத்தை நீக்கவல்லமையுடைய உன்னையே கொண்டாடுகிறானென்கிறார் காருண்யமாத்ரே ॥

௨௭ ॥ காருண்ய துரிதேஷு சாபேஷு ப்ரதிகாரார்ஹ
துர்ஜயேஷு விஷ்ணு: । கல்யாணி தயா ஸஹைவ ஸா
ர்ங்கீ விஜயஸ்தானமுபாச்ரிதோ வ்ருஷாத்ரிம் ॥ ௨௭ ॥

அந்வய:— ஹே காருண்ய - சாபேஷு - துரிதேஷு - ப்ரதி காரார்ஹ துர்ஜயேஷு—[ஸத்ஸு] விஷ்ணு: - ஸார்ங்கீ - கல்யாணி தயா - ஸஹ யா-[உபலக்ஷித ஸந்நேவ] விஜயஸ்தானம் வ்ருஷாத்ரிம் - உபாச்ரித: ॥

அந்வயார்த்த:—காருண்யமே என்னுடையவைகளான பாபங்கள் வேறொருவகையாலும் நீக்கக்கூடாதவைகளாயிருக்க அதுகண்டு துக்கமுள்ளவனாயிருக்கும் ஸார்ங்கியானன ஸ்ரீநிவாஸனானவன் கல்யாணம் போன்றவளான உன்னுடன் கூடிக்கொண்டே விஜயத்தைக் கொடுக்கும் ஸ்தானமாயிருக்கிற திருமலையையடைந்திருக்கிறான்.

தாத்பர்யம்:— சந்த்ரமஸத்தாலும ப்ராயஸ்சித்தத்தாலும் யாளா தவையான வெண்ணிறநத வென்னுடைய பாபங்களொருவகை யாலும் ஜயிக்கவொண்ணுமலிருக்கும் தனமையைக்கண்டு உதா ரசா:வாக்ராதுனை ஸ்ரீநிவாஸனானவன் தேஹபலத்தாலும் ஸை ந்யபலத்தாலும்ஸத்ருவைஜயிக்க யோக்யதையில்லாதவொருராஜா வானவன் தன்னுடைய தேஹரக்ஷணார்த்தமாக வொருவில்லை யெ டுத்துக்கொண்டு ஸஹஸ்ரமான கவசம்பூணடு யாவரும் ப்ரவேசி க்கக்கூடாத வொருஉதாரணத்திலுடைய வோர மூலையில் வ ஸித்துக்கொண்டிருந்து காலக்ரமத்தாலே ஸத்ருககளை ஜயிககுமா ப்போலே அடியேனுடைய பாபங்களை ஜயிக்கவேணடியதற்கா க வேதநருடைய வபாராயமாகிற பாணம் பொதது ஹ்ருதயத்தில் நோவு வாராதபடி கார்க்காநிற்கிற நீயாகிற ஸவேதாத்மகமானகவச த்தைப்பூட்டிக்கொண்டு ஸாரங்கமென்று பேருடைய வஸாயா ரணமான வில்லையுமேநதி ஸவஜநஸஜாதமான திவ்யவிக்ரஹ ஸௌந்தர்யத்தாலும் ஸௌலப்யஸௌசீல்யாதி ஸாணவிசேஷ ப்ர காசத்தாலுமடியேனை வசீகரித்து ஸந்தர்சநாதகஸாத்ய பதம ஸாமக்ரஜஸவேதஸாம்| கூவாஸநாகூபாஷித்வா காதகர்தியஸ்ய:| கூஹேதூஸ்த கூஹாவஸ்த நாஸிககூம் இயம் வ்ரஜேச என்னும்படி யாத்ருச்சிகஸக்ருத்ஸாதநாகுததாலே தூவர்ஸநாதி திவிஜதோஷ ப்ரஸமநஸமர்த்தமானஸாஹாஸ்யதஸநமடியாகவடியேனுடைய ஸர்வபாபஙகளையும் தீர்க்கவேணுமென்கிற திருவுள்ளங்கொண்டு வேங்கடாத்ரிஸமம் ஸ்தாநம் ப்ரஹ்மாண்டே நாஸ்திகிஞ்சன என்று உதஷிகள் கொண்டாடும்படி ஸர்வாஸீக்ஷ்ஸித்தக்ஷேத்ரமாயிருக்குந் திருமலை யாகிற விஜயஸ்தானத்தையடையாநிற்கிறுனென்றபடி.

தாத்பர்யம்—இங்கு தவெயவெயகவசமாகவருளிச்செய் கையாலே யுத்தத்தில் செல்லும ராஜாவினுடைய கவசமானது ஸர்வப்ரயோகஸமஸ்தமானவவனுடைய ஸரீரத்தை ரக்ஷித்து க்கொண்டு அம்முகததாலே ஸத்ருக்களுடைய ஸரீரத்தில் ப்ரவே சித்து அவாகளை நசிப்பிககுமாயுதயஙகளிற்காட்டில்ஜயஜக்ஷீகடா க்ஷஸித்திக்குப்ரயாநஹேதுவாயிருககுமாப்போலே திவ்யாஸ்த்ரஸமூ

ஸத்தை ஸகலஶாஸ்த்ரமும் நழுவாதபடி சூழ்ந்துகொண்டு அத்தாலே பரகாரணிகளென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் கொண்டாடப்பட்டவை ஸ்வ ஸ்வாமியிடத்தில் ப்ரதிகூலத்வாதிதோஷங்கள் புகுராதபடி ரக்ஷித்து அதடியாக வேதாந்திகளுடைய பாபராஶிவிஜயத்தில் ப்ரயோஜ ஜனகஸம்பத்தையாய இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவவிஶேஷமடியாக (ஶ்ரு) தஸ்ய தாவதேவ சிரம் என்கிறபடியே உபயலிங்கவிஶிஷ்டமான வஸ்துவினுடைய விஶ்வஶக்திவிஸ்தாரத்துக்கு நிதானஸம்பத்தையுமாயிருக்குமவைக்கு ப்ரஸாதநாதிஸாதாரணங்களாய அதடியாக (ஸூ) ஸாக்ஷாத்வஸாயங்கள்காரயதி தம்யமேதேப்யோ லோகேப்ய உந்நிநீஷதி- என்றும் ஸாக்ஷாத்வாஸாயங்கள்காரயதி தம்யமதோ நிநீஷதி- என்றும் சொல்லப்பட்ட உந்நிநீஷாதோநிநீஷாரூபங்களான விரண்டு ஸங்கல்பங்களுக்கும் பொதுவான காரணங்களாய இப்படிப்பட்டவாகாரவிஶேஷமடியாக வேதாந்திகளுடைய பாபராஶிவிஜயத்தில் தேயத்வமில்லாதவைகளுமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிரூபகுணாதிகளிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்திகாட்டப்பட்டது. கூலே விஜயஸ்தாநஶாஸ்ரீ: என்கிற ஸப்ரவ்யாஹாரஸாமர்த்யத்தாலே உனனுடைய ஸம்பந்தமில்லாதபோது எவ்விடஞ் சென்றாலும் ஶ்ரீநிவாஸனுக்கு வேதநபாபராஶிவிஜயமாகிற ஜயத்தினுடைய ஸித்தியானது ஸம்பவிக்கமாட்டாதென்றும் வ்ருஷாத்ரியினுடைய விஜயஸ்தாநமும் கூலங்கஷாபாயீநமென்றுந் தோற்றுகிறது. இங்கு கலுஷராஶி விஜயார்த்தமாக ஶ்ரீநிவாஸன் திருமலையையாஶ்ரயித்திருக்கிறனென்று சொல்லத்துடங்கினவர் அந்த வாக்யம் முடிவதற்கு முன்பாகவே கதிஷு ஸாபஶங்கீ யென்கிற ந்யாயத்தாலே நம்முடைய பாபக்ஷயார்த்தமாக ஶ்ரீநிவாஸன் திருமலையில் ஸந்நிதாநம்பண்ணும் ப்ரஸித்தமேதாயிருக்குமோ அதாவது ஜயாபஜயரூபங்களான விரண்டு ஸங்கங்களுக்குள் அந்த ஸங்கத்தைக் கொடுக்கவத்தோவென்று ஶங்கித்து இப்படி சஸ்தாநஶங்கியான தம்முடைய திருவுள்ளத்துக்கு ஸமாதாநார்த்தமாக ப்ரதிவாதிபயங்கரரென்று தம்முடைய ஆசார்யனை நயினாராசார்யர் கொண்டாடும்படி ஜ்ஞாநவைராக்யவிஶிஷ்டராயிருக்கும் அண்ணன் ஸகலப்ராஹ்மணவேதப்ரஶ: ப்ரதிவாதிஶ்ரீவேங்கட

ஆயத்தவாஹிநந்தம் என்று ஸூத்ரகாரர் கையிலருளிச்செய்தபடியே ஸகலப்ராமாணிகஸார்வபௌமரான தம்முடைய திருவாக்காலே ஸகலஸம்ஶயமும் தீரும்படி தம்முடைய விஜயஸ்தானமாக விஜயஸ்தானத்தை யாஶ்ரயித்தாரென்று சொல்லி இப்படி விஜயஸ்தானவிஶேஷமின்னதென்று காட்டுகைக்காக “வ்ருஷாத்ரிம்” என்று விஶேஷித்து நிர்தேஶம்பண்ணித் தலைக்கட்டினார். இவ்வர்த்தமானது ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் ஸர்வஸாஸ்த்ரவிவரண ப்ரகரணத்தில் இது ஸூத்ரகாரஸ்ரீஸூக்தியென்னுமாப்போலேயிருக்கிறது, என்று தாமே காட்டியருளின ஸூக்திவிஶேஷத்தை யநுஸரித்ததாயிருக்கிறது. ஸர்வஜ்ஞனுடைய ஸத்யஸங்கல்பத்வத்தில் ஸ்வாபாவிகமென்று சொல்லும் ந்யாயத்தையுமிங்கே கண்டுகொள்வது இவருடைய ஶாஸ்த்ரஸ்தானத்துக்கு முன்பாகவே பூர்வாசார்யத்தில் ஸ்ரீநிவாஸனை வ்ருஷாத்ரி ப்ரவேஶம்பண்ணினாகிலும் இவர் இருபத்தெட்டாவது கலியுகத்திலவதீர்ணரான தம்முடைய ஸூத்ரஸம்ப்ரதாயத்தில் தம்முடைய ரக்ஷணார்த்தமாகவே ஸ்ரீநிவாஸன் வ்ருஷாத்ரிப்ரவேஶம் பண்ணுகிறானென்றதிஶயம் பண்ணுகிறாராகையால் இப்படி வைஜ்ஞாநிகமானவனுடைய தாத்விகவ்ருஷாத்ரிப்ரவேஶ ப்ரஸங்கத்தில் தம்முடைய ஸம்யோஜநமாக இவர் ஶாஸ்த்ரஸ்தானம் பண்ணக் குறையில்லையிறே ஸ்ரீநிவாஸனாலே ஜயிக்கப்பட்ட வ்ருஷஸ்ரவாவினுடைய ப்ரார்த்தநமடியாக ஸ்ரீநிவாஸனித்திருமலைக்கு வ்ருஷாத்ரியென்னுந் திருநாமத்தை ப்ராஸாயிகையாலப்படிப்பட்ட வ்ருத்தாந்தவிஶேஷத்துக்கு ஸூசகமான வித்திருநாமத்தை ப்ரயோகிக்கையாலும் திருமலையினுடைய விஜயஸ்தானத்வம் ஸ்வீக்ருதமாயிற்று. ॥ ௮ ॥

௯ ॥ இப்படி ஸ்ரீநிவாஸனானவன் என்னுடைய பாவராஶிகளை ஜயிக்கவேண்டியதற்காகவே உபயோகமாகிற கவசம் பூண்டு ஶார்ங்கமென்னும் வில்லேந்தி விஜயஸ்தானமான திருமலையையாஶ்ரயியாநிற்கிறானென்றருளிச்செய்து இனி இப்படிப்பட்ட ஸர்வஶக்தனுடைய ஸஹாயத்தாலும் ஜயிக்கக்கூடாததான தம்முடைய

ஸாபராசியின் பெருமையைக்கண்டு தயையானவள் தன்னை வி
ட்டு வேறொரு தேவதாந்தரக்ஷணத்தில் ப்ரவ்ருத்தித்தாளாகில் நாம் செ
ய்யவடுப்பதென்னென்று சங்கித்து தேவதாந்தரரக்ஷணத்தில்க்கா
ட்டில் தம்முடைய ரக்ஷணத்திலுள்ள ஸாவகாசத்வத்தைக் காட்டா
நின்றுகொண்டு அந்த தயையை தம்முடைய ரக்ஷணத்தில் அபிமுகியா
க்குகிறார். த்வயி கிம்பசீத்யாதி॥

௨௰ ॥ த்வயி கிம்பசி தக்ஷதாம் ப்ரயாதே த்ரிதசேசாதிக
ராசிவிவ்ருத்திஷு । ஸ்வபராயணமேநஸாம் குக்ஷி
குக்ஷிः கமலாகாந்ததயே கதம் பவித்ரீ ॥ ॥ ௨௰ ॥

வ்யா ॥ பதார்த்த:—ஹேகமலாகாந்ததயே- தக்ஷதாம்- ப்ரயா
தே- த்வயி- கிம்பசி [ஸதி] த்ரிதசேசாதிஷு- ஸ்தநேஷு- விவ்ருத்தி- ஸ்வ-
ஸ்வபராயணமேநஸ:- ஸ்வகுக்ஷிம்பரகுக்ஷி: [ஸதீ] கதம் பவித்ரீ-

பதார்த்த:—ஸ்ரீநிவாஸனுடைய கருணையே பாபத்தைப் ப
ண்ணினவர்களுக்கெல்லாம் உபாயமான நானிருக்கும்பொழுது ஸ்வ
ல்ப தோஷமுள்ளவரான இதரஜீவர்களைத்தேடாநிற்கும் நீயானவள்
அவர்களுடைய ஸ்வபாபலேசங்களாலே வயிறு நிரம்பாதவ
ளாய் எவ்வகையால் ஜீவிக்கப்போகிறாய்.

தாத்பர்யம்:—லோகத்திலுள்ள ஸகலபாபிகளுக்கும் தலைவ
னானவென்னையநாதரித்து ஸ்வல்ப தோஷமுள்ளவரானஇதரதேவதாந்தர
களை ரக்ஷணார்த்தமாகத் தேடத்துடங்கினையாகில் உன்னுடைய
குக்ஷியினேகதேசத்துக்கும் போராதவையானவவர்களுடையஸ
பாபலேசங்களாலுன்னுடைய வயிறு நிரம்பமாட்டாதாகை
யால் இப்படி ஸ்வகுக்ஷிம்பரையான நீ எத்தனை காலம் எவ்வி
தத்தால் ஜீவிப்பாய். ஆதலால் லோகத்திலுள்ள ஸகலதேவதா
பாபங்களையுந் திரட்டிப்பார்த்தாலுமென்னுடைய பாப
ராசியாகிற ஸமுத்ரத்திலோர் திவலைக்கும் பற்றாதென்னலாம்படி
யதிவ்ருத்தமானவென்னுடையபாபங்களாலேவயிற்றை நிர
ப்பிக்கொண்டு காலக்ஷேபமுள்ளதனையும் வாழக்கடவாயென்றபடி.

தாத்பர்யம்—இங்கு ஒருவனுடைய பாபத்தை ஸர்வேச்வரன் பொறுக்கையானது தயையின் கார்யமாகையால் அப்பொறுமையை தயையினாலே ரக்ஷிக்கப்பட்ட ஸர்வபாபங்களுடையவும் ஜீவிகாஸ்தாநமாயிருக்கும் அந்த தயையினுடைய ப்ரபாவத்தை ஸம்பாவித்தார். ஆகவித்தாலே உன்னுடைய கடாக்ஷத்தாலல்லது உஜ்ஜீவிக்க விரகில்லாதஸ்ஸாபராதியானவடியேனுடைய தயையைக்கண்டருளின நீயானவள் ஸர்வாபராதியாயும் ப்ராஸ்தோசிதமான வ்யாபாரத்தில் பக்தராயுமிருந்துள்ளவித்தைவர்களிடத்திற் காட்டில் விசேஷாதரத்தைப்பண்ணியடியேனை ரக்ஷித்தருளி உன்னுடையவாச்ரிதவாத்ஸல்யமென்னும் ஸ்வபாவத்தை நிலைநிறுத்தக்கடவாயென்று தாத்பர்யம் ஸூசித்தது. உதாரதரவிதா என்று ரக்ஷணார்த்தமாக சேதநர்களைத் தேடுகிறாளென்று சொல்லுகையாலே ப்ரதீக்ஷணஸ்ஸநகசேதநரக்ஷணம் பண்ணினாலல்லது காலஞ்செல்லமாட்டாதபடியான தயையினுடைய சேதநவாத்ஸல்யஞ்சொல்லப்பட்டது. இவ்வர்த்தம் ஸநாதநத்வஹேதுசமுதாஹ்ருதாய மான ஸம்பந்தத்தாலுங் காட்டப்பட்டது. ஸாபராதஜநேஷு என்கையாலே லோகத்திலுள்ள ஸர்வசேதநராசிகளுக்குள் ஒவ்வொரு சேதநனுடையபாபராதங்கள் காலதத்வமுள்ளதனையுமநுபவித்தாலும் மாளாதபடியநந்தங்களாயிருக்கிறதென்றுமதிசேஷாதிசேஷ என்கையாலே அப்படிப்பட்ட நிகிலசேதநராசிகளுடைய ஸர்வாபராதங்களுமொன்றுகூடினாலும் என்னுடையவபராதமாகிறவொருமலையில் தூசியென்னலாம்படியிருக்கிறதென்றும ஸபராதஸ்ஸோமநப்ரத்யக்ஷஞ்: என்கையாலே லோகத்திலுள்ள நிகிலசேதநரபராதங்களும் ஒருநாளைக்கும் போராதபடியான தயாப்ரவ்ருத்தியின ஸஹஜமும் ஸமிதித்தாஸ்திதாஸ்யாவ்ருத்தாநே என்கையாலே இப்படி ஸமித ஸத்வேய யான தயாப்ரவ்ருத்தியைத் தந்தனுடைய வை லக்ஷணங்களாலே நிரப்பி காலதத்வமுள்ளதனையும் க்ஷதி யேயில்லாதபடி பரிபூர்ணத்ருப்தியுண்டாக்க வல்லதுகளான தம்முடையவபராதங்களின் பெருமையும் வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. கஷ்டம்ஸம்ரவித்ர என்று காலவிசேஷவயிநிருத்திமத்திக்கே ஸாதாத்

மாகவருளிச்செய்கையாலே அகிலஸூமான வேதநாதாபராத
த்திலுள்ள விருப்பத்தாலே ஸம்பூர்ணக்ருபைஹேதுவான வென்
னுடையவபராதத்தை மந்நித்தாயாகில் ஜீவஸாதநாபேக்ஷாஸாத
நாதிஜீவனங்கிடைக்க ஒருக்ஷணஜீவனமும் ஸஹாகாங்க்ஷியா
னவனுக்கு துர்லபமாய்விடுமென்று தோற்றுகிறது. தயாதேவி
யானவள் ஸுப்ரஸந்நஸாக்ஷிணியென்று விஶ்வஸகீர்த்தியாயிருக்கை
யாலும் பல ஜனங்களாலே கொண்டாடப்பட்ட கீர்த்தியுள்ள ஒரு
வனுக்கு முன்புள்ள கீர்த்திக்கு அழிவுண்டானால் அது ஸம்பாவித
ஸ்யசாகீர்த்திர்மரணாததிரிச்யதே என்கிறபடியே ப்ராணவிஶரணத்திற்
காட்டில் மேலான மரணப்ராயமாகையாலும் ஸஹாபராதியாய் அ
தடியாக ஸுப்ரஸந்நனாயிருக்குமடியேனை ரக்ஷியாத தயாதேவிக்
கு யஶஃகாயேநஜீவதி என்று சொல்லபட்ட விஶ்வஸகீர்த்தித்ராணக்ஷ
ணமான ஜீவனவிஶேஷம் இனி துர்லபமாய்விடுமென்று நினைத்து
என்னுடையவபராதங்களை ஸோஹாரமாகக்கொள்ளாத நீ எவ்வ
கையால் ஜீவிக்கப்போகிறாயென்று அசக்காரவாக்யமருளிச்செய்
தார். ஸர்வலோகநாதாவான தயாதேவியைக்குறித்து இனிஜீவிக்
கமாட்டாயென்று வாயினால்ச் சொல்லக்கூசி இனி நீயெப்படியா
கப்போகிறாயென்று பர்யாயவாக்யத்தை விண்ணப்பம் செய்தார்
பரதுஃகநிராகரணேச்சாரூபையான தயைக்கு பரதுஃகநிரா
கரணமில்லாதபோது தத்கடிதமான ஸ்வரூபம் துர்லபமாகை
யால் ஸ்வரூபாநுவ்ருத்திலக்ஷணமான ஜீவனமும் துர்லபமாமென
று தாத்பர்யம். கமலாகாந்ததயே என்கிற ஸம்போதநத்தாலே
தன்னுடைய கடாக்ஷதாராவர்ஷத்தாலே ஸர்வலோகோஜ்ஜீவந
ஹேதுபூதையாய உனக்கு ஸஹசரியுமாயிருக்கும் பெரியபிரா
ட்டியாரும் எனனுடையவபராதமாகிற ஸம்பூர்ணாஹாரத்தை
யிழந்து ஸந்நிருத்தாபாவேஹையாயிருக்குமுன்னை ஜீவிப்பிக்கவல்லா
ளல்லளென்று காட்டுகிறார், அன்றிக்கே உனனுடைய ஸபத்நி
யாயிருக்குமஸ்ரீதேவியானவள் பும்நாமாநஸ்ஸர்வமஹரி: என்று த
ன்னுடைய வல்லபன் பும்வசனங்களையெல்லாம் தன்னுடைய வி
பூதியாகக் கொண்டாப்போலே ஸ்த்ரீநாம்நீலக்ஷ்மீ: என்னும்படி
அவனுக்கெதிர்த்தட்டாக ஸ்த்ரீவசனங்களையெல்லாம் தன்னுடைய
விபூதியாகக் கொண்டு ஸகலஜகதாம் ஸம்பத்நியாய் அவன்

திருமார்பில விளங்காநிற்க அவள் நகைக்கும்படி அவள் திருமு
ன்பாகவே ப்ராப்தமான ஆஹாரத்தை யிழந்து ஸந்தாபமும்
ஸம்ஶயிதமாம்படி நிறகையாகிற இவ்விருப்பு உனக்கழகாகுமோ
பெண்ணைப்பிறந்த பேர்களுக்கு ஸபத்நியின் கண்முன்னே வரும்
பரிபவம்போல் து:ஸஹதரமன்றோ என்றுதல் இப்படியாஹாரப்ராப்தி
யில்லாதவுனக்கு அநந்யார்ஹாயாஹ்யநந்யார்ஹத்வம் என்கிறபடியே
அநந்யார்ஹமாக வரவேண்டும் லாவண்யஸௌந்தர்யமும் கார்ஶ்யத்
தாலே சோர்ந்துவிடுமாகையால் நித்யாநவத்யமான லாவண்யை
யாயிருக்கும ஸ்ரீதேவியாரிடத்தில் வ்யாமோஹமுடையவனை
ஸ்ரீகாந்தனுமுன்னையநாதரித்து விடுவனென்றுதல் ராஜமஹிஷியா
னவள் மடிப்பிச்சைகொண்டால் ராஜாவுக்கே அவத்யமாமாப்போ
லே உபயவிபூதிநாயகனை ஸ்ரிய:பதிஸார்வபௌமனுடைய ப
ட்டமஹிஷியாயிருக்கும் நீயானவள க்ஷுந்நிவர்த்தகமான ஆஹாரப்ரா
ப்தியிலலாமல் பாரக்கும ஜனங்களுக்கெல்லாம் ஶோசநீயமா
ன ரூபங்கொண்டிருந்தாயாகில் இது உன்னுடைய வல்லபனான
ஸர்வேஶ்வரனுக்கவத்யாவஹமாகையாலும் பதிவ்ரதையாயிரு
க்குமவளுக்கு பதிக்கு அவத்யத்தையுண்டுபண்ணுகையிற்காட்டில்
மேலான தோஷமில்லாமையாலும பதிவ்ரதாஸார்வபௌமியான
நீ அவனுக்கவத்யம வாராமைக்காகவென்னுடைய உபாயங்களை
யாஹாரமாகக்கொண்டு ஸ்ரீபூமிநீளாதிகளான பிராட்டிமார்க
ளை அதிஶயிக்கும் லாவண்யமுடையவளாய ஸர்வோஜ்ஜீவ்யையா
ய் அதடியாக தஶதிஶாவிஸ்ருதகீர்த்தியாய் உன்னுடைய ஸபத்நிக
ளான ஸ்ரீதேவ்யாதிகளுக்கும உங்களுக்கு வல்லபனான ஸர்வேஶ்வர
னுக்கும ஸந்தோஷாவஹையாய் கார்ஶ்யமுள்ளதனையும் வாழக்கட
வாயென்றுதல தாத்பர்யம்கொள்ள உசிதம். ॥௯॥

௧௦ ॥ இப்படி ஸர்வாபாயநிரஸநபூர்வகமாகத் தம்மு
டைய ரக்ஷணத்தை ப்ரார்த்திக்கும்போது தயாதேவியானவள் உம
க்குவேண்டும் புருஷார்த்தமேதென்றுகேட்கத் திருவேங்கடமு
டையான் திருவடிகளைசசேரவதே அடியேனுக்கு பரமப்ராப்ய
மென்று சொல்லாநின்றுகொண்டு இப்படி ஸ்ரீநிவாஸசரணாரவி
ந்தப்ராப்திலக்ஷணமான தம்முடைய ரக்ஷணத்துககுக் காரணமாக

கீழ் ஶ்லோகத்தில் அபிப்ரேதமான தம்முடைய அபராதிகத்தையே இஶ்லோகத்திலும் தயாஸ்வதயோஜநார்த்தமாக ஸாம்ராஜ்யநிமித்த காருண்யமான உபாலம்பத்தாலே ரக்ஷணஹேதுவாகக் காட்டுகிறார் அஹமஸ்மீத்யாதி ॥

அஹமஸ்ம்யபராதசக்ரவர்த்தீ கருணே த்வஞ்ச குணேஷு ஸார்வபௌமீ । விதுஷீ ஸ்திதிமீத்ருஶீம் ஸ்வயம் மாம் வ்ருஷஶைலேஶ்வரபாதஸாத்குரு த்வம் ॥ ௰ ॥

வ்யா ॥ பதார்த்தः— ஹே கருணே- அஹம்- அபராதசக்ரவர்த்தீ- அஸ்மி- த்வஞ்ச- குணேஷு- ஸார்வபௌமீ- [அஸி- இதி யோः] ஈத்ருஶீம்- ஸ்திதிம் விதுஷீ- த்வம்- மாம்- ஸ்வயம்- வ்ருஷஶைலேஶ்வரபாதஸாத் குரு-

பதார்த்தः— கருணையே நானானவன் அபராதங்களுக்கு சக்ரவர்த்தியாகிறேன். நீயும் குணங்களில் ஸார்வபௌமியாகிறாய். இப்படிப்பட்டதாகிய நம்முடைய ஸ்வபாவத்தை யறிந்திருக்கும் நீயானவள் அடியேனை என்னுடைய ப்ரயத்நமில்லாமலே ஶ்ரீநிவாஸனுடைய திருவடிகளுக்கதீநனாகப்பண்ணக்கடவாய்.

பாவார்த்தः— நீயானவள் குணஸார்வபௌமியாமாப்போலே நானும் அபராதசக்ரவர்த்தியாகிறேன். ஆதலால் இப்படிப்பட்ட ஸாம்ராஜ்யத்தை அறிந்திருக்கும் நீயானவள் ஒரு தேஶத்திலே இரண்டு ராஜாவுண்டானால் பலவானாயிருக்குமவன் துர்ப்பலனை யுத்தத்தில் ஜயித்து விலங்கிட்டு ஒருவரும் ப்ரவேஶிக்கக் கூடாதவோர் மலையின் சாரலில் நிபந்தித்து வைக்குமாப்போலே ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளான பலங்களை ஸஹகாரிகளாகக் கொண்டு துர்ப்பலனான அடியேனை உன்னுடைய கடாக்ஷம்பெறாதவர்க்கு துர்த்ருஷ்ஷமான ஶ்ரீநிவாஸனுடைய திருவடியாகிற மலைச்சாரலில் தன்பேருகவே யடைத்து வைக்கக் கடவாயென்றபடி.

தாத்பர்யம்— ஸ்வாபராதரானவிதரதேவதார்களை ரக்ஷித்தாலும் ஜ்ஞாநபலாதிகளுக்குப்போலுனக்கும் குணஸாம்ராஜ்யம் ஸித்திக்

குமானாலும் ஸம்ஸாரியானவடியேனை ரக்ஷித்தாலல்லது மஹா ஸார்வபௌமத்வம் ப்ரதிஷ்டிதமாகமாட்டாமையாலே க்ஷுத்ரகோடிகளுஞ் சென்றாலுமடியேனுடைய ப்ரயத்நத்தாலே நிரஸிக்க ஶக்யமுல்லாதவென்னுடைய ஸர்வபாபங்களையுமுன்னுடைய கடாக்ஷவைஶத்தாலே மோக்ஷயிஷ்யாமிக்கு விஷயமாம்படிபண்ணி ஸ்ரீநிவாஸாவதாரத்துக்கு ஜந்மக்ஷேத்ரனான பரதேவநாயனுடைய திருவடிகளிலடியேனை நித்யகைங்கர்யமஹாரஹனாம்படி பண்ணியருளவேணுமென்று தாத்பர்யம். இங்கு கார்யசக்ரவர்த்தீ என்கிறவிடத்தில் கார்யங்களாகிற சக்ரத்தை ப்ரவர்த்திப்பிக்கிறவன். அதாவது சுழட்டுகிறவன் என்றர்த்தமானால் குயவனானவனொரு சக்ரத்தைப் பலதடவை சுழட்டுமாப்போலே ஒவ்வோர்கார்யத்தை பலதடவையில் செய்தவனென்றபிப்ராயமாகும். கார்யங்களுடைய சக்ரமென்று மண்டலமாய் அதாவது ஸமூஹமாய் அதிலிருக்குமவன் அதாவது அதின் நடுவிலிருக்குமவன் என்றர்த்தமாம்போது ஸமுத்ரமத்யத்திலிருக்குமவனுக்கு எட்டுதிக்கிலும் ஜலமேயாயிருக்குமாப்போலென்னைச்சுற்றியெங்கும் பாபமேயாயிருக்குமென்று ப்ரணாங்கலசாதபாபங்களுடையவரிஷ்டதையிலபிப்ராயங்கொள்ளவேணும். கார்யங்களுக்கு சக்ரவர்த்தீ ஸார்வபௌமன் என்றர்த்தம் விவக்ஷிதமானால் ஸார்வபௌமனாயிருக்குமவனுக்குத் தன்னுடைய தேசத்திலுள்ள ப்ரஜைகளுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களெல்லாமறியப்படும் அந்தப்ரஜைகள் தானிட்ட வழக்காம்படியாகவுமிருக்குமாப்போலே ஶாஸ்த்ரத்தில் நிஷேதிக்கப்பட்ட பாபங்களுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை யுள்ளபடியறிந்தவனாயும் தன்னிஷ்டப்போனவழியேயவைகளை நடத்தவல்லமையுள்ளவனாயுமிருக்குமவனென்று தாத்பர்யம் ஸித்திக்கும்: ஷ பாபாயி சக்ரவர்த்தீ என்று பாடமானால் பாபிகளுக்கு ஸார்வபௌமனென்று சொல்லப்பட்டு தேசத்திலுள்ள ஜனங்களுடைய ஐஶ்வர்யமெல்லாம் சக்ரவர்த்தியின் ஸம்பத்ஸம்ருத்தியிலேகதேசமாயும் அவருக்குண்டான ஐஶ்வர்யமும் சக்ரவர்த்திக்கே ஸ்வாதீநமாயுமிருக்குமாப்போலே லோகத்திலுள்ள சேதநருடைய ஸர்வகார்யங்களும் என்னுடைய கார்யராசியிலேகதேசமாம்படியிருக்

கிறனென்றும அவ்வுபாயங்கள் தானும் என்னுடைய தே
சாநுஷ்டாநங்களாலே ஸித்தங்களாய் நானிட்டவழக்காயிரு
க்குமென்றும் கருத்தாகும். இங்கு ஸஹஸ்வோபாயப்ரவர்த்தீ எ
ன்று முற்படத் தம்முடைய உபாயப்ரவ்ருத்தியை ஸித்தமாகச்
சொல்லி அதற்குப்பின் க்ஷமஸ்வ ஸார்வபௌமீயென்று ஸ
ப்ராயச்சித்தோதாற்றும்படி அகாரப்ரஸங்கம் உபேக்ஷிதவாக்யத்தா
லே தயாதேவியினுடைய ஸர்வஸார்வபௌமத்வத்தையருளிச் செய்
கையாலே நம்மிருவருக்குமுண்டான விருத்திஸஞ்சியை நிறுத்து
ப்பார்க்குமளவில் உனனுடைய விருத்திவிருத்தங்களான ஸமஸ்த
ப்ராணமரணங்களை அதிசயத்திருக்குங்காணென்னுடைய வி
ருத்திவிருத்தங்களானவுபாயமணங்களென்றிப்படி தயாவிருத்தி
யையதிசயித்திருக்குமதான தம்முடைய விருத்தியின் பெருமை
காட்டப்படுகிறது. இப்படி தயாதேவிக்குமேலாக விருத்தாசாரத்
முடையவராயிருந்தும் ஜயோபக்ரமவிருத்தஜ்ஞாநசக்த்யாதி பரிகர
வைலக்ஷண்யமில்லாமையடியாகத்தம்மை தேவர்ப்ராஜ்ஞத்தாலே
வ்ருஷபசரணாரவிந்தத்திலடைத்துவைக்கக்கடவாயென்றார். இ
வ்வளவும் தமக்கு ப்ரதிகோடிவிருத்தையான தயாதேவியினுடைய
ஜ்ஞாநசக்த்யாதிவைலக்ஷண்யத்தை மதிக்கரிததுக்கொண்டிருக்கும்ஷ்ட
காருண்யமான ஸம்வாதத்தாலும் காட்டப்பட்டது. ஸ்வயம் என்கிற
பதத்துக்கு விதேஹியென்கிற பதத்தோடுமந்வயம விவக்ஷிக்கலாம்
அப்போது பூர்வார்த்தத்தில் சொல்லியபடி நம்மிருவருக்குமு
ண்டான ஸர்வஸாமர்த்யமாகிற ஸௌஸாதர்ம்யத்தையும் யதாஸம்ப
வமுண்டான ப்ரயோஜநபர்யங்களையும் ப்ரமாணாந்தரம் தே
டாதபடி தானாகவே யறித்திருக்குமுனக்கு அதற்கநுகுணமான
கர்த்தவ்யவிசேஷத்தை யடியேனறிவிக்கவேணுமோவென்றபிப்ரா
யம் ஸூசிக்கும். இப்பதத்தை க்ரியாபதத்தோடன்வயித்தால ஸ்வயம்ஸ்வ
ப்ரயோஜநத்துக்காகவேயென்றர்த்தமாய் ப்ரபந்நவ்ருத்தியானவ
ன் ஸாமர்த்யமடியாகத் தனனோடு ஸமானனை தேவர்ப்ருத்தியா
ர்த்தியை தன்னுடைய அதிசயத்துக்காகவே பூர்வபக்ஷாதிகளில்
நிவேசயித்துவைக்குமாப்போலே ஸர்வாதிஷ்ணியாய் அதடியாக
ப்ரயோஜநாதிசயாய்ஜ்ஞாநசக்த்யாதி பரிகரபரிகல்பத்தையாயுமிருக்கு

ம் நீயானவள் ஸர்வேஶ்வரித்வபாரதந்த்ர்யஸௌலப்யாநுஷ்டாநாநந்த ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி விஶிஷ்டனாய் அதடியாக ஆகிஞ்சந்யாநுரூபமான ப்ரபத்த்யுமுடையவனுமாயிருக்குமடியேனை தன பேருகவே ஶ்ரீநிவாஸனுடைய திருவடிகளிலடக்கலமாக்கக்கடவாயென்று தாத்பர்யமாகும். ஸ்வயம் என்கிற பதத்துக்கு என்னுடைய ப்ரயத்நமில்லாமல் என்றர்த்தமாம்போது கீழ்ச்சொல்லியபடி என்னுடைய ரக்ஷணத்தில் நீயே ப்ரயாஸஸஹிஷ்ணுயாகையாலுன்னுடைய ஹேதுக்காக நீயே ப்ரயத்நம்பண்ணவேணுமென்று வேதாந்த்யபேக்ஷங்களடியாக ப்ரயாஸஸஹியான தம்முடைய வ்யாபாரத்துக்குள்ள ப்ராயாஸ்யம் காட்டப்படும். ஆகவிங்கு ரக்ஷணீயனான வேதாந்தன்பக்கல் உபாயமுண்டானாலல்லது ப்ரயாஸகரணத்துக்கு ஸாவகாஶமில்லையென்றுகொண்டு ஸர்வஸ்வாமிதோபாயஸமர்த்தமாயிருக்கும் ப்ரயாஸகரணத்தை இயிதிஷ்டி கஹமஸ்தி என்கிறவிரண்டு ஶ்லோகங்களாலும் வேதாந்தன் பக்கலுள்ள உபாயஹேதுகமாகக் காட்டியருளினாரென்று கண்டுகொள்வது. ॥ ௰ ॥

இதி

ஶ்ரீரங்கராமாநுஜசரணகமலசஞ்சரீகாயமாணேந

ஶ்ரீமத்வீரவாரவாஸ்தவ்யேந

கௌண்டிந்யதேவநாயகதாஸேந

விரசிதாயாம்

தத்த்வமயீநீஸாராவ்யாயாம்

ஶ்ரீந்யாஸதஶகஶ்லோகார்த்தவிவரவ்யாயாம்

த்ருதீயப்ரகரணம் ஸம்பூர்ணம் ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ।

ஶ்ரியை நம:

தயாஶதகே த்ராவிடவ்யாக்யாஸஹிதே

அத த்விதீயதஶகப்ராரம்ப:

௧ ॥ இப்படி பரதந்த்ரசேதநகாமிதகராயிருக்கைய டியாக தத்க்ஷணத்தில் ஶ்ரீநிவாஸசரணாரவிந்தப்ராப்தியையபேக்ஷி க்க தயாதேவியும் நம்மாலே வேதாந்தாசார்யப்ரதிஷ்டாபிதரா யக்கொண்டு நம்மிராமாநுசனாலே ப்ரவர்த்திதமான விஶிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்துக்கு ஆசார்யபூதராயிருக்கும் நீர் இன்னஞ்சிலகாலம் இதரஸித்தாந்தநிரஸநபூர்வகமாக க்ரந்தநிர்மாணத்தாலும் ப்ரவசந த்தாலும் வேதாந்தஸித்தாந்தப்ரதிஷ்டாபநம் பண்ணிக்கொண்டு பூமாவி ஸம்ருத்தியை அலங்கரிக்கக் கடவீர். பின்பு தேஹாவஸாநகாலம் வ ந்தவாறே நம் திருநாடுபுகுவீரென்று ஸமயப்ரதாநம் பண்ணிய ருள ஸ்வாமியும் அப்படியாகில் பூமாவிஸம்ருத்தியில் அடியேனிருக்கு மளவும் பரமபாவநதேவாவதாரஸம்பந்தனை ஶ்ரீநிவாஸனுடைய ஸந்நிவாஸத்தாலே பரமபதத்துக்கதுல்யமான திருமலையினரு கே நிரந்தரவாஸத்தைய நுக்ரஹிக்கக்கடவாயென்று ப்ரார்த்திக்கி றார். அஶிதிலேத்யாதி ॥

> ஶ்லோ ॥ அஶிதிலகரணேஸ்மிந்நக்ஷதஶ்வாஸவ்ருத்தௌ வபுஷி
> கமநயோக்யே வாஸமாஸாதயேயம் । வ்ருஷகிரிக
> டகேஷு வ்யஞ்ஜயத்ஸு ப்ரதீதைஸ்தயைகதநயே
> ஸாரம் வாரிதாராவிஶேஷை: ॥ ॥ ௧ ॥ *

அந்வய: — ஹே தயைகதநயே - அஸ்மிந் - வபுஷி - அஶிதிலகரணே - அக்ஷதஶ்வாஸவ்ருத்தௌ - [அத ஏவ] கமநயோக்யே [ஸதி] ப்ரதீதை: - வாரிதாராவிஶேஷை: - ஸாரம் - வ்யஞ்ஜயத்ஸு - வ்ருஷகிரிகடகேஷு - வாஸம் - ஆஸாதயேயம் ॥

பாவம்: — ஸ்வயம்வ்யக்தமுரைவயித்த க்ஷீராப்திநாயனுடைய அவதாரவிஶேஷஸம்பந்தனை ஶ்ரீநிவாஸனுடைய தயையே இந்த ஶரீரமானது தளராதவிந்த்ரியங்களையுடையதாயும் தடைபடாதப்ரா

ச்சுக்காத்தின் ப்ராப்தியுள்ளதாயும் ஆதலால் தான் நினைத்தவிடம் போகயோக்யதையுள்ளதாயுமிருக்கும்போதே ப்ரவிஸங்களாயுள்ளவிலக்ஷணங்களானவருவிகளாலுன்னைக்காட்டாநிற்கும் திருமலையின் தாழ்வரைகளில் வாஸத்தையடையக்கடவேன்.

தாத்பர்யம்:—ப்ரதிக்ஷணம் ஏறுவதுமிழிவதுமாயிருந்துள்ள விஸ்ரீரமானது தநதாம் கார்யங்களை நிர்வஹிக்க ஸமர்த்தமாம்படி தளராதஜ்ஞாநகர்மேந்த்ரியங்களுடனும் ஏறுமலும் சுருங்காமலும் தடைபடாமலும் ப்ராப்திக்தும்படியான ஸ்ராஸததுடனுங் கூடி இப்படிப்பட்ட சரீரவிஶேஷத்தாலே தானுதேஶித்ததேஶமெங்கும் ஸஞ்சரிக்கவல்லமையுள்ளதாயிருக்குங் காலத்திலேயே அதாவது கிளரொளியிளமைகெடுவதன் முன்னம என்கிறபடியே இப்படிப்பட்ட சரீரவிஶேஷத்துக்கு ஸஹஜமாகதையான யௌவநாவஸ்தை தளர்வதற்குமுன்பாகவே குளிர்ச்சி நிர்மலம் இனிப்பு காவஹாரகம் பாவஹாரகம் முதலானவநேகமங்களவிஶேஷங்களாலே ஸ்ரீநிவாஸனுடைய தயையே இப்படி பலவரிவிகளாகப்ரவஹியாநிறகின்றதோவென்றுகல்ப்ரேக்ஷிக்கத்தகுந்தவையாயுமநேகத்திலும் புராணங்களிலும் ப்ரஸித்தமான மாஹாத்ம்யமுள்ளனவாயுமிருக்கும் சுகாஸநம்பெற பாவவிநாசநம் சுமாரதீர்த்தமமுதலியவிலக்ஷணங்களானபலவருவிகளாலலங்க்ருதங்களான திருமலையின்தாழ்வரைகளில் நிரந்தரவாஸததையடையக்கடவேனென்றபடி.

தாத்பர்யம்:—இங்கு ஸ்ரீநிவாஸனுடைய தயாப்ரவாஹவிஶேஷங்களென்று பாவிக்கலாம்படியான வைபவமுள்ள வரிவிகளுடைய தர்ஶநத்தாலுண்டான மஹாநநாநுபவததில் விருப்பதாலே ஶுயஸிவாஸத்தையநாதரித்துத் தாழ்வரையில வாஸத்தையபேக்ஷித்தார். இஸ்ரீராவதாரம் பந்து சுப்ராகர்தலோகம் சென்றபின்பு (ஸ்ரீ) தனஸ்ரீலவேஷ லோகேஷு காதாரோஸ வதி என்று சொல்லப்பட்ட யதோக்ஷஸ்ராமடியாக யதார்ந்தாயம் திவ்யதேஹவிஶிஷ்டவேஷத்தாலே வ்ருஷகிரிகடகவாஸம் ஸம்பாவிதமானாலும் அது ஸம்பவதஸிப்ராயஸ்மரக்ஷாசகாரமடியாகவுண்டானவஸங்குசாத்ரததாலே ஸாத்யயாகையால ப்ராயர்த்தியகொ

டிப்ரவிஷமன்றென்றுகொண்டு தத்ப்ராவண்யத்திஶயமாக ஶரீரவ்ய
ஷியென்று இஶ்ஶரீரத்தோடிருக்குங்காலத்துள்ளாகவே வ்ருஷகிரி
கடகவாஸத்தை ப்ராயிசித்தார். ஸகலலோகஶரண்யன் திருவடி
களில்ந்யஸ்தபரராய் ஶேஷவ்ருத்திபரராயிருக்கிறபடியென்னும
படி திவ்யதம்பதிகளுடைய போகஸ்தாநமாகையாலே விஶேஷித்
தைவர்த்தமபோலண்ணுநதெதிபார்த்திருக்குமதிகாரிக்கு இஶ்ஶரீ
ரத்தோடிருக்குங்காலத்தளவு செய்யவேண்டும் ஸ்ரவதநாஸவதக
டகங்கயங்கள ஸர்வதேஶஸர்வதஸர்வகாலேஷ்வபி ஸத்வநிர்ணயத்தா
லே தேஶவிஶேஷப்ராபல்யத்தார ஸாவியான ஸம்ஸார விதாநாஸவ
டகங்கயங்களிற்காட்டில் மேலானவர்ணஹே தவாயிறேயிருப்ப
து அன்றிக்கே ஶரீர என்கிறபதத்தாலே ஸப்தவாஸபதாஹேவா
ஶ்ரத்ரஜெவப்ராணிநாம் ப்ருவ: என்று சொல்லப்பட்டஶரீரத்
திலுடையவகிநஶ்வரதையை விவக்ஷித்து இப்படிப்பட்டதேஹம் ந
ஷ்டமாவதற்கு முன்பாகவே வ்ருஷகிரிகடகவாஸத்தைப்பெக்ஷித்தா
ரென்றும சொல்லலாம். தமக்கு வாஸாஹமான வ்ருஷகிரிகட
கத்தை வஹ்நவஅநாஹுதத்தாலே காட்டுகையாலும் ஸாகேதத்
தில ஸநேககடகவாஸம் ஸம்ஸாரிதமல்லாமையாலும வ்யஞ்ஜயத்த
ப்ரதீஶேஷத்ராதி வாக்யத்தாலே அரிவிகளாலுண்டானவக்ஷடகங்
களுடைய ஶரண்யகத்தை ஸநஸம்யித்தாராகையாலும் (பா)
திருமலையதுவேயடைவது திறமென்று திருமலையினுடைய ப்ரா
பிரபந்தத்தாலே க்ருதார்த்தராநஸம்யாநம்பண்ணின வாழ்வா
ரைப்போலன்றிக்கே ப்ரஸந்நயஸாஸர்விஶேஷங்களான வரு
விகளில் ஹாநவாநாதிஸவாநஸவாயமாக திருமலையின் தா
ழ்வரைகளிலொன்றும தவிராதபடி விரஜநவாஸத்தைப்பெக்ஷி
த்தாரென்று தோற்றுகிறது. பாம்போடொருகூறையிலேபயி
ன்றாப்போலே ஶரீரப்ரக்ருதியோடு ஸம்ஸாரஸம்பந்தமுடையவ
னாயிருக்குமவனுக்கு ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமடியாகஸம்ஸாரிதங்க
ளான வஜ்ஞாநாவராயங்கள யாவும ஸந்நிதாநாதகஸாத பாவநாஸ
ஸம்ஶ்ரயமேதஸா । பாவாஸநாகாவஸிஷ்ட காதகபிவயஸ்யய:॥ பா
ஹேதஸ்ஷ காஹாவஸ்ஷ நாஸிக்கம் ஜயம் ப்ரஜேஶ । என்றும் 'பாத
காநாராஸநஸம்கிலிம்பநஃஸ்தவபாதகம்என்றும் சொல்லப்பட்

டஸாஹசர்யத்தாலே விலக்ஷணமாம்படி பண்ணும் திவ்ய தே
ஸவாஸமே நமக்கு ஸாவதீயமென்கிற அபிப்ராயங்கொண்டு உபாஉப
நதியை என்று ஸம்போதித்தார். உப - உப நதியை வேதவேதிகவிரோ
திகளான உபாதிகேடா ஹாகளை அக்காலத்தில ஸம்ஹரித்தாற்போ
லே ஸ்வாச்ரிதர்வர்ணாச்ரமவிரோதிகளான வஞ்ஞான ஹங்
காரதுக்காதிகளை நிரஸிக்கும ஸீமமுடைய ஸவேஷ்டனிடத்தில்
வாத்ஸல்யமுடையவளே யென்றபடி.   ॥ க ॥ *

சு ॥ இப்படி ஸ்வாமியானவர் வ்ருஷகிரிகடகவாஸவைராக்யம
செய்தருள உபய தெய்வமும் நிரூஹிதெநிய ஹேதுவை
ந்நர: । த்ரி த்ரிகாநாகேஷத்ரம் வேதிஸம்பாதிஷணயா என்கிறப
டியே நிவிஷயாக்ருதஹேமவிக்ரஹராய் வ்யூஹவ்யூஹ வைகுண்டராக
யிருக்குமநீரிருக்குமிடமே கோயில் திருமலைமுதலான ஸகல திவ்ய
தேஸங்களிற்காட்டிலுமதிகமான வாஸஸ்தானமாகையாலவ்விடத்
தில் ஸ்ரீநிவாஸனுடன்கூடிகொண்டு நாம் நிரந்தரவாஸம்பண்
ணக்கடவோம் ஆதலால் நீர் திருமலையென்று ஓர் தேஸவிசேஷத்
தை விசேஷித்தாஸ்ரயிக்கவேண்டுவதில்லையென்றருளிச்செய்ய அ
த்திருமுகப்பாசுரங் கேட்டருளின ஸ்வாமியும் சகிஸந்தோஷராய்ம
ணமேஸமில்லாதவனும் ஸநந்ததோஷாகரனுமிருக்குமடியேனை
ரக்ஷிக்கவிப்படிப்பட்டவுதாரமுள்ளவளாய அதறகாக கடாக்ஷ
ரூபைவைஞனாய் ஒருவராலுநதடுக்கவொண்ணாத ஸ்வாதந்த்ர்ய
முள்ளவனுமாயிருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸனைத்தம்முடையதிவ்யவிலாஸவி
சேஷங்களாலே வசீகரித்துக்கொணடிருக்குமவளுமானவுன்னு
டைய விப்படிப்பட்ட வாஸ்ரயவாத்ஸல்யத்தையும் வதிவாத்ஸல்யத்
தையுங் கண்டவுன்னுடைய ஸபத்நிகளான ஸ்ரீதேவியாரும பூ
தேவியாருமாகிற பிராட்டிமார்கள் உன்னை ஸஹோதரத்ருஷ்டியாலே
பார்க்கப்போகிறார்கள். பெண்ணாய்ப்பிறநதவாகளுக்கு ஸபத்நீ
ஸஹோதரத்துக்கு மேற்பட்ட விசேஷமில்லையெனகிறவபிப்ராய
ங்கொணடு விண்ணப்பஞ்செய்கிறார். சுவிதிதேதத்யாதி ॥

௨௰ ॥ அவிதிதநிஜயோகக்ஷேமமாத்மஜ்ஞம் குணலவ
ஹீநம் மாம் ப்ரத்யுபகாரதயைகரஸா । ஸ்வாயத்
தந்த்ரைஸ்தைர்விஹாரைஶ்ஶ்ரீநிவாஸே பஹுமதிமந
பாயாம்விந்தஸி ஶ்ரீதரண்யோ: ॥

பதார்த்த:— ஹே தயே - அவிதிதநிஜயோகக்ஷேமம் - ஆத்மஜ்ஞம் - [அதவா] குணலவவர்ஜிதம் - மாம் - ப்ரத்யுபகாரதயா - ரஸம் - ஶ்ரீநிவாஸே - அதந்த்ரை:- தே - விஹாரை:- ஸ்வாயத்தே [ஸதி] ஶ்ரீதரண்யோ: அநபாயாம் - பஹுமதிம் - விந்தஸி -

பதார்த்தம்:— தயையே தன்னுடைய யோகக்ஷேமங்களையறிய மாட்டாதவனையும தன்னையின்னபடியென்றறியாதவனையும் குணலேஶமில்லாதவனுமிருக்குமடியேனை ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிற விருப்புடையவளான நீ ஶ்ரீநிவாஸனானவன் ஸ்வதந்த்ரங்களானவுன்னுடைய விலாஸங்களாலுனக்கு ஸ்வாதீனனாயிருக்குங் காலத்தில் ஶ்ரீதேவி பூதேவிகளுடைய ஶாஶ்வதமான பஹுமானத்தையடைகிறாய்.

தாத்பர்யம்:— தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை தேஹேந்த்ரியாதிகளிற்காட்டில் வேறுபட்டதாயும் ஜ்ஞாநாநந்தமயமாயும் பகவச்சேஷைகநிரூபணீயமாயுமறியாமையாலிப்படிப்பட்ட ஶரீரமானவாத்மஸ்வரூபத்துக்குவகுத்ததான அதாவது உசிதமான யோகமின்னதென்றும க்ஷேமமின்னதென்றும் அறியவல்லமையில்லாதவனாய் ஸாத்விகத்வம் ஆஸ்திகத்வம் அதாவது ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸமுள்ளவனாகை இவைமுதலான குணங்களுடைய லேஶமும் அதாவது ஸம்பந்தமும் இல்லாதவனாயிருக்குமடியேனை ரக்ஷிக்கவேணுமெனகிற விருப்பமுள்ளவளாய் ஸர்வஶக்தனான ஸர்வேஶ்வரனாலும் தன்னுடையவுதவியில்லாதபோது முடிக்க ஶக்யமல்லாதவிப்படிப்பட்டவென்னுடைய ரக்ஷணத்தை நிர்வஹிக்கைக்காக ஸர்வஸ்வாமியாய் ஸர்வஸ்வதந்த்ரனான ஶ்ரீநிவாஸனையும் தன்னுடைய [illegible]ங்களான ஶ்ருங்காரசேஷ்டாவிஶேஷங்களாலும் சாடுவாக்ய விஶேஷங்களாலும் தானிட்டவழக்காம்படி வஶீகரித்துக்கொண்

டிருக்குமவனுமானவுன்னுடைய விப்படிப்பட்ட ஸௌலப்யசேஷ்டிதத்தைக் காணாநிற்கும் ஸ்ரீதேவியும் பூதேவியுமாகிறவுன்னுடைய பத்நிகள் இவளுடைய ரூபவிஶேஷமும் நாமவிஶேஷமுமிருந்தபடியிப்படியே இவளாகப்பிறக்கும் பாக்யம் பெற்றிலோமே என்றிப்படிபலபடியாகவுன்னைக்கொண்டாடப்போகிறார்களென்றபடி.

யோகக்ஷேமம்—யோகமென்பது அலப்தலாபமாகையாலும் க்ஷேமமென்பது அடையப்பட்டவஸ்துவைக் காப்பாற்றுதலாகையாலும் இங்கு தேஹாதிவிலக்ஷணமான ஆத்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தவனுக்கு ஸதாசார்ய ஸகாஶத்தினின்றும் வேதாந்தஶ்ரவணம்பண்ணுவது இத்தனைகாலமில்லாதபொருளாகையால் அதை யோகமாகவும் அவ்வர்த்தத்தைரக்ஷணம் பண்ணுவது அதாவது விஸ்மரணம்செய்கையும் அதடியாகவரும் ஸதாசார விஶேஷங்களும் ஶுத்தமான ஜ்ஞானத்தினுடைய பரிபாலனங்களாகையாலவைகளை க்ஷேமமாகவும் கணிசிக்கிறார். கவிதநிஜ யோகக்ஷேமநிர்வாஹாதி விஶேஷணங்களாலே தம்முடைய ஶரணாகதியையருளிச்செய்து தாஸ்யைகபாகம் என்று இப்படி தோஷாகரனானவடியேனை நீ ரக்ஷிக்கத்துடங்குகிறாயென்றருளிச்செய்கையாலே ஆஶ்ரிதர்திறத்திலுனக்குள்ள வாத்ஸல்யவிஶேஷமானது உன்னைஶக்யாஶக்யநிரூபணம்பண்ணவொட்டுகிறதில்லையென்றும் தாஸ்யைகபாகதேயம் என்கிற ஸம்போதனத்தாலே ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்தனான ஸ்ரீநிவாஸனுடைய தயாபாத்ரமானவுனக்கு ஶக்யமல்லாததொன்றுண்டோவென்கிற அபிப்ராயமுந்தோற்றுகிறது. பவ என்கிற பதமானது இப்படிப்பட்ட ரக்ஷணத்துக்கு ப்ரயோஜகமான நிருபாதிகஸம்பந்தத்தையும் அந்த ரக்ஷணத்தினுடைய நிர்வாஹத்துக்கு ஸாதகமான பதிவாத்ஸல்யத்தையும் விவக்ஷிக்கிறது. ஸ்ரீநிவாஸதேவிஹ்ருதயே: பாஸி என்றருளிச்செய்கையாலே உன்னுடைய பத்நியான பெரியபிராட்டியார் அவன் திருமார்பிலிருந்துகொண்டு உன்னுடைய ஶௌர்யசேஷ்டாவிஶேஷங்களை ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டிருக்கவவளையு மநோஹரித்து ஶரணாகதனென்றுபேர்பெற்றவவளுடைய வஜ்ஞ

னையுனக்கே ஸ்வாதீநனாக்கிக்கொள்ளுகிறாயென்றும் ஸ்ரீகூமடியாக
வனுக்கு ஸஜாதீயையான பெரியபிராட்டியாரும் ஸர்வஜநநேத்ரா
ஹாரியான உன்னுடைய சேஷ்டிதங்களைக்கண்டு இப்படியா
ச்சர்யசேஷ்டிதையானவிவளையனுபவிக்கும் பதியாகப்பிறந்திலோ
மென்றீடுபடும்படி ஸ்ரீவிஶிஷ்டனான பரமபுருஷனை வஶீகரித்து
க்கொண்டிருக்கிறாயென்றும் வ்யஞ்ஜிதமாகிறது. உசிதார்த்தவிஷய
லக்ஷ்மீபூமிநீளாஸந்நிதாநம் ப்ரத்யயிதபஹுமாநம்க்ருத க்ஷிதிப்ருத்பத்ய
என்கிற விடத்தில லக்ஷ்மீபூமிநீளாதேவிகளான பிராட்டிமார்
கள் மூவாதிறத்திலும் ஸ்ரீநிவாஸனேகரூபமாயிருக்கும் பஹு
மாநவிசேஷத்தைப் பண்ணுகிறானென்றருளிச்செய்கையாலே அ
ர்த்தஸாமர்த்யமாக விவ்விடத்திலும் ஸ்ரீநிவாஸ பஹுமானதேவ்யக
ளான லக்ஷ்மீபூமிநீளைகள் மூவருக்கும் தலையாட்டிக்கொண்
டாடும்படியிருக்கிறதுகாண் தயைக்குள்ள பதிவாத்ஸல்ய விசேஷ
மென்றிப்படி தயாதேவிபக்கல் பிராட்டிமார்கள் மூவர்க்குமுண்
டான பஹுமதிவிசேஷத்தையருளிச்செய்யவேண்டியிருக்க ஸ்ரீய
ர்ணேத்ரா: என்று ஸ்ரீபூமிகளிருவர்க்குள்ள
பஹுமதிவிசேஷமாத்ரத்தையருளிச் செய்தத
ர்க்கு நிதாநமேதென்னில் தயாதேவியினுடைய பதிவாத்ஸல்ய வி
சேஷமானது ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு ஸர்வஸஹித ஸந்நிக்ருஷ்டதேசவர்த்தி
களாய் அதாவது ஒருவர்த்தவாலே வ்யவதாநப்ரஸங்கமற ஸந்நிஹித
பார்ஶ்வவர்த்திநிகளாய் அதடியாக ஸந்நிகர்ஷாத்து ஸௌஹார்தம்ஜா
யதே ஸாபத்ந்யேஷ்வபி என்கிற ந்யாயத்தாலே அவனுடைய நிரதிஶ
யபஹுமாந பாத்ரபூதைகளுமாயிருக்கும் ஸ்ரீபூமிகளுக்கும் ப
ஹுமதவ்யமாம்படி சுஸ்லாக்யவஹமாயிருக்குங்கால் அது ஸ்ரீபூ
மிகளைப்போலன்றிக்கே வ்யவஹித ஸந்நிக்ருஷ்டதேசவர்த்திநியாய அ
தாவது பூமிப்பிராட்டியாராகிற வ்யவதாநவிசேஷத்தாலொருப
டியொதுங்கிவர்த்திக்குமவளாய் அதடியாக ஸ்ரீபூமிகள் பக்கல்
ஸ்ரீநிவாஸனுக்குண்டான பஹுமாநவிசேஷத்தாலே ஸாதிஶயமா
னவவனுடைய பஹுமாநத்துக்கு பாத்ரபூதையாயுமிருக்கும்
நீளாதேவிக்கு பஹுமதவ்யமாம்படியிருக்கிறதென்று சொல்ல
வேணுமோவென்றிப்படி நீளாதேவீபஹுமதிக்குள்ள கைமுத்ய

ந்யாயஸித்தியை நினைத்து ஸ்ரீ முநிகளிருவருடைய பஹூச்ருதத்வத்தை ஸாக்ஷிகமாகவருளிச்செய்தார். அன்றிகே இவர் செய்தருளும் ஸாஸ்த்ரப்ரவர்த்தனமானது ஸ்ரீநிவாஸதயாவிஷயமாகையாலும் ஸ்ரீநிவாஸாவதாரமானது அவதாரவிசேஷரூபமாகையாலும் வாஸுதேவாவதாரவ்யக்திகளான ஸம்பவதவதாரங்களில் நீளைப்பிராட்டியாருடைய அவதாரரூபத்துக்கு நியத்யமில்லாமையாலும் இப்படி ப்ரத்யக்ஷஸித்தைகளான ஸ்ரீ முநிகளுடைய ப்ராமாண்யத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி அவர்களுடைய பஹூச்ருதத்வத்தை ஸாக்ஷாத்மாகவருளிச்செய்தாரென்றும் நிர்வஹிக்கலாம். ஸ்ரீமுநிநீளாஸு என்கிறவிடத்தில் அவதாரவிசேஷை: என்கிற ஸ்லோகத்தில் ப்ரத்யக்ஷஸம்நிவாஸநாயஸந்திதேசேத ரூபம்ஸஜதிப்ரணதம் ஸாஜாநம் ஸாவிநோஜஜ்ஞஸேதா: என்று உன்னுடைய ஸாஜ்ஞாவைசித்ர்யத்தைக்கொண்டு ஸ்ரீநிவாஸனானவன் தன்னுடைய ஆஸ்ரிதர்கள் தந்தாம் ககாந்ரூபமாக வடையவேண்டும் ஜந்மவிசேஷங்களை பரிக்ரஹிக்கிறானென்றருளிச்செய்யாநிற்க அக்காலத்தில் நீசொல்லியபடி யென்னுடைய ஸ்வாமியான ஸ்ரீநிவாஸனெனக்கே பராயீநனாயிருக்குமாகில் என்னுடைய பக்திகளாயிருக்கும் ஸ்ரீமுநிநீளைகள் திறத்தில் ஸர்வஸ்வதாந ப்ரதாநாதிகளாலவன் பஹுமதிவிசேஷத்தைப் பண்ணுவது ஸம்சிதமாம்படி யெங்ஙனே யென்றிப்படியுண்டான தயாதேவியின் ஸம்சயத்தை யநுவதித்துப் பரிஹரிக்கைக்காக ஸ்ரீமுநிநீளைகள் மூவரையும் ஸாக்ஷிகமாகவருளிச் செய்யவேண்டிய ஆவஸ்யகதையுண்டானாலும் அப்படிப்பட்ட காரணவிசேஷமிங்கொன்றுமில்லாமையாலும் கீழ்ச்சொல்லிய ப்ராமாண்யவிசேஷத்தாலுமிங்கு ஸ்ரீ முநிகளுடைய பஹூச்ருதத்வத்தை விசேஷமாகக்காட்டினார். இப்படி ஸ்ரீநிவாஸாவதாரத்தில நீளைப்பிராட்டியாருடைய அவதாரரூபம ப்ரஸக்தமன்றாகில் ஸ்ரீமுநிநீளைகள் திறத்தில் தன்னுடைய ஸ்வாமியான ஸ்ரீநிவாஸன செய்தருளும் பஹுமதிவிசேஷமடியாகத் தன்னுடைய பதிவ்ரத்ய விசேஷத்தில் தயாதேவிக்கு ஸம்சயம் பிறக்கைக்கடியென்னென்னில் சாயாவிபாகாநாம் த்ருஷ்டாந்தவைசக்ஷண்யாத் । ஸாதிபக்ஷ

டிண்டீரே ரங்கயாஸஹ ஶேதே ॥ என்கிறபடியே தன்னுடைய ஸ
ர்வாத்மத்வம் ப்ரகடிதமாம்படி ப்ரக்ருதிமண்டலத்துக்கும் மே
லான பரமபதத்தில் நித்யஸூரி பரிஷத்பரிசர்யமாண பதகம
லனாய்க்கொண்டு வாழாநிற்கும் பரமபதநாயகன் ப்ரக்ருதிமண்டலத்தி
ல கர்மவஶ்யராக்கொண்டு ஸம்ஸாரார்ணவத்தில் முழுகிக்
கிடக்கும் சேதநர்களுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக ஸர்வஸுலப்ய
மாய ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபமாயிருக்கும் அப்ராக்ருதலோகத்தை ஸ
வாஸநமாக பரித்யஜித்து ஸத்யலோகத்திலுள்ள வோர் மலையிலி
ருக்கும் குளத்தின் கரையில ஸ்ரீநிவாஸரூபங்கொண்டு உபா
யோபேய தசைகளிரண்டிலும் தனக்குத் தோளீண்டியான அ
தாவது தனக்கு ஸஹதர்மசாரிணியான பெரியபிராட்டியாருடன் நிரதி
ஶயாநந்த நிர்பரனாய் நித்யவாஸம்பண்ணுநிற்கையாலே இ
ப்படி ஸ்வாவதாரரூபமுகந்தஸூசிதமான பரவாஸுதேவரூபங்கொ
ண்டு தேஶவிஶேஷத்தில் விளங்கும்போது தன்னுடைய ஸஹஞ
னஸ்ரீநிவாஸன் அதோதேஶவிஶேஷத்தில் திருமாமணிமண்டபத்திலிரு
க்கும் நாகபர்யங்கத்தில் தன்னோடு ஸமாஸநஸமாநரூபர்களான
ஸ்ரீஸூரிநித்யர்கள் திறத்திற பண்ணுநிற்கும் பஹுமதிவிஶேஷ
த்தை நினைக்கையடியாக ந்யாஸவித்துக்குத் தன்னுடைய பதிவாஸ்
ஸூத்தில் ந்யூநதாஶங்கை வாரத்தட்டில்லையிறே ஆகவிங்கு ஶம்
காபரிஹாராவஶ்யகதாதி ரூபமானவப்படிப்பட்ட நிபந்தகா
ரணமொன்றுமில்லாமையாலும் ஸகலமநுஜநயந விஷயதாங்கத:
என்கிறபடியே பஞ்சிதபாமரரூபரான ஸகலஜநங்களுக்கும் த
ங்களுடைய மாம்ஸசக்ஷுஸ்ஸுக்களாலே கண்டுகளிக்கலாம்படி அ
ர்ச்சாரூபங்கொண்டு விளங்காநிற்கும் ஸ்ரீமூர்த்திகளுடைய ப்ரா
தாந்யவிஶேஷத்தாலும் அவர்களுடைய பஹுமதிமாத்ரத்தை வா
சநிகமாகவருளிச்செய்தாரென்று ஸூசித்தது. பஹுமதிமநபா
யாம் என்கிறவிடத்தில் அநபாயாம் என்கிற பதத்தை ஸோபாயி
கதாலக்ஷண தோஷரஹிதாம் என்றும் விவரிக்கலாம் அப்போது
தேஹாநுபந்திகர்மஜந்ய விஶேஷாதிரூபமான உபாயிகள
டியாக உத்பந்நங்களாய அதடியாக அவ்வுபாயிகள் நிவர்த்திக்கும்
போது நிவர்த்திக்கவத்தாய் பரிமிதங்களுமாயிருக்கும் தோஷதி

னுள்ள ஸஹஸ்ரநாமங்கள் போலன்றிக்கே அநேகாவிகமாயிரு க்கும ஸ்ஹஸ்ர ஸௌலப்யாதிகுணங்களினுடைய ஸாக்ஷாத்காரமடியாகவுண் டானதாய அதடியாக நித்ய ரஸ்வத்தாநமாய் கவிதிஅநவஸரவுடைய மாயிருக்குங்கிடாதயாசெவிபக்கலமுக்கீனுஸ்ரீதீசைகள் பண்ணு மஸஹஸ்ரநாவிசேஷமென்கிறவர்மஹிக்கும். இங்கு என்னுடை ய ரக்ஷணத்திலுள்ள வுன்னுடைய வாத்ஸல்யவிசேஷத்தையும அ துக்கு ஸஹகாரமான ஸவிவாஸ்யவிசேஷத்தையும கண்டரு ளினவுனனுடைய ஸந்நிமாரகளினிடத்தில் ஸர்வாதிசாயியான ஸஹஸ்ரநாவிசேஷத்தைப பண்ணப்போகிறுரகளெனறருளிச செய யததொடங்கினவர் நித்யரஸம் கவிதஜ்ஞாநைகளான முக்கியஸ்ரீ களுக்கு தயாதேவியினிடத்திலிருககும்ிவ் வாகாரவிசேஷங்களைக் காணபதற்கு ப்ரமாணாநிரூஷணமுநலானவிஷயஸௌகர்யவில்லா மையாலும ஸர்வஜநவித்தமைாஹநமான விஷயஸௌலப்யத்தா லும இவவுத்தரக்ஷணத்திலவாகளுநனனைக கொண்டாடப்போகிறு ரகளெனறிப்படிப்பட்ட வத்தாநவைபவத்தை நினைத்து விநுவி என்று வத்தாநநிதேசமபணணியருளினார். ॥உ॥

ங ॥ இப்படி ஸஹஸ்ரவி என்கிற ஶ்லோகத்தாலே ஸ்ரீநிவாஸவர ணாவிநுவ்ரா ஸ்ஷியையும ஸமியிகார ணை என்கிற ஶ்லோகததாலே வ்ரு ஷகிரிகடகவாஸத்தையும் ப்ராஸ்கதயாதேவியும நீரிருக்குமிட த்தில் ஸரவதததிறகாட்டில் மேலானவாவலுடன நித்யவாஸம் பண்ணிக்கொண்டு உம்முடையவலிவ்ரயாநமரணமாக ஸகல ப்ரார்த்தங்களையுமகொடுக்கக்கடவோமென்றருளிசசெயயவ துகேட்டுமஹாநதிஸ்ர ரான ஸ்வாமியும ஸவிநிசேத்ராஜிஶ்லோகத்தா லே ஸாக்ஷிகதாஸ்க்ரு ராஜிகுணஸௌபௌசேமிகனுடைய ஸ்வஸ்ரூபாஜி ஜ்ஞாநசயமாறயவிபரனுயிருக்குமடியேனுடைய ரக்ஷணத்தில் இப் படிப்பட்ட ஸஹாஸிநிவெமமுளளவளாய இப்படி ஸஹிதகமான வ டியேனுடைய ரக்ஷணததை நிவர்த்திக்கைக்காக கஷ்டாநரவாயிஷ்ட தாநரதனுயிருக்கும ஸர்வஸ்வதந்தனை தன்னுடைய ஸத்தாவை க் ஷமைப்ரஸாதத்திலுளளவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்திகமாமபடி ப்ரமாணவைஷாவிசேஷங்களாலே தனகேவசாயீநனுகக்கொண

டிருக்குமவனுமானவுன்னுடைய வாஸ்தவாஸ்ஸூவைதிவாஜுஸூங்களைக்கண்டருளினவுன்னுடைய ஸைநிகர்களுனைத தங்களுக்கும மேலாகக் கொண்டாடப்போகிருர்களென்றிப்படி தயாதேவியை ப்ரஸம்ஸித்து இனி தயாதேவீகடாக்ஷமடியாகத் தமக்கு வரப்போகிற ஸம்ஸாரஸாகரோத்தாரணத்துக்கு ப்ரதிபந்தகங்களான பாபங்களைத்தும அதுபவமடியாகவே யதாயோக்யமாக நிவர்த்திக்கும் ப்ரகாரத்தைப் ப்ரதர்ஸித்து ஸ்துதிக்கிரா. ஸமஸ்தாதி॥

௧௦ ॥ ஸமவிதரணலக்ஷம் பக்ஷபாதாநபிஜ்ஞம் ப்ரமாண
ஸாக்ஷிபிரயம் ப்ராஜ்யஸ்ஸாஹாயம் । ஸஹிதமாண
ஸஹோஜே ஸாநவத்ய ஸைன்யலக்ஷ்யம் ப்ரதிபத்யஸ்தா
ஹம் பாபநாஶகாநாம் ॥ ॥ ௯ ॥

பதார்த்த:— ஹேதயே-கம்-ஸமவிதரணலக்ஷம்-பக்ஷபாதாநபிஜ்ஞம்-ப்ரமாணம் - ஸாக்ஷிபிரயம் -[பக்ஷாந்தரம்] ப்ரமாணஸாக்ஷிபிரயம் - ஸஹாஸஹாயம் - ப்ராஜ்ய - ஸஹித - ப்ரமாணஸஹோஜே - ஸாந பைஸஹம் யதாதயா - ஸாக்ஷிநாம் - பாபநாம் - யதாஹம் - ப்ரதிபத்ஸி ॥

பதார்த்த:— ஓ தயையே நீயானவள் கர்மாநுரூபபலங்களைக் கொடுக்கையில் ஸாக்ஷிகளுமுள்ளவனும் ஜயாவிஜயா ஸமஸ்தங்களை ஸஹாநாஸாநங்களைக் கொடுக்கையில் வல்லமையுள்ளவனும் பக்ஷபாதமறியாதவனும் மிகவுமசாணமுள்ளவனும் எல்லோராலும் ஸேவிக்கத்தகுந்த ஸௌஸீல்யமுடையவனுமாய் பக்ஷாந்தரம் உகந்ததுமான ஸாக்ஷிகளுங்களுக்கு வஸ்ய்தாதுமவனுயிருக்கும ஸ்ரீய:பதியை கர்மாந்தரம் லக்ஷ்மீஸஹாயமுள்ள ராஜாவை அடைந்து அதாவது வஸீகரித்து கர்மாந்தரம் ஸஹாநாயகனுகப் பண்ணி பெரிதாய பாணங்களுடைய மொஷியில் கர்மாந்தரம் பாணங்களாலே நிரமபிய ஸமுத்ரமில் என்னிடத்தில் பஹுமானத்துடன் கர்மாந்தரம் ப்ரமாணங்களை முன்னிட்டுக் கொண்டு என்னுடையவைகளான பாபங்களைக் குறித்து யதாயோக்யமாகவுத்தரமருளிச்செய்கிறுய்.

தாத்பர்யம்:—லோகத்தில் இருவருக்கு வாதம் நேரிட்டால் அந்த வாதிப்ரதிவாதிகள் வாதந்தொடங்குகிறகாலத்தில் இருவருடைய ஸந்நிதியிலாவது ராஜாவினுடைய ஸந்நிதியிலாவது கல்பிக்கப்பட்ட ஜயாபஜயங்களைக் கொடுக்க வல்லமையுள்ளவனாய் அதாவது ஜயித்தவனுக்கு ஸந்தோஷரூபமான பலத்தையும் தோற்றவனுக்கு துக்கரூபமான பலத்தையும் கொடுக்கையில் ஸாமர்த்யமுள்ளவனாய் பக்ஷபாதமறியாதவனாய் அதாவது இருவர் வாதம் செய்யுங்காலத்தில் தகுந்தகாரணமின்றி ஸம்பந்தவிசேஷாதிகளால் ஒருவனிடத்தில் அதிக ப்ரீதி பண்ணுகையாகிற தோஷத்தினுடைய ஸ்வரூபத்தையறியாதவனாய் மிகுந்த சாஸ்த்ரஜ்ஞானமுடையவனாய் அதாவது வாதிப்ரதிவாதிகளால் வாதிக்கப்படும் விஷயமின்னதென்கிற அறிவும் வாதிக்கும் விஷயத்தில் இன்னானுடைய வாதம் ஸபலம் இன்னானுடையது நிஷ்பலம் என்கிற ஜ்ஞானமும் தானறிந்தபடி வாக்கினாலே சொல்ல வல்லமையும் முதலானவையுடையனாய் வாதிப்ரதிவாதிகளும் ஸபையிலிருக்குமவர்களும் தங்கள் தங்களுக்கு வேண்டின விஷயங்களைக் கூசாமலணுகிச் சொல்லிக்கொள்ளும்படியான ஸௌலப்யமுடையனாய் ஸ்தானாதிகாரம் பெறுகைக்கடியான லக்ஷணமுள்ளவனாயிருக்குமொரு ராஜாவை ஸாக்ஷியாக ஏற்படுத்தி ஸாக்ஷிக்கொப்பான ஜ்ஞானசக்த்யாதிகளாலே பரிபூர்ணரான வித்வான்களுடைய பெரிதான கோஷ்டியில் தந்தாமுக்கு ஸாத்யங்களாக நினைக்கப்பட்ட ப்ரமாணதர்க்கங்களைக் காட்டாநின்றுகொண்டு ஒருவர்க்கொருவர் வாதஞ்செய்யுமாப்போலே நீயும் அந்தந்த தேவதைகளுடைய கர்மங்களுக்கிட்டான பலன்களைக்கொடுக்க ஶக்தனாய் அதாவது ஸ்வல்ப கர்மத்துக்கு அதிக பலமும் பெரிதானதற்கு ஸ்வல்ப பலமும் வாராமலும் ஒருவன் பண்ணின கர்மத்தினுடைய பலமானது கர்த்தாவைவிட்டு மற்றொருவனைச்சாராமலும் இப்படி கர்மானுகுணமாக பலங்கொடுக்கையில் ஸாமர்த்யமுள்ளவனாய் தேவாநாம் தாநவாநாஞ்ச ஸாமாந்யமதிதைவதம் என்கிறபடியே ஸர்வஸாதாரணனாகையாலே இன்னார் ஆஶ்ரயிக்கத்தகுந்தவர் இன்னாரல்லர் என்கிற விபாகமாகிற பக்ஷபாதத்தினுடைய ஸ்வரூபத்தையறியாதவனாய் ஸகலவே

சுநருடையவும ஜ்ஞாநஶக்திகளேகதேஶமாம்படியளவிறந்த ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகல்யாண குணகண பரிபூர்ணனாய் அதடியாக ஜநவ்ருத்தங்களால் தாழ்ந்தவரான வாநரமோவாயு ரிஷாதாதிகளுக்குமசுத்தீந ஸாவம் அதாவது உசுகஷ்டாபகஷ்டம்மாறிப்பரிமாறுமபடி ஸா வுஸதமனுய [பக்ஷ்ஹுஸம்] ஸம்ஶாணாம பரமேஶ்வரகோஷ்ஹ்யாநாம ஹ்ருஷ்ருஷ்ஸம் | பவிசுகு பவிசாணாம ஸ்ருமஸம்ஸ்ஸுநாதநஃ || எனகிறபடியே ரிவிஸம்சுநகளுக்கும ஶ்ரேஷ்டங்களான ஸமஸ்தஸங்களில் ஸாரதஸங்களாயிருக்குமஷ்டாக்ஷராதி ஸம்சுங்களுக்கு அதாவது அஜூம்சுங்களை ஸாமபூமாக பகவம்யிகருமவாக்கு வஸ்துமாயிருக்கும் ஸ்ரீயஃபதியாகிற ஸர்வநாயகனை யடைந்து அதாவது தான் சொலலும வாதததைச செவிதாழ்த்திக் கேட்டருளும்படி ஸாயீநனுக்கிக்கொண்டு ஸாரூபத்தாலு மெண்ணிக்கையாலுமள விட வொண்ணுதவவனுடைய கல்யாணகுண கோஷியில் நம்மை யாஶ்ரயித்தவனென்கிற வென்னிடத்திலுள்ள ஸஹிதாநத்துடன் அன்றிக்கே தன்னுடைய ஸிஸாஹத்துக்கு ஸாவகல்யாநிதங்க ளான ஶ்ருத்யாதிப்ரமாணங்களுடைய பரமத்யாஸத்தை முன்னிட்டுக்கொணடு அந்த கஸ்டமங்களை நானநுபவிக்க வேண்டியதைப்பற்றி வாதியாகிறருமென்னுடைய பாவங்களாகிற வாதிகளைக்குறித்து அந்தந்தபாவங்களுடைய நிவ்ருத்திப்ரகாரமேதத்தை ககாட்டாநின்றுகொண்டு உன்னுடைய அரணாரவிந்தத்தை யாஶ்ரயித்திருக்குமடியேனிடத்தில் அந்தந்த கஸ்டமங்கள் ஸம்பந்தியாமைக்கு ஸாதகமான ப்ரதிவாதஞசெய்கிறுயென்றபடி.

தாத்பர்யம்—இங்குபாபங்கள்செய்யும்வாதமாவதுஇன்னதேஶத்திலின்னகாலத்திலினனவிதமானபாவஞ்செய்தானுகையால்அப்பாவங்கள்வ்யர்த்தமாகாமைக்காகவவைகளுடையபலங்களை யிவனநுபவிக்கவேண்டியவனுகிறுனென்றுவாதிக்கைதயாதேவியாலே யதாயோக்யமாகசசெய்யப்படும்ப்ரதிவாதப்ரகாரமென்னென்னில நீங்கள்சொல்லியபடியிவன்பாவஞசெயதானுகிலும அப்பாவங்கள் ப்ரபத்தியின்வைபவத்தாலிவனைவிட்டுப்பலவகையாகப்ரமாணங்கள் சொல்லுகிறபடி கழிந்துவிட்டபடியால் அதாவது ப்ரபத்திப்ரயோக க்ஷணத்திலே கநாரப்தகார்யங்களான பாவங்களும் ஆரப்தகார்யங்

களான பாபங்களில் ப்ராயச்சித்தாபாவமும் அதாகிறது இன்ன தேசத்திலின்ன காலத்திலின்ன கர்த்தாவுடைய ஸம்பந்தமின்ன விதமாக யின்னது ப்ராயச்சித்தமென்கிற தேசகாலாதி நியத மான ப்ரமாணங்களுக்கு விசேஷவிஷயமாகிற ஸம்பந்தமில்லாத பாபங்களும் கீழ்ச்சொல்லியபடியான ப்ரமாணங்களுக்கு விசேஷவிஷ யமாகிற ஸம்பந்தமுள்ள பாபங்களில் ப்ராயச்சித்தாபேக்ஷ ணத்தில் அதிகாரஸங்கோசம் பண்ணப்படாத வம்சமும் (ஶ்லோ) ப்ரவ்ரஜ வரோபாணிவிஷயேஷு பாபம் க்ருதம் ஸுக்ருதம் கர்மமந்த்ரம் தயா ஸம ஹாரேஷு க்ருதம் நிஷ்க்ருதம் பாபம் க்ருத்வா வ்யதிரேகாணாம் ப்ராயச்சித்தம் ப்ராயச்சித்தம் கர்ம கர்மாணமாகவிவனைவிட்டுக்கழிந்தமையாலும் வித்யாசக்தி ஆயத்துக்கு ப்பின்பிவனுக்கு ப்ராயச்சித்தமாக அதாவது கைங்கர்யமாக ம தேசகாலாதி வைராக்ய ஸம்பந்தமாகவும் வரும் பாபங்கள் (ஶ்லோ) யதா பாணீ க்ஷரவர்ணானி ஸுவர்ணஸ்ய விஸ்ரேஷ்டே ஏவமேவம்விதிபாபம் கர்மநிஷ்க்ருதே எனகிறபடியே ஸர்வோஷவிஷயமாயவிட்டபடியா லும் அதாவது தாமரையிலையில் நீரொட்டாதாப்போலிவனிடத் தில் அபாபமொட்டாமையாலும் ப்ராயச்சித்தவசத்தாலே ப்ராயச்சித்தமாக ஸத்வரம் நேரிட்டாலும் அது ப்ராயச்சித்தி யமானாது யத்ர ப்ரமாணம் ப்ரஜை என்று சொல்லப்பட்ட பாபம் ப்ராயச்சித்த ப்ராயச்சித்தவசத்தாலே நிவ்ருத்திக்கவேண்டியதா கையாலும் இப்படி ப்ராயச்சித்தப்ரவ்ருத்தியில்லாத ப்ரபன்னனுக்கு ம (ஶ்லோ) நவஸ்ரேஷ்டாராவதாயவிஷயம் ஸங்கி என்கிறபடியே அ ந்த பாபங்களுக்கு ஸம்பந்தமாக ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்ட நரகாதிதுக்கங்களின்றிக்கே ராஜபுத்ரவராய ந்யாயத்தாலே (ஶ்லோ) ஸர்வாபராதாநாம் என்றாற்போலே சொல்லு ம ஸுக்ஷ்மங்களாக கொடுத்து அந்த பாபங்கள் நிவ்ருத்தங்களாகி றபடியாலும் ப்ராயச்சித்த ப்ராயச்சித்தமொன்றுமே கர்த்தவ்ய மாக வசிஷ்டமாகையால் அதாவது ரக்ஷாபேக்ஷணப்ரவ்ருத்தி ஸம்பண்ணும்போது இவனுடைய ஸ்வபாவமாகவங்கீகரிக்கப்பட்ட கீ ழ்ச்சொல்லிய ஸ்வபாவமுடைய ப்ராயச்சித்தமொன்றுமே மிகு ந்தமையால நீங்கள் சொல்லியபடி ஶாஸ்த்ராநுஷ்டானங்களான ஸர்வபாபங்களையும் ப்ராயச்சித்தைக்குக் காரணங்காணப்படாமை

யாலே நீங்களனைவருமொன்றுகூடி யொருவர்க்கொருவர் ஸம்ஹ
ஸ்தராய அதாவது கைகளைக்கோர்த்துக்கொண்டு தூறுகள பாய
வேண்டியதேயன்றி யுங்களுக்கு மற்றொரு கதியில்லையென்று ஸ
ம்பாஷணஞ்சொல்லுதலாம. ஒருத்ஸவஸமயத்தில் யொழுங்கான ஸஹா
நாயகன் முன்னிலையில் வாதியாலே சொல்லப்பட்ட பக்ஷ
ங்களை நிரஸித்து ப்ரதிவாதியாலே ஸ்தாபனஞ்செய்யப்பட்ட
பக்ஷமானது அஞ்சுறுவாணிபோல் பின்னொருவராலுமசைக்க
வொண்ணாதென்கிற ஸௌகந்யாயத்தையநுஸரித்து நிரஸநீய
மான பாபராஶியை வாதியாகவும் அபாயங்களை நிரஸித்து சே
தநரை ரக்ஷிக்கும் உபாயதேவதையை ப்ரதிவாதியாகவும் பாவி
த்து விசேஷ ஶாஸ்த்ர ஸித்தமாகையாலே வேறொரு ஶாஸ்த்ரத்தா
லே பாதிக்கவொண்ணாததாயிருக்கும் ப்ரபந்நனுடைய பாப
நிவ்ருத்திப்ரகாரத்தை பாபராஶியாகிற வாதியாலுபந்யஸிக்கப்பட்
ட பக்ஷத்தினுடைய நிரஸநபக்ஷமாக உத்ஸவஸ
மாஜத்தில் விஷ்வக்ஸேனியான ஸ்ரீநிவாஸனாகிற ஸஹா நாயகன் திருமுக
த்துமுன்பாக உபாயதேவதையாகிற ப்ரதிவாதியாலே ப்ரமாணோப
பத்திபக்ஷமாக ஸ்தாபிதமான பக்ஷமென்று கல்பித்தார். சே
தநமாயிருக்கும் பாபராஶியின் வாதமாவது அந்தந்த கர்
மங்களைக் கொடுக்கைக்கு ப்ரயோஜகமாயிருக்கும் ப்ராப்தா
ப்ராப்தஸாதாரணமான ஸ்வரூபயோக்யதாவிசேஷம் — தேவதையி
ன் ப்ரதிவாதமாவது அந்தந்தகர்மங்கள் தன்னாஶ்ரிதனிடத்தி
லொட்டாமலொதுங்கிவிடும்படி அந்த கர்மங்களை க்ஷமைக்கு வி
ஷயமாக்குகை யென்றுகண்டுகொள்வது பரஸ்பரஸாஹாய்யம் ப்ராப்
ப்ரதிபத்தியென்கையாலே உபாயதேவதையின் ப்ரதிவாதமாகிற ஸ
ம்பாஷணவாக்யத்தை பெரியபிராட்டியாருடன் கூடிக்கொண்டு ஸ்ரீநி
வாஸன் கேட்டருளுகிறானென்று ஸூசிக்கையால் உபாதிகருணா
குணவிஶிஷ்டனையக்கொண்டு ஸமர்ப்பணம் செய்தருளும் சேதந
ரக்ஷணத்தில திவ்யதம்பதிகளுடைய ஸம்ப்ரதாயமும் அதுக்கு
உறுப்பாகமாய் ஐகமத்யமாயிருக்குமிருவர்களுடைய ஸாரஸ்
ஸ்வவிசேஷமும் காட்டப்பட்டது. உத்திகுணஸமாஜப்ரதிபத்
தியென்கையாலே ஒரு உத்ஸவஸமயத்தில் ஸம்பாஷணையாலே சொல்

லப்படும் ஸம்ருதிப்ராயநாத்ருஹீதங்களானவாக்யங்களுடையவெ
வரீவிசேஷத்தை யதாஹவியாநிற்கும் ஸபையிலுள்ள யாவரும்
உஹாஸாமஹமான வஸிஷ்டாதுவாக்யத்திலுடைய ஸம்ப்ரதாய
த்தாலே தங்களுக்குண்டான வாதவிசேஷஉஜீவ்யஜிதமாமபடி க
யதவஸிஷ்டமான ஸிரஃகம்பநாதி சேஷ்டாவிசேஷங்களாலே வரிக்ஷ்யக
ராய அஷ்டிஸாம்சியை கதநசொதித்திருக்குமாப்போலே தயாதேவி
ருளிச்செயயும் ப்ரதிவாதவாக்யங்களை ஜாதஸ்யாதிதுவரான தி
வியகல்யாணகுணவதங்களும கொண்டாடிக்கேழ்க்கிருர்களென்
றுவஸித்து இத்தாலே தெதநாக்ஷணவிஷயத்தில ஸஹாயாதீயரா
ன குணாஹுங்களுக்குள்ள வப்ராயாதந்யம் ப்ரதிவாதிஷ்யாதீ
யையான தயெக்குள்ள ப்ராயாதந்யவிசேஷமும தயாதேவியின்ப
க்கலகுணாஹுங்களுடையவாதஸ்யமுமகாடடப்படுகின்றது.
லோகத்தில ஸிடாஹுஞ் சொல்லுமவன் தனக்கு வேண்டுமர்த்
தை முந்தரப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி அதுக்கு ஸாதகமாயிருக்குமப்ர
மாணத்தையதற்குபபின்னுபந்யஸிக்கவேண்டியதாயிருந்தாலுமெ
ன்னுடைய நிருபாதிகப் ஸர்வஜ்ஞவிசேஷததாலே நினைத்த
தெல்லாம் ஸாதிக்கவல்லமையுள்ளவளான தயாதேவியானவள் ப்ர
மாணம் சொல்லும வழியன்றி மறறொருவழியிலோரடியும வைக்
க நடுங்குவளென்றிப்படியிவளுடைய ப்ரமாணபாரதந்த்ர்யவிசேஷத்
தைத் காட்டுகைக்காக ஹேதுபந்யாஸம முன்னும ப்ரதிஜ்ஞா
வாக்யம பின்னுமென்று தோன்றுமபடி உபந்யஸ்தம் ப்ர
திவாதிஷி என்றருளிச்செயதார். தயைக்கும் என்கிற ஸம்பந்தாஹா
ரத்தாலே தெதநாக்ஷணார்த்தமான விப்படிப்பட்ட உஹாவ்யாஸ
வஹநத்துககு நிதாநபூதமாயிருக்கும் நிருபாதிக ஸாத்யமும்
ஸாமர்த்யநிரபேக்ஷ பரதுஃகநிராசிகீர்ஷாரூபையான விவளு
டைய ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யமும வ்யஞ்ஜிதமாகிறது. கம் ஸாதகா
நாம் ப்ராப்நாம் யதாஹம் ப்ரதிவாதிஷி என்கையாலே ஸகலலோகத்
தில் பலமுகமாக வாதியாநிற்குமென்னுடைய பாவங்களாகிறவ
நேகவாதிகளுடைய பலவிதவாதங்களுக்கும ஸஹாயாந்தரநிரபே
க்ஷையான நீ யொருத்தியுமே யதாயோக்யமாகவுத்தரமருளிச்செ
ய்கிறுயென்று இப்படி தயாதேவியினுடைய ஸகலஸாமர்த்யஹேது

ஸம் ஸஹிக்கும். தாதகாநாம் பாபாநாம் ப்ரதிபதமி என்கையாலே லோகத்திலுள்ளவபாயவதாங்களனைத்தையும் தன்னுடைய வேதநயமாகக்கொண்டிருக்குமடியேனுடைய பாபங்களுக்கு ஸமாதயாநம செயதருளுமுனக்கு பாபாணாங்களுடைய விஜயம்லேசுமாத்ரகாசயமஶ்மென்று காட்டுகிறூர். ॥ ௩ ॥

இப்படி வேதநஜநந்ஷ்க்கும் ஸூக்ஷ்மவ்யாபாரத்தை வ்யாஜமாகக்கொண்டு அநாதிகாலஸம்ஶிதமான விவனுடைய நிகிலபாபவத்தைதையும் நிவர்த்திப்பித்து பாதபாதாஷாணஸ்ய ப்ரதாநம பண்ணுகிறூயென்றருளிச்செய்து இனி காலதஸநியதங்களான வதஸவப்ராயஶ்சித்தங்களாலே மாளாதவையானவிவனுடைய பாபராஶிகளைக்காண்கையடியாக வநதவுன்னுடைய நிரவாயிகதாதஸப்ரயத்ந வாத்ஸல்யாதிஶயமே இவன் நிறத்திலிப்படிப்பட்ட வதநப்ரஸவிஶேஷத்தை ப்பண்ணுகைக்கு நிதாநமென்கிறூர். அநந்தஸவித்யாத்ராதி ।

௨௰ ॥ அநந்தஸவித்யாஶௌவந்த்ராலதாதிகால: ப்ரஶமயித்ய
தலேஷந்நிஷ்க்ர்யாஹிந்தஸ்யஷ் । ஸ்வயதிதிஹிதயேஸம்
ஸ்வீக்ருதஶ்ரீநிவாஸாஸ்யிமிதஸவஹீதிஶ்ர யஸௌஜா
யஸேந: ॥ ॥ ௪ ॥*

ப—யஃ—தயே-அவௌவம்-அஶேஷம்யதாதயா-அநந்தஸவித்தம் கூமாதிகால:-நாலம்-அவௌவம்-நிஷ்க்ரியாஹி:-அஶேஷம்-யதாதயா -ப்ரஶமயிதம்-நஶக்யம்-ஜதி-[விசார்ய]-ஸ்வயம்-ஸ்வீக்ருதஶ்ரீநிவாஸா -ஸம்-ஶயிமிதஸவஹீதி [ஸதீ] -நஃ-ஶ்ரேயஸே-ஜாயஸேஹி ।

ப—ரை:—தயையே பாபஸமூஹத்தை முழுமையுமநுபவிக்கைக்கு வருங்காலம் போராமையாயிருக்கிறது. அந்த பாபஸமூஹமானது ப்ராயஶ்சித்தங்களாலே முழுககநிவர்த்திப்பிக்கைக்கு யோக்யமன்று என்றிப்படியாலோசித்துத்தானுகவே ஶ்ரீநிவாஸனைவஶீகரித்துக்கொண்டிருக்கும் நீயானவள் ஸம்ஸாரஸந்தப்தர்

ஸம்ஶ்ரயத்தாலே நமக்குண்டாம் பயத்தைத் தளர்த்திவிடாநின்று கொண்டு நம்முடைய ஶ்ரேயஸ்ஸினபொருட்டுக் காரணமாகிறாயன்றோ.

தாத்பர்யம்:— சேதநனுக்கு தன்னுடைய பாபஸமூஹத்தை முழுமையுமநுபவித்து நிவர்த்திக்க வருங்காலம் போராமையாயிருக்கிறது. அதேதென்றால் சென்றகாலமபோல் வருங்காலமும் அநந்தமானாலும் அக்காலம்போலவே இப்போது பாபஸஞ்சயமும் அநந்தமாயிருப்பதினாலும் ஒரு பாபத்தினுடைய ஸம்யகநுபவம் முடிவதற்குமுன்பாகவே யத்ப்ரஹ்மகல்பநியுதாநுபவேப்யநாஶ்யம் தத்கில்பிஷம் ஸ்ருஜதிஜந்துரிஹக்ஷணார்த்தே என்கிறபடியே அநந்தகல்பாநுபவ்யங்களான அநேகபாபங்கள் க்ஷணார்த்தந்தோறுமுண்டாகுகையால் அநுபவித்தபாபங்கள்யாவையும் அநுபவியாதபாபராஶியாகிற மலையில் பரமாணுவென்றலாமபடி நிற்கையாலும் அநுபவத்தாலே பாபநிவ்ருத்திசெய்வோமென்று பார்க்கவிரகில்லை. இப்படியானாலும ப்ராயஶ்சித்தங்களாலே நிவர்த்திப்பிக்கலாமென்றாலோசிக்குமளவில் ஒரு ப்ராயஶ்சித்தம் முடியுங்காலத்துக்குள்ளாகவே கீழ்ச்சொல்லியபடி அநந்தபாபங்களுண்டாகிற படியாலும ஒவ்வொரு ப்ராயஶ்சித்தமும் பஹுதரார்த்தவ்யயகாயக்லேஶாதிபஹுவர்க்கமாக விரகாலஸாத்யமாயிருப்பதினாலும் அப்ராயஶ்சித்தம் தன்னிலும மந்த்ரதந்த்ராதிவைகல்யமடியாக ப்ராயஶ்சித்தாந்தரப்ரஸங்கத்தாலநவஸ்தைவருகையாலும ப்ரதிபதோக்தப்ராயஶ்சித்தங்களாலே அதாவது இன்னின்னபாபத்துக்கு இன்னின்னப்ராயஶ்சித்தமென்று விஶேஷித்து தர்மஶாஸ்த்ரத்தாலே விதிக்கப்பட்ட பஹுதரப்ராயஶ்சித்தஸமூஹங்களாலே ஸகலபாபங்களையும நிவர்த்திப்பிக்கைக்கும் வருங்காலம் முழுமையும் போராமையாயேயிருக்கிறது. ஆதலால் நம்முடைய கடாக்ஷமின்றி யிவனுக்கு உத்தாரணோபாயம வேறில்லை என்றாலோசித்து இப்படி தமக்கஸித்தமான சேதநரக்ஷணத்தைஸாதிப்பதற்காகவிவனுடைய உக்தப்ரயத்நத்தை எதிர்பாராமலே அந்தந்த கர்மப்ரதாநத்திலுள்ள ரஸவிஶேஷத்தாலே சேதநரக்ஷணத்தை மறந்துவிடக்கும ஶ்ரீ

வாஸநா ஜந்யஜ்ஞானங்களான ஸ்மராவேக்ஷாவிசேஷங்களாலும் ஸமுத்ரங்களையுமகப்பட வாதவேசத்தினருகே விழுந்துகிடக்கப்பண்ணும் அநுகூலவாக்யவிசேஷங்களாலும கோகிலாலாபத்தை அதாவது குயில் கூவுதலைக் காலக்கடைக்கொண்டிருக்கும் திவ்யமாதவிசேஷங்களாலும தன்னபிப்ராயத்துக்கநுகுணமாம்படி வசீகரித்துக்கொண்டுஅவன் முகத்தாலே சேதநனுடைய ஸகலபாவங்களையும் க்ஷமிப்பித்து அதடியாக சேதநனுக்குள்ளஸம்ஸாரபீதியை அதாவது இப்படிப்பட்ட பாவஸாகரஸமுத்ரத்தில் முழுகிக்கிடக்கும் நமக்கு கரையேறும் வழியேதெனறுண்டாகும பயத்தை நிவர்த்திப்பித்து தன்னையாச்ரயித்திருக்கும சேதநர்க்கு மோக்ஷங்கொடுக்கவேண்டுங்காலத்தை யெதிர்பார்த்துககொண்டு நிற்கிறுயென்றபடி.

தாத்பர்யம்—இங்கு ஸர்வஜ்ஞனிடத்தில் அநந்தஸ்வத்தாலும் பணம கொடுக்கை நலவார்த்தைமுதலான ப்ராயச்சித்தவிசேஷங்களாலும் நிவ்ருத்திசெய்யக்கூடாதவபராயத்தைபபண்ணி அது மூலமாக ராஜாவிஞலே விலங்கிடபபட்டிருக்குமொரு ராஜகுமாரனிடததில் மிகவுமிரக்கமுடையவளான ராஜமஹிஷியானவள தன்னுடையகுமாரன் திறததில் கூவிதனுயிருககும் வஸ்லபனை யுக்திங்களானவுபாயங்களாலே ஸ்வாதீநப்படுததி யவனைக்கொண்டு ராஜகுமாரனுடைய நிகளபந்தத்தை விடுவித்து இவனை பிதாவினுடைய ஸிம்ஹாஸநாயிரோஹணத்துக்கர்ஹனும்படி பண்ணுவது போலிருக்கிறது இது யாவத்தாநமென்று ஒரு த்ருஷ்டாந்தார்த்திக பாவந்தோன்றுகிறது. ஸ்லோகஸ்தசீநிவாஸவென்கிறவிடத்தில் ஸ்ரீநிவாஸபதநிர்தேசத்தாலே யிவளசெய்யும் சேதநரக்ஷணத்தில பெரியபிராட்டியாருதவியைக்காட்டுகிறா த்ருஷ்டாந்தபக்ஷத்தில் ஸ்ரீநிவாஸபதம் கடாக்ஷ ஆராதயக்ஷீயாஸஸாதநனை ராஜாவைக் காட்டுகிறது. ஸிமிதஸவஸீதிः எனகிறவிடத்தில் ராஜாவினிடத்தினின்றுமுண்டாகும்பீதியான துராஜமஹிஷியாலே ஸிமிதஸவெயாகிறது. அதாவது நிவர்த்திப்பிக்கப்பட்ட தன்னுடைய பீதியையுடைதாகிறதுஎன்றுமர்த்தத்தைத்ருஷ்டாந்தபக்ஷத்தில் கணிசிக்கவேணும். ஸ்ரீயபதி என்கிற பதத்தை த்ருஷ்டாந்த

தார்ஷ்டாந்திகாநுகுணமாக ராஜ்யமபேக்ஷிக்கும் மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்துக்கும் பொதுவாகக்கொள்ளவேணும். ஸ்வயம்ஶ்ரேயஸே ஜாயஸே என்கையாலே இப்படி ஶ்ரேயஸ்ஸம்பாதனம்பண்ணுவதே தயாதேவிக்கு ஸ்வரூபநிரூபகமான ஸ்வபாவவிஶேஷமென்று தோன்றுகிறது. அன்றிக்கே ஸ்வயம்பதஸ்வாரஸ்யத்தாலே ஶ்ரேயஸ்ஸம்பாதனவிஷயத்தில ஸர்வஶக்தனான ஸர்வேஶ்வரனையும் தனக்கு ஸஹகாரியாகக் கொள்ளும்படி தயாதேவிக்குள்ள ப்ராதான்யவிஶேஷம் வ்யஞ்ஜிதமாகிறதென்றும் சொல்லலாம். நஃ என்கிற பஹுவசனத்தாலே தயாதேவிக்குள்ள ஶ்ரேயஸ்ஸம்பாதனௌதார்ய விஶேஷமானது நம்போல்வரான ஸர்வசேதனர் திறத்திலும் பொதுவாயிருக்குமென்று காட்டப்படுகிறது. அநுபந்திபர்யந்தமான வாஸிஷ்டலக்ஷணமிங்கு விவக்ஷிதமென்றும் சொல்லவடுக்கும். இங்கு ஶ்ரேயஸே ஜாயஸே என்கிறவிவ்வளவாலே தயாதேவியினுடைய ஶ்ரேயஸ்ஸாதகமாகிற ப்ரகாரவிஶேஷங்காட்டப்படாதாயினும் இஶ்வராவதாரம் வந்தபின்பு நாமடையவேண்டும் பலவிஶேஷமேதாயிருக்குமோவென்றிப்படியுண்டாகும் ஸம்ஶயவிஶேஷத்தினுடைய நிவ்ருத்தியாகிறவிங்குள்ள ஸாமர்த்யாக்ஷேபவிஶேஷத்தைவரப்போகிற ஸாமர்த்யாக்ஷேபத்துக்கு உபோத்காதரூபமான ப்ரஸ்தாவஸாமர்த்யாக்ஷேபமாகத்திருவுள்ளம்பற்றி அத்தோடு ஸமுச்சயரூபமாக ஶ்ரீமத் ஸ்வயம்ஶ்ரேயஸே ஜாயஸே நஃ என்றருளிச்செய்தார். ॥ ௨௰ ॥

ஸ ॥ இப்படி ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமாக தயாதேவி செய்தருளும் சேதநரக்ஷணப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்து ஸர்வேஶ்வரனவன் தந்தாம் கர்மாநுகுணமாகத் தன்னுடைய வாஶ்ரிதர்கள் அநுபவிக்கவேண்டும் ஜந்மவிஶேஷங்களையெல்லாமுன்னுடைய நியமநபாரதீநனாய்க்கொண்டு தானே பரிக்ரஹிக்கிறானென்று தயாதேவியின் ஹ்ருதயரஞ்ஜநார்த்தமாகவொரு அவதாரவாக்ய விஶேஷமருளிச்செய்கிறார். அவதாரணேத்யாதி ॥

௨௧ ॥ அவதாரணவிஶேஷே பாத்ரீபாவதேஶே ஸதாநு
கம்பே ஸந்நிதேஷு விந்து । வ்ருஷபஶைல

ரிதாய ஸாதுஸந்தோஸநார்த்தம் ஸஜ்ஜிதாரணஸாஜ்ஞா
ஸாவிநோஜந்மஸஹஸ்ரஶ ॥

ப—ய:— அர்ஜுந- த்வத்ஸம்ப்ருஷ்டிஸம்பிவஶீநாய:- ஸாதுஸந்தோஷ- ஸ்ருஷ்டிஸ்தாபநோதயோ:- அவதாரவிஶேஷை:- ப்ரவ்ருத்தேஷு- அவஶ்- தீ- [விஶ்வத] தாரணஸாஜ்ஞா ஸாவிந:- ஜந்மஸஹஸ்ர- ஸஜ்ஜி- தந்தம்-

ப—ஸா-ர்:— ஓ அர்ஜுநா! ஸ்ரீவாஸுதேவனான என் னுடைய வாக்ஜ்ஞையாலே தனுனுடைய ஸ்ருஷ்டியை வ்யாஜமாகவு டைய அநேகாவதாரங்களாலே மதிகேடரிடத்திலவதாரத்தைய டையாநின்றுகொண்டு தனனுடைய திருவடியை யாஶ்ரயித்தவர்க ளுக்கவஶ்யாநாவஸ்யங்களான ஜந்மவிஶேஷங்களையடைகிறான். இ துநிஶ்சிதம்

தா—ஸா-ர்:— ஸர்வேஶ்வரனானவன் உத்க்ருஷ்டாபக்ருஷ்ட ஜாத்யவதாரங்களை பரிக்ரஹித்து அவ்வவதாரங்கள தன்னில் அவதா ரஸாம்யமேவ்ஸமயாத ப்ராக்ருதரான ஹிரண்ய ராவண ஶி ஶுபாலாதிகளாலே இவனொரு க்ஷத்ரியகுமாரனென்றும இவ னொரு இடப்பையனென்றும் நினைக்கையும சொலலுகையும் இ ஸ்ஸாராந்ருப்தியடியாக நாநாவிதாபசாரங்களைச செய்கையுமாகிற பலவகைப்பட்ட பரிபவங்களையடைந்தும் அவைகளை பரம தீஸாம்யமாக ஸஹித்துக்கொண்டுமிராநின்றான். அநந்த்யஶரண யெனுன ஸர்வேஶ்வரனுக்கு இப்படி யநேகபரிபவங்களுக்கு நி த்ரமான அவதார பரிக்ரஹம்பண்ணுகையில் காரணமென்னெ ன்று விசாரிக்குமளவில் அவாப்தஸமஸ்தகாமனுகையாலே நிர்ஹேது கருணையனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரஶ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களைத்து ம் [ஸர்வம்] லோகவத்துலீலாகைவல்யம் என்று சொல்லுகிறபடி யே பரிபூர்ணன் ஸாவதாநத்வத்தாலே கேவலலீலார்த்தங்க ளாகிறப்போலே அவதாரங்களும் லீலாப்ரயோஜநங்களென்றே சொல்லவேண்டுகையால் அவதாரதஶையில் தான் நடத்தும் ஹி ரண்ய ராவண ஶிஶுபால பூதநாஶகடாதிகளான துஷ்ஜநங்க ளுடைய ஸம்ஹாரம்முதலிய அநேகவிவ்யாஜாதசரித்ரங்களாலே

ஸாம்ஸாரிகமான ஸ்ரீசரணவிசேஷாநுபவத்திலுண்டான விஷயாவி சேஷமே ஸர்வேச்வரனுடைய விபவாவதாரவிக்ரஹத்துக்கு ப்ர யோஜகமென்று ஸ்ரீசாநந்தஷவிக்ரஹ: ஐந்த்ராதி பௌராணிகவாக்ய சாஸ்த்ரஜ்ஞரான சிலர் நினைப்பார்கள். இவ்வவதாரத்தினுடைய உண்மையைத் தீரப்பார்க்குமளவில் இவை ஸ்ரீசாஸ்த்ரங்களென்று சொல்லுதல்யோக்யமாகமாட்டாது. அதேனென்றால் இவை ஸ்ரீசா ஸ்த்ரங்களாமாகில் இவனுடைய வைஷம்யமறியமாட்டாத நீசஜநங்க ளாலே நேரிடும் நாநாவித பரிபவங்கள் ராஜ்யப்ரம்சம் வநவாஸம் ஸீதாவிரஹாதிநிமித்தங்களும் உலூகலபந்தம் அதாவது உரலில் கட்டு ப்படுகை தூத்யஸாரத்யாதி ரூபமான ஸேவாகரணம் பந்துவி யோகம் இவைமுதலிய அநேகது:க்கங்களையநுபவிக்கையும் இப்ப டியன்றி ஹேயாஸ்பதங்களான அவதாரங்கள் கல்பகோடிஸஹஸ்ரம் சென்றாலும் மாளாதபடி யநுவர்த்திக்கையும் சேராதிறே ஆதலா லிப்படியன்றி து:க்கங்களுக்குக் காரணமானவவதாரங்களீச்வரனுக் கு யாவத்காலமநுவர்த்திக்கையாலும் இவனுடைய திருவடியையா ச்ரயிப்பவர்கள் கர்மஸஞ்சிதங்களான அநுபவப்ராயச்சித்தங்களா லே மாளாதவையாயிருக்கும் ப்ராரப்தாப்ராரப்த நிகிலபாபங்களையும் தவிர்ந்து நித்யநிரதிசயது:க்கஸம்பந்தமாய் ஆநந்தைகரஸமாய் உத்தரோத்தராவதிரஹிதமாயிருக்கும் ஐச்வர்யத்தைப் பெறுகை யாலும் ஆச்ரிதர்திறத்தில் நிர்வ்யாஜவத்ஸலையாயும் தனக்கு ப்ரி யதமையாயுமிருந்துள்ள ஸ்ரீதேவியினுடைய நியமநவசராயீநனா ன ஸர்வேச்வரன் தன் திருவடியையாச்ரயித்தவந்த சேதநர்கள் தந்தாம் கர்மாநுகுணமாக தனித்தனியே யநுபவிக்கவேண்டு மன்று து:க்காஸ்பதங்களான ஜந்மவிசேஷங்களை யவர்களநுபவியா மைக்காகத் தனுடைய இச்சையை வ்யாஜமாகக்கொண்டு தானே பரிக்ரஹிக்கிறானென்றும் அதற்கநுகுணமாக ஸ்ரீசாநந்த ஷவிக்ரஹ ஐந்த்ராதி பௌராணிகவாக்யகலாபங்களை வ்யாஜசாதுர்ய ஸமர்த்தநங்களாகக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் சொல்லுகையே உபபந்நமென்றபடி.

தாத்பர்யம்—ஆகவித்தாலே பரமகாருணிகனான ஸர்வேச்வரன் தான்கொடுத்த கரணகளேபரங்களை பாபகர்மாசரணத்தில் வி

ஸர்வஸ்ய சேதநாக்கே ஜ்ஞாநாநந்தங்கள் ஸாதாரணங்களென்றும் அப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநவிஶேஷங்களை யவரபக்கலுள்ள காருண்ய விஶேஷத்தாலே ஸர்வஜ்ஞன் ஸம்ரக்ஷிக்கிறானென்றுமிவ்வர்த்தமே ஶ்ரீவால்மீகத்தாலே காட்டப்பட்டது ஸுதுஸ்தவஶக்திம்விந்து என்கையாலே நஞ்ஞவ்யஃபரஸமார்ஷீ என்கிறபடியே ஸர்வருக்கும் பரஶேஷியாய் அதாவது தனக்கொரு ஶேஷியில்லாத ஸர்வஶேஷியாய் அதடியாக ஸர்வசேதநர்க்கும் ஸநாதநகாரணமான காரணத்வத்தாலும் நஞ்ஞவ்ஞாயிருக்கையாலே வஸுஸுஞ்ஞவ்யசேதவேஷனாயிருக்கும் ஸர்வஜ்ஞன் திறத்தில் ஸக்திபண்ணுமவருடைய ப்ரகாஶஸர்வஜ்ஞமும் அதற்கடியான ஸாமர்த்யத்தையும் ப்ரகடிதஸாமர்த்யத்தைப்போக்கி (ஶ்ருதி) ஸஹாநுப்ரஸாதெவெர்ஷோ என்று சொல்லப்பட்ட நிரவதிகஸஹக்ருதையுடையனான பரஶேஷாத்தமனுக்கு அவ்வஸக்திவிஶேஷத்தாலே வருவதொருகொற்றையில்லையென்று காட்டுகிறார். ஸவதாரகாரணங்களில ஸுதுஸ்தர்களாலவஸக்தியடைகிறானென்னுமிப்படி ஸவஸக்திப்ரயோஜகராயிருக்கும் ஸுஸ்தரை த்ருதீயாஸ்வத்தாலே காட்டவேண்டியது ஸர்வஸமானுமம் அவர்களாலே நேரிடும் அந்தவஸக்தியானது ரக்ஷணீயரான சேதநர் திறத்தில் தமக்குள்ள வாத்ஸல்யவிஶேஷப்ரகடநார்த்தமாக ஸர்வஜ்ஞனாலே ஸ்வஸுகாஸுமப்ரஹுஸ்தமாயிருப்பதொன்றாகையால் அதிலவர்களுடைய ப்ரயோஜகத்வம் வ்யாஜமாத்ரமாயர்த்தஸமமென்று காட்டுகைக்காக ஸுதுஸ்தஷ்டவிந்து என்று ஸவஸக்திபண்ணுமவரை ஸங்க்ஷேபத்தாலே காட்டியருளினார். விஷ்ணுஸ்ஸமைமயானவன் சேதநாசேதநாத்மக ப்ரவ்யப்ரபஞ்சத்துக்கும் ஸ்வாமியாய் ஸர்வஜ்ஞனொருவனுக்கே ஶேஷபூதையுமாயிருக்கிறாளென்று (ஶ்ருதி) ஸர்வஸ்யாநாஜநதோவிஷ்ணுபத்நீ என்கிற ப்ரத்யக்ஷஶ்ருதிசொன்னகட்டளைக்கு விபரீதமாக ஸர்வஜ்ஞன் நீயொருத்திக்கே ஶேஷபூதையை மற்றவெல்லாவற்றுக்கும் ஶேஷியுமாகிபடியாஸ்வாமித்வமாயிருக்கிறதென்றொரு ஸஜ்ஞாநவிஶேஷம் ப்ரஷம பிவரீ நாயக்ருதநிதெஶே ஜநகொராஜஜகின் என்கிற ஸம்வி வ்யாஹாரத்தாலே காட்டப்பட்டது ஆரண்யராஜரமென்கிறவிடத்தில ப்ரதீக்ஷணஸம்ஞமாயிருக்கும் அயோத்யஸம்ஞாத்ததில் ஸுஸ்வஸம்ஞ

ந்கிலுள்ள அவர்ணநீயஸ்வரூபஸ்வாமிகமாய் அத்தாலே தாவதார்த்திக்யா வாம்ஸாதாவநோஹஸ்யாஸ்வம் யாவநயாதிஶரணம்ஸாசஶேஷாய நாஶநம் என்றும் ஸாத்ருஶக்திஸ்வாஸாஹம் தீர்வ ரஸ்வரூஸ்ரவிஹ்ருய ஸீஎன்றும் சொல்லுகிறபடியே இஜாகுவிஶேஷத்தைக்கொண்டு ப்ரவத்திபண்ணுமவனுடைய நாநாஜநஹஸ்தகநளாள ப்ரவேசா வங்களையும் இப்பத்தியாலே ஸஜாத்ம்ஹிதக்ருவருண ஸவேஶ்ரான் அவர்களுடைய ரஷநாயாநமணமாக நிவர்த்திப்பிக்கிறானாகையா லே இப்படி ப்ராஸ்வாவ; ஸ்வ நிவேவாவநிவர்த்நக்ஷமமாயிருக் கும் ந்ருஸவிதசஹாத்ருவிஶேஷமே தந்தாம கசர்மநமணமாக ப்ரவநாடைடவேணும ஜநவிஶேஷங்களாயவர்கள நஸவியாவம் சகாக ஸவேஶ்ரான வரிதஹிகிறனாகிற ஸௌந்தர்யவிசே ஷத்துக்கு நிதாநமென்று வ்யஞ்ஜிக்கப்படுகிறது. ॥ ௫ ॥

அ ॥ ஓ கவிஸாவர்ஹளமோ ஸ்ரீநிவாஸனென்கிறத்ருதேவா கமுகிறுனென்று நீரடிக்கடி சொல்லக்கேட்கினோம். அ துண்மையாகில என்னுடைய ஸ்வத்ருகளான ஸ்ரீஹளநீளை களிலொருத்தியை ஸ்ரீவத்ஸஸ்தாநாலங்காரமான திருமா ர்பிலும் வலதுபக்கத்திலும் மற்றிருவரையிடதுபக்கத்திலும் ஸம்ஸ்லேஷமாக வைத்துக்கொண்டு அவர்களாகிற சக்ரவாளத்தின் நடு வில் தானொரு நாயகமணியாக விளங்காநிற்கையாகிற ஸௌந்தர்யவி ஶேஷத்தையவர்கள் திறத்திலவன பண்ணுமது ஸங்கதமாமபடி யெங்ஙனே யென்கிற தயாலேவியின ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார். பரஹிதஜித்ராஜி ॥

௨௫ ॥ பார்ஹிதசநக்ஷவே ஸாவயஜ்ரம்ஸவக்ரம் ஸிர
சநவயிஹாதம் ஸ்ரீநிவாஸோதயாநः । ஶஷி
தஸ்விஷ்வ பூநீஸ ருசிநீஸாவ நருநவ்யயதி
பஹுசாநம்ஸுகவ்ரதிருநபாஸ்ரா ॥

பத—யः— கநங்கம்வே— பரஹிதம்— ஸாவயஜ்ரம்— ஸவக்ரம் ஸிரம்— சநவயி— ஹாதம்— தயாநः— ஸ்ரீநிவாஸः— ஶஷிதஸ்விஷ்வ

லக்ஷ்மீ ஹஸ்தி நீலோத்பலா - கம்ஸ வ்ருத்தி ஸம்பாஷ்ய - வஹநாதம் - ப்ரயச்சதி நயநம் ॥

பதார்த்த:— ஓ உலகமெ சொல்லப்பட்ட ஸர்வசேதநர்க்கும் ஹிதத்தை யாவொசியாநின்றிருக்கிற வுன்னிடத்தில் நிலையானதாயும் உன்னால் வரும் ப்ரயோஜநத்தைக் கணிசியாததாயுமிருக்கும் ஸ்நேஹவிசேஷத்தை உத்தரோத்தராபிவ்ருத்தமாகச் செய்யாநின்றிற ஸ்ரீநிவாஸனானவன் ஜகந்நாதையான காந்தியுடையவராயிருக்கும் லக்ஷ்மீ ஹஸ்தி நீலோத்பலங்கள் திறத்தில் உன்னுடைய ப்ரதிக்ஷேபமென்கிற வ்யாஜத்தாலே ஸம்மாநத்தை வ்யாஜம் பண்ணுகிறான். அதாவது விசேஷித்துச் செய்கிறான். இது நிஷ்க்ருஷ்டம் ।

தாத்பர்ய:— திருமலைவாயிலங்கம் தம் ஸாதாநம் வநேதா

என்றும் தேநைத்ரேஸ்வத: தேயஸ்ஜீவிதாஸ்வஸி என்றும் சொல்லுகிற க்ரமத்திலே தத்ராவராயரான ப்ரதிகூலரோடு அநுகூலரோடு வாசியற ஸர்வசேதநர் திறத்திலும் ஹிதவிசேஷம் பண்ணுகிறகுமுன் விஷயத்தில அப்படிப்பட்ட ஹிதவிசேஷமடியாக எக்காலத்திலும் மழிவில்லாததாயும் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாயுமிருக்கும் ப்ரீதிவிசேஷத்தை உத்தரோத்தராபிவ்ருத்தமாம்படி பண்ணுகிற்கும் ஸர்வஸம்ரக்ஷகனான ஸ்ரீநிவாஸனானவன் ஸர்வசேதநரோசெயான விப்படிப்பட்ட ஹிதவிசேஷமானது மிகவுமரிதானதென்று உன்னுடைய ஹிதவிசேஷத்தைக் கொண்டாடாநிற்குமவரான அன்றிக்கே ப்ராணாஸ்ருஷ்டி விதாவஸ்ராணம் என்று ஆறுயப்பிறந்தவா பெண்பிறப்பை விரும்பும்படியான லாவண்யவிசேஷமுடைய பெருமாளும் நஜீவேயம் க்ஷணமபிவிநாதாமஸிதேக்ஷணாம் அந்த நைதாக்கண்ணியைக் காணுமலொருக்ஷணமும் ஜீவிக்க மாட்டேனென்று சொல்லுப்படும்படி யுனக்கொப்பான காந்திவிசேஷமுடையவரான அன்றிக்கே வஸிஷ்டவ்யவதேசிந: என்று வஸிஷ்டசிஷ்யதையாலே ப்ரஸித்திபெற்றிருக்கும் பெருமாளாலே நாந்யதேஷ்விதிஸஹ்ய நாயேஜாவெதேயாரிண: நாஸாதவேதவிதாஷஸ்ய தேவம்ப்ரஷாஷிதம் என்றும் ஸஹவ்யாஹாரதாநேநநதிஸ் தவஸம்பிதம் என்றும் கொண்டாடப்பட்ட ஜ்ஞாநவைலக்ஷண்ய வ்யவஹாரவான் வர்ஷிஷ்தனை தெவம்த்ரவ்யாகரணவ்ஞ்ஞிதன் த்விதீயம்

[illegible] காரணமாயிருக்கை ... என்று சொல்லுகைக்கடவதாயிருக்கும் மானிடவாக்கென்று பேச்சுப்படியில் வாழுவொட்டாத [illegible] முடையவராயிருக்குமவரான [illegible] திறத்தில் இப்படி [illegible] மான [illegible] முடைய [illegible] த்தைப்புகழுக்கும் [illegible] மும் பொறுக்காத [illegible] மும் [illegible] என்னும்படி [illegible] யாயிருக்கும் [illegible] க்கல்லது வேறொருத்திக்கு நேர்டாதென்கிற வு [illegible] யைக்கொண்டு உன்னுடைய [illegible] களென்கிற அதாவது உன்னாலே [illegible] மாயிருக்கும் [illegible] ங்களென்கிற [illegible] யைப்பண்ணி அதடியாக உன்னிடத்திலுண்டாயிருக்கும் [illegible] மான [illegible] த்தையே அவர்கள் திறத்திலும் பண்ணு கிறகிறாயென்றபடி.

[illegible]— ஆகவித்தாலே [illegible] களின் திறத்திலவன் செய்யும் [illegible] மானது உன்னிலைக் காட்டிலவர்கள் வேறுபட்டவரென்றும் உன்னுடைய [illegible] களென்றும் இப்படிப்பட்ட நினைவடியாக வந்ததல்லாமையாலும் உன்னுடைய [illegible] யாக நினைக்கையடியாகவே வந்ததாகையாலும் ஸ்ரீ [illegible] னக்கே [illegible] னென்று கீழ்ச்சொல்லிய [illegible] த்துக்கு வருவதொரு தப்பில்லைகாணென்று [illegible] என்கிறவிடத்தில் [illegible] யான [illegible] யை [illegible] யான [illegible] யையுடையவரென்றும் அன்றிக்கே [illegible] மாயிருக்கும் [illegible] முடையவரென்றும் அன்றிக்கே [illegible] யென்று [illegible] யாய [illegible] யாயிருக்கும் [illegible] யான [illegible] யுடையவரென்றும் இப்படி மூன்று வகைப்பட்ட [illegible]

ஸர்வவிசேஷங்களை கீழ்ச்சொல்லிய மூன்றுவகையான யோஜனைக
ளுக்குமடைவே நிதாநமாகக்கண்டுகொள்வது. ப்ரஹிதம் ஸாவ
யஜ்ஞம் ஸலக்ஷ்மீஸநாதயிஹாதஸ்யாத: எனகையாலே தே
ந்தன் திறத்திலீச்வரனுடைய க்ருபாப்ரவாஹத்துக்கு இத்தைத்தன
பக்கலுள்ள ஸர்வஸமர்த்தாநாக்ருஷ்யமாகிற ஸஹாயாந்தரத்துக்கு மே
ற்பட்ட காரணமில்லையென்றும் ஸ்ரீநிவாஸ: எனசிற ஸாஹசர்ய
விசேஷ்யவாசகபதத்தாலே பரஹிதசிந்தை பண்ணுவாரிடத்திலீ
ச்வரனுக்குண்டாயிருக்குமிப்படிப்பட்ட ஸௌஹார்த்தவிசேஷமும் ஸ
ஜாதிச்ரயையான பெரியபிராட்டியாருடைய நிரந்தரஸம்ஸர்க்க
ஸாதநமாகவந்ததென்றும் தோற்றுகிறது. ஸஹகாரம் யச்சதி என்று ஸ
ஹகாரத்தினுடைய ப்ரவர்த்தகத்வஸாஹித்யபரிச்செய்கையா
லும் வர்த்தமாநநிர்தேசத்தாலந்த ஸஹகாரத்தினுடைய நித்யாநு
வ்ருத்திஸூசநமடைவேனுகையாலும் அந்த ஸஹகாரத்துக்கு ஹேது
ஸமஸ்தையாயிருக்கும் ப்ரஸித்தமஹாலக்ஷ்மியினுடைய நித்யாநுவ்ருத்தியு
மிங்கு விவக்ஷிதையென்று கொள்ளவேண்டுகையால இப்படி கா
ருண்யத்திலும் ந்யாஸப்ரஸங்கமாய்க்கொண்டு ஔபா
யிகமாயிருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸஸஹகாரத்துக்கு விஷயஸமர்த்தனை ல
க்ஷ்ம்யாதிகளிலகாட்டில நித்யநிரவதிகஸஹகாரவிஷயஸமர்த்தை
யாயிருக்கும் ந்யாஸநிஷ்டைகளுக்குள்ள ப்ராதாந்யவிசேஷம் வ்யஞ்ஜிதமா
யிற்று. ॥ ௬ ॥

௧ ॥ இப்படி ஸ்ரீஸமுத்ராதிகளான பிராட்டிமார்கள் திறத்தி
லும் ந்யாஸநிஷ்டப்ராதாந்யமாக ஸ்ரீநிவாஸன ஸஹகாரத்
தைப் பண்ணும்படி லக்ஷ்ம்யாதிகளிலும் அதிசயிதமாயிருக்கும் ஸ்ரீநி
வாஸஸஹகாரஸஹாயபூதமான ந்யாஸவைபவத்தை ப்ரசம்ஸித்த
ருளி இனி தானுகந்தருளின திருமலையில ஸர்வதேசங்களில
வஸியாநிற்கும் ஸம்ஸாரிகள் திறத்தில் பஹுவர்ஷாந்தரமாக
அவர்களுக்கு நேரிடும் ஸமவஸ்தாபவிஷயஸாமாந்ய
ணர்ச்ரமமான நிஷ்டாவைலக்ஷண்யத்தை யநாதரித்து கம்பீரதேசே
யில் ந்யாஸி செய்தருளும் கநக்ருஹவிசேஷத்தின ப்ரகாரத்
தையருளிச்செய்கிறார். வ்ருஷகிரீத்யாதி ।

௭ ॥ வ்ருஷகி³ரிஸவிஶேஷவ்யாஜதோ வாஸபா⁴ஜாம் து³
ரிதகலுஷிதாநாம் தூ³யமாநா த³யேதா²꞉ । கரணவி
லயகாலே காந்தி³ஶீகஸ்ம்ருதீநாம் ஸ்மாரயஸி ப³ஹுலீல
மாத⁴வம் ஸாவதா⁴நா ॥ ॥ ௭ ॥

அ—ய꞉—ஹே த³யே - வ்ருஷகி³ரிஸவிஶேஷாத் - வ்யாஜத꞉ - வாஸபா⁴ஜாம் - து³ரிதகலுஷிதாநாம் - தூ³யமாநா த்வம் - கரணவிலயகாலே காந்தி³ஶீகஸ்ம்ருதீநாம் - ஸததம் - ப³ஹுலீலம் - மாத⁴வம் - ஸாவதா⁴நா - ஸதீ ஸ்மாரயஸி ।

ப—அர்த²꞉—தயையே திருமலையின ஸவிஶேஷங்களில் ஒரு வ்யாஜத்தாலே வாஸமுடையவராயிருக்கும் து³ரிதகலுஷிதர்களை அதாவது முன்புள்ள பாபத்தாலே கலங்கா நிற்கும சித்தமுடையவரை அவர திறத்தில் து³꞉கியாநிற்கும் நீயானவள் இந்த்³ரியங்கள் லயிக்குங்காலத்தில அவர்கள ஓடிவிட்ட விஷயஸ்மரணராயிருக்கும்போது ப³ஹுலீலைகளாயிருக்கும லீலைகளுடையவனான ஸ்ரீநிவாஸனை ஸாவதா⁴நமுள்ளவளாய்க் கொண்டு ஸ்மரிப்பிக்கிறாய்.

தா—அர்த²꞉— திருமலையின் ஸவிஶேஷங்களில் வேங்கடாத்³ரிஸமம் ஸ்தா²நம் ப்³ரஹ்மாண்டே³ நாஸ்தி கிஞ்சந வேங்கடேஶஸமோ தே³வோ ந பூ⁴தோ ந ப⁴விஷ்யதி என்று கொண்டாடப்பட்டிருக்கும திருமலையினுடையவும் அதில திவ்யவாஸம்பண்ணும ஸ்ரீநிவாஸனுடையவும் வைஶிஷ்ட்யத்தை அநுஸந்திக்கையடியாகவன்றிக்கே [illegible]ரணாதி³ க்ஷுத்³ரப்ரயோஜநபராய் வஸியாநின்றுகொண்டு இப்படிப்பட்ட ப்ரயோஜநாந்தர வாஸநாநுவ்ருத்திக்கு நிதா³நஸூத்ரமாயிருக்கும் பூர்வகர்மவஶத்தாலே விஷயஹ்ருத ப்ரவணராம்படி கலுஷிதசித்தராயிருக்குமவரை ஸ்ரீநிவாஸ கடாக்ஷவிஷயராக்குகைக்கு அவர் பக்கலொருகைமுதலில்லாமையாலே து³꞉கியாநிற்கும நீ அப்படிப்பட்ட வ்யாஜவிஶேஷம் நேரிடும் ஸமயத்தை யெதிர்பாராநின்றுகொண்டு அவர்களுக்கு [ஶ்ரு] வாங்மநஸி ஸம்பத்³யதே என்கிறபடியே வாகா³த்³யுபலக்ஷித நிகி²லபா³ஹ்யேந்த்³ரியங்களும மநஸ்ஸிலே லயித்திருக்கையடியாக [illegible] ஸாமக்³ரீவிரஹத்தாலே பூர்வாநுபூ⁴தவிஷயத்தை ஸ்மரிக்க ப்ர

இவனுடைய மர்யாதையிலலாதபடியான அஞ்ஜலிப்ரமாணம் நேரிடும்போது அப்ரமாணமாயிலவாக்குத்தனபாட்டிலுண்டான விஷயாநுகூலமான ஸ்திரத்வத்தையே பற்றாசாகக்கொண்டு ப்ரஸந்நதம் நாராயணவக்ஷஸ்ஸ்தம் நாராயண அநுக்ஷணம் என்று சொல்லுகிறபடியே அவர்களுக்கு விஷயமாயிருக்கும் ஸமஸ்தஸம்பந்நமான ஸந்நிதியையுண்டுபண்ணுவதற்காக தந்தேவாஸ்ரயத்வத்வமாயிருக்கைபடியாக ஸந்நிதானமாயிருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸனை முகந்திருப்பி தந்தம்மோஹனமாம்படி பண்ணியருளுகிறாயென்றபடி.

நாநாவித ப்ராணிஜாதம் என்றுமளவாக வுள்ள வாக்யஸ்வரூபத்தாலே வ்யபதேசமாகத் திருமலையின் ஸமீபத்தில வஸியாநிற்கும் வரதாதிவிஷயமனோரமவர்ணனா ஸமாதாநம் திறத்திலிப்பாடுபடுவாயாகில ஸாக்ஷாத்கார லக்ஷணமாய் அதாவது எத்தனைகாலமபாவித்தாலுமப்போது கண்டாற்போலே அத்யந்தானுபவத்தையுண்டுபண்ணும்தாயிருக்கும் ஸகலலோகாதிபதியானவனுடைய ஸ்ரீநிவாஸனுடைய திருமுக ஸம்பந்தியாதாவிஷ்யமாகவே அவ்விடத்தில் வஸியாநிற்கும் பழுதில்லாத பரமைகாந்திகள் திறத்திலும் பரதந்த்ரமாயிலலாமையாலே அவ்யாஜமாயமுமில்லாத படியவன் வஸிக்கும் திருமலையில் ஸந்நிஹிததேஸவாஸிகளாயிருக்கும் ஸ்தாவரஜங்கமரூபங்களான பராணிஜாதங்கள் திறத்திலும் நீ எப்பாடு படுவாயோவென்று காண்கிறிலேனென்று தோற்றுகிறது. ஸவிதேஷு என்கிற பதத்தாலே திருமலையின ஸமீபமாகவுமாம். ஸமீபதேஸத்தினுடைய ஸாமீப்யமுள்ள ப்ரதேஸமாகவும் ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தமான திருமலையின் ஸம்பந்தமுடைய ப்ரதேஸங்களிலிருக்கும் ஜந்துக்கள் யாவையும் ஸ்ரீநிவாஸதயாக டாக்ஷபாத்ரமாகிறதென்று தோற்றுகிறது. ப்ராணிஜாதம் என்கிற ஸமஷ்டிவாசகத்தாலே [ஸ்தோ] வ்யஸநேஷு ஜநேஷு ப்ராணம் ஸம்பவந்தி பாபாஸ்ஸர்வே என்கிறபடியே நாட்டிலுள்ள பாபங்களை யெல்லாம் தன்மேலேறிட்டுக்கொண்டு பாபியாநிற்கும் ஸாக்ஷாத் தயாபாத்ரமானவனுக்கு ஸ்வவமென்கிற பதத்தாலே சொல்

ப்பட்டபொருளைக் காண்பதாக்கோர் ஸ்வஸாவிசேஷம் நேரிடு மோவென்று ஸூசிதமாகிறது. கரணவிஷயகாலெ காஞ்சிஸ்கஸூ தீநாம் ஸதாம்ஸாயகம் ஸாயகி எனகையாலே இந்த்ரியங்கள் தந தாம் காயங்களைசெய்ய ஸாமர்த்யமுள்ளனவாயிருக்குமளவும ஸ்ரீநிவாஸந்யாஸதக்ஷதகினுடைய ஸாமர்த்த்யத்தையும புகு றவொட்டாதபடி விஷயஸ்தானங்களாகிற ப்ரதிபந்தகங்கள் ஜாமரூகங்களாயிருந்தபடியும்அவ்விந்த்ரியங்கள்ஓயிந்துமபடி ஸம்தி ஸந்யாஸவிசேஷம் வந்தவாறே ப்ரதிபந்தகீஸூதங்களான விஷயஸ்தா ணங்கள் யாவையும குடிவிட்டோடினபடியும காட்டப்பட்டது. ஸாயகம் ஸாயகி என்கையாலே வெதநாவெதநாத்தக ந்விதோ வ ஜு ப்ரதியொகிக வ்ராஸஜ்யவ்ருத்திசேஷிகஸாயாஸூதரான ஸாணு ஸம்பதிகளிருவருடையவும் ஸந்ந்யாஸவிசேஷமே வெதநாக்ஷண ஸந்நாஸாயகமாவதென்கிறஸூஸ்தாயவிசேஷமஸூசிதமா கிறது ஸஹஸ்ரம் ஸாவயாநாஸாயகி எனகையாலே விவிக்தஸாத ஜூஷ்டிநம ஸாஸ்வாஷதை வஸீகரித்துத்தான சொல்லுமவார்த் தையை கேட்டருளும்படி பண்ணுமது அவனுடைய ஸஹஜ யானவனக்கல்லது மற்றொருவருக்கு ஸக்யமன்றென்று காட்டப் பட்டது. எ

கர இப்படி ஸந்நிதானாதி ப்ரயோஜநவார்த்தையாலே திருமலையில் ஸந்நிதியாநின்றுகொண்டு விஷயஹொவாயிருக்குமவாதி றத்திலும் விஷயவாஸாகுத்தையே வ்யாஜமாகக்கொண்டு ஸம்திஸந் ஸெபில் ந்யாஸவிசெய்தருளுமஸம்ப்ரஹவாகாரதலைத யருளிச செய்தார். இனி விசேஷித்துச்சொல்லவேண்டியதென்னவாஸா ஸாமர்த்தில்முழுகிககிடககுமவரைககரையேறறிவிடுவதேஉனககு க்கரயாவதமெனகிறார் திஸிதிஸீத்யாதி

கரு ॥ திஸிதிஸிதிவிதி தெஸிகெ நீயஸாநா ஸ்ரீஸ்த
ஸஸந்ஸம்வெ ஸ்த்ரநஸ்நாஸதெணஸம் । வரிஸத
வ்ருஷவெஸம் வாஸாவோவயம்தீ ஸ்வஜயிமதா
நாம வொதவாதீஹவிதீ ॥

பு:— ஸந்ஸம்வெ- மதிவிகஸி:- தெஸிகெ: - திஸிதிஸி தீயஸாநா- ம்ஹவெண:- ஸ்ரீஸ்தஸயஸாதயா- ஸ்த்ரநஸூ- வரிமத ஙுஷ

[illegible] ।

ப + ம: — ஓடமெய்யேஉபாயஸ்வரூபமறிந்திருக்குமாசார்யர்களாலே அநுஷ்டாநம் ஓடம்போம வழிகண்டவரான வந்த தேசத்திலுள்ள ஓடக்காரராலே திக்குத்தோறு மடைவிக்கப்படாநிற்குமவளாய் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி ரூபங்களான ஸமஸ்தகல்யாண குணங்களோடு அநுஷ்டாநம் கயிறுகளோடு எக்காலத்திலும் பிரிவில்லாததுறுதியான ஸம்பந்தமுள்ளவளாய் திருமலையிலிருக்கும கரையையேற்றிவிடுமவளுமான நீயானவள் ஸம்ஸாரமாகிற கடலிற்கிடக்குமவர்க்கு ஓடமாக ஆவிர்ப்பவியாநிற்கிறாய

தா + ம: — ஓடமானது ரூபங்களான கயிறுகளாலே பிற்காலத்தில நழுவாதபடியுறுதியாகக்கட்டுண்டு ஓடம்போமவழியையறிந்தவரான வோடக்காரராலே தன்னிடத்திலேறியிருக்கும் ஜனங்களுடைய வஹிவ்யாபாரமாகவந்த திக்கிலோட்டப்பட்டதாய் தன்னிடத்திலிருக்கும ஜநங்களைக் கரையேற்றிவிடுமாப்போலே நீயும ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களாகிற கயிறுகளாலெக்காலத்திலு மழிவில்லாதபடியுறுதியாகக்கட்டுண்டவளாய்அதாவது அநுகுணங்களனைத்தையும தனக்கே வசீகரமாகவுடையவளாய மோக்ஷத்தையடையும்வழியையறிந்தவரான அதாவது ஶாஸ்த்ரப்ரதிபாத்யவிஶேஷங்களாலே ஸமஸ்தஸம்ஹிதகளவுள்ள ஸர்வேஶ்வரனே மோக்ஷத்துக்கு ப்ரயோஜகாரணமென்றறிந்தவரான வாசார்யர்களாகிறவோடக்காரராலே தமமையாஶ்ரயித்திருக்குமந்தந்த தேசங்களிலுள்ள சேதநாகளையடைவிக்கப்படாநிற்குமவளாய் அதாவது அசேதநாகளென்னுடைய கடாக்ஷவிஷயமடபடி யவருடையவந்தரங்கத்தில ஸந்நிதியாகப்பண்ணப்படாநிற்குமவளாய்க்கொண்டு தனனுடையவாஶ்ரிதர்களை திருமலையிலிருக்கும கரையையேறறிவிடுகையாலே ஸம்ஸாரமாகிற ஸாகரத்திலுழல்கின்ற சேதநாகளதிரத்திலோடமபோலாகிறாயென்றபடி

தா + ணம் மேடந்ப்ரதேஶமான மலையிலிருக்கும கரையையேற்றிவிடுகிறாயென்கையாலே பரமங்கண்டவிடத்தாவுமுலசத்

திலுள்ளவோடங்களில்காட்டில் வேறுபாடுதோற்றுகிறது இங்
குவாரமென்று [ஶ்ரு] ஸோத்⁴வந: பாரமாப்நோதி தத்³விஷ்ணோ: பரமம்
பத³ம் என்கிறபடியே ஸம்ஸாரத்தின் வழிக்கெல்லையான ஸ்ரீநி
வாஸனைக்கண்டிசிக்கிறார் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய திருவடியை யாஶ்ரயி
த்தபின்பு ஸம்ஸாரமாகிற முடிவில்லாத நிர்ஜலஸாகரத்தில ஸஞ்சரி
க்கவேண்டுவதில்லையென்று தாத்பர்யம் தாபத்ரயபூர்ணமாயி
ருக்கும் ஸம்ஸாரத்தை ஒரு ஶுஷ்கஜலஸாகரமாகநினைத்து (பா
ஷ்யம்) தாபத்ரயாதிஶயஸந்தப்தசாயஸ்வ ஜிஜ்ஞாஸு: என்கிறபடி-
யே நிவிஷ்டாவகாஶராயிருக்கும் கருணாஸமுத்ரனா
பரமபுருஷனை அமர்ணவத்தின கரையாகபாவித்து [ஶ்ரு]
இங்கு ஸம்ஸாரஸாகரம் கோ⁴ரம் உத்தீர்ய ஜ்ஞாநாநந்தஸாரத்தாலே
ஷடூர்மிபூர்ணமான ஸம்ஸாரத்தை ஸமுத்ரமாகபாவித்து அந்
த ஸமுத்ரங்கடந்தபின்பு ப்ராப்யனான பரமபுருஷனை அஸமு
த்ரத்தின கரையாகவும் அவனுடைய ப்ராப்திக்கு ஹேதுஸேதுவா
யிருக்கும் ஸாமர்த்யாதிகுணத்தையுடைய அவனுடைய க்ருபை
யை அஸமுத்ரத்தின் கரையேற்றிவிடும் ஓடமாகவும் பாவித்தாரெ
ன்று ஸங்கதங்கண்டுகொள்வது.

இத்தாலே ஸமுத்ரத்தின் கரையேற்றிவிடுகையே ஓடத்துக்கு
ஸ்வபாவமாகவிருக்குமாப்போலே பவக்கரை ஸம்ஸாரஸாகர
த்தின் கரையேற்றிவிடுகையே தயைக்கு ஸ்வபாவமென்றுதோற்று
கிறது. ஷடூர்மிகளாவன அஶநாயாபிபாஸாஶோகமோஹஜரா
ம்ருத்யுக்களென்று சொல்லப்பட்டவை அவைகளாவன பசி தாகம்
வ்யஸனம் அஜ்ஞானம் கிழத்தன்மை மரணம் அலைகளானவை ஸ
முத்ரத்திலெக்காலத்திலும் ஒழிவில்லாதவையாயும் ஸமுத்ரத்தில்
விழுந்தவனை கரையேறவொட்டாமலபண்ணுமவைகளாயுமி
ருக்குமாப்போலே அஶநாயாபிபாஸாதிகளும் ஸம்ஸாரஸாகரத்
திலெப்பொழுதும் அநுவ்ருத்திக்கத்தக்கதாயும் இஸ்ஸாகரத்தில கி
டக்குமவனை மோக்ஷமாகிற கரையையடையவொட்டாமலும் ப
ண்ணுகிறதையாலவைகள் ஶாஸ்த்ரத்தில் ஸம்ஸாரஸாகரத்தினலை
களாகச்சொல்லப்பட்டன.

மதிவிஜ்ஞெய்ஸிமெக: என்கையாலே உபாயோபேயங்களாக விபமான ஸம்ஸாரத்தை யதாவஸ்திதமாகவறிந்தவரே ஸ்ரீமாந்களப்பண்ணை யொழிந்தவர் என்றும் ஸிஸிஸெலெக நீயெநா என்கையா லே இப்படி ஸம்ஸாரத்தையறிந்ததாக தன்னுடைய பெருமை யையுள்ளபடியறிந்திருக்கும் ஸக்ஷ்மதரான பாகவதர்கள் ஸமீபமாக போமவழிசெல்லும் ஸாமீப்யையைப்போலே தங்களு டைய [illegible] வழிதவிஷயங்களைத் தன் னையடைவிக்கும்படியவாபக்கல் [illegible] கூறுமகாட்டப்படுகிறது. [illegible] என்கையா லே ஸ்வயம்வரகல்யாணத்தில் வாராநிற்கும் [illegible] [illegible] யான யாவதிஷ்டை [illegible] கொன்றுகூடிவிருமபுமாபபோலே [illegible] [illegible] யாநிகள் ப்ரஸித்தியிலுள்ள திர ஸமயக்ஷ்மவிசேஷமும் [illegible] ங்களான [illegible] களைத் தும் தன்னுடைய [illegible] டங்குமபடியான [illegible] ணத்தினுடைய [illegible] காட்டப்பட்டது [illegible] தாலே இபபடி [illegible] களோடு [illegible] களோடு வாசியறஸ்வருக்கும் ஸிஷ்ட ணீயமான வாகாரவிசேஷம் [illegible] யான வனக்கல்லது மற்றொருவாக்குண்டோவென்று காட்டுகிறார்.
[illegible] மென்கிறவிடத்தில் [illegible] யென்கிற [illegible] த்தாலே ஸம்ஸாரஸாகரத்தின்கரையேறவிடும் [illegible] னவோடத்துக்கு மேட்டுமடையேறுகையாகிறவிசேஷமுண்டா னப்போலே [illegible] மானவாரத்துக்கும் தனக்காயாரஸ தமான திருமலையைப பதத்தக்கிலும் சூழ்ந்திருக்கையாகிற விசேஷமுண்டென்று [illegible]. இத்தாலே [illegible] [illegible] தனதுடையவேக [illegible] த்துக்கொணடிருக்கும [illegible] [illegible] ஸுரிகர்பககலுள்ள [illegible] விசேஷத்தாலே [illegible] மாயிருப்பதொரு [illegible] விசேஷத்தாலவஷ்டனுப்பக்கொண்டு (அதாவது) அளவிடப்பட்டவனுப்கொண்டு திருமலையில் [illegible] வாஸம்பண்ணுகிறீரென்று தோற்றுகிறது.

அன்றிக்கே ஓர்குளக்கரையிலிருக்கிறதன்னுடைய திவ்யவிக்ரஹ ஸௌந்தர்யாதிகுணவிசேஷங்களாலே திருமலையெங்கும் சூழ்ந்திருக்கிறானென்றுமபிப்ராயமுஞ்சொல்லவடுக்கும். அன்றிக்கே த்ருக்ஷா வைகுண்டாத்பரமமெனகிறபடியே பரமாநந்தமான பரமபதத்தில்க் காட்டில மேலானவஸ்ரீவாஸங்கொண்டு பெரியபிராட்டியாருடன் திருமலையில ஸாநந்தாநுபவமபண்ணுகிறானெனகிற விசேஷத்தைககாட்டுகிறது உவஸம்மென்றும்சொல்லவுசிதம். அன்றிக்கே அவ்வோ ஸமாஹாஸாரங்களிலக்ஷ்யமாயோமாத்ரத்தாலே தன்னையாராயிருக்கும் தவஸ்விகளுடைய ஸந்தாஹாஸ்தமாகவலர் மேன்மங்கையாருடைய திருத்தோளிலே விந்யஸ்தஹஸ்தனாய்க்கொண்டு திருமலையிலெட்டுத்திக்கிலும் ஸஞ்சாரம்பண்ணுகிறானென்றும் ஸாவஞ்சொல்லலாம். முன்புறறயோஜனைகள் மூன்றிலும் ஸதியாஸ்தமான ஸதியை ப்ராதான்யமாகவும் இந்தயோஜனையில் ஸஞ்சாரத்தை ப்ராதான்யமாகவும் விவக்ஷித்துக்கொள்ளவும். ஸம்ஸாரஸ்யநமஹா பாராவாரேயந்தீனைகையாலே தன்னையாச்ரயித்தஜனங்களைக் கரையேற்றிவிடுமோடத்திலே கட்டப்பட்ட கணங்களாகிறது சயிறுகளானவை ஸுவயவஸம்யமிசேஷி ஸ்ரீகள் வாரதபடியவ்வோடத்துககு உபகாரகங்களாய் அமுகத்தாலவ்வோடத்தையாச்ரயித்திருக்கும ஜநங்களுடைய பாரப்ராப்திக்கு பரம்பராகாரணமாகிறாப்போலே ஜாநஶக்த்யாதிகுணகணங்களும தயாவிஷயீபூதஜன சேதநனுடைய ரக்ஷணப்ரகாரத்தை யதாவஸ்திதமாகவறிகையிலும் அறிந்தபடி ரக்ஷணத்தைத்தலைக்கட்டுகையிலுமுபயுக்தங்களாயக்கொண்டு ஸம்ஸாரஸாகரோத்தரணத்துககு ஸாக்ஷாத்ஸாதநபூதையான தயைக்கு உபகாரகங்களாயிருக்கையாலவைகளை தயாபரிகரங்களென்றே கொள்ளவேணுமென்று ஸூசிதமாகிறது, இவ்வர்த்தம ஞானஶக்த்யாதிகுணசித்ரம் ந்யாஸாத்யாஸஹகாரிண: ப்ரயோஜநஹேதுஸ்ஸாதநம் த்ரிவிஷ்டாகாரணாவிஶேஷ:।

என்கிற காரிகையாலே நிரூபிக்கப்பட்டது. இத்தாலே சேதநரக்ஷணவிஷயத்தில் தயாதேவிக்கும் பெருமாளுக்கும விவாதமுண்டாகிலும் ஜாநஶக்த்யாதிகுணகணங்களைத்தும தங்களுக்கு

த்ரியாரஸூத்திரும் [ஸூத்ர] ஜாணாஸூத்ர ஜராஸ்ய ஸூத்ரயை தத்த ஸூத்ர தயாரஸ ஸீஸாரம் யாதாஜ திஷூ நிரஷேணஷ்ருத்தவிவஸாக என்கி றபடியே ஸ்வயம்ஜனாடுலங்களாயிருக்கையடியாக ஒருவனு க்கதீனலத்தயும்ஸிடபன் றுகையே ஸ்வஸாவமாகவுடைய தங்களு க்குத்திஸயாவஹமாயபடி வாரம்ஜெத்ரதிஷூாஷூரஜூமுடைய வனுமான வாரஜவாராஷூனையுமடாகுரித்து இவளபக்கல் வக்ஷ பாதிகளாமபடி அஜாணஜணங்களை ஸாயீகரித்துக்கொண்டிருக் கிறுளென்றுரு அதாக்ஷாந்தராக்ஷமிறது வாரஜாரோவயம் வொதவாதீஜவிதீ எனகையாலே இப்படி ஸம்ஸாரஸாஜாரோதூ ரணியாயிருக்கும் நியோருந்திலே வொதவாத்ரமாக வயஷவஷ கைக்கு யொரொஜயாகிறுயென்று காட்டப்பட்டது இவ்வாக்யம் வணிகொவஷாஜாநீயஃ எனகிறதோடு ஸஜாநயொஜஷேக்ஷமமாயி ருககிறது.   அ

ச ॥ இப்படி ஸவலெவதநொஜ்ஜீவநமபணனுகையே டயாதெ விக்கு ஸ்வஸாவஸிஜமென்றருளிச்செய்து இனி வ்ரயொஜநாஜூரவ ரையும் ஸஜஷ்ஷயவெவஷணுத்தைக் காட்டி ஸஜவதாராக குகிறுயனிறுா. வரிதிகெகூர ।

ஜஐ ॥ வரிதிதஸஸம்ஜாக வ்ராணிநஃ கிம்வஅாநாதிஜஜ விவணிஜஜெ த்திஜஜக்ஷாநஷக்ஷம் । வ்ஸநஜஜ நககம்வெ வ்ராஷ்வதுரஸவதுர வ்ருஷமிரிஜரி தீஜம் வுஜிதம் கிவீசஸம்தீ ॥   ॥ க ॥

வ்ர ॥ ஸ—யஃ—ஜநகம்வெ-கிம்வஅாநாஃ வ்ராணிநஃ-வரிதித ஸஸம்ஜாக-திஜஜவிவணிநஜெ-[வ்ஷிாணஜஃ][தத்ர] வ்ரஸநம் வ்ராஷ்வதுர-ஸவதுர-வுஜிதம்-திஜஜக்ஷாநஷக்ஷம்-வ்ருஷமிரிஜ ரிதீஜம்திவிசஸம்தி ।

ஸ—ஸஜசஃ—டனையே கூஜஷ்ஸ்வஸாவமுள்ள வ்ராணிகளா னவர்கள் ஸ்வஜங்களான வ்ரயொஜநங்களிலுளளவரசையாலே வெதங்களாகிற கடைதெருவின் நடுவில் வ்ரவெமித்தவராய அ வ்விடத்திலே ஜநரஸமுடையவளான வனஜாலே காட்டபபட டதாயும திஜரோடும ஜக்ஷரோடும கூடியதாயும கஸஜவாஜநம எக்காலத்திலும் முதத்துக்கூடன் கூடியதாயுமிருக்கும திருமலே யிலுள்ள ஸ்ரீநிவாஸனாகிற விஜநீஜமணியைய யநஸவிககிறுர்கள

தாத்பர்யம்:—லோகத்தில முத்துரத்நம்முதலியசிறந்தபொருளி
ன் சீர்மையறியாத சில ஸாதாரணஜநங்கள் கறி காய பழம் முதலி
ய சிலவான ப்ரயோஜநங்களைப் பெறுகைக்காகக்கடைத்தெருவில்
செல்ல அங்கு தைவவஸத்தாலே நேரிட்டிருக்கும முத்துரத்ந
ங்களின் சீர்மையறிந்த வொராத்ணவன மிகவும் ஸுலபங்களா
ன காய் பழம முதலானவற்றில் பேராசைகொண்ட நீங்கள் இக்
கடைத்தெருவிலிருக்கும ஸர்வார்த்தமாயும ஸர்வபுருஷார்த்தங்களைக்
கொடுக்குமதாயுமிருந்துள்ளவோரிந்த்ர நீலமணியைப் பெறுங்கொ
ளுமென்று சொல்ல அவர்களுமக்கடைத்தெருவின நடுவிலவ
னாலே காட்டப்பட்ட விஷ்ணு நீலரத்நத்தை விலைமுதலானவுபாயத்
தாலே பெற்று ஸந்தோஷத்துக்களுடன் ஸுகமே வாழ்ந்தாப்
போலே ஸகலஜ்ஞாநஸந்தாநாசார்யரான வேதவ்யாஸா
ய்ஞலேயயோகாரூடாந்தராய் அந்தவாசியர்களிடத்தில் ஸாமாந்யமா
க வேதத்தை யதிகரித்து ஸம்ப்ரதாயத்தாலுண்டான வேதவேதா
ந்தஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநமடியாக தானதிகரித்த வேதத்தில் யதார்த்தாவபோத
ஜோக்ஷங்களென்கிற ஸூத்ரங்களையும் அவற்றின ஸாதநங்களையு
ங்கண்டு இப்படி தனக்குண்டான ஜ்ஞாநதாவகமாயிருக்கை
யாலே ஸர்வப்ரமாணஶ்ரேஷ்டமான ஸப்ரஜ்ஞாநத்திலுடைய விஷயபூத
மாக வேதமாகிற கடைத்தெருவில் ப்ரவேசிக்கக்கோலி
(அதாவது) வேதஸந்தர்ப்பத்தினர்த்தவிசாரத்தில விருப்பங்கொ
ண்டு அதில்முந்தறத்தானப்ரபந்நசெய்தவரிசையை யநுஸரித்
தும தாங்கள்சொல்லும் ஸூத்ரங்களில் வேதநர்க்கு ஸாவியைவி
ளேவிக்கைக்காக வசிஷ்டஸூத்ரங்களையவசிஷ்டமாகக்காட்டாநிற்கும
சிலவாக்யங்களடியாக வுண்டாயிருக்கும ப்ரமாணஸஹஸ்ரமோபோப
ராநந்தஸ்ரவணஸாக்ஷியடியாக அந்தஸூத்ரங்களினுடையவும அவற்
றினுபாயங்களினுடையவும ஸ்வரூபஸ்வபாவவிஷயமான விஶே
ஷஜ்ஞாநத்திலுண்டானவிஸ்ரவிஶேஷத்தாலும ப்ரவ்ருத்திஸாதநவிசார
த்தில் ப்ரவ்ருத்தித்த ப்ரயோஜநாநுஸந்தாநவாஸிதரான ஶ்ரோ
த்ருஸ்வபாவமுள்ள ப்ராணிகளையும் யாத்ருச்சிகஸாங்க்ருதாதிஶ்ரவ
வ்யாஜமடியாக ப்ரஸாதவிஶேஷயாந நியானவள ஶுஷ்ருஷ்விய
நாதி ஸாமர்த்தத்தாலுண்டான ஸம்ஸாரதோஷாநுஸந்தி
ஶயத்தையும் உபநிஷத்ஸாரத்தில (ஶ்ரு) ப்ருஹதேவப்ரஹோ

ஸஹவதிதபாநாவர்த்தகே ஜந்ம்ராதிவாக்யங்களில் செல்லாநிற்கும்
அநந்யஸாமாந்யமானவாக்யார்த்தஜ்ஞாநத்தையும் பீஜமாகக்கொ
ண்டு ப்ரஹ்மஸூத்ரவ்யாஹார்தககப்ராப்திகாநிகளையும் ஸூ
ஸங்க்ராணத்திலே விசிக்கப்பட்ட ககல்யஸூத்ரத்தினுடைய ஸம
ந்வயமாநஸூத்ரத்தையும் விசேஷமாகக்காட்டுகையாலே வேத
மாகிறகடைந்தெடுக்கு நடுவாகஸாதிக்கப்பட்ட வேதாந்தஸா
ரத்தினுடைய விசாரத்தில் ப்ரவ்ருத்தனாகி அந்த வேதாந்தஸா
ரத்தில் நித்யோதக்ஷௌஷதியாகிற ஸுத்தாஹாரத்தின் நடுவில் நாய
கமணிபோலெக்காலத்திலும் விளங்காநிற்கிற வ்ருஷகிரிவாஸி
யான ஸ்ரீநிவாஸனாகிற ஸர்வேச்வரனுடைய ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தமாயும் ஸா
ஸங்காசிகாநந்தவத்தாலும் சதுர்த்திவாராதபடி நிரதிசயஸௌந்தர்யமாயு
மிருக்கு மிஷ நீர்மணிவிசேஷத்தைப்பவர்களுக்கு ப்ரகாசிப்பித்து
ஸூரிகளுக்கு ஸௌந்தர்யாம்படி பண்ணி இப்படி ஸ்ரீநிவாஸஸுமவ ஸ
ஹஸ்ரமணிமாஸத்தாலுண்டான அவர்களுடைய ஸௌந்தர்யவிசேஷ
த்தை ஸங்கமார்த்தவ்ருத்தமாமபடி பண்ணியருளி இப்படி ஸ
கௌத்வரர்த்வ ஸாத்ருஞமாகவாஸ்ரிதர்க்குண்டாகும் பாராஷார்ய
ங்களைத் தன்பேருகனைதது நிரதிசயாநந்தஸாரியையாயிராநி
ன்றாய். இப்படி நித்யஸம்ஸாரிஸம்வத்திறகிடந்தவனை நித்யஸூ
ரிகள் கோர்வையில் சோப்பிக்குமுன்னுடைய சக்திவிசேஷமுமி
த்தலையில்வாத்ஸல்யமுமத்தலையில் வாஞ்ஜஸ்யமுமிருந்தபடிவாக்ய ஸ
ஸாரஸாரமென்றபடி

தாத்பர்யம்— விசாரம்பண்ணுவதர்க்குமுன்பு வேதவாக்யங்க
ளிலுண்டாகுமவாக்யஜ்ஞாநத்தினுடைய ஸ்வரூபமிருக்குமபடியெ
ன்னெனனில் ஓரர்த்தவிஷயத்தில்ஐகமத்யமென்று முற்படவுண்டா
கும் ஜ்ஞாநத்தில் ப்ரகாரமாயும் அந்தஜ்ஞாநத்தில் ப்ரகாரமல்லாத
தாயுமிருக்கும ஸாமாஸவிஷயங்களான இரண்டுபக்ஷங்களை வி
சேஷணமாகக்கொண்டு பிறக்கும் ஸம்சயத்தையும் முதலிலுண்
டான ஜ்ஞாநத்தில் விசேஷணீபூதமான பக்ஷத்துக்கு விருத்தமா
யிருக்கும் பக்ஷாந்தரமொன்றையே ப்ரகாரமாகவுடைய விபரீத
நிர்ணயத்தையும் தடுக்கவல்லமையில்லாமையாகிற ஸம்சயவிபர்ய
ஸஹதமென்கிற தோஷமுடையஜ்ஞாநவிசேஷம் (அதாவது) பிறகா
லத்தில் கீழ்ச்சொல்லிய ப்ரகாரத்துடன்கூடிய ஸம்சயவிபர்ய

ங்கள் பிறவாதபடியான ஶ்ருதார்த்தப்ராமாண்யநிர்ணயத்துக்கு விஷயம
ல்லாதஜ்ஞாநமென்று ஸித்தித்தது. இப்படிப்பட்ட வாக்யார்த்தஜ்ஞாநத்திற்
காட்டில் விலக்ஷணமாய் தனக்குப்ரகாலத்தில் ஸவிஷயஸம்பந்தா
ஸம்விஷயகஸம்ஶயவிபர்யயங்களை பொறுக்கமாட்டாத ஶ்ருதார்
ப்ராமாண்யவிஶேஷஸித்த்யர்த்தமாக விசாரப்ரவ்ருத்தமாகிறதென்று கண்
டுகொள்வது நாநாயிகாரிகளுக்கு வேண்டும் நாநாவிதஸத்வங்களை
விஶதமாகக்காட்டுகையாலும் அநந்தஸத்வங்களை அவ்வவ்வதிகாரிகள்
அடைகைக்கு ஹேதுஸாதகமாயிருக்கையாலும் வேதத்தைக்க
டைத்தெருவாக ஸாதித்தார். அதில் ராஜாஹர்மாமபடி ஸர்வோத்த
மமாயிருக்கும் மணிரத்நப்ரவாளாதிகள் கடைத்தெருவின் நடுவே
இருக்கவேண்டுமென்கிற ஔசித்யத்தை நினைத்து நித்யரத்நார்க
ளுக்கு நிரஞ்ஜநாநஸாரவ்யுஹ ஸர்வோத்கர்ஷமாயிருக்கும்
பரதேவதாபரத்வாதிகளை விஶதமாகக்காட்டாநிற்
கும் உபநிஷத்ஸாரமானது ஸர்வஸாரத்தாலே வேதமாகிறக
டைத்தெருவுக்கு நடுவாகவேண்டுமென்றுகொண்டு நிகமவிபணி
மத்ய என்றருளிச்செய்தார். பரிசிதஸத்வங்களை ஸுபரிசிதமாகக்கா
ட்டாநிற்கும் வாக்யங்களாவன [ஶ்ரு] ஸர்வாதோஸர்வஜ்ஞதாஸர்வ
ஸக்ஷ்யம்ஹ்ரேதாதிர்ஸ்வயாஜிநஸ்வாக்யதம்ஹவதி. இப்படியு
ண்டான ப்ரஶாஸநவாக்யங்கள் ஸர்வகர்மஜ்ஞவிஹிதகர்மம
ங்களில் ஸ்வாதீநநித்யத்துக்கு ஹேதுஸாதகமாயிருக்கும் ப்ர
வ்ருத்தியாநாதி பாரதர்ம்மிருக்கும்படி யென்னென்னில் ஒரு க
ர்மத்தை ஸாதிஶயஸித்த்யர்த்தமாக மற்றொருதரம் செய்ய விதிக்
கையாலும் இந்த ந்யாயம் ப்ரதீயாதந்த்ரவ்ருத்தியில தாத்பர்யமாகையா
லும் மேன்மேலுள்ள ஸத்வங்களிறகாட்டில் கீழ்கீழுள்ள ஸத்வங்கள்
ஸாதிஶயங்களென்று ஸித்திக்கையாலும் ஶ்ராவணீஜ்யோதிஷ்டோ
மாதிகளான நாநாவிதகர்மங்களுக்கு பஹுதாராதம்யமுள்ள நா
நாவிதஸத்வங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலும் இந்த ந்யாயத்தாலே க
ர்மஸத்வங்கள் யாவையும் ஸாதிஶயங்களாய் அதடியாக வஸ்திரங்க
ளுமாயிருக்குமென்கிற நிரூபவிஶேஷமுண்டாம்படி கிம்சசொல்
லிப் ப்ரகாரமுடையவாவ்ருத்தியாநாதிகளை நிரூபித்ததை இத்தா
லே விவிதகர்மங்களுக்கு உத்தரோத்தரோத்கர்ஷமுடைய விசி

குணஸம்விஶேஷங்களை ப்ரதிவாதிகளும் ப்ரகாரமே கூறிவத்ர
ஹ்யமென்று ஸூசிதம். ப்ரஹ்லாதாதிகளைக்காட்டும் வாக்யங்
களாவன:-[ஶ்ரு] ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம । ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி
பரம் । நமஸ்யாமஶ்ச த்வம் ஸர்வஸம்ஹ்ருதி இத்யாதிவாக்யங்கள் தத்தத்கா
ரணஸ்ய தேவதாவிஶேஷவாசகதயா ப்ரஸித்தங்களான ப்ரயோகங்க
ளான அந்நப்ராணாதி ஶப்தங்களை ஸர்வஶப்தமாக நியமிக்கும் ந
ந்யாதிஸமாநயதஸ்த்வப்ரயுக்தஸ்ய ப்ரதர்ஶநத்யாத்யாதிவிஷயவாக்யங்
கள் அந்நப்ராணாத்யர்த்தப்ரயோகமான வைதிகஶப்தங்களைத்தையும்
தாத்பர்யவ்ருத்தியாலே ஸர்வஶப்தப்ரயோகமாகக்காட்டுகிறதென்றுக
ண்டுகொள்வது. ப்ராப்தேஷ்வப்ராப்தேஷ்வவிஶேஷாதி விஷயதோஷஸம
மாயிருக்கும் விஷயாநாஸங்கத்திலுள்ள விருப்பத்தாலே நிவ்ருத்தி
விதோஷமயமாய ஸந்தோஷமாயிருக்கும் பாரமார்த்யத்
த்தை யநாதரிக்குமவர்களு மேல்பட்ட ஸூரிஸ்தாவரில்லையெ
ன்று கொண்டு பரிசிதஸம்ஸ்ராமணிநஃஸிம்ஹாசார்யாஃஎன்று
பரிசெய்தார். ப்ரஸந்நம் ப்ராப்தவத்ய எனகிறவிடத்தில் ந்யா
ப்ரஸாதம்சிலகாலமில்லாமலிருந்து ஐஶ்வர்யத்திலொருவாயியடி
யாக வந்த வாமஜாகயஜமென்று தோற்றுகையாலே ஶாஸ்த்ரோ
திதமாயிருப்பதேதேனுமொருவாய விஶேஷத்தைக் கண்டல்லது
ஸர்வஜ்ஞர் பராஷ்டாயப்ரஸாதத்திலஹிதவஶமாட்டாரெ
ன்று ஸூசிதம் இப்படியன்றிலே ஸ்வதஃ ப்ரஸந்நயாஎன்றிறே
ப்ரயோகிக்கவேணுமது ஸர்வஜநநோநயநஹாரியான நீலகாம
திவிஶேஷத்தாலும் ஸர்வஸஜ்ஜநஹானமான ஶைத்யப்ரகர்ஷத்
தாலும் ஶ்ருதாணியில் முடிந்தாளலாமபடியான ஸௌலப்யதிஶ
யத்தாலும் வேண்டும் பாரமார்த்யங்களைக் கொடாநின்றுகொ
ண்டு ஸ்வயம்ஹாம்ருஹத ஶ்ரியிருக்கையாலும் ஶ்ரீநிவாஸனை வ்ருஷ
கிரியில விளாந்த விந்த்யநீலமணியாக நிஷவித்தார். இப்படி வே
தாந்தஹேது விஜ்ஞாநம ஸர்வகர்த்ருவாயீநமென்று ஸிந்தாந்திதநா
ராகையாலே ஸ்வீதஸாம்யவேதாந்த வேதார்த்தவிசாரத்தில் ப்ரவ்ருத்த
ஞானவிகாரியும் கர்மஹாமத்திலுள்ள ப்ரவ்ருத்திவியாநாதிகளுடைய
பராதாஶம்மடியாக கர்மஸம்ஸ்காரங்களான ஸ்வமாதிகளுடையவ
ஜ்ராவ்ருதிஸாதிகளைக் கண்டறிந்தாலுமிலும் ப ஹஸமத்தில்ஸநஜ

ஸ்ரீமஹாபாதப்ரீதி யுடையவனாயிருந்தாலும் ஸாக்ஷாத்விசே ஷாபாயிக்ஸமவலக்ஷ்யாகடாக்ஷம் பெறுதற்போது விரஜநவாஸ நாவஸ்ததாலுண்டாயிருக்கும் கர்மாநுஸந்தநிலுள்ள ஸாவிவி சேஷத்தாலே ப்ரஹ்மஸாமவிசாரத்தைக் காலக்கடைகொள்வனெ ன்றும் ஸ்வதாவ்யஞ்ஜிதம் நிவ்ருத்தி எனகையாலே வேதாந்தஸாம விசாரத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கிறானென்றும் உப கடாக்ஷமில்லாதபோது உபாயாநுஷ்டாநபூர்வக ஸமவதாநஸவாதி ஸம்பவேதாகர்மஹ தாஸ்ருத்யா யதாவஸ்திதஸாஸ்த்ரார்த்தநிஷ்கர்ஷம் ப்ரதிஷ்டிதமாகமா ட்டாதென்றும் வ்யஞ்ஜிதமாகிறது. அத்யாஹாரம் அன்றிக்கே ப ரிசிதஸம்பந்தாக்ஷிம்பசாநா: ப்ராணிந: ப வஸநம் ப்ராவ்ருத் த்யா ஸ்வதந்த்ர வ்யஞ்ஜிதம் நித்யகர்மாநுஷ்டானம் வ்யஷ்டிஸமஷ்டிநிஷ்ட நிர ஜவிபணிஜஸ்ய நிவ்ருத்தி என்றுமநுயிக்கலாம். அப்போது ப் ரயோஜநாநுஸம்மதியாக ஸாயநாநுஷ்டானேச்சை நிரந்தரம படி க்ஷேத்ரஜ்ஞஸாதாரணே ஜ்ஞாநஹீநஜநங்களாயும் ஜ்ஞாதவாக்யதா த்யாயிகமாயிருக்கும் ஸகலஸம்ஹாதிகளடியாக மஹர்ஷிமதநவனு வர்த்ந வேதாந்தவிசாரத்தில ப்ரவ்ருத்தராமபடி பண்ணி அதடியாக உண்டாயிருக்கும். விலக்ஷணஸாஹஸ்ராயம் நிஷ்கர்ஷத்தாலே பரஜா தநியோக்ஷணவிபக்ஷணபரஜாக்தி என்கிறபடியே நிரவிஷயா ஜுநவைராக்யபூர்வகமாக யாவத்ஸ்வஸ்வாயிபரஜாக்தாநுஸந்தது கரு ஸஹதரவாயிருக்கும் வலமேதாருபாயத்திலேயூன்றபண ணி இப்படிப்பட்டவாயஉபேய தொட்டகமாக தேசவிசேஷ ப்ராப்திபூர்வக நித்யபரமாஷார்த ஸம்பூர்ணாவாநவுள்ளவிவாக ருடைய ஸம்பவக்ஷேமிருக்குமபடியாயகவும் அஸிஷிவ்யவ ஸ்திதாம் ராக்ஷஸேஷுரவிஹீஷணம் । க்ருதக்ருத்யஸ்ததா ராமோவிஜ்வர: ப்ரமுமோதஹ ॥ என்கிறபடியே க்ருதக்ருத்யஞ்சையாகவினங்காநிற்கி றுமியனாய் ஸ்வாவலம்பநம் பண்ணவேணும். ॥௧॥

௧ ॥ இப்படி ப்ரயோஜநானுவராக்நம ஸமவசவரதை யைக்கொண்டு பரிபூர்ணஷாமப்ரஹாநம்பண்ணுகிறுமேயன ஐருளிச்செய்து இப்படி அமர்த்யாயிகவது கொண்டு

வ்யாஜத்வாச்சாவமனத்தாலே ப்ரபத்த்யுபாயாந்தரநிஷ்டரா ந யாயிருக்குமென்னில் யதாசிதது யாவனொருவன் மோக்ஷார்த்த மாக ப்ரபத்த்யநுஷ்டானம் பண்ணத்தொடங்குகிறானோ அவன் காலாலே விரோதிநிரஸனம் பண்ணத்தொடங்குமவனோடு ஸமான னென்கிறார், ஸ்வயமித்யாதி

உஎ ॥ ஸ்வயம் ப்ரபத்திஹீநஸ்ய ஸ்ரீநிவாஸாநுகம்பயா ஜந்மத:
ஸ்திதிஹாநாந்யதேவஸந்ததேய: । ஸர்வஸ்வமப்ய
ந்யஸ்யந் ஸாந்திகஷ்டவஸ்துஸ்ஸ்வம் ப்ரயச்சதி
ஸ்ராவ்ய ஸ்வீகாரஸி: ஸ்வயாஸம் ॥ ய

ப — ய: — ஸ்ரீநிவாஸாநுகம்பே இஹ ஜந்மய: ஸ்வயம் ப்ரபத்திஹீநஸ்ய ஸந்ததம் தத: ஸந்ததே ஸ: ஸ்வஸ்ய ஸர்வஸ்வம் ஸாந்திக ஷ்டவஸ்துஸ்ஸ்வம் ஸத்தம் ஸ்வஸ்ஸ்வீகாரஸி: ஸ்வயாஸம் ப்ரய ச்சதி

ப — தா: — ஸர்வலோகைகஜ்யேஷ்டனான ஸ்ரீநிவாஸாநுகம் பையை இந்தலோகத்தில யாவனொருவன உன்னிடத்தில் ப்ரபத்தியில்லாதவனைக்கொண்டு வேறு மதியை ஸஜிக்கிறானோ அவன தேவதாந்தரயாஜி ஸம்பத்தியாலது வாழ்வைத்திறபெருகாநிறக அலைகள்போனற வினைகளாலே தாகத்தையடைக்கிறானன றோ.

தா — யர்: — ஸ்ரீநிவாஸனானவன் தேவதம் தேவதாநாஞ்ச என்றும்பாட்டு, தேவாக்கும தேவாவென்றும சொல்லுகிறபடியே தேவதேவனாயிருக்குமாப்போலே ஸர்வதேவதைகளுக்குமீச்வரனான ஸ்ரீநிவாஸனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளான ஸகலதேவிகளுக்குடைய தேவியாயன பிக்ஷைகஜமதந்த்ரஸ்யணமாக ஸர்வ்ருஷ்யாதிகளைக்கொண்டு செய்யுமஸங்க்யாதங்களுக்கு ஸஹாயபூதையான ஸ்ரீநிவாஸனுடைய ஸம்பத்தை இந்தலோகத்தில் ஸா ம்யமில்லாதயாவனொருவன நிரதிசயவாத்ஸல்யத்தாலே ஸர்வ லோகரக்ஷணைகதீக்ஷிதையாய் மோக்ஷத்துக்குபாயாந்தரங்கா ணாதேயாய ப்ரபத்திநிஷ்டியான உன்னையுபேக்ஷித்து ப்ரஹ்மாதிகளான விதரவேதநாக்ரஹத்தைப்படைய தனை மோக்ஷார்த்தமாக வாஸ்ரயிக்கிறானோ அன்றிக்கே அந்த ப்ரஹ்மாதிகள் ஜகத்காரணைகாந்யமாய அதடியாக ப்ர

ஹுகாயமாந்தரான தங்களுக்கு ப்ரவ்ருத்திமூலமில்லாத ஜ்ஞா
நப்ரகாரத்தைத் தமதிடத்திலாவிர்பவித்துக்கொண்டு ஜ்ஞா
நங்கொடுக்கிறோமென்றால் அவர்களுடைய வாக்யத்தை எவன்
ஸத்யமென்று ஸ்ரத்திபண்ணுகிறானோ அன்றிக்கே ப்ராஹ்மண்ய
த்தாலே ஜ்ஞாநப்ரதரென்று ப்ரஸித்தமானவர்களும் அல்லாத எவ
னேனுமொருவன் சொல்லும்வார்த்தையைக்கேட்டு அவர்க்கு
த்தில் ப்ராமாண்யபுத்தியாலே யாவனொருவன் மத்யஸ்தனாப்ரய
மபண்ணுகிறானோ அவனுக்கு ஸர்வஸாக்ஷாத்காரிணியாய ஸ
ர்வோபாஸநஸமதமாய சாஸ்த்ரவேத்ய வேதார்த்தவா
க்ய மஹர்ஷிகளாலே எத்தனைகாலமாராதித்தாலும் த
ர்சிவராதபடி ஸ்வயம்ப்ரகாஸமுமாய ஸகலதேவதைகளா
லுங்கொண்டாடப்பட்ட மஹாதீபமானது தேவான்னுசென்
று தேடவேண்டாதபடி தானிருக்குமிடத்துக்கு ஸர்வதேசு
த்திலெக்காலத்திலுமிடைவிடாமல் ஸந்நிஹிதமாயிருக்க அந்த மஹா
தீபத்தையும் நீத்து தன்னுடையதாகத்தை போக்கடியாமைய
ன்றிக்கே மேன்மேலும் தாபத்துக்கும் தாகத்துக்கும் காரண
மாய்ப்ரகாலத்திலதராயஹராத்மகமுமாயிருக்கும் ஜலத்தி
லுள்ள அலைகளபோல் தோன்றும் கானல்களாலே விபாஸா
ஸம பண்ணத்தொடங்குவானபோலே ஈத்ருஸனாஸ்வானவா
னென்றபடி

தாத்பர்யம்—உன்னிலவேறுபட்ட மத்யஸ்தத்தாலே பரா
பராவஸ்தையடைகையானது கானலாலே விபாஸாஸம
மபண்ணுவதுபோலே ஈத்ருஸாஸம்பாவிதமென்னுகிறது இவ்வ
ர்த்தத்தை பரதேவதாபாரமார்த்யாயிகாரத்திலேயனாதி ப்ரஸித்தம்
மெய்ம் ஸாக்ஷிகேசஷ்டக்ரேயஷ்டாஸ்த்ரயிகம்ஹரேஃ தேவேஷ்வ
யோக்திஸம்ஸிதாமதிஷ்வபரம்பதிம் । எனகையாலே அவர்கள்பக்
கல் ஜ்ஞாநம்விசம்பித்தும் கிடையாதுஎன்கிறவாக்யத்தாலே இவர்
தாமேவெளியிட்டருளினார் ஸ்ரீ திவாஸ்வநாகம்வேகுயிஸ்வராஜ்ஞிஹீ
நஃ என்கையாலே கமலவங்குடநாயகஃ எனகிறபடியே ப்ராஸ்வரஜ்ஞா
னத்தேடவேண்டாதபடி சுவாரூடஸ்ஸமுள்ள ஸகலஜனங்களாலும
ஸாஷ்மாக அறியப்பட்ட ஸர்வஸமுடையஸ்ரீ திவாஸனுடை
ய ஸ்வாபாரவையாய ஸர்வோகாரதாவான அவனிடத்தில்
ஸாஸ்திபுத்தியில்லாதவனுக்கு மேற்பட்ட புத்திஹீநனும் ஹா

ப்ரவ்ருத்தனுமில்லையென்று தோற்றுகிறது. யோக்யாம்சத்திலாஜ்ஞநத்வத்தை
யின்மையாலே இவன ஸாத்யஸ்வபோது ப்ரபத்யநுஷ்டாநம்
பண்ணவேண்டாதிருந்து அநாகுமேயன்மையுமென்றும் வ்யஜித்தமெ
டவிப்ய ஸ்வதந்த்ரஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்திக்கு ஸ்வாநுஷ்டான ஸாதநஜபான ஸம்ஸ
நீயஸர்வாத்மா ஸ்ரீவைஷ்ணவாஸமூர்ப்பாதாகவருளிச்செய்கையா
லே ஸர்வஶக்திகளான ஸர்வஜ்ஞாதிகளாபகங்களும் ஸர்வஸா
மர்த்தியமும் ப்ரபத்திக்கையாகிற உபாஸநாவிசேஷங்காட்டப்பட்ட
து ஸம்வாதோபாஸநஸம்ஸ்க்ருதயால ஸம்பத்தேஷுபாஸநாவஸ்தம்
பயமுண்டாகையாலும் கீழ்ச்சொல்லியபடி வைஶ்வாவநக்ஷா
த்ராகாரங்களாலுண்டான ஸாயுஜ்யத்தாலும் ஸம்பத்தையுபாஸ்
ஷாகமாகவிவக்ஷிதநார். ஶ்ரீமதிவரனாகையாலேவரவரக்ஷா
ஸமஸ்திவமஸ்மாக ஸம உபாஸநாத்ர ஸ்வ ப்ரபத்யாஸ்ரயணம் பண்
ணுமவனுக்கும் ப்ரபத்ய ஷாவீசிகாஹி: ஸ்வாஸாவாஸஹாக்குமூறா
ள ஸாயுஜ்யத்தில விஶேஷகிரியாஸம்பூர்த்தில்லையென்று தோ
ன்றுகிறது. ஸர்வஶக்திவாவாஸமதி என்று தத்வாதிதமாக
ம வஶீகரணந்த விவக்ஷிதமாம் அம்போது * ஸத்யஜ்ஞாந
ரோவாஸமஸ்: வரஸ்வாபஹாஸதிஸ: । நாயம்ஸாயாமஸா: கிந்துஹி
ஸாயாமஸா: வைஶ்வாஸ்மவம் ॥ என்றாப்போலே வஶிஸ்தஶ்ரீசிகா
வாநத்தாலே விவாஸமஸ்தபண்ணத்தொடங்குமவன் ஶ்ரீசி
காவாநம்பண்ணுமவனல்லன் கிந்து நிரூபணகாரணதயாஸ
ஸமவரவிக்ராவைஷ்ணவுப்கொண்டு மோக்ஷஸாத்யஜாநதீக்ஷிதனை
யிருக்கும் வரவராக்ஷ [illegible] உயையையும் வைக்ஷித்து மோக்ஷ
ஸிஸ்ருக்ஷமாக ப்ரபத்யாஸ்ரயணம்பண்ணுமவனை விவாஸாஸம
நாஸமாக ஶ்ரீசிகாவாநம்பண்ணுமவனென்றிப்படி வர்ஸ்வாவ
ஹாஸிமஸமாயக்கொண்டு ஸம உபாநாஜரவம்ஸப்ரபத்யாஸ்ர
யணம்பண்ணுமவனுடைய ஸம்ப்ரதாயவாநகக்ஷஸாமர்த்தியத்தை உ
ஜ்ஜ்வலிக்கிறதில் [illegible] உஷஜமதியனதிவிடத்தில்
வ ஸக்திஷ்வமுமூர்க்க விவக்ஷிதமாய் அத்தாலே ஸநாதிகஷ்ட
வாஹமடியாக வ ஸக்திவஸ்தான நிபிஜவதாநம் [ஸமுகும்] வ
ராஹிய்ராநாத்ரதிமொவஹிதம் [illegible] வயவிஶேஷண என்றும
வஸவ: வாஸவ: ஸமுஸம் வாமஸ்வமீமயா மதமேதவமோக்ஷ

ந்யாஸ்தே நாதேந்த்ரநாதாயித ஸம்ரக்ஷக: என்றும் சொல்லப்பட்ட தேஶிகன் ஸ்ரீ ப்ரக்ருதஸ்தோத்ரத்தில் தயையில்காட்டில்வே றுபட்ட ரக்ஷகாபாயாந்தரமில்லையென்று காட்டப்பட்டது. ம

இதி

ஶ்ரீரங்கராமாநுஜசரணகமலசஞ்சரீகாயமாணேந

ஶ்ரீ உ. வே. ஶ்ரீ பா வா ஸ்தே வ ந

வேங்கடவரதநாயகாசார்யேண

விரசிதாயாம்

தத்வார்த்ததீபிகாவ்யாக்யாயாம்

ஶ்ரீதயாஶதகஶ்லோகத்ராவிடவ்யாக்யாயாம்

அவதாரிகாஶதகம் ஸம்பூர்ணம் |

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: |

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீநிவாஸபரப்ரஹ்மணே நம: |

தயாஶதகே த்ராவிடவ்யாக்யாஸஹிதே

ப்ரஸ்தாவப்ராரம்ப: |

௧ || இப்படி ப்ரக்ருதஸ்தோத்ரவிஷயராயிருந்தும் ஶ்ரீநிவாஸ உபாயமாக ஶரணாகத்யநுஷ்டானம்பண்ணுமவனைப்போலே ஸாக்ஷாத் பலமாகவும் ப்ராப்யமாகவும் தேவநாயகனைப் ப்ரார்த்தனைப் பண்ணுமவரை ப்ரஶம்ஸித்து இனி ஸகலவிஷயவிதித்துககளாய் ப்ரயோஜனங்களுடைய ப்ரஶ்நாதிதோஷங்களைக்காண்கையடியாக ப்ரஹ்மணம் ஶிக்ஷணீயாநந்தாத்தேவதாஸ்ய: ப்ரதிபாதந ஸேவேஷ்யஸாத்ம்யதிஸம்பவம் எனகிறபடியே தேவநாதஸ்ய தேஶிகருடாயக்கொண்டு அத்யுத்தமராந: என்றுமுபகார ஸ்வரூபமென்றும உபகாரகன்கொண்டாடுகைக்கிடா

ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸம்பந்திகளான ப்ரயோஜநாந்தர பரருடைய போஷியிலும் கலசாதே பரதேவதாவிஷயத்தில் ஸத்வமுள்ள ஸாதிகராயிருக்கும் சிலஸாரவித்துக்கள் தத்வவிசாரதராய் ஸம்ஸார பாயவிஶேஷவ்யாமோஹமான உன்னை யப ஸமாஶ்ரயணத்தை யாகப்பற்றுகிறார்களென்கிறார். ஶுத்தாதிகேதி

௨௰ ॥ ஶுத்தாம்வ்ருத்திம் யதஶதஸ்ராநாயிராஜ்ஞாதிகம்வா
காமேஶ்வர்யை கஶுவஸதே ரவ்யக்திஶக்ராணி ।
வஸ்ராகாஞும் ப்ரணிஹிதவதீம் பாமேநந்த்யஸா
ஶேஷ்யஸாரா ஷிஜ்ஞாஜஸதிக்ருதிநஸ்ஸம்ஶ்ரயந்தே ஏதே
ஸுராம் ॥

பதாந்வய: — ஏதே ஜகதி ஸாரஜ்ஞா: க்ருதின: ஶுக்லவஸதேர்வி - ஶுத்தாம் - வ்ருத்திம் - யதம் - ஶதஸ்ராநா ஶுயிராஜ்ஞாதிகம்வா - [ஶாதி] - காமே ஶக்திஶக்ராணி ப்ரஷ்டா - ஶநந்த்யஸாமேப்ய - பாமே தே - வஸ்ராகாஞும் ப்ரணிஹிதவதீம் - ஸுராம் - ஸம்ஶ்ரயந்தே ।

பதார்த்த: — இவ்வுலகத்திலே ஸாராம்ஸத்தையறிந்த ஸாமர்த்யவான்கள் அதஶ்ஶர்வனுக்கும் ஶுப்ரஜ யஶஸ் பணம் ஏவற்றொழில் செய்யுமவர். ஸாவர்ஹனாதும் முதலானவைகள் காமவிஶேஷத்தில் காரர்யங்களாகாமையைக் கண்டு வேறொருவரால் ஸாத்யமல்லாத ரக்ஷணத்தில் ஶ்ரிய:பதியை நியதம்பண்ணி நின்றிருக்கும் உன்னையே ஆஶ்ரயிக்கிறார்கள்.

தாத்பர்யார்த்த: — அதஶ்ஶர்வ ஸர்வநாதுர்ஷ்டி நிஷ்மஜஷ்ஜ தங்களுக்கும் ஸ்ரஷ்டாவாய நான்கு முகங்களாலும் நான்கு வேதங் களையெக்காலத்திலும் முழங்கும் வைஸவமுள்ளவனாய் பெருமா ளுடைய நாபீகமலத்தில் பிறந்தவனை நான்முகனுக்கும் ஶிவ ஸ்ஸுதத்தாலே * மஹாதேவஸ் ஸர்வமேதே மஹாத்மா ஹுத்வாத்மானம் தே வதேவோ பபூவ । என்கிறபடியே ஸர்வமேதயாகத்திலாத்மஹோ மத்தாலே மஹாதேவனென்றும் தேவதேவனென்றும் பேர்பெற்று ஸர்வஜகத்ஸம்ஹர்த்தாவாய ஸர்வஜ்ஞனுமான ருத்ரனுக்கும் ஶ்ரேஷ்ட காயிபத்யமாகிற பாரமைஶ்வர்யம் பெற்றமையால் ஐஶ்வர்யமென்று ம் [ஸ்ரீ] யோவஷட்கரோதி தத்ரஹோதா ஸ்ருதஹோதாரம் என

ருவ்ருத்ரஸர்வயத்தாலே உக்ரனென்றும் பேர்பெற்று உ
க்ராணிவல்லபனான தேவேந்த்ரனுக்கும மற்றும் ஸ்வர்லோகத்திலுள்
ள அகர்த்தி முதலானவர்க்கும் தன்னுடைய வாதேஜூ செல்லு
தல் ஸர்வலோகமும கொண்டாடுகைக்கீடான கீர்த்திவிசேஷம் நிர
திசயமாயிருக்கும் யதஸ்ஸு பலவேவல்தொழில்காரரையு
டைத்தாயிருக்கை. ஸகலதேவர்களும் ராஜாக்களும் யதாஸம்பவ
ம தன்னுடைய பாதபீடத்துக்கு த்தங்களுடைய கிரீடாக்ரங்களா
ல் ப்ரவாஹத்தாலாலத்திவழிக்கும்படியானவாயிராஜ்யஸம்பத்துவிஜி
கீஷாதீயரானயாதவர்கள் இவனொரு உதயனென்று தன்னிடத்
தில் விஶ்வாஸரம்படியான ஸௌந்தர்யவிசேஷம் ஶௌர்யாதிகளா
ன வாத்ஸல்யாணங்களுடைய பரிபூர்த்தி இவை முதலான வைபவ
ங்களனைத்தும் இப்படிப்பட்ட வைஶ்வர்யஸம்ருத்திக்குக் காரண
மான பாண்யவிசேஷம் தன்னுடைய ஸுகத்தைக்கொடுதத்துத்த
லேசாயுங்காலத்தில் ஒரு ஸ்வபத்தையுங்கொடாதவளவன்றிக்கே
விவிதவிபரீதங்களையும் கொடுக்குமவையாயிருக்கும் ப்ராகார
த்தைக்கண்ட ஸாரஸாரவிவேகஜ்ஞதமரான
ஸாத்விகள் கீழ்ச்சொன்ன தோஷங்களுடன்கூடிய ஸவைஶ்வர்
யங்களையுமநாதரித்து ஸாத்விகவிசேஷத்தாலே பதவிசேஷம்
பெற்ற உர்வஶ்யரான ப்ரஹ்மேந்த்ராதிகளுக்கும் அவருக்கும் மே
லான ருத்ரருக்கும் அவரிலும் மேன்மையுடைய ஸர்வேஶ்வரஸம்ஸார
ரான நித்யஸூரிகளுக்கும தங்களால் கொடுக்க ப்ரஸக்திஸம்மு
மில்லாத மோக்ஷப்ரதாநபூதமான பாதாரவிந்தவிஷயத்தில் *
ஊர்த்வக்ஷ்யஸஹஸ்ரஷீகேஶோ தேவ்யாகாரணரூபயா । ரக்ஷகஸ்
ஸர்வஸித்தாந்தே வேதாந்தேஷுவிசீயதே ॥ என்கிறபடியே பெரியபி
ராட்டியாருடன் ஸர்வரக்ஷணயஜ்ஞதீக்ஷிதனான பரமபுருஷனைக்
கட்டளையிடாகிற்குமுன்னையே ஸிதோபாயமாகப் பற்றுகிறார்க
ள். அதாவது ஸ்வாயிகாரரூபஸக்தி ப்ரபத்த்யந்தரப்ரஸங்
நீயனாயிருக்கும ஸஹஜகாருண்யாம்ருதனான பரமபுருஷனையே
ஸிதோபாயமாகநிக்ஷேபித்து தகப்ரணரூபங்களாயிருக்
கும் ஸக்திப்ரபத்திகளை யதாயிகாரமாக வந்நுஷ்டிக்கிறார்கள். இப்ப
டியுனனைபபற்றுமவரே ஸாதவான்களென்றபடி.

மகா

தாத்பர்யம்— அநாதிகாலஸஞ்சிதமாயிருக்கும் அபராதங்களனைத்தையும் ஸாக்ஷீயமாயிருப்பதேதேனுமொரு வ்யாஜத்தாலே க்ஷமித்து மோக்ஷங்கொடுக்கை நிர்ஹேதுக க்ருபாகார்யமாகையாலும் இப்படி வ்யாஜமாத்ர ஸாபேக்ஷத்தாலே பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநந்தாநுபவ ஸுகர்வ நிரதிசய புருஷார்த்தவிசேஷப்ரதாநம் பண்ணுகையானது பெருமாளும் பிராட்டியுமேகரஸராய்க் கூடி ஸங்கல்பித்தாலல்லது நிர்வஹிக்கப்படமாட்டாதாகையாலும் அநந்யஸாத்யே ஸ்வாபீஷ்டே ப்ராபகாணாம் ப்ரணிஹிதவதீம் என்கிற வாக்யத்தாலே மோக்ஷப்ரதனை ஸ்ரீவிசிஷ்டனாகவும் அவன் செய்யும் மோக்ஷப்ரதாநத்தை நிர்ஹேதுக க்ருபாகார்யமாகவுமருளிச்செய்தார். அன்றிக்கே நஸம்ப்ரதாநஸாதாரணே விப்ரதாநவிதிவத்தமே । ஸர்வமேதத் ப்ரஸக்தம் தம்விநாப்ராபத்தௌ ஸாதகம் ॥ என்கிற ப்ரமாணாநுஸாரத்தாலே ஸாதகமாயும் பாதகமாகவும்ஸ்ரீ பண்ணுகிறதும் நிஷ்கிருஷ்டமாய் ப்ரபத்தியென்று மாநிக்ஷண ஸாதநம் இங்குற்ற ப்ராமாண்யத்தாலே விவக்ஷிதமென்றும் சொல்லலாம். அப்போது ப்ராமாணஸாதநத்துக்கு ஸாத்யஹேதுஸாதநனை ஸ்ரீயஃபதியே ப்ரமாணவிசேஷமாய்க்கொண்டு ப்ராமாண்ய ஸாபேக்ஷமுமாயிருக்கும் மோக்ஷப்ரதாநத்திலும் ஹேதுவாக வேணுமென்று ஸித்திக்கும். அப்போதும் ரக்ஷாபேக்ஷாவெவி ஸத்யம் ஹேதுஸாபேக்ஷகாரியமானாலும் இப்படிப்பட்ட ரக்ஷணத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கையானது நிர்ஹேதுக க்ருபாகார்யமாகையாலே ப்ராமாணகாநாம் ப்ரணிஹிதவதீம் என்றருளிசசெய்யக் குறையில்லை. வ்யாஜமுதலான வைபுல்யஸங்கள் விபரீதஸமத்தைக் கொடுக்கும் ப்ரகாரமாவது தன்னுடைய வ்யாஜ்ஜையை ஸர்வஸாக்ஷித்துக்கொண்டிருந்த வொருவன் தனக்கு விபரீதகாரம் வந்தவாறே ப்ரத்யாஜ்ஜை பண்ணுதல். அதாவது உன்னுடையவ்யாஜ்ஜையை நான் வஹிக்கவேண்டியதற்கென்ன காரணமுண்டோ? என்னுடைய வ்யாஜ்ஜையைத்தான் நீ வஹித்தாலாகாதோ என்று சொல்லுதல் முதலானவை. இப்படியே ஒருவனுக்குப் பணமுள்ளவனென்று யசஸ்ஸுண்டானால் இவனிடத்தில் பணமில்லாவிடினும் அந்த யசஸ்ஸையே காரணமாகக்கொண்டு சோரர் முதலியவர்களிவனை நிர்ப்பந்திக்கும்படியாகுகை. கேவலயசஸ்ஸானது இ

ப்படிப்பட்ட ஶௌர்யத்தைக்கொடுக்குங்கால் வாஸ்தவமான யத்னமின்னதென்செயயுமென்று சொல்லவேண்டியதில்லை. இவனை யதாஶ்ரித்து ஜீவித்திருந்த வேவல்தொழில்க்காரர்களும் இவனுடைய காமவைஷம்யத்தை எதிர்பார்த்து இவனைக் கயிறுமுதலானவற்றால் கட்டி நிபந்தியித்து இவனுடைய பணத்தைமுழுகக அபஹரிப்பார்கள். ஆயிரராஜ்யஸம்பத்தும இவனுடைய ஸந்தேஶத்தை ப்ரதீக்ஷை பண்ணுநிற்கும் ஸாமந்தராஜாக்களாலே அதாவது இவனைச்சுற்றி நாநாதேஶங்களிலிருக்குமநந்த தேஶாதிபதிகளாலே யாகம முதலிய உபாயத்தாலபஹரிக்கப்படும. இப்படிப்பட்ட தநக்லேஶம்வருங்காலத்தில இவனுடைய ஸௌந்தர்யம் ரூபங்கள்முதலானவை சொல்லாமலேயோடிவிடும். இப்படியால் ஸர்வவியமான வைஶ்யஸம்ருமம காமபூஜாவத்தாலே விபரீதபலங்களைக் கொடுக்குமென்று கண்டுகொள்வது. ஜிதமென் கிற ஸம்போதன ஸ்துதியிலும் க்ஷிதமாய் ஜிதஸாரா ஹிதா: ஜிதக்ருதா: என்றுஸிக்கையாலே உன்னுடைய கடாக்ஷவஶத்தாலே ஐஶ்வர்யவிஶேஷமபெறறு வாழாநிற்கும ப்ரஹ்மாதி ஸூர்யாதி தேவதைகளை காற்கடைக்கொண்டு அநந்யஸாதநமாக ஸர்வஸ்வமாக உன்னையாஶ்ரயிப்பவர்க்குமேல்பட்ட ஸாரவித்துக்களும ஸாமர்த்யவான்களும உலகத்தில் இல்லை யென்று ஸொல்லுகிறது. க.

॥ க ॥ இப்படிஸாரவித்துக்களான முமுக்ஷுக்கள் அதர்வத்தைவை ஸ்ரீமளவாகவுள்ள ஸவைவர்ஷ்யவழித்தையும் ஸர்வஸாக்ஷிஸ்ரக்ஷக ஸ்வஶிஷ்டாத்ருஷ்டமென்ற நாதரித்து உன்னையே அநந்ய ஸாதநமாக பற்றுகிறார்களென்றருளிச்செய்து இனிகீழ்ச்சொல்லிய விரக்தமொழியில் ஸ்ரமணரான சில ஸஹாயாவாகள் ஸ்தோத்ரத்ருஷ்டமான வைஶ்வர்யத்தைப்போலவே நிரஸ்தநிவிருத்தோஷமாயிருக்கும் நிரதிஶய ஸாரமான மோக்ஷத்தையும நாதரிதது உன்னுடைய ஸ்ரீவத்ஸத்தாலே பெருமைபெற்ற ஸ்ரீநிவாஸகடாக்ஷத்திலாவல்கொண்டு திருமலையில் ஜந்மத்தை யிச்சித்தார்களென்கிறார். ப்ரஜாபதேத்யாதி॥

௨௭ ‖ ப்ராஜாபத்யப்ரப்ருதிவிபவம் ப்ரேக்ஷ்ய பர்யாய
து:கம் ஜந்மாகாங்க்ஷந் வ்ருஷகிரிவநே ஜங்கமம் த
ஸ்தாவரம் வா । ஆஶாஸாநா: கதிசந விபோ ஸுகப
ரிஷ்வங்கயோக்யே ஸங்கீகாரம் க்ஷணமபி தயே ஹார்த்த
தேஜோதயாம் தே: ‖ ‖௨௭‖

ப—ய:— ஹே தயே- கதிசந ப்ராஜாபத்யப்ரப்ருதிவிபவம்- பர்யாயது:கம்- ப்ரேக்ஷ்ய ஸுகபரிஷ்வங்கயோக்யை:- ஹார்த்ததேஜோதயை:- விபோ:- அபாங்கை:- க்ஷணமபி- ஸங்கீகாரம்- ஆஶாஸாநாஸ்ஸந்த:- வ்ருஷகிரிவநே- ஜங்கமம்— தத்ஸ்தாவரம் வா- ஜந்ம ஆகாங்க்ஷந் ‖

ப—ர்த்த:— தயையே சில பாக்யஸாரவத்ர்கள் சதுர்முகைஶ்வர்யம் முதலிய ஸமஸ்தைஶ்வர்யத்தையும் பர்யாயது:கமாகப்பார்த்து உன்னுடைய ஸமாஶ்ரயணத்தாலே பெருமைபெற்றவைகளாய் ப்ரீதியைமேற்கொண்டவைகளுமான ஸ்ரீநிவாஸனுடைய கடாக்ஷங்களாலொருக்ஷணமாவதங்கீகாரத்தை யாஶாஸியாநின்றுகொண்டு திருமலையில் அசையும் பொருள்களுடையவாவது அசையாப்பொருளகளுடையவாவது ஜந்மத்தை யிச்சித்தார்கள்.

தா—ர்த்த:—கீழ்ச்சொல்லிய ஸாரவித்துக்களில் வைத்துக்கொண்டு மநஸ்ஸுக்கும் வாக்குக்கும் விஷயமல்லாத மாஹாத்ம்ய விசேஷமுடைய குலசேகரப்பெருமாள் முதலிய சில ஸாத்த்வ ப்ரதாநர்கள் சதுர்முகைஶ்வர்யம் முதலான ஐஶ்வர்யவர்க்கங்களனைத்தும் பர்யாயது:கமாயிருக்கும்படியை விசதமாகக்கண்டு. அதாவது ஸுகமென்று பேருள்ளவோர் து:கவிசேஷமாக நிர்த்தாரணம்பண்ணி அதை த்ருணீகரித்து இப்படிப்பட்ட து:கஸம்பந்தமொன்றுமில்லாமையாலே முழுக்கவேகரஸமாய் அளவிறந்ததாய் எக்காலத்திலுமழிவில்லாததாய ஸ்வரூபத்துக்கு உசிதமுமான மோக்ஷரூபபரமபுருஷார்த்தத்தையும் விரும்பாமல் உன்னுடைய ஸமாஶ்ரயண விசேஷத்தாலே விநாயிகளாகப்பட ஸர்வருங்கொண்டாடும்படியான வைபவமுள்ளதாய் விஷயவாஸிகள் நிறைந்து ஸ்ரீநிவாஸனுக்குள்ள ப்ரீதிவிசேஷத்துக்கு ப்ர

காமுகமாய் நம்முடையவனென்றபிமானிக்கையாகிற ஸ்ரீநிவாஸனுடைய வம்சீகாரத்துக்கு ஸூசகமாய் அதாவது அவன் திருவுள்ளத்திலிருக்கும் வம்சீகாராபிப்ராயத்தைக் கண்ணாலே கண்டாற்போல ப்ரகாசமாகக்காட்டாநிற்குமதாயிருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய கடாக்ஷபாதவிசேஷத்துக்கு ஒருக்ஷணமாவது பாத்ரமாயிருக்கையாகிற அபாங்கலக்ஷ்யத்தை விரும்பி அந்த அபாங்கலக்ஷ்யத்தினுடைய ஸித்த்யர்த்தமாக அவன் நித்யவாஸம் பண்ணும் திருமலையில் ஜங்கமமென்றும் ஸ்தாவரமென்றும் விபாகத்தையும் அவைதன்னில் உத்க்ருஷ்டாபக்ருஷ்டவிபாகத்தையும் எதிர்பாராமல் (பாட்டு) எம்பெருமான் பொன்மலைமேலேதேனுமாவேனே என்கிறபடியே ஏதேனுமொரு ஜந்மத்தை ஆகாங்க்ஷிதார்களென்றபடி.

தாத்பர்யம்—தயையாவது தன்னுடைய ப்ரயோஜநத்தைக்கணிசியாமல் ஒருவனுடைய து:க்கத்தை நீக்கவேணுமென்றுண்டாகும் இச்சாவிசேஷம் ஹார்த்தியாவது ஒருவனுக்கு வேண்டுமிஷ்டத்தைக்கொடுக்கைக்கு ஹேதுவான ப்ரீதிவிசேஷம் ஸ்ரீநிவாஸகடாக்ஷபாதத்தில் தயாஸம்பந்தமில்லாத பக்ஷாந்தரமும் ஜந்துக்களை அனுக்ரஹிக்கவல்லதாயிருக்கையாலே அதாவது ஒருவராலுந்தடுக்கவொண்ணாத வெம்பெருமானுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யவிசேஷமடியாக சரணாகதராயிருப்பவரான ப்ரபந்நர்களுக்கு கல்பகோடிஸஹஸ்ரகாலமநுபவித்தாலும் மாளாத பலவிசேஷங்களைக்கொடுக்குமதாயிருக்கையாலே இப்படிப்பட்ட அநர்த்தவிசேஷங்களொன்றும் பிறவாதபடி அக்கடாக்ஷபாதத்தில் தயைக்கு யாவதாத்ம ஸம்பந்தந்தோற்றுகைக்காக கடாக்ஷபாதரைக்கும் தயைக்குமுண்டான ஸம்பந்தவிசேஷத்தை ஸூசிக்கவாசகமான பரிஷ்வங்கரூபத்தாலே காட்டியருளினார் கடாக்ஷபாதரைக்கும் தயைக்குமுள்ளவிப்படிப்பட்ட ஸம்பந்தவிசேஷமானது ஸாபேக்ஷணனென்றும் ஸ்வாமிநாதனென்றும் ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமத்தில் படிக்கப்பட்ட திருநாமங்களை அந்வர்த்தங்களாக்குகையாலே அதாவது ஸத்யார்த்தங்களாகப்பண்ணுகையாலே க்ருதநிஷ்ரேயஸ: என்று அவனுடைய கடாக்ஷங்களை தயாஸம்ஸ்ருஷ்டவிசேஷத்தாலே பெ

ருமைபெற்றவைகளாகவருளிச்செய்தார் இவ்விடத்தில் * ஸா
நுபந்தப்ரகடிததயே ஸ்வாமித்வ வாத்ஸல்யாதிபிர் ஸம்பந்திபி:
என்று ஸ்ரீஸூக்தியிலருளிச்செய்தபடியே தயாஸ்நேஹங்களோடு
ஸஹசரமான வாத்ஸல்யமும் விவக்ஷிதம் வாத்ஸல்யமாவது தோஷ
போக்யமடியாக ஆஸ்ரிதர் திறத்திலுண்டாகும் பரிவுடைமைக்கு ஹே
துவான ப்ரேமவிசேஷம் ஞானஸாரவஸ்ரேபங்களான தயாவாத்ஸல்
ப்ரேமங்களுக்கு கடாக்ஷஸம்பந்தமாவது அகவாயிலிருக்கும் தயா
திகுணங்களை வெளியிடும்படியான கடாக்ஷஸந்நிவேசவிசேஷமெ
ன்று கண்டுகொள்வது அகவாயென்பது அந்த:கரணம். இங்கு
அபாங்கை: க்ஷணதத்வ்ரீதகாரதாபாஸாதா: என்று க்ஷணகாமி
கடாக்ஷத்தை பஹுவசநாந்தத்தாலே நிர்தேசிக்கையால்
ஆஸ்ரிதர் விஷயத்தில் பரவாநிற்கும் க்ஷணதாகுகாமிகேயான
ஸ்ரீநிவாஸகடாக்ஷமாலையானது ஸ்ரீரங்கநீதகணிவ ஸ்ரோத்ரத்தி
னின்று ஹ்ருதியில் பெருகாநிற்கும் நிஸ்ரயாலைபோல் அதா
வது அரிவிவெள்ளம்போல் ஸம்ப்ரதீதமாயிருக்கும் விதிகுசல
களான சிற்றலை பேறலைகொண்டு பரவாநிற்கிறதென்று தோற்று
கிறது இத்தாலே வாத்ஸல்யாதிவ்யஞ்ஜக விதிசு ஸந்நிவேசாசு
வ ஸம்ஸ்தாந பாஹுல்யத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி க்ஷணதாகுகாமிக
கடாக்ஷத்துக்கு பாஹுல்யத்தை யுபசரித்தாரென்று ஸூசித்த
து இப்படி எம்பெருமானையாஸ்ரயித்தவர்கள் அவனுடைய
க்ஷணகாமிகடாக்ஷதாகுத்தாலே த்ருப்தராகிறாராலும * க்ஷணே
விதேயஸ்ரீஹோதிவ்ய ஸூஹ: என்றும் (பாட்டு) இத்திசைக்கென
றும் பிணைக்கொடுக்கிலும் போகவொட்டாரே என்றும் (ஸூ)
அநாவ்ருத்திஸ்ஸப்தாத் என்றும ஹாஷ்டம் நசபுநராவர்த்ததே ஸம்
ஸாரத்யம் ப்ரியம்ஜ்ஞாநிநம் ப்ராப்யாவிதாவ துர்யிஷ்டி என்றும்
சொல்லுகிறபடியே இவர்களுடைய க்ஷணவிரஹத்தையுமவன்
பொறுக்கமாட்டாதவனாயிருப்பன் இவ்வர்த்தம் வேதநஸ்ரீ
யையான பிராட்டியினுடைய க்ஷணமாத்ரவிரஹத்தையும் பொ
றுக்கமாட்டாத பெருமாளுடைய வாக்யத்தாலும் வ்யஞ்ஜிதம்.
* சிரஞ்ஜீவதி வைதேஹீ யதிமாஸம் தரிஷ்யதி நஜீவேயம் க்ஷணமபி
விநா தாமஸிதேக்ஷணாம் என்றிறே. அவன்பாகரமிருப்பதுஇவ்விட

த்தில் க்ஷணமாத்ரஸாத்யமான ஸ்ரீநிவாஸகடாக்ஷவிஷயதையினுடைய ப்ராதாந்யம் ஶப்தமாக ஸித்தித்தாலும் ஸூரிகளாலே செய்யப்படும் ஸ்ரீநிவாஸதர்ஶநத்தினுடைய ப்ராதாந்யமும் இங்கு அர்த்தமாக விவக்ஷிதமென்று கொள்ளவேணும். அதேதென்னில் * யஶ்ச ராமம் ந பஶ்யேத்து யம் ச ராமோ ந பஶ்யதி । நிந்திதஸ்ஸ வஸேல்லோகே ஸ்வாத்மாப்யேநம் விகர்ஹதே ॥ என்று இவனவனைக் காணாவிடிலும் அவனிவனை கடாக்ஷியாவிடிலுமிவனுக்கு நேரிடும் லோகநிந்தையும் ஸ்வாத்மகர்ஹணமும் ஸமானமாக விறே சொல்லப்பட்டது. பெருமாள் திருமொழியில் திருவேங்கடமுடையான் விஷயமான ஊனேறு செல்வத்து உத்க்ருஷ்ட தஶகத்தில் முதலிரண்டு பாட்டுக்களாலே கோனேரிவாழுங் குருகாயப்பிறப்பேனே யென்றும் மீனாய்ப் பிறக்கும் விதியுடையேனாவேனே யென்றும் ஸாத்த்வஸாம்யதையில்லாமையால் கைவல்யைஶ்வர்யாதிஸஹிதமான திர்யக்ஜந்மத்தை ஆஶம்ஸித்தவர் வேண்டும் கைங்கர்யங்களை யதாமநோரதமாகப் பண்ணுகைக்குறுப்பான ஸ்தாவரத்வமபேக்ஷிதமுள்ளதென்று கொண்டு மூன்றாம்பாட்டில் (பாட்டு) வேங்கடக்கோன் தானுமிழும் பொன்வட்டில் பிடித்துடனே புகப்பெறுவேனாவேனே யென்று ஸ்தாவரஜந்மத்தை அபேக்ஷித்தார். இப்படி அபேக்ஷித்தவர் ஸ்தாவரதிர்யக்ரூபமான ஜந்மஜந்மங்களிரண்டிலும் ஸ்வாராத்யமாக தேஶாந்தரகமனம் நேரிடும்போது யந்முஹூர்த்தம் க்ஷணம் வாபி வாஸுதேவோ ந சிந்த்யதே । ஸா ஹாநிஸ்தந்மஹச்சித்ரம் ஸா ப்ராந்திஸ்ஸா ச விக்ரியா ॥ என்கிறபடியே அவனுடைய கடாக்ஷத்திற்கும் அவனுடைய ஸம்யக்விஶேஷதர்ஶநத்துக்கும் புறம்பாகுகையாகிற மஹாஹாநியை நினைத்து நாலாம்பாட்டு தொடங்கி யொன்பதாம்பாட்டளவாக வுள்ளவாறு பாட்டுக்களிலும் (பாட்டு) தம்பமாய் நிற்குந் தவமுடையேனாவேனே உத்க்ருஷ்ட வாக்யங்களாலே நிரந்தர ஸ்ரீநிவாஸகடாக்ஷபாத்ரபூதமாயும் அவனுடைய நித்யதர்ஶநத்துக்கு ஹேதுவாயுமிருக்கும் ஸ்தாவரஜந்த்

தைவிரும்பினார் இப்படிபலவகைப்பட்ட ஐச்வர்யாதிஜந்மங்களை வேண்டினவர் ஸர்வஸ்வாமியுமுள்ளதேயாயினுமாழ்வாராலபெக்ஷிக்கப்படாத ஜந்மவிசேஷங்கள்பரமைகாந்திக்கபேக்ஷாஸ்பதங்களன்றென்று நினைப்பாரைத்தெளிவிக்கைக்காகப்பத்தாம்பாட்டில் (பாட்டு) எம்பெருமான் பொன்மலைமேலேதேனுமாவேனே யென்கிற பாசுரத்தாலே * யயாகயாசவிதயா ஸம்பந்தஸ்தாவா வஸ: என்றுசொல்லப்பட்ட ஸர்வஸம்பந்தத்தை வெளியிடாநின்றுகொண்டு திருமலையில் ஜந்மப்ராப்யத்தை யைத்தலைக்கட்டினார் இப்படி ஸாதாரணமுமாயும விசேஷணமுமாயும் ஸர்வஸம்பந்தமுடைய ஐச்வர்யாதிஜந்மங்களையபெக்ஷிக்கத்தொடங்கினவர்கீழ்ச்சொல்லியஜந்மங்களனைத்தையும்தன்னுடையபெருமைத்தாலேவிளாக்கோல்கொண்டிருக்கும் அதாவது ப்ராவித்துக்கொண்டிருக்கும் அவன் திருமுகவாசல்படியான ஜந்மத்தையே பரமஸாதனமாகக்காட்டாநின்றுகொண்டு (பாட்டு) படியாய்க்கிடந்துன் பவளவாய்காண்பேனே யென்று கடசியாக ப்ரார்த்தித்தார் இஜந்மத்திலுள்ளபெருமைமாவது * கதாபுநஸ்ஸங்க ரதாங்கல்பக த்வஜாரவிந்தாங்குசவஜ்ரலாஞ்சநம் | த்ரிவிக்ரமத்வச்சரணாம்புஜத்வயம் மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி ॥ என்றும் மத்யம் கதாஹம் ஸர்வதாதாம்புஜ த்வயம்ஸிரஸாஸங்க்ரஹீஷ்யாமி என்றும் (பாட்டு) அருளாநின்றுள்களையெனக்கே என்றும் பகவானுடைய ப்ராப்தஸ்பர்சாபேக்ஷையற திருமலையில் விஹாரஸஞ்சாரப்ரயோஜனமாக ஸ்ரீநிவாஸன்புறப்படும்போதெல்லாம் கர்ப்பகவல்லியாலே அதாவது இவ்வழிக்குவேறுபட்டவழியில்லாமையாலே நேரிடும்படியான அவனுடைய பங்கஜகமலசோபிதமான திருவடியின் பதுமரேகாவிசேஷமும் ஒருவனொருதெய்வவிசேஷத்துக்குப்போகவேண்டினால் முன்னடிபார்த்துப் போகவேணுமெனகிற ந்யாயத்தாலே உபயவிபூதிஸாம்ராஜ்ய ஸூசகமான கிரீடத்தாலலங்க்ருதமான தன்னுடைய திருமுடியைத்தாழ்த்தித்தான்செல்லவேண்டும் வழியாயவன் கடாக்ஷிக்கும் காலத்தில் பரமபோக்ய

பரிமளோத்பாதகத்வாரத்தாலே ஶயந்தனுமானவனுடைய பாத
யோஷிதாஸம்ஶ்லேஷஸம்ஶ்லிஷ்டமும் ஸ்வஸம்ஶ்லேஷஜமாய் ஸகல
பாபக்ஷாலனக்ஷமமாய கங்கையானதுபோலே ஸ்வயம்போக்ய
மாயுமிருந்துள்ளவனுடைய கடாக்ஷமாகிய விஶேஷத்துக்கு பா
த்ரமாகுகையாகிற ஸௌபாக்யமும் -இங்கு- பவளவாய்காணீரே
யென்று ஸ்வாத்மகமானவனுடைய திருமுகமண்டலஸௌந்
தர்யத்தை வாசிகமாகவனுபவித்தாராகிலும் ஶ்ரீமத்ராமாயண
ஶ்ரவணத்திற்சொன்னபடியே அதிஸந்தோஷஸாரமானவ
னுடைய கடாக்ஷாம்ருதவிஷயமாகிற பாதாரவிந்தவிஶேஷமு
மிவ்விடத்தில ஸ்வீக்ருதமென்றுகொள்வது. படியென்கி
ற பதத்தினுடைய ஸ்வ ஸ்வாரஸ்யத்தாலே திருவடிஸம்பந்தமாகிற
ஸௌவிஶேஷ்யமிங்கே ஸித்தமாகிறது. இங்கு ஶ்ரீவைஷ்ணவாக்ரேஸ
மானவன்திருமுக ஸௌந்தர்யத்தை அனுபவிக்கவேண்டியிருக்
க அதிலேகதேஶமாயிருக்கும்பாதத்தினுடைய ஸௌந்தர்யத்தை
யனுபவிக்கைக்கடியென்னெனில இவர்தாம் ப்ரபத்தியுக்தஸம்ப்ரதா
யஜ்ஞமாகையாலே கல்லைப்பெண்ணாக்கும் வைபவமுள்ளவனு
டைய பாதாரவிந்தஸம்பந்தத்தாலே தமக்கு ஸஹ்ருதயமான ஸ்
தாவமும் அதடியாக விஶேஷமாய் ஸாக்ஷாத்ஸந்நிதியாயிருக்கும
வன்திறத்தில் ஶ்ரீசரண ஸக்திபக்ஷமுடையரான தமக்கு ஸ
ர்வஜநஹ்ருதயரஞ்ஜகமான பாதபங்கஜாவலம்பவிஶேஷத்திலுள்
ள ஈடுபாட்டாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவஸார்வபௌமரான ஸ்ரீந
ஞ்சீயருடைய பாதாரவிந்தாஶ்ரயத்தாலே தங்களிடத்திலாசார்ய
ஸ்வபாவரான மற்றவாழ்வார்கள்போலன்றிக்கே ஸ்வதஸ்ஸித்தஸாக்ஷா
த்வயான ஆண்டாளைப்போலே ஸம்ஶ்லேஷத்தில ஸ்வரஸமான
ப்ரீதிகார்யமாவமும் ஸம்பாவிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஆதரவு
யில் நேரிடுமவனுடைய பாதாரவிந்தஸம்பந்தவிஶேஷத்தாலந்த
பாதாரவிந்தாஸ்வாதத்துக்கு முன்னடியாயிருக்கும் ஸாரஸ்வஸ்திபத
நமானபாதஸந்தானத்தினுடைய ஸம்பாவிதார்த்தத்தை
யுபலக்ஷிக்கிறார். அன்றிக்கே பெரியபிராட்டியாருடைய ஸௌந்
தர்யவைபவவிஶேஷங்களாலே ஸ்ரீமத்ப்ரணிதானமாயிருக்கை

யாலே [illegible] நினைத்த போதவனருகேசெல்லுகைக்கு [illegible] [illegible] மாயிருக்கைபடியாக அவனுடையவ யத்தில் தமக்குண்டான [illegible] விசேஷத்தாலே பவளவாய்காண் பேனென்றுறென்றும் [illegible] க்கலாம். அன்றிக்கே * [illegible] [illegible] — என்கிறபடியே [illegible] [illegible] மாக [illegible] [illegible] வரிக்கும்படியவனுடைய [illegible] விசேஷத் தைபுண்மையாகக்கண்ட [illegible] யான பெரியபிராட்டி யாருடைய [illegible] விசேஷங்களுக்க [illegible] ஜகங்களா ன [illegible] விசேஷங்களாலே கிளிகொத்தினமாயபழத் துக்குப்போல அவ்வயத்துக்குண்டான [illegible] விசேஷத்தைக் காண்கையடியாக [illegible] த்திலுண்டான [illegible] விசே ஷத்தாலேபவளவாய்காண்பேனென்கிறுரென்றும் [illegible] ம்பண்ணலாம். [illegible] த்துகளும் [illegible] களில் [illegible] தங்களான [illegible] களுக்கும்அவற்றுக்காயார [illegible] மான [illegible] களுக்கும் [illegible] த்தாலே தன்னு டையகோப்புக்குலைதழியும்படியான [illegible] விசேஷம் [illegible] மாகையாலும் [illegible] த்துக்கு [illegible] ம் [illegible] கையாலும் ஸ்ரீ [illegible] னுடைய [illegible] யில அவனுடைய [illegible] ம்பெருந் [illegible] த்துக்கு [illegible] வருமா கையாலும் [illegible] ங்களான [illegible] ங்களுடைய [illegible] மாகையாலும் இப்படிப்பட்ட [illegible] விசேஷத்துக்கு [illegible] யில் [illegible] மேகுமா [illegible] மென்கிற திருவுள்ளத்தாலு ம் அவன் கோயில்வாசல்படியான [illegible] த்தைக்கடசியாக [illegible] த்தார். அன்றிக்கே [illegible] ம்வளருகையே [illegible] மாகவு டைய [illegible] மயமான திருமலையில [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] னுமாயிருக்கு முன்னுடைய [illegible] த்தாலே [illegible]

[illegible]மாயிருக்கும் [illegible] ஜநகிசேஷ மடியேனுக்கு [illegible]வேணுமென்று [illegible]க்கிறானென்று மதிப்ராயஞ்சொல்லவடுக்கும — படியாய்க்கிடந்துன பவளவா ய்காண்பேனே — படியாய் மலர்மகள் நிலமகள் முதலிய பிரா ட்டிமார்கள் கைவருடமலர்பொதிர் சிவக்குமலகளாத மெல்ல டிகளை [illegible]மாக [illegible]பண்ணும்படி [illegible] [illegible]மானதிருமுகவாசல்படிாஜுவத்தாலேகிடந்து [illegible] [illegible] உன்னுடைய [illegible] விசேஷத்தாலே [illegible]யமவந்தாலும படியான கோ ப்புக்கொலையாதபடி [illegible]மாய்க்கிடந்து உன [illegible] [illegible]களுக்கு [illegible]ம்படி [illegible] [illegible] [illegible] உன்னுடைய பவளவாய் பெரியபிராட்டியாருடைய [illegible] [illegible]ங்களாலே [illegible] [illegible]யத்தால[illegible] [illegible] மான பவளம்போன்ற வயாத்தை பவளம்போன்றவாய். பவள வாய என்று [illegible]ங்கே [illegible]ம். [illegible] [illegible]யான வாய் என்கிற பதம் [illegible] [illegible]யாலே [illegible]மான வயாத்தை [illegible]க்கிறது — காண்பே னே உன்னுடைய [illegible]த்தாலே [illegible] [illegible]யைப்போலே [illegible]த்தை யடையாநிற்குமடியேன் [illegible]மான [illegible]த்திலடங்காதபடி [illegible]ங்களான [illegible]ங்களுடைய [illegible]ங்கொண்டு அலேமோதாநி ற்கும் [illegible]ம் [illegible]ம்படி [illegible]மாக [illegible]க்கக்கடவேன் என்றபடி. இங்கு [illegible]ங் களை [illegible]ங்களாகவுடைய [illegible]யைப்போலன்றிக்கே [illegible] [illegible]னுடைய [illegible] [illegible]த்தாலே தமக்கு அவனுடைய [illegible] [illegible]மான [illegible]க்கும்போதே [illegible] [illegible]மான [illegible]ம் தாம் நினைத்தபோது [illegible] [illegible]மாகவாமென்று நினைத்து படியாய்க்கிடந்துன் பவளவாய்

காண்பேனென்று தமக்கு விவக்ஷிதமான ஸாம்யவிசேஷத்தை ப்ரதிஜ்ஞாபூர்வகமாக அருளிச்செய்தார். ஸாம்யதேஶமோ டு ஸாம்யமொழிந்த தேஶயோர்டுவாசியற ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டு நிரதிஶயாநந்தத்தை யநுபவிக்கக்க டவேனென்றபடி ஶ்ரவணவிஶேஷமான வயநத்தினுடைய தர்ஶநாதிஶயத்தை யபேக்ஷிக்கையடியாக முன் வ்யாவ்ருத்தமான நாயிகாபாவாபிஸந்தியை அடியொத்திகாண்பேனென்கிற பத த்துக்கு ஸாம்யவிஶேஷ ப்ரதர்ஶநபரமாக வ்யாவ்ருத்தம்பண் ணினது,- இப்படி நாயிகாபாவம் விவக்ஷிதமல்லாத பக்ஷத்தில் பிம்பாயாதரோஷ்டயுக்தம் ஸர்வலக்ஷணயுக்தமான வுன திருமுக மண்டலமாகிற ஸம்பூர்ணசந்த்ரனுடைய ஸந்தர்ஶநத்துக்கும் ஸாம்ஸாரிகஸகலஸந்தாபஹரண ஸமர்த்தமான வுன் கடா க்ஷ யா ரா வி ஶே ஷ த் து க் கு ம் வ் ய வ தா ந ம் ஸ ம் ப மி ல்லாததாய்ப்ரதீக்ஷகஜநஸமாகமஸ்தாநமான வுன்ஸந்நிதியினு டைய ஸம்பூர்ணவிந்யாஸத்துக்கு யோக்யமுமான வுன்திருமுக வாசல்ப்படியான ஜந்மத்தையடையக்கடவேனென்றபேக்ஷிக்கிறு ரென்று தாத்பர்யம் கொள்ளவேணும். இப்படி நாயிகாபாவா பத்த்யபிஸந்தியபாவமான பக்ஷத்தில் ஜ்ஞாநவைஶத்யஜநிதமான வைலக்ஷண்யப்ரஜ்ஞாநாவஸ்தைக்கச் செய்தே பவளவாய்காண்பே னேயென்று தேவதாந்தராதிகளுக்கலக்ஷணமான ஸர்வஜ்ஞ தர்ஶநாநந்தத்தை யபேக்ஷிக்கை ஸம்பந்தமாம்படி யெங்ஙனேயென் னில் இந்த ப்ரயோஜநமானது கர்மஸமூஹங்களான விதாநஜந்மங்க ள போலன்றிக்கே ஸ்வாதீநங்களான ஸமஸ்தஸங்கல்ப தாமோக்ஷ ப்ரவிஶேஷங்களுடைய யதாஜ்ஞாநபலிக்கு யோக்யதமென்று கொண்டிவராலாஶாஸிக்கப்பட்டு ப்ராப்யஸ்வரூபத்வம்ஸித்தம் பக வானுடைய ப்ரஸாதவிஶேஷத்தாலே வரவேண்டியதொன் ருகையால் (பாட்டு) சென்றால் குடையாமிருந்தாற்சிங்காசன மாமென்றும் *திவாஸம்யாஸநபாதுகாம்ஶுகோபதாநவர்ஷாதப வாரணாதிபிஃ। ஶரீரபேதைஸ்தவஶேஷதாம்கதைஃ॥ என்றும் ம ணிப்ரதீபப்ராஸாதஸோபாநம் வேதாந்தாவிஷ்டமேகுரா: என்றும் சொல்

இப்படியே [illegible] வைகுண்ட [illegible]
[illegible]ர்களாலே [illegible]
மாக [illegible]களில் [illegible]த்தாலே [illegible]
[illegible]ங்களான [illegible]ங்களிற்போலிந்த [illegible]த்
திலும் [illegible]யினறிக்கே [illegible]ரான தம்
முடைய [illegible]யிலுண்டான [illegible]ங்கொழு
ந்துவிட்டு வளராநிற்குமென்று திருவுள்ளம்பற்றிபடியாயக்கிடந்
துன் பவளவாய் காண்பேனே யென்று அவனுடைய [illegible]
[illegible]த்தை [illegible]மாகவ
ருளிச்செய்தார். இவ்வபிப்ராயத்தாலிறே ருஷிகளும்* [illegible]
[illegible]
[illegible]களில்படியே [illegible]
[illegible]னுடைய [illegible]
[illegible]மான [illegible]
[illegible]த்தாலபிவ்யக்தமாயும் [illegible]
[illegible]ங்களானவவன திருவடிகளின் [illegible]ங்களா
[illegible]மாயுமிருந்துள்ள [illegible]
[illegible]ங்களான [illegible]னுடைய [illegible]
[illegible]ங்களுக்கு யோக்யமான [illegible]த்தைவிரும்பினார்
கள். இப்படி [illegible]மாய் [illegible]
[illegible]ராயிருக்கும் [illegible]ப்பெரு
மானுடைய [illegible]த்தைப்ரதானமாகக் கணிசித்து அதை
இன்னபடியென்று விவேகிக்கமாட்டாதவராய [illegible] என்றருளி
ச்செய்தாரென்று கண்டுகொள்ளவது. ஆகயித்தாலே [illegible]
[illegible]மடியாக வந்த [illegible]யாலே [illegible]மான [illegible]த்தி
[illegible]த்தை யெல்லையாகவுடைத்தாயென்று ஸ்ரீ[illegible]
[illegible]த்தில் தாமருளிச்செய்தபடியே [illegible]மான [illegible]
[illegible]ங்களுக்கு [illegible]
[illegible]மான [illegible]த்துக்குப்போல் [illegible]த்தில் வரப்போகிறவ
[illegible]ங்களில் காட்டிலதிசயமு

ண்டென்கிற அர்த்தத்தை இவ்லோகத்திலாழ்வார்களுடைய ஸம்ஞாநப்ரதர்சநத்தாலே ஸ்வீகரித்தருளினரென்று ஸமித்தது. ஸமுத்ரதத்வமென்கிறவிடத்தில் ஸமுத்ரஸ்வரூபமநுவ்ருத்தமாய் அடிக்கடிவாராநிற்கும் தரங்கங்களுடையதென்றும அன்றிக்கே ஸமுத்ரஸ்வரூபம் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாய் தத்வதேதத்வமென்கிற ஸ்வரூபமாய் ஸ்வமென்கிற ஜ்ஞாநத்தோடே ஸமுத்ரமாய் ஸ்வாதீநமான ஜ்ஞாநமாயிருக்கும தத்வஸ்வரூபத்தையுடையதென்றும் அதாவது ஸ்வாதீநஸ்வரூபமாயிருக்கையடியாக ஸர்வஸ்வரூபஸ்வாதந்த்ர்யமாயப்போலே ஜ்ஞாநதத்வஸ்வரூபவாயிருக்கையாலே தத்வஸ்வரூபத்தாலே வ்யவஹரிக்கைக்கும் யோக்யதையுள்ளதென்றும் அன்றிக்கே ஸமுத்ரஸ்வரூபம் ப்ரவாஹ ரூபமாய் ஸமுத்ரத்தில் சுழலாநிற்கும் ஜல ப்ரவாஹத்தினுடைய ப்ரதேசங்கள் யாவையும முன்னும பின்னுமாகஅந்த ஸமுத்ரத்தில் ஸம்பந்தமாமாப்போலே ப்ரவர்த்தனை விவ்வாத்மாவினிடத்தில் ஸ்வரூபஸ்வரூப ஸமுத்ரங்களான ஸர்வதத்வங்களிரண்டும்அநந்த ப்ரவாஹரூபமான ஜ்ஞாநப்ரவாஹதத்வத்தாலே முன்னும்பின்னுமாக வாராநிற்கையாலே இப்படிப்பட்ட ஸம்பந்தத்தாலடிக்கடி ஸம்ஸாரிகமான ஜ்ஞாநதத்வமுடையதென்றும்அன்றிக்கேஸமுத்ரஸ்வரூபம்ஸ்வரூபமென்கிறஅர்த்தத்துக்கு வாசகமாய் தனக்கு ஸத்யமான தத்வத்தையுடையதென்றும் அதாவது ஸ்வாதீநமாய் * ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம என்கிறபடியே ஜ்ஞாநதத்வஸ்வரூபமாய் ஸமஸ்தகல்யாணமான ஸ்வரூபத்துக்கு வகுத்ததல்லாததுமாயிருக்கையடியாக ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடைய திருவடிகளுக்கு வாசகமான தத்வத்தோடொக்க வாச்யஸமுத்ரமான வேதாந்த ஸர்வமும் ஹேயமாயிருக்கையாலே இப்படிஸம்ஸாரிகமான திருவடிகளைபோகஸ்தாநவிஷயத்தில் தத்வத்தை தனக்கு ப்ரத்யக்ஷஸமுத்ரமாகக் கொண்டதென்றும் அன்றிக்கே ஸமுத்ரஸ்வரூபம் ஸுவ்ருத்தமாய் அதாவது வாக்ய காலத்திலநுஸந்திக்கப்பட்டு வர்த்தமாநகாலத்திலு மநுவர்த்திக்கும் பொருளைச்சொல்லுமதாய் இததாலே இவ்வேதாந்தமானது ஸு

வ்ருத்தமான து:க்கம் அதாவது ப்ரவ்ருத்திகாலத்தில ஸாத்யமாயிருக்கும் பாபகர்மஸாத்யமான து:க்கமே வைராக்யமென்று பேருள்ளாத்மாநுகூலத்தைக்கொண்டு இன்னம் நம்மை நலியத் தொடங்கினதோவென்று ஸங்கிக்கலாம்படி து:க்கப்ரஸங்கமாயிருக்கிறதென்றும் இப்படியஞ்சுவிதமான ஸம்ஸாரவிசேஷங்கள் ப்ரவ்ருத்திவ்யாக்ய ப்ரபந்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ॥ ௨ ॥

௭ ॥ இப்படி அநாதிகாலமாய் வர்த்தமானமான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தங்களெல்லாத்தையும் அநுபவித்த சில ஸம்ஸாரிகள் அத்யந்த ஹேயமான ஸம்ஸாரதுக்கத்தையுமுபேக்ஷித்து க்ருபையினுடைய நாமஸம்ஸ்ப்ருஷ்டத்தாலே க்ருதார்த்தமான ஸ்ரீநிவாஸ கடாக்ஷவிசேஷத்திலாசைகொண்டு அக்கடாக்ஷ விசேஷ விஷயமாக த்திருமலையில் ஜங்கமஸ்தாவரங்களுடைய ஜந்மத்தையிச்சித்தார்களென்றருளிச்செய்து இனி லோகாநுபாவ்யநாயனும் ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக ஸம்ஸாரத்திலவதரிக்குமுன்னேப்பின்செல்லாநின்றுகொண்டு உன்னுடைய லீலாவஸ்தமான திருமலையில் உனக்கு ஸேவாகாரணமாய் ஸந்நிதானத்திலே விளங்காநின்றால் அவனுடைய அநந்யார்ஹ ஸம்ஸார்யத்தாலுஜ்ஜீவிக்கத்தக்க சேதநர்களுன்னை யுபஜீவிக்கிறார்களென்று சொல்லவேணுமோவென்கிறார். நாபீபத்மேத்யாதி

௮ ॥ நாபீபத்மஸ்புரணஸுபகா நவ்யநீலோத்பலாபா
க்ரீடாசைலம் கமபி கருணே வ்ருண்வதீ வேங்கடாக்யம் ।
ஸ்ரீநிதி: ஸ்ரீதர ப்ரஸந்நவத் தீர்த்தா யாநாநுவர்த்திதா
ஸம்ஜீவநீ தவ ஜலஜ்யா பதம் ஸ்ரீபதிர் காரணாவதீர்ணா ॥ ௮ ॥

ப — ய: — ஹே கருணே நாபீபத்மஸ்புரணஸுபகா நவ்யநீலோத்பலாபா ஸ்ரீநிதிர் ஸ்ரீதரப்ரஸந்நவதீ தீர்த்தயாநாநுவர்த்திதா ஸம்ஜீவநீ தவ காரணாவதீர்ணா காமபி வேங்கடாக்யம் க்ரீடாசைலம் வ்ருண்வதீ ஸதீ ஜயதி ।

ப — அர்த்த: — ஒகருணையே நாபியிலிருக்கும் தாமரைப்பூவினுடைய ப்ரகாசத்தாலழகுள்ளதாய் புதியதான கருநெ

தல்பூபோன்றகாந்தியுள்ளதாய் ஸர்வம் புதியதான கருநை
தல்பூக்களுடைய காந்தியுடன்கூடியதாய் எக்காலத்திலும் குளிர
ச்சியும் தெளிவும்பொருந்தினதாய்- ஸர்வகாலமும்-ஸர்வகாலத்தி
லும் ஸத்வமெய்யும் மாதுர்யமுமுள்ளதாய் விஸ்வாஸமுள்ளவர்களு
க்கு ஸ்நானம்பண்ணத்தகுந்ததாய பாபகாரமற்றிருக்குமதாய்
மிகவும்பெரியதாய -ஸர்வத்ர மூன்றுவிதமானவளவில்லாததா
யுமிருக்குமுன்னுடையதானவொருவாவியானது வேங்கடமென்
றபேருடையவிலக்ஷணமானவுன்னுடைய வீராவஸ்தத்தையாஸ்ர
யியாநின்றுகொண்டு ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாக விளங்காநின்றிருக்கிறது

தாத்பர்யம்:—லோகத்தில் தடாகமானது செழித்து முளைத்து மலர்ந்த தாமரைப்பூக்களாலே ப்ரகாசமானமாயும் சிவந்தும் வெளுத்துமிருக்குந்தாமரைப்பூக்களுடைய காந்திப்ரவாஹத்திலே தங்களுடைய காந்திப்ரவாஹப்ரவேசத்தாலே கங்காஸரஸ்வதீப்ரவாஹங்களுடன் யமுநாப்ரவாஹங்கூடினாலபோலே பாவந விசேஷத்தையுண்டுபண்ணுமதான அப்போதுமலர்ந்தகருநைதற்பூக்களாலே சோபமானமாயும் எப்பொழுதுமழியாத தீர்த்தஸத்ருசியாலெக்காலத்திலும குளிர்ச்சியையும் தெளிவையும விடாததாயும் ஸ்நாநபாநமபண்ணவிரும்புமனைவர்க்குமயதேஷ்டமாக ஸ்நாநாதிகள்செய்ய யோக்யதையுள்ளதாயும் ஸம்பூர்ணமான சௌசாஸ்த்ய சைத்ய மாதுர்யங்களுள்ளதாயுமிருந்துகொண்டு விசாலதீர்த்தமானவொருமலையையாச்ரயித்துதன்னுடைய தீர்த்தத்தின்குளிர்ச்சியாலும் தீர்த்தத்திலும்கரையிலுமுள்ள பாடலாதி வ்ருக்ஷங்களிலும் மலராநிற்கும் ஸுகந்தபுஷ்பங்களுடைய பரிமளவிசேஷத்தாலும் தானிருக்கும் மலையைச்சூழ்ந்துகொண்டு ஸர்வாஸ்வாத்யமாய் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாக விளங்குமாப்போலே ஸர்வலோகங்களுக்கும் ஸ்ரஷ்டாவான சதுர்முகனுக்கு உத்பத்திஸ்தாநமான நாபியிலிருக்கும் தாமரைப்பூவினுடைய காந்திவிசேஷத்தாலே சோபமானமாய் அப்போது மலர்ந்த கருநைதற்பூபோன்ற காந்தியுள்ளதாய் அன்றிக்கே லோகத்திலுள்ளபூக்கள் ஸத்ருசமாக மாட்டாமையாலே கவிஸார்வபௌமரான ஸ்வாமியாலே அதாவது நம் தேசிகருடைய திருவுள்ளததாலே கல்பிக்கப்பட்டு லோக

த்திலுள்ள பூககளைப்போல ஹ்ருதிகே திலமெத்ருகத்ருவஸந்நிவேசமா
ய்க்கொண்டு ஸகாதநவாரிஸுடையாயிருக்கும ஸப்தஸ்வா் தேஜோஸ
ம்போன்ற காமதியுள்ளதாய ஸத்வஸ ஸஸமீஸ ஸஸஸஸ்த்ரதி
லூஷணுமானஸத்துக்காயாலும் திலமெத்ருகஸ்த்ரத்துலெகாத்நிறுமெயாக
விஹ் ஹாமஸ்ஸாஸ்ஸியாலும்ஸவஸாதாவஹாமாயிருக்கையாலெ
கூஷிக்குமவர்க்கு வேண்டியபோதாஹ்வஸிக்கைக்கிடாகுளிர்ச்சிபொ
ருந்தியதாய் எக்காலத்திலும் வெதநாபக்கநுள்ளவகாஹமாகிற
தெளிவுள்ளதாய் விஷ்ணுஸுமுள்ளவாகளுக்கு ஸ்ராபூமாயும் ஸ்ரா
பகமாயுமாஹ்யிக்கையாகிற ஸமாஷாநத்தைச் செய்யு யொஷ்யதை
யுள்ளதாய் ஸாகரமென்கிற ஸாதேஸத்தில் காலத்யத்திலும
விளங்காநிற்குமதாய் தேஶம் காலம வஸ்துவென்கிற மூன்று அள
வுகளாலுமளவிடவொண்ணுததாய் ஸவ்ஸலோகவிலக்ஷணமான ஸு
ஸ்ருவஸுஸாவங்களையுடையதாய் ஸவ்ஸகாலத்திலும்முனக்கு ஸ்வோ
பகாரணமாயிருக்குமொரு தடாகமானது வேங்கடமென்று ஸ்ரஸி
த்திபெற்றதாய ஷிகாஸமமுதலிய ஸவ்ஸவஸ்துக்களிலும விலக்ஷண
மாயிருக்குமுனனுடைய ஸ்வாஸ்யாநமான வொருமையை கிழ்ச
சொலலிய தன்னுடைய குளிர்ச்சியாலும ஸவ்ஸமய:என்றுசொல்
லப்பட்ட ஸவ்ஸஜநவித்ராகஷகமான திவ்யஸமஸ்ரு ஹுவரிதை
விசேஷத்தாலும் சூழாநின்றுகொண்டு லோகத்திலுள்ள திவ்யத
டாகங்களிற் காட்டிலும் அன்றிக்கேஸவ்ஸலோகங்களிற்காட்டிலு
ம ஸவ்ஸ காலோத்கஷ்முள்ளதாய் தன்னுடைய காரணாவ
லெஷயிலும்மேலானபெருமைபெற்றுவிளங்காநிற்கிறதென்றபடி.

தா—ஸ்ரீ— திவாஸஹ்ருஷத்தாலவதரிததருளியா ஸாதஸ
தாயனை கிழ்சசொலலிய ஸெயஸ்ருஷ தாவஹாஸமாஸ்யி
திகளை விஷயமாகக்கொண்டிங்கு தடாகமாக விவக்ஷித்தார். இவ
னுக்கு தேஶம முதலியவற்றலளவிடவொணணுமையாவது இவ
னதேஶத்திலுளன் இன்னதேஶத்திலிலன என்று சொல்லவொண்
ணுதபடி ஸவ்ஸதேஶவ்யாபியான விஷ்ணுபுமாயிருக்கையாலும
இன்னகாலத்திலிருக்கிறுன இன்னகாலத்திலிருக்கவிலலை என்கிற
ஷேதமில்லாமல் ஸவ்ஸகாலவ்யாபியான நித்யதாஸுஷத்துக்கை
யாலும்இவனை தேஶகாலங்களிரணடாலுமளவிடக்கூடாதவனென
று சொல்லுகிறது. யட: ஷடோாதஹவதி என்கிறகணக்கிலே ஒரு
பொருளை மற்றொரு பொருளிற்காட்டில் ஷேதமுள்ளதாகச் செ

லுமாப்போலே ஶகடோ ப்ரஸ்தாஸ்யதி ஶகடோ ப்ரஸ்தாஸ்யதி என்று இப்ரகாரத்தில் ஒரு பொருளை அதைச் சொல்லும் ஶப்தத்தாலே நிர்தேசித்து அப்பொருளானது ப்ரஸ்தமாகிறதில்லை. என்று நினைக்கவும் சொல்லவும் யோக்யதையில்லாதபடி ஸர்வவஸ்துக்களுடன் ஸம்பந்தமுள்ளவனாயிருக்கையாலே வஸ்துவாசி ஶப்தவாச்யனென்கிறது. அதுக்கடியென்னென்னில் (ஶ்ருதி) அநேந ஜீவேநாத்மநா நுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி என்கிற ஶ்ருதியின் படியே ஸர்வவஸ்துக்களும் ஜீவத்வாரகமான பரமாத்மாநுப்ரவேஶத்தாலே நாமரூபம் பெறுகையாகிறவஸ்துக்கூடமடைந்தவை யாகையாலும் அவ்வோரூபங்களந்த பொருளைச் சொல்லும் போது கண்ணால்காணப்படும்படியான தேவாதிஶரீரத்தை முன்னிட்டு அஶரீரத்துக்கந்தர்யாமியான ஜீவனைச் சொல்லும் கணக்கிலே (ஶ்ருதி) ய: ப்ருதிவ்யாம் திஷ்டந் ப்ருதிவ்யா அந்தரோ யம் ப்ருதிவீ ந வேத யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம் ய: ப்ருதிவீமந்தரோ யமயதி ஏஷ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத: என்கிறபடியே அஜீவனுக்குமந்தர்யாமியாய்க்கொண்டு அஶரீரத்துக்குள்ளே வஸிக்கும்படியான பரமாத்மாவைச்சொல்லியல்லதுநிற்கமாட்டாதாகையாலும் இப்படி ஸர்வாந்தர்யாமியாய ஸர்வரூபவானவனை பரமாத்மாவிற்க் காட்டிலொருபொருளுக்கு பேதத்தை விபக்ஷநினைத்து அதாக்காக தேவ: ஶாஸ்தா ந பவதி. தேவ: ஶாஸ்தா ந பவதி. என்றால்போலே தேவாதிரூபங்களாலே பரமாத்ம ப்ரதியோகிபேதாநுயோகிதயாவிவக்ஷிதமாயிருக்கும் உபேயமான பொருளைக்காட்டும்போது இப்படி பேதாநுயோகிவாசகங்களான வந்த தேவாதிரூபங்களும் பேதப்ரதியோகிவாசகமான பரமாத்மரூபம்போலவே சித்ஜீவவிஶிஷ்டனான பரமாத்மாவையே சொல்லவேண்டுகையால் ஶகடோ ஶகடோ ந பவதி ஶகடம் ஶகடமாகிறதில்லையென்றுமாப்போலே ஶாஸ்தா ஶாஸ்தா ந பவதி ஶாஸ்தாவானவன் ஶாஸ்தாவாகிறானல்லன் என்று வாக்யார்த்தம் கொள்ள ப்ரஸங்கிக்கையாலும் வஸ்துக்களுக்கு பேதாபேதங் கொள்ளுகை அத்யந்தாஸஹ்யமாகையாலும் இப்படி பேதநிர்தேசாநர்ஹனாய் அதடியாக ஶரீரத்துடன்கூடிய வொருபுருஷனை அஶரீரவிஶிஷ்டனான ஶாஸ்தா ஒருவனென்கிற விஶிஷ்டைக்யாபிப்ராயத்தாலே ஏக ஏவ: ஶாஸ்தா ஒருவன் என்று நிர்தேசிக்குமாபோலே ஸ ஏக ஏவ தத்ஸத்ப்ரஹ்மமென்றுமேயுள்ளது ஶகடோ ப்ரஸ்த

டாஸ்ரூஹவ்யமென்பதும்வடமென்பதும்வ்ரூஹமென்று இவ்வ கையாகத்தன்னில்காட்டில் வேறுபொருளில்லாத வொரேபொ ருளாகவும ஸவிஸேஷங்களோடு கூடியுடையவனாகவும ஜீவஸ்ரீ யிக்கவொமருஞயிருக்கையாகுற ஸவிஸேஷவாசாதாயிகரணாஸ்ர ஹஸ்முள்ளவனுமாயிருக்கையென்று கண்டுகொளவது.

தாவகீநாதிவிக்காஎன்று தடாகத்தைதயாவிஷேஷமாக வருளிசசெ ய்கையாலே தயாவிஷயத்தில் ஸ்ரீநிவாஸனுக்குள்ள நிருபாதிக ஸ்ரத்தாகாட்டப்படுகிறது. தாவத்யாஹிதரான ஸர்வஸ்வேதா நாகள் உஜ்ஜீவநார்த்தமாய் ஸகலஜநநேத்ராநந்தகாரியாய் ஸாம ஸாரிகஸகல ஸந்தாபஹரண ஸமர்த்தமாய் ஸர்வ ஸ்ரீதர்திறத்தில் காருண்யம்போலதிவ்யமாக ஸவர்ஷா ஹிவஷ்டமாயிருக்குமவன் திருமேனியைக்கண்ணுலேகண்டு த ங்களுடைய வாஸ்ராதிகாதிநிவிஸாவமுந்திருமபடி யாருயிக்கை க்கநாராயணமான வவதாரஸ்வபத்துக்கு இப்படி வேதநஸாரூ யணீயதாஸ்வமான யொமதாவிஷேஷத்துக்கு வ்யக்தியை முமில்லாதபடி உஜ்வல்யத்திகரும் மேலான ஸர்வாவைகத்தில மறைந்திருக்கும் காரணாவஸ்தாஸ்வமான வாஸ்வத்திலக்காட டில் நெடுவாசியுண்டாகையாலே ஜயதிஎன்கிறவிடத்தில் வாஸ்ர வத்திற்காட்டிலும் பெருமையுள்ளதாகவிளங்காநிற்கிறதென்று வ்யாவர்த்தம்பண்ணித்து. அன்றிக்கே ஸாமீப்யாதிஸாரூப்யமவ ஸகலாணநாநாகள் தேஸவிஷேத்தில் திரஸ்கிரிஹய கயாமயராய் நித்யஸுகாராயிருக்கும நித்யஸூரிகளு க்கு(ஸு)லோஸோபிதஸவர்ணா காரர் என்கிறபடியே சரணஸா வ்ரதமாயிருக்கைபோலன்றிக்கே அவாஙமனஸகோசராநந்த ஹேயாஸூராயிருக்கும் ஸர்வஸ்வேதநாகளுக்கும்ஷேஷஸரணாநிக த்வதிவஸ்ஸனை வாஸவாநஷஹஸ்யணீயனும்படி ஸித்திகா ங்களாகிறது. ஸ்ரீவிஷ்ணுதியிலுள்ளவவதாரதவெமியிலே யாகை யால் இப்படி ஸமஸ்தாணநாஸார்வரக்யாவாஸக தாஸணமா ன வெஸஷணமடியாகவும் வாஸ்வத்திற காட்டிலவதாரஸ் வத்துக்கு உத்கர்ஷத்தை விவக்ஷிக்கலாம். லோகத்திலுள்ள த டாகஙகளுக்கு குளிர்சசி தெளிவு முதலிய குணங்கள ஒரு கார ணவிஷேஷத்தாலே சிலகாலமில்லாமலுமிருக்கலாமாகையாலும ஹேதுமானது ஆவெக்ஷிகமாயவிடப்பட்டதாயிருக்கையாலு எ

க்காலத்திலும் அழிவில்லாத [illegible] கூடி [illegible]
[illegible] மான [illegible] த்தாலும் [illegible] மாய் [illegible]
ன [illegible] பொருந்தியதாய் [illegible] களாலன
விட வொண்ணுமையாகிற [illegible] முள்ளதுமான ஸ்ரீ [illegible]
[illegible] த்திலுள்ள [illegible] களனைத்திலும்
மேன்மைபெற்றதாக வருளிச்செய்தார். [illegible]
[illegible] வன் தானிருக்குமிடமவிட்டு [illegible]
செல்லும்போது [illegible] முதலிய [illegible] களனைத்தும
வனைப்பின் செல்லுமாப்போலே [illegible] யானவள் [illegible] க்கு
[illegible] ராகிற மான்களைப் பிடித்து விளையாடவேணுமென்றுக
[illegible] விட்டு [illegible] அவனுடைய [illegible]
[illegible] களான [illegible] முதலானவையுமவனுடைய
[illegible] தாலவள் போம்வழியை [illegible] த்து வந்ததென்று
[illegible] தோற்றுகிறது. [illegible] என்கிறவிட
த்தில் [illegible] மையுமில்லாதபடி [illegible] ம
றைந்திருக்கும் [illegible] த்திற்காட்டில் [illegible]
[illegible] இருக்கையடியாக [illegible] மாயிருக்
கும் திருமலைக்குள்ள [illegible] மென்று சொல்லுகையே மி
கவும் [illegible] மாகயிருக்கிறது. இவ்வ [illegible] என்கிற
[illegible] த்தாலும [illegible] * [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] என்றிறே [illegible]
[illegible] இருப்பது. இந்ஶ்லோகத்தாலே * [illegible]
[illegible]
[illegible] என்று
ஸ்ரீ [illegible] செய்தவ [illegible]
[illegible] மாகிறது. அங்கு * [illegible]
[illegible] என்கிற [illegible] த்தாலும தமமுடைய [illegible]
க்கும் பெருமாளுக்கும் [illegible] த்தை [illegible] க்கைக்க
[illegible] விடத்தில [illegible] யை செய்வதற்கு [illegible]

ஶேஷம் ஸாதாரணமைக்காகவும் தடாகசில என்று தடாகத்தை தேவநாயகனுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகக்காட்டினாராகிலும் இங்கு அப்படிப்பட்ட விசேஷமொன்றுமில்லாமையாலே தடாகத்தினுடைய ஸ்வச்சத்வமும் ஶீதத்வமாம்படி தீர்த்தாவகீர்ண என்று விஷயநிர்ணயத்துக்குமாக ஶ்ரீநிவாஸனை தீர்த்தைகயாகாநுஸந்தித்தார். ஶ்லேஷமிரண்டிடத்திலும் வ்யங்க்யமாயிருக்கின்றது. ஸ்வச்சத்வ ஶைத்ய ஸ்வாதுத்வ ப்ரஸாதகாம்பீர்யாதிகுணங்கள் ஸம்ஹிதமாநுஷ ஸ்வருபங்களில் ஸாம்யமாகவும் ஸ்வயமாகவும் விவக்ஷிதங்கள் இங்கு ப்ரஸ்தாவகாரணமாகையாலே ஸ்மிதாக்ஷரஸ்ஸர்வபாலகாரணம் ஸாம்யமாக ஶ்லோகத்திலுள்ள விஶேஷணங்களிற்காட்டில் வைலக்ஷண்யந்தோற்றும்படி பாதராகாமஸம்பந்தமான ஸ்வாரஸ்யத்தை ஸாம்யமாகக்காட்டியருளினாராயினும் இவ்வாக்கியமங்குமய ஸுஸ்வபாவமாகக் கொளறயில்லை. அங்கருளிச்செய்த (ஸ்வா) ரவாணவோ: என்கிற ஸ்வாதந்த்ர்யமான நிரவதிகதாயாதய விஶேஷமும் இங்கு ஸமாஹார்த்தையோடு ஸஹசரியான ஸமாஹார்த்தையை ஸ்வயமாகக்காட்டாநிற்கும் ஸ்வயாதவராஹ்ய என்கிற பதத்தில் ஸமாஹார்த்தைக்கு நிதாநமாய்க்கொண்டு ஸம்ஹிதம் தீர்த்தஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வநஸமாஹாரமாவது ஸ்வரூபஸ்ருதமாயும் ஸம்யக்ஸ்ருதமாயுமிருந்துள்ள ஸ்வாதந்த்ர்யவிஶேஷத்தை உபாயதஶையிலும் உபேயதஶையிலும் யதாஸம்பாவமாக ஸம்பாவிக்கை யென்றுகண்டுகொள்வது. தாவகீந என்று இங்கருளிச்செய்த நயாஶேஷஸ்வ ஸ்வதாரஸ்வரூபஸ்வாதந்த்ர்யம் நயாஸ்யமெங்கிற ஸாதாரண்யாதிஶயத்தாலங்கும் ஸிம் ஶ்ரீநிவாஸவதாரம நயாஸ்யமென்றருளிச்செய்கையையே இங்கு ஸர்வவிவக்ஷிதமாகக்கொள்ளவேண்டுகையால் தாவகீநதீர்த்தா என்கிறவிடத்தில் தீர்த்தஸ்வம் ஶ்ரீநிவாஸவிஹாரஸம்ஶ்லிஷ்டதீர்த்தஸ்வரூபமென்று சொல்லுகையே மிகவுமுசிதம் அப்போது த்ரிவிபவனிதை நாஹிதாதி விஶேஷணங்களை ஸ்வரூபாநுவிஶேஷங்களாகக் கொள்ளவேணும் எம்பெருமானுடைய ஸஹஜகாருண்யவிஶேஷமபி வ்யஞ்ஜிதமாம்படி தீர்த்தஸ்வரூபத்துக்குள்ள நயாஶேஷமே இங்கு விவக்ஷிதமாகவேணுமென்று கொள்ளும் பக்ஷத்தில் த்ரிபத ஶேஷஶைத்யாதி விஶேஷணங்களை விஹாரஸம்ஶ்லிஷ்டஸ்வரூபா...

தங்களாக விவக்ஷிக்கவேணும். ஸாக்ஷாத் [illegible] விஷயமான [illegible] யோகத்தில் தேவநாயகனை [illegible] நாயகனாகவும் தம்முடைய [illegible] யாகவும் [illegible] வித்து [illegible] விசேஷத்தைய [illegible] வித்தார். தயாவிஷயமான [illegible] யத்தில் [illegible] யனுமபடி [illegible] ராதி [illegible] னாகவே சேஷமாகிறானென்றிப்படி [illegible] மாக [illegible] கத்தை [illegible] யித்தார். ஆகவித்தாலே ஸ்ரீ [illegible] மான விரண்டவதாரங்களிலும தமக்குள்ள [illegible] யைக்காட்டாநின்று கொண்டு [illegible] மாக அவ்விருவருக்குள்ள [illegible] விசேஷத்தை [illegible] கரித்தாராயிற்று. ௬

௭ இப்படி ஸ்ரீ [illegible] தயாதேவிவிஷயத்தில் [illegible] ம்முதலிய [illegible] போல [illegible] னென்றருளிச்செய்து இனி இப்படி [illegible] னை [illegible] ஷனை த்திருமலையிலவதரிப்பித்து [illegible] சென்றால் வரத்தக்கதாய் [illegible] யமில்லாத [illegible] ர்களுக்கே [illegible] மாயிருக்குமவனுடைய [illegible] த்தை [illegible] திலிருக்கும் [illegible] ருக்குக்கொடுத்தருளுகிறானெனகிறார். [illegible]

௭௬ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௪॥

ப — யஃ — [illegible]

ப — அர்த்த — ஒது தயையே யாதொரு [illegible] ஷன் காணப்பட்டிருக்குமளவில் அவனிற்காட்டில் வேறுபட்ட (க — ௱௨)

அவனுடைய தர்சநத்திற்காட்டில் வேறுபட்ட ரூபங்களாலே மாட்டிக்கொள்ளப்படியாயிருக்குமதையடையப்படுகின்றதோ விகார ரஹிதனாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனாய மூன்றளவுகளாலே விடப்பட்டவனாய ரூபஸாதநமாய் நித்யமுக்தர்களுடைய கூட்டத்தாலநுபவிக்கத்தகுந்தவனாய ஸர்வேச்வரனிலும் அபேதனாயிருக்குமந்த ஸ்ரீயஃபதியை உன்னுடைய அங்கீகாரத்தாலே இந்த ஸம்ஸாரஸமுத்திர ஸாகரமுடையவர்கள் நீயைப்போலே நிருபமதிலநுபவிக்கிறார்கள்.

தாத்பர்யம்:— (ருசா) ரவோஸ்ரேவமஸ: என்றும் க்ஷேத்ரஜ்ஞ என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வஜ்ஞமான ஸ்வரூபத்தை ஸ்வரூபமாகவுடைய யாதொரு பரமாத்மாவானவன் ப்ரஜ்ஞைவத்தாலே கண்டவர்க்கு அவனிறகாட்டில் வேறுபட்ட ப்ராக்ருதிகமான ப்ராக்ருதவஸ்துக்களனைத்தும் ரூபமயமானவனுடைய ஸ்வரூபமாகிற ஸமுத்ரத்தில் மாட்டிக்கொள்ளமிறைவிடத்தக்க ப்ரதேசம்போலேகதேசமாம்படி அதிஸூக்ஷ்மமாகத்தோற்றுகின்றதோ அதுக்கே ஸமஸ்தாஸ்பதவிரோதிகளான ஸகல கர்மங்களுங்கழிந்து அஸங்குசிதஜ்ஞாநனாயிருக்கும் முக்தனுக்கு (ஸர்வ) அவிஷாதேந த்ருஷ்யதே என்கிறபடியே பரிபூர்ணமாகச்செல்லாநிற்கும் யாதொரு ஸமஸ்தக்ஷேத்ரஜ்ஞாநத்திற்காட்டில் கைவல்யத்தாமஸ்ரவேச்வர்யாதிகளான ஸகலாநந்தங்களும் தனக்குண்டான பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநந்தஸாகரத்திலோர் திவலையென்னலாம்படி தோற்றுகின்றனவோ அசேதநத்துக்குள்ள ஸ்வரூபபரிணாமமும் சேதநனுக்குள்ள ஸ்வாபாவ்யாஸாவமுமில்லாதவனாய் தன்னுடைய ப்ரகாசத்தில் தீபமுதலானவற்றை யெதிர்பார்த்திருக்கும் கடாதிகளைப்போலன்றிக்கே ஸ்வாபேக்ஷயற ப்ரகாசிக்கும் தீபாதிகளைப்போலே தன்னுடைய ப்ரகாசத்துக்குத் தானே ஹேதுவாம்படி ஸ்வயம்ப்ரகாசனாய் தேசகாலவஸ்துக்கள் மூன்றாலும் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதவனாய் ஸர்வஜ்ஞனாகிற ஜ்ஞாநத்தினாலே பரிபூர்ணமான ஸமஸ்தரூபியாய் அநந்தகருடாதிகளான நித்யஸூரிகளும் முக்தர்களும் கூட்டங்கூட்டமாகக்கூடியநுபவிக்கும்படி ஸர்வஜ்ஞமான வைபவமுடையனாய் எத்தனைகாலமநுபவித்தாலும்

ஸ்ருதியானபடியான ஸர்வஸர்வேஶ்வரனான ஸர்வஸ்த்ரீகளின் பெரு மைபெற்றவனுமாயிருக்குமந்த ஸர்வேஶ்வரனை நியிட்டவழக்காம படி யுனக்கவனந்யஸமர்பணமாயிருக்கையாகிற காரணத்தா லே அஜ்ஞாநவஶராமான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தேயிருந்தும் அநேகஜ ந்மஸஹஸ்ராநுஷ்டிதாக்ருதஸுக்ருதவிஶேஷவஶாத்துடையரான நிலஹாநாஸாவர்கள் ஸமாநமான நியிலையப்போலே அஸ்மிந் ஸாதநஸமிதாய்க்கொண்டு திருமலையிலெக்காலத்திலுமநுஸவி யாநிற்கிறார்களென்றபடி.

காருண்யம்—ஆகவித்தாலே உன்னை யாஶ்ரயித்தவர்களுக்கு உன் கடாக்ஷத்தாலே ஸௌஶீல்யவிஶேஷப்ராப்திஸமஸ்தஸர்வ ஸ்வரூபாநுஸந்தாநமயமாயிருந்ததேயாயினும் அக்காலமளவு மாஶ்ரிதர்களுடைய ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்தைப்பொறுக்கமாட் டாத நீ ஸ்வாமிநாஸ்திர்யான உதையிலே ஸ்வஸ்திலே காணப்பட்ட ஸந்நிதானை யவனுடைய ஸஞ்சாரமாகப்படு க்கையுடனவளருகேசெலுத்திவைத்த விக்ரஹத்தைப்போல் உன் னுடைய ஸௌந்தர்யமாக வுன்னுடன் கூடிக்கொண்டு தி ருவிருத்தியிலுள்ள திருமேனியில் விளையாடாநிற்கும் ப ரமபதநாயகனை ப்ரக்ருதியுடனிருக்குமாஶ்ரிதர்களுடைய ஸம ஸ்தைக்காக அந்த திருமேனியுடன் ஸ்ரீநிவாஸமாக த்தாலே ஸம்பந்தத்திலவதரிப்பித்தாய் இதென்ன வுன்னுடைய ஸர்வாஜ்ஞமுமாஶ்ரிதவாத்ஸல்யமுமிருந்தபடியென்று ஸமிதம். ஸ்ருதிஃ—என்கிற ஸ்தமானது க்ருதக்ருத்யாஃ—அதாவது ஸோக்ஷாஸம் மாக ஸஞ்சரிக்கவேண்டும் ஸர்வவிஶேஷமில்லாதபடி ஸர்வ ப்ரபத்திமாகிற வுபாயவிஶேஷத்தை யநுஷ்டித்தவர் என்கிற ஸ ந்தத்தைச்சொல்லுமானால்உன்னையாஶ்ரயித்தவர்கள் தங்களுடை ய ஸம்பத்தையெதிர்பாராமல் தாங்களனுஷ்டித்த ஸோக்ஷாஸம் ப்ரபதநத்துக்காநுஷங்கிகமாக நீ கொடுத்தவிங்குள்ள ஸ ஸ்வதாராநுஸவவிஶேஷத்தாலே க்ருதாஸ்ராய் விளங்குகிறா ர்களென்று ஸாவம்சொல்லவெனும் ஸத்ஸ்ஞாநக்ருதிவிஶேஷ ஸம்பத்தாலே உன்னுடைய கடாக்ஷவிஶேஷமடியாக யிங்குள்ள வர் ஸத்ஸஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காராநுஸவிஷயத்தாலே ஸர்வ ஸர்வேஶ்வரனை ஸாக்ஷாத்கரித்தநுஸவியாநிற்கிறார்களென்று ஸ்ஸ மிதம் கிரீடத்தாலே ஸ்வயம்ஸாத்யதாஸஹக்ருதமான திவ்ய

பாராஶர்யாஶயஜ்ஞரும் தைர்த்யகாமிகாபுருஷார்த்ததையைச் சொல்லுகிற நித்யாபுருஷார்த்தத்தாலே கதிபயகாருண்யராய் அவ்வளவன்றிக்கே தானிருக்குங்காலத்துக்குள்ளாகவும் விவேக மில்லாத தேஶியில் ஸ்வபுருஷார்த்தஸாதநமாய் நித்யாநித்ய வஸ்துவிவேகமுள்ள தேஶியில் ஹேயமுமாயிருக்கும் ப்ரவ்ருத்தி யிலிற்காட்டிலுள்ள வ்யாவ்ருத்தியும் வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. தம்நியிலிவ அஜ்ஞாநாந்தநிவர்த்திஎன்கைபாலே ஸுப்தியில் மறைந்திருக்கும நியிலை அஜ்ஞாநவிஶேஷத்தாலே காணும்கணக்கிலே எங்கும் மறைந்து வ்யாபித்திருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸனென்கிற ஜ்ஞாநியிலையை மைமலை யில் அநாயாஸமாக க்கண்டநுபவிக்கிறார்களென்று ஒரு அபிப்ராயம் யுக்திக்கிறது. அஜ்ஞாநாந்தநியிலிவநிவர்த்திஎன்கிறவிடத் தில் வர்ணாஶ்ரமநிஷ்டத்தாலே ஸ்ரீநிவாஸன் திருவடிகளில் ந்யஸ்தபரராய் க்ருதக்ருத்யராயிருக்கும பாகவதர்கள பக்ஷபாதஸந்நான ஸ்ரீநிவாஸனுடைய பரமபதஸம்கல்பமடியாக விஸ்ரீதம்விட்டு தேஹவிஶேஷாநுஸாரமான பாராஶர்யவிஶேஷம் கைபுகுந்தபின்பும் நிர்வாணநியிஸுகனென பாகவதாஷனை ஸ்வதகதைநிஹநநியையப்போலே ப்ரஜ்ஞாதபாகவதாயாணமாக ஸர்வஜநங்களும் கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கும்படி ஸ்பஷ்டதரமாக க்காட்டாநிற்கும திருமலையில் ஸ்ரீநிவாஸபாகவதநிஷ்டஹவிஶேஷவிஶிஷ்டதை விளங்காநிற்குமவனுடைய பரமபதவிஶேஷாதமாகவத்திருமலையில் சுத்தடிக்கொள்ளுகிறார்களென்று ஸூசிதம். [ஸ்வ] ஸவர்ஷஜாதேஷு காதமாநோபவதி என்கிறபடியே தங்களுக்குத்தன்னுடைய பரமபதவிராஜமான பரதபதந்தன்கொடுத்த ஸ்வஸத்தாஸ்வரூபஶக்தியானது. [ஸ்வ] ஸவகாமசாரஸ்ச என்று ஒருக்ஷணமுமிவர்களைவிட்டு ஸஞ்சாரணம் பண்ண வல்லமையில்லாதவவனை படுக்கையுமவனுமாக பரதபதத்தில் தனியேவிட்டு தாங்களொரு கூட்டமாகக்கூடி திருமலையிலவர்கள் நிரந்தரவாஸம்பண்ணுமபடி யதஸ்ஸமுயர்வவதைவாயிறே முடிந்ததென்று தாத்பர்யம். ஸ்வாமிபுஷ்கரணீஸாரமென்கையாலே ஸநாநாதிமாக ஸ்வாமிபுஷ்கரணியுமவனுக்குஅஸ்ஸாமீப்த்திலுடைய தாஸ்யஹூநா தாதிகளடியாக ஸஹாயவை போக்யமுண்டாயாபபோலே ஸ்வஸங்கல்பவிஜ்ஞானரான ஸூரிகளுந்தம ஸமவத

ஸ்தாநமாகிற திருப்பாற்கடலிலிழியும்போது ஐஶ்வர்யகைவ ல்யங்களிரண்டிலும் மேலான பரமப்ரயோஜநமாகிற பகவத்ப்ராப் திப்ராப்யத்திநுடைய வைலக்ஷண்யவிசேஷத்தாலே ஸ்பஷ்டமாகவும் பிறந்து அதாவது ஸ்வரூபாநுரூபமான பரமப்ரயோஜநத்தின் சீர்மை யாலுண்டான ப்ராப்யப்ராவண்யாதிஶயத்தாலே ஒரு விஷயத்தைய வகாஹிக்க ஶக்தியுமின்றிக்கே ஸ்வரூபாநுரூபமான ஜ்ஞாந த்தையுடைத்தாகையாகிற ஸ்வபாவத்வமுண்டாய் அதடி யாக உத்தரோத்தரபோகசங்கைகள் க்ஷணிகமாகாதபடி வித்த ஸ்வாஸ்த்யாதி விஶேஷமாக பஹுதரஸஹாயாபேக்ஷையுண்டாயி ருக்குமென்றிப்படி அநுபூதிவிசேஷவ்யஞ்ஜகத்வத்தாலே அதிஶய மான பரமப்ரயோஜநஸாமர்த்யத்தில் அத்யந்தவிதஜ்ஞரான ஶிஷ்ய ருக்கு ஏகாந்திகந்யாயத்தாலே ஸஹாயநிரபேக்ஷப்ரவ்ருத்தியி ல் ஶக்தியில்லாமையும் அதடியாகவுண்டான ஸஹகாரிஸாபே க்ஷையும் காட்டப்படுகிறது. அன்றிக்கே ஸ்வாநுபூதமான வொருவஸ்துவை தனக்குவேண்டும் ஜனங்களுடன் கூடியநுபவிக் குங்கணக்கிலே நிரவதிகஸம்ஶ்லேஷணை பாகவதஸஹ ஸநகாதிரான பரமபாகவதருடன் கூடியநுபவிக்கையிலுள் ள ரஸவிசேஷவிவக்ஷையாலே ஸஹ்ருதயநாஸமாவ்யமென்றருளி ச்செய்தாரென்றுமபிப்ராயம் சொல்லவடுக்கும். இவ்வபிப்ரா யத்தாலிறே நம்மாழ்வாரும் ஊனில்வாழிலே மாயப்பிரானடியா ர்கள் குழாங்களையுடன் கூடுவதென்று கொலோவென்று பாக வதப்ராப்யமானபாகவதஸஹவாஸத்துக்குமோரதிஶயமுண்டா மபடி யவனடியார்களுடைய சேர்க்கையை யாஶாஸித்தது திமத த்திலும்இவைபத்துமுடன்பாடிக்குழாங்களாயடியீருடன்கூடிநின் றுடுமினோ யென்று தாமருளிச்செய்த உபதேசத்திநுடைய ஸஹா நுஸந்தாநரூபமான பரமபுருஷார்த்தத்தையும் அதின் ப ரீவாஹங்களான மாநஸங்களையும் பரமபகவதோஷீஸஹகாரத் தை யவலம்பித்துச் செய்யுமபடி நியமித்தருளினார்.

இங்கு களிப்புமித்யாதியான பத்தாம்பாட்டில் தம்திறத்தில் நி த்யஸூரிகளோஷீஸமாநப்ராயநாகும் குழாங்கொளித்யாதி யான பதினோராம்பாட்டில் தம் தாமுக்குள்ள பரமநயநத்தி

னுடைய பரிவாஹரூபங்களான ஸாதநாநுஷ்டாநங்களைச்செய்யும் போதைக்குவேண்டும ஸாத்விகமோக்ஷேச்சைஉதயத்தினுடைய வி யாபாரமாகுமும்பாவமாக த்தோற்றுநிற்க இப்பாட்டுக்களில் ஸாத் விகமோக்ஷேச்சாக்ருதமான ஸாத்விகபாவத்தினுடைய ப்ராமாண் யவிஷயங்கள் தோற்றும்படி யெங்ஙனேயென்னில். ஆறாயிரப்ப டியில் இப்படி யெம்பெருமானுடைய குணங்களாகிற அம்ருத த்தை புஜிக்கிற் வாழ்வார்இந்தஅம்ருதத்தை நிரஸ்ஸம்ஸ்பர்சநிச் சயமாய்க்கொண்டு ஸாத்விகரேகமோக்ஷரான நித்யஸூரி களுடைய திவ்யபரிஷத்திலே சென்று அவர்களோடே கூட ததான் புஜிப்பதென்றேவென்கிறார் என்றும் ஸகலமநு ஷ்யாபேக்ஷமாக ராவணன்மடியும்படி கண்சிவந்தவனையுள்ளபடி கண்டு சொன்ன வித்திருவாய்மொழியை ஸாத்விகமோக்ஷராயி ருப்பாரெல்லாருங்கூடி புஜியுங்கோளென்கிறார். என்றும் ஸா த்விகமோக்ஷேச்சாக்ருதமான ஸாத்விகபாவத்தினுடைய ப்ராமாண் யவிஷயங்களாக விப்பாட்டுக்களை வ்யாக்யாநம்பண்ணியரு ளுகையாலும். உடன்பாடிஎன்கிறவிடத்தில் ஸஹாயதயோ டே பாநம்பண்ணிஎன்றும் ஸஹ்ருதயஸமீபஎன்றும ஸாஹி த்யமாக வ்யாக்யாநித்து என்றும் இருபத்துநாலாயிரப்படியி லும் ஒன்பதினாயிரப்படியிலும் பதினெண்ணாயிரபபடியிலும் வ்யாக்யாதமாயிருக்கையாலே ஏகைகபுருஷர்களுக்கு ஏகைக த்தில் ஸாதநாநுஷ்டாநங்கள் பரிவாஹமாம்படி ஸத்விசேஷம் தலை யெடுக்கையானது ஸத்வப்ரயோஜகமாயிருக்குமேகைகாதிகாரிஸம் பவிசேஷமின்றிக்கே ஸம்பவிக்கமாட்டாதாகையாலும் தன்னு டைய ஸஹஜதர்மங்கள் தனக்கு வசமல்லாதபடி ஏகைகத்தின த் தில் ஸாதநாநுஷ்டாநங்களை ப்பண்ணுகைக்கீடான ஸத்விசேஷத்து க்கு ப்ரயோஜகமாயிருக்கும் ஸமாஸநாதிஸங்கஸமூஹமா ன வைகைகாதிகாரிஸம்பவிசேஷமே இங்கு ப்ரயோஜகதயா விவக்ஷிதமென்று கொள்ளவேணும். ஏகைகவ்யாஹாரப்ரயோஜகமா ன உடன்கூடி எனகிற வாக்யத்தாலுமிவ்வர்த்தம்ஸித்தம். பி னனும் ஆடுமினே என்கிற பதத்துக்கு இருபத்துநாலாயிரப்ப டியில் ஆடுங்கோள் என்று ஸமாஸமருளிச்செய்து அதற்கு ப்பின் ஸம்பாவியுங்கோளென்றபடி என்று தாத்பர்யமரு

ளிச்செய்தார். பதினெண்ணாயிரப்படியிலும் பத்தாம் பாட்டில் களித்தேனே யென்றுமிந்தவர்த்தத்தை ஸ்ரீஸ்தஸூக்தஸ்தவ்யதிவ்யஸங்க்ஞாய்க்கொண்டு ஸமேத்யாஸமேத்யதகம் என்றும்படி நித்யஸூரிகளுடையதிரகளில் சுடராழிசங்கேந்தி யளிக்கின்றவனை யநுபவிப்பதெப்போதோவென்கிறார். என்று பத்தாம்பாட்டுக்கவதாரிகையருளிச்செய்து நிகமநத்திலித்திருவாய்மொழியை பபாடவல்லவர் நம பெரிய குழாத்தில் பேரப்புகுமளவுமிங்கே திரளாக வநுபவித்து ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டந்ருத்தம்பண்ணுங்கோளென்கிறார். என்று பதினொறாம்பாட்டையவதரிப்பித்து குழாங்களாயடியீர் அவன் திருவடிகளில் ஸம்பந்தஜ்ஞயுக்தாத்மரக்ஷாபரநிக்ஷேபம்பண்ணின நீங்கள் திரள் திரளாகவந்தொருதிருவோலக்கமாய் கூடி ஸேவித்து நித்யஸேவகமாக நின்று ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டந்ருத்தம்பண்ணப்பாருங்கோளென்று மாநநீயலக்ஷணவிஶேஷஸமவநுபவவியாநவ்யாநமாகவே ஸ்வஸங்கல்பாநுஷ்டாநத்தை முடித்தருளினார். நிகமநப்பாட்டில் இஷ்டஸங்கமமாக ச்சொல்லப்பட்ட மாநநீயங்களுக்கு ஸ்வாதீநஸம்யாநவியவஸ்தாபநாவிஸிஷ்டத்வமும் ஸம்பாவிதமல்லாமையாலும் மாநநீயாநுபவஸ்வாரஸ்யமான ஸ்வஸங்கீதாநுஸந்தாநமிங்கு விஷயமாக ஸித்திக்கும். ஆகையாலிறே ஒன்பதினாயிரப்படியில் ஸத்ஸங்கஸமாஹ குழாங்கொளித்ருஷ்டி என்று அவதாரிகாநுஸந்தாநம் பண்ணப்பட்டது. இதர்த்தஸ்வாதுக்ஷணமாணவிஶேஷவிவாதஸ்ரோதமான விஷயகத்திலுடைய ஸ்வரூபத்தையாராய்ந்து பார்க்குமளவிலும் இப்படி ஸ்வதர்மாத்மகனை பரமபுருஷனை மாநநீயங்கள் பரிவாஹமாம்படி அவனடியார் குழாங்களுடன் கூடியநுபவிக்கையாகிற ஹோமவிஶேஷத்திலுடைய ப்ராதுர்பாவியாந தந்த்ரங்களிப்பாட்டுக்களென்று சொல்லுகையே மிகவும் ஸாரஸமாயிருக்கிறது.

இப்படி ஸமவநுபவத்திலுடைய ப்ராதுர்பாவியாநவ்யாநங்களாக விப்பாட்டுக்களை விவக்ஷியாவிடில் நிகமநத்திலருளிச்செய்த மாநந்தங்கள் நிஷ்டங்கங்களாய் அதாவது ஸமவநுபவாஸத்திலுடைய அநுஸாரஸ்வங்களாகையன்றிக்கேஸம்யோக வாஸநாதிகளைப்போலே வியிதாகாயீநவ்ருத்திவிஷயங்களாய் வி

டுமளவன்றிக்கே இப்படி ப்ராப்தகார்யாதிரூபஸ்வதந்த்ர: ஸர்வாபராத க்ஷாமணக்ஷணமாய் அதாவது த்ரைவர்ணிகமாயிருக்கும் ப்ரபத்யுபாய ப்ரவர்த்தனத்துக்கு ஸாபேக்ஷத்வமில்லாமையாலே பூர்வாபராத பர்யவஸாயிஸ்வம் ஸ்வதந்த்ரமாயிறே விடுவது. பின்னும் அநர்த்தப்ரணயசக்தியுள்ளவனாயிருந்தும் ஆசார்யாதிகளாலர்த்தவிசாரத்தில் ப்ரவ்ருத்தியின்றிக்கே ஸ்வாதீநாஸ்பதீஸம்பந்தக்ஞனாயிருக்குமவன் காம்காரத்தினுடைய ஸாரஸ்யத்தையும் அதினுடைய ரஸவிசேஷத்தையுமறியமாட்டாமல் காம்காரஸாரஸ்யஸங்கம் பண்ணும் ராஸபம்போலவும் ஸம்ருத்தியிலிருக்கும் ஹிரண்யநிதியையறிய யோக்யதையில்லாதவனாய் நியமபூர்வகமான ஸம்ருத்தியின்மேலே ஸஞ்சாரம் பண்ணாநிற்கும் தரித்ரன் போலவும் ஸாரஸ்யமான ஸாரங்களான வேதவேதாந்தங்களையக் கொண்டு தத்வஸாரஸங்க்ரஹத்ருஷ்டனாயிருக்கும் ஷண்டன் போலவும் ஸாரஸித்துககளான ரஸிகர்க்கு ஹாஸ்யனாயிறே முடிவது. ஆகையாலிறே அதாவது அவிவேகியோவிவேகோ ஸர்வதா நவநீதம் வேதஸாரமஸாரஜ்ஞோ ஸர்வவேதார்த்த ஜ்ஞம் மநீஷி: என்று அநர்த்தஜ்ஞனில்லாதவன் திறத்தில் நிவேதனமும் * யோஹ்யஸம் பாரார்த்தம் வேதவேதாந்தஸார நதம்விது: என்று ஸாஸ்த்ரவத்தாலே ஸமஸ்தஸாரத்தையறிந்தவன் திறத்தில் நித்யஸூரிகளாலும் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதவைபவமுள்ளவனென்கிற ப்ரஸம்ஸையும் ஸாஸ்த்ரங்களில் நடவாநிற்கிறது. ஆகவிப்படி களிப்புமிகுதியான பத்தாம்பாட்டில் நித்யவிஸூதியில் நித்யஸூரிகள் கோர்வையிலே சென்று அவர்களோடேகரஸமாக த்தாமடையவேண்டுமதாவவிசேஷத்தை யாஸாஸித்துகுழாங்கொளி த்ருதியான நிமேஷப்பாட்டில் கைங்கர்ய ஸாமவதரைக்குறித்து நித்யஸூரிபரிஷத்தில் செல்லுமளவும் ஸமவதாநமாகிற ஸ்வரூப ப்ராப்யபர்யாப்தாஸ்வதவிசேஷத்தை யிழவாமைக்காக நீங்கள் ளெல்லாருமொன்றுகூடி ஸஹ்ருதயராய் ப்ராப்தங்கள்பரீவாஹமாம்படி திவ்யஸ்வாத்மாநுபவநிர்வஹமான விஷயகாரத்தைத் தையுள்ளபடியநுஸந்திக்கப் பாருங்கோளென்று நம்மாழ்வார் வியித்தகட்டளையிலே விஸம்ருதியத்திலும ஸாமவதமொழிஸஹக்ருதமான ஸமவதாநவத்துக்குள்ள சீர்மையைத்திருவுள்ளம்பற்றி தேசவிசேஷத்தில் ஸம்ஸூசராய்க்கொண்டு ரஸிக்கும் நித்ய

ஸம்ஶாவிதஜ்ஞாநரான திவ்யஸூரிகளால ஸமாவ்ருதமாயிருக்கையாகி
ற ஸ்தாநவிஶேஷத்தை ஸூரிப்ருந்தஸமாவ்ருதமென்கிற பதத்தா
லே காட்டியருளினாரென்று பாவித்தது * ஸம்ஸ்ருஜ்யதே யதிபதா
ஜநஸ்ஸ்வீய ஸ்ஸம்ஸாரவார்ஷ்ணஸமயந்த பவமர்ணவ என்கிற ஶ்ரீவரதராஜஸ்
தவஶ்ரீஸூக்தியிலும் ஸமஸ்தநாஸ்மவர்ணமான தாபஜநஸம்ப
ர்க்கமேஶாஸநீயமென்றுமிடம் அந்த ஸம்ஸர்க்கத்தை ஸமஸ்தநா
ஸமநந்தஸம்ஶ்ரிதங்களான ஸமஸ்த ஸாதகத்ஸ்வரூபதோஷா
பாஸ்ருஷ்ட்யோஜநஸக்திகளோடொக்க துஃஸஹமான ஸம்ஸாரத்தி
னுடைய நிரதிஶயஸ்வாத்மகாவமர்த்தாஸிக்கு ஸமநந்தவாகவரு
ளிச்செய்கையாலேவ்யஞ்ஜிதம். ஶாநஸமான ஸமவநாஸவத்துக்கு
புறமேயிருக்கும் ஸாத்வதர்களாலேநேரிடுமஸஹகாரமேதென்னி
ல் ரஸிகஶிரோமணிகளான தம்பதிகளிருவருமொன்றுகூடி பரஸ்ப
ரவிமர்தநம்பரமவர்ணாதிரவத்தாலே பரஸ்பரநேத்ரபாதக
ராயிராநின்றுகொண்டு ஸமர்த்தநம்பாவவிஶேஷத்தையனுபவி
க்கும் கணக்கிலே ஶ்ரீவைஷ்ணவகூமடியாக பரஸ்பர ஶேஷ ஶேஷி
பாவமுடையராய் அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேநாதிகளைப்போலே ப
ரஸ்பரஸுஹ்ருதயஜ்ஞருமாயிருக்கும் ஸாத்வதர்கள் ஸஹ்ருதயராகவொ
ன்றுகூடி ஸதாசார்யஸகாஶத்தினின்று தங்கள்தங்களாலே ஶ்ரு
தங்களானவர்த்தங்களை போதிப்பிக்கிறமுகத்தாலே பரஸ்பரா
நுஜ்ஞாகராய்க்கொண்டு ஸேவிக்கையாகிற வநந்தவவிஶேஷம் ஸா
த்வதஸமாகமாயீநமாகையாலே இவ்வநந்தவவிஶேஷத்தை ஸாத்
வதகோஷ்டீஸஹக்ருதாநந்தவமென்றுசொல்லுகிறது. இப்படி ஸ
நாதிகமவ்யவஹாரஞ்சிதஜ்ஞாநராயிருக்கையடியாக பரஸ்பரஸஹ
காரஸாபேக்ஷரான கவிவர்ஸாத்வதர்கள்போலன்றிக்கே நித்ய
ஸம்ஶாவிதஜ்ஞாநரான திவ்யஸூரிகள் ஸாத்வதகோஷ்டீஸஹக்ருத
ராய்க்கொண்டு ஸேவிக்கையால அதுதாங்களநவவியாதிறகும்ப
ரிபூர்ணப்ரஹ்மாநந்தமாகிற ஶயபாநத்தாலுண்டுபண்ணப்ப
ட்டதவிஶேஷத்தின் போக்கு வீடாக வாதிப்ரவிவாதிகளைப்போ
லே தத்த்வஶாஸ்த்ரங்களில் தங்கள் தங்களாலே விஶிஷ்டஸ்வாத்யாநங்
களாயிருக்கும் ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களுக்கு பரமாநந்தஸூசய
ஶாஸநங்களில் காட்டிலுள்ளவாக்ஷாத்துக்குஸ்வபாவகாநவாதத்

தை பண்ணுநின்றுகொண்டு ரக்ஷிக்கை இவ்வர்த்தத்தை பரிவதிலீச னில்அணங்கெனவிசேஷியான நாலாம்பாட்டில்பிணங்கியமார்பித ற்றுமிசேஷியான வுத்தரார்த்தாலேநம்மாழ்வார்காட்டியருளினு ர்.அவ்விடத்திலாறுயிரப்படி ஸமஸ்தஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்தானங்களி ல்க் காட்டில் ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்தானங்களுக்கு ஸர்வ ஸ்வாமிவி ஷயமாக ஸ்வத்தை ப்ராப்யதமாநின்றுகொண்டு அயர்வரு மமரர்கள் ஸத்யமாக வர்த்திக்கிற ஸ்வரூப ஸ்தானங்கள் சேருகை க்குக் கொள்கலமாய் என்று ஒன்பதினுயிரப்படி பிணங்கியமார்பி தற்றும் நித்யஸூரிஸர்வஸ்வாமிகோலாஹலமோக்ஷயா: குணங் கெழு ஸ்தானஸூ: கொள்கையினுன் தயாஸத்வஸ்வ: என்று இ ருபத்திநாலாயிரப்படி பிணங்கி விவதித்துக்கொண்டு பிணங்கு வி வாதம் ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்தானங்களுக்கு உத்கர்ஷத்வ ப்ராப் தநாமம் ஸர்வவிவாதம் பண்ணிக்கொண்டென்றபடி அமரர் நி த்யஸூரிகள் பிதற்றும் ஜ்ஞாநிகளரைப்போலே ஸத்யமாகக் கூப்பிடுமபடியான பிதற்றுகை ஸத் ஜ்ஞாநம் குணங்கெழு ஸ்தா னங்கள் சேருகைக்கு கெழுகை சேருகை கொள்கையினுன கொ ள்கலமான ஆச்ரயமானவென்றபடி என்று பதினெண்ணுயிர ப்படி பின்னுமீசன் படியைசசொல்லுகிருர் பிணங்கு ஸதாரி தாந்தாமவமாஷித்த ஸ்தானங்களினுடைய ஸ்வஸ்வாவாதநா ஸிதிஸ்வத்தாலே ஸஹஸம்ப்ரவிஷயா ஸமஷித்து நித்யஸூரிக ள் பிதற்றும் ஸர்வவாதஸநாதந்த்ர்யஸதயாஷியாநிற்கும் ஸ்தா னங்கள் வந்து சேருகைக்கு ஆச்ரயமானவன் கொள்கையினு ன் கொள்கலமானவன்என்று இப்படி யாழ்வாரருளிச்செய்த வர்த்தத்தை ஸ்ரீஸத்வஸம்வாதஸ்வாதத்தில் திவ்யதேசப்ராப்திவ வர்த்திலே (பாட்டு)பிணங்கியமார்பிதற்றுங்குணங்கெழு என்கி றபடியே ஒரொரு ஸ்தானத்தைப்பற்ற வாதிப்ர திவாதிகளைப் போலே வாசிவகுப்பதுஸதிஸ்யத்தாலே ஸமாநஸ்யம்செயு டையாரைப்போலே ஸம்ப்ரமம்பண்ணுவதாகக்கொணடு ரக்ஷிக்கி றநித்யஸூரிகள் நிரையாகவிருக்கிற வழகோலக்கத்தின் நடுவே சென்று அடியார்கள். குழாங்களையுடன் கூடுவதென்று கொ லொவென்றுமாசை நிறைந்து என்றருளிச்செய்தார்.

ஸூரிவ்யூஹஸ்தானம் என்கிறவிடத்தில் ஸைந்யபதித்தா

நாமம் விவக்ஷிதமாய் அத்தாலெ [illegible]களுக்கும் மேல்பட்டவராய [illegible] [illegible]வரான [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்று ஸ்ரீவைகுண்ட[illegible]த்திலருளிச்செய்தபடியே பெரியபிராட்டியாருடைய [illegible]ராய்க்கொண்டு [illegible] [illegible]னுக்கு (பாட்டு) சென்றால் க்குடையாமிருந்தாற் சிங்காசனமாம் [illegible]களபடியெ [illegible] [illegible] [illegible]ங்களைப்ப ண்ணுநிற்குறாகளென்று இப்படி எம்பெருமானுடைய [illegible] [illegible] [illegible]மாகிறது. [illegible]மென்கிற [illegible]த்தில் * [illegible] என்கிறவிடத்தில் போலே [illegible] விவக்ஷிதமென்றுகொண்டு இப்படி [illegible] பண்ணினது. அன்றிக்கெ இவ்விடத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] விவக்ஷிதமென்றுகொள்ளில் இப்படி [illegible] [illegible] [illegible]ஷையுள்ளபடி கண்ட[illegible]விக்கும் [illegible]க்களி ல்லாமையடியாக அவன்திறத்தில் [illegible] வாராதபடி (ஸ்ரு[illegible]) [illegible] என்கிறபடியெ [illegible] [illegible]க்களான [illegible]களுடைய [illegible]த்தாலே [illegible] [illegible]னுடைய [illegible] விவக்ஷிதமென்று கொள்ளவேணும். [illegible] [illegible] என்கையாலே அறியாமாமாயத்தடியேனை அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கணன்பு செய்வித்துவைத்தாய் என்கிறபடியே [illegible]மான [illegible]திலே [illegible]மான விஸ்மீரத்தோடிருக்கும் காலத்துள்ளாகவே [illegible]களுக்கும் [illegible]மல்லாத [illegible]த்திலிருக்கும் [illegible] [illegible]ர்களுக்க[illegible]மான [illegible]வையுள்ளபடி கண்ட[illegible]விக்கப்பெறுமிவர்கள் * [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible]

ஜாயதே ॥ என்கிறபடியே ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரங்களில் என்னை நோக்கி நோற்றார்கொலோவென்று இப்படி ஆஸ்சர்யவிசேஷந்தோற்றுகிறது.

இப்படி பரமபதத்திலிருக்கும் ஸம்ருத்தியோடொக்கும் பரமபதநாயகனை ப்ரக்ருதிமண்டலத்திலவதரிப்பித்து ஸம்ஸாரிகளை ஸந்தோஷிப்பிக்கிறாயென்றருளிச்செய்து இச்லோகத்தில் ஆச்ரிதார்த்தமாக அவிஷமமாக ஸ்வவைபவத்தினாலே செய்யப்படாநிற்கும் பரமபதவாஸத்தையும் ஸம்ருத்தியினுடைய ஸம்ருத்தியாகப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.——ஸாரஸித்ருஷ்டி——

ஸாரம் த்ருவா கநகம் ஸமதீத்ய வாரிஜா-
க்ஷ: காமகாமம் யதபதி காமமேவாப-
கம்வ । வ்ருக்ஷோந்நத ஸ்வயம்பதிமிர விலா-
ஸ்யாய யந்தீ பரிவேஷணம் க்ஷபதி ஹரதீ பரிச-
தம் ஸத்வகுணம் ॥   ॥ ரு ॥

பதவுரை:—ஹே ஸுந்தரபாஹோ ஜகத: ஸ்ரீநிவாஸம் மணி-
ராஜ: கநகம் ஸாரம் த்ருவா ஸ்வயம்பதிமிர வ்ருக்ஷோந்நத ஸ்வதீ
காமகேவ விலாஸம் ஸ்வாயயந்தீ ஸதீ காமகாமே பரிவேஷணம் பரி-
தம் ஸத்வகுணம் [பக்ஷாந்தரே] பரிவேஷணம் யதா ஹரதி ததா-
க்ஷபதி——

வ்யாக்யானம்:—ஸுந்தரபாஹுவே ஆச்ரிதர்பக்கல் ப்ரேமமான ஸ்நேஹமு-
ள்ளவளாய் கநகாசலம் உத்தமமான ஸஜ்ஜநருள்ளவளாய் ஆ-
வகையாலுமளவில்லாதவனை ஸமுத்ரம்போன்ற ஸ்ரீநிவாஸ-
னிடத்திலின்றும் கநகாசலம் ஸ்ரீநிவாஸன்போன்ற ஸமுத்ர-
த்தினின்றும் விலக்ஷணமான ஸாரத்தையடைந்து ஸிம்ஹாசல-
மென்றுபேருடையதிருமலையில் கநகாசலம் ஸிம்ஹங்கள்வஸியா-
நிற்கும் மலையில் ப்ரகாசமானவாவிர்பாவத்தையுடையவளாயி-
ருக்கும் நீயானவள் ஸ்வவஸ்துபோலே ப்ரயாணத்தை ஸந்தோஷிப்-
பிக்கவேணுமென்கிற அபிப்ராயமுள்ளவளாய் அந்தந்தகாமநந்தோ-
ரும் ஸௌபாக்யத்தை முதலாகவுடையதாய் சூளிகைபொருந்திய-
தாயிருக்கும்ப்ரவாஹம்போன்ற ஸமுத்ரகல்யாணகுணகணத்தை
கநகாசலம் கல்யாணகுணகணங்கள்போன்ற ப்ரவாஹத்தை ஜெ-
யபக்ஷத்தில் ஸ்வபாவத்தைகாரணமாக உடைத்தாயிருக்கும்படி

அதாவது- ஸ்வபாவஸித்தமாகவர்ஷிக்கிறாய்—

தாத்பர்யம்:—மேகமானது வர்ஷாகாலந்தோறும் விசேஷ ஸ்ரீமான லவணஸமுத்ரத்தினின்றும் வேறொருவரால்பிரிக்க வொண்ணாத ஸஹஜமாகிற ஸாராம்ஶத்தை க்ரஹித்துக்கொண்டு ஸிம்ஹ கரடி முதலிய பலஜந்துக்களாலே சூழப்பட்டு விசாலோந்நதமானவோர்பெருமலையுச்சியில் ஸகலஜநமும் காணும்படி ப்ரகாசித்து ஸர்வஸந்தாபஹரமாய ஸர்வருடைய நேத்ரங்களுக்கும் ஆஹ்லாதகமாயிருந்துள்ள தன்னுடைய நீலகாந்திவிசேஷத்தாலும் ஸர்வஜநாநந்தகரமாய் மஹாவ்ருஷ்டிஸூசகமான கர்ஜநவிசேஷத்தாலும் ஸர்வலோகங்களையும் ஸந்தோஷிப்பியாநின்றுகொண்டு ப்ரபஞ்சத்தினுடைய ஸௌக்யத்தையே ப்ரயோஜநமாகக்கருதி ஒருவரால்தனக்குண்டாகும் ப்ரயோஜநவிசேஷத்தையெதிர்பாராத தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தையேகாரணமாகக்கொண்டு மிகவுங்குளிர்ச்சி பொருந்தியதாய்- அதாவது ஸர்வஜநங்களுடையவும் ஸர்வஸந்தாபங்களையுமபஹரித்து ஸகலநதிகளுக்கும் அதிவேகப்ரவாஹத்தை யுண்டுபண்ணி அம்முகத்தாலே ஸர்வஸஸ்யவ்ருத்திஹேதுபூதமுமாயிருக்கும் மஹாவர்ஷத்தைவர்ஷித்து ஸர்வலோகங்களையுங்களிப்பிக்குமாப்போலே நீயும் ஸநாதநியாய் அதாவது வேதநிர்ஹிதத்தில் ஒருவராலுமழிப்பிக்கவொண்ணாதபடி அதிசயமான காருண்யாதிகவாத்ஸல்யமுடையவளாய் இப்படிப்பட்ட வாத்ஸல்யமடியாக மஹத்தராம்ஹ்ருதய ஸௌந்தர்யாதிகளாலே ஸமுத்ரத்துக்கொப்பானவளாய் திவ்யமங்களதாஹிதனான ஸ்ரீநிவாஸனிடத்தினின்றும் விலக்ஷணமான ஸாராம்ஶத்தையடைந்து அதாவது ஸ்ரீநிவாஸனுடைய கல்யாணகுணவர்க்கங்களில் ஸாரதமமான ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யாதிகுணங்களை ஆஸ்ரிதரக்ஷணோபயுக்தமாம்படி தனக்கு ஸ்வாதீநமாக்கிக்கொண்டு ஸிம்ஹாஸநமென்று ப்ரஸித்தமான வேங்கடாசலத்தில் ப்ரகாசமான ஆவிர்பாவமுடையவளாய் அதாவது ப்ரஹ்மாதிகளுடைய மநஸ்ஸுக்குமெட்டாத தேசவிசேஷத்திலிருக்கும் பரவஸ்துவை பக்தபாரவஶ்யகாரணமாக ஸர்வலோகங்களும் கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கும்படி பண்ணுகையாகிற அம்ஶவிசேஷத்தாலே அத்திருமலையில் ஸ்பஷ்டமாகவறியப்பட்ட தன்னுடைய ஆவிர்பாவத்தையுடையவளாய் ஸர்வசேதந

ர்களுடைய ஸர்வாதிசாயித்வநிர்வாஹகமான தத்த்வாஸாரதரஸிஸ்ஸியைப்ரயோஜநமாகக் கொண்டு ஸர்வஸ்வதாநமான ஸமஸ்தமும் முதலிய ஸ்ரீநிவாஸனுடைய கல்யாணகுணஸமூஹமாகிற ஸமுத்ரவாஹத்தை சேதநர்களுடைய வாக்ஸக்வந்தோறும் வர்ஷியாநிற்கிறுயென்றபடி—

தா—ணம்—ஸர்வஸ்வதஜ்ஞாநத்தினுடைய விதத விசேஷாத்மகங்களான ஸமஸ்தவ்யாபிஸமங்களை வர்ஷிக்கையாவது சேதநஸக்தியானது நிஜஸ்வர்த்தலிஸாமறு ஸர்வ்வபு சேஷமும் வ்யாப்தமாம்படி ஜலத்தை வர்ஷிக்குமாப்போலே ஸமஸ்தவ்யாபிஸகலக்யாண குணகணங்களை ஜநவ்ருத்தாதி நிரபேக்ஷமான ஸாத்யஸாதகங்களை யெதிர்பாராமல் யாத்ருச்சிகஸாக்ருதாதிமாத்ரமான வேதேனு மொருவ்யாஜவிசேஷமுடைய ஸர்வசேதநர்திறத்திலும் உபகாரகமாம்படி பண்ணுகை இங்கு சேதநஸக்திபோலே குணப்ரவாஹத்தை ப்ரவர்த்தநாநிரபேக்ஷமாக வெங்கும் வர்ஷிக்கிறுயென்றருளிச்செய்கையாலே க்ருதிஸோதிரிப்ஸ்வதிவர்ஷம்ஹி என்று உக்தமான க்ருதவிசேஷமுள்ளவரான சிலருடைய வநஸவவிசேஷத்தைச் சொல்லும் கீழ்ஶ்லோகத்திற் காட்டில் சேதநஸாம்யமாக ஸாம்ராஜ்யநத்தைச்சொல்லுமிஶ்லோகத்துக்குள்ள வேறுபாடுதோன்றுகிறது ஆகவித்தாலே ஸர்வேஸ்வரனவன் திருமலையிலவதரித்து ஸகலஜநஜநோநயநஹாரியான விக்ரஹஸௌந்தர்யத்தாலும் ஸமஸ்தஸௌஸீல்யகல்யாணகுணப்ரகர்ஷத்தாலும் ஸகலஜநவிதத்தஸ்தவ்யமாக ஸர்வருக்கும் த்ருஷ்டாத்ருஷ்டபலப்ரதாநம்பண்ணுவதெல்லாம் உன்னுடைய நியமநத்தால் வந்ததென்று ஸௌந்தர்யஸ்ரீநிவாஸாம்பாரஸௌஸ்வாஸ்யஸதீ. ஸகலகுண ஸம்பந்நாதி என்கையாலே ஸம்ப்ரதாயமான ஸ்வதஸ்ஸித்தத்தில் ப்ரஸித்தமாயிருக்கும் ஸாமர்த்யத்தை நிதாநமாகக் கொண்டுசேதநம் வர்ஷிக்கும் ஜலமானது லோகத்திலுள்ள ஸர்வலதாவந்தங்களையுமடக்கி ஸர்வஜீவநஹேதுவாயுமிருக்குமானால் எக்காலத்திலுமழிவில்லாதபடி ஸம்ப்ரதாயமாய் ஜ்ஞாநாநந்தமயாவாஸஸோமஸ்ருதமுமான ஸ்ரீநிவாஸனுகிற ஸ்தீரஸமுத்ரத்தில் ப்ரஸித்தமான ஸாமர்த்யத்தைக்கொண்டு நீ வர்ஷிக்கும் ஸமஸ்தவ்யாபிஸகுணவர்ஷமு

னது ஶுத்³த⁴ஸத்த்வமான நித்யதா⁴மமும் நிரவத்³யமா
ம்படி நித்யோஜ்ஜ்வலதேஜோமயமாயிருக்குமென்பது சொல்லவேணு
மோவென்று ஶங்கிக்கிறது. ஶுசி என்கிற ஸாமாந்யவிஶேஷணத்
தாலே ஶோத⁴கமான தே³வஸ்தா²நஸாமாந்யத்திற்காட்டில்
அப்ராக்ருதமான ஸ்ரீநிவாஸாம்பு³ராஶிஸாரத்துக்குள்ள விஶேஷ
ங்காட்டப்படுகிறதென்றும சொல்லவுமையும் இப்படி இஶ்லோகத்
திலருளிச்செய்தபடியே தன்னுடைய காரணவைலக்ஷண்யடியாக
ஸஞ்சிதவாஸநாயாதே²ய்யநபஸர்ஜநஸாமாந்யஸமாநவிக்³ரஹனா
யிருக்கும ஸ்ரீநிவாஸனை யதீந்த்³ராதீயான ஸப்தஶ்லோகத்திலே
க்ருதிநோ நியதிவந்தி³ந: என்று ஸாம்யவிஶேஷமுடைய சிலவ
யிகாரிகளுக்குக்காஸாமாந்யனைச் சொல்லுகைக்கடியென்னென்
னில் இஶ்லோகத்தில் விக்³ரஹஸாவண்யத்தாலும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தி
ப்ராப்யவிஷயத்திலுள்ள ஸௌந்த³ர்யஸாம்யத்தாலும் ஸாலோக்ய
நிஷ்டரான ஸஜ்ஜநங்களுக்கும் ஸ்வேச்சி²தஸ்வரூபஸாக்ஷாத்
ப்ராப்திம்பண்ணுகைக்கிடான ஸௌஶீல்யஸௌலப்⁴யாதி³கல்யாண
தி³வ்யகு³ணப்ரதிபாத³நமும் விவக்ஷிதமாகையாலும் இக்³ுணங்களை
க்ஷேத்ராலே கண்டநுப⁴விக்கையானது ஸஞ்சிதவாஸநாயாதா²
மாகையாலும் தே³வ்யபோலே ஸஜ்ஜநாநுஸாம்யனும்படி ஸக
லஜநவத்ஸலத்வத்தை ஸஹிக்கிறாய் என்று ஸஞ்சிதவாஸஜநதோ
ஷ்யாநுஸாம்யனாக விங்கவனையருளிச்செய்தாராயினும ஸப்த
ஶ்லோகத்தில் ஸ்ரீநிவாஸனை ஸத்யஜ்ஞாநதீ³ப்திப்ரத்யக்ஷியின்படியே
ஸத்யஜ்ஞாநஸாத்யஸாமாந்யாகாரவிஶிஷ்டனாகப்ரதிபாதி³க்கையா
லும ஸத்யாதி³விஶிஷ்டனாகவும் அவற்றுலாக்ஷிதமான ஸப்ராக்ருத
விக்³ரஹத்துடன் கூடியவனாகவுமவனைக்கண்டநுப⁴விக்கையா
னது ஸம்ருத்³தி⁴யிலனுப⁴வமாயிருக்கும் நியதிஸாம்யமுடைய வொ
ருவன் கண்டநுப⁴விக்கும கணக்கிலே * கநகரூபவிஶேஷண
கேநசித் ஸாத⁴ந: । காஞ்சநகாயீமநாயதா³: ஸ்ரமஸ்மஸவரு
ஸாம்ய ॥ என்கிற கட்டளையிலே ஸப்தஸாக்ஷாத்விஶேஷஸரி
ஸாகாயீநஸாரதா³நுப⁴விஶேஷவிஷயீபூ⁴தரான சிலர்க்கே
ஸம்பா⁴விதமாகையாலும் இப்படி விலக்ஷணமான யதா²வஸ்தி²தஸ்வ
ரூபாநுப⁴வவிஶேஷத்தினுடையவும் தத³ஹோராத்ரக்களான சிறுமாமனி
சருடையவும் அதாவது ஸர்வஸ்யஸாமவத்ருடையவும் ஸாம்ய

ஸாத்திகனான அவனுடையவும் உத்கர்ஷவிசேஷம் தோற்றும்படி இ ரோகத்திற் காட்டில் விலக்ஷணமாக அங்கு க்ருதிகோடியிலே நிவேஶம் என்றருளிச் செய்யக் குறையில்லை. ॥ ரு ॥

ஸு இப்படி ப்ரக்ருதிகுணதோஷாதீனமான தேஹவிசேஷத்தில் நித்யஸித்தரோஷ்டீவரிவ்ருத்தனையக்கொண்டிளவரசாகவாழாநிற்கும் ஸர்வேஶ்வரனான கருணாவஸ்ரான தன்னுடைய வாஸ்ரிதவர்க்கங்கள் நித்யஸித்தரோபாதி அவனுடைய ஸாவண்யஸௌலப்யாதிகளாலே ஸாக்ஷாத்க்ருஷ்டசித்தராய்க்கொண்டு நிரந்தரமாக ஸதாநுபவிக்கைக்காகவும் அவனுடைய கடாக்ஷவிசேஷத்தாலே த்ருஷ்டாத்ருஷ்டங்களின் வாத்ஸல்யாஷங்களைப் பெறுகைக்காகவுமவனைத் திருமலையிலவதரிப்பித்தருளினுயென்றருளிச்செய்து இனி ஸதுஷ்டாதிகாலத்தில் ஸலிலப்ரவனைக்கொண்டு காணக ஸேவாப்ரஸாதநம்பண்ணிவித்தால்போலே மோக்ஷத்துக்கஸாதாரணமான ஜ்ஞாநவிசேஷத்துக்கு ஸாயகமான வேதமென்று பேருடைய ஶாஸ்த்ரத்தை அவனைக்கொண்டு ப்ரஹ்மமுகலாகவுண்டான ஸம்ப்ரதாயபரம்பரையாலே லோகத்தில் ப்ரவர்த்தனம்பண்ணி அம்முகத்தாலே நிகிலலோகஜீவநப்ரவ்ருத்தத்தையான வுனக்கு அந்த ஶாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டு ஸம்ஸாரஸாகரத்தின் கரையேற வல்லமையில்லாத சேதநஜநங்களுடைய வுத்தாரணார்த்தமாகவுமனை ஸர்வலோகாதிஶாயிஸாவண்யஶோபிதமான ஸப்தஸ்வரவாயாரணீவ்ருக்ஷவிசேஷத்தாலவதரிப்பிக்கையானது ஶ்லாக்யமாகுமோவென்கிற வஸ்துவையருளிச்செய்கிறார்.

ஶ்ரீஶைலத்ருஷ்டி —

ரு௭ ॥ ஶ்ரீதேநித்யம் ஹயஜநநி உஜ்ஜாதஜாதவாநா ஶா
ஸம்பாயக்நம் வ்ருஷகிரிவநதிஸந்நியோகாத் த்வயாத்தே ।
ப்ரஜ்ஞாஸாரம் ப்ரக்ருதிமஹதா மூலபாகேந ஜுஷ்டம் ஶாகாபேதை: ஸுமஹதுதயம் பாரம்பர்ய
ஶாஸ்த்ராணிர்ம ॥   ॥ ருஅ ॥

அந்வய: ॥ வ்ருஷகிரிவநதே:- ஸந்நியோகாத்- ஶ்ரீதே- ஹயஜநநி- நித்யம்- உஜ்ஜாதம்- ஜாதவாநாம்- ஸம்பாயக்நம்- ப்ரஜ்ஞாஸாரம் ப்ரக்ருதிமஹதா- மூலபாகேந ஜுஷ்டம்- ஶாகாபேதை:- ஸுமஹதுதயம்- பாரம்பர்யம்- ஶாஸ்த்ராணிம்- த்வயாத்தே ॥

ப்ரதிபதம்:—ஸ்ரீநிவாஸனானவன் உன்னுடைய நியமநத்தாலே பயங்கரமான ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் எக்காலத்திலும் முழுகாநிற்கிற சேதநர்களுடைய கைப்பிடிக்காக ஜ்ஞாநத்தையே ஸாரரஸமாகவுடையதாய் தனக்கு ப்ரக்ருதியான வர்ணத்தாலே பெருமைபெற்றதாய் வேதத்துக்கு சேஷபூதமாயிருக்கும் ப்ரணவத்தாலடையப்பட்டதாய் (வ்யாக்யானம்) ஸ்வபாவத்தாலே பருமனுள்ளதான தோள் முதலிய அவயவத்தாலடையப்பட்டதாய வேதஸாரவிசேஷங்களாலே சோபாஹமாய் (வாக்யம்) பலவிதங்களான விரல்களாலே ஸம்பந்நமாய் நிர்தோஷமாய் ஸ்தூலமாயிருக்கும ஹஸ்தமாகிற கையை ப்ரயோகிக்கிறான் அதாவது கொடுக்கிறான்.

தாத்பர்யம்:—மீன் முதலைமுதலாகிய துஷ்டஜந்துக்களாலே பயங்கரமான ஸாகரத்தில்முழுகாநிற்குமவனுக்கு ஓர்கைப்பிடிதருவதற்காக. (அதாவது) கோல்முதலானகைப்பிடியைகொடுத்து அவனைககரையேற்றுவதற்காக காருணிகனான ஒருபுருஷன்வைத்ததை ஸாரமாகவுடையதாய அதாகிறது மிகுந்தபலமுள்ளதாய் ஜநந்தொடக்கமாக சாஸ்த்ரமானதோளமுதலியசேஷபூதாவயவங்களாலும் ஸாமுத்ரிகாசாஸ்த்ரத்தில்சொல்லியதநதாமளவுடன் கூடியும் ஹஸ்தத்தினுடையஸந்நிவேசத்துக்காரணமான ப்ரமாணமுளளவைகளுமாயிருக்கும்கம்பீரஸிகளாலுமலங்க்ருதமாய் கோணல் ஒடிதல்முதலிய தோஷமொன்றுமில்லாததாய் இப்படிப்பட்டமரணமுள்ளதாயிருக்கையாலே ஜலத்தில்முழுகியிருக்குமவனை நடுவில் நழுவவிடாமல கரையேற்றிவிடும் வல்லமையாகிற ஸ்தைர்யமுள்ளதுமாயிருககும தன்னுடையகையை அவலம்பமாகக்கொடுத்து ஜலத்திலிருக்குமவனைகரையேற்றிவிடுமாப்போலே ஸ்ரீநிவாஸனானவன் காமக்ரோதாதிகளாகிற மீன் முதலைமுதலிய துஷ்டஜந்துக்களாலே பயங்கரமான ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரத்தில் முழுகாநிற்குமவர்க்குஹஸ்தாவலம்பம் கொடுக்கவேண்டியதர்ககாக உன்னுடையநியமநத்துக்கு பரதீநனாய்க்கொண்டு பாணியானது பலஸாரமாயிருக்கும்போலே தானும்ப்ரஜ்ஞாஸாரமாய்அதாகிறது தன்னாலுண்டுபண்ணப்படும் த்ரைவித்யஜ்ஞாநத்தை ஸாரரஸமாகஉடையதாய் பாணிபோலவே ப்ரக்ருதிஸஹத்தானசுத்த

ஸாரத்துடன் கூடினதாய் (அதாவது (ஶ்ரு) தஸ்ய ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய என்கிறபடியே தனக்கு ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாய் ஸர்வஶப்தமுமாய் ஸர்வாதாரமான வகாரத்தினுடைய ஸம்பந்தத்தால் ஸகல வைதிகரோக்ஷியுங் கொண்டாடும்படியான உத்தமமுள்ளதாய மூன்று வேதங்களுந் தன்னுடைய மூன்றெழுத்துக்களின் ஸாராம்ஶ விஶேஷங்களென்று ஶாஸ்த்ரங்கொண்டாடும்படி ஸர்வவேதங்களுக்கும் ஆதிபூதமாய் அன்றிக்கே (ஶ்ரு) யஶ்சந்தஸாம் ருஷபோ விஶ்வரூப: வேதாதௌ ஸ்வர: ப்ரோக்தோ வேதாந்தே ச ப்ரதிஷ்டித: என்கிறபடியே வேதத்தினுடைய ஶ்ருங்கங்களில் வசிக்கப்பட்டு வேதமாகிற உதாரத்தைக் காப்பாற்றும் மாணிக்கசெப்புப்போன்றதாய் அன்றிக்கே ப்ரணவமென்று பேருடைய திருவஷ்டாக்ஷரத்தின் ப்ரக்ஷரமாய் தானும் வேதத்தினை ஶோதமாய்க்கொண்டு வேதாந்தஸம்பந்தமுமாயிருக்கும் ப்ரணவத் துடன்கூடியதாய் ஸமஸ்தஶாஸ்த்ரஸாராதிகளை யாதாரமாகத் தோற்ற வரைகளாம் ஸம்க்ஷேபமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஸம்ப்ரதாய ஸந்தானத்துடன் பாராயணம்பண்ணுமவர்க்கும் அந்த பாராயணத் தைக் கேளாநிற்குமாஸ்திகரான ரஸிகர்க்குமாதரணீய தமங்களான நாராயணவேதஶாஸ்த்ரவிஶேஷங்களாகிற ஸம்ஸ்காரங்களான வம்ஶ விஶேஷங்களாலே ஸம்யுக்தமாய் ஶுத்தமாய் அதாவது பாணிக்கு ஸம்பந்தமுதலான தோஷமில்லாமையைப்போலே ஒரு பரபக்ஷத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படாமல் ஸர்வேஶ்வரனுடைய நித்யத்வத்தாலே ஸகலஸாரமாக ஸர்வகாலத்திலும் ஸர்வராலும் ஸத்காரமாயிருக் கையாலே ஶப்தப்ரயோகம் பண்ணும் பாராயணனுக்குள்ள ஆதேஶாதிதோஷமில்லாததாய் இப்படி ஸ்வரஸாம்யவேதமாயிருக் கையடியாக நித்யமாயிருக்கும் வேதமென்று சொல்லப்பட்ட ஶாஸ்த்ரமாகிற ஹஸ்தத்தை ப்ரதானம்பண்ணுகிறான். அதாவது (ஶ்ரு) யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் என்றும் (பாட்டு) நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான் என்றும் சொல்லுகிறபடியே ப்ரதிஸ்ருஷ்டி தத்த்வம் தன்னாலே ப்ரஜாபதிக்கு ப்ரஹ்மணை ப்ரஹ்மஸ்ருஷ்டனுக்கு (ஶ்ரு) யோ வை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை என்கிறபடியே மூந்தறஸாம்ப்ர மாக நாலுவேதங்களையும்தானே நேராகவுபதேஶித்து அவனு டைய ஸ்ருஷ்டிகொடியிலகுஸம்பந்தராயிருக்கும் தேவதாஸ்தோத்ர

ஸாரமான சாஸ்த்ரம் ஸர்வாதிகாரிகளுக்கு அவன் முதலாக வுண்டான ஸம்ஸ்ருதி தாயஸாதந வேதாந்த வேதார்த்தங்களை யறிவித்து அம் முகத்தாலே திவ்யதேசமாஜீவநத்வம் ருத்துயிரானின்றுவென் றபடி ॥

தாத்பர்யம் — இங்கு சாஸ்த்ரத்தை ஸாவதாரங்களாலே ஸாரமென்றருளிச்செய்கையாலே நானாயிகாரிகளுக்கும் வேண்டும் புருஷார்த்தங்களாலே ஸாத்யஸாதனங்களான ஸாதாரண வேதாந்தங்களால் [illegible] மாயிருக்கும் ஸஹகாரம்போலே அவ்வோ வதிகாரிகளபேக்ஷிதமும் அவ்வோ ஸாதநாந்தரங்களையும் அவற்றின் ஸாதநவிசேஷங்களையும் ப்ரதிபாதிக்கும் ஸாரவிசேஷங்களாலே [illegible] மாய் அந்த ஸஹகாரமானது மாயாவருஷாதிகளாலே ஸகலப்ராணிகளுக்கு முகஜீவநமாமாப்போலே ஸகலசேதநர்களுக்கு முகஜீவநமாகிறதென்று சாஸ்த்ரத்துக்குள்ள ஸாம்யமான ஸாயாவ்ருக்ஷத்தின் ஸாரமாகிற [illegible] விசேஷம் தனியேதோன்றுகிறது ஆகையித்தாலே ஸர்வேச்வரன் ஸ்வ [illegible] ஜ்ஞாநமில்லாமையாலதீகாரமாக ஸம்ஸாராணவநிமக்நரான சேதநர்களை [illegible] ஜ்ஞாநஸாதநத்தாலுந்தாரணம் பண்ணவேண்டியதற்காக வேதமாகிற சாஸ்த்ரத்தைக்கொடுத்தும் அதினுடைய தாத்பர்யத்தை ப்ரமாணாந்தரஸாபேக்ஷயாக வறியவல்லமையில்லாதார்க்கும் வேதத்தை யதிகரிக்க யோக்யதையில்லாத ஸ்த்ரீசூத்ரஜாதீயருக்குமாக ஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணங்களை [illegible] ப்ரவர்த்திப்பித்தும் [illegible] ஸாதிக்கையாகாரமென்று ஸமித்தது. [illegible] மென்கிறவிடத்தில் [illegible] யதாதாரமயம் என்றும் ஸ்லிவக்ஷிக்கலாம். அப்போது ஒரோருவாயிவிசேஷமுடையாதகா [illegible] விசேஷத்தில் [illegible] யுடைய [illegible] த்திநுள்ள ப்ராணிபோலன்றிக்கே [illegible] விசேஷமாயிறே இராஸ்ஸுவாணியிருப்பதென்று ஸிக்கும். [illegible] ஜலத்தில் ஸர்வமாக முழுகிவிடுமவர்க்குள்ள [illegible] விசேஷம் ஸம்ஸரிக்குமவர்க்குமுள்ளதென்று தோற்றுகிறது. ப்ராணியானது ஜலத்தில் முழுகினவனைத் தன்னு

டைய வசத்திலே கரையேறுவிக்கிறாப்போலே ஸ்வாமியுடைய தலை
யிலே ஏற்றுகொண்ணப்பட்ட ஜ்ஞாநத்தாலே ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் ம்ருத்யு
வலைகள் கரையேறுவிக்கிறதாலே ப்ரஜையாய வைராக்யமாதீப
மாகவருளிச்செய்தார். லோகத்திலே ஏக்ஷணமவைத்ருவான மேவ
ருபாஸ்ஸைஷத்துக்கு தேஹஸம்பந்தமும் ப்ராணைவம்ஹாரலக்ஷணமும
விஷயக்ஷணித்து ஸஞ்சரிக்கணவாயநமான வாணிக்கவேணும் வஸ
ஸ்தசொல்லத்தக்கதிலாபா அந்த வஸ்துக்கு அப்படியான
படிக வாணியிலுடைய பரிமாநவணித்தார். அப்படியே ஸ்வா
காமிபான சில ஜாணங்களை வஸ்துக்கு வாயக்கங்களாகவும் ஸக்க
லாம். ப்ரணவத்தாலே பணாணப்படும் லக்ஷணமாயது தத்வ
ஸமாகத்தோடும் சில வேதவங்களைக்கொண்டு திகஜராயிரு
கருமவிலீகாதைக்களை கொள்ளாதபடி ஸகலவேதங்களுங்
களையும் ஸமவந்த்ரங்களாயபடி ஸகலமாக (ஸூ) தத்வஸம்
ஜ்ஞேணைவரவிஜ்ஞாநிலேதங்கு பயம் ஸமவலஸியாநந்நிபிடு
ப்ரணவத்துக்கு ஸம்வேமோதப்பட்டது உனதுடைய நியமந
த்தாலே ஸ்வாமிரஜா நமபணாநிஜம் ஸ்வாநுமானத்தாலே உனது
டைய நியமநத்தை யதிக்ருதித்தாலுகைகவனிடத்திலே லேவஸஸேவ்ய
ம வருமாகையாலும் முகநிருப்பகாலத்தில் ஜ்ஞாநஸக்த்யாதி
ஸகண ஸணங்களைத்தும் தோஷங்களாய்விடுகையாலும் ஸதம
ஹமீலேயான பெரியபிராட்டியாரோடு நித்யவிநாஸ்து நந்தி
ருக்கும் வபரவாஸைனை ஸ்ரீஸுலாவரதைடைய ஸாஜாபய
போலொருவருமாருமிகைபாட்டாகுமென்ற ஆவஸ்வியம். இப்படி
(ஸூ) தத்வமயவிஷ்ணுவாயணஸம்ஹவா ஸ்ரீநுஸூநித்தியாய
பாடுயே ஸ்வாமிக்வாதிகையாயமாஸாநாதிகாமும் ஸ்வஸ்வீர்
வாவ்யாநாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே ஸுக்ருதக்ஷமாதிகுபடி
யாக வரும் பாவதம்ஸமாநாஸவங்கயும் ஸமஷஸ்ரக்ஷருகப்போ
லே ஜீவாக்நத்கூமலையாகுமாயிருந்தபோதிலும் ஜீவஸஸ்மா
நமான ஜீவமஸத்திலே ஸமஸதரக்ஷிமேலேபோலே தீவ்ரஸஸவேஸ்பு
டையாயிருக்கும்படி பராவேணவ்ஸமாவிதரவலாயையாயும் ஸ
ஸஹஜாநண வெறுநாளிதரவ்ய ஸம்வாதியே வாதீரவேஸமுயவய
படிபாக தீவ்ரதஸஸஸஷ்யவேஜநஷட ஸஸவிவ்யமே ஸமஸமாவிதயபாக
யாருட ஜ்பாக்யாதியாலே லாஜியஸ்வித்மகவோதகஸமாநநபஜ்ஞாலவ

த்ரைவர்ணிகளுக்குப்போலே சிலருக்கு ஜந்மாந்தரஸா
தநவிசேஷமடியாக ஸம்பாதிதமாயிருக்கும் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநவிசே
ஷங்களாகிற ஆபிஜாத்யங்களாகையாலும் ஸ்வாபஜாதியில் யதுகுலஜந்
மாதிகள்போலே பகவஜ்ஜாதிஸாமாந்யாதிகளுள்ளவருமிப்படியே வி
ஷயமாகையாலும் [அதாவது] ஸர்வேஷ்வரனாகையாலும் இப்படி
த்யஸ்தமான ஜ்ஞாநாவிர்பாவஹேதுபூதமான ஸாம்ப்ரதாயிகமான
க்ஷமாதிகாருண்யகார்யகாரணாதிரூப விவிதவாதாயத்த
ராய் இப்படிப்பட்ட தங்களுடைய ஸ்வபாவவிசேஷவாஸநாம
டியாக ஸமஸ்தகர்மாதிகாரபத்திமுள்ளவருமான ஸத்ரூப
ஜாதீயருடைய பகவத்ஸமாஸ்ரயணத்துக்கு ப்ரயோஜ
ப்ரயோஜநமென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஸாதநாநாஸாமாந்யம் எ
ன்று ஸத்ரூபஜாதீயரைக்கொண்டு ஜாத்யுத்கர்ஷத்தைப்புபக்ஷித
தருளினார்.

க ॥ இப்படி வேதாந்தஸ்ரவணாதிவைபவகாரம்பரயாய
நமென்றருளிச்செய்து இனி வேதாந்தவாக்யமாயமான ப்ரஹ்ம
ஸ்வரூபஸமாஸ்ரயணமும் ஸர்வாதிகாரமாகப்பண்ணு
ம் ஸமாஸ்ரயணமும் ப்ரயோஜநமென்றருளிச்செய்கிறார். விது
ரதேவதாதி—

௨௩ ॥ விதுரஸ்வாபசதிதிஸஞ்சீவிதஸம்காரஸ்யாநாம்ப
ராகாந்தஃப்ரணயிதிதயே தப்தசோஹஸ்ரமாஸம் ।
ஸ்ரீமாதங்காம்ஸ்ரப்ரவஸன் ராமாயணம்த்வ் வ்யாஸாராயா
ஸமாஸ்ரயணவிதியத்ராம்ஸஸ்ரவ்யமந்வ் தீவாநுஸ ॥

பத: ஹேதயே ப்ராகாந்த: விதுரஸ்வாபசதிதிஸஞ்சீவிதஷ:
ஸ்ரீதங்காஸ்யாநாம் தே ஹப்தணம் ஸஹஸ்ராஸம் ப்ரணயதி ஸ்ரவ
வஸநே ஸ்ரீமாதங்கம் விப்ரவிஸ்ராம் ராமாயஸ்ய ஸஸ்ய ஸ்ரஸ்ரவ்யவந்வ்யதீ
வாஸ் தபயிதா ஸமாஸ்ரயணவி ப்ரணயதி ॥

பதார்த்த:—ஹேதயே ஸ்ரீநிவாஸனானவன் விதுரர்களுடைய
பரிசரணங்களாகிற தேததான்கொட்டையினுரைத்தல்களாலே
வாக்மொழிந்த சித்தமுள்ளவர்களுக்காக (ஸமர்ப்பாந்தரம்) சே
றுபோயிருக்கும் ஜடாயாரவாகுத்தையுடையவர்க்காக உனககு

க்கண்ணடியான தன்னுடைய ஶாஸ்த்ரத்தைப்பண்ணுகிறான் நீயில்லாதஸமயத்தில வேதகளில் ஸதமேயான ஸம்ப்ரதாயத்தை க்கொண்டாடாநின்றுகொண்டு உன்னை யாஶ்ரயித்தவர்களுடைய விரோதிகளை ஶிக்ஷிக்கைக்காக மோஹஶாஸ்த்ரங்களையும் பண்ணுகிறான்.

தாத்பர்யம்: சவுரகவாஸம் தேத்தான்கொட்டையையுரைக்கையாலே சேறுபோயிருக்கும்(அதாவது) நன்னை யாஶ்ரயித்திருக்கும ஜநத்திலுள்ளவர்கள் முழுமையும் தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தில் ஸம்வீதமாயடங்கிக்கிடக்கையடியாக ஸ்வதந்த்ரமான ஜநத்துக்காயா மாயிருக்கும் வாகும்போலே ஸதா ஸர்வகாலத்தினின்றும் ஸவஶாஸ்த்ரார்த்தங்களையுமறிந்து தாங்களறிந்தபடி ஶிஷ்யர்களுக்கு உபதேசிக்கவல்லமையுள்ளவராய் அதடியாக வ்யாஸராரென்று ஶாஸ்த்ரங்களாலே கொண்டாடப்பட்டிருக்கும் விதாஞர்களுடைய விரகாலவரிசமெல்லாம் தேத்தான்கொட்டையினுரைத்தல்களாலே வீதஸங்காஶயர்களாய்(அதாவது) சேறுபோன்ற பாவங்களும் அஜ்ஞானங்களும் ஒதுங்கியிருக்கும்படியான ஜனயாரவாகும்போன்ற விதத்துடைய ஶாஸ்த்ரக்களுக்காக ஸ்ரீவ்யாஸனனவன் உன்னுடைய உபயாவதாரிகளை ஸ்பஷ்டமாக க்காணத்தகுந்த கண்ணாடியாய் (அதாவது) உன்னுடைய வைபவத்தையெல்லாம் விஶதமாக ப்ரதிபாதியாநிற்கிற ஸ்வஶாஸ்த்ரத்தை (அதாவது) ஸ்ரீரங்கநிராஜஸ்துதியில் * வக்தா பராஶர ஸுதஸ்ஸ்வயம் என்று இவர் தாமேயருளிச்செய்தபடியே கல்பந்தோறும் ஸமவாலேசொல்லப்படாநின்றுகொண்டு ஸமவஸ்த்ரமென்று பேருடைய ஸ்ரீவஸுதாதஶாஸ்த்ரத்தைப்பண்ணுகிறான்

(ஸவிஸ்தாரவிவரணம்)இங்கு வீதஸங்காஶயாநாம் ஸ்வஶாஸ்த்ரம் ப்ரணயதி என்கையாலே விஶுத்தியுளளவர்க்கல்லது ஸமவஸ்த்ரம் முதலிய ஸாத்விகஶாஸ்த்ரங்கள் ருசிக்கமாட்டாதென்றும் விஶேஷமாக தகவிகவிஶேஷவீதஸங்காஶயாநாம் என்கையாலே ப்ரதிபாதநம்பண்ணினோர்க்கல்லது உபஸ்ருதியிறவாதென்றுமஹிக்கது. வீதஸங்காஶயாநாம் என்கிறவிடத்தில் குஶயபதம் ஸ்ருஷ்டோபக்ஷத்தில் ஜநத்திலுடைய உத்பத்திஸாதநமான ஸம்வஸ்விஶேஷத்தைச

சொல்லுகையில் ஸாரஸ்யமுடையதாயிருந்தாலும் ஸந்நிதியிலன்
றி ஜந்மத்துக்கு இப்படிச்செய்யப்படி ககதிக்ஷாயீநமான ஜெந
ஸ்ரஷ்டத்வ ப்ரவ்ருத்திலமைமையாலே இங்குள்ள ஸ்வரூபத்தை
தத்தந்தத்துக்கு இப்படிப்பட்ட ப்ரவ்ருத்தியானதாயிருக்கும்
மஹாஜநாயா ப்ரஹ்மத்வ ஸ்வரூபமக்க சொல்லாமே வரும்
(உத்தராய-ரவதாரிகா) இப்படி வேதவ்யாஸனுடைய கா
லத்தில் வேதவிபாகாதி ப்ரவ்ருத்திகளுக்கு ப்ரயோஜனமாயிரு த
த்வதத்வாவதாரங்களை விரோதமாகக் காட்டுகையாலே ஈசுர
ஸ்வரூபத்துக்கு தாரணீயமாய் ஸாஷாத்தாகிலுக்கு முக்தியமா
யிருக்கும் ஸம்ஸாரத்திலுடைய ப்ரணயநம தயாயீநமாலும்
ஸாயாஸவ்ரணயநத்தை தயாயீநமென்று சொல்லக்கூடுமோ
ஸாயாஸமானது வேதஸாரத்தை வெளியிப்பித்து அதற்கு
யாக ஸம்ஸாரஹேதுவாயிருக்கையாலே அதை விட விஷயாயீநமெ
ன்று சொல்லவேண்டாவோ இது ஐஸ்வர்யஸம்பந்தமெனில் ஸா
ஸாஸாரத்துக்கு தயாயீநகா தவிர ப்ரஸம்பந்தமாதோ அதுவுமி
ஷ்டமென்னில் இப்படி ஸவேஷ்டாறனுக்கு சேஷவிஷயமாயீநமா
ன ஸாயாஸவ்ரணயநாதிகள் ஸதஸ்த்ரவாரங்களில் ப்ரவ்ருத்திப
ரிகமித்தால் அவனுக்கு ஸாவஷ்டஸாவனாஸாவாரணஸ்வாதர
காரணிகஸாதிகளைச் சொல்லும் ஸாஸ்த்ரங்கள் வ்யர்த்தங்களாய் அ
வையான் நிகடேச வேங்கடேசன்போலே விஷயவிஷயக்கும்ஸாஷான்
யாபிதமென்று ஸித்தமைகையாலே இஷ்டஸம்பந்தத்தில் யாதவ தி
யாத்ம தயா விவக்ஷிதமான விஷயமுடைய தமெயகவாரசம்பந்தம
ஸித்தியாதொழியாதோ என்கிற ஸங்கைகளை பரிஹரியாநின்றுகொ
ண்டு ஸாயாஸவ்ரணயநத்தை ஹேதுஸமஸஹிதமாகவருளிச
செய்கிறார். ஸீதாதசரதிதயாலே (உத்தராயதாகவய-ராய:-)
ராஜாவானவன் ஸம்பத்தியில்லாத ஸம்பந்தேதுடி ஸீதாவதமெயான
வானவரிதைமை உவ்வாஉநமபணனுமாப்போலே . ஸ்ரீதிவா
ஸனானவன் சநந்ந்த வேதகாரஸிதையாய ராஜாஹிஷேகாதிதையா
யானவந்நனுடைய முகம் பறையும் ஸமயத்தை வெளியிட்டு பார்த்து

[illegible] (அதாவது) [illegible]ர்களுக்கு [illegible]
[illegible] [illegible]த்தை [illegible] [illegible]த்தை [illegible]
[illegible]மாகக்காட்டுகையும் அப்படியாக [illegible] வ்யக்திகளில்
[illegible]ட்டுகையும் [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]ப்பிக்கை
யும் முதலான [illegible]ங்களில [illegible]யாயிருக்
கும் [illegible] (அதாவது) [illegible]க்க வேணுமென்
கிற [illegible] [illegible] [illegible]வேணும் [illegible]ங்களை [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]மென்கிற [illegible]
[illegible]முடைய [illegible]த்தை [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]மாக
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]யாய் போ
லே [illegible]மாக [illegible]
ங்களான [illegible]ங்களை [illegible] [illegible]றென்
றபடி ([illegible]) இங்கு [illegible]யாகிற
வேசிக்கு [illegible] [illegible] [illegible]
ம ஆகவித்தாலே [illegible]படி யெங்களே யென்னில
[illegible]மான [illegible]த்தை [illegible]
[illegible]மென்கிற [illegible]த்தாலே [illegible]
[illegible]யிருக்கையடியாக [illegible]
[illegible] மென்று சொல்லவேணுகையாலும் [illegible]
[illegible]
ங்களான [illegible]ங்களுக்கும் ஒருவிஷயத்தி
[illegible]யானது [illegible]யிருந்ததேயாயினும்
[illegible] [illegible] [illegible]விஷயத்தில் [illegible]
[illegible] [illegible]க்கக்கட்டில்லாமையாலும் இப்படிப்ப்ரா
[illegible]விஷயிணியான [illegible]க்கும் [illegible]விஷயங்களான [illegible]
[illegible] [illegible]ங்களுக்கும் விஷய[illegible]
[illegible]மில்லையாயினும் [illegible]த்தா
லே [illegible] [illegible] [illegible]கையாலும் இப்ப[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] செய்து [illegible]

டியாகவந்ததாய் ஸ்வேஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களல்லாமையாலீ
ச்வரனுடைய நிரபேக்ஷஸ்வாமித்வாதிகளுக்குக்கொத்தையறாமையா
லும் சாஸ்த்ரசிஷ்டமாயிருக்கிற விஹிதமான ப்ரவ்ருத்தி சாஸ்த்ரமோக்ஷ
உபாயத்துவமாகவந்ததாய் நிவ்ருத்திஸாதநமாகையாலே உபாயிஸ்ய
விதிகளுக்கு ஸாத்யாநுமிலலாமையால் இவ் ஸம்யத்தில
ஸாத்ய ஸ்வரூபவிஷயமான ஸ்வாமியுடைய உபாயத்வஸம்ப்ரம நி
ர்பாபமாகவிளங்குகையாலும் கீழ்ச்சொல்லியதோஷங்களொன்
றுக்கும் அவகாசமில்லையென்று தாத்பர்யம்.

ஆகையிதாலே ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய சாஸ்த்ரஉபாயா
ஸநாதியான ஸகலதர்மஸந்யாஸம் சாஸ்த்ரசிஷ்ட
விஹிதமாயிருக்கும் ஸமமென்று ஸித்தித்து ஸ்வதந்த்ரிகளுக்கு
ஸவாத்மா என்கிற ச்லோகத்தில ஸ்வேச்வரன் உபாயக்குப்போரா
லே சாஸ்த்ரவிஹிதவிஷயமானதுக்கும் ப்ரவ்ருத்திருக்கையா
லே அவனை உபாயஸ்வரூபமென்று சொல்லக்கூடுமோ என்கிற
ஸங்காநிவாரணமாக சாஸ்த்ரவிஹிதவிஷயமானத்துக்கு உபா
யத்வம்அருளிச்செய்தார். கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வாமித்வ ச்லோகத்தில்
ஸாதநத்வம் அபாக்ருத ஸர்வதர்மத்துக்கு உபாயாநுமருளிச்செ
ய்யக்கூடாதென்று விதிக்கைகாரியாலே விதிவிஷயமான
ஸாதநஸ்வரூபமான ஸர்வதர்மஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வஸ்வதந்த்ரநீ
வாசகதியே என்கிற வாக்யத்தாலே உபாயகாரணத்தை வ்யஞ்ஜி
ப்பியாநின்றுகொண்டு அக்ரஹணகாரணமான ஸ்வதத்துக்கு அ
க்ரஹணம் உபாயத்தைக்குறித்து பரமானாலல்லது உபாயகார
ணம் வழியாதாப்போலவும் ஸ்வஸ்வரூபமான ஜ்ஞானமானது ஸ
ஸ்வரூபம் யாதகாரணமாலல்லது யாதஸ்வமாகாதாப்போலவும்
விதிவிஷயமான ஸர்வதர்மஸ்வரூபமும் விதிவிஷயக்
கு உபாயகாரணமுண்டானாலல்லது உபாயகாரணத்தை யடைய
மாட்டாதென்கிற ஸவ்யக்தியை நினைத்து விதிவிஷயக்கு உ
பாயத்வத்தைவ்யஞ்ஜிப்பித்தார் ஆகவிரண்டுச்லோகத்தாலும் ஸ்வ
தந்த்ரவிதிவிஷயங்களிரண்டும் உபாயநிவ்ருத்திகங்களாய அதடியாக

தயாதோஷங்களாய் அநுகுணங்களான பக்ஷிஸ்ரேஷ்டனுக்குள்ள பார
தந்த்ர்யமும் தயாதேவியினுடைய ஸஹஜவிசேஷபடியாக வந்ததா
கையாலே ஜ்ஞானனுடைய தயைபாரவஶ்யம் நிர்ப்பயமாக விளங்கு
கிறதென்று ஸிஷாபிதமாகிறது இப்படியானால் ப்ரணதேத்ர்யா
ஹிஷ்ணாகத்தில கார்ப்பணகிம்கர தாம்தவோபயாதி என்கிற வாக்யத்
தாலே கோபத்துக்குள்ள தயாதோஷத்தை ஸாக்ஷமாக வரு
ளிச்செய்தாற்போலே இஸ்லோகத்தில் விப்ரவிஸ்வேயினுடைய த
யாதோஷத்தை ப்ரகாஶமாக வருளிச்செய்யாமல் வ்யஞ்ஜநா
வ்ருத்த்யா ப்ரகாஶிப்பண்ணுகைக்கும் அவ்வாவனறிகசே இப்படி
பாஸ்பரசேஷசேஷிஹாவமுள்ள தயாவிப்ரவிஸ்வேகளுக்கு ஸஹி
ஷீவாரவநிதைகளுக்குப்போலேகத்ருஜனைவரவ்யுடஹிவ்யஞ்ஜிதமா
மபடி கூதநவஸரோபாஜயாநுவிப்ரவிஸ்வாம்நீயில்லாத ஸஜயந்தேடி
விப்ர விஸ்வேயய கொண்டாடத்துடங்குகிறுனென்றருளிச்செய
கைக்கும் திதாநமேதெனில் இதாக்குத்தரமிருக்கும்படி ஹவேர்
ஸ்வான அகப்ரவத்ரித்திருப்பகனுயவதாசித்தஉபோலில் * ராஜோர்த்ரா
ஜெனோஅநஃ என்கிற நைஸர்க்கர்ப்பண்யம்ஸ்வீரப்ணிதமாம்படியுண்
டான கடைக்கணசிவபபிஞலே ப்ர காஸிதசோபனுயகொண்டு
பரதர்ஷணவிராயகவம்யஜாஶீலாதிகளைத்தானே நேராகஸம்ஹரித்
த்தான் * ராவணோலோகராவணஃ என்று தனனுடைய க்ரூர்யா
திஶயத்தாலே லோகத்தையெல்லாமழப்பண்ணும் ராவணனை தன
னுடைய கக்ஷத்திலிடுக்கிகொண்டு அதஸ்ஸாகரஸஞ்சாரமபண்ண
வல்லமைபுளவனான வாலியைக் கொன்று தீப்ரமனுய ஶர
ணாகதனை ஸுக்ரீவனை ரக்ஷித்தான. இப்படிபபட்டவதிதீ
வஜாநத்யமான ப்ர தாபவிஶேஷத்தையும ஶரணாகதவத்ஸலத
த்தையும் கேட்டானெனு ராக்ஷஸஜாதீயனும * ஆஜகாமமுஹூர்
த்தேநயத்ர ராமஸ்ஸலக்ஷ்மணஃ என்று அவனிருக்குமிடத்தைத தன்
னிலமாக நினைத்தோடிவந்து * விபீஷணோமஹாப்ராஜ்ஞஃ என்று
வால்மீகிபகவானாலே கொண்டாடப்படுமபடியான மஹாவிஶ்வாஸத்
தாலே பரிபூர்ணஞய ராகவம்ஶரணாகதஃ என்று ஶரணாகதர
க்ஷணத்துக்காகக கொடிகட்டின ஶரண்யகூடத்தின பெருமையை
முன்னிட்டுக்கொண்டு ஶரணமடைந்தான. ஶரண்யனும ஶரணா
கதிஶப்தம கேட்டவுத்தக்ஷணத்தில் ஸாதர்பாகத்தம செயதரு

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
அடியாக ராவணானுஜனை [illegible] ஸுக்ரீவ [illegible]
றும் என்று சொல்லப்படும் ஸ்ரீராமாயண [illegible] விரோதிக
[illegible] வெளிப்பட [illegible] இருந்து [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] அவர்கள் [illegible]
* [illegible] [illegible] சரணாகதி [illegible]
[illegible] [illegible] நம்முடைய [illegible]
[illegible] [illegible] ஆதலால் [illegible] அ
[illegible] [illegible] [illegible] நம்முடைய தி
[illegible] [illegible] பாடிட்டருளிச்
செய்து [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] இப்படிப்பட்ட [illegible]
[illegible] [illegible] * [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] பாதம் இருந்தும் [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] நம்முடைய [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] அவனை [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ராஜஸவ்யாபாரங்களொன்றுக்கும் ப்ரஸக்தியில்லாத ஸாத்விகதா
ஹிரண்யகர்பமேயாய் விப்ரலிப்ஸாவஶீகரணஸாதநங்களான விப்ரலம்
பகவ்யாபாரங்களே விஞ்சிஅகவாயிலிருக்கும் (அதாவது) உள்ளி
லேமறைந்திருக்கும் கோபத்துக்கும அதின் ஸமமான விப்ரலி
ப்ஸைக்கு மபிவ்யஞ்ஜகமான ஊம்ஹிதவிஶேஷமுமில்லாமையால் அ
வனுடைய விப்ரலிப்ஸாவிஷயரான தேவர்களுக்குத் தங்கள் வி
ஷயத்திலவனுக்குண்டான கோபத்தையும் அந்த கோபத்தின் ப
லமாக அவன்திருவுள்ளத்தில் க்ஷணந்தோறும் கொழுந்துவிட்
டுவளராநிற்கும் விப்ரலிப்ஸையையும் அதடியாகத் தங்களுக்கு
ஸம்பாவிதையான நரகாநுபவஸம்ஸாரத்தையும் கண்டு பீ
தராய் ஶரணமென்கிற ஶப்தம் பிறந்தவிடந்தேடி ரக்ஷிக்கும் ஶர
ண்யனுடைய ஸ்வபாவவிஶேஷத்தையுமறிந்து அவனைநோக்கி ஶர
ணமென்றொரு ஶப்தத்தைச் சொல்லுகைக்கும் அதடியாக ஶர
ணாகதிவாக்யவ்யாபாரவஶனான ஶரண்யனுடைய அபயப்ரதாநவா
க்யத்துக்கு விஷயமாகுகைக்கும் ப்ரஸக்தியில்லாமையாலும் இப்
படி விப்ரலம்பஹேதுகோபக்ஷிதனாய் அதடியாகவுள்ளிருக்கும் கோபத்
துக்கு வ்யஞ்ஜகமான வ்யாபாரலேஶமுமில்லாதவனாய் ஸகலஸா
மாஜநங்களுக்கும் சித்தமுருகும்படி ஶிஷ்டவேஷாலங்க்ருதனாய் ஹிம்
ஸையென்கிற ஶப்தம் நடையாடுமிடத்தில் அடிவைக்கவும் நடுங்
குமவனாயிருக்குமவன் திறத்தில் யாதநாதிகபஹுக்லேஶகங்களும் ப்ரஸ
க்தியில்லாமையாலே ஸர்வாபயப்ரதாநம்பண்ணுமவன் திருக்கை
யாலே தலையறுப்புண்டு நிர்ப்ரதிபந்தவிஷயராக்குகைக்கு ப்ரஸ
க்தமில்லாமையாலும் இவர்கள் தன்னுடைய கவடறிந்த உபாஸி
களும் இவனும் நமக்கு ஸஜாதீயனானவொரு உபாஸியென்று ம
யங்கும்படி ஸ்வஸாதாரணாகாரத்தை மறைத்துக்கொண்டு ஜாதி
ஸ்வபாவத்தாலே ஜந்மஸித்தமான தயாபர்யோசவாப்படிவமுள்ளவனாய்
தனக்கு ஸஜாதீயரான ஸாதுஜநங்களாலே சூழப்பட்டிருக்கும் வி
ஶ்ராவணன் பிள்ளையான பவித்ரவத்திபய ஸாத்விகஶ்ரேஷ்டதேஜ
ஸ்ஸுக்களெல்லாம் பரிசித்தமாம்படியான ப்ரஹ்மவர்ச்சஸவி
ஶேஷத்தாலும் தேவாஜிநதண்டகமண்டலுப்ரப்ருதிசிஹ்நங்களான ப்ரஹ்ம
சர்யாஶ்ரமோசிதோபகரணங்களுடைய ஸம்பந்தத்தாலும் ஸ
ராதீர்நாலங்காராபிவ்யஞ்ஜகமான வர்ணாஶ்ரமாதிவேஷாவிஶேஷத்

தாலும் இவனிருக்கும் தேஶத்திலும் பொய்யும் வஞ்சநையும் ந
டையாடுமோவென்று ஶங்கிக்கும்படி வஞ்சித்து அவனுடைய ஸர்வ
ஸ்வங்களையுமபஹரித்து அவனைக்கால்க்கடைக்கொண்ட திருவா
யிக்ஷயாவியினுடைய ஸகலஜநஹ்ருதயத்ராவகமான வேதவிஶதா
ர்த்தபோதகவசநரசநாவைசித்ரீவிஶேஷங்களாலும் அவற்றுக்க
நுரூபங்களான ஃஅவனுடைய ஸதநுஷ்டாநவிஶேஷங்களா
லும் தங்களிடத்திற்குடிகொண்ட வேதஶாஸ்த்ரவிபரீதாநுஷ்டாநமு
ள்ளவராய் இப்படி யாவஜ்ஜீவிதம் நடந்து தங்களுடைய அஶா
ஸ்த்ரப்ரவ்ருத்தியாலும் ஶாஸ்த்ரநிவ்ருத்தியாலும் ஶீக்ரமான ஸம்ஸார
தாரணஸமயம் வந்தவாறே * ஶாஸ்தாரோ ஸ்துஸ்த்ரஸ்த்தா தைவதாத்யா: க
ர்மயோநய: என்றும் கர்மணாம் பரிபாகித்வாத் ஆவிரிஞ்சாதமங்களம் எ
ன்றும் சொல்லுகிறபடியே ஶாஸ்தாரான கர்மவஶ்யதேவர்களாலே
ஸம்ஹரிக்கப்பட்டு இப்படி ஶரீரம்விடுமளவும் தங்களுடைய து
ஸ்ஸஹதராபராதங்களுக்கு நிஸ்தாரம் பிறக்கும் விரகில்லாத
வராய் அதடியாக அஶ்ஶரீரம் விட்டபின்பும் கல்பகோடிஸஹஸ்ர
காலமநுபவித்தாலும் மாளாதவையான நரகாத்யநுபவத்துக்
கே பாத்ரபூதராய் நின்றார்கள்.

இப்படி ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரத்திலுள்ள ஸர்வேஶ்வரனுடைய
ஸாக்ஷாத்காரவைஶிஷ்ட்யத்துக்கும் விப்ரதிபத்தியை பரிஹாரமாகவுடைய
அர்ச்சாவதாரத்திலுள்ள இவனுடைய ப்ரத்யக்ஷகாரவைஶிஷ்ட்ய
க்கும் நெடுவாசியுண்டாகையாலே (அதாகிறது) அர்ச்சாவதாரத்வ
மிருக்கையாலே இப்படி ப்ரத்யக்ஷகாரவைமுக்யதையாய் அத
டியாக நிர்ஹேதுகையான விஷ்ணுவைக்கு ஏதேனுமொரு
வழியாலே ஸந்நிதாபூர்வகாரியான ஸாக்ஷாத்காரத்தோடொ
க்க தயாஶேஷகமருளிச்செய்யத் திருவுள்ளமில்லாமையாலும்
ஸந்நிதாஹேதுகாஸக்தியான தயாதேவிக்கும் நிர்ஹேதுக்கே
ருப்பட்டவளான விஷ்ணுவைக்குமுண்டான ஶேஷஶேஷிபாவ
ஸம்பந்தவிஶேஷமானது ப்ராஹ்மணீஅஶ்வாஸிகளுடைய ஸம்பா
வம்போலே அஸஹ்யமாகையால் அதை வாசிகமாகவருளிசெ
ய்ய ஸம்ப்ரதாயமில்லாமையாலும் விஷ்ணுவையினுடைய தயா
ஶேஷத்தை வ்யஞ்ஜநாவ்ருத்தியாலே காட்டத் திருவுள்ளமுடைய

வராய்; அதிலும் ஶாஸ்த்ரமான ஸ்வார்த்தத்தாலே வ்யஞ்ஜிப்பிக்கக்கூடிய வ்யஞ்ஜிதார்த்தபாவத்தாலே வ்யஞ்ஜிப்பித்தருளினார். இப்படி விஷ்ணுபத்நிக்கு தயாவைஶேஷ்யமுண்டாயினும் கீழ்ச்சொல்லியபடி தயா விஷ்ணுபத்நிகளுக்குள்ள ஸ்வாபாவிகவைலக்ஷண்யத்தை நினைத்து தன்னுடைய மஹிஷியானவள் ப்ரணயகோபத்தாலே பராங்முகி யாயிருக்கும் ஸமயந்தேடி பாரவஶ்யத்தைக்கொண்டாடும் ராஜாவைப்போலே ஸஹஸ்ரபாதயமடியாக உன்முகம் மறையும ஸமயத்தை யெதிர்பார்த்து ஸர்வேஶ்வரன் விஷ்ணுபத்நியைக்கொண்டாடுகிறானென்றருளிச்செய்தார். இப்படியே ஸந்த்ரஹகஶ்ரீயையான ஸ்வயகரும் ஸநத்வராத்ராதநேகவர்யொஜநமான ஶாஸ்த்ரவர்ணனத்துக்குமுள்ள ஸ்வாபாவிகவைலக்ஷண்யத்தைநினைத்தே அந்த ஶாஸ்த்ரவர்ணனத்துக்குள்ள தயாகார்யத்தை ஸாக்ஷாத்மாகக்காட்டாமல் ஸகலவஸ்துவஸ்தீபாந் தஶயிதும் ஶாஸ்த்ரவர்ணனயதி உன்னுடைய திருவடியை யாஶ்ரயித்தவர்க்கு விரோதியானவரை ஶிக்ஷித்து அம்முகத்தாலுன்னை ஸந்தோஷிப்பிக்கைக்காக ஶாஸ்த்ரங்களைப்பண்ணுகிறான் என்றிப்படி ஶப்தாநுஸாரத்தாலே காட்டியருளினார். இப்படியானாலும் ஸநத்வராத்ராதிஶாஸ்த்ரகாரத்தாலே ஸாம்யொபக்ஷகங்களான விஷ்ணுவிஷ்ணுஶாஸ்த்ரவர்ணனங்களுடைய பரஸ்பரகார்யகாரணபாவத்தை ஶாப்தமாக வருளிச்செய்யாமல் ஶாஸ்த்ர விஷ்ணுஶாஸ்த்ரவர்ணனயதி விஷ்ணுபத்நியினுடைய உபகாரகாரணமாக ஶாஸ்த்ரங்களைச்செய்கிறான் என்றிப்படி ஸமாஸத்தாலே காட்டுகைக்கு நிதாநமுண்டோவென்னில்; ஶ்ருதவிரோதிவிஷயத்தில் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸமர்த்யமாகவுண்டாயிருக்கும விஷ்ணுபத்நியானது ஶ்ருதஶாஸ்த்ரவ்யாபாரமாகவந்ததாய அதடியாக ஶ்ருதவக்ஷ்வாதிஸமக்ஷணஸஹாரணவிஶேஷதாரதம்யவாதகமாயிருந்ததேயாயினும் வீடுமின்முற்றவும என்கிற திருவாய்மொழியின் மூன்றும்பாட்டில் ஸஹாகாரஸகாரத்ரயவ்யவஸ்தமாக ஸர்வேஶ்வரஸாரூப்யணத்தை வியிக்கத்தொடங்கினவாழ்வார்ஸாகர ஸம்ஹாரஸம்ஶயத்தாலே நாம் நமதென்றிவை வேர்முதலமாய்த்து என்றருளிச்செய்யவேண்டியிருந்தும நெருப்பெனருல்வாய் வேகுமென்று நினைப்பாரைப்போலே மயர்வறமதிநலமருளபெ

ற்று உண்ணும்சோருபருகுநீர்தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாம் கண்ணனெம்பெருமானென்கிறபடியே ஸர்வஸேஷியாக வொருத்தராய்க்கொண்டு ஸர்வப்ரகாரவிலக்ஷணராகவாழாநின்றுள்ளதமக்கும் நாம் நமதுஎன்கிற வர்ஜநாத்தாலே அஹங்கார மமகாரவாஸநையநுவர்த்திக்குமென்றுநடுங்கி நீர் நுமதென்றிவைவென்று ஸம்ஹாரத்தாலருளிசெய்தால்போலே ப்ரபந்நாய நத்தினுடைய் ஶ்ருதிப்ரகாரங்களைவிவக்ஷியாநிற்கும ஸ்வஸ்வரூபப்ரவர்த்திஉபாயங்கள் என்கிற வசனத்தினுடையவர்த்தத்தை அநுஸந்திப்பதற்கு முன்புள்ளகாலத்துள்ளாகவே விஷ்ணுஶரணாகதிரூபமாகிய பட்டவாக்யார்த்தங்களைவிசேஷத்தில்(ஸர்வ) ந்யாஸகோடிஸர்வ வேதமத்யம ஸ்வரூபம் என்கிறபடியே கவிமவேஷயவத்ய நீகனுப் (ஸ்ர) ஸர்வஸ்வாமிஸர்வஸம்பந்தி என்றும் *ஸர்வஶேஷிஸர்வாத்மா என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வஶேஷிஸர்வஸம்பந்தத்தாய் (ஸ்ர) நாராயணனென்கிறவாஸுதேவஸர்வஶேஷிநாராயணஃ என்றும் * ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம்பிதாமாதா மாதவஃஎன்றும்*ஶ்ரீமந்நாராயணஶ்ஶரணம் என்றும்சொல்லுகிறபடியே நிரவதிகஸர்வவிஷயமான ஸர்வேஶ்வரன்பக்கல் ஜாயமாநஸ்த்திரமான விஷ்ணுஶரணமும் அதடியாக ஸம்பாவிதமான ஶரணாகதியுமாகிற ஜ்ஞானவிசேஷங்கள் ஸம்பந்தங்களாமென்று நினைத்து ஸநாதநோதித விஶேஷாஶேஷோபாய ஸாஸ்த்ரத்திலிப்படி ஸ்வஸ்வாமியான தேஶகாலத்தையும் பொறுக்கமாட்டாதவராய் ஶாஸ்த்ரீய வேதவேத்யனுடைய ஸம்பந்தமாக சிலவ்யாபாரத்தைப்பண்ணும் ஶக்திஸர்வஜ்ஞத்வத்தாலே வேதவேத்யஸ்வரூபனான விஷ்ணுவினுடைய உபாயோபேயத்வமாகஶரணாகதியாய நமஸ்ஸமான ஸார்வவிசேஷத்தைச்செய்கிறுனென்றிப்படி உபாயோபேய ஸர்வஸ்வாமியானவத்தியமார்த்தமுண்டாவதற்குமுன்பாகவே ஸர்வேஶ்வரனுக்குஶரணாகதியாய ஸுமுக லக்ஷணமான ஜ்ஞானவிசேஷந்தோற்றும்படி ஸாத்யவிஷ்ணுஶரணாகதியாய் என்று ஸர்வவிசேஷாதிஶயமும் பண்ணியருளிறொன்றறிந்துகொ

ள்ளவும். ஆகவித்தாலே ஸர்வேச்வரனுடைய கோபம் அநு ப்ரக்ருதியானவனை ஸயோக்ராதந ஆசார ப்ராயச்சித்தத்தில் மூளப் பண்ணியும் கடின ப்ரக்ருதியாயிருக்குமவனுக்கு சிக்ஷா ரூபமான ஸம விசேஷங்களைப் பண்ணியுமேதேனுமொருவழியாலே ஸ்வ விஷயீ காரத்தை பண்ணும் ஈச்வரனுக்கு கையாலீச்வர கோபத்துக் கு விஷயீகாரத்துக்கான செய்கின் திறத்திலவனுடைய தயாஸம்பந்த த்துக்குக்கொறையில்லையென்றும் விப்ரதிபத்தியானது(ப்ர)ஸாக்ஷ ஸ்வாரஸ்ய ஸங்க்காரயிதமாய யோநிதீக்ஷிதென்று சொல்லப்பட்ட வயோநிதீதேஷயடியாகவந்ததாய அத்தாலே தனனையொருவனும் காணுதபடி மறைந்துகொண்டு ப்ராயச்சித்தப்ரவ்ருத்திக்கு ஹேது ஸாதமான ஸயத்தையுண்டுபண்ணுமையாலும் கடோராயாஸநாரூ பமான சிக்ஷாஸங்யம்வந்தபோதிலும் தனக்கு ஸ்ருஷ்டிஸாதகமா னவயோநிதீதேஷக்கும் ஸஹேதுகாரூபமான தன்னுடைய ஸ்வ ஸாவத்துக்கும் ப்ரமாணமாக கநககாரிதாநாஸாவஸ்ரஹகாரித்வஸ்வா நாஸவத்துக்கு ஹேதுஸாதமான ஸஹாவாவங்களில் ப்ரவர்த்தி ப்பிக்கையாகிற கடினதரசிக்ஷாவிசேஷத்தைப்பண்ணி அதடியாக ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் அசகாவம்முழுகும்படி செய்விக்கையாலு ம் விப்ரதிபத்திவிஷயனான செய்தன்பக்கலீச்வரனுடையதயாஸம்ப ந்தமுமில்லையென்றும் இப்படி கோபவிப்ரதிபத்திகளுக்குள் ளதயாஸம்பந்த ததஸாவரூபமான தேவஷத்த்தைக்காட்டுகைக காக கரணகைங்கர்யதாரதவேவயாதி என்றருளிச்செய்தசுலோக த்திற் காட்டில் கத்ருதேவஷத்த்ந்தோற்றும்படி இங்கு க்ஷந வஸரே வாடையாவிப்ரதிபத்திம் என்றருளிச்செய்தாரென்றுஸமி த்தது. க்ஷநவஸரே உன்னுடைய கடாக்ஷமில்லாத ஸமயந் தேடி உன்னுடைய ஸந்நிதியாய் வாரவதிதேசயாக வஞ்சவஷிக்கப்ப ட்ட விப்ரதிபத்திக் கடோரஸாதகதேசயுமாயிருக்கும் கயோநி தீதேஷக்கு விஷயமாகுகையாகிற செதனனு டைய துர்த்தசாவிசேஷத்தை யெதிர்பார்த்தென்றபடி. இத்தா லே ஸர்வேச்வரன் வாத்ஸல்யநிதியமான கோபவிசேஷமடிய ாக பாதகஜாதியோநிரூபமான சிக்ஷாவிசேஷங்களை ப்பண்ணினுலும் கயோநிதீக்ஷா ஹேதுசேதனான விப்ரதிபத்திக் கு விஷயீகாரான கிரூஹருதசுகொடியில் நமஸம அழியபடி

யாமல் ஸதுர்த்தவங்களைய நுஷ்டித்தாலும நிவ்ருத்திவாராதபடி நிக்ருஷ்டமாய் விஷயாநுரூபமான ஸாம்ஸாரிகஸௌக்யத்தில் ஜிஹாஸையிறக்கும்படி பரிக்ஷீணமான வஸ்துஸ்வபாவமெனத்தைப் பண்ணிறென்று ஸர்வஜ்ஞாதிவிஷயத்தில் க்ருதஜ்ஞனாயிருக்கவேண்டுமென்று வ்யஞ்ஜிதமாகிறது. ஸயாமாஸுரஸ்வரூபவிவரணய என்கிறவிடத்தில் ஸவிஸ்தரம் ஸாந்தர்ஸாத்யாயகமாய் ஸர்வாவயத்தில் ஸர்வாதிதமான ஹைமவதாகாஸத்திற்காட்டில் வேறுபட்டவையான ஸாகவிகஸாஸுங்களை விவக்ஷிக்கிறது. இத்தாலே ஸ்ரீஜநார்த்தனாயமாகத்தானே நேராகவும் வேதநாஸாஸாவத்தாலும் ஸ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணாதிஸாக்ஷங்களானஸாகவிகஸாஸுங்களை ப்ரவர்த்தம்பண்ணினால்போலே ஸ்ரீதவிரோயி பரிக்ஷணாயமாகத்தானே நேராகவும் ஸாத்ராதிஸாவத்தாலும் ஸயாமாஸுங்களை ப்ரவர்த்திப்பிக்கிறுனென்று ஸூசித்தது. இந்த ஸவிஸ்தரத்தை உதாஹரணஸாயகமாய்யாயகமாகவும் விவக்ஷிக்கலாம். அப்போது ஸகலதேவஸாஸாயங்களுக்கு விஸதப்ரகாஸகமாய் வேதவ்யாஸணங்களுக்குள் ஸாரதமமாய் ஸாக்ஷாதஹமவதாவொதீதமாய் ஸ்ம்ருதிஸ்மருதிகளுக்கும் ஸமூலமாய் காவேர்ப்ரதவதாஸமூலமாய் ஸாஸாக்ஷக்களுக்கு சூடாமணியதமமாயிருக்கும் ஸ்ரீவசனபூஷணத்தையும் மற்றும்ஸுத்ரஸூத்ரஸ்கந்தங்களான வேதங்களையும் ஸாகவிகஜநஸாமான்யமாக ப்ரவர்த்திப்பித்தால்போலே தாஜமஸஸ்ரீஷ்டயமாக ஸயாமாஸுங்களையும ப்ரவர்த்திப்பிக்கிறுனென்று தாத்பர்யமாகும். பின்னும் விரோதியாயகமாகவும ஸவிஸ்தம நிவர்த்திக்கப்படும். அப்போது ஸர்வஜ்ஞன் ஸர்வஜ்ஞாதியாய் ஸர்வஸ்வஸாயாஜனுயிருந்தபோதிலும் வேதார்களுக்கு வேதவிவரீதாயவேதயதஸாவததாலே உத்தரோத்தரதய ஸௌஸம்பத்தையை விளைவிக்குமதாய் அதடியாக ஸர்வஸமூத்ஸாஹத்தான தன்னுடைய ஸ்வபாவத்துககத்ருத்விரோதமாயிருக்கும்ஸயாமாஸுப்ரணயநத்திலும் ஸ்ரீதர்திறத்திற பண்ணினவயுராயமூலயமானவையாயியடியாக ஸ்ரீதமொஹதயாவுர திதனைய் க்கொ

ன்றி ப்ரவர்த்திப்பிக்கிறானென்றபிப்ராயம் ஸித்திக்கும். இப்படியே உ பாஸநத்வத்துக்கும் ஸாத்யஸாதநத்வ ஸாதநத்வகார்யத்துக்கும் உள் ளவிரோதத்திலுடைய வ்யஞ்ஜகத்வத்தாலே உபாஸநாத்துக்கு வி ரோதியாய் ப்ரபந்நனுக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமானவனுலே செய்யத்தக்கதான ஸாத்யஸாதநத்வமும் ஸ்வரூபவிரோதியென்கிற ஞாநத்தாலே ப்ரபந்நனுக்கு ஸ்வரூபமான உபாயமாக கார்யமாக வேண்டில் ப்ராப்யத்துக்கு ஸாதநங்க ளாய் அதடியாக ஸ்வரூபவிரோதியானவைகளுக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கு விரோதிகளான உபாயங்கள் உபாயாந்தரங்களென்று சொல்லவேண்டுமோ வென்கிற ப்ரகரணாந்த்யார்த்தத்திலும் ஸூத்ரத்துக்கு அந்வயங்கொ ளளலாம். இப்படி வாச்யவிரோதமாயும் விரோதவ்யஞ்ஜகமா மாயுமிருந்துள்ள விரண்டுயோஜனைகளில் ப்ரதமயோஜநையில் ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேச்வரன் ப்ரவ்ருத்திவிஷயமாகாதவிடத்தில் ஸாத்யஸாதநத்வ கார்யஸித்திக்கக்கூடாதென்றும் ஸர்வசக்தனான ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸ்வதந்த்ரமான வ்யாஜமுண்டாகையால் அவனி டத்தில் ஸாத்யஸாதநத்வகார்யஸித்திக்கு விரோதியில் லையென்றும் பாவம். த்விதீயயோஜநையில் ப்ரபந்நனுடைய ஸ ஸ்வரூபத்வத்தாலே ஸாத்யஸாதநத்வம் ஸ்வரூபவிரோ தியென்று ப்ரத்யக்ஷஸித்தம். ஸாத்யஸாதநவிசேஷம் ஸாத்யஸாதநத்வ ஸ்வரூபவிரோதியானாலும் ஸ் வரூபவிரோதியோவென்று விசாரம். யதோபாஸநம் உபாஸநத்துக்கு ஸாத்யஸாதநம் ப்ரபத்தி உபாயாந்த ரமாகுமாகிலும் உபாயத்துக்கு விஷயமல்லாத ஸ்வரூபவி ரோதிவிஷயத்தில் ஸாத்யஸாதநத்தைக்குறித்து உபாயாந் தரமாகவிலக்ஷணம் ஸ்வரூபவிரோதியான ப்ரபந்நனுக்கு ஸாத்யஸாதநமன்றென்று பாவமாகக்கொள்வது. இ

ங்கு ப்ரபந்ந தீவாந் என்றிவ்வளவு சொன்னாலும் ந்யாஸர்க்கு ப்ரகரண ஸாமர்த்யத்தாலே ந்யாஸவித்யையை யாஶ்ரயித்தவர்களுடைய வி ஶேஷமொன்று ஸ்வரூபமாக ஸித்திக்கலாயிருக்க ஸ்வப்ரபந்ந தீ வாந் என்று விஶேஷிப்பிக்கையில் ப்ரயோஜநமேதென்னில் ஸ ம்யக்ப்ரயோகத்திற்காட்டில் ஸாமாந்யப்ரயோகம் க்ரமமாமாப்போ லே ஸாமாந்யப்ரயோகத்திற்காட்டில் ஸாமாந்யஸம்ஶ்ரயணப்ரயோகம் க்ரமதரமென்று காட்டுகைக்காகவும் ஸாமாந்யமாயையாஶ்ரயித்தவ ற்றிலும் பண்ணும்ப்ரயோகத்திற்காட்டில் ஸ்வஸ்வரூபத்தையாஶ்ர யித்தவர் திறத்திற்பண்ணும்ப்ரயோகம் ஸ்வஸ்ரூபமென்றுமுகத்த த்வத்ரயத்து ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காகவும் ப்ரபந்ந தீவாந் என்று ஸாமாந்யமாகவருளிச்செய்யாமல் ஸ்வப்ரபந்ந தீவாந் என்று விஶேஷிப்பித்தருளினார். இங்கு முதல்ச் சொன்ன பக்ஷத்தில் ஸ ம்யக்த்வத்தாலே ந்யாஸவித்யையினிடத்தில் ஸாமாந்யஸம்பந்தமும் இ ரண்டாவது பக்ஷத்தில் இவ்விஷயத்தில் விவக்ஷிதமானபடியே யி வளிடத்தில ஸம்பந்தவிஶேஷாதிஶயமும் காரணமாக விவக்ஷி தமென்று கண்டுகொள்வது. ஆகவித்தாலே ஸாக்ஷிகாரஜஸா தஸமத்தாலே பலவகைப்பட்ட ஸகலஶாஸ்த்ரப்ரயோஜநமும் அ வ்வோ ஶாஸ்த்ரங்களுக்கநுகுணமான ப்ரயோஜநவிஶேஷமடியாக ந்யாகார்யமென்றே சொல்லவேண்டுமென்று ஸூசித்தது. இங்கு ஶாஸ்த்ர ஜ்ஞாதாவான பரதேவதாஷ்ணை பதுகாகஜனொன்று தி ஷ்டஶிக்கையாலேஶ்ரீகவிஶேஷஶிக்ஷணார்த்தமாகவிவன் செய்த ருளும் ஶரணாகதிஶாஸ்த்ரப்ரயோஜநம் ஶ்ரீரக்ஷணார்த்தமாகப் பண்ணு ம் ஸம்யக்ஶாஸ்த்ரப்ரயோஜநம்போலவே பிராட்டிக்கும்ஸம்மதமென்றிப் படி ஸஜ்ஞாதநிஷ்டையாய் அதடியாக பரஸ்வஷகாரஸ்ரூபதையா யிருக்கும் பெரியபிராட்டியாருடைய ஸர்வஜ்ஞத்வத்தாலே ஸம்யக்ஶாஸ்த்ரப்ரயோஜநத்தோபாதி ஶரணாகதிஶாஸ்த்ரப்ரயோஜநத்துக்குள்ள ந்யாகார்யஸமத்வஸித்தமாகின்றது. ॥௭॥

௯ ॥ இப்படி ஸவேஷ்டமன்பண்ணும் ஶாஸ்த்ரப்ரயோகஸம்பந்தமா ன ப்ரபாகாரவிஶேஷம் ந்யாயீநமென்றருளிச்செய்து இனிதாமுகந் தருளின திருமலையின் ஸமீபத்தில் ப்ராணவியோகத்தையடையும

வர்திறத்தில் தயாதேவியின் கடாக்ஷயாமொரியில்ப்பேராவல்கொண்ட ஶ்ரீநிவாஸன செய்தருளும். ஸந்நாஹவிஶேஷப்ரகாரத்தையருளிச்செய்கிறார்.

தைவாத்ப்ராப்தேத்யாதி॥

உ௬ । தைவாத்ப்ராப்தே வ்ருஷகிரிதடம் தேஹிநி ஸந்நிதாநா
த்ஸ்வாமிந்பாஹீத்யவஶவசநே விந்ததி ஸ்வாபமந்த்யம் ।
தேவஶ்ரீமாந்திஶதி கருணே த்ருஷ்டிமித்தம்ஸ்வகீயா ஸ
ம்யாதேநப்ரதிவிஶிஷ்டஸாத்ரேண ஸாந்நாஹ்யம் ॥   ॥ அ ॥

பதார்த்த:— ஹேகருணே- ஸந்நிதாநாத்- தைவாத்-வ்ருஷகிரிதடம்-ப்ராப்தே-தேஹிநி-ஸந்நிதாநாத்- ஸ்வாமிந்-பாஹி-இதி-அவஶவசநே-ஜந்தௌ-ஸ்வாபம்-விந்ததி ஸதி-தேவ:-ஶ்ரீமாந்- ஸ்வீயாம்-த்ருஷ்டிம்- இத்தம்-ஸந்த்ய-ப்ரதிவிஶிஷ்டம்-உபயாதேந-உத்தரேண-ஸாந்நாஹ்யம்- திஶதி-

பதார்த்த:— ஓ கருணையே உன்னைக்காரணமாகவுடையதாய் (அதாவது) காலவிஶேஷத்திலே உன்னாலே ப்ரவர்த்திக்கமாயிருக்கும் யாத்ருச்சிகஸாக்ருதாதிரூபமான பாக்யவிஶேஷத்தாலே திருமலையின் தாழ்வரையையடைந்திருக்கும் ப்ராணியானவன் நீயாகிற காரணத்தாலே ஓ ஸர்வஸ்வாமியானவனே ரக்ஷிக்கக்கடவாயென்று தனக்கு ஸ்வாதீனமல்லாதவார்த்தையுள்ளவனாய்க்கொண்டு மரண மடையாநிற்குமளவில் ஸர்வலோகநாயகனான ஶ்ரீநிவாஸன் உன னுடையதான கடாக்ஷத்தை யாசைப்படாநின்றுகொண்டு தேஹஸ ம்பந்தங்களுக்காரம்பமாயிருக்குமுத்தரத்தாலாஸந்நாஹ்யத்தைக கொ டாநிற்கிறான்.

தாத்பர்ய:—உன்னாலே காலவிஶேஷத்தில் ப்ரவர்த்திப்பிக்கப்ப ட்டதான ஸாக்ருதவிஶேஷத்தினுடையபரிபாகவஶத்தாலேதாமு கந்தருளினதிருமலையின் ஸமீபப்ரதேஶத்தையடைந்திருக்குமெ வனேனுமொரு ப்ராணியானவன் உன்னுடைய கடாக்ஷவஶத்தா லே ஸர்வஸ்வாமியானவனே என்னை ரக்ஷிக்கக்கடவாயென்கிற வ ஶமுடையதான ஸ்வாமிந் பாஹி என்கிற வாக்யத்தை பிச்சேறின வன் செவியில்பட்ட வார்த்தையெல்லாம வாயினுல்ப் புலம்புமா

ப்போலவும் கனாக்கண்டவன் தன்னருகேயிருக்கும் ஜனங்களுக்குத்தான் கண்டகனாவைச் சொல்லுகைக்கபிப்ராயமில்லாமலிருந்தும் தான் விழித்துக்கொள்வதற்குமுன்பாகவே தன்னருகேயிருக்குமனைவரும் தான் கனாவில்க்கண்ட வஸ்துத்தையறியும்படி தன் கனாவை பரவசமாகப் பிதற்றுமாப்போலவும் ஸாசீவ வாதி என்கிற ப்ராயச்சித்தவாக்யத்திலுடைய அனுசந்தாநமும் ஸ்ரீநிவாஸன் நரகாதிது:கம் வராதபடி தன்னை ரக்ஷிக்கக்கடவனென்கிற அபிப்ராயலேசமுமில்லாமலே ஸாயஞ்ஜநங்கள் பண்ணும் நாமஸங்கீர்த்தநாதிகளுடைய கேள்வையாலுண்டான வாஸநாவிசேஷமடியாக உச்சரியாநின்றுகொண்டு கடைசியான தூக்கத்தை (அதாவது) இனியொருக்காலும் விழிப்பில்லாத தீர்க்கநித்ரையென்றுபேருடைய மரணத்தையடைந்தானாகில் அக்காலத்திலவனாலே சொல்லப்பட்ட ப்ராயச்சித்தவாக்யத்தைக் கேட்டருளின ஸர்வஜ்ஞனான ஸ்ரீநிவாஸன் இக்ஷுகடாக்ஷத்திற்காட்டில் தனக்கு ஸௌமாதுர்யதையாய் அதிசீதளையாயிருக்குமுன்னுடைய கடாக்ஷயாசேயில் மிகவும் விருப்பமுள்ளவனாய் ஸகலவேதசாஸ்த்ரங்களுக்கும் ஸாரஸங்க்ரஹமாயிருக்குமுத்தரத்தாலே (அதாகிறது) ஸர்வவேதங்களையும் தொடங்குங்காலத்தில் நியமேந படிக்கப்படாநிற்குமதான ஓம் என்கிற பதத்தாலே ஆசீர்வாதத்தை கொடுக்கிறான். (அதாவது) அநர்க்கஸாராபிப்ராயத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறான். தன் திருவுள்ளத்திலிருக்கும் ரக்ஷணாங்கீகாரமாகிற அநர்க்கஸாராபிப்ராயத்தையறிவிக்கும்படியான ஓம் என்கிற ப்ரத்யுத்தரத்தையருளிச்செய்கிறானென்றபடி.

தாத்பர்யம்— இங்கு ஓம் என்கிற உத்தரத்தாலாசீர்வாதத்தைக் கொடுக்கிறான் என்றிவ்வளவு சொல்லவேண்டியிருக்க உவாசே தஸ்யாதிவசிஷ்டம் என்று உத்தரரூபமான பதத்தை ஸர்வவேதங்களுக்கும் ஸாரஸங்க்ரஹமாகவருளிச்செய்கைக்கு ப்ரயோஜநமேதென்றில் ஸாசீவ வாதி என்று ப்ராயச்சித்த சேதநன் திறத்தில் அபிப்ராயம் பண்ணும் தசையில் ஸர்வரக்ஷணயஜ்ஞதீக்ஷிதனாய் ரக்ஷாபேக்ஷாப்ரதீக்ஷனாய் ஸர்வாபிப்ராயஜ்ஞனானவென்னாலே அங்கீகாராபிப்ராயமாகச் சொல்லப்பட்டதான ஓம் என்

கிற பதம் பொய்யானால் (அதாவது) ஓம் என்கிற பதத்தின் பொருளான ப்ரஹ்மகாரணமானது ஸத்யவ்ரதனும் ஸத்யஸங்கல்பனுமான எ ன்றாலே ப்ரபாவ்ருத்தமாக நிஷ்கர்ஷிக்கப்படாவிடில் அந்த ஓம் என் கிற பதத்தின் பரிணாமவிசேஷங்களான மூன்று வேதங்களும் பொய்யாய அதடியாக ப்ரவ்ருத்தமான வேதாந்த யடி யொத்தின ஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணாதிகளும் பாதிதார்த்தங்களா ய்விடுமாகையாலே நான் சொல்லிய ஓம் என்கிற வோரெழுத்தை மூன்று வேதங்களிற்காட்டில் ப்ரதானதமமாக நம்பக்கடவாயெ ன்று ஸ்ரீ நிவாஸனுக்குண்டான ஸர்வப்ராபல்யவிசேஷத்தைக் காட்டு கைக்காக அவன் சொல்லுமுத்தரத்தை நிர்வேதப்ரவர்த்தகமா கவருளிச்செய்தார். உத்தரேணாஹிர்புத்ந்யம் ப்ரதி என்கையாலுமிவ்வ ர்த்தம்ஸித்தம். அதெங்ஙனேயென்னில் "ப்ரதிவாதிவிஷ்டாத்ருஶாம் உத் தரம் ப்ரதி என்றிவ்வளவாலும் வாக்யஶேஷாகாங்க்ஷமாய் முடியுமதா யிருக்க இப்படிப்பட்ட ப்ரயோஜனவைஶிஷ்ட்யை யபாதரித்து உத்தரே ணாஹிர்புத்ந்யம் ப்ரதி என்றிப்படி ஶயிகஸம்பந்தமான விலக்ஷணப்ர யோஜனவிசேஷத்தை யாதரித்தது கீழ்ச்சொன்னபடியே ப்ரதிவ ரிஷ்டாத்ருஶாம் ரக்ஷத என்கிற விசேஷணத்தாலபிவ்யஞ்ஜிதமான ஸர்வ விசேஷத்தினுடைய ஸ்பஷ்டீகரணார்த்தமானாலல்லது ஸார்த்தகமா கமாட்டாதிறே. அஹிர்புத்ந்யமாவது ஶரணாகதஸாபேக்ஷ்யவிசேஷம் (அதாகிறது) ஆர்த்தனனொருவன் தன்னை ரக்ஷிக்க ப்ரார்த்தித்தா னாகில் அவனைக்குறித்து உன்னுடைய ஶரணாகதப்ரகாரத்தாலுன்னை ரக்ஷிக்கக்கடவோமென்று ஸங்கல்பிக்கையாகையாலே அப்படிப்பட் ட ஸங்கல்பவிசேஷத்தை ஓம் என்கிற உத்தரத்தால் ப்ரகாஶிப்பிக்கிறு னென்று சொல்லவே ஆர்த்தஸங்கல்பவிசேஷப்ரகாஶகமாயிருக் கும். ஓம் எனகிற வுத்தரவாக்யத்தை யருளிச்செய்கிறானென்று ஸ மிக்கையாலே இவ்வுத்தரவாக்யத்துக்கு யதாவஸ்திதார்த்தபோதகஸ லக்ஷணமான ஸத்யார்த்தகஸம் ஸித்திக்குமிறே. அஹிர்புத்ந்யம் ப்ரதி எ ன்கிறவிடத்தில் ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாதிஜநாஸ்தத்ராதிகளிலபோலே ஜ்ஞாத ஆாராதநம் விவக்ஷிதமாகையால் தாநார்த்தகமான யாசகனுக்கு ப்ர காஶநப்ரகாரவிசேஷத்தில் தாத்பர்யம் ஸமீக்ஷிக்கிறது. இங் கு த்ருதீயார்த்தம் ஜந்யமாகையால் ஸித்த்யாகாரஶோத்ரவாக்யஜ

ஸ்யாத் தாவதா தஸ்யாநந்தஸ்யாநுபவத்ஸ ஸ்ரீநிவாஸ ஐச்வர்யகாரகம் ஸ்ரீநிவா ஸவிஶேஷ்யகம் ஆனந்தவ்ருத்திகாரகம் பகஜ்ஞாநம் காத்ஸ்ந்யஜ்ஞாநாநந்த கருணைகநிதாநம் ஸ்ரீநிவாஸ: என்று ஸாமாநாதிகரண்யமானால் தாத் பர்யத்தாலே ஸ்வாதந்த்ரவிஶேஷ்யக பேதநாநந்தவ்ருத்தி காரகஜ்ஞாநஜ நகொத்தரவாக்யவக்தா ஸ்ரீநிவாஸ: என்று வாக்யார்த்தம் பர்யவஸித மாகிறது. அன்றிக்கே ஸ்ருதி என்கிறவிடத்தில் விஷயீகரணம் யா கார்த்தமாக விவக்ஷிதமானால் ஆனந்தவ்ருத்தி ஸ்ருதி ஆனந்தவ்ருத்தி ப்ரகி விஷயீகரணமாதி என்றர்த்தமாகும். அப்போது ஜ்ஞாநஶப்தம் த்ருதீயா ர்த்தமாய் அது யாகார்த்தமான விஷயதையிலே கவிதமாய் ஒதி த்ராகாரகொத்தரவாக்யஜ்ஞாநப்ர ஸ்வாநந்தவ்ருத்திரூபதா பேதந தாயாவிஷயதா தத்காருண்யைகநிதாந ஸ்ரீநிவாஸ: என்று தத்ய பேதமாய பேதநிஷ்ஸ்வாநந்தவ்ருத்திவிஷயதாஜ்ஞாநகம் ஒதித்ராகா ரகம் யதோத்தரவாக்யம் தஸ்யப்ரயோக்தா ஸ்ரீநிவாஸ: என்று ஸமஸ்தவா க்யார்த்தம் கண்டுகொள்வது. ஸ்ரீமாந் ஸுதியாம்ஶ்ருதிஷு என்கி ற ஸமஸ்தவ்யாஸமாநத்தாலே தனனுடைய பேஶமாத்ருத்தாலே ஸ் வேச்சாஸ்வாபாவ்ஜமான ஸர்வேச்வர்யங்களையும் கொடுக்கவற்றா ய * பரஸ்ய தாமவப்வேதாமயமாவஷ்டம் ஸமவோ: என்கிறவி டத்திலவிதமானபடியே உபயவிபூதிநாதனான தனக்கே கஸாயாரணமாய் பரமேஶ்வரமானமான லக்ஷ்மீகடாக்ஷத்துக்கு மித்ரவிஷயஸூதனான ஸ்ரீநிவாஸனும் விரும்பத்தக்க பேவலக்ஷ ணவிஶேஷம் தயாதேவீ ஸ்ருஷ்டிக்குண்டென்று தோற்றுகிறது. தே ஹிதி என்கிற ஸ்வாபாக்யஸூசகத்தாலே ஜந்மத்ராதிப்ரயுக்தமான தாரதம்யமின்றிக்கே ஜ்ஞாநஜாஸாக்யதவிஶேஷமடியாக அவனு கந்தருளின திவ்யக்ஷேத்ரத்தில் ஸம்பந்தமாவிஶேஷத்தையடையும் ஸர்வப்ராணிகளும் க்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யவிஶேஷமடியாக என் னேனுமொருநாள் அவனுடைய கடாக்ஷத்துக்கு விஷயமாவார்களென்று ஸூசித்தது. வ்ருஷகிரிஸவிதேஷு என்கிற ஶ்லோகத்தில் திவ்யதேஶவாஸம் பண்ணுநிற்கும் ஸ்தாவரஜங்கமாதிக ளுக்கு ப்ராரப்தகர்மவைசித்ர்யத்தாலே ஸம்பாவிதமான விஷ மஶோகப்ராரப்தமடியாக ஸரீஸ்ருப்யஸ்தாவராதிகளுள்ள ஜீவஜாதியே யில் ஸம்பவநாபாஸமாதிகளில் லையாகிலும் அவர்களுக்கும் * தத்தே

ஶ்ரியவஶாச்சித்தம் த்ருணாம் யக்ஷுஷோ தேவ்யர்தம்। தத்பூர்வகமேவம்ஸம்ஸ்தம்
யாதிநாராயணாயவை என்கிறபடியேவிஷயவாஸஸ்வபாவத்தாலே
ஸந்நிதாநத்திலவர்களுடைய ப்ரயத்நாபேக்ஷையற ஸம்பந்தஜ்ஞா
நாதிகளுண்டாம்படி ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அவர்கள் திறத்தில் ரக்ஷ
ணாபிநிவேஶத்தையுண்டுபண்ணுகிறாயென்றருளிச்செய்தார். இ
ஶ்லோகத்தில் அஜ்ஞாதஸுக்ருதவிஶேஷத்தாலே யாத்ருச்சிகமாகத் தி
ருமலையையடைந்த காலத்தில் அப்படிப்பட்ட ஸுக்ருதவிஶேஷம
டியாகவே அவ்விடத்தில் ஸந்நிதிபேதத்தையடையாநிற்கும் எவ
னேனுமொரு சேதநன் விஷயத்தில் அக்காலத்தில் அவனுக்குண்
டாயிருக்கும் அவஶநாமோச்சாரணத்தை வ்யாஜமாகக்கொண்டு தயா
கடாக்ஷவிவஶனான ஸ்ரீநிவாஸன் செய்தருளும் அநந்யஸாத்யோபகா
ரவிஶேஷத்தையருளிச்செய்தாரென்று ஹ்ருதயங்கண்டுகொள்வது.
ஆகவித்தாலே வ்ருஷகிரிஸவிதேஷு என்கிற ஶ்லோகம் விஶாகாரு
க்ஷேத்ரவாஸம்பண்ணின ஸர்வாதிகாரிவிஷயமென்றும் தைவாத்
ப்ராப்தே என்கிற ஶ்லோகம் ஸுக்ருதவிஶேஷத்தாலே திருமலையில்
ஸந்நிதிபேதத்தையடையாநிற்குமெவனேனுமொருவனை விஷயமாக
க்கொண்டதென்றும் தாத்பர்யம் ஸித்தித்தது. ஸமஸ்தக்ஷேத்ரத்தில்நேரி
டும் ஶரீரவிஶ்லேஷாதிகளுமே மோக்ஷோபகாரகமாயிருந்தபோதிலும்
அக்காலத்தில் உண்டான ஸுக்ருதவிஶேஷமடியாக அவஶமாகவாகிலு
ம் நாமோச்சாரணாதிரூபமான ஸுக்ருதவிஶேஷம் ஸம்பாவிதமா
னால் அப்படிப்பட்ட ஸுக்ருதவிஶேஷத்துடன் கூடிய க்ஷேத்ரமர
ணம் அவர் திறத்தில் ஶீக்ரமோக்ஷஸித்திஹேதுவாமென்று திரு
வுள்ளங்கொண்டு ஸ்வாமிந்யாஹீந்த்ரவஸதௌ என்று அதிகாரமரு
ளிச்செய்தார். அவஶவஸதௌ என்கையாலே அஜ்ஞாநத்துட
னும் மரணவ்யாமோஹாவிர்பாவத்துடனும் கூடிய நாமோச்சார
ணாதிகள் தைவாதீநத்தாலே விஶிஷ்டோபகாரகங்களாமென்று
ஸூசித்தது. இவ்வர்த்தம் ப்ரஹ்மாவரக்ஷாயிகாரத்தில் ஸமஸ்தக்ஷேத்ர
த்தில் ஶரீரவிஶ்லேஷாதிகள் மோக்ஷோபகாரகங்களாமென்றதுவும்
பஶ்வாதிகளைப்போலே யாகிலும் ப்ராதிகூல்யமில்லாதார்க்குப
காரகமாமென்றபடி யென்றருளிச்செய்கையாலே ஸித்தம் இவ்வி
டத்தில் பஶ்வாதிகளைப்போலேயாகிலும் ப்ராதிகூல்யமில்லா
தார்க்குபகாரகமாமென்கையாலே ப்ராக்தநாத்ருஷ்டங்களு

[illegible]ரணமுள்ளவர்க்கு க்ஷத்ரியாதிகள் விசிஷ்டாதிகாரிகளா மென்கிற [illegible] ஸித்திக்குமிறே. அவனுகந்தருளின திவ்யதேசத் திலே ஸம்ஸ்க்ருதவிசேஷத்தாலே ஸம்பாவிதமாகும் சரீர விசேஷம் [illegible]வாய்க்கொண்டு [illegible]மா கையாலே அதை [illegible]விபெற்ற காரணத்தைச் சொல்லும் [illegible]த்தாலே வ்யவஹரிக்கக் கூசமுள்ளவராய [illegible] என்று [illegible]மான [illegible]த் தாலே காட்டத்திருவுள்ளங்கொண்டு அதிலும் [illegible]மு டையதான [illegible] என்கிறவிடத்தை முற்பட [illegible]மா ட்டாமையாலே [illegible]களிப்படியே [illegible]மாகப்பேர்கொண்ட [illegible] விசேஷம் முந்தறத்தோற்றும்படி [illegible] என்றருளிச்செய்தார். ஸ்ரீ[illegible] [illegible] என்கையாலே * [illegible] [illegible] என்கிறபடியே [illegible]னை தனக்கு [illegible] [illegible]யாயிருக்கும் பெரியபிராட்டியாருடைய [illegible]க் கொண்டே [illegible]மான [illegible] [illegible]த்தையும் பண்ணுகிறுனென்று [illegible]. ॥ ௨ ॥

(இப்படி) தாமுகந்தருளின திவ்யதேசத்தில் [illegible]யையுடை யுமவர் திறத்தில் தயா[illegible]வான ஸ்ரீநிவாஸன்செய்தருளு [illegible]த்தையருளிச்செய்து தயா[illegible]மான ஸ்ரீநி வாஸனுடைய [illegible]த்தின் [illegible]த்தை [illegible]மாகவருளிச்செய்கிறுர். [illegible]—

௩ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ॥ ௩ ॥

ப—[illegible]

ஸுஜாதாம்ஸவீம் - ஶ்ரீதேவஸஸ்ய - த்ருஷ்டிம் - ஸக்ருதபி - கஶ்சந - ஜந்து - தே ஹவத்ஸ்வபி தேவாதீநாம் - ருணதாம் விநா ஸதா ஸம்யாதி தாத: தஸம்யாதே: - கரதேவை: - ஸமீஹி: - பூஜ்யதே ॥

பதார்த்த:—ஜநநியே யாதொரு ப்ராணியானவன் நிரவதிகஶ்ரேயோரூபமான மோக்ஷத்தையுண்டுபண்ணுமதாய் குளிர்ச்சி ஔதார்யம் இவைகள்பொருந்தியதாயிருக்கும் உன்னுடைய ஸஹிதஸவியான ஶ்ரீதேவனுடையத்ருஷ்டியை (அதாவது) ஜாயமாநகடாக்ஷத்தை ஒருதரமாவது (அதாவது) ஒருஜந்மத்திலாவது அடைந்தானோ இவன்ஶரீரமுள்ளவனாயிருக்கசெய்தேயும் தேவர்முதலியவர்களுடைய விஷயத்தில் ருணத்தை (அதாவது) கடனில்லாமையை அடையாநின்றுகொண்டு இதேஹஸம்பந்தத்தினின்று விடுபட்டவனாய் அந்த தேவர்களாலே ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கும் விதேஹாஷங்களான உபஹாரங்களாலே பூஜிக்கப்படுகிறான்.

தாத்பர்யம்:— ஜாயமாநம்ஹி புருஷம் யம்பஶ்யேந்மதுஸூதந: ஸாத்விகஸ்ஸது விஜ்ஞேயஸ்ஸவை மோக்ஷார்த்தசிந்தக: என்கிறபடியே ஸத்வோத்ரேகஜநகமாக மோக்ஷருசியை விளைவித்து அதடியாக ஸஹாவிதமான மோக்ஷோபாயஜ்ஞானத்தாலே நிரதிஶயஶ்ரேயோரூபமான மோக்ஷத்தையுண்டுபண்ணுமதாய் இப்படி ஸாம்ஸாரிகஸகலஸந்தாபநிவ்ருத்திஹேதுவாயிருக்கையாலே ஶீதளையாய் ஸவிஷயீஸூதநான சேதனுக்கு இப்ரகாரத்தாலே ஸம்பந்தவிஶேஷமோக்ஷஹேதுவாயிருக்கையாலே பரமோதாரையாய் மோக்ஷதாநைகரஸிகையான உனக்குஜாதஸூதையாயிருக்கையடியாக உன்னுடைய ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யவஸிதையாயிருக்கும் கரதஸாக்ஷாத்ஸமந்தஜாயமாநகடாக்ஷரூப ஶ்ரீதேவஸத்ருஷ்டிக்கு யாதொருப்ராணியானவன் ஒருஜந்மத்திலாவது விஷயமாகாநின்றானோ அவனானவன் இப்படிப்பட்டஜாயமாநகடாக்ஷத்தாலே ஸத்வோத்ரேகஸஹஜாதமோக்ஷருசிஸவத்தாலுண்டுபண்ணப்பட்ட ஸமீசீநமோக்ஷோபாயவிஶேஷஸவத்தாலே கர்மாரப்தயான ஶரீரத்தோடு ஸம்பந்தமுள்ளவனாயிருக்கச்செய்தேதேவாதிகள்விஷயத்திலுள்ள கடன்கள்யாவையும் தீர்ந்தவனாய் (அதாவது)

(ஶ்ருதி) ஜாயமாநோ வை ப்ராஹ்மணஸ்த்ரிபிர்ருணவா ஜாயதே ப்ரஹ்ம
சர்யேணர்ஷிப்யோ யஜ்ஞேந தேவேப்ய: ப்ரஜயா பித்ருப்ய: என்கிற ஶ்ரு
தியின்படியே ப்ரஹ்மசர்ய ப்ரதாநாநுஷ்டாநத்தாலும் யாகங்களையநு
ஷ்டிக்கையாலும ஸந்தாநத்தையுண்டுபண்ணுகையாலும் தீர்க்கக்க
டவரான தேவர்கள் ருஷிகள் பித்ருக்கள் என்கிற மூன்றுகடன்
காரர்களுடைய கடன்சீட்டுகளைக்கிழித்தவனாய் (அதாவது) கீ
ழ்ச்சொல்லிய ப்ரஹ்மசர்ய ப்ரதாநாநுஷ்டாநந்துடக்கமான மூன்றுவி
தகார்யங்களின் செய்கையையெதிர்பாராமலே * தேவர்ஷிபூ
தாப்த ந்ருணாம் பித்ருணாம் நகிங்கரோ நாயம்ருணீ ச ராஜந் - ஸர்வாத்ம
நா ய: ஶரணம் ஶரண்யம் கதோ முகுந்தம் பரிஹ்ருத்ய கர்தம் இத்யாதி
களில்படியே ஜாயமாநகடாக்ஷமுமுக்ஷுத்வநிஷ்டாமாத்ரத்தாலேகட
ன்கள்முழுமையும்ஸவாஸநமாகத்தீர்ந்தவனாய்அவ்வளவன்றிக்கே
ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தினின்றும் விடுபட்டவனாய்(அதாவது)ஸஞ்சித
ப்ராரப்தரூபஸமஸ்தங்களாயிருக்கும் புண்யபாபரூ
பங்களான ஸர்வகர்மங்களும் க்ஷயத்தையடைந்து ஸூக்ஷ்மசரீரத்
தில் ப்ரவேசித்து ப்ரஹ்மநாடியென்று பேருள்ள ஸுஷும்நாசரீரத்தி
ன்தலைவாசலான ப்ரஹ்மரந்த்ரத்தாலே புறப்பட்டவனாய் அர்சிராதிமா
ர்க்கத்தில் இவனுடைய நாராயணாஜ்ஞையாக ஸர்வேஶ்வரனாலே நியமிக்க
ப்பட்டவர்களாய் உபாயஸம்பந்தம் வருவதாக்குமுன்பு இவனு
லேமாளாத கடன்களைப்பெற்றுக்கொண்டவருமான தேவர்களா
லே ஸத்கரிக்கப்பட்டவைகளாய் இவனாலே தங்களுக்கு வேண்டு
மொரு ப்ரயோஜநத்தை க்கணிசிக்கை ஐஶ்வர்யாவிர்பாவத்தாலே இ
வனையுபசரிக்கும்படியானேமென்று நினைக்கைமுதலான தோ
ஷமொன்றுமில்லாமையாலே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநதயா பாரமை
காந்த்யங்களுமான பசுபாஷண்டாதிரூபோபஹாரங்களாலே
பூர்வகாலத்தில் தன்னாலவர்கள் பெற்றுக்கொண்டகடன்களெ
ல்லாம் தான் மீட்டுக்கொள்ளும்படியில் அவர்களாலே தானடையுமு
பசாரங்களில் ஸர்வதேசமென்றலாம்படி பூஜிக்கப்படுகிறானெ
ன்றபடி.

தாத்பர்யம்—இங்கு ஶ்லோகத்துக்குறுப்பட்டவைகளான ஶ்ரீநி
வாஸனுடைய ப்ரதிகூலதுஷ்டிகளுக்கு ந்யாஸம்பந்தமஹிமா

ஸவிசேஷமாகையாலே அவைகள் தயாஸவிகளல்லாவிடினும் பா-
ராஷ்ட்ரத்யோதகங்களான ஸ்ரீ திவானனுடைய ஸதாகடாக்ஷ த்ருஷ்டி
களனைத்தும் தயாஸம்பந்தமுள்ளனவாய் அதடியாக தயாஸவிஷ
முடையனவாயிருந்ததேயாயினும் இப்படி தயாஸவிஷயகங்க
ளான ஸதாகடாக்ஷத்ருஷ்டிகளெல்லாவற்றையுங்காட்டில் தன்னுடைய
விசேஷ்யமுகத்யான த்ருஷ்டிக்கு தயாஸவிஷ்யாகாரத்தாலே
வேறுபாட்டைக்காட்டாநிற்கிற ஸஜாதம்ஸமவம்என்கிறவிசேஷண
த்திறுடைய ஸ்வாரஸ்யத்தாலே இச்லோகத்திலருளிச்செய்த த்ருஷ்டி
யை யதார்த்தஸ்வபாராஷ்ட்ரங்களுக்கு ஹேதுமுகத்தகளா
ய் அதடியாக தயாஸவிஷ்யமுடையவைகளுமான விதரத்ருஷ்டிக
ளிற்காட்டில் விலக்ஷணையாய் திரதிசயபாராஷ்ட்ரஹேது
முகத்தயாய்க்கொண்டு தயெத்ரு குதூஹலவிஷமுகத்தயுமான
ஜாயதாதகடாக்ஷமுகத்ருஷ்டியென்று சொல்லவேண்டுகையால் அ
தற்கநுகுணமாக ச்ரேயஸ்ஸுமுகிமென்கிறவிடத்தில் ச்ரேயஃபதம்
ஜாயதாதகடாக்ஷத்திறுடைய காரியமுகமாய் நிரதிசயச்ரே
யோருபமான பாதபாராஷ்ட்ரத்தைச் சொல்லுகிறதென்று
கொள்ளவேண்டும். இத்தால் ஸ்ரீதேவாநாம் என்கிற பதமும்
ஸம்ஸாரிகஸகல தாபஹரணத்தாலும் ஸதாஸம்பந்யைச்வர்யமாக ப
ரதபாராஷ்ட்ரத்தைக் கொடுக்கையாலும் ஸம்ஸாரவிதங்களான
ஸ்ரீதிவானத்ருஷ்டியினுடைய மௌதேச்வர்யங்களை விவக்ஷிக்கிற
தென்று ஸித்தது. அன்றிக்கே ஸாதாத்ம்யவாசகமான ச்ரேயஃ
பதத்திறுடைய ஸ்வாரஸ்யத்தாலிங்கு ச்ரேயஸ்ஸாதத்வம் விவக்ஷித
மென்று கொள்ளில ஸுமுகிம் என்கிற பதத்தை திவிசச்ரேயஸ்ஸுக்
களையுமுண்டுபண்ண யோக்யதையுள்ளதாயிருக்கிறதென்று ஸ்வ
ரூபயோக்யதாபரமாக யோஜிக்கவேண்டும். இப்படியே ஸ்ரீதே
வாநாம் எனகிறவிடத்திலும் யதார்த்தஸாக்ஷாத்காரங்களானவந்த
ந்த பாராஷ்ட்ரங்களுடைய ஸவியாலுண்டான அவ்வோ அதி
காரிகளுடைய ஸகலதாபங்களும் ஸஹிக்கும்படி அவரவர்க்கு அ
வ்வவ பாராஷ்ட்ரங்களைக் கொடுக்க யோக்யதையுள்ளதென்
று விவக்ஷிக்கவேண்டும். ச்ரேயஸ்ஸுமுகிம் ஸ்ரீதேவாநாம் ஸ்ரீதிவான
ஸ்ய த்ருஷ்டிரஸ்து என்கிற ஸம்பந்தாகாரத்தை யாசோதிக்குமிட

த்தில் இந்த த்ருஷ்டியினாலே வரப்புகிற ப்ராரப்தாம்ஶங்களெல்லா
வற்றிலுங்காட்டில் அவைகளுக்கு ஹேதுபூதமான இத்ருஷ்டிவா
ஸமே ப்ராரப்தாம்ஶாநுகூலங்களாய ப்ரபத்தியாமைக்கிடான ஸ்வயம்
ஸாமர்த்யவிஶேஷமுடையதென்று தோற்றுகிறது. ஜந: என்கி
ற ஸாமாந்யவசநத்தாலே உத்பத்திஸாம்யமுடைய ஸகலஜநங்களுக்கு
ம் ஜந்மாநுஸாரத்தவிஶேஷமடியாக மோக்ஷஹேதுவான ஜாயமா
நகடாக்ஷம் ஸம்பாவிதமென்று ஸூசிக்கிறது. தேஹவதாம் என்
கிறவிடத்தில் பஹுவசனத்தாலே தேஹாதிகளுடைய கடனுக்கு ஹே
துபூதமான விஸ்லேஷஸம்பந்தம் விடுங்காலம் வருவதற்குமுன்
பாகவே தேஹாதிகள் விஷயத்தில் ஜாயமாநகடாக்ஷவைபவத்தா
லிவனுக்கு நேரிட்டவாத்ஸல்யம் (அதாவது) இவனவர்களிடத்தி
லதிகாரியாகக்கண்பட்டவனென்று நித்யமான வேதத்திலேறியிரு
க்குமெழுத்தை ஜாயமாநகடாக்ஷவிஷயநமஸ்கார மோக்ஷோபாய
விஶேஷவைபவத்தாலழித்துவிடுகையாகிற ஸாமர்த்யமும் பெறு
கையானது ஶாஸ்த்ரோக்தஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநந்யாயத்தாலே இதேஹம
விட்டபின்பு கர்மஸாபேக்ஷமான மோக்ஷப்ரதாநத்திற்காட்டிலும் பெரு
மை பெற்றதென்று ஸூசிதம். ஸக்ருதேவ என்கிறவிடத்தில் ஏ
வகாரத்தாலே ஜாயமாநகடாக்ஷத்திற்கு ஜந்மஹேதுத்தாலே ஸக்ரு
தாவ்ருத்திஸம்பவமுண்டென்கிற ஸூசநமும் ஸக்ருத்கடாக்ஷ
ம் மோக்ஷஹேதுவானால் அஸக்ருத்கடாக்ஷத்தா
லே மோக்ஷம் வருமென்கையில் ஸம்ஶயமுண்டோவென்கிற
கைமுதிகந்யாயமும் ஸாத்யவிஶேஷவஶத்தாலே ஒரு ஜந்மத்தில்
ஜாயமாநகடாக்ஷம் பெற்றவனுக்கே உத்கடஸாத்யவிஶேஷத்தாலே
ஜாயமாநகடாக்ஷவிஷயீபூதராய்க்கொண்டு ஶ்ரீவிஷ்ணுலோகத்தில்
அப்ராப்யமும் பெற்றிருந்த சிலவதிகாரிகளுக்கு ஸம்ஸாரமஹத்தா
ப்ராரப்தத்தின் கொடுமையாலே ஜாயமாநதேஶையில் ஸத்பாவவ்ரு
த்திஹேதுபூதமான மதுஸூதநகடாக்ஷத்தினுடைய ப்ரஸக்தியில்லா
தவைகளாய் ரஜஸ்தமோவ்ருத்திஹேதுபூதங்களான ப்ரஹ்மாதிக
டாக்ஷங்களுக்கே ப்ராத்யஹேதுகநமான மதுஸூதநகடாக்ஷ ஹிர
ண்யாவணாதிதேஹ ஜந்மங்கள் ஸம்பவித்தாற்போலே ப்ராக்தந
கர்மவைசித்ர்யாலே மதுகடாக்ஷப்ரஸக்திரஹிதங்களான ராஜ

ஸாதநஜந்துக்கள் சேரிடலாமென்கிற அம்சமும் இப்படி ஸத்ய ஸாதகத்தில் ப்ராப்தம் ப்ராப்தமாகவே ஸத்தாலே ஜாயமாநகடாக்ஷவிஷய மஹாவிஷயமாகிலும் ஒரு ஜந்துவிசேஷத்திலுண்டான ஜாயமாந கடாக்ஷமானது ஜாயமாநகடாக்ஷமில்லாத ஸாதநஜந்துக்களில ஸம்ஸ்த்தம் இருக்குள்ளாக ஸாக்ஷிகாரஸ்தானை பிறப்பித்தவத்து ஜாயமாநகடாக்ஷஸம்பந்தமுள்ள ஸாக்ஷிஜந்துக்களாலே வந்து இவனை ரக்ஷித்தே விடுமென்கிற அம்சவிசேஷமும் ப்ரத்ய க்ஷமாகிறது. *ஸத்ப்ரஸங்காத்ஸதாஸத்யே ப்ரஸக்தாவதாநாதிதே । ப்ராப்தோஸ்யாம்ப்ரஸந்நாப்ர புத்ர ஸதநேஸக்ஷவிஷ்ணுபக்தி: ॥ என்று ஸத்ப்ரஸக்தப்ரதிபத்திகளான அம்சங்களுக்கு ஸாக்ஷாத்ஸா க்ஷாத்ப்ராப்யத்திலையென்று அபிப்ராயமாயிருந்ததேயாயினும் முன்பேயாதல் பின்பேயாதலொருபாயத்துவக்குண்டென்று அதி காரிவிஷயமாயிருக்கத்தில் இவர் தாமே யருளிச்செய்த க்ரமத்திலே ஜாயமாநகடாக்ஷத்துக்கும் ஸத்ப்ரஸங்காதிஸாக்ஷாத்ப்ராப்திக்கு விவக்ஷிதமாகையாலே ஒரு ப்ரஸங்கத்துக்கும் விரோதமில்லை. இங்கு அசேஷக்லேசநாசகத்வம் ப்ராப்தவிசேஷாதிப்ராயமான பரமாத்மா: என்கிற விஷயத்தாலும் அவித்யாதிகர்மஸம்பந்தப்ராப்தி யமான பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாதி வாக்யஸமூஹத்தாலும் பரமஹம்ஸ ரூபமான பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவத்திலுடைய வைபவ்யம் ஸாக்ஷா த்விஷயமாகிறதாயிருக்க இவ்விரண்டு வாக்யங்களை ப்ரயோ கித்ததற்கடியென்னென்னில் இதற்குத்தரம் உபாயபரிக்ஷக ஜாயமாந கடாக்ஷவிஷயீபூதனாயிருக்குமவன் * தேவாதீநாத்மயஜ்ஞப்ரணவாம் தேஹவத்ஸுத்வவிஷ்ணு । என்று இவ்வுத்தராத்தின் பூர்வார்த்த த்தில் ப்ரதிபாதிதமானபடியே இச்சரீரத்தோடிருக்குங்காலத்து ள்ளாகவே ஜாயமாநகடாக்ஷபாத்ரபூத விஷ்ணுப்ரஸாதத்தாலே தேவாதிகள் விஷயத்தில ஸாதிகாரமாக வருகைக்கு காரணமாயிருந்துள் ள கடன் யாவையும் தீர்க்கையாகிற ப்ரஹ்மசர்யாதிலக்ஷணம் பெற் றதுபோல் சரீரம விட்டகாலத்திலும அந்த தேவர்களாலே பண் ணப்படுமதாய் ஸம்வேத்யங்களாய் ஸ்நாநப்ரயோஜநங்களான நாநாவிதோபசாரங்களைப் பெறுகிறானென்றிப்படி சரீரஸம்ப ந்தமுள்ள காலத்தோடு அதுவிட்ட காலத்தோடுவாசியறவிரண்டு

தஶையிலுமுண்டாயிருக்கும் விசித்ராகாரமான ஜாயமாநகடாக்ஷாபா
ஸாதநவிஶேஷங்களைக் காட்டுகைக்காகவும் யாதாமொரு தேவர்
கள் உபாயஸம்பந்தம் வருவதற்குமுன்பு இவனாலே யஜ்ஞாதிஸாத
நத்தாலே பலவிதமாக ஆராதிக்கப்பட்டும் இவன் பண்ணுமாராதந
ங்களனைத்தையும் பொலிசைக்கிட்ட கார்யமாகக்கொண்டும் (அ
தாவது) இவன் பட்டகடனுக்காகச் சேரவேண்டிய வட்டிக்கே
போருமானதாக ஸங்கல்பங்கொண்டும் இவனுக்கு ஸர்வைஶ்வர்யத்
திலுமாநாயாஸக்தராயிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட தேவர்கள்
பரமபக்திபரவஶராய்க்கொண்டு ஸர்வாதிஶயநீய ப்ரப
ஞ்ச ஸம்ருத்திவிஶேஷங்களான நாநாவிதோபசாரங்களாலு
பசரிக்கும்படியான பெருமையையடைகிறானென்றிவ்வம்ஶத்தைக்
காட்டுகைக்காகவும் ஸம்யாஞ்ச: என்று தொடங்கி ததீயாதே:
என்றுமளவாகவருளிச்செய்தார். இங்கு தேஹவத்ஸு என்றருளி
ச்செய்த ஸ்தலத்திலே தேஹாஞ்சா: என்று சொல்லவேண்டியிருக்
க ஸம்யாஞ்ச: என்று விஶேஷணோபாதாநம் செய்வதற்கடியெ
ன்னென்னில ஜாயமாநகடாக்ஷம் பெற்றவனுக்கும ஸாக்ஷாத்திலு
பாயஸம்பந்தம் வாராதபடி ஸம்ஸ்காரப்ரதிபந்தகோபாய
னாயிருக்கும் தஶையில நேரிடும் தேஹாவஸாநமும் உபாயப்ர
வ்ருத்தியில் உபாஸகனுக்கும் காலங்கோலாதே ப்ரபத்தி பண்ணின
ஸ்வதந்த்ரப்ரபந்நாதிகாரிக்கும் ஸர்வஶாஸ்த்ர ஸம்ப்ரதாய ப்ராரப்தகர்
மாவஸாநதேஹபாதஶையில் ஸமீசீநங்களான ஸஞ்சரதே
ஹங்களுடைய ஸம்பாதநமும் பரமபாகவதாயோக்யதாஸம்ப
தாதிலாபமதநுதிஸம்பந்தம் ஹேதுவல்லாமையாலே ஜாயமாந
கடாக்ஷஸம்பந்தமான உபாயஸம்பந்தமுள்ளவர்களுடைய நி
ஷ்ரேயஸோபக்ஷயபந்தக ப்ரதிபந்தக விஶேஷாந்த ஸமஸ்தரா
ஸாதமே ஸம்ஶ்ரிதாநுஷ்டாநச் சொல்லப்பட்ட ஸம்பந்தவிஶேஷ
த்துக்கு ஹேதுவாமென்கிற ஸாமர்த்யத்தைக் காட்டுகைக்காக
ஸம்யாஞ்ச: என்று விஶேஷணோபாதாநம் பண்ணியருளினாரென்று
கண்டுகொள்வது. ஸ்ரீநிவாஸஸ்ய த்ருஷ்டிம் என்கையாலே பரம
ப்ரபந்நாதிகாரநிஷ்டமான ஜாயமாநகடாக்ஷத்தைப்பண்ணு
ம் போதைக்கும் உபாயபூதையாய் ப்ரபந்நாநுபூதையு
மாயிருக்கும் பெரியபிராட்டியாருடைய ஸாஹித்யாவஶ்யகமென்

று ஸமித்தது. ॥ ௯ ॥

௪ ॥ இப்படி ஜாயமாநகடாக்ஷம் இஸ்ஸீரத்தோடிருக்குங்காலத்திலே ப்ராப்யமான தேவாதிகளுடைய வாஞ்சையுந்தொடக்கமாய் ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபர்யந்தமான ஸகலபுருஷார்த்தங்களுமாகவுள்ள ஐஶ்வர்யங்களையெல்லாமேதனும்மோருபாயத்தைமுன்னிட்டுப் பெண்ணுகிறதென்று தயாவிஷ்டஜாயமாநகடாக்ஷப்ரஸங்கத்திலே அந்த கடாக்ஷத்தோடு ஸித்யஸம்பந்தமுடையாய்கீழ்ச்சொல்லிய ஸகலஸம்பந்தங்களுக்கும் நிதாநமுமான தயையினுடைய வைபவவிஶேஷத்தை விஶதீகரித்தருளி இனி ஸந்தேஶிகையான தயாதேவியாலே செய்தருளப்படும் அநந்யஸாதவிஶேஷத்தையருளிச்செய்கிறார் —ஶ்ரீரங்கேஶீதி—

௫௦ ॥ ஶ்ரீரங்கேஶப்ரணயினி கருணே யேஷு ஸந்தேஶிகா த்வம் க்ஷுல்லம் பத்மாஸநபுரந்தரம் ஸ்வாராஜ்யம் விஹ்ருதிபதமாயிதம் ... ॥ ௰ ॥

ஸந்தேஶிகாத்மா: ஹே கருணே! ஶ்ரீரங்கேஶப்ரணயினி! த்வம் ... க்ஷுல்லம் ஸ்வாராஜ்யம் ... விஹ்ருதிபதமாயிதம் ... இதி ... ॥

ப்ரதிபதம்:—ஐ கருணையே நீ யாதொரு சேதநர் விஷயத்தில் ஸந்தேஶிகையாய்க் கொண்டு ஸௌலப்யமான கடைக்கண்பார்வையைக் கொடுக்கிறாயோ அந்த ப்ரஹ்மாதி முதலியவர்கள் ஸ்ரீநிவாஸனை ஸாயுஜ்யத்தில் அடைந்தவராகிறார்கள். ஸகல லோகங்களுக்கு நாயகர்களான ப்ரஹ்மாதிகள் தொடக்கமானவர்கள் தங்களுடைய அதிகாரங்களாலே தடைபட்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால் தாயானவள் ஜனனப்பிள்ளையினிடத்திலபோலே நீ என்போலியான சேதநர் விஷயத்தில் வாத்ஸல்யமுடையவளாகிறாயென்று நிஶ்சயிக்கிறேன்.

தாத்பர்யம் — அஜ்ஞாநாதிரூபங்களான ஸம்ஸாரதுக்கங்களுக்கும் காரணமானபடி பண்ணும் மஹாபாபங்களாலே கலுஷிதரான யாதொரு சேதநர்பக்கல் ஸகல ஸம்பத்தாய ஸித்த்யாதிஸகலகல்யாணஸம்பத்துக்கு ஆஸ்ரயமாயுள்ள ரூபங் கொண்டு ஒரு க்ஷணமாத்ரத்தில் நித்யஸம்ஸாரிகள் கோர்வையில் நின்றும் நித்யஸூரிபரிஷத்திலே சேதநனைச் சேர்க்க வல்லமையுள்ள கடாக்ஷவிசேஷத்தைப் பண்ணுகிறயோ மஹாபாபிஷ்டயா பாவநமைந்த்ரஸித்தரான அந்த க்ஷத்ரபந்து முதலானவர்கள் ஸ்ரீநிவாஸனை அதாவது ஸ்ரீநிவாஸனுடைய வைகுண்டத்துக்கு முதல் ஸிமுங்கான பரமபதாயநை ஸுகாயத்துக்குள்ளாகவே அடைந்து வாழா நின்றார்கள். ஸர்வஸ்வதர்ஸநாத்ருப்தபாகாரவிசேஷங்களாலும் ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகுணங்களாலும் ஸகலதேவதைகளுக் கும் பூஜநீயராயிருக்கும் ப்ரஹ்மருத்ராதிதேவர்களும் வஸிஷ்டாதி யோகிகளுமகப்பட்ட ஸ்ரீமோக்ஷஸித்திஹேதுவான இப்படிப் பட்டவுன்னுடைய கடாக்ஷவிசேஷம் பெருமையாலே ஜ்ஞாநதுர்லப ஸர்வஸம்பத்ஸாதகவிசேஷஸ்வரூபமாக ஸர்வஸாதகஸித்தி ங்களாய (ஸோ)பாவஸ்திகாரஸ்தாநாதிகாரிகாணாம் என்கிறபடி யே பரமஸுக்ஷ்மஸாதகமும் வந்தாலல்லது ஸிவஸித்திப்பிக்கவொ ண்ணாததாயிருக்கும் ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரஸர்வஸ்வதர்மாதிரூபங்க ளான தந்தாமுடைய அதிகாரங்களாகிற விலங்குகளாலே பூணப் பட்டு தாங்கள் நினைத்தபோது மோக்ஷம் பெறுகைக்கு யோக்ய தையில்லாதவராய்விட்டார்கள். இப்படி ஸகலபாபரூபிஷ்டரான க்ஷத்ரபந்வாதிகளுடைய ஸ்ரீமோக்ஷஸித்தியையும் ஸர்வஜ் ஞகல்பரான ப்ரஹ்மருத்ராதிதேவர்களுடையவும் வஸிஷ்டாதி மஹர்ஷிகளுடையவும் மோக்ஷவிலம்பத்தையும் ஆராயுமிடத்தி ல் தாயானவள் ஜநனை புத்ரன் விஷயத்தில் அதாவது தன்னு டையஸ்வரூபஸ்வபாவங்களையும் ஸ்வாதிகாராநுரூபமான த்ருஷ்டா த்ருஷ்டபாபோபாயங்களையுமுள்ளபடியறியவும் அறிந்த படி அநுஷ்டிக்கவும்வல்லமையில்லாதபுத்ரன் திறத்திலபோல் நி ருபாதிகஸ்வாமியான நீயும் க்ஷத்ரபந்வாதிகளுக்கு ஸ மாநயோக்ஷேமராயிருக்கு மென்போலியான சேதநர்திறத்தில் மிகவும் வாத்ஸல்யமுடையவளாய் எங்கள் பாவத்தாலே செய்விக்க

ப்பட்டிருக்கும் ஸாக்ஷாத் ஸ்வவ்யாபாரத்தை வ்யாஜமாக
க்கொண்டு தன் பேறாகவே நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே
ஸம்பந்த விஷயமாகக் கொடாநிற்கிறானென்று தோற்றுகிறது.
இப்படி ஸர்வேஶ்வரன் இவன் திறத்திலே ஸாதநத்வ
ப்ரதிஷேதம் பண்ணினவனாயிருக்கிறதென்றபடி * ஸாக்ஷாந்
நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் மக்நாநுத்தரதே லோகாந்
காருண்யாச் சாஸ்த்ரபாணிநா ।

(பாட்டு) பிதகவாடைப்பிரானார்பிரமகுருவாகிவந்து.

இத்யாதிகளிலே யாசார்யனாய் வந்து அவதரித்து ஸர்வேஶ்வரனே காருண்யவா
னாய் உபதேசித்துக்கொண்டு ஆசார்யத்வத்தாலே ஸர்வேஶ்வர
க்ருபை வ்யக்தமாகிறதென்று அபிப்ராயித்தபோதிலும் இவன்திறத்தில
அவன்செய்தருளும் காருண்ய வ்யாபாரங்களை வ்யக்தமாக
ஸம்ஸாரிகளுடைய உஜ்ஜீவநத்திலே உபகாரமானவைகளில் க்ரா
ட்டில் * பாபிஷ்ட: க்ஷத்ரபந்துஶ்ச புண்டரீகஶ்ச புண்யக்ருத் ஆசார்
யவத்தயா முக்தௌ தஸ்மாதாசார்யவாந் பவேத் இத்யாதிகளில்படியே
பாபிஷ்டனோடு புண்யக்ருத்தோடுவாசியற ஸர்வேஶ்வரனையும்
க்ருபாஸ்ரயனாக்குமவனாய் ஸ்வாபாவிகமான ஸ்வாசார்யத்தாலே
ரக்ஷிக்கையாகிற மஹோபகாரத்துக்குள்ள காருண்யாதிஶயத்தை
ஸூசகமான விசேஷத்தைக்காட்டுகைக்காக ஸர்வஜ்ஞராவென்
று அவ்வாசார்யத்வத்தை காருண்யமுடைய ரூபமாக
வுபதேசித்தருளினார். இப்படியே * காருண்ய பாபஹமாக
ஸர்வேஶ்வரநாய காருண்யம் என்றும் ஸர்வஜ்ஞநாயகாரு
ண்யாதிஶய என்றும் இப்பிரகாரத்தில் ஸர்வேஶ்வரன்
செய்தருளும் வ்யாபாரங்களை உபகாரங்களாக வருளிச்செய்யு
மிடங்களெல்லாம் ஆசார்யத்வமாக அவன்செய்தருளும
வ்யாபாரங்களுக்கு நிதானமான ஆசார்யர்களுக்குள்ள
வோராதிஶயத்தினுடைய வ்யஞ்ஜகத்வத்தாலே உபகாரகர்
ஸமாயிகளாயிருக்குமென்று கண்டுகொள்வது. இங்குபாபிஷ்ட இத்யா
திஶ்லோகத்தில ஆசார்யனென்கிற ஶப்தமாத்ர ப்ரயோக ஸாமர்த்யத்
தாலே க்ஷத்ரபந்த்வாதிகள் இப்படியருளிச்செய்வதற்குமுன்பாக

வே ஶக்தரானென்றும் அதடியாக அவர்களுடைய ஶக்திக்கு ஹே
துபூதமான தயாகடாக்ஷமும் பூர்வகாலிகமாயிருக்கவேண்டு
மென்றும் ஸித்திக்கையாலே அதற்க்காரணமாக யஸ்ய ப்ர
ஸாதஶக்தித: என்று பூர்வகாலீநப்ரஸாதம் ப்ரயோகிக்கவேண்டியி
ருக்க ஶிஷ்யஸ்ய என்று ஷஷ்டீநிர்தேஶம்பண்ணுகைக்கு அபிப்ரா
யமேதென்னில் ஶத்ருக்நாதிகளோபாதி அபாயஸம்ஸ்ப்ருஷ்டரான
மற்ற சேதநர் திறத்திலும் ஜ்ஞாநதாநாநுஷ்டிதமான வேதேனுமொ
ருக்கடாக்ஷவிஶேஷத்தை வ்யாஜமாகக்கொண்டு ஶிஷ்யஜ்ஞாநஸி
த்திஹேதுபூதமான கடாக்ஷவிஶேஷத்தைப்பண்ணுகையானது
பூர்வவிஷ்யத்தநுஷ்டாநரூபமான காலத்ரயத்திலும் ஸம்பாவித
மென்றுதோற்றுகைக்காக ஶிஷ்யஸ்ய என்று ஷஷ்டீநிர்தேஶம்பண்
ணியருளினார். ஆனாலும் யஸ்யப்ரஸாதஶக்தித: ஶத்ருக்நப்ர
ப்ருதய: என்கிற விஶேஷநிர்தேஶபலத்தாலே ஶத்ருக்நப்ரப்ருதிகளே
யாவர்த்தமான ப்ரஸாததாநத்துக்கு விஷயபூதரென்று
தோற்றுகையாலும் அவர்களை விஷயீகரித்துக்கொண்டிருக்கும்
ப்ரஸாததாநத்துக்கு வர்த்தமானகாலிகத்வஸம்பாவிதமல்லாமை
யாலும் கீழ்சொல்லிய தோஷம் தத்வஸமாகாதோவென்னில்
இதற்குத்தரம் ஶத்ருக்நப்ரப்ருதய: என்கிறவிடத்தில் அதந்த்ரஸம்வி
ஜ்ஞாநபேதாத் ஸ்ருஷ்டிஸாதநம்விவக்ஷிதமாகையாலும்ஸாதநவாக்யஜ்ஞ
ஸமாயிருக்கும் ஶ்ருதிவசநமானது யதாஸம்பவகாலத்ரயத்திலுள்ள
அவிசேதநர்களையும் அவிஶேஷமாகக்காட்டுகையாலும் இப்படி
காலத்ரயவர்த்திகளான ஸர்வசேதநர்களுக்கும்தந்தாமுக்குஸதாசா
ர்யகடாக்ஷவிஷயத்வம்ஸம்பாவிதமாயிருக்கும் தஶையில் வர்த்தமா
நகாலிகத்வவிஶிஷ்டயாப்ரஸாததாநவிஷயத்வம் அபேக்ஷிதமாகையா
லும் க்ரியாபதமான வர்த்தமானநிர்தேஶத்துக்குக்காரணமாக ப்ரா
ப்தா: என்கிற பதத்துக்குமேல் ஸந்தி என்று ஒரு க்ரியாபதத்தை
அத்யாஹரித்து அந்வயஞ்சொல்லவேண்டுகையாலும் ஆகவித்தாலே
எந்தெந்த காலத்தில் எவரெவர் திறத்தில் ஸதாசார்யரூபங்
கொண்டு திவ்யகடாக்ஷத்தைப் பண்ணுகிறாயோ அந்தந்த காலத்தி
லவரவர் ஶ்ரீநிவாஸனையடையாநிற்கிறார்களென்று வாக்யார்த்த
ஸித்திக்கையாலும் கீழ்ச்சொல்லிய தோஷத்துக்கவகாஶமில்லை. இ
ப்படியாகில் அநந்தஶோபாவாஸ பஹூநான சேதநனுக்கும

ஸர்வஸ்வாமித்வவிஶேஷநிபந்தநஸ்வாதந்த்ர்யார்த்த தயாதிவ்யாபார
விஷயதாஶ்ரயத்தாலே உபாதிகபூர்வவிஶேஷரான தேவாதிகளு
க்கும்; தாத்ருஶரான ஶ்ரீவத்ஸாங்கமிஶ்ரஸம்ஹாரவிஷயதயாக
லாமென்கிற ப்ரக்ருதவிவக்ஷிதார்த்தத்துக்கு உதாஹரணதயாஹி
தேதமான ஶுகஸம்வாதவ்ருத்தாந்தமிங்கு ஸாதகமல்லாமையா
லே விவக்ஷிதார்த்தஸித்தியில்லையாகப்ரஸங்கியாதோவென்னில் ஶுக
ஸியென்கிற வதாரணதோஷரூப ப்ரதிபந்தகவஶத்தாலே ஸர்வ
ஶக்திகமெடு நிஷ்டைதயான ஶுகஸம்வாதவினுடைய வ்யஷ்டிஸ்ரு
ஷ்டிக்கு நிதாநஹேதுமாய் அதடியாக தத்ஸர்வஸாவியாயி
ருக்கும் அவனுடைய தயாதிவ்யாபாரவிஷயஸம்பந்தமாகஸித்தியா
ஷிடிலும் தயாதிவ்யாபாரஸமத்தாலே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியுள்
ளவரான தேவதைகளை ஶுகாராதனத்தாலே காட்டாமல்ஶுகஸம்
வாதிஸாகாரத்தாலே ஸாயிப்பிகைகயாகிற ப்ராஹகவஶத்தாலே
ஶுகஸம்வாதவுக்குள்ள தயாதிவ்யாபாரவிஷயதாஸூசக வ்யஷ்டி
ஸ்ருஷ்டிப்ரஸ்துதஸர்வக்ருதக்ரியாந்வயிஸம்யோஜநாவ்ருத்தாவைபயிக
மாகையாலும் ஸத்தீர்ணஸம்விஜ்ஞாநபதவீவிஹிதஸுகத்திலும் ஸாயக
மில்லாதபோது ப்ராயஶ்சித்தாதிமானவஸ்தத்தில் ப்ரக்ருத
க்ரியாந்வயிஸம்யோஜநவிரஹமல்லாமையாலும் விவக்ஷிதார்த்தஸித்தி
க்குக்குறையில்லை. இத்தால் ஸர்வகார்யத்தில ஶுகஸம்வாத
போல் ஸாவதானராயிருக்குமந்தகாலத்திலுள்ள நிவிடதே
தநரும்ஸதாசார்யருடைய உன்னுடைய கடாக்ஷத்தாலே
நினைத்தபோதே மோக்ஷாநந்தத்தையடையாநிற்கிறாகளென்று வா
க்யார்த்தம்ஸமிதமாகிறது. (அன்றிகேகே) ப்ராதிகூல்யம்திகவ்யாநட
வாநிற்க வ்யக்ஷத்ரஸம்வ்யாதிகளுக்கும் கடுகமோக்ஷம்காணுகிறோ
ம் என்கிற ஶ்ரீஸூக்திஹலவ்ருத்யர்ஸார ஶ்ரீஸூக்தியையாமோசிக்கு
மளவில் க்ஷத்ரஸம்வ்யாதய:என்கிறவிடத்தில் ஆதிபதத்தாலே இ
வ்வம்ஶப்ரவர்த்தநத்துக்கு முன்புள்ளவரான வ்ருத்ராதிகளேவிவ
க்ஷிதராகவேணுமென்று நிஶ்சயங்கொள்ளில் அப்போது க்ஷத்ர
ஸம்வ்யாதய: என்று தத்குணஸம்விஜ்ஞாநபஹுவ்ரீஹியாய யேஷாமாதி
வ்யாபாரம் ஶிரஸி தே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிப்ராஹவதி என்றந்வயமா
ய் தத்ஸம்பந்தத்தாலே க்ஷத்ரஸம்வ்யாதிகளில்காட்டில வேறுபட்டவரா
ன காலத்ரயத்திலுள்ளமற்றதேவதைகளேவிவக்ஷிதராய் க்ஷத்ரஸம்

[illegible]என்கிற [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]களுக்கும் அவர்களோபாதி [illegible]
[illegible]ரான மற்ற[illegible]ர்களுக்கும் [illegible]த்தாலும்
[illegible]
[illegible]த்தாலுமுண்டாகிய [illegible]த்தை [illegible]
[illegible]மாக [illegible]மாகையாலும் [illegible]
[illegible]யாலே [illegible]
[illegible]ரான [illegible]
[illegible]கள் திறத்தில் [illegible]த்துக்கு [illegible]யில்லாவி
டிலும் இப்படிப்பட்ட [illegible]த்துக்கு
[illegible]யில்லாதபடி [illegible]த்திலும் [illegible]
[illegible]ரான இ[illegible]ர்களுக்கு கீழ்ச் சொல்லியபடி
தந்தாமுடைய [illegible]யில் [illegible]
[illegible] நேரிடலாமாகையாலும்
அவர்கள் திறத்தில் [illegible] என்கிற [illegible]ம் [illegible]
[illegible]மாகவே விளங்காநிற்கிறது. இந்த [illegible]
யில் [illegible]மென்
று கண்டுகொள்வது. (அன்றிக்கே) [illegible]
[illegible] என்று [illegible]மாக வரு
ளிச்செய்ய நீர் சொல்லியபடி [illegible]யான
வென்னுடைய [illegible]
த்தைக் கடுகப்பெற்ற [illegible]ரேனுமுண்டாகில் அவரை வி
[illegible]த்துக் காட்டக்கடவீரென்று [illegible] கேட்டருள [illegible]
[illegible] இவ்விஷயத்தில் [illegible]ரான [illegible]
களுடைய [illegible]மே [illegible]மாகையால் அடியேனாலே [illegible]யை
க்கொண்டு [illegible]க்கவேண்டுமோ[illegible]மன்றிறே [illegible]வெனகிறு
றென்று இப்படி [illegible]மாகவும் [illegible]க்கலாம். அப்போ
து [illegible]
[illegible] என்று [illegible]வம் க
ண்டுகொள்வது. [illegible] இவ்விஷயத்தில்
[illegible]மென்று [illegible]ம். அன்றிக்கே [illegible]வென்று ஒரு [illegible]
[illegible]த்து [illegible]

ஸம்ப்ரதாயோ யதா வ்ருஷ்டிரிவ ஹிதம் ப்ராப்தாநுகூலம் ஶ்ரியா செய்ய ஸந்நிதிகாரஸதீ ஶிவ்யா பராம்பரிதாவ ஶ்ச ஸவேஷ்டவிவ்ருஷ்டிரிவ ஹிதம் ப்ராப்தானுகூலம் என்றும் அனுமிக்கலாம். இவ்வாக்யத்தில் த்ருஷ்டாந்தத்தினுடைய ஸம்பத்தி விஶேஷமாக ஸாரஜ்ஞமான ஸ்வரூபம் குருஸம்ப்ரதாயிகளுடைய பரம்பரா ஸித்தியை விவக்ஷித்ததேயாயினும் ஸக்ருஜ்ஜய ஸ்வரூப ப்ராப்தி ஸம்பந்தியான ஸ்வரூபம் யத்தேஷ்ட ஸம்பந்த ஸ்ரய ஸித்தமாகக்கடவது. ஆகையிந்தாலே குருஸம்ப்ரதாயிகளும் ஸத்கர்ண ஸம்விஜ்ஞாந பரம்பரா ப்ராப்தி ஸாரஸமுள்ளதென்றும் ஸாரஸாரஜ்ஞமான ரூபமும் ஸ்வரூபமும் சேர்ந்து காரியத்திலுள்ள வேதநஸாரார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்றும்; இவ்வாக்யத்தில் குருபரம்பரைக்குள்ள உபகாரக்ஷிவிஷய கடாக்ஷ பரம்பரை மான ப்ரஸக்தி ப்ரயோஜனவ்ருத்தி ஸமுதாயமாகிறதென்றும் அன்றிக்கே குருஸம்ப்ரதாய: என்று ஸத்கர்ண ஸம்விஜ்ஞாந பரம்பரா ப்ராப்தியாய் ரூபத்தாலே ப்ரஸம்ப்ரதாய பரம்பராதிகளான ஆசார்யாதிகளே விவக்ஷிதராய் அப்போது வேதநஸாரார்த்தமான ஸ்வரூபத்தோடு பரம்பராதிகவிஶிஷ்ட வேதநவிஶேஷப்ராய கமான குருஸம்ப்ரதாயத்துக்கு பரஸ்பரஸாரஸ்யங்களுடைய ஸஹஸாத்ருஶ்யத்தாலுண்டான ஸஹகாரித்வஸாமர்த்யமாக ஸாரதாயிகாணாம் ப்ரவ்ருத்தமானதென்றும் அன்றிக்கே யஷ்டிவ்ருத்திரிவ பரம்பரித்ருஷ்டி தேவவ்ருஷ்டிரிவ ஹிதம் ப்ராப்தானுகூலம் தேகுருஸம்ப்ரதாய: என்றிப்படி இரண்டுவாக்யங்களென்றும் அன்றிக்கே யதாக்ஷ ஸம்ப்ரதாய: தயாஜநகவேலி கடாக்ஷணவ்ருஷ்டிரிவ ஹிதம் ப்ராப்தா நுகூலம் என்று த்ருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்திகபாவம் விவக்ஷிதமென்றும் இப்படி நாலுப்ரகாரங்களிங்கு ஸித்தன. ஸர்வஸ்வஸம்பாதன ப்ரவீணரானவர்களுக்கு குருஸம்ப்ரதாயிகளுடைய வ்ருஷ்டிரிவ ஹிதம் ப்ராப்தமென்ற ஸத்க்ருதமான ஸதாசார்ய ப்ரஸாதயாதிவ்ருத்தி பராம்பரத்துக்கு ஸ ஹஜாரகமாகவுள்ள ஸத்கார ஸம்பந்தவ்ருத்தியை விவக்ஷித்து ஶிஷ்யனை வ்ருத்த ஸத்காரதிதேஶம் பண்ணியருளினாரென்று சொல்லுகையே மிகவும் ஸ்வரஸம். அதெங்ஙனேயென்னில் இங்கு ஸந்நிதிகாரஸதீ யஷ்டிவ்ருத்திரிவ பரம்பரிதேகுருஸம்ப்ரதாய: குருப்ரஸம் வ்ருஷ்டிரிவ ஹிதம் ப்ராப்தா: என்கிற வாக்யத்தினுடைய ஸ்வாரஸ்யத் தாலே ஸதாசார்ய கடாக்ஷத்துக்கு ஸாக்ஷாதபேக்ஷோபாயகம்

போயிதமாலும் இஜ்ஜீவன் ஸம்ஸாரதுக்கமநுபவிக்கப்பெறுதல் ஸ்ரீய:பதியைப்பெறுகைக்கு ஹேதுவான உபாயத்தை ஸஹஸ்ர ஜந்மங்களாலும் அநுஷ்டிக்க அவ்வழியாலே குவாயம்நீ இவனுக்கு தண்ணீர் மாகிறான் என்று ஸஹஸ்ரநாமத்திலருளிச்செய்தபடியே மோக்ஷோபாயாநுஷ்டாநவையக்ஞம் ஸர்வஸித்தி ரேகாக்ஷீணமான ஸாத்யாக்ஷுதத்துக்கு (ஸ்ரீ)பாஞ்சராத்ரஸம்ஹிதையில் ஸ்ருவாகவே பூர்வ: தலைவம்வி அநுஷ்டீயமானம் ஸமவகதி ஸாதந ஸமஸ்தஸௌலப்யம் ஸம்ஸாரார்ணவத்ராதாரம் விஷ்ணுயாகம் ஆஸ்ரயேத் ஸர்வஸம்பதாம் । விஷ்ணுபோதம் விநாநாந்யத் கிஞ்சித் ஆஸ்ரயணம் ॥ (பாட்டு) நின் சரணல்லாற் சரணில்லை. ஏதத் ஸ்ரீ நாராயணமாக ஸ்வயமேவ ஜகத்காரணம் ப்ரபத்யே ஸர்வதோ பாயாநுஷ்டாநப்ராப்யமான ஸர்வஸம்பத் ப்ரதானமாக ஸர்வோபாயங்களிலும் விவக்ஷிதமென்று சொல்லவேண்டுகையால் இப்படி உபாயாநுஷ்டாந ஸாமர்த்யாக்ஷயமான பரமபுருஷார்த்தஸித்திக்கு ஸாக்ஷாத்ஸாதநமாயிருந்துள்ள பரமபுருஷப்ரஸாதத்தினுடைய யாவதர்த்தாநுவ்ருத்தியை நினைத்து நிரவதி என்று வர்த்தமானநிர்தேசம் பண்ணியருளினார். காரணஸஞ்ஞாநாயீநம கார்யஸஞ்ஞாநமென்கிற ந்யாயத்தாலே பரமபுருஷப்ரஸாதமும் நித்யாநுவ்ருத்தமானாலல்லது தத்ஸாத்யமான மோக்ஷமும் நித்யாநுவ்ருத்தமாகமாட்டாதிறே. இத்தாலே ஸ்வயமேவ பரமபுருஷப்ரஸாதமாத்ராக்ஷுதத்துக்குள்ள நித்யாநுவர்த்தனம் இங்கு விவக்ஷிதமென்று ஸூசித்தது.

இப்படி ஸம்ப்ரதிஷ்டிதோபாயனான சேதநன் பக்கல் ஸர்வேஸ்வரனுக்குண்டாகும் ப்ரஸாதவிசேஷத்தினுடைய யாவதர்த்தாநுவ்ருத்தியை ஸநாவ்ருத்தி ஸ்மரணஸாரஸ்யத்தில் ஸர்வபரமபுருஷஸங்கல்ப ஸங்கல்ப்ய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார ஸ்திதிகாலவர்த்தியிதுகிறவாக்யத்தாலே ஸ்பஷ்டமாகக்காட்டியருளினார். இங்கு பரிபூர்ண ப்ரஸாதஸவிலேபரமபரமபானரன ஸ்ருவர்த்தியினுடைய நிவ்ருத்திக்கு ஹேதுவோபாய பரமபுருஷ ப்ரஸாதாநுவ்ருத்தியேகம் ஸ்பஷ்டமிறே. அனறிக்கேமுன்பு தங்களைக்கொண்டெம்பெருமான் நடத்தின க்ருஷி ஸபலித்ததென்று பூர்வாசார்யரான பூர்வாசார்யர்களைக்கண்டு எ

ன்று ப்ரபந்நபரித்ராணத்தில் ஸ்வரூபப்ராப்திவத்திலருளிச்செய்தபடியே ஆசார்யன் திறத்திலுள்ள ஸதாசார்யகடாக்ஷத்தினுடைய ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தியே இங்கு விவக்ஷிதமென்று சொல்லவுமடுக்கும் இவன் திறத்திலாசார்யனுக்கு ஸ்வாபிமாநாபிவ்யஞ்ஜநீயமாயிருக்கும் ப்ராப்திவிஶேஷமஸம்பந்தமானலல்லது இவனுடைய பாரதந்த்ர்ய ஸித்திக்கு ஆசார்யப்ரபத்யுபாயம் ஒட்டியாதிறே இந்த யோஜநாவிஶேஷத்தில் ஸதநுஷ்டாநஸம்விஜ்ஞாநபூர்வமாக ஸாஸ்த்ராதிஶ்ரயணம் பண்ணுவதும் பரஸமர்ப்பணாதிஸத்தானஸாத்யஸித்தியமான வஹ்ஸாத்யஸாத்யமடியாக ஸாதநாபி ஸாதநத்தை விவக்ஷிப்பதும் வாக்யஸத்தம் கொள்ளுகையும் யதாஸம்பந்தி ஸத்ருஶ்யோத்யாஜ்யாஸாமர்த்யமாகிற தோஷங்களொன்றுக்குமவகாசமில்லை ஆகவித்தாலே ஸதாசார்யகடாக்ஷமஸம்பந்தமாய் நிரதிஶயமாயிருக்கும் பாரதந்த்ர்யத்தினுடைய உத்தாரகாசார்யாபிமாநித்வத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக தத்ஸம்பந்தமாயிருக்கும் ஸதாசார்யாநுகம்பாதிவ்யாபிமாநத்தினுடைய நித்யஸம்பந்தியை வத்ஸ்நிதி விஶேஷத்தாலே காட்டியருளினரென்று ஸித்தது.

॥ ருய ॥

இதி ஶ்ரீ ரம்யஜாமாத்ருமுநி ஆரண்யகுரு அநுசிகாய
தாநேந ஶ்ரீ வசநபூஷண வ்யாக்யாநே
ப்ரத்யக்ஷ தேவநாய தாநேந விர
சிதாயாம் தத்வதீபிகா ஸமா
க்யாயாம் ஶ்ரீ வசநபூஷண
வ்யாக்யாயாம் ஸர்வ
ஸ்வாரஸ்ய
பஞ்சம ப்ரகரணம்
ஸம்பூர்ணம் ॥

ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

௧ ॥ இப்படி [illegible]ங்கொண்டு [illegible] செய்த ருளும் [illegible] விஶேஷங்களை [illegible]ப்பித்து இனி இப்படி [illegible]ன [illegible]லே [illegible]ங்களாயிருக்கும் [illegible]ங்களான [illegible]ங்களிரண்டில் வைத்துக் கொண்டு [illegible]யத்தில் [illegible]க்கமொ[illegible]தையில்லாதபடி [illegible] விக[illegible]ன [illegible] திறத்தில் இவள் செய்த ருளும்[illegible]விஶேஷத்தைக் காட்டியருளுகிறார். [illegible]

> ௨௫ ॥ [illegible]
> [illegible]
> [illegible]
> [illegible] ॥ ௧ ॥

ப—யம் [illegible]

ப—ஷை: [illegible] எவனேனுமொருவனும் [illegible] ஒருக்காலுமழிவில்லாத [illegible]யிருக்கும் [illegible] யடைவிக்கும் உபாய[illegible]ய் [illegible]மாகவே [illegible]யாம்படி [illegible]மாக [illegible]மாயிருக்கும் [illegible]யாயிருக்கு

முன்னையடைந்து அளவிறந்தவைகளாயிருக்கும் அஸந்தாபாஷாண வாதிகளாகிற பேரலைகளின கூட்டத்துடன கூடியதான ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரத்தை ஶீக்ரத்தில் கடந்து ஶ்ரீநிவாஸனுடைய திருவடியாகிற பட்டணத்தில் நித்யநிவாஸனாகிறான். (க+ரூ) ஶரீரமுள்ளளவும் யதவானாகிறான்.

தாத்பர்யம்:—லோகத்திலே அதிஸமர்த்தனாய்க்கொண்டு ப்ரஸித்தயஶஸ்ஸானவனாயிருக்குமொரு பரமாத்மன் கேவல யதிவிஶேஷமாக வேதாந்திகனை வொருராஜாவினாலே நியமிக்கமாயிருக்குமழகுள்ள வேதாந்ததாலே அஸம்வேத்யங்களான பேரலைகளுடன் கூடியும தீரகராதிவிஷமமாயுமிருக்கையடியாக ஓடம்முதலிய ஸாதநாநங்களாலே தாண்டக்கூடாத ஸமுத்ரத்தை ஸ்வாயாஸமாக வதிக்ரமித்து பவநங்களாலே சூழப்பட்டு அஸமுத்ரத்தின்கரையிலுள்ள ஒருமஹாபட்டணத்தைசசேர்ந்து அங்கு செய்யப்பட்ட க்ரய விக்ரயாதி வ்யாபாரங்களாலே யாவதாயுஷமழிவில்லாதபடி ஸ்திரமாயும ப்ரஸித்தமாயுமிருக்கும் யஶஸ்ஸுடையுள்ளவனாய்க்கொண்டு ஸுகமே வாழுமாப்போலே வேதாந்தமாக ஶாஸ்த்ர விஷயகர்மஜ்ஞாநாதிகளில் ஶக்தியில்லாமையடியாக அத்யந்தாகிஞ்சனனாயிருக்கும் யாவனொருவன் * க்ருஷ்ணம் யதிம் ஶரணம் என்கிறபடியே ஸர்வஸ்ய ஶரண்யனாய் ஸர்வஸ்வாமியாக ஸகலபொன்றாலும் வொரவிரோதமில்லாமையாலே நித்யநிவாஸனுமாயிருக்கும் பரமபுருஷனுடைய ப்ரஸாதத்துக்கு லக்ஷ்யபூதனாய் ஜநஸமூஹங்களாலே நிஷேவிதனாயிருக்குமவருள்பட யாவர்கும் கூசாமலணுகி யாஶ்ரயிக்கலாம்படி ஸர்வஸுலபனுமாயிருக்குமுன்னையே ஶரணமாகப்பற்றுகிறானோ அவன் இப்படி ஸம்ஸாரஸாகராஸாரமாபாரதுஷ்டனை பரமபுருஷனுடைய ப்ரஸாதத்துக்கு லக்ஷ்யனாய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரஸாகரவேதாந்தவென்றலாம்படி யிருக்கு முன்னுடைய வைபவத்தாலே அநேகஜந்மாந்தரஸஞ்சிதயாலும் ஒரு ஜந்மந்தன்னிலும் தேஹகாலபரமபுருஷஸேவைத்தாலுமுண்டான வைவிஶ்யத்தாலும் எண்ணிறந்த வைகளாய் லேகனுடைய ப்ரயத்நத்தாலே நிரஸிக்கத்தகாதவையுமான அஸந்தாபாஷாணவாதிகளாகிற ஷட்குணிகளுடைய கூட்டஙகளாலே சூழப்பட்டு அதிவிஷமமாயிருக்கும் ஸம்ஸார

மாகிற ஸாமாத்தை* தாவதாகிலஸ்யாவரூா தாவதேரஹஸ்யாஸாவம்। யாவந்யாகிஸாணம்ஸாரமேஷாவநாம் என்கிறபடியே தான் வேண்டுங்காலத்திலதிக்ரமித்து ஸ்ரீவைகுண்ட வாஸத்துக்கு முதற்கிழங்கான பரவாஸுதேவனுக்கு நித்யவாஸஸ்தானமான பரமபதத்தையடைந்து அன்றிக்கே அந்தவாஸுதேவனுடையதிருவடியாகிற திவ்யபட்டணஞ்சேர்ந்து யாவத்கரண ஸம்பந்தமாய நிரவதிகமுமாயிருக்குமங்குள்ள கைங்கர்யமாகிற பரமஸம்பத்தியாலே ஸம்பந்நனைக்கொண்டு வாழாநிற்கிறானென்றபடி.

தா—ணம் ஸக்ருதேவ: என்கிறவிடத்தில் ஸக்ருச்சப்தத்தாலே ஸாக்ஷாந்மோக்ஷஸாதநமான பக்தியோகத்தில் போலே ததங்கங்களான கர்மஜ்ஞானயோகங்களிலும் ஆவ்ருத்தியில்லாமை காட்டப்படுகிறது. ஏவசப்தமானது ரக்ஷணோபாயாந்தரமாயிருக்கும் ஸாபேக்ஷமானதை முதலொன்றுமில்லாத பகவானுடைய ரக்ஷணத்திலுள்ள வ்யவஸாயத்தை வ்யஞ்ஜிப்பியாநின்றுகொண்டு யதாதிகாரம் மற்றுமுபாயங்களுடைய ரக்ஷணத்துக்குள்ள கைமுத்யத்தைக் காட்டுகிறது. ப்ராணிஸாமாந்யவாசியான ஜந்துசப்தத்தாலே (ஸ்ரீ) ஸர்வஸ்மாதபி ஸாத்விக என்றேதப்பட்ட ஸர்வஸாதாரணத்தினுடைய ஸர்வலோகசரண்யத்வம் ஸூசிதம் இப்படி கரணாபேக்ஷாமாத்ரத்தாலே ப்ரபந்நனை பரமபதத்தை அருளிச்செய்கையாலே * தன்னைத்தந்தகற்பகமென்கிறபடியே ஸர்வேஸ்வரனுடைய ப்ரபந்நோபாயத்வம் ப்ரகாசிதம். அசியப்ரபந்நோபாயத்வம் என்கிறவிடத்தில ப்ரக்ருதார்த்தத்தில் அசியப்ரபந்நோபாயவசனம் உபக்ரமத்தில யதார்த்தம் பகவத்தையாயிருக்கும் அசியப்ரபந்நோபாயவசனமென்றுமிப்படி ஸ்வப்ரபந்நோபாயஸ்வரூபம் விவக்ஷிதம் ॥ ॥௧॥

அ॥ இப்படி ஸாமாந்யவாக்யத்தை ஸங்க்ஷேபிக்கின்றத்தில் உபாயாந்தரஸ்தான நிவேசமாயக்கொண்டு ந்யாஸதேவிசெய்தருளு மஹாஸம்ப்ரதாயத்தை யருளிச்செய்து இனி ஸாக்ஷாந்மோக்ஷஸாதநமான ப்ரபத்திவிசேஷமாக விசிஷ்டமாய்ப்படி உக்தபூர்வ ஸாமர்த்யவிசேஷ பரிகரகதேச விசேஷயா

யிருந்தபோதிலும் தேவதாந்தர ப்ரயோஜநாந்தர ஸம்பந்தத்தைய டியறுத்து ஸ்ரீஹரி தாஸ்யாநந்தாநுபவனாயிருக்கு மதிகாரியையும் ஸாங்க ப்ரபாக விசேஷ ஆர்களமான வ்யாபகவிசேஷத்தினுடைய பரிபூரணத்தாலே பரமபுருஷார்த்த ஸித்திபரனாகமாக ரக்ஷித்தருளுகிறாயென்கிறார். க்ஷிதிதலே த்யாதி— அன்றிக்கே ப்ரயோஜநாந்தரவாஸநாநுவ்ருத்தியுள்ளவனாயிருந்தும் அ நந்யப்ரயோஜநா: என்று பரமோதாரன க்ஷிதிக்கும்படி தத்ய மோக்ஷயில லக்ஷணருமாயிருக்கும் ஸ்வாயிகாரியையும் விடாயதிர ஸம்ஸாரம் பண்ணுமவனுடைய பாபக்ஷயத்தாலே விஷயஸங்கவமோக்ஷண்யமடியாக க்ஷநரக்ஷணலயமாயிருக்கு முபாய விரோதிபாபநிவ்ருத்திபூர்வகத்தாலே மோக்ஷஸாதநாநுஷ்டாநபரனாக மாக ஸந்தர்ப்பித்தருளுகிறாயென்கிறார். க்ஷிதிதலே த்யாதி—

உ௬ ॥ க்ஷிதிதலவஹநவஸம்பதஸ்ஸம்ஹவிநாஸம்ஹவிநாஸம் க்ஷிதி
தநபவக்ஷிதா க்ஷிதிஸம்ஸாரஸ்ஸ்ரக்ஷிதி: । விதமாஸ
ஸாவஹா வ்ருஷகிரீஶதயே ஸவதீ ஸமாதி ஸாஸ்வ
தீவ ஶரயத்யஸம்பத்திஷம் ॥

பதார்த்த:— ஹே வ்ருஷகிரீஶதயே – விதமாஸாவஹா – க்ஷிதிஸ – உபக்ஷிதா – க்ஷிதிஸ – ஸம்ஸாரஸ்ஸ்ரக்ஷிதி: – ஸவதீ – ஸாஸ்வதீவ – க்ஷிதிதலவஹநவஸம்பதஸ்ஸம்ஹவிநாஸம் – ஸம்ஹவிநாஸம் – ஸம்பத்திஷம் – ஸமம் – ஸமாதி – ஶரயதி—

பதார்த்த:— ஓ ஸ்ரீநிவாஸதயையே திவ்யார்ஷமான ஸத்போ தாஸத்தை ஸதாம் திருவமான ஜகத்தை வஹிபாதித்துமவ ளாய் சிலதேசகாலங்களில ஜனங்களாலே காணப்பட்டிம சிலதே ஶகாலங்களில் ஒருவரும் காணுகபடி ஶாஸ்த்ரமான நடையுள்ளவ ளாயுமிருக்கும் நீ ஸாஸ்வதீநதிபோலே ஆதிதவ்யமாகிற ஸம்ஸ்ருதி னுடைய ஸதஹேத்ரக்ஷதியுடையரான ஸம்ஸாரிகளுடைய திவ தித்பிக்கவொண்ணாத பாபத்தை ஸமுத்ரதநதில் திவதிப்பிக கிறாய்.

தாத்பர்ய:— ஸாஸ்வதீநதியானவள் ப்ராயிகமாக ஸஹஸ்ரப்ரவா ஹமுள்ளவளாயிருக்கையடியாக பங்கஸம்பவமிலலாமையாலே திவ்யதிவ்யமான தீர்த்தநதிலே நிறைந்தவளாய இப்படி ப்ரா

யிகாஞ்சர்ப்ரவாஹையாயிருக்கையடியாக பள்ளமுடைய சிலஸ்ர
தேஶங்களிலும் வக்ஷோகாலம்முதலிய சிலகாலங்களிலும் காணப்
பட்டும் இவைத்துக்கு விபரீதங்களான தேஶகாலங்களில் ஒருவ
ரும காணாதபடி ஸாஸுதமாயிருக்கும க்ஷுஸ்ரவாஹமுள்ளவளாயு
மிருந்துகொண்டு இப்படி தான் பெரும்பாலும் மறைந்த மதியு
ள்ளவளாயிருக்கை யடியாகத் தன்னுடைய தீர்த்தத்தில் நினைத்த
போது அவகாஹிக்க யோக்யதையில்லையாகிலும் ஸாந்நித்யஸ்நாந
ம் பண்ணவேணுமென்கிற நினைவுகொண்டு அவள் ப்ரவஹிக்கும்
திக்கைநோக்கி இரண்டு மூன்றடி வைத்தல் அதில்லையாகிலும்
ஸ்நாநம்பண்ணவேணுமென்று வாயினால்புலம்புதல் அதுவுமில்
லையாகில் ஸ்நாநேச்சாமாத்ரமுள்ளவனாயிருக்கை இப்படிப்பட்ட
வாஹிநீஶ்ரத்தைமுள்ளவராயிருக்கும் ஸம்ஸாரிசேதநர்களுடை
ய ஸர்வப்ராயஶ்சித்தார்ஹங்களான பாபங்களையடங்க யா
தொருபடி ஶமநம்பண்ணுகிறாளோ இப்படியே நீயும் விசாலஸா
வஹையாய் (அதாவது) தன்னுடைய ஸ்நேஹவிஷயமான சேத
நராலே தானடையவேண்டுமோ ப்ரயோஜநத்தை கணிசிக்கை
யாகிற தோஷப்ரஸக்தியில்லாதபடி நிரதிசயமான திவ்யசேத
நமோஹநஸ்நேஹமுள்ளவளாய் இப்படி ஸர்வசேதநர்பக்கல்
நிர்ஹேதுகஸ்நேஹமுள்ளவளாயிருந்தும் சேதநர்களுடைய கர்ம
ஸஞ்சயத்தாலுண்டுபண்ணப்பட்ட ஸம்ஸாரப்ரவாஹத்தா
லே ப்ரதிபந்தஸ்ரவாஹையாயிருக்கையாலே யாத்ருச்சிகஸாக்ஷ
தாதிரூபமான ஸப்ரவாஹ ப்ரஸாதஜமுடைய சேதநர்பக்
கல் அப்படிப்பட்ட ஸாக்ஷதவிசேஷங்களுடைய பரிபாகத
சையில் ஸவிஷயீகாராத்மகமான ஸப்ரவாஹஸம்பந்தத்தின் கா
ர்யஹேதுகங்களான ஸாத்விகதாஸிக்யாதிமூல வர்ணங்களாகிற சிஹ்ந
விசேஷங்களாலே ஸூக்ஷ்மமாகக காணப்பட்டவளாய் இப்படிப்
பட்ட வ்யாஜவிசேஷமில்லாத சேதநர்திறத்திலும இவையுள்ள
சேதநாகளுடைய ஸாக்ஷத பரிபாகவிஷீநதசையிலும் கீழ்ச்
சொன்ன சிஹ்நவிசேஷமில்லாமையடியாக ஒருவராலும காணப்ப
டாதபடி ஸாக்ஷமமாயும ஸாபூதமாயுமிருக்கும மஹாப்ரவாஹமுள்
ளவளாய (அதாவது) சுக்ருதபரிபாகரூபமான ஸஹகாரிஸம
வதாநமில்லாமையாலே ஃபலோபதாநம்பண்ண யோக்யதையில்

லையாகிலும் ஸ்வஸ்வாவஸிஷ்டமான நிரவதிக ஸௌஹார்த்தத்தை யுடையவனுமாய்க் கொண்டு ஸாக்ஷாத்ஸாக்ஷாத்உபாய ஸம்பந்தமில லாவிடிலும் தேவதாந்தர ப்ரயோஜநாந்தர ஸம்பந்த வைதேசிகரு யக்கொண்டு தேசாந்தர உபாயோபாய [illegible] யிருக்குமவர்களின் திறத்திலு ம் காருண்யத்தாலே [illegible] வஸ்துமேதம் [illegible] ஜந்மாதிகளில்படியே பொலியதான ப்ராயச்சித்தாந்தரங்களாலே வி நாசமல்லாதபடி ப்ரபலதரங்களான சிஷ்யாசிரியவ தங்களுடைய நிஷ்ப்ரத்யூஹ நிவ்ருத்தி ஹேதுபூதமான வலலதோருபா யத்தை முன்னிட்டு [illegible] ஸித்தியுள்ளவனும்படி ஸ ந்தர்ஷவிசேஷத்தைப்பண்ணுகிறாய் என்றபடி. அன்றிக்கே ப்ரயோஜநாந்தர பரவியடியாக ஸமஸ்த பாபிகளுடைய ஸம்ப ந்தகரையும் இவ்வாபிஜ்ஞத்தையே பற்றுசாகக்கொண்டு விஷ யஸ்வாவமடியாகவுண்டான பாபக்ஷயத்தாலே [illegible] ப்ர [illegible] என்கிற [illegible] யுள்ளவனு ம்படி பண்ணி உபாயவிசேஷ்ட [illegible] ஸந்தேஹ மாக ஸாக்ஷாத்ஸாக்ஷாத்உபாய நிஷ்டனும்படி பண்ணி யருளுகிறாயென்றவுமாக்கும்.

தாத்பர்யம்— ஸமஸ்தாபிஜ்ஞமானது ஜ்ஞாநாந்தர ஸம்பந்த ஸாக்ஷாத் [illegible] மாய்க் கொண்டு ஸகலதேவ [illegible] மாய் ஸ்வ [illegible] ஸம்பந்தமாயிருக்கையாலே இதை ஸம்ப ந்தாகக் கூறினார். [illegible] ஸ்வ [illegible] காரணங்கள் [illegible] ஸாதாரணங்களாக விறேயிருப்பது ஸம்பந்தமென்று உபாதியாய் கதி என்கிற உபா ஸமானது அந்த உபாதியினுடைய [illegible] த்தைக் காட்டுகிறது. [illegible] விசேஷமடியாக ஸமஸ்தாபிஜ்ஞ ஸம்பந்தத்து உபாநமாம்போது அதற்கவேக்ஷிதமான [illegible] மேதென்னில் தேவதாந்தர [illegible] இத்தா லே ஸமஸ்தனிடத்தில்போலே தேவதாந்தரங்கள் பக்கலும் ப்ர யோஜநாந்தர ஸம்பந்தமடியாக வுண்டாகு மாபிஜ்ஞமானது [illegible] ர தேவதைகளிடத்தில [illegible] யாக ஸமஸ்த [illegible] யாய்க்கொண்டு [illegible] ஸம்மாமாகையாலே இப்படி தேவதாந்தர [illegible] மான ஸமஸ்த

ஸித்தியும் நியமேந காரணமாகமாட்டாதென்று கருத்து. ஸ
ஸித்தஸாதநத்தை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டிருக்கும் ஸம்
பந்தத்தை ஜ்ஞாநத்தை உடையவரென்று அர்த்தவர்ணநம பண்ணலா
ம். அப்போது * ஶரண்யஸம்பந்ததேவீஸித்தரோத்ஸவிநாம் ।
என்கிறவிடத்திலபோலே ஸ்தவநீயஸித்தஸம்பந்தத்துக்கு ஹேது
பூதமாயிருக்கும ஸாத்விகவிஶேஷ பரிக்ரஹத்தினுடைய ஸம்
ருத்தமான விசக்ஷணஜ்ஞாநமுடையவர் என்று பாவம் ஸித்திக்கும். வி
ஶ்வாஸாவஹா என்கிறவிடததில் ஆஶ்ரிதர்களுக்கு தாஸ்வாஸம்ஸித்த
மான வாத்ஸல்யத்தைக் கொடுக்குமவள என்றுமர்த்தம் சொல்லவடுக்
கும். விஶ்வாஸாவஹா வ்ருஷகிரீஶதயே ஸ்துதி என்கிற ஸம்போத
நத்தாலே [ஶ்ரீ] நிவாஸாய வேதஸ: என்று சொல்லப்பட்ட
நிர்வாஹகஸம்ருத்தனுடைய தயாஸ்வீகையான வுன்னுடைய வி
ஶ்வாஸாவஹத்வஸாமர்த்யமாகுமோ என்று தோற்றுகிறது. ஸ்
தவநீயஸித்தமுண்டான பின்பு பாபவஸந்நிதாநத்வஸித்திக்கு உ
பாயஸம்பந்த ப்ரதீக்ஷையாலும உபாயஸித்திக்கு ஆஸ்ரயணீய
ஸம்ப்ரதீக்ஷையாலும் விளம்பமுண்டாயிருநதாலும் இவ்வாஸி
த்தமுண்டாவதற்கு முன்புள்ள காலத்திலுடைய வாஸநைத்
தையும் ஆஸித்தமுண்டான க்ஷணந்துடங்கி உபாயஸித்தியளவா
கவும பாபமோக்ஷாயஸித்தியளவாகவுமுள்ள காலத்தினுடைய சிறு
மையையும் நினைத்து ஆஸித்தஸ்துதிகாலததிலே வரவேண்டும
ஸித்தஸித்தியை ஸமீக்ஷி என்று ஸம்ப்ரதாயிகமாக வருளிச்செய்தார்.
ப்ரஶ்நிதம் என்கிற பதம் நிஷ்க்ரமணம் என்கிற அர்த்தத்துக்கு
போதகமாய்கொண்டு க்ரியாவிஶேஷணமானால் உபாயஸம்விரோ
திபாபங்களுடைய நிவர்த்தநத்தி லுத்யோகியாநிற்கும் தயாதேவி
யைத் தடுக்க வல்லாரொருவருமில்லையென்று பாபவிமோக்ஷவஶ
மையான தயாதேவியினுடைய நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யம ஸூசிதமா
கும. ॥உ॥

அ॥ இப்படி த்ரிவர்ணஸம்பந்தஸ்ரீஸம்பத் என்று துடங்கி மூன்று ஶ்லோ
கங்களாலே ஸதாசார்யஸம்பந்தங்கொண்டு தயாதேவி செய்தருளும்
அநுக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தையும ஸதாசார்யகடாக்ஷம் பெற்றும் ஆஶ்
ரிதமாத்ரோபாயாஶக்தனை வயிகாரி திறத்தில் உபாயாநுஷ்டாந

ஸம்பந்தத்தாலே இவள் செய்யும் உபகாரவிசேஷத்தையும் இப்படிப்பட்ட தயாவிசேஷம் பரிபக்வமாகாதபடி ப்ரதிபந்தகமுள்ள வயிகாரி திறத்தில் காருண்யத்தாலே இவள் செய்தருளும் கடாக்ஷவிசேஷத்தை யுமருளிச்செய்தார்கீழ் —இனி இப்படி லோகத்துக்கு தயாதேவியாகநின்ற தேவியாயிருக்கும் தயாதேவி யானவள் பாபங்களுக்கு ஆஸ்ரயணீயை யென்று ஸித்தியாதோ இது ஐக்யஸம்பந்தமென்னில் அனந்தமாத்ரம் என்று ஸகலபாபங்களையும் பரிஹாரமாகத் தன்னுடைய ஜனமென்று நிக்ஷேபிக்கும் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய பக்ஷம் ஸாதனமாக ப்ரஸித்தியாதோ என்றுண்டாகும் சங்கையை பரிஹரிக்கைக்காக பாபங்களை ப்ரதிபந்தகமான தயாதேவியினுடைய அவதாரவிசேஷத்தை லோகத்துக்கு ப்ரத்யக்ஷமாகத்தாலே த்ருஷ்டீகரிக்கிறார். கலிகர்மணஜந்த்ராதி—

௨௫ ॥ கலிகர்மணே ஜநஸ்ய தர்மணேதிவிஶுத்தன
தாதவி கருணாஸநகாதவி யாதவ்யபாதிப்ரபதே: ।
தாதநாதவஶேந தந்தே நந்த தே விததி: ப
ரஹித வக்ஷிணா பரிபதேஷதமேததி ॥

ப—பத:— ஹே கருணே – பரஹிதவக்ஷிணா – பரிபதேஷத தமேததீ–தே–விததி:–தாதநாதவஶேந–ஜநஸ்ய–தர்மணேதிவிஶு க்ஷணதாதவி– கருணாஸநகாதவி – வ்யபாதிப்ரபதே:–யாதவி–நந்தே நந்த ॥

ப—தாத்:—தன்னில் வேறுபட்ட ஸ்ரீமதேவதாகளுடைய ஸந்தாநத்தாலே பரிணதேதகளாயிருக்கும் ஸ்ரீதேவகளையுடைய தான வுனனுடைய விஸ்தாரமானது தாரதம்ய ப்ரமாணமாக ப்ரபஞ்சத்துக்கு ஸௌந்தர்யத்தையும் அநந்தவத்தையும் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய ஐஶ்வர்யகஸ்வாதந்த்ரமான பாரதந்த்ரத்தை யும் கொடுக்கிறதன்றோ.

தா—தாத்:— தயாவிததியினுடைய ஸ்ரீதாவிசேஷங்களே லோகத்திலுள்ள தேவதைகளுடைய ஸர்வஸ்யஸ்தானங்களுமாக பரிணமித்தனவோவென்று ஊஹிக்கும்படி ஸகலதேவதைகளுடைய

ஸகலச்ரேயஸ்ஸுக்கும் காரணபூதங்களான ஸத்ஸங்கம் ஆசார்யாபிமானம் இவைகளையுடையதாயிருக்குமென்னுடைய விஜ்ஞானமானது அவ்வவஸாதனவிசேஷங்களாலே செய்யப்படாநின்றுள்ள அந்தந்த ஆசார்யவிசேஷங்களுடைய தத்வஜ்ஞானம்பெற்றதாக
* உத்தாரம்ஸ்ஸமதீதாந்தோ யேந உத்தார்யதே புந: என்கிறபடியே ஸத்ஸம்பந்தமாய்க்கொண்டு உபகாரகமாயிருக்கும் வ்யாஸபராசரர்களை முதலானவர்களுடைய ஜ்ஞானத்தையும் அவனுக்கும் ப்ரஹ்மாவாய் ஜகத்காரணபூதனான நாராயணனுடைய நாபீகமலத்தில் பிறந்து அதிலே திவ்யஜ்ஞானம்பண்ணும்வனுமாயிருக்கையடியாக அந்த உத்தாரகத்திலும் மேன்மைபெற்று *யஸ்யப்ரஸாதாதஹமச்யுதஸ்ய பூத: ப்ரஜாஸ்ருஷ்டிகரோந்தகாரீ என்கிறபடியே ஸர்வேச்வரனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே ஸ்ருஷ்டியாதிகர்த்தாவாயிருக்கும் ஹிரண்யகர்ப்பனுடைய ஜ்ஞானத்தையும் இப்படிப்பட்ட அதிசயத்தையும் (ஸ்ரீ)தேவதேவஸ்ய ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வகோபநத்ருஷ: என்னும்படி தன்னுடையதேவகுருத்வமாகக்கொண்டிருக்கும் பரிபூர்ணப்ரஹ்மஜ்ஞானத்தையும் ஸூரிஜனங்களுக்கு கொடாநின்றானென்றபடி.

தாத்பர்யம் — ஸர்வாதிகமான பரதத்வத்தோடு ஸம்பந்தர்களான ஆசார்யர்கள் மூன்றும் அவ்வவஸமயங்களுக்குள்ள உபகாரமும் காட்டப்பட்டது. ஜகத் என்கிற சப்தத்தாலே தேவதைகளுக்கு ப்ரவர்த்தகராய் ஸர்வஜ்ஞரான ஸூக்ஷ்மங்களையும் ஆசார்யகமாயிருக்கும் அதிசயத்தையுடைய ப்ரஹ்மமான ப்ரத்யக்ஷ வஸ்துவினுடைய த்திலும் உபாயம்போலே ஸுகமான ப்ராப்யஸாதனத்திலும் ஸகலஸம்ப்ரதாயமுண்டென்று ஸூசித்தது. பரஹிதவ க்ஷணாவலிவிசேஷங்கள் என்கையாலே அவ்வவஸா தனங்களையிட்டுமவ்வவ்வ யிகாரிகளனைவர்க்கும் ஸர்வஹித ஸாதனப்ரகாசம் பண்ணுகையே உபாதேயக்கு ஸ்வபாவமென்றும் தத்ஸம்பந்தமென்கையாலே இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவமுடையவளாயிருந்தும் தெ த்ரஜ்ஞ ஸம்ப்ரதாய

தெனயாயிருக்கையாலே ஸத்ஸம்ப்ரதாயதெவதாந்தர்யாமயஸ்தமாக ஸ
ஹஸ்ரதொத்தஷ்டாவஷ்டிங்களுண்டாம்படி ப்ரதிபாதநம் விதி
குதரவதெப்ரதாநம் பண்ணுகிறுனென்றும் ஸிஷிதத்து. கீழ்
ஶ்லோகங்களாலே ஸாத்யஸதரொக்ஷப்ரதாநஶக்திகெயான தயாதெவி
திறத்திலுண்டாகும் ஸர்வாதிஶயப்ரதாந ஶக்தி ஸ்தாயைஷயினு
டைய திரஸதாமாக இஶ்லோகத்தில் கீழுள்ள பாஷாய
ங்களுடைய ஸம்ப்ரதாநஶக்தகுமே ஸாத்யதீயமாயிருந்தாலும் ஷு
ரதரபாஷாய ப்ரதாநஶக்தியைக்கொண்டு ஸர்வபாஷாய
ப்ரதாநஶக்தியை தெகைஷ்ருத்யாயஸிதெஸயாக்குகைக்காக திரும்பி
மொக்ஷப்ரதஸாமர்த்தைக்காட்டியருளினர். அன்றிக்கே தம் பக்
கலுள்ள ப்ரதிபாயக ஹேயஸாவிஶஷமடியாக விதாரதெஸ்தக
ரதியபாஷாயரஹெமொக்ஷவிஷயிலே ஸம்தெக்யுடையா
ரை ஸாத்தகதெஸ்தகாஸ்ர்வதிஶயத்ருஷ்டாந்தகரணத்தாலே தேற்
றுகைக்காக இஶ்லோகத்தை ப்ரவர்த்திப்பித்தாரென்றும் சொல்லவ
டுக்கும். தயெயின் ஶக்தியாவது தயாகாயஸ்தமாய்க்கொ
ண்டு ஜநப்ரக்ஷணாபாயகமாயிருக்கும் ஸதாஶ்ரமஸங்கல்பம்.
இத்தாலே ஸங்கல்பவிஶேஷாரொவதயாயாஜநரக்ஷணதெரொக
யாயகம் என்று ஸிஷிதத்து. ஸமவதஶிஷ்டகெஸதாயஸ்வஸிதெக
யான தயெயினுடைய ஶக்திஸ்தங்களாய்க்கொண்டு ஸதுஃபா
ரவஸ்த்யநீயங்களான ஸதாஶ்ரமஸங்கல்பங்களுக்கு ஶஷிஷீஸ்த
தெகயான தயெகளுப் போலவே ஏதேனுமொரு ப்ரகாரங்க
ளான ஶ்ரீஶவிஶேஷங்கள் ஸம்ஸாவிதங்களென்றும் ஸ்வாயஸ்திரவெ
க்ஷபாரதஃவ திராவிஷ்டார்த்தெபயான தயெயினுடைய ஸவ
ர்வஸ்தங்களாய்க்கொண்டு அதயெயோடு ஸாஶ்ரமீஸங்களான
ஸங்கல்பவிஶேஷங்களாலே செய்யப்படும் ஶ்ரீஶஶகள் ஜநரக்ஷண
ப்ரயோஜநங்களாகவே யிருக்கவேண்டுமென்றும் திரூபித்து அ
ந்த ஶ்ரீஶஶகளாலுண்டுபண்ணப்படும் ஶௌஹிதாஶ்ரஷிகஶெப்யொ
ரஸ்தமான ஶொகஹிதத்தினுடைய தயாவிஶக்தி ஶ்ரீஶகாயஸ்தபதீ
கரணாயமாக அந்த ஶ்ரீஶஶகளே ஶொகஹிதாரஸ்தத்தாலே வரி
ணித்தனவென்று உதெத்கஷித்தார். அன்றிக்க பரிபதெஷிஶ
பதத்தை பரிபஷ்ம் நிஷ்டம் நிக்ஷ்ப்தம் என்கிற ஸயத்தக்கு

ஸாதகமாகவும் ஹிதவசனத்தை ஹிதகரணபரமாகவும் கொண்டு
* ஆலோட்ய ஸர்வஶாஸ்த்ராணி விசார்ய ச புந: புந: । இதமேகம்
ஸுநிஷ்பந்நம் த்யேயோ நாராயண: ஸதா ॥ இத்யாதிகளில்படியே ஸர்வ
பரீக்ஷாவிஶிஷ்டரானவரான தயையினுடைய ஸ்வரூபத்தை
ஆராயுமிடத்தில் இவருடைய விசித்ரஸூக்திகளான வசநரூப
ஸங்கல்பங்களுடைய ஶைலிகள் ப்ரபந்தங்களென்றிக்கே
ஜகத்கல்யாணரூபங்களாகவே நிர்த்திஷ்டிக்கப்படுகின்றன வென்ற
ருளிச் செய்தாரென்றும் ஸாவதானமாய் பணணலாம். ॥ ௯ ॥

௧௦ ॥ இப்படி ஸாக்ஷாத்ப்ராஜ்ஞராமதீக்ஷிதசெயான தயாதேவி
யினுடைய ப்ராஸாதப்ரஸாதப்ரதாநமஹிமைய ஸௌலப்யத்தா
லே ப்ரஸாதித்து இனி ஸிம்ஹாவலோகநந்யாயத்தாலே அதிஶய
வைலக்ஷண்யமான முன்புற்ற ஶ்லோகத்திலருளிச்செய்த தயையினு
டைய ஸர்வஸ்வதீநத்வஸாம்யத்தை ஸாதித்து தத்ஸம்பந்தத்தாலே அந்த
ஸர்வஸ்வதீநத்வயோடு ஸஹசரியாய்க்கொண்டு அவளிலும் அதிஶயித
வைபவையான மஹாலக்ஷ்மியினுடைய ஸாம்யத்தை இரண்டு ஶ்லோ
கங்களாலே காட்டுகிறார். ப்ராசேதஸப்ரப்ருத்யாதி—

ஶ்லோ ॥ ப்ராசேதஸப்ரப்ருதிபிஸ்த்ரிபதப்ரகாஶைர்வ்யா
ஸ்திரிமாய பாதபரிக்ருஹவதீ ஸவதீ । கவித்வ
வைபவரஸாஸ்வாதநீயஸ்ஸூக்திநிர்வாநவர்த்தநா ஸம்பத
மாஹாத்ம்யபதவாசவாசஸி ॥ ௰ ॥

பதார்த்த:—தயே-ப்ராசேதஸப்ரப்ருத்யாதி — ஸ்ரீ விமாதப்ரப்ருதிபாரா வ்யா
ஸதிரிமாய பாதபரிக்ரஹவதீ—ஸவதீ—பாரதஸித்தர்மி— கவிதஸவை
பவரஸ—ஸம்ப்ரஜ—அவமாஹாத்ம்யம்—அவஸாம்—அவாஸவாஸி—ஆதந்தே

பதார்த்த:— ஸர்வலோகங்களையும் போஷிக்கிறவளாய் 'அ
ர்த்தம் ஜகந்நாத யரியாநிறகுமவளாய ஸௌஸீல்யஸௌலப்யஸாம்ய
களென்கிற மூவ்வகைப்பட்ட பரமார்த்தங்களுக்கு ஸஹாய
ஸம்பந்தயாய் அர்த்தம் ஸம்ப்ருதிதோஷிதவாதாதர்ஶனங்களான மூ
ன்றுலோகங்களிலுள்ள மூன்று உபாயங்களாலே ஸர்வருக்கும்
ஸர்வபுருஷார்த்தங்களையும் ஸாதிக்குமவளாய ஸ்ரீநிவாஸனுடை
ய திருவடிகளோடு நித்யஸம்பந்தமுடையவளுமான நீ மஹாலக்ஷ்மி

போலே தன்னுடைய வைபவத்தை அறியாமலிருந்தாலும் ஒரு தரமாவது ஸ்மரணம்பண்ணுமவனை ஸகலதாபங்களும் நீங்கி நிரஸ்தரவிரோதனாமபடி பண்ணுகிறாய்.

தாத்பர்யம்:— மஹாலக்ஷ்மியானவள் யதா ஸம்பவமெனயாய த்ரிவிதசேதன சங்கங்களையும் வ்யஷ்டி ஸமஷ்டிரூபமாகக் கொண்டு (அதாவது) திவ்ய ரஜஸ் ஸத்வ குணமயமாய் ஸத்வ ப்ரதானமாக இதர காரணங்களான மூன்று லோகங்களிலுள்ள மூன்று வர்ணங்களாலே ஸர்வலோகங்களுக்கும் வைதிக மார்க்கமான விவிதாசார்யத்தைப்பண்ணுமவளாய த்ரிவிக்ரமாவதாரத்திலே ஸ்ரீநிவாஸனுடைய திருவடியினின்று ப்ரவ்ருத்திக்கையடியாக அத்திருவடியினுடைய ஸம்பந்தமுடையவளுமாய்க்கொண்டு ஸ்மரணீயமான ஸர்வ ஸங்கல்பத்தாலே ஸகலதாரதம்யவிரோதிகளையும் நிரஸிக்கையாகிற தன்னுடைய வைபவத்தையுள்ளபடியறியாதவளாயிருந்தும் தேஹாத்மாபிமானாதி நிவ்ருத்தி ரூபமாக ஒருதரம் ஸ்மரணம்பண்ணுமவன் திறத்தில் யாதொருபடி தேஹதாபத்தைப்போலவே ஸர்வதாபங்களும் தன்னடையே நிவ்ருத்தங்களாம்படி ப்ரதாபகாரத்தைப்பண்ணுகிறாளோ அப்படியேநீயும் யதாஸம்பவமாக விசேஷண விசிஷ்டையாய் (அதாவது) நித்யமுக்தபத்தரூபரான த்ரிவிதசேதனரையும் தத்ததிகாரானுஸாரேண ஸம்பந்தத்தாலே ரக்ஷிக்கையையே சீலமாகவுடையவளாய் அத்தாலே ஸர்வ சேதனர் திறத்தில் அவரவருடைய கர்மானுகுணமாக ஸுக துக்காதிரூபங்களான த்ரிவிதாசார்யங்களையும் கொடுக்கையாகிற ஸங்கல்பவிசேஷத்தைப்பண்ணுமவளாய் ஸ்ரீநிவாஸன் திருவடிகளை ஸமாச்ரயணம் பண்ணுமவளுமாய் (அதாவது) ஸர்வேச்வரன் திருவடியில் பண்ணும் சரணவரணத்தாலே உபாயத்தையாய்க்கொண்டு சரணாகதன் திறத்தில் ஸர்வ ப்ரகாரேணாபி ஸ்வாதந்த்ர்யமாகுகையடியாக அத்திருவடியோடு நிரந்தரஸம்ச்லேஷமுடையவளாக ஸேவிக்கப்படாநிற்குமவளுமாயக்கொண்டு இப்படி ஸர்வசேதன விலக்ஷணசீலையாய த்ரிவிதாசார்யப்ரதையாய ஸ்ரீநிவாஸபாதாப்ஜத்தோடு நித்யஸம்பந்தமுடையவளுமாயி

ருக்குமுன்னுடைய விப்படிப்பட்ட வைபவத்தைய றியமாட்டாதவனாயிருந்தும் உன்னுடைய வைபவத்தையுள்ளபடியறிந்து நீ உகந்தருளின திருமலையைத் தேடிவாராநிற்கும் ஸஜ்ஜனங்களுடைய ஸம்ஸம்ருத்தியாக அவர்களுக்கநுகூலையாய்க் கொண்டு யாவனொருவன் ஶ்ரீநிவாஸனுடைய மணிவரையன்ன திருவுருவிலணியமராகமலங்கலாயிலங்கும் அலர்மேல் மங்கையாருடைய ஸாந்நித்யவிசேஷம் ஸாக்ஷாத்காரமாம்படி அவளுக்குஹ்யஸ்தானத்தில அவனுடைய திருக்கண்களில் கருவிழிபோலே கவிநாஸமுதாயாய்க்கொண்டு ஸமுஜ்ஜ்வலையாயிருக்குமுன்னுடைய கடாக்ஷ்யாராவலம்பநத்துக்கு யோக்யனாம்படி உன்னுடைய ஸமுஜ்வலஸ்வரூபமான அவன் திருவடியில் ஒருதரமாவது வணங்குகிறானோ அன்றிக்கே உன்னுடைய கடாக்ஷத்துக்கிலக்காம்படி ஸமீசீனஸாவகாசத்தை அடைகிறானோ அன்றிக்கே கதாசித்ஸம்பந்தத்தாலே ப்ரஸித்தமானவனனுடைய ப்ரஸாதப்ரஸரத்துக்கு ஓரவகாசமுண்டாம்படி யாத்ருச்சிகாநுஷங்கிகாதிரூபவ்யாஜவிசேஷத்தை அடைகிறானோ அவனை காலக்ரமத்தாலே ஸாம்ஸாரிகதாபத்ரயம் நீங்கும்படி நிர்மலமாதிசீலனாகப்பண்ணுகிறாயென்றபடி.

வி-ணம் — வ்ருஷகிரிநாதபாதபரிசம்ஸ்பர்சவதீ என்கிறவிடத்தில் பரிசம்ஸ்பர்சத்தாலே காதாசித்கத்வஸம்பந்தமுடைய ஸமாநத்திலும் மேலாக நிரந்தரஸம்பந்தஸம்பந்தமுடையாளென்று தோற்றுகிறதுமன்றி வ்ருஷகிரிநாதபாதஸம்பந்தத்தாலே வ்ருஷமென்று பேருடைய ஓர் கிரிஶ்ரேஷ்டத்தின் தாழ்வரையிலுண்டானவளென்கிற ஸமயவிசேஷவ்யஞ்ஜநத்தாலே க்ஷமாகமலஸாஷ்டவகாகாரத்தாலுண்டான ஸமாஸாயம்ருதமும் வ்யஞ்ஜிதமாகிறது. இங்கு ஸக்ருத்ஸம்பத்தையும் ஸர்வாபராதநிவ்ருத்திரூபமான ஸம்ஸாரவத்தையுமாராயுமிடத்தில் ப்ரபந்நப்ரஸாதிதையாய்க் கொண்டு நிரதிசயஸம்பத்தை வேண்டும்போது கொடுக்க ஸந்நத்தையான தயாதேவியின் வைபவத்தை அறியமாட்டாதவனாய அதடியாக * வ்ருஷயௌவனவைஸாரதாஸமயவீஜநஸக்தி: ஸர்வாந்த்ய ஸஜ்ஜநாஸக்தி: சரணம் வ்ரஜ என்று தேவனைக்

குறித்து ஸாக்ஷாத்ஸர்வேச்வரனருளிச்செய்த கட்டளையிலே பாவி த்ரவ்யஸம்பந்தாபாதமாய்க்கொண்டு விலக்ஷணமான விஜ்ஞானத்தை சென்ற ஜந்மகோடியிலொன்றாக நினைக்கும்படி விஸ்வாஸபாத்ரமுள்ள எவனேனுமொருவனும் * ஸக்ருதேவ ஹி சாஸ்த்ரார்த்த: க்ருதோயம் தாரயேந்நரம் இத்யாதிகளில்படியே ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமாயிருக்கும் ஸர்வாபராதக்ஷமாபநீயத்வ ப்ரபதநத்தைப்பண்ணினானாகில் அவனையும் விஸ்வாஸபூர்ணபாவத்தாலே கோவினகாலத்தில ப்ராணப்ரயாணகாலவிலக்ஷணவிசேஷமான ஸத்ஸங்கதாபத்ய நிவ்ருத்தியுள்ளவனும்படி பரமகாருணிகன் பண்ணிவிடுவனென்கிற சாஸ்த்ரவிசேஷமிங்கே விவக்ஷிதமென்று கொள்ளுகையே மிகவும் ஸாரஸமாயிருக்கிறது. பரஸ்பரகார்யகாரணபாவாபந்நங்களான தாப பாபங்களிரண்டில் ஒன்றினுடைய நிவ்ருத்தியாநத்தாலே அநந்தர நிவ்ருத்திக்கு அர்த்தஸித்தியுண்டானாலும் ப்ரத்யக்ஷத்தில் இப்படிப்பட்ட கார்யகாரணபாவஸித்தியில்லாத தேஹதாபநிவ்ருத்திரூபம் ப்ராயிகமாகைக்காக நிவர்த்தநீயங்களான தாபபாபங்களிரண்டையும் ப்ருதக்நிர்தேசம்பண்ணியருளினார். || ௪ ||

௯ || இப்படி ஸமஸ்தாநுஸந்தாநபாபஹரக்ஷாபரஹரக்ஷாதிகாதிகாரஸாரத்தாலுண்டான ஸாரார்த்தத்தையே ப்ராயச்சித்த நோக்கி ப்ரபத்தித்ரயக்ஷ்த்ரிஜ நாராயணமாக ஸகலாகாசவிஷயம்போலே ஸகலபுருஷார்த்தங்களாயக்கொண்டு ஸஹ்ருதய ஹ்ருதயரஞ்ஜநங்களாயிருக்குமிரண்டர்த்தங்களுடைய ஸமேதாய்வஸார நிபந்தநமான யதார்த்தயதார்த்தத்தை முன்னிட்டும் ஸமஸ்தார்த்தத்தை யருளிச்செய்ததாகிறது. இனி இப்படி பூர்ணபாவமோக்ஷமான யதஸம்பந்தாதி ஸ்லோகத்தாலருளிச்செய்யப்பட்டதாய் ஸர்வஸாதாரணமேகேபோலே ஸ்வாத்ருஷமாயிருக்கும் த்யாகமோக்ஷார்த்தத்தினுடைய வரதாநத்தாலே ஸித்தி வாராமையடியாக ஸௌலப்யாதி ஸர்வேச்வரகரணீயத்வ ஸ்லோகார்த்தத்தாலும் இவ்வர்த்தத்தையே வெளியிடுகிறார். நிமத்யாதி—

௪௨ ॥ நிகமபரிஶ்ருதா நிகிலலோகஸம்ருத்திகரீ ஸஜ்ஜந
கச்சபேதநகதி: பரிதப்தஹிதா । ப்ரகடிதஹம்ஸ
கூர்மமகராதிபதா விபுதஸரிச்ச்ரியம் வ்ரு
ஷகிரீஶதயே வஹஸி ॥ ॥ ௪௨ ॥

அந்வய:— வ்ருஷகிரீஶதயே— நிகமபரிஶ்ருதா— நிகிலலோகஸம்ருத்திகரீ ஸஜ்ஜநகச்சபேதநகதி:— பரிதப்தஹிதா— ப்ரகடிதஹம்ஸகூர்மமகராதிபதா— த்வம் விபுதஸரிச்ச்ரியம்— வஹஸி ॥

அந்வயார்த்த:— ஸ்ரீநிவாஸநுடையதயே வேதங்களாலே ச்ரவிக்கப் பட்டவளாய் ஸர்வலோகங்களுக்கும் ஸம்ருத்தியை உண்டுபண்ணும வளாய் ஸத்துக்களுடைய பாபங்களாகிற கரையை இடிக்கும் நடையுள்ளவளாய மிகவும் தாபத்துடன் கூடியவருக்கு ஹிதத் தைப்பண்ணுமவளாய் ஹம்ஸாவதாரம் கூர்மாவதாரம் மத்ஸ்யாவ தாரம் முதலிய அநேக ஸமயாவதாரங்களை ப்ரகாசிப்பிக்குமவ ளாய் அர்த்தம் ஹம்ஸமும் கூர்மம் ஆமை இவைமுதலிய அநேக ஜந்து ஜாதங்களை ப்ரகாசிப்பிக்கும பலதுறைகளுடையவளுமாயிருக் கும நீ கங்கையினுடைய சோபையை வஹிக்கிறாய்.

தாத்பர்யார்த்த:— கங்கையானவள் ஈச்வரஜடாமண்டலாந்நிர்க்கதா ப்ரஸித்தவேகவையாய் ஸர்வலோகங்களுக்கும் கால்வாய்முத லியவத்தாலே ஸஸ்யஸம்ருத்தியையும் ஸ்நாநபாநதர்சநாதிகளை வ்யாஜமாகக்கொண்டு ஆமுஷ்மிகஸம்ருத்தியையும் கொடுக்குமவளாய தன்னுடைய வேகாதிசயத்தாலே இருகரை யையும இடித்துக்கொண்டு ப்ரவஹிக்கும் சீலமுடையவளாய் ப ரிதப்தஹிதையாய் அதாவது தாபத்தாலே தவிக்கப்பட்டவருக் கு தாபநிவாரணத்தாலே ஸுகத்தைகொடுக்குமவளாய் ப்ரகடி தஹம்ஸகூர்மமகராதிபதையாய் அதாகிறது ஹம்ஸகூர்மமத் ஸ்யாதிகளான அநேகஜலசரஜந்துக்களை ஸர்வரும் காணலாம்படி காட்டாநிற்கும பலதுறைகளுடையவளுமாகிறாப்போலே நீயும் வேதங்களாலே ப்ரதிபாதிதமான வைபவத்தையுடையவளாய் ஸர்வசேதநருக்கும் ஐஹிகதத்த்வாஷ்ராய்ப்ரதாநசாலித்வத்தா

லே ஸ்ருஷ்டியையுண்டுபண்ணுமவளாய் ஸமாஶ்ரிதரான சேதநா
க்களுடைய புண்யபாபங்களாகிற இருகரைகளையும் ஸமாநத்வ
ஐக்யம்பண்ணும் ஶக்தியுடையவளாய் (அதாவது) ஆஶ்ரிதரை விஷயீக
ரிக்கையாகிற ப்ரவாஹமுடையவளாய் ஆகையாலே பரிசுத்தஸ்தி
தையாய அதாகிறது ஆஶ்ரிதர்களுக்காக ப்ரயத்நரான வாஸிதர்
களுடைய ஸாம்ஸாரிகதுக்கபாபங்களையும் நிவர்த்திப்பிக்குமவளா
ய் ப்ரகடிதஸம்ஸாரஸமுத்ரோத்தாரணாவதாரமான (அதாவது) ஸம்
ஸாரஸமுத்ரோத்தாரிகளான விபவாவதாரங்களை ஸர்வஜ்ஞரான நி
த்யஸூரிகளும் கண்ணாலேகண்டநுபவிக்கும்படி உத்பாதநம்ப
ண்ணுமவளுமாயிருக்கையாலே மஹாநதீஸாம்யத்தை ஸத்யரூ
பமாக வஹியாநிற்கிறுயென்றபடி.

வி—ணம்— ஶமிதவிஶிஷ்டாந் ஆஶ்ருஷ்டிஸஞ்ஜாதநம் என்கிற
ஶ்லோகங்களில் ஸ்ருஷ்டிப்ரளயங்களுடைய நியாமகத்வத்தை அரு
ளிச் செய்கையாலும உத்தரகாண்டாந்தர்க்கதமான ஸூக்தியினு
டைய நியாமகத்வம் ஸமர்த்திதமாகையாலும் பத்மாகாரம் ப்ரணி
ஹிதவதீம் பாதௌ ஸ்நேஹபாத்ரம் என்கிறவிடத்தில் ப்ரஹ்மாதி
களாலும் அவரிலும் மேலான நித்யஸூரிகளாலும் ஸேவ்யமான
மோக்ஷப்ரதாநத்தினுடைய நியாமகத்வம் ப்ரதிபாதிதமாகையாலும்
த்ருஷ்டஸ்ய தேவஜநிதாந வவ ஹ ர க்ரு ஷ வ அ ந ர ந ஹ வ தி
தத்யாதிகளில் இவ்வர்த்தம் ஸ்பஷ்டீக்ருதமாகையாலும் காருண்
ஸாவயஸிஷிதாந் கடாக்ஷவிதேவை: காலாபசேயஹரௌ: ஈத்ய
திகளில் மோஹிகாதிஷ்டிகர்மங்களுடைய நியாமகத்வம் ஸ்பஷ்டமாகை
யாலும் ப்ரஸாதயவிவிதஜநக தத்யாதிகளாலே விபவாவதாரங்களு
டைய நியாமகத்வத்தை வெளியிடுகையாலும் க்ருபைவிஶதவே
ஶயாஎன்கிற ஶ்லோகத்தில் நிஷேதாவதாரங்களும் காரணாவ
ஸம்வருனை ஸ்ரீநிவாஸனாலே அமிஷ்டிதங்களென்றருளிச்செய்கை
யாலும கர்மஸாக்ஷியஸ்மத்தோஷவத்ய: என்கிற ஶ்லோகத்தில் அத்ர
தாம்ஸமதேவதிதிவ்யதேஹம் என்று ஸ்ரீநிவாஸனுடைய திவ்யவிக்ரஹ
த்தை நியாமகஸாக்ஷியஸாமாந்யமாக நிஷ்கர்ஷிக்கையாலும் விதஸ
ஸிவதேவர்க்கம்நித்யம் விஷ்ணு நியமஸ்யம் என்கிறவிடத்தில் பாஞ்ச
பக்தினுடைய நித்யநியாமகத்வம் நதேயினுடைய நித்யப்ரகாஶா

க்தியாலே ஸஹிவ்யஞ்ஜிதமாகையாலும் ஸ்வயமேவதயிந: என்கிற ஶ்லோக த்தில் பாபரூபாதிகளைக்கொண்டிருக்கும் பாபவிமோசனென்கிற கல்பவ்ருக்ஷத்தினின்று தேவதைகள் தங்களுக்குவேண்டும் புருஷார்த்தங்களாகிற பலங்களைப்பெறுகைக்கு நிமித்தமாகையாக தயையை ரூபிக்கையாலே தேவதாபொருட்டு பலதாநார்த்தமாக தயாபரதந்த்ரனை பாபவிமோசன் பாபரூபாதிகளைக் கொண்டிரானின்றனென்கிற அர்த்தம் ஸித்திக்கையாலும் காரண வாக்யங்களோடு மோக்ஷோபதேசவாக்யங்களோடு உபாஸந வேதவாக்யங்களோடு வாசியற நிகிலவேதவாக்யங்களும் அவ்வோ வ்யாபாரங்களுக்கு நிதாநமான தயையினுடைய வேதவ்யாஸங்களென்கிற கவியினுடைய வஹிப்ராயம் ஸித்திக்கையாலே அப்படிப்பட்ட வஹிப்ராயவிஶேஷவ்யஞ்ஜநார்த்தமாக தயையினுடைய பஹுமுகவேதவாக்யபாஷ்யாந்தர்விஷயகம் தோற்றும்படி வேதங்களாலே செய்யப்படும் ப்ரதிபாதந ரூபமான குணத்தை உபஸர்ஜநமாக்கும் ப்ரதானமான ஸ்ரீயாதவாலே காட்டியருளினார். ப்ரதிபாதிதா என்றவேண்டியவிடத்தில் ஸமாஶ்ரிதா என்றருளிச்செய்தது த்ருஷ்டாந்தார்ஷ்டாந்திகரூபமான பக்ஷத்வயத்திலும் ஸமவத்தாதீர்த்தத்தினுடையவும் நிவிஶேஷாகாரக்ஷணமஙீதெக்ஷயாளா ஸ்ரீநிவாஸதயையினுடையவும் வேதஸமவிஷ்யாபநத்தாலே தங்களுடைய ஸத்தாஶாஸத்தை நினைத்து தயாமஹெகளிருவருடையவும் வேதஸமதத்தை வேதங்கள் கதந்த்ராதரத்துடன ப்ரதிபாதிக்கின்றனவென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக பரிதஸ்ஸஹிதாஎன்கிறவிடத்தில் தன்னுடைய வேதஸமமடியாக காருண்யத்தாலே ஜநாநாதிகள் பண்ணுமவருடைய ஸாம்ஸாரிகதாபத்ரயத்தை நீக்குமவள் என்கிற அர்த்தம்மஹாபக்ஷத்திலும் தர்ம்யமானாலும் ஒருபக்ஷத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தார்ஷ்டாந்திகரூபமான பக்ஷத்வயத்தில் பரஸ்பரஸந்நிதாநார்த்தப்ரதிபாதநத்தாலுண்டாகும் அதத்ப்ரதிவிஶேஷத்தினுடைய ஸித்த்யர்த்தமாகவும் ஜலமயமாயிருக்கையடியாகவுண்டாயிருக்கும் பஞ்சிதபாதஸாதாரணப்ரஸித்தமத்தாலும் பரிதப்தபாதத்தை மஹாபக்ஷத்தில் ஶ்ருதப்ரதிபாதமாக விவக்ஷித்தது. ॥ ௫ ॥

௧ ॥ இப்படி [illegible] யையாயிருக்கும் தயையினுடைய [illegible] யாக சக்தி கொடுமைகளான தயாகுணங்கள் [illegible] களாக அவைகளுடைய [illegible]யையும் [illegible]யையும் [illegible] வசாயத்தாலே [illegible] அவைகளை கெடுத்தட்டான இவளுடைய [illegible]த்தை உத்தராயத்தாலே வெளியிடுகிறார். ஜமதீத்யாதி—

[illegible] ॥ [illegible] ॥

பதார்த்த:— [illegible] ॥

பாவார்த்த:— தயையே உன்னில் வேறுபட்டதாயிருக்கும் லோகத்திலுள்ள தயையோவென்றால் [illegible]யாயும் [illegible]யாயும் (அதாவது) [illegible]யாயும ஆகையாலே [illegible]னுடைய [illegible]மில்லாததாயுமிருக்கிறதுமன்றி பின்னும் [illegible]த்தின்பொருட்டுமாகிறது. ஒருவராலும் தடுக்கவொண்ணாத சக்திமுதலிய விபூதியுடையவளான நீ இந்த லோகத்தில் ப்ராணிகளுக்கு அளவிடவொண்ணாததாயிருக்கும் வ்ருஷசைலமென்கிற திருமலையிலுள்ள நிதியை கொடுக்கிறாய்.

தாத்பர்யம்:— உபயவிபூதிநாயகனான ஸ்ரீநிவாஸனுடைய திவ்யமஹிஷியான உன்னில் வேறுபட்டவைகளாயிருக்கும் ப்ரஹ்மருத்ராதி [illegible]ரான இதர தேவர்களுடையவும் ஸம்லோகத்திலுள்ள சக்ரவர்த்தி முதலானோருடையவும தயைகளாலே நேரிடும் பலங்கள் [illegible]ங்களாயிருக்கிறதுமன்றி அந்தபலங்களுக்கு ஹேதுக்களான அர்த்திகளின் [illegible]மாய(அதாவது) [illegible] அர்த்திகளுக்காயாசிதரான ப்ரஹ்மாதிக

ருடைய நாஶத்தாலாவது அவர்கள் ஜீவித்திருக்கும்போதே ஆஶ்ரித
ருடைய ஸ்வாபராதத்தாலுண்டான அவர்களுடைய கோபத்
தாலாவது நாஶத்தையடையும் ஸ்வபாவமுள்ளதாயிருக்கையடியாக
அவைகளை யாஶ்ரயித்தவர்க்குத் தாங்கள் வேண்டும் ஸமயங்களென்
னேனுமொருநாள் வருமென்றுதேறியிருக்கவிரகில்லாமலும் இப்
படிப்பட்ட ஸமதிக்ரமணவிரஹத்தாலும் தங்களுடைய காருணிகத்வாபா
யத்தாலே ஸம்பாவிதமான க்ஷுத்ரதரரக்ஷாவிஶேஷமடியாகவும் உபஹா
ஸாஸ்பதத்தையடையும்படிக்கும் இப்படி பல படிகளாலே தோ
ஷப்ரசுரமாயிறே தயாஶூந்யஸமாஶ்ரயணக்ரமமிருக்கும்படி ஸ்வவி
ஷயீக்ருதனை வேதனை நினைத்தபோது யதாவஸ்தாநமாக ர
க்ஷிக்கைக்குறுப்பாயிருக்கும் ஸகலஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணவைலக்ஷ
ண்யமுடையவளாய் அத்தாலே தயாஹீநங்கள் கொடுக்கும் ஐஶ்
வர்யமெல்லாம் ஸகலமாம்படி ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான ஐஶ்
வர்யத்தையும் அதுக்கும் மேலான கைவல்ய மோக்ஷ
ங்களையும் கொடுக்கவல்லமையுள்ளவளாய் ஒருக்காலுமழிவில்லா
த ஶரணாகதரக்ஷணை யாஶ்ரயமாகக்கொண்டிருக்கையாலும் உபா
ஸகாயிகளையும் ஶாஸ்த்ரீயஸம்ப்ரதாயஸம்ஸ்கார ஸம்பத்தியாயிருமா
ன ஹீநியடியாக ப்ராயஶ்சித்தவிஶேஷங்களிலே மூட்டுகையும் கடின
ப்ரக்ருதிகளை மேலவராயம் செய்யாமைக்கீடான ஸ்வாதந்த்ர்யத
த்காரக்ஷாவிஶேஷமடியாக ஸத்யவ்ரதத்வம்படி பண்ணுகையுமே
ஸ்வபாவமாகவுடையவளாயிருக்கையாலும் ஆஶ்ரயநாஶத்தாலாவது
ஸ்வாபராதத்தாலாவது விநாஶங்களான உதாஹரணங்களில்
க்காட்டில ஸதர்ஶவிலக்ஷணையாய்க்கொண்டு ஸ்திரதமையாய் இ
ப்படிப்பட்ட வைஶிஷ்ட்யமடியாக இவளை யாஶ்ரயித்தநமக்கு என்னே
னுமொருநாள் ஸமயவிருத்தியில் ஸந்தேஹமில்லையென்றிப்படி ஸதாஶ்ரி
தாகளுடைய த்ருடவிஶ்வாஸவிஷயமாயிருக்குமுன்னுடைய
ஸமாஶ்ரயணமோவென்றால் உதாஹயாஸமாஶ்ரயணத்தைப்போலே
ஸஜாதீயஸ்வாமியாகாமல் ஈஷிதாசரணம் பண்ணுவாரோடும்
விபரீதாசரணம் பண்ணுவாரோடும் வாசியற ஸர்வசேதனர்கிற
த்திலும் ஏதேனுமொருவழியாலே ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்
கைஸாத்ருமன்றிக்கே தயாஜநாவஸ்தத்தாலே ஸாயிக்க ப்ரஸக்தியி
ல்லாதபடி ஸுலபஸாம்யமாயிருக்கும் ஶ்ரீவியவரிவேதநாஹித

மான திருமலையிலுள்ள நிதிவிசேஷத்தையும் இந்த ச்லோகத்தில் உத்தேசமுள்ளபோதே அநுபவிக்கும்படி ஸர்வசேதநர்களுக்கும் கொடாநிற்கிறதென்றபடி.

தாத்பர்யம்—நிர்ஜ்ஞாநசேஷ்டாதிதயாவிசேஷணத்தின் வ்யவச்சேத ஶக்தியாலே தயாளுக்களுடைய ஸஹிதகார்யநிவர்த்தநஸமுசித ஶக்த்யாதிபரிகரவைலக்ஷண்யாஸம்பவமும் உள்ள பரிகரங்களுக்கும் ஸம்பரிபாககாலவிசேஷமடியாக க்ஷணம் நேரிடுமென்கிற வசன ஸூசிதமாகிறது. இந்த ச்லோகத்திலே ஜ்ஞாநத்தில்பண்ணிமும்ஸங்கல்பம் ஜ்ஞாநத்தில் ஸமிக்கவும் தஶரதாத்மஜாதிக ளைப்போலே இச்சேமுள்ளபோதே ச்லோகாநுஸந்தாநஶக்தியுடையரான சிலர்க்குஇச்சேத்துடன் ச்லோகாநுஸந்தாநத்தில விலக்ஷணஸாவதாநம்நேரிடவும் கண்டோமாகையாலே தத்வாவ்ருத்த்யம் மாக உத்தேஹிதம்என்கிற பதங்களாலே இந்தச்லோகத்தில் இச்சே ஹமுள்ளபோதே ஸமாஶ்ரிதர்களுக்கு வ்யக்தசேமநிதியைக்கொடு க்கிறுயென்று உபாயதஶாஸம்பந்தவிசேஷமான ஸமுதசேஷயைக்கா ட்டியருளினுர். ஆகவிங்கு தயாஜநாதநபரிஷ்கல்யஸமாஶ்ரய ணநிபந்தத்தாலுண்டான தயாதேவியினுடைய ஸஜ்ஞாபரிஹாரா ர்த்தமாக ப்ரவ்ருத்தமான க்ருபணஜநகல்பஜதிகாம் என்கிற ச்லோகத்தி ல் வ்யவச்சேதஶக்தியாலே ஸித்தமான தயாளுக்களுடைய குணஹா நிதோஷபரிஹாரங்களையும் க்ஷயிஷ்ணுஸத்வஹீந:என்கிற ச்லோகத்தில் ஸ்ஜ்ஞாஸ்வீகாரத்ருஷ்டாந்தவிவக்ஷயாலே ஸித்தமான ஸ்ரீநிவாஸதயையினுடைய குணவைலக்ஷண்யத்தையும் தயாளுங் களுடைய தோஷவத்தையையும் இச்லோகத்தாலே விஶதீகரித்து ஸ்ரீநிவாஸதயையினுடைய தயாளுபரிக்ருதஸமாஶ்ரயணீயதாவஸ்தாஸாவத்தை ஸ்வீகரித்தாராய்த்து நாநாக்ரியாவிசே ஷாத்ருஷ்டாநுஷ்டேயோபாயகேதரஹதநஸர்வதாயோபாயவிலக்ஷணம் க ர்ஷிதி சேதந | பாஸ்யவஸ்யாவிசேஷாதிகாயாம் தயாயாம் க்ரியாவத் ஸப்ஸாயிதகாராக த்ருஷ்டேஹஸத்தேஹ்யர்த்தித்ராதுள நஹேஸவே நஸ்வ ராதார்த்தாயா த்ருஷ்டகாந்த்ய ப்ரஸரணாஸாரஸ்யார்யசேதநவிஷயி காரார்த்தகதா சாக்ஷஸ்யம் தயாயா குணஸம்ஶக்திந சேதந தஸ்யா | தோஷவத்த்வம் | தயாளுதோஷாவிக்ஷரணாய ஹி பரிவர்த்யவ்யவர்த்தி:

ந சைவமபி ந்யாயாநபிஜ்ஞாநாம் தேவாநாம் த்ரிஶரீரவிஶிஷ்டவே-
ஷேண நாஶஸம்பவேऽபி நாஶப்ரஸங்காநந்தரோத்பந்நதயா ந்யா-
யாஸ்தநாஶாயிநாஶவத்த்வம் கதம் உபபத்யத இதி வாச்யம் । தேவாதீ-
நாமநாத்யத்வாத் ஸம்ப்ரதாநத்வேந ஸ்வீக்ருதவிஶேஷணஸம்பந்த-
தேவாதிஶரீரவிஶிஷ்டாத்மாயா ஏவ ஸம்பவாத் ஸங்கல்பிதகேந த்வே-
ந ஏதத்யோக்யாவஸ்தாவஸ்த்ருஷ்டாவேந ஸம்ப்ரதாநோபயிக்ஷ ந்யாயோ ஸ்வத-
ஸ்வாபாஸோதீதி தஸ்யாம் தந்நாஶாயிநாஶவத்த்வாய கல்பயிதவ்யாக-
ஶ்ரத்தாபாவாயஜநிதலோபாயீந ஸவ வா ந்யாயஸமாஸாவஸ்தஸமா-
பத்திவக்தி தது இதி ந காபத்யநபாபத்தி:। நந்வேவமபி கஷ்டமுப்ரகர்ஷ க்ஷ-
ணவிஷயிநாஶிதருஷ்டஸம்பந்தோகே விநஷ்டஸ்வபி தேவாதிஷு தத்ரிதஸம்-
பந்தயா ஸமவாயிநா தத்ஸ்வாயகாநாம் ஸம்பந்திஸ்திஸ்வயஸ்ஸ் தேவஶி-
கேஷ்வபி: ஜந்மத்ருஷ்டிஷு தேஷாமகே தேவாதிநாயா: ஸம்பந்தியஸம்ஞ்ஞி-
தகாலியாநாம் தத்தாயநஶாத் ப்ரஸாஸமாயத்ஸம்பந்தியஸமாஸாவபாவ்ய-
ஸ்யம் கதம் ஸம்பத்யேதேதி சேந்ந । க்ஷணவிஷயிநாம் ப்ரஸாஸமாய்யாநாதி-
த்ருப்தி ப்ரஸாஸமாய்பவதஸ்ய ஜந்மாதிப்ய: தேஷ்ப்யகர்மஜநிதாஸ்வம்-
ஸ்க்ருதிஷ்டிஸம்ஸ்காரநயாநாதிக்ரியாபாவேந ஜந்மாந்தரேஷு ஸ-
ம்பந்தயாதிஸ்தந்யாயாஸம்பந்தியஸம்ஞ்ஞிதகாலியாநஸ்ய பாவாப-
யாயாயாத்விவேகஶம்ஸமந்த்ய: பாபபுண்ய: யதாகாலம்பாயாபாவநாத்-
பஶ்சாத்ப்ரத்யாநந்தரோத்பதிக ஸம்பந்தாத் ஸ்வீக்ருத்யாத்யதா ப்ரயாணதேவ-
தாந்தரோபந்தேஶ்ய ப்ரதக்ஷிணப்ரணாமப்ரதாநாதிஜநிதந்யாயவிஶேஷ-
பாவேந ச விநாயாஸாவாக। ஸத்பத்தம் பவதி * யோ தே ய
யா கஸ்மிந்தவாந் ஸாமர்தயோஸ்தி ப்ரஹாக்த்ர । ஸ தயா யஜ்ஞஸாமாஜ்ஞ-
வேதஸம்பந்த்த பயா க்ருத:ஐந்த்ரக்த்வப்ரகாரேண தேவாதிகதத்ஸம்பந்த
பாவாயநவிஶேஷப்ரஸங்கேந ஸமவதா வேதிகப்ரஸாதாயத்தயா
தத்ஸம்பந்தேந ச ப்ரத்யவாயாந் தேவாதீந் ப்ரதி யா: க்ரியா வைதி-
க்யோ யதாஶாஸ்த்ரம் ஸ்வதந்த்ரதிஸம்பந்தயாநுஷ்டீயந்தே । தத்ராதேஷ்-
ஷு தேவாதிஷு காலவஶாதிவயம் மதேஷ்வபி ஸ்வஸந்நிதிமேவ வைதி-
ககர்மஸம்பந்தவத்கரணபூதாதா: பாபகாரணிக: பாபபர-
ஷ: தைதந்தவ்யாந் ஸம்விஶேஷாந் ஸ்வயமேவ நநதி । ததஹி
ப்ராயஶோऽயம் க்ஷணவிஷயிநாஶிதிப்ராக:। யாநிசகர்மாணி தேவதாஞ்சே
ஶாதேஶ்யகாநி * கும்ஹிதப்ரஸஹாவாஹோமாஹ்வாநப்ராஸ்ஸணிகா

ரய। ப்ரஹ்லாதஸ்ய ஸ்வரூபஸாம்யம் ப்ராப்தம் ப்ரஹ்லாத ஸம்பந்தாந்த விபீஷணாதிஷு ப்ரஹ்லாதஸ்ய ப்ரவ்ருத்தம் ... ஸ்வர்கவைவர்க்ய ... ... ஸ்ம்ருதிதம் ... ...

௯ ॥ இப்படி ஸம்பந்தாதிகளுடைய ப்ரணாமாதி தோஷங்களையும் ஸம்பந்தியினுடைய ரக்ஷணோபாயத்வ ஸ்வாகாரங்களையும் அதின் ஸாமர்த்யமான மோக்ஷப்ரதத்வத்தையும் வெளியிட்டார்கீழ். இனிஇப்படி ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கு ரக்ஷணோபாயத்வஸ்வாகாரங்களுமுண்டானாலும் விரகாவஸ்தையிலே இத்தனைகாலமவனுடையகடாக்ஷத்துக்கு வெகுளிகரராயிருந்தமக்கு அவனுடையஸம்பந்தத்தாலே ஸாக்ஷாத்ஸம்பெற ப்ரஸங்கமுண்டோவென்றுண்டாகும் சங்கையைத் தீர்க்கிறார் ப்ரபந்த விஷயகமாகக் கவிப்பெருமையாலே பரிஹரிக்கிறார். ஸகரணேத்யாதி—

௧௦॥ ஸகரணஜனிகப்ரபன்னப்ரதிபன்னயோர் நித்யதாதாயித்வப்ராப்திப்ராப்தி ப்ரவ்ருத்தி ப்ராப்யதா । வ்ருஷ்
டிஸஹிதே ப்ரகரணேவிஸ்தரஸ்ய தாரம்யப்ராப்திநிதேஸம்
ப்ரதிபூதிகமஸ்விதாவிஷய: ॥   ॥௭॥

பத:—வ்ருஷ்டஸஹிதேப்ரகரணே – ஸகரணஜனிகப்ர ஸம்பந்தப்ரபன்னயோ:— நித்யம்-தாதாயித்வ ப்ராப்திப்ராப்தி-ப்ரவ்ருத்தி ப்ரயம்-ஸம்ஜாதம்-விஸ்தாரம்- ப்ராப்திதிகம் பூதி-க்ஷமி-விஷய:- கம்ஸவித ॥

பதார்த்த:—ஸ்ரீவிபீஷணனையே-தம்முடன்கூடிய மோக்ஷத்தி லுள்ள ப்ரஸங்களுடைய சம்பந்தப்ரதிபன்னங்களுடைய ஸர்வ ஸ்வத்தை அக்ரமபோலேசுழலாநிற்கும் ஸம்பந்தமுள்ள ப்ராதிகூல்ய ரூபங்களான நிதிகங்களுடைய ஸம்பந்தஸம்பந்தகரணப்ராப்தத்தா

லேஉண்டான [illegible] ஆகவிருக்குமவர்க்கு வேதங்களாலே அறியப் பட்ட [illegible] யுடையவளான உன்திறத்தில் [illegible] படியுண்டாகப்போகிறது.

கா—[illegible]:—லோகத்திலுள்ள காருணிகரான ராஜாதிகள் [illegible] ங்களுக்கு [illegible] ராய்க்கொண்டு தங்களுடைய தேசத்திலு ள்ள ஒரோரதிகாரிதிறத்தில் [illegible] தாலே நாநாவ்யாபா ரங்களான நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களைப்பண்ணுகையானது அவ்வவ்வ திகாரிகள் பக்கலுள்ள [illegible] [illegible] மாய்க்கொண்டு அவ்வா[illegible]ங்க ளுக்க[illegible]மாயிருக்கும் [illegible]த்தைக்கண்டிருக்கும் [illegible] வர்க்கு [illegible] யான உன்திறத்தில் [illegible]முண்டாக [illegible]யுண்டோ—(அதாவது)—[illegible]பக்கலு ள்ள [illegible]ங்களுக்கிடாகநீ பண்ணும [illegible]ங்க ளில் [illegible]ம்பிறக்க [illegible]யுண்டோவென்றபடி—

வி—ணம்—இத்தாலே தன்னுடைய [illegible] [illegible]மடியாக [illegible]னுக்கு [illegible]யிலுண்டாயிருக்கும் [illegible]க்கு [illegible]பிறந்தபடி யெங்ஙனே யென்னிலிதற்குத்த ரம் ஸ்ரீ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸ்ரீ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

நாநாவிதவிசித்ரவிசித்ரபோகபர்யங்காதிகாம்ஶ்ச குணகணாந்
ப்ரதிபாதயந்த்ய: ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷமாணஸ்ய ஸ்வபவத: காரு
ணாயா: ஸஹாயாந்தராநபேக்ஷமபி ஸ்வதந்த்ராணாம் ஸ்வேச்சாநுரூபம்
ஸநக ஸாமஸ்த்யாநுஸாரிஸித்த்யர்தப்ரதிபாதநத்வம் விஶ
க்ஷந்தி । ஸாம்யகாரீ ஸாமாந்யபாவகாரீ ஸாபேக்ஷ
நிரூபாதிகாஸ்ஸாந்தயோர் ப்ரமாணதயாவிவக்ஷிதா:। தாஸ்ஸஹிதேஷ
வேஷ ஸாம்யவாதாந்தர்கதஸ்வாபாவிகஸாமாந்யம்ப்ரவ்ருத்த்ய:
காருண்யஸ்வாபாவிகஸாமாந்யஸ்யாநுக்ஷணம்விஸாம்யாஸாம்ய
ஸம்பந்தாநுகூல்யப்ராதிகூல்யாஸ்ஸ்வதந்த்ராநுக்ரஹ
நிக்ரஹவிஶேஷபேதயோரநுகூல்யம்காருண்யாஸமுத்பவ்யக்தி
களுக்கு காருண்யவத்தா லௌகிகப்ரபோ: யதாநுகூல்யப்ராதிகூ
ல்யரூபாநுக்ரஹநிக்ரஹகர்த்ருத்வம் லோகாத்ஸித்தாவஸ்தாகாருண்யாதிகாய
ஸ்த யதாநுகூல்யரூபாநுக்ரஹகர்த்ருத்வம் தஸ்ஸம்பந்தி ரேகாந்த்யம்
ப்ரதிபாதயதி । வ்ருஷஸம்பந்தியதேஶகாருண்யமிதி । அத ஏவம் ஸர்வத்ர
நிரூபாதிகம் ஸதாநுகர்த்ருகாநுகூல்யாசரணாநுகுணமேவ
கம் காருண்யாஸ்ஸித்திதி ஜகதாதி ஸ்வம் ஸஹஸாவாராய ஜிதாமிபந்த:
கதாசிதபி நஹி ஸாவ: । த்ராவிடபாஷயாவிவரணக்ரமோவிஶி
வ்ருத — காருண்யகராயிருக்கும் லோகத்திலுள்ள பார்த்திவேஶ்வ
ராக்கள் தங்களுடைய தேஶத்திலுள்ள ப்ரியாஶ்ரயஜநங்களில் தங்
களுடைய ஹிதாசரணம் பண்ணுமவர்க்கும விபரீதாசரணம
பண்ணுமவர்க்கும் தேஶகாலபாத்ரஸந்தத்தாலே விஷயதாரத
ம்யமுடைய அந்தந்த ஹிதவிபரீதாசரணங்களுக்கீடாக அந்தந்
த காலங்களில் பலவகைப்பட்ட அநுக்ரஹநிக்ரஹங்களைக்
கொடுக்க க்கண்டவர்க்கு (அதாவது) அவரவர்பக்கலுள்ள வா
நுகூல்யப்ராதிகூல்யங்களுகககு எள்ளளவுமேறுமலும சுருங்கா
மலும் அவ்வாநுகூல்யப்ராதிகூல்யங்களுக்கு அநுரூபங்களான
ணங்களான வநுக்ரஹநிக்ரஹங்களைச்செய்யும் ப்ரகாரத்தைக்க
ண்ணால்கண்டிருக்கும் விவேகிகளுக்கு லோகத்திலுள்ள காரு
ண்யவ்ருத்திகளடங்க ஏகதேஶமாம்படி வேதாந்தஜாதஸம்ப்ரதிபாதித
ஸமஸ்தாஸ்வபாவமுடையவளாய்க்கொண்டு ஸர்வலோகநாயகனை
ஶ்ரீநிவாஸனுடைய காருண்யரூபேயான உன்னாலே செ

ய்யப்படாநிற்கும் அவரவருடைய வாஞ்சாநுரூபமான பலப்ரதானவிஷயத்தில் ஸம்சயமுண்டாக ப்ரஸக்தியுண்டோ உன்னுடைய ஸர்வாபீஷ்டப்ரதத்வம் ப்ரஸித்தமாகக்கடவதன்றோ. ஆதலால் எத்தனை உபாதானமுள்ளவர்க்கும் தங்களுடைய வ்யவஸாயத்துக்கு தகுதியாக ஸர்வாதிகாரியாய் ஸர்வலோக ஜீவனஸ்வபாவியாய் வ்யாஜமாத்ரஸாபேக்ஷயாயிருக்குமுன்னுடைய ஸர்வப்ரதத்வத்தில் ஸம்சயிக்க ப்ரஸக்தியில்லையென்று தாத்பர்யம் இப்படி ஸகலாதிகாரஸாதாரணவுபாயத்வமான ப்ரபத்தியை உபாயமென்று ஸ்வீகரித்து கருணையினுடைய ஸர்வலோகசரண்யத்வத்தையுடைய ப்ரபத்தியை ஸ்வீகரிக்கையாலும் ஸர்வஸாதாரணமே என்கிறவிடத்திலருளிச்செய்த தயாஸாதாரணத்தை வைலக்ஷண்யமான ஸர்வாதிகாரமாக ஸாதாரணமென்றுகொள்ளவேண்டுகையாலும் ஸர்வலோகஜீவனத்திறத்தில் நிர்ஹேதுகதயாப்ரஸக்தஸம்சயம் ஸர்வதோமுகமாய்த்து. விதர்க்யதாம் என்கிறவிடத்தில் கோடித்வயத்தை ஸ்வகாஹியாநின்றுகொண்டு ஒரு கோடியில் நிலையில்லாதபடி அலைபோலே அநவஸ்திதமாயிருக்கும் ஸம்சயத்தை தர்க்கபதத்தாலே உபசரித்து அதற்குகாரணமாக விதர்க்கசப்தத்தை விமதஸம்சயமாய்க்கொண்டு நிர்ணயவிஷயீபூதமான அர்த்தத்துக்கு வாசகமாகக்கொண்டு விதர்க்யம் நிர்ணீதம் கர்த்தவ்யம் நிர்ணீதவ்யம் என்கிற அர்த்தத்தை விவக்ஷிக்கவேணும். ॥௭॥

௮ ॥ இப்படி தயாதேவியானவள் வேங்கடேச்வரர்பக்கலுள்ள வாத்ஸல்யாதிகுணவிசேஷங்களுக்கீடாக அவர்களுடைய ரக்ஷணத்தில் ஸந்நத்தையாயிருக்கையாலே சாஸ்த்ரோக்தோபாயவிசேஷ ஸம்பந்தமாகிற வாத்ஸல்யாதிவிசேஷமுள்ளவர்களுக்கு தங்கள் பக்கலுள்ள வ்யவஸாயாதிசயத்துக்கு தகுதியாக அவள்திறத்தில் தங்களுக்குவேண்டும் பலப்ரதானவிஷயத்தில் சங்கைபண்ண ப்ரஸக்தியில்லையென்றருளிச்செய்து இனி இப்படி யதாசக்தியும் பலப்ரதானஸ்வபாவியாயிருக்கையாகிற தயாதேவியின்ஸ்வபாவ விசேஷத்தை சாஸ்த்ரத்தாலே கண்டிருக்கும் சில ஸாதுவான்கள் யதாதிகாரம் தாங்களநுஷ்டிக்கும் உபாயவிசேஷத்தாலே ஸாத்யமான தயாப்ரஸாதத்துக்கு பாத்ரபூதராய்

அதடியாக ப்ராப்தாவிர்பாவராய வர்ணாச்ரமதர்மாநுஷ்டா நத்தாலே ஸத்பாத்ரவர்ஷமாய்க்கொண்டு ஸம்ருத்தரா ராக வாழாநிற்கிறார்களென்கிறார். வ்ருஷ்டிரிதி

௨௩ ॥ வ்ருஷ்டிர்க்ருஷ்ணதேவஜநிதாஜநிதாவதாரா நிதாக ஷிதம் ஸம்வ்ருஷ்டி உபஜீவ்ய நிவ்ருத்தத்ருஷ: । ஸந்த ஸ்தாஜ்ஞாமயேஷு ஸந்தாபமநோஹரயேஷ ஜநகிஸம்ஹம் ஜநகீர்த்திகவசக்ருதிந: ॥ ௨௩ ॥

ப—யः—தேஹதேய ஜநதி-க்ருதிந:- ஆதகவச-வ்ருஷ்டிரிதிக்ருஷ்ண தேவஜநிதா-ஜநிதாவதாரா-நிதாகஷிதம்- ஸம்வ்ருஷ்டிம்-உபஜீவ்ய-நி வ்ருத்தத்ருஷ்ணா:-ஸந்தஷ்ட-ஜ்ஞாமயேஷு-ஸந்தாபம்-மநோஹர-ஸம்ஹம்-ஜநகி—

ப—யार्थः—தேயதேய லோகத்தில் ஸாமர்த்யமுடையவர் ஆதக வசஸ்ஸுபோலே வ்ருஷ்டியிலிருக்கும் க்ருஷ்ணனென்கிற க்ருஷ்ணதேவத்தா லுண்டுபண்ணப்பட்டதாய் ஸம்ஸாரத்தாலுண்டாகும் தாபத் தைப்போக்கடிக்குமதாயிருக்கும் உன்னுடைய ஸம்ஹாரமாகிற நல்லமழையை உபஜீவித்து (அதாவது)ஸமாச்ரயணமாக ஸ்வீகரித்து விஷயவைஸயற்றவர்களாய்க்கொண்டு ஸந்தக்களான ஜ்ஞாயாநந் களிலே ஸர்வம் ஜநகிகளிடத்திலே ஸந்தோஷத்தையிட்டு நல்ல ஆசாரத்தை ஸர்வம் ஆசாரத்தை விடுகிறார்களில்லை.

தா—யार्थः—ஆதகவசஸ்ஸானது அப்பொழுது ஸம்ப்ரஜ வாஹம் பண்ணி நீலவர்ணமாயிருக்கும் தேவந்தாலுண்டுபண்ண ப்பட்டதாய் லோகத்திலுள்ள ஸிமதாபங்களையும் நிவர்த்திப்பி க்குமதாயிருக்கும் வ்ருஷ்டிஜலத்தையுபஜீவித்து (அதாவது)நிஷ்ப்ரஷ விஷயஸாநிவ்ருத்தியுண்டாமபடி ஸம்பூர்ணமாக பானம்பண்ணி அத்தாலே நிவ்ருத்தத்ருஷ்ட்டாய் (அதாவது) ஜலபானத்துக்குமுன் புள்ள விஷயவைஸமுழுமையும் நிஷ்ப்ரஷநிவ்ருத்தமாய் அதடியாக ஜ லாசயாநாஸங்களாய்க்கொண்டு விஷயஸாஸநயோக்யங்களாயி ருக்கும் லோகத்திலுள்ள நதீநதடாகாதிகளைத்திலும் ஸந்த ராநபாஸியைவிட்டு (அதாவது)தனக்குவேண்டும விஷயஸாஸந ரம் ஸம்ருத்தமாகையாலே அதற்காக அவைகளில் யாசநத்தை

யை த்தவிர்ந்து ஸம்பந்தத்தை விடாததாய் (அதாவது)தனக்கு ஸஞ்சாரஸாதநமான ஆகாஶத்தில் ஸஞ்சரியாநின்றுகொண்டு ஸாவ மாகவாழுமாப்போலே லோகத்திலுள்ள சிலஸாமாந்யவான்களும் அ வர்களாகிறார் பஹுநாம்ஜந்தூநாம் ஜ்ஞாநவாந்தாம் வ்ருத்தே என் ன்கிறபடியே ஜந்தூநாம் ஸமஸ்தாநாம் த்ராணாத்யநுஷ்டாநஸம்ஸ்தாபந க்ருதார்த்ஸம்பந்தமாய்க்கொண்டு ஸ்வவ்யவஸ்தவிசேஷாவாயஸம் பந்நராயிருக்கும் விலக்ஷணஜந்துக்களுடைய ஜ்ஞாநிகளும் வ ஸாதேவதாநுபவத்தித்து நியமலோகங்களையுமாநிப்பித்த ருளின வ்ருஷ்டிரியிலிருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸனென்கிற நீலமேகத்தாலுண் டுபண்ணப்பட்டதாய் ஸாரஸ்ரவஸஞ்சாவதாதந்நிவந்தியாயிருக்கும் ப்ரவிஷ்டிவ்ருஷ்டிபோலன்றிக்கே ஆஶ்ரிதாதிகாரிஸம்பாதாகரஸம் ஸஞ்சாவஸதாந்தஸமாஜஸ்யாயிருக்கும் உன்னுடைய வஸித தியாகிற ஸாவ்ருஷ்டியை (அதாவது)யதாயிகாரமாக தாங்களநு ஷ்டிக்கும் ந்யாஸோபாஸநாத்யுபாயவிசேஷங்களாலே ஸத ஸம்பந்தமாய்க்கொண்டு ஸ்வவ்யவஸ்தபாஸோபாதாநாயாயஸாயநமா யிருக்குமுன்னுடைய ப்ரஸாதவிசேஷமாகிற ஸ்வப்ரகாஶவ்ருஷ்டி விசேஷத்தையுமுஜீவித்து (அதாவது) ஸ்ரீகடாக்ஷவிஶ்ரம்பமவா ஹதையாலே வ்ருஷ்டிகொபாந்தப்ரஸாதமாயிருக்கும் ஸாமர்த்யோபாய ப்ரஸாத்யமான நிரம்தரஸமரணாப்ரவாஹாந்தகபாதகாரணிக ப்ரஸாதவிசேஷத்துக்கு பாத்ரஸாதராய் அத்தாலே நிவ்ருத்தத்ரு ட்டுக்களாய் (அதாவது)இவ்வுபாயஸம்பந்நம் வருவதற்குமுன்பு ண்டாயிருக்கும் தங்களுடைய பாபஸாஹசம்ப்ரிஞாநிபந்தந ஞாநிஸம்ஸாரதாபஜநிதாதிவிசேஷமாகிற விபாகவிசேஷம் ப்ரஶாந்தமாய் இப்படி பாதாதநியோகரக்ஷாவிரக்ஷாபாதாதி என்கிற வஸவுடையராய்க்கொண்டு பாவித்ராநிஷ்ராயிரு க்கையாலே ஜமாயாநங்களான நதீநதடாகாதிகள் தங்களுடை ய ஜலஸம்ருத்தியாலே பலஜந்தர்களுடைய விபாகவேகளை ஶ மிப்பிக்குமாப்போலே பாதவாநவஷாஸ்திதபரீக்ஷிதஜ்ஞாநஶக்திரா ய்க்கொண்டு ஶாஸ்த்ரஸமவிசேஷவிஶ்வாஸமாகத் தங்களை யாஶ்ரயி யாநிற்கும்ராஜஸதாமஸாயிகாரிகளுடையதத்துவஸமவிஶ்வாஸாவத்தா லுண்டான ஆதிவிசேஷங்களாகிற விபாகவேகளை ஶமிப்பியா

நிற்கையடியாக ஜ்ஞாநாதிகுணபூர்ணராயிருக்கும் ஸ்ரீமத்
தேவநாதனங்கள் பக்கல் பராத்பரமற்றவராய ஸகலமத்ததி வி
டாதவராய் (அதாவது) [ஸ] ஸஹஸ்ராரிசக்ர என்கிற வாக்யா
ர்த்தாலாவது [ஸ] விஹிதகர்மாநுஷ்டான என்கிற வாக்யார்த்
தாலாவது யதாஸம்பவம் ஸமஸ்தஜ்ஞாநபூர்வகமாக வேதார்த்
தை நொடிப்பொழுதும விடாதவராய் இப்படி ஸ்ரீமத்வேதாந்த
ஜ்ஞானயோகமாக ஸகலமாநிகங்களாலே ஆத்மத்
ராயக கொண்டு ஸந்நிவேசநாமபூர்வகமீயநேஹராக வாழா
நிற்கிறார்களென்றபடி.

வி—ணம்—ஜநகிருஹ: என்கையாலே ஸ்ரீஜநார்தநாவதாரமான ஸ்ரீமந்த
மான வ்யாக்யாநக்ரமத்தில் ஸம்ஸாரநிஹாரார்த்தப்ரவர்த்தக
நாக்ஷாத்ரமாநஷ்டா ந்ஷிபுடையவனுக்குமேல்பட்ட
ஸாமர்த்யமுடையவனில்லையென்று ஸூசிதம். ஆகையாலிறே ஸ்ரீம
வயிர்ஹாநதேவதாநஸூக்திக்ருதஸ்ரீஜநகிஸவிதா க்ருஷ்ணதேவ
ஜ்ஞாநாவிதஸம்ஸ்க்ருதி: என்று இவ்வதிகாரியினுடைய ஜ்ஞாநத்
தை வெளியிட்டருளினார். ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவஜநிதாம் ஸ்ரீதேவி
திம் என்று இவ்வதிகாரிவிஷயத்தில் தயாதேவியை கர்த்ருத்வத்தை
யாகவும ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவத்தை நிமித்தமாகவுமருளிச்செய்
கையாலே சேதனரக்ஷிக்கும் ஸாமர்த்யாதிசயத்தை ஸ்வாஜமாக
க்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞன் பண்ணும் ரக்ஷணத்தில் ஜ்ஞாநபூர்வகஜ்ஞானி
நீருபங்களான மந்த்ரார்த்தங்களிலும் ஸர்வேச்வரகர்த்ருத்வத்தை
ஸவனிலும காட்டில் கருணைக்குள்ள ப்ராதாந்யம காட்டப்பட்
டது. இவ்வர்த்தத்தை ஸ்ரீகுணரத்நகோசத்திலும் ஸ்ரீஸ்தவராஜாக
ரிண:| ப்ராதாநதே ஸ்வாதந்த்ர்ய விசிஷ்டாகாருணாவிஷேஷ: என்று இ
வர்தாமே விசதீகரித்தருளினார். நிவர்த்தகத்வ: என்கிறவிடத்தில்
த்யூஹத்தை தாத்பர்யதிகவக்ஷத்தில் உபாயமாகக்கொள்ளில்
ஸர்வவிதபோக்ஷ்யமாயும் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாயுமிருந்து
ள்ள பரதேவதாக்ஷப்ரபாவத்திலுடைய ப்ராப்யமடியாகவு
ண்டாயிருக்கும் பரவித்யாநிஷ்டனுயை ப்ரயோஜநாந்தரபேத
வும் பரமமாம் த்யூஹத்தை ஸர்வாயமுபயநாநவிதாநநிவர்த்

தத்வஹிதபுருஷார்த்தாதி-விஶேஷாத்-பரஹிதஸாதாரண மாகக்கொள்ளும் முன்புற்றவக்ஷத்தில் ஜகாமயேஷித்ராஷ்ட்ர வாக்யவிஷயமாயிருக்கும் ஶரண்யாஶ்ரயவைசிஷ்ட்யத்துக்கு ப்ர யோஜகமாய்க்கொண்டு ப்ரயோஜநாஶ்ரயவைசிஷ்ட்யமும் ஸர்வஸித்த மாம் ப்ரஹ்மாணம்பிதாமஹம் பாஹ்யதேவதாஸ்துதா: ப்ரதிபாத நாதவேதி யத்ராச பரிசிதம் ஏவம் என்றிறே ஶாஸ்த்ரங்களுமிட்டது ஜகாமயத்வமானது ஸம்யோக ஸம்பந்தத்தாலே ஸித்தமான ஜபசித்வையக்யத்தாலும் விஶேஷாஶ்ரயணீயமாயிருக்கும் ஆஶ்ரித ஜநங்களுடைய தத்வஹிதஸாதாரணத்தாலுண்டான ஆதிவிஶே ஷத்தை தத்வஸம்பாதகத்தாலே ஶமிப்பிக்கையாலே ஸர்வ விதமான ஜகாமயஸாக்ஷ்யத்தாலும் ப்ரஷ்டஸாதகவக்ஷத்தில் ஶர ண்யாஶ்ரயங்களைக் காட்டுகிறது. ॥௬॥

௭ ॥ இப்படி யதாயிகாரம் ந்யாஸோபாஸநாதிக வரவீத்ராவி ஶேஷங்களாலே உன்னை யாராயிக்குமவர் ஸர்வஜ்ஞத்வஜீவநத்தா லே ஜகாமயோபேக்ஷகமாய்க்கொண்டு ஸ்வதந்த்ரமாக ஸ்வாத்மாராமி யாயிருக்கும் ஆதகம்போலே உன்னுடைய ப்ரஸாதநமுமா யிருக்கும் ஸர்வஜ்ஞியினுடைய உபஜீவநத்தாலே ஜகாமயஸாநீ யரான இதர தேவதைகளை உபேக்ஷியாநின்றுகொண்டு ஸஜாதீ ஸமரராக வாழாநிற்கிறார்கள் என்றருளிச்செய்து இனி இப்ப டிப்பட்ட வயிகாரிகளில் வைத்துக்கொண்டு ஆகிஞ்சந்யமநரா யிருக்குமென்போலிகளுக்கு உன் திருவடியில் ஶாஸ்த்ரஸாரமா மான ஸாதநப்ரபத்தியையொழிய மற்றொருபாயமில்லையென் று உன்னுடைய சரணாரவிந்தமாகத் திருவடியில் வஸியாநிற் கும் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய ப்ரஸாதவிஶேஷத்தாலே ஸம்பந்தமான யதாவஸ்திதவிஶேஷாஸ்ரயபக்ஷமுடையராயிருக்கும் யதிப தியாசார்யஸூக்திகளான நம்மாழ்வார்களருளியிட்டார்களென் கிறார். ஸுஷ்டாத்யேதி—

௭௭ ॥ ஸுஷ்டாதயதநிகாஸிதாசாரா வ்ருஷஶேஷ ஜாஷா
ஸ்திர ஆஸ்ரித்ய தேவ வரிகேஷு தஸிஶ்ரியः । யதி
பதியாசார ப்ரஸூக்தய: ப்ரயஸம்ஷிதயேஜமதிஷி
கம் நநுஷி ஶாஸ்த்ரஸாதயிதவ்ய ॥ ॥௭॥

பதானி:— தேவ-ஸத்மநா - வ்ருஷஶைலஜுஷா - ஸ்ரீவரவரமுநி
தைவ-ஸுதாதய ஸூக்திகாபி: - பரிகர்ம்மித-சித்ரயா - யதிவர்ய யதீந்த்ர
ப்ரஸக்தய: - ந: - ஸ்வீ-ஸாரஸ்யஶாலி - அதிகம்-ஹிதம் -ஜகதி-ந-ப்ரதி-
ப்ரயந்தி ||

பதார்த்த:— திருமலையில் வஸியாநிற்கும் இந்த சராசரஸ்ர
ஷ்டாவான ஸ்ரீநிவாஸனாலேதானே ஸுதாபிந்துக்கள்போன்ற உன்னு
டைய ஸூக்திகளாலே நன்றாகக் கற்பிக்கப்பட்ட சித்ரம்
போன்ற பக்தியுடையவராயிருக்கும் உடையவர் ஆளவந்தார்முத
லானோர்கள் நமக்கு உன்னிடத்தில் ஸாந்த்ரஸத்தில் காட்டில்
மேலானதாயிருக்கும் ஶ்ரேயஸ்ஸாதநஶோகத்தில இலலையென்றும்
அர்த்தத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறார்கள்.

தாத்பர்யம்:— இப்படி இஶ்லோகத்தில் ப்ரதிபந்: என்கிற
பதத்தில் விவக்ஷிதமான விலக்ஷணஸாமர்த்யமுடைய ஶாஸ்த்ர
ஸாகரத்தில் அவகாஹித்தராயிருக்கும் ஜ்ஞாநஶக்திபூர்ணரான சி
லவதிகாரிகள் மோக்ஷார்த்தமாக வேதாந்தவிஹிதமான ஸமஸ்தோபா
ஸநத்தில் ப்ரவ்ருத்தராகிலும் அவ்வுபாஸநத்தை யதாஶக்தி
கைக்கொள்ள யோக்யமான ஜ்ஞாநஶக்திலேஶமுமில்லாதவராய் விஷய
சபலருமாயிருக்கும் நம்போலிகளுக்கு நிர்ஹேதுகாத்ருப்தமா
யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதவிஶேஷத்தாலே உபாயாந்தர ஸாத்யாநிஷ்டையாய்க்
கொண்டு அகிலஜநரக்ஷணதீக்ஷிதையான உன் திருவடிகளில் ந்யா
ஸாதிரூப ஶரணாகதியாநுஷ்டாநலக்ஷணமான ஸாத்தை ஸ்வீகரிக்
கையாகிற மோக்ஷார்த்தப்ரவணத்தில்காட்டில் வேறுபட்டதான
அநிஷ்டமவஸாநம் விருத்திநயத்திலும் நேரிடமாட்டாதென்கிற
அர்த்தத்தை பரஸ்பரவிலக்ஷணசித்ரதரஸாருபஸம்பந்தங்களான
பஹுதர சராசரபதார்த்தங்களுக்கு ஸ்ரஷ்டாவாய்க்கொண்டு ஸ்ரீ
ஶைலவாஸஸ்ஸைரனாயிருக்கும் ஸர்வஜநஸாக்ஷாத்காரவிஷயனுமபடி
திருமலையில் வாழாநிற்கிற ஸ்ரீநிவாஸனாலே ததாஶ்ரிதஸாஹ்ய ஸ்ரீ
ஶோத்ரபோசரவாரிதிதயீஶக்கரான மற்றொரு ஸ்ரீக்களுடைய
ஸஹகாராபேக்ஷாஸஹமற உன்னுடைய ப்ரஸாதவிஶேஷங்க
ளாகிற சித்ரமைவலோகன கஷிக்காவிஶேஷங்களாலே தந்

களுடைய ஹ்ருதயகமலத்திலெழுதப்பட்டிருக்கும் ஸர்வேச்வரனுடைய ஸர்வோபாயத்வஸர்வஸாக்ஷாத்காரதௌலக்ஷண்யவைலக்ஷண்யாதிவிசேஷமாகிற ஸர்வஜ்ஞானஸர்வசக்த்யாதிஸ்வரூபமான ஸ்வவைபவவிசேஷமுடையராயிருக்கும் யதிஸார்வபௌமாதிகளான நம் பூர்வாசார்யர்கள் தங்களுடைய அருளிச்செயல்களாலும் இன்றறுதியாகத் தங்களாலே ப்ரவர்த்தமான ஸம்ப்ரதாயபரம்பரையாலும் தங்களுடைய உபதேசாநுஷ்டாநங்களை யெதிர்பார்த்திருக்குமநந்யப்ரயோஜனரான நமக்கு ஸம்சயமறவெளியிடாநிற்கிறார்களென்றபடி.

தாத்பர்யம் ந: கதமிஹாநந்யஸாதநமிதி ஸம்ஜநிதம் ந ப்ரத்யய மின்றுமநுமிக்கலாம். அப்போது சகிஞ்சநரான வடியோர்கள் திறத்தில் உன்பக்கல் ஸாதநத்தில் காட்டில் வேருபட்ட வோருபாயத்தை லோகத்திலெங்குமுளதாகக் காட்டுகிறார்களில்லையென்றர்த்தமாம். இங்கு இவர்களுடைய பூர்வாசார்யவிசேஷத்தை ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வசக்தனுலெழுதப்பட்ட சித்ரவிசேஷமாக நிருபிக்கையாலே இப்பூர்வசித்ரத்தினுடைய ஸ்தைர்யமும் ஸர்வஜநசித்தாகர்ஷகமும் காட்டப்பட்டது. ௬

இப்படி உபாயாந்தரஸக்தரான வகிஞ்சனாதிகாரிகளுக்கு உன்னுடைய சரணாரவிந்தங்களில் ஸாத்யஸாதனவைலக்ஷண்யத்தை யொழிய ஸம்ஸாரஸாகரோத்தாரணோபாயம் மற்றில்லையென்று யதிஸார்வபௌமாதிகள் ஸித்தாந்தீகரித்தார்களென்றருளிச் செய்கிற ஸ்வபத்தாலே அவர்களுடைய வபிப்ராயாநுஸாரமாக தமக்கு ப்ராப்தமான ஸாத்யஸாதனநிஷ்டையை வ்யஞ்ஜிப்பித்து இனி இப்படி உன்திருவடிகளில் ந்யஸ்தஸமர்ப்பண வடியேனிடத்தில் ஸ தநலக்ஷணவைபவிக ஸ்ரீதயாஹ்ருதயகாரிவிசேஷணவிசேஷிதையான நீ ஸம்ஸாரவிஷவ்ருக்ஷஸமூலநிர்மூலந ஸமர்த்தமான உன்னுடைய கிருபாபரிவாஹத்தை ப்ரவர்ஷிப்பித்தருளுவாயென்று ப்ரார்த்திக்கிறார். ஸ்ரீதயாஹ்ருதயஸம்ப்ரதாயி ॥

௩௦ ॥ ஸ்ரீதயாஹ்ருதயே தயைகஸ்ருதி தகாரஸ்மிதே ஸம்ஸ்திதே யத்கவி

பூர்வோபபூர்வோபேக்ஷா விகதாஸ்துயஸ்யோத்தரார்த்தே । வ்ருக்ஷ

ஸ்ரீநிவாஸ ஸநாதந ஸ்ரீதேவி தேவி ஸ்ரீதேவி ஸர்வ ஸம்பத் ப்ரதாயினி
ஸர்வ ஸம்பத் ப்ரதாயினி ॥ ॥௰॥

பத: ஸ்ரீதேவி ப்ரதயே யுக்த விவேகயே ஸ்ரீநிவாஸ ஸ்ரீ தே- வேதஜ்ஞ ஸம்ஸ்தாநா- வ்ருஷ ஸ்ரீநிவாஸ ஸநாதநயே- ஸர்வ ஸம்பத்- தேவி- ஸர்வ- தேவி- ஸ்ரீ, ஸர்வ ஸம்பத் ப்ரதாயினி- ஸ்ரீ தேவி- தே ஸம்பத் ப்ரதாயினி ॥

பதார்த்த: ஸ்ரீதேவமான ஸ்வரூபமுடையவளாய் ஸாஸ்த்ர மறிந்தவர்களைப்போஷிக்குமவளாய் ஸ்வாமியைஜயித்தவர்க்கு ஸ்ரேயஸ்கரியாய் ஸாஸ்த்ரமறிந்தவரிடத்தில் பரப்பப்பட்ட தனக்குள்ள வேதநாக்ஷண ஸாரத்தையுடையவளாய் திருமலையிலிருக்கு மு ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு அபிமதையாய் ஸம்பத்ப்ரதாயியாய் ஸநாதநையாய் எல்லாராலும் கொண்டாடப்பட்டவளாயிருக்கும் தேவியே என்னிடத்தில் ஸம்ஸாரத்தினுடைய வேரையறுக்குமதாய் பெருதாயிருக்குமுன்னுடைய ப்ரஸாதத்தைவைக்கக்கடவாய் (அதாவது) ஏவக்கடவாய்.

தாத்பர்யம்:—தன்னுடைய ஸ்ரீநிவாஸனோடு ஸமமாக ஸர்வ வேதநர்திறத்திலும் ஸ்வதந்த்ரத்தையும் பொறுக்கமாட்டாமையாகிற ஸ்ரீதேவத்வமுடையவளாய் இப்படி அஸாதாரணமான தன்னுடைய ஸ்ரீதேவத்வம் ஸம்பந்தமாம்படி தேஹாதிரிக்தாத்மஜ்ஞாநமடியாக ஸாஸ்த்ரவேதவேதாந்தங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்குமவரை ஸ்வதந்த்ர ஸ்ரீநிவாஸதேவதாஸ்வீகாரஸ்ரீதேவதாஸ்ரீ ப்ரஸாதத்தாலே போஷிக்குமவளாய் அவ்வளவன்றிக்கே ஸ்ரீநிவாஸ ஸம்பத்ப்ரதாயி தீக்ஷித்தாலே ஸர்வ விஷய ஸாமர்த்யராயக்கொண்டு ஸர்வ ஸ்ரீநிவாஸதேவதா ஸ்ரீஸம்பந்த ஸ்ரீநிவாஸ ஸ்வதந்த்ரானவர்க்கு ஸர்வஸ்ரீநிவாஸ ஸ்ரீதேவதா ஸ்ரீநிவாஸ ஸ்ரேயஸ்கரியாய் இப்படி ஸ்ரீ தேவநாயகமாயிருக்கும ஸ்ரீநிவாஸ ஸ்ரீப்ரஸாதத்துக்கீடாக வேதநர்பக்கலவேங்கடேசங்களான வாகாரவிசேஷங்களை உக ப்ரதாநம்பண்ணுகையாகிற ஸ்ரீஸாரத்தைத் தன்னோடு ஸம்ப் ரேவஸ்வராயிருக்கும்ஸ்ரீநிவாஸநாதநமுடைய தன்ஸ்ரீதர்தலையிலேயிட்டு ஸ்ரீநிவாஸ ஸ்ரீ ஸர்வஸாரஸ்ரீ தாக்ஷாயணிலேவையாள ராஜபத்நியைப்போலே ஸ்வயம்ஸித்தியையாயிருக்குமவளாய (அதாவது)

முதலிலே ஸிஷ்டோபதேசத்தாலே ஸம்ஸாரநிர்வேதத்தைப் பிறப்பிக்கையும் இப்படி ஸம்ஸாரஜிஹாஸை பிறந்தவனுக்கு ப்ரா த்விஜ்ஞானாய ஸம்ஸாரநிர்வேதாஸிதேச்ச என்று விஹிதமான கட்டளையிலே பரவர்த்திமநம் ப்ரஸக்தமாம்போது அவனுக்கறிய வேண்டும் பரார்த்தாய தத்வாயாதிகளை யுள்ளபடி யறிவிக்கையும் இப்படி உபதிஷ்டவிஷயார்த்தாய்ளுப் ஜாதோக்ஷாவாய ப்ரவ்ருத்தனவளவிலும் ப்ராரப்த கர்மவைசித்ர்யாலே ஸம்பாவிதமாகும் விபரீதாசாரங்களை ஸர்வதோ ப்ரஸாவிதாரம் என்றருளிச்செய்தபடியே ஸாஸநப்ரகாரபேதங்களாலே பின்பநர்த்தமாகாதபடி பண்ணுகையும் அதிகாரபேதத்துக்கீடாக மார்க்க உபாயத்தோடு விகல்பிதமான ஸேவ்யோபாயத்தையும் தானே நேராக வநர்த்திக்க யோக்யதையில்லாத வதிகாரிதிறத்தில் அவனுடைய பௌஷ்கர்யமாக அவ்வுபாயத்தைத்தாங்களநுஷ்டிக்கையும் முதலான வியாபாரங்களை ஸதாசார்யதலையிலேறிட்டு ஸ்ரீ யோபாயஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தநாதிவிசிஷ்டவேஷத்தாலே பரகேஸ்ருதாநம் பண்ணுகையாகிற ஸ்வஸ்வாநுஷ்டாநத்தாலே ஸ்வரூபவித்தையாயிருக்குமவளாய் இப்படி வேதநாபக்களுள்ள ஸாநகேயாவிஷேஷங்களை வ்யாஜமாகக்கொண்டு தனனுடைய ஸர்வஸ்வதாநார்த்தமாக உக்ஷணஹ்ருதயராக வாநந்தமாக உத்தர விஷயார்த்தங்களை வஹிக்கைக்கநர்த்தமாக சேதநக்ஷேமம் பார்த்தாலே சராசர்யதிவ்யபோகத்தையிழந்து ஸ்வாதிபாஷினிதீரத்தில் ஸர்வாஸ்ரயதாரநனாயிருக்குமஹாயவிஷ்ணுதிநாயனான ஸ்ரீநிவாஸனுக்கபிமததேயாயக்கொண்டு அவன் பக்கல் நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யமுடையவளாய் இப்படி காருண்யபார்த ஷனிடத்தில விஸ்ரம்பஸ்வாதந்த்ர்யமுளளவளாய்க்கொண்டு தான் நினைத்தபடி ஸர்வருக்கும் ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதாநம் பண்ணுகையாலே நிரவத்யகாருண்யாதிகுணைதையாய் இப்படி பார்த்தஸாரப்ரதாநம் பண்ணுகிற ராகமன்றிக்கே (ஸ்ரீ) ரஹோவைபவ: என்று சொல்லப்பட்ட நிரவதிகஸௌந்தர்யாதிமானை திவ்யாத்மஸ்வரூப த்துக்கும் உபாயோபேயதசைகளிரண்டிலும் பக்ஷாநாதிக்ஷீரத்துக்குப்போலே ஸ்வாதயமடியாக ஸௌந்தர்யாதிரேகம் பிறக்கும்படி நிரதிசயரஸாநுபாவ்யமுடையவளாய் இப்படி நிரவத்ய

ஸாக்ஷாத்ப்ரத்யக்ஷ தேயமாய் ஸ்வபாவஸாக்ஷாத்காரத்தையுமாயிருக்
கையாலே ப்ரயோஜநாந்தரங்களோடே ஸாதநாந்தரங்களில ஸ்ப்ரு
ஹையும் ப்ரஸக்தியுமில்லாத பரமைகாந்திகளான உபாஸகரோடு ஸங்கத்வ
த்தாலுண்டாகக்கடவதன்றி ஸம்ஸாரவிச்சேதத்துக்கு ஹேதுவானதைப்போ
லே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான பகவத்கைங்கர்யத்துக்கு ப்ராப்யவிரோதி
யோடு வாசியற ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸாம்ஸாரிகமான ஸுகமும்
ஸம்பந்தமாகவும் ஸாதநமாய் விசேஷமாகவுமுபாதே
யமாயிருக்கும்படியாக ஸர்வராலும் கொண்டாடப்பட்ட
வருமாயிருக்கும் தன்னையே உன் திருவடிகளில விஷ்வக்ஸேநாதிகளா
னவர்களோடே ஸாயுஜ்யவாஸத்வத்தை ஸம்பாவித
ப்ரஸந்நமாய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரஸம்ப்ரதாயத்தோடே கூடின வுன்னு
டைய ஸதாப்ரஸாதத்தை ப்ராபிப்பிக்கக்கடவாய் உத்தரகாலா
வதியாக ஸர்வேச்வரனாக்ஷாத்கார நிரதிசயாநந்த ப்ரஸாதாதி
ஜந்தத்துக்கு யோக்யமாம்படி அடியேனை முறபட நிரவதிக
ஸாத்விகதோஷநிவ்ருத்திமானான உன்னுடைய கிங்கரஸமூஹத்
திலே முழுகப்பணணக்கடவாயென்றபடி.

தாத்பர்யம்— இங்கு ஸ்வதேஹஸம்பந்தத்தாலே
கர்மப்ரவாஹத்தினுடைய ஸம்பந்தம் தவிர்ந்ததுமாகிலும்
தேவயோகத்தினின்று ஸம்யோகத்திலிருக்கும் ஸம்ஸாரப்ரவாஹ
மபோலே ஸர்வேச்வரப்ரஸந்நனை பாகவதர்களிடத்தி
னின்று ஸந்நிஹிதனாயன வேதனபக்கல் ப்ரவஹிக்கும்
கர்மப்ரவாஹத்தினுடைய ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்த விசேஷாந
விச்சேதமுண்டான வாஸநாப்ரவாஹமுள்ளடங்காமையாலே
ஸஹஸ்ரம் என்கிற ஸந்தியாலே அப்ரவாஹத்துக்கு போககுலிடு
கிறார் ஸ்வதேஹஸம்பந்தம் என்கையாலே ஸம்ஸாரவிஷ
வ்ருக்ஷமூலமான தேவதாந்தரப்ரவாஹம் ஸம்ஸாரதோஷ
நிவர்த்தகமானவற்றையனுபவிக்கமானதென்று காட்டுகிறார். ஸ
ஞ்ஜீவயதி அநுபேதாந்த நஷ்டான் நீஹவதீ— வ்ருஷபஸேவாவசா
நுஸாரக்ஷேத்ரம் இதிஹாஸாதிகளில் பாகவதாத்யந்த ப்ராப்யந்தம்ப
ண்ணினாராகிலும் அநாதியவிஷயாநந்தஸம்பந்தமிதி। அநாஹம்ஸதத
ப்ரதர்ஜநஸ்ய ஸம்ஸாரம் ப்ரவிஷ்டாதி இதிஹாஸாதிகளில்சொலலும

க்ரமத்திலே தமக்குண்டாயிருக்கும் அதிசயத்தாலும் அந்தந்த ப்ரகரணங்களில் ப்ரதிபாதிதங்களாயிருக்கும் ந்யாயவிசேஷங்களுடைய ஸங்கரணார்த்தமாகவும் பாத:பாத: ப்ராயேண ப்ரயோகம் பண்ணுகிறாராகையாலே பௌநருக்த்யதோஷமில்லை. இங்கு த்ருஷ்டாந்தம் என்று திவ்யசேதநரக்ஷண ஸாதாரணகாரணமான திருமேனியில் ஸௌந்தர்யாதிகளையுடைய என்று தேஹாத்மவிவேகமடியாக ஸாம்ஸாரிகப்ரவ்ருத்தரான சேதநர்களுடைய ரக்ஷணமும் ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரமென்று ஸமஸ்தஸுகஸாதநமடியாக ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தராய்க்கொண்டு நிவ்ருத்திப்ரவ்ருத்தரான ஸாதகர்களுடைய ரக்ஷணமும் பாபவிநாசகத்வாதிகளென்று மோக்ஷப்ரதாநார்த்தமாக வேதாந்தத்திலே ப்ரதிபாதிதங்களான வாக்யங்களை தன்னுடைய பாரமார்த்திகஸ்வரூபமான ப்ரதிபாதகர்களை யிடையிட்டுண்டுபண்ணுகையும் த்ருஷ்டமிதி ஸாமாந்யதோ த்ருஷ்டமென்று இப்படி அநுமேய பராக்ரமப்ரகாரம்பண்ணும்போதைக்கு ஸர்வாபேக்ஷிதமாயிருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸன்பக்கல் ப்ரயோஜனமுள்ள வாத்ஸல்யமும் ஸௌசீல்யம் என்று இப்படி ஸமாபேக்ஷிதப்ரகாரமாயிருக்கையடியாக ஸௌஹார்த்தமான கல்யாணகுணங்களும் த்யாவாப்ருதிவி ஸௌலப்யத்தோடேகூட ஸாமாந்யத்தாலே ஸமாஸ்ரயணீயரான ஸர்வேச்வரனுக்குத் தன்னேற்றமான பராக்ரமப்ரகாரமும் ஸமஸ்தமென்று இப்படி பராக்ரமப்ரகாரங்களாலே ஸஹஜமான ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வசக்தித்வாதிகளும் அடைவே காட்டப்பட்டன. த்ருஷ்டமிதி என்கிறவிடத்தில் விஷயத்தை தேவதாவாசகமாகக்கொள்ளில் ஸமஸ்தரக்ஷகத்வத்தை வெளியிடப்பிக்கும் த்ருஷ்டாந்தம் என்கிற பதத்துக்கு ப்ரமாணமாக இதம் ஸாமாந்யதோத்ருஷ்ட ப்ரயோஜனாதிகளுடைய தேவர்களைமுன்னிட்டு அவாப்தஸமஸ்தகாமனான திவ்யசேதநனுடைய ரக்ஷணத்தை விவக்ஷிக்கிறதென்று கொள்ளவேணும். ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வசக்தித்வத்தையும் தேவஜாதீய பராகவும் அவர்களிடத்தில் விஸ்தாரிதமாயிருக்கும் ஜீவாத்மரக்ஷணஸாமர்த்தியத்தையுடையவன் என்றும் ஸ்வாமித்வம்சொல்லலாம். அப்போது ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கும் ருத்ராதிகளாகிற தேவ ஜாதீயரை

த்வாரமாகக்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரப்ரவேஶஸம்ரக்ஷணாதி லக்ஷணத்ருஷ்டிக்கு ஸாமாந்யாதிரூபங்களான விவிதஜீவரக்ஷாவ்யாபாரங்களை நடத்தாநிற்கிறாள் என்றபிப்ராயம் ஸூசிக்கும் ஸ்ருஷ்டிஸ்ஸம்ஹர்த்தா ச விஷ்ணுர்விஶிஷ்டாந் என்கிற ஶ்லோகங்களில் ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களிரண்டையும் ஸாகாரரூபமாகவிறே காரணகார்யமாகவருளிச்செய்தார் க்ஷீராப்திவிஷ்ணுலோகாதிகளில் வஸிக்கும் ஸமரானுடைய ஸந்நிதாநத்தில் ஸமுதாரோபணாத்யமாக ப்ரஹ்மாதிகள் பண்ணும் ப்ரார்த்தநாப்ரகாரங்களை ப்ரதிபாதிக்கும் பௌராணிகவாக்யங்களாலும் தேவதைகளுடைய ஜீவரக்ஷணோத்யமும் காட்டப்பட்டது. த்வம் ஹ்ரீ: பரமேஶ்வரீ என்கிறவிடத்தில் நிருபாதிகமான ஐஶ்வர்யத்தையுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் மற்றுள்ளாரை அடங்க ஈஶிதாக்களாக்ச்சொல்லும் ஶேஷாநந்தாநாம் ஶிதா: என்கிற உத்தரவாக்யஸ்வாரஸ்யத்தாலும் பரமேஶ்வரிக்கு நிருபாதிகஸர்வேஶ்வரத்வமும் தோன்றுமாப்போலே ஶ்ரீதேவியென்கிறவிடத்திலும் நிருபாதிகஶ்ரீத்வஸ்வாரஸ்யத்தாலும் ஸ்ரீநிவாஸாதியாகஸௌபாக்யவிஶேஷ்யவாசகத்வஸ்வாரஸ்யத்தாலும் ஸ்ரீநிவாஸதேவியினுடைய நிருபாதிகஸர்வஸமாநநீயத்வமும் ஸூசிக்கிறது. விஷ்ணோஶ்சாயாவிரிஶ்வரநுவா: இத்யாதிகளாலே ஶாஸ்த்ரவ்யவஸ்தாரித்வத்தாலுண்டாயிருக்கும் தேவஜாதீயருடைய வ்யவகாரக்ரமத்தைவிஶதீகரித்தருளினார் ஏகைகஶ: யதாவிஷ்ணோ ஜகத்பதேஶ்வரீ தேவதேவஸ்ய விஷ்ணோ: ஶ்ருத்யந்தரஸ்தரூபஜ்ஞா: ஏதவாவராயாஶேஷநயிக்ஷேஶ: தேயதா: ஸாஸ்வகாரணம் ஜீவிதா: யபாஸா இதிஹ்யாசவ்ய: ஏதம் வ்யாவ்யாநம் யதா ஶ்ருதாபிப்ராயகம் விவிதாநுஸந்தாஸம்ஶாக தயாஸி। நஹ்யேதாயாத்ரேஷயிக்ஷேஶஜோவ்யாஸாதயோவிஷயாநுஸந்தி யத்ராக்யப்ராணீரவம்ஶைஜ ஸ்வேஶஸ்ஸாத்யநிமித்யஜ யதிசாத்ருந்தாந்தரஸ்தரூபவிஜ்ஞாநம் தேஷாம்நப்ஸம்ஸம்பவதி நதஹிதஸவார்த்தம் ஶாஸ்த்ரார்த்தாநுஸவேஶ । தத்ஸாக்ஷாத்காரவிஷயஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸ்யஹ்ரோஷ்டீஷஹிஷ்டாவஶ்யம்ஸாவாக [ஸ-ஶு] ஐதரேஷாஜ்ஞாநாவஸ்யோ: இதியோஷிவரேர்வஸம்ஸாவிஷயஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸ்யஸம்ஹிதிநிரா க்ருதம் । ஏவமேவ ஸமவகவாதநாயண ப்ரவக்தஶாஸ்த்ரஶாஸ்த்ர

[illegible] ॥६॥

इति

श्रीरङ्गरामानुज[illegible]

[illegible]

[illegible] विरचितायां [illegible]

[illegible] श्रीदयाशतकस्तोत्रद्राविड

व्याख्यायां षष्ठदशकं सम्पूर्णम् (?)।

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः।

ஸ்ருஷ்டிப்ரகரணம் ।

॥ ௯ ॥ இப்படி ஸம்ஸார ஹேதுபூதங்களான அவித்யாகர்ம வாஸநாதிகளுடைய நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தியை ப்ராபிக்கைக்கு ஸாதநமாய் ப்ரளயாதி ஸமயங்களிலுண்டாகிறவைத் தோத்திக் கிடக்கு மவையுமாயிருந்துள்ள அவித்யாதிகளுடைய நிவர்த்தகம் நீர் நினைத்தபோது ஸாத்யமாம்படி யெங்கனேயென்றுண்டான ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார். ஏகார்ணவேதி।

ஏகார்ணவே ஸ்ரோதஸி ஸமயதேவதைஜதேவ நிவர்த்ய ஸர்வம் ஸாவித்ரம் ஸுதவித்யாவ்யபலம் । த்வமேவஸத்யா த்ருஷ்டிமத்வய ப்ரீயஸ வதிஷ்டாப ஸ்வதர்மாத் ஶிப்ரமாணஜிஜ்ஞா: ப்ரஸவஸி ॥ ௯ ॥

பதம்: ஹே த்வமேவ ஸத்யா த்ருஷ்டி ப்ரபிதவ்யர் ப்ரீயஸ வதிஷ்டாப ஸ்வதர்மாத் ஶிப்ரமாண ஜிஜ்ஞா:- ஸம் ஸர்வகோசக ஸமயதேவ தேஜஜதேவ:- ஏகார்ணவே:- நிவர்த்யம்- அவித்யாவ்யபலம்- ஸாவித்ரம்- ஸுதவர்த்தம். ப்ரஸவஸி-

பதார்த்த: த்வமேவ அப்படிப்பட்ட ஸேவாஸ்யமுள்ள ஶ்ரீ நிவாஸஸ்தாநத்திலுமிரண்டுபங்குகொண்ட பொருளிலுமிரண் டுபங்குள்ள தன்னுடையதான நிவஸேவையுடையவளாயிருக்கும் நீ எங்கும் ஒரேஜலமாயிருந்துள்ள ப்ரளயகாலத்தில் விதரணாவ ஶம்பண்ணும ஸேவமுள்ளனவாயிருக்கும் ஸமஸ்தங்களாலுமணை க்கக்கூடாததாயிருக்கும் அவித்யையென்று பேருடைய பலவா ஸநைய ஸர்வத்திலணைக்கஸமர்த்யையாகிறாய்.

தாத்பர்யம்: என்னுடைய கவிதையாகிற பத்மபாதவாஹிநீ யானது கநகாதிகாரணாந்வதர்ஶநமாய் நதீ நத தடாகாதிவிஷயமற எங்கும் ஸங்கோசகமாம்படி ப்ரயோகத்தில் ஸம்வர்த்தந வெளங்களாய்க்கொண்டு ஸ்வாபாவிகமின்னது நிரஸநீயமின்னது என்கிற ஹேதுமின்றி ஸர்வங்களுக்கும ப்ரதிகூலமபாத ம்பண்ணுகிற்கும் விதண்டாவாதியைப்போலே ரக்ஷ்யஸ்தமின்ன தென்றும் நாஶ்யஸ்தமின்னதென்றும் விஷாமமற ஸர்வஸர்வ விநாஶநப்ரவ்ருத்தங்களான ஸ்தஸம்பந்தங்களாலும் நஶிப்பிக்க ஶக்யமலலாததாயிருநதபோதிலும கவிம்யநமாயிருக்கையடியாக ஒன்றுகூடிய ஸ்தவஸம்தங்களாலும் நஶிப்பிககக்கூடாததான ப்ரஸித்தபத்மபாதவாஹிநீயானது பாக்ஷாவதாரிஜேயங்களுடைய வ்ருஷிஜங்களாலே ப்ரஶாந்தாகிறப்போலே (ஶ்ருதி) ஸந்த்யஜ்ஞாந சரணாம்ப்ருஹ கராம்ப்ருஹவதநாம்ப்ருஹ என்று கவிதிநாதநாதமாக ஶ்ரேயஸ்கரணமாயிருக்கும் ஶ்ரீநிவாஸதிவ்யஸ்வரூபத்திலும் ஸ்வர்ணமாயிருக்கும் பதாரவிந்தத்திலும் ஸ்வர்ணமான (அதாவது) திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தில் காட்டில் அதர்மமர்ணமான தனனுடைய ஶக்தி வலையுள்ளவளாயிருக்கும தயாப்ரவாஹரூபவெயானவுன்னுடைய ப்ரவாஹத்தாலே ப்ரஶாந்தமாகத்தக்கதாகையால் இப்படி உன்னுலே ஸ்வநாயாஸநிரஸநீயங்களான என்னுடைய கவிதாதிகளை பரிபூர்ணத்தில் நிரஸித்து அடியேனை பரிஶுத்தபாதபத்ம ஷாயத்துகைகக்கடவாயென்றபடி.

விவரணம் இங்கு கவிதாஶப்தமானது கவிதாகர்ப்பஸம்ஜ்ஞாதா என்று சொல்லுகிறபடியே கர்ப்பம். ஆயுர்த்திகாதிதாபஹேதுவாய்க்கொண்டு பேக்ஷஜ்ஞாநவிரோதியாய ஸ்வரூபநாஶகமுமாயிருக்கையடியாக இவ்வவிதையை ஸ்வாஶ்ரயஹேதுகஸம்பந்தஜ்வாநப்ரவீணமான பத்மபாதவாஹிநீயாகரூபித்தார். இஶ்வதத்தைகஜ்ஞாநபரமாகக்கொள்ளும்போது கர்ப்பாரகமான தாபஹேதுக்கத்தை ரூபணநிமித்தமாகக கொள்ளவேணும். உக்கூடதாபஹேதுகாகாரத்தாலே தம்முடைய கவிதையை முதலிலே பத்மபாதவாஹிநீயாக வர்ணித்து கஷ்டஸாதநத்தாலே அதினுடைய ஜம்மிவர்த்தநத்தைகையை நினைத்து பத்மபாதவாஹிநீத்வத்தை வி

ஶேஷாகாரமைஶ்வர்யமான பாரதந்த்ர்யத்தாலே ஸம்ஸாரிகளுக்குங்
களான ஸத்த்வஸத்த்ரங்களாலும் ஶமிப்பிக்க ஶக்யமல்லாமலிருக்
கும் தன்மையை திக்ஷிப்த்து பக்ஷபாதஜாதி தேவஸ்யாநீயை
யாயிருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸகாருணையினுடைய விஶ்வம்பரப்ரவா
ஹமொன்றாலே ஶாஸ்த்ரமாம் ப்ரகாரத்தை ஸித்தாந்தீகரித்தார். கா
ருணைகதேஶத்தை திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கு நாலுபங்குகொண்
ட ஓர் திவலையாகவருளிச்செய்கையாலே காருணையினுடைய த
ஹாப்ரவாஹதாரூபேண தஹிவ்யஞ்ஜிதம். விஶுத்தஸ்வமான திவ்யாத்
ஸ்வரூபத்துக்குமேல்பட்ட பரிமாணமுள்ள பதார்த்தம் துர்லப
மாயிருக்கையடியாக ஸ்வரூப அநுரூபர்ணாதிகள் துர்லபதரங்க
ளாயிருந்தும் ப்ரஹ்மஸ்வரூபேண ரூபேணாஷ்டயந்த்ராதவயி
காதிஶயம் வைஶேஷிகவைலக்ஷண்யம்—என்றருளிச்செய்தபடியே ஸ்வ
ரூபத்துக்குள்ள வைபவம் காருணைக்குமுண்டென்றுமம்சத்
தை அங்கீகரிக்கைக்காகவும் காருணைக்கு ஸ்வரூபத்தில் யாவதாஶ்ர
ஸம்பந்தத்தைக் காட்டுகைக்காகவும் ஸ்வரூப அநுரூப பதா
ர்த்தாதிகளைத் தம்பண்ணியருளினார். வைஶ்வரூப்யபதத்தில் ஸ்வரூ
ணதேவ வைஶ்வரூப்யம் என்று ஸ்வாதேஶ்யஷுத்ரு த்வயத்தைக் விவக்ஷிக்
கவேணும். ப்ரஹ்மவஶி என்கையாலே கவிதார்த்தப்ரஶ்ரதபுரா
தரக்ஷமும் தத்தாதுஸ்ரிதத்ராதி விஶேஷணத்தாலே தாதுஶஶக்தத்த
திவர்ணாஹசுமான வைலக்ஷண்யவிஶேஷமும் ஸ்ரீநிவாஸக்ருபா ரூ
பதாவோபயுக்தமான ஸம்பந்தஜ்ஞக்ருபாஶபத்தாலே வைதத ர
க்ஷணத்திலுள்ள ஸ்வாரஸிகப்ராஷ்டியும் காட்டப்பட்டன க்ஷம
தமானது பூர்வோத்தரபதங்களாலே ப்ரகாஶிதங்களான வ
ர்ணங்களைபடங்க ஸங்க்ரஹித்துக்கொண்டு நாயகமணிபோலேவி
ளங்காநிற்கிறது. ஆகவிந்த தம்முடைய வசாயஹ்ருதயஸாதிப
ந்தமாக தம்முடைய ரக்ஷணத்தில் தயாதேவிக்குண்டான ஶம்கை
யினுடைய பரிஹாரார்த்தமாக ப்ரவர்த்தமான ஸப்தகாதை எ
ன்கிற ஶ்லோகத்தில் ஸ்வேஷ்டார்த்தஜ்ஞனான ஸ்ரீநிவாஸனுடைய க
ருணாப்ரவாஹத்தையருளிச்செய்கையாலே அர்த்தஸித்தமான
தயையினுடைய நிரதிஶய வைபவத்தை இஶ்லோகத்தாலே வி
ஶதீகரித்தாராய்த்து. ॥ ௧ ॥

கூ) இப்படி திவ்யாவிர்ப்பாவபாதமநப்ரபாதகப்ரகாசமான தயாதேவியைத்தை யநுஸந்தித்தார் கீழ் இனி நானிப்படிப்பட்ட தௌர்ப்பல்யமுடையவளாயிருந்தாலும் உம்முடைய வ்யாதிகளின் ஸந்தாநத்தாலே ப்ரதிபந்தமான வென்னுடைய ஸம்ஸார ஸமுத்ரமுடனிடத்தில் ப்ரவர்த்திக்கும்படி ஸாக்ஷாத்தான வ்யாஸநத்தை நீ ரக்ஷிக்கவேண்டாவோ அப்படியில்லையாகில் ஸர்வதாஸாமாந்யான வெனக்கு தேவசூப்ராஸாந்நியாதேர என்றுண்டான தயாதேவிமேதொப தமமுடைய வயிகாராநு ரூபமேயான ப்ராவிர்ப்பாவஷ்டிதையினுடைய ப்ரத்யக்ஷத்வத்தாலே பரிஹரிக்கக்கோலி இப்படி ஒரு ஸம்விதோஷாயோகா ஸாக்ஷிஹிதமான நாராயணத்தை ஸமாஸநமாக பரிக்ருஜித்து யதாயிகாரம் ஸமாநதொபாயத்தில் ப்ரவர்த்திக்கும் ப்ரகாரத்தை ஸதந்தாநத்தாலே ஸமர்த்தணமாக்குகிறார். விவித்தத்ருஷ்டி

௨௬ ॥ விவிக்தாதேதாஷே விஷமபரிணாமேஷ விஷயே
ப்ரபத்யா ப்ராஹாரப்ராதிபக்ஷபாக ப்ரதிகி
தா: । ஸதஸ்ரா நாராயண ஸிவரிகுஷ்கரா
ணகிரணஸேதஹாதந்ரபதிலகதீகிரஜஹதி ॥ உ ॥

பத: ஹ்ருதயே - விவிக்தாதேதாஷேவிஷமபரிணாமேஷ விஷயே - ப்ரபத்யா ப்ராஹாரப்ராதிபக்ஷபாகப்ரதிதா: - கேசஸதஹா ஷ: ஹநாராயணஸிவரிகுஷ்கரணோ-கரம் - ஸதஷ:- கிரணஸேதஹாஹஸ்ஷ:- ந்ரபதிலகதீகிரஜஹதி—

பதார்த்த: விக்ஷமானது யநயாந்யாம்ஹாராதிஸேஷத்ர பர்த்ரா தி த்ருக்ஷேத்ரஸம்ஸாதிநஸ்ஸ யோஜநமாஸநமெஜ்ஞயாகிற விஷயவிசி னுடையஸிம்ஹநத்தாலே விஷமமாயிருந்தவளவிலும் தர்ஸயமா யிருக்கும ப்ரத்யாஹாரம்முதலியதாகிற பரபாகத்தினின்று ஸ யமுள்ளவராயிருக்கும் சில ஸஹாநஸாவர்கள் நாராயணாலத் தினுடைய கொடிமுடியிலிருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய தயை யே உன்னை வணங்காநிற்குமவராய் உன்னுடைய தேஹத்தை

னீக்கினவராயுங்கொண்டு ராஜஸூய ஸாம்ராஜ்யத்தை விடாதேயிருக்கி றார்கள்.

தாத்பர்யம்:—ப்ரத்யக்ஷஸமானமாயக்கொண்டு விஸ்தார ஶாஸ்த்ரஸாரமாயிருக்கும் ப்ரயோஜநாநுஸந்தேயாகிற வி ஶாலியென்ன அதடியாக ஸம்ஸாரிகளான க்ஷேத்ரஜ்ஞா ந்ருபதிகளென்ன இவைகளுடைய நிஷ்க்ருஷ்டநிவ்ருத்தியாலே பரிஶு ஷ்சித்தராயிருந்தும சில ஶாஸ்த்ரமவதர்கள் ஸஹஸ்ரதாமாவ்ய காயக்லேஶப்ரயாஸ்யகர்மயோகாதிவசனமாய் யதநியதாத்ருஷ்டா மநோயத்ருமுடையதுமாய்க்கொண்டு த்யாஸ்யயாயிருக்கையடியா க ஶாஸ்த்ரம்போலே ஶாஸ்த்ரஶாஸ்த்ரவாயிருக்கும் ஸக்தியோ மாநுஷாந்தத்தினின்றும் மிகவும் ஶக்தியுள்ளவராய அதடியாக ஸ்ரீ நிவாஸஸௌலப்யாதிகளையாய்க்கொண்டு ஸகிஞ்சநஜநரக்ஷணதீக்ஷிதைத யாயிருக்குமுன்னுடைய சரணாரவிந்தங்களில் விந்யஸ்தாத்மரக்ஷா பரராய் இப்படி ஶுத்தஸத்வமார்க்கமடியற்றவராயிருந்தும தங் களுக்கு ஸர்வேஶ்வரமாக வஶ்யமம நேரிடுங்கால் ராஜஸூய த்வாராயத்தாலே வைதிகப்ரஸாதாவஸரமென்பதை யாசோசித்து ஸாவர்ணஸார்வபௌமனை ராஜசூடாமணிப் போலே உபயவிபூதிநாதனை ஶ்ரிய:பதித்வமஹிதமாயிருக் கும் ஶரணத்திலோரடிவைக்கவும் நடுங்கினவராய் அதடியாக [ஸ்ரீ] விஹிதகர்மஶ்ரேயஸ்கராக என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸம மான வர்ணாஶ்ரமதர்மாநுஷ்டானபரப்ரயோஜநகேஷு ரக்ஷகராய் அந்த ராஜசூடாமணிபோல விஶ்வஸிம்ஹாஸநாயி ஷேகணத்துக்குப்பூமுடிசூட்டியிருக்குமாப்போலே தாங்களும் உபயவிபூதிநாதனை ஸர்வேஶ்வரனுடைய நாமஸங்கீர்த்தநாபி ஷேகணத்துக்குப்பூமுடிசூட்டியிருக்குமவராய்க்கொண்டு ஸம்ரி த்தராக வாழாநிற்கிறார்கள் என்றபடி.

விவரணம்—ஆகவிங்கு ஸம்ஸாரஸாகரதாரணாயமாக வே தாந்தவிஹிதமான ப்ரபத்யுபாயத்தில் ஶக்தியற்றவனாயிருந்தாலும நி ர்வ்யாஜக்ருபாநாதபரதந்த்ரஸாரத்தாலே யதோக்தகாரகமோக்ஷ நயா ஶ்ரயணாஸம்ஸ்பர்ஶநதே! ஶரணாகதஸம்ரக்ஷணநயோபேதநஸஹ்

த:। ப்ரபத்தேஸ்ஸாங்காயா யதோசிதாநாம் தத்பூர்வதயா:। தஸ்மாத்தஸ்யா
ஸ்தத்த்வஜ்ஞாநேநைவ ஸித்தி:। ஸாங்காத்ததஸ்தஸ்மாத்தேவ ஸாய்ஜ்
யோபாயம் ப்ரபத்தி: என்று த்ரயீஸாரமர்த்தகதீர்ப்ப்ரஸாத
ஸங்க்ஷேபஸாயநஸ்தாநத்திலே விஹிதமாய்க்கொண்டு ஸாங்கத்வஸ்வீகார
ஸாத்யமாயிருக்கும் ஸ்வதந்த்ரப்ரபதநாநுஷ்டாநத்தாலே க்ருதக்ரு
த்யனாயிருக்குமடியேனை ஸமஸ்தஸம்ஸாரமான வுன்னுடைய ஸம்ஸா
ப்ரவாஹத்திலே நிஸ்தரணம்படி பண்ணியருள்வாயென்று பாவ
ம் ஸித்தித்தது. விவக்ஷிதார்த்தியான ப்ரபத்த்யப்ரஸாதத்தா
லே உபாஸநாநுஷ்டாநாநுகூல்யயோக்யதாவிசேஷமும் தத்த்வ
ஸாமர்த்தாலே எத்தனையேனுமயிகாரமுளளவர்க்கும் ப்ரபத்தி
ஸாதநவ்ருத்தியடியாக தத்துக்காநுஷ்டாநமாம்படி ஸக்தியொமத்து
க்குள்ளதத்க்ஷணஸ்ரக்ஷணமும் காட்டப்பட்டது. உத்தரார்த்தப்ரபத்திஸாம
த்தாலே ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநாநுயாயியான தமக்குள்ள ஸ்வதந்த்ர
ப்ரபதநாநுஷ்டாநமும் தத்த்வஸாமத்தாலே கநிஷ்டப்ரபத
நனை யயிகாரிக்கு ப்ராரப்தவசத்தாலே ஸம்பாவிதங்களான
பாஹ்யப்ரவர்த்தாவங்கள் ராஜஸதாமஸாஸ்யத்தாலே
ப்ரமாதத்தாலாவது ப்ராந:ப்ரபந்தத்தாலாவது க்ருதங்களாக
த்தக்கதாகையாலே அதடியாகவுமடியேனை யங்கீகரிக்கையிலுன
க்கு ஸங்கோசவடுக்காதென்கிற பாவமும் ஸூசிதமாகிறது. ந
ராயணஸ்ஸ்வாமிகருணாகரனே என்கிறவிடத்தில் நாராயணாதமு
த்திலிருக்கும் ஸத்வநிஷ்டனானுடைய கருணையேயென்றும் விவ
க்ஷிக்கலாம். அப்போது கருணாவத்ஸ்ஸூதிகருணா: என்று வ்ருத்
தியாகக்கடவது கருணமென்பது சய:விஜ்ஞவிசேஷம்.

த்விதீயஸ்லோகே ப்ராப்யப்ராப்த்யுபாயப்ராப்தத்வாதிகம் ஸங்க்ஷிப்ய
பஸ வ்யாக்யாதம் । தத்ர ஸத்த்வாதத்ருத்யாவிஷ்டவ்யாஸங்காகா
ரோத்திஷ்டிதம் உபாயாஜ்ஞஸ்ய ஸமவர்த்தாதத்ருத்யாபிதஸ்வதந்த்ரஸ
ஸ்ராய தஸ்ய ஸீதா ஜத்ராஹ— ப்ராப்யப்ராப்தாஹாரோத்ராதிநா ।
ப்ராப்த: ஸமவர்த்தாதத்ருத்யப்ரதிஷ்ட: । ப்ரத்யாஹாரப்ரஸ்ஸ்திரேவ
ப்ராப்யாக்: ஸாதத்யவிஜ்ஞாதத்ஸஹஸ்ர: தாத்ருசப்ராப்யா
கார: ப்ரசகிதா: ததோ ஸீதா: பரமயிதா ஜத்யம்: । சகிதம் ஸ
யஸம்ஸ்ரவே ஜதிதேஷ்வஜ்ஞாநகா: । ப்ராப்யாகாரத்வமேவ ந ய

[illegible]

[illegible]

ஷிதா ஶக்தியோர்மதஸ்ய நிருக்தஸ்வரூபவிரோதபரிஹாரஸ்ய ச । [illegible]
[illegible] ஸ்வபாத்ரம் [illegible] விவக்ஷாயாம் [illegible]
பாதகத்வம் [illegible] । [illegible]
நாராயணஸ்யைவ ஸர்வேஶ்வரத்வே [illegible] பாதகத்வே
ந [illegible] தத்த்வம் விஹாய நாராயணஸ்யைவ ஸர்வேஶ்வரத்வே [illegible]
[illegible] । [illegible] பாதகத்வ [illegible]
[illegible] ஶக்தியோர்மதஸ்ய ஸ்வரூபவிரோதே [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible] ஶக்தியோர்மதஸ்ய ஸ்வரூபவிரோ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ஶக்தி
யோர்மதஸ்ய [illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ஸ்வரூபவிரோத [illegible]
[illegible] । [illegible] ।
[illegible]
[illegible] । [illegible] ஶக்தி
யோர்மதஸ்ய [illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] ஶக்தியோர்மத [illegible]
[illegible] । [illegible] ।

[illegible]

श्रीकारस्य विशेषणाय भगवच्छब्दस्य प्रतियोगिकं बोधनाय सिद्धोपायत्वव्यपदेशो न युज्यत इति । तत्र विचार्यते । भगवन्निष्ठोपायनिषेधं कुर्वतां किं विशेषणायान्यनिषेधपरं विवक्षितः उत साध्योपायान्तरनिषेधः । नाद्यः । सर्वापेक्षितविशेषाय न दोषप्रसङ्गात् । द्वितीयः । भगवतोऽपि साध्योपायताप्रसङ्गात् । चेतनातिरिक्तब्रह्मणानपेक्षणीया इत्यादौ चेतनादौ ब्रह्मणस्य ... भगवन्निष्ठसाध्योपायो नाङ्गीक्रियते इत्युक्ते भगवत्यपि साध्योपायताप्रतीतेः स्वामिकृपा स्यात् । न च भगवन्निष्ठसिद्धोपायसाधनत्वबोधकत्वेन निषिध्यते । इष्टत्वं भगवत्युपायत्वप्रतिपादकस्य विशेषाय सम्भवति निरपेक्षसाधनत्वविशिष्टस्य सम्भव इति चेन्न । भगवन्निष्ठरक्षकत्वायाङ्गीकारेण रक्षकस्य चेतनव्यापारनिरपेक्षभगवदेककारणकत्वाङ्गीकारे ज्ञानशक्त्यादिगुणविशिष्टस्य भगवतो रक्षकत्वविशिष्टेन सहचेतनानापेक्षा संसारनाशस्य सम्भवः । सामर्थ्यस्य कार्यसमर्थव्याप्तत्वात् । भवति चेतनव्यापारनिरपेक्षस्य भगवतः सकलफलस्य रक्षकत्वसामर्थ्यम् । किञ्च चेतनस्य यथा निरपेक्षस्य संसारनाशकस्य भगवतः सम्बन्धे तत्र तस्य संसारस्य उत्पत्तिप्रसङ्गात् संसारसम्बन्धस्य संसारस्य सम्भवः । अत एव साध्योपायस्य साधनत्वविशिष्टस्य विशेषेण भगवतो रक्षकत्वाय स्वीकर्तव्यतां तात्पर्यस्य साधनानां प्रवृत्तिं संसारनाशकत्वव्याप्तिसिद्धेः सम्भवति स्वापेक्षा रक्षकत्वं संसारनाशस्य सम्भवस्य वा संसारसम्बन्धानुपपत्तिप्रसङ्गस्य वा न सम्भवः । वस्तुतस्तु विशेषायाश्रीकारान्तरव्यापारविशेषाभावविशिष्टं विशेषेण भगवत उपायत्वाङ्गीकार इति तात्पर्याकारसम्भवात् प्रवृत्तिं केवलस्य भगवतस्संसारनाशकत्वायोगात् न प्रवृत्तिरिति वाच्यम् । किं भगवतोऽपि रक्षकत्वाय न

[illegible]

[illegible]

கூபிஹ விபீயதடகி ஹி ஹவத்ஸிபாஞ: । ஐத்ஃதநஸய்ாதம் ஸ்வயம்ப்ர
யோஜநதீதி சேத் । தஸ்ய ஈரம்ப்ராபதிதயர விபாதசதஸ்வப்தி: ।
ஏரம்திதர்ாதஸம்யாதமதாயா: ஸ்வயம்ப்ரயோஜநதாயாஸ்ரோதேஹகஸ
ஐயிமத்யகேஷ தஜ்ஞாவயதாய அஜ்ஞாதஜ்ஞாவதாதகோஞ்யம் விபி: ப்ர
வர்த்த ஐதிசேத் । பாதகஸ்தஸ்ம் தாராயணபரோ ஹவேதி வா
க்யஸ்ராஸ்யஹம்மப்ரஸம்மாத் । அத்ர ஸீதஸ்தஸ்த்ஹிஸந்நியன வவேஸ
த்யாதிவிவ பாதகவிஷ்க்ஷிகாதஸ்ய பாதகவிதத்வதாயத்வயா நா
ராயணபரகூதகவ்யாபாரவிசேஷாதஷ்டாதவியாதம் ஹி வாக்ய
ஸ்ரஸ்யாதிவமத்யதே । நந ஸீதஸ்தஸ்த்ஹிஸந்நியன வவேத்யாதிஷ
ஸீதவிஷ்க்த்யத்த்ஹிஸந்நியிவாஸவேஸ்வதாத்ர பாதகவிஷ்க்த்யத்ம் நா
ராயணபரகூவியாதம் । அவி த கணகவஹவபாத திரதிகாத
திஸ்ாயாத திசேதாதாத தாமதாத ஸ்தஸ்ம் திக்ஷ்ணகம் ஹாயோதி
கூஜவைஷ்வாநிஷ்டம் ஸதத்வயம் தாமத்தநஸெதந்தஹன யதா
தி:வகாதாமத்விசேஷமததஸ்தம் ப்ரதி ஸவகாதாமதாஞதமத
வியாதம், தத்ர வஹநதராத்வயகாயக்ஷேஸாயகதாமகாத
க்ஷப்ர யாணாதிதவதத்நீயாத ஸ்வரூபதாஸதயா ஸ்வரூபவிர
ஜாத அத ஸவ ஹஹகேதம் ப்ரத்யக்ஷாவஹகேஷ பாதகஸ்ஸ்வவா
அ்யாத உபாயாஞராத விஜேஷி யதி । ஏரம்திஸகாயக்ஷேஸ்ராஹி
விரஹிதஸ்ர வாகரதஹம் நாராயணபரகூததிசேதேவ வா
க்யதாத்ஸ்பதி சேத் । தயாவீ தி:வகாதாமதாஞதமதநஸ்தாய
மஞவ்வத்தநப்ராஜிம் ப்ரதி ஸவகாதாமதாஞவியாதவத அதா
வீ உபாஸநஸ்தாய நாராயணபரகூததேகாபாயாஞவியாத
தேவ ஸ்வரஸதயா ப்ரதீயத ஐதி தாத்ர ஸ்வயம்ப்ரயோஜநாயத்விசே
ஷஜ்ஞாவதாதகஸ்ய அஜ்ஞாதஜ்ஞாவதவிபெய: ப்ர
ஸம்சோடி । அத ஸவ ம் நாராயணபரா
ஹவேத்யஸ்ய சேதநக்ஷிஸாசேஸ்யாபாயவிசேஷவியாதவாததாம்ஸீ
காரவயம்ஹாவாத அஸ்ய வாக்யஸ்ய அதித்தஹிப்ராயகதாதஹிஸ
ஸய தடாதமாணய்ாய பாதகஸ்த ஐத்த்ர பாதகஸ்ஸ்வஸ்ய உ
பாஸநபரகூவணத்தம் உபாஸநஸ்ய ஸ்வரக்ஷணாயத்வ்யாபாரரூ
பசேஷஸ்வரூபவிரஜதயா பாதககூஸதத்தஷ தத்ஸ்ஹிதமோ

[illegible]

அத்வைதாபத்தேஶ்ச ஸாயுஜ்யரூபபுருஷார்த்தாஸம்பவாச்ச । நாரா
யணாந்யஸாயுஜ்யே ப்ரமாணாபாவம் க்ருதிம் விஹாயாந்யத்ரைவ நித்யமேவ நா
ராயணேऽபி ஸாயுஜ்யதாப்ரதீதிப்ரஸங்காத் । ஸாயுஜ்யரூபாயாஶ்
ச நாராயணாத் ஸம்பந்தே ப்ரயோஜநாபாவாச்ச । அதஶ்
ஸ்வீகாரேऽபி வஸ்துதோ நாராயணாதிரிக்தம் கைவல்யம் ஸா
த்யம் யச் சதுர்த்தம் த்ரைவர்ணிகம் ப்ரயத்நம் விஹாய நாராயணஸாரூ
ப்யமேவ ப்ராப்யத்வாத் ஸ்வேச்சயைவ தாத்ருஶஸ்ய வர்ணநீ
யதயா நாராயணப்ராப்த்யாதிஸ்வரூபஸ்ய நிவ்ருத்திரேவ ஸேயம் ।
யதி நாராயணப்ராப்திரூபப்ரவ்ருத்திஸாதநநிவ்ருத்தி விவக்ஷிதா ஸ்யாத் ।
ததா விஶேஷ்யஸாதநம் ஸதேவ வக்தவ்யம் । ந து விஶேஷ்யாந்யஸாத
நம் இதி । கிஞ்ச ஸதர்ஹதீக்ஷ்யா நாராயணப்ராப்தேரேவ
ப்ராக்தநநிரபேக்ஷஸ்ய ப்ரவ்ருத்திஸாதநநிவ்ருத்திரேவாயக்ஷராணி வி
ஶேஷ்யஸாதநம் இத்யப்யுக்தமேவ । கிஞ்ச நாராயணப்ராப்தே
ர்த்ருத்வம் நாராயணேநைவாயக்ஷராணாம் ஸம்யோஜநாதிரூபவிஶிஷ்டாய
தாவிஶிஷ்டம் ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திஸ்த்ரம் விஷயதயா விவக்ஷிதம் உத கே
வலம் ததிதி விசாரணீயம் । நாத்ய: விஶிஷ்டஸ்யைவோபாயஸ்ய நா
ராயணேநைவோபாயாநாம் ஸம்யோஜநஸ்யாபி விஷயாங்கீகாராவ
ஶ்யம் பாவேந தஸ்ய ப்ரவ்ருத்திரூபதயா தத்விஶிஷ்டாயா: ப்ரவ்ருத்தி
ஸாதநநிவ்ருத்தேர்விஷயாநந்வயாத் । ந த்விதீயோऽபி விஷய
நாராயணேநைவோபாயாநாம் ஸம்யோஜநாதிரிக்தம் ப்ரவ்ருத்திஸாதந
மேவ நிவர்த்தநீயதயா விஷயமிதி சேத் । தர்ஹி நிவர்த்தநீயகோ
டாவநந்தப்ரவிஷ்டஸ்ய ப்ரவ்ருத்திரூபஸ்ய நாராயணேநைவோபாய
ஸாதநஸம்யோஜநஸ்ய உபாஸநகமேவ ஸ்வகர்ஷணாயத்தஸ்ய ஸா
தநரூபஸ்ய ஸ்வரூபஸம்பாதநக்ஷமத்வாய ஶாஸ்த்ரவிஹிதஸ்யைவ கர்த்ருத்வம்
நம் பாதகரூபஸ்வரூபஸம்ஜநநீயமிதி ஸக்தயோரதர்ஶஸ்ய விஶிஷ்ட
பாதகஸ்வரூபஸ்யைவ ஸாதநத்வஸ்ய ஸத்ரூபமேவ ஸ்யாத் । ந த்விதீ
ய: । ஸாதநஞ்சாயம் த்ரிவிதம் ஸர்வஸாயுஜ்யநிஷ்ட ப்ரவ்ருத்திரூப
ஸ்வரூபநிஷ்ட ப்ரவ்ருத்திஸாதநஸ்ய பாதகஸ்ய ஸாதநக்ஷமாயாம் ஜா
தாயாம் தம் ப்ரதி ஶேஷஸ்வாயத்தஸாதநஸ்வரூபாபாவவிஶேஷவிஷயாத
மேவேதி யுக்ததயா தத்விஷய நிரபேக்ஷகஸ்ய ப்ரவ்ருத்திஸாதந

[illegible]

[illegible] ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திரூப [illegible]
[illegible] வ்யக்திரூப [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] நிவ்ருத்தி [illegible]
[illegible] நாராயண [illegible]
[illegible] நிவ்ருத்தி [illegible] நாராயண [illegible]
[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] நாராயண
[illegible] நாராயண [illegible]
[illegible] ப்ரவ்ருத்தி [illegible] நிவ்ருத்தி [illegible]
[illegible] நாராயண [illegible]
[illegible]
[illegible] நாராயண [illegible]
[illegible] நிவ்ருத்தி [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]

நைவ ஸம்ஸாரஹேதுபூதபாதகநிவ்ருத்திரிதி ந நிவர்த்யம் ப்ரக்ரு-
த மூதிமேவ । தஸ்ய யதாப்ரமாணம் ஶுத்தகர்மஸ்வேவ ஸம்கல்ப ஆ-
த்வாத் ப்ராயஶ்சித்தஸ்ய நாராயணபரப்ரஹ்மஸ்வ ஶுத்தகர்மஸ்வேவ ஸம்கல்பாத்வ
[illegible] பாதகஸகல [illegible]
நவிஶேஷபரத்வேந [illegible] ஸகல [illegible]
ஸந்தாநஜாத [illegible] வ்ருத்திஜாத நிவ்ருத்திபரத்வம் ந [illegible]
ஸம்பவதி । ஏவஞ்ச நாராயணபரப்ரஹ்மஸ்ய யதாஶாஸ்த்ரம் ஸம்பவத: [illegible]
[illegible]
[illegible] பாதகஸ்ய [illegible] பாதகஸம்பந்தஸ்ய [illegible]
[illegible]
[illegible] பாதகஸம்பந்தேப்யஸ் [illegible]
[illegible] விஷம் । [illegible]
[illegible]
[illegible] ஸம்பவதீதி [illegible] ।
[illegible]
[illegible] [ஸ்மு] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஃஷா ஹாரஸ்ரவணத்வ ஸூத்ர விதத்வத்வம் தத்த்வ வாயாநாஹ்ஷாந
ஸந்நிவிஹாத்கரயாத்மதிக தாஷஸ யாம ஹமவகவாரதம் தத்வு யோ
ஜ்யாம தத்த்வவாய ஷுர ஒந ஹமவகவு வஷநலெஸ்ய கதவ்ய
தவவிதத்யாஹிவு யகஸூரத்தஸ்ஷம்க்ஷே: ஹவஷஹிதஸதந்ர தோக்ஷா
யஹமவகவுவஷ்நமத்லஷவள விதர்வு ஷஸநதவெத தாஷ
ஸஹத்யோஷர ஷஷவா நவிதஸவு ஷஸநவாஸாவிஜே: ।
யதீ ஹக்ஷே:ஷவா நவிதஸவு ஷஸவெ வாஸ்தாத்ய யதஷர
வமஷீக । தஹிந்ய்ாயித உவாஸீதத்ாஷிஹிர்த்ாஷரெண க
ஷவிதவியாயிநஷரவஸ் விவுமாஹகதா வ ஸஜே । நரகஹ
தாரஹிஅராரெஷிவ ஹக்கவலி ஸாஷாஷுவிஸ்ராஷஜநாய வியா
தலிக்கி வஅநத்த ஹிஅாராஷிவ ஹஷெத்நரகஹதஷெ வு தாணா
நஷம்ஹாக வு த்யாத ஷாம்ஸாரிகஷவதஷ:வதிரகரணா
ஒயவ விஹிதஸாஅ ஷஷஷரவா ஷ்ம் । ஸ்ராஹணர்ஹிஹ தஷம
கஷெவதாதுர ஆராகவணராஹ தயதராமகஸாஷிஹிதஷெ:ஷரவ
வவிஷோயோஷவாஷநஷ்ஷ வணராஸ தயதாணாம ஸ்ராஹணர
ஷிஸிஷ்டஸீரஷ:ஸம்யாயிகரகஷாவவாஷநத ஐஹ ராஹிஸீர
வாஷதாராயநஷவவு தஷநவித்ராஹிஷரஷவஸாயதஷம்வா
ஸ்ரீதஅாரீரகஹாஷ்தாகவயராவரி ஜ்ஞாநகத்தஸஷதயநஷ அ
ஸ்ரீஷெஸிகஅரஷெஷலாஹாயாவாக்தம் । அத லா்வம் ஸம்வுதி
வதலஹாதரவுதாணஸ்ரீஷெஸிகஅரண ஸ்ரீ ஷம்க்ஷிகஷரவவிநஷதஷ
இஷம் தத்யாயா ஷவ ஷிவ்ஷஷெக்ஷே: ஹக்யோமஷரஷவவிரோயாஹி
வுயகதாவணநம் வ்ாவு்தக்தம் அகிஞநஜநாக்ஷலஷீக்ஷ
ஸாணஹெவஹவவிவ்ாவநவாம் வா தஅஸீகரணஹஷதஸாணாம
திவுஹாவவு கடநவாம் வாவிஹாவநீயம் விஅஹிரீத்யம் । யஷவீ
ஒஅதஷஷ்வ்ஷதெ ஒகெஷ்விக வாஷஒரா:— ஸ்ரீஷெஸிகஅரணாதாஷவ
ஷாஅயதாவீக । தது வஷவராவஷாயாம் வுவகிதாஷவெ வு
ஸம்யா ஹுதஷஷரா: । உத்தராவஷாயாம் வுவகிதாஷவு தாஷ
ஷா ஜதி த ஷவாஷாகதஷவாஷெயா ஜதி । தஹிஷதத்யுஷாநவெ
வநம் । தயாஹி ஷுதஷாயகதயாஹிதா ஸ்ரீஷயாஸதகாஷயா யெ
வ வநா: ஒகெஸ்விஷத்தராவஷாவுவகிதா ஜதி ஸஷயத்ஷெ ।
யெஅ ஸ்ரீதஷு ஹஸ்ய்த்யஷாராஷய: ஷுதஷயகதயாஹிவெுதா:

உதாரகீர்த்திர் மஹாமநாஸ்தீர்த்தபூதோ மஹாப்ரபந்நாய ப்ரகடநவடாகரஸ்ய ததைவ ஶ்ரீபகவதாசார்ய ராமாநுஜார்யஸ்ய ஸ்ரீபாஷ்யாதிக்ருந்நய விதிஷ்டிதகஸ்ய விம்ஶத்யப்தே விஶ்ருதநாநாவித்யஸ்ய த்ரிம்ஶதாப்தம் ஶ்ருதவிதாராதிகாஷ்யஸ்ய ஸர்வஸ்வதந்த்ரேண ஶ்ரீரங்கநாதேந ஸம்ப்ரதத்தவேதாந்தாசார்யபதஸ்ய தத்ஸஹயதிர்ணீக்ருதாப்யவஸ்தஸ்ய ஸ்வதந்த்ராகஸ்ய பஞ்சதஶார்த்தஸகலசேதநாபவர்க்ககர்ணாலவ: ஸாதி தோஷிகதயா ப்ரவர்த்தகவிதார்க்கஸிம்ஹதாபிதாநகஸ்ய ஜகத்ப்ரஸித்தாதி। ஶ்ரீபகவதாசார்யப்ரதிவாதிபயங்கராசார்யமஹாசார்யப்ரம்ருதி ஸிஷ்யப்ரஶிஷ்யாநுஸம்ஹிதாநேகதேஜஸ ஶ்ரீதேஶிகசரணாநாராதிதஶேஷ கவிதார்க்கணப்ரஸ்தாவ தேஹமாநதேஶகாலோபாயா வஸ்தித ஜ்ஞாநவிகாஸவத்த்வம் ப்ரதிபாதித்ரஹாதி। ஏதேநைவ கவிகுலபரிஷ்காரிதநிஜதஶோபிதநவரத்நஸர்வஸாரணாய ஶ்ரீவேங்கடேஶாவதாரணாய தீஜ்ஞாதஸ்வாத்மஸ்தித்ய ஸம்பாதாயா ஸ்வகதயாஸ்தீத்ய ஸம்ப்ரதஹரணஸார்வஸௌம ஶ்ரீமதி தேஶிகசரணே த்வதோதேஹதிதி ஸர்வ ப்ரமாணஸாரஸ்வதாவதாரஸமஸ்தகார்யோபநிஷ்டாத்மதமஸ்தம் ஸர்வவிஶேஷவிஷயதா வக்ஷணஸமதபோதேபு ப்ரகடநாதேயவ ப்ரஸவதீதி நிரூபணகேந்த்ரவ்யுதிதி ஸித்தம் ।   ॥ ௨ ॥

௩ ॥ இப்படி ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமாய் அவ்யபிசாரமானதே என்று ஸாத்யோபாயத்தோடு விலக்ஷணமான ஸித்தோபாயத்தை யதாநுஷ்டிக்கையடியாக உன்னுடைய ப்ரபத்திகொடியிலதுஸந்தித்தே னென்றார் கீழ். இனி இப்படி சரணமடைந்தீராகிலும் ஸர்வேச்வரன் தோஹி விஷ்ணு: என்றும் ஸத்யஸங்கல்ப: என்றும் சொல்லப்பட்ட ஸர்வேச்வரனை ஸர்வஜ்ஞனை வசீகரித்து அவன் ப்ரஸாதத்தாலன்றோ உமக்கு நான் ஸேவை செய்யாவது. அவன்தானும் [ஶ்ருதி] தமேவம் விதித்வா என்றும ஸத்யம் ஜ்ஞாநம் என்றும் ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச என்றும் ஶ்ருதி சொல்லுகிறபடியே ஒருவருக்குத் தான் அதீநனல்லாதபடி நிருபாதிகஸ்வாதந்த்ர்ய ஸர்வஶேஷித்வங்களையுடையவனாய் வேதாந்தவாக்யங்களில் தானறியாததொன்றுமில்லாதபடி ஸர்வஜ்ஞனுமுள்ளவனுமாயிறே இராநின்றான். இப்படிப்பட்ட ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வசக்த

ங்களடியாக அபராதாநாம் ப்ரதிக்ஷணம் வாஸிதனானவனை நானா வகையாலே வஶீகரிப்பது. உள்ள அபராதத்தை இல்லைசெய்தோ ஸர்வம் க்ஷாம்ய என்று நியமநத்துக்கு அதீநனாக்கியோ ஆகவிப்படி ஒருவகையாலும் வஶீகரிக்க யோக்யனல்லாத ஸ்வதந்த்ர ஸர்வ ஶக்தனை இறந்தில உம்மைப்போலவே பாரதந்த்ர்யானுடையவனை ஶரணமடைந்த வுமக்கு நான் செய்யவடுப்பதெனனென்று இப்படி இவர் ஆர்வத்தாலே தன்னுடைய நிரதிஶய வத்ஸல்யாதிஹேதுத்தை வெளியிடத் திருவுள்ளமுடையவளான தயாதேவியாலே செய்யப்படும் ஸஹஸ்ரக்ருத்யமருளிச்செய்கிறார். அநந்யாதீநத்வாதி—

௨௭ ॥ அநந்யாதீநஸ்ஸந் பவதி பரதந்த்ர: ப்ரணயிநாம்
தயே ஸத்வத்ருஷ்டா கணயதி ந தோஷாநுபகதாந் । ப
திஸ்ஸந் ஸ்வக்காராநுக்ருத்யம் ப்ரயதி வ்ருஷஶைலாதிபதிரப்ய
வஸ்தாம் ஸ்வைராத்யாதிதி வ்யுடயந்தீ விஹரஸி ॥ ௧ ॥

பதார்த்த:— ஹே தயே - வ்ருஷஶைலாதிபதி: - அநந்யாதீநஸ்ஸந் - ப்ரணயிநாம் - பரதந்த்ர: - பவதி - ஸர்வத்ருஷ்டாஸந் - தோஷான் - அநுகதாந் - ந கணயதி - பதிஸ்ஸந் - ஸ்வக்காராநுக்ருத்யம் - ப்ரயதி - இதி - வ்யவஸ்தாம் - ஸ்வைராத்யாஸ - வ்யுடயந்தீ ஸதீ - விஹரஸி ॥

பாவார்த்த:— ஹே தயே ஸ்ரீநிவாஸனானவன் தானொருவருக்கு அதீநனல்லாதவனாய்க்கொண்டு வணங்குகிறவர்க்கு பராதீநனாகிறான். ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிக்குமவனாய்க்கொண்டு அந்த ப்ரபந்நர்களுடைய அபராதத்தையெண்ணுகிறானில்லை. ஸர்வஸ்வாமியாய்க்கொண்டு உன்னுடைய ரக்ஷகத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறான. இப்படியாக நியமத்தை யாஶ்ரயத்தாலே வியவஸ்தாபியா நின்றுகொண்டு விளையாடுகிறாய்.

தாத்பர்யம்:— ஸர்வேஶ்வரனானவன் அநந்யபராதீநனும்படி ஸர்வநியந்தாவாய் ஸர்வஶேஷிகளுடையவனாய் ஸர்வாபராதங்களையுமறியவல்லனும்படி ஸர்வஜ்ஞருமுடையவனுமாயிருந்தானாயினும் தன்னுடைய விஶ்வாஸத்தாலே ஆஶ்ரிதரின பக்கல் பாரதந்த்ர்யத்தை வஹிக்கும் ஸர்வஸுலபனைப்போல ஸௌஶீல்யமான தன்னுடைய அநந்யாதீநத்தைக்கு விரோதமான பாரதந்த்ர்ய

ளும் ஸர்வஸர்வஜ்ஞத்தோடு நிரூபகமான வாத்ஸல்யதோஷாநுஸந்
ளும் தனக்கு ப்ராப்தமாம்படி ஸம்பந்தவிஶேஷநிரூபகமான ஶே
ஷத்வத்தை தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலே ஹேமவிஶேஷ
ஷமாக உன்பக்கல் வஹிக்கிறுகையாலே இப்படி ஸர்வ
ப்ரயத்நங்களான ஸம்ஸாரிஜீவர்களுடைய ஸாதநாநுஷ்டாநங்கள்
மாறும்படியாகவும் அஜ்ஞாநகார்யப்ரவ்ருத்தியில்லாத ஸர்வஸர்வஜ்ஞனு
க்கு விஷயவிஶேஷத்தில் அஜ்ஞாநமுண்டாம்படியாகவும் நிருபா
திகஸம்பந்தவிஶேஷத்தினிடத்தில் ஶேஷத்வமுண்டாம்படியாக
வும் ப்ரகாஶிதஸ்வபாவவிஶேஷங்களை அநந்யார்ஹமாக்குகைக்கீ
டான பரிவாஹவிஶேஷமுடையவளாயிருக்கையடாக தன
க்கு ஸாயீநனான விஶ்வபதியைக்கொண்டு தன்னுள்ளதரை யதா
ஶக்யமாக ரக்ஷிக்கவல்லமையுடையவளானவுன்னை ஶரணம
டைந்தவடியேனுக்கு பயாபிக்ஷைஸம்பத்தியில்ல ஸந்தேஹமில்லை
யென்றபடி.

விஷ்ணௌ—ஸ்வஸ்மிந்நிவ பரஸ்வதாதிஶயிப்ரஶஸ்தாந: |
ஸமவஸ்து ஶேஷத்வம் ஸ்வஸ்யாவிக்ஷிதே வஶ: || என்றிவர் தா
மே யருளிச்செய்தபடியே ஸாமவதாபக்கல் ஸமவானுக்குள்ள
ஶேஷத்வம் தாதாத்விகஸமவஸ்யாதாத்ம்யமாயக்கொண்டு ஆமஹ
ஸ்யத்வமாயிருந்ததாயினும் ஸம வானிடத்தில் ஸாமவதர்க்குப்
போலே ஸாமவதர்பக்கல் ஸமவானுக்குள்ள ஶேஷத்வமும் ஸ
ர்வப்ரயத்நமோவென்று ஶங்கிக்கும்படி அவர்கள்பக்கல் ய
தாஹிதபரிசர்யாகரணப்ராப்யமாக ஸர்வஸ்தஶேஷத்வாநு
ஷ்டாநங்களை வஹிக்கிறானென்று தோன்றுகைக்காக ப்ராதந்த்ர்யம்
வஹிக்கின்றருளிச்செய்யாமல் பாரதந்த்ர்யமவஹிக்கின்றருளிச்செய்
தார். தேஜஸ்விகளான பாஶ்ரிதருடைய ஸேநயோர்மஹயோஶ்ச
யேர் ஸ்வயம்ஸாரதிரபூத் என்று நியமிக்கும்படியாகவும் பா
ர்த்தஸாரதியென்றும் பாண்டவதூதனென்றும் ஶஹஷிகள் கொ
ண்டாடும்படி அவர்பக்கல்தனக்குள்ள தாஸ்யஸாரத்யாதிகளை
த்தனக்கு ஸர்வநிரூபகமாகக்கொண்டுமிறே அவனிருப்பது.
இவர்தாமும் தேவநாயகவிஷயமான நவரத்நமாலையில (பா) செந்

சொலன்பர் சிநதைகொண்டு நீநிலாதநூதனுய் தேருமூர்ந்து தேசுயர்ந்தசெலவதெய்வனுயகாவென்று சூஸ்ரீகர்திறத்தில் பண்ணும் ஶுச்ருதரஸாரயதிகளை அவனுக்கு தேஜோவயஸமாகவருளிச்செய்தாரிறே. ஸஹசரதிம் என்கிற வாக்யமநத்தாலே சூஸ்ரீதர்பக்கலுள்ள ஸுஶீலாதிகளையும வாத்ஸல்யாதிகளையுமபோலே ஸ்வதுகவமாக ஸாவிக்கிறானென்று தோற்றுகிறது நமனய தி என்கையாலே சூஸ்ரீதஶாக்ஷவிஷயத்தில ஸம்பவானுக்குள்ள ஸஹஜநம்உவெக்ஷாவாத்ஸல்யமத்தனையொழியஸஹஜநாஸாவமன்றென்று ஸூசிதமாகிறது. நவமஸ்ருதி என்றிறே அப்போது ஶ்ரயோகிக்கலாவதுவஸ்துவ்ருத்தியிலிப்படியானாலும நவமஸ்ருதி என்கிற வயஸ்ஸுசிவயடியாக முதலிலே விஶேஷஸ்தாவமென்று கண்டுகொள்வது. ஸநரநாயீஸ்ஸநவாதஶேதாவஸி என்றருளிச்செய்கையாலே இப்படிப்பட்ட விசேஷங்களை ஓரிடத்தில் வடிப்பிக்கைக்கீடான ஶ்யாஶேவியினுடைய ஸவபதிதவபடநாமஸ்ருதியும் ஸநரநாயீநகவாதநத்ருங்களுடைய ஸாஸாவிககளவாயிககங்களாலுண்டானஸவிஶேஷமும்ஸூசிதமாகிறது. இப்படியே மேலுள்ள வாக்யங்களிலுமூஹிக்கவும். கூகவாராயதவ்யயதி என்கையாலே ஶ்யாகாரஸமஸ்தஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரவாதாராதகஸங்கல்பங்களாலே ஸம்ஸ்ருஷ்டமாயிரிக்குமன்பக்கலீஶ்வானுக்குள்ள ஸௌக்ஷகத்தை இல்லைசெய்யஉன்னாலுமவன்தன்னாலும் முடியாதென்று ஸூசிதம் கூகவாராயதவ்யயதிவ்ருக்ஷாயவதி: என்கிற ஸஹிவ்யாஹாரததாலே திவ்யஸ்ரோகத்தைவிட்டு ஶேதநக்ஷணாயமாக ஓாமலையிலுள்ள குளத்தின் கரையில திரஷுவாஸம் பண்ணுவதே கூகவாராயத்துக்கு உதாதிரலெக்ஷமான வாக்யாதுவிஶஷமென்று காட்டுகிறார். ஶ்ரணதவிஷயததில் வாசநத்ருஶாத்ருத்தையும ஶ்யாவிஷயத்தில் ஸௌக்ஷகூஶாத்ருத்தையுமருளிசசெய்தாராயினும் இரண்டிடத்திலுமிரண்டுமஜவிஷமாகும. விஷபடிதநீ விஹாரவிஎன்கையாலே ஶ்ரஶாணவிஷதத்த்ஸஹாரவவிஷடநத்துக்குள்ளஸநாயாஸஸாயகூமும வதஶாநிதேஜஸத்தாலே இந்த விஷடநததினுடைய காஞதயாநவ்ருத்தியுங்காட்டப்பட்டது. ॥ ௩ ॥

௬௬ ॥ இப்படி நிஶாசரஸங்க³ங்களான ஸசிவாறுடைய ஸௌராஜ்யாதி ஸம்ருத்³தி⁴ஸம்பத்துக்களை இல்லைசெய்யுமபடிக்கிடாயிருக்கும் ஶ்ரீநிவாஸன்பக்கல் த³யாதே³விக்குள்ள வாத்ஸல்யத்தை யருளிச்செய்தார் கீழ். இனி சேதநக்ருதஸஹஸ்ராபராதா⁴ல்லாலே விஜ்ரும்பி⁴தகோபனான ஸர்வேஶ்வரன் அவர்கள் திறத்தில் பண்ணும் ஶிக்ஷாவிஶேஷங்களை ரக்ஷாபர்யவஸாநங்களாகருகிறுயென்றருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு அர்த்த²வத்தாலும் கீழ்ச்சொல்லிய வாத்ஸல்யத்தையே த்³ருட⁴ீகரிக்கிறார். ஸவாம்வேத்யாதி³த்யாதி³—

௬௭ ॥ ஸவாம்வேத்யாஸ்த்ரஸம்ஹநநதநயஹ்ரீமதி³ம்
க்ருஷ்ண காகவைரூப்யம் ஹிதமிதி ஹிதமாலம்பநம் ।
விஷ்வக்ஸேநாதெ³ஷ்ட்ர வ்ருஷகி³ரிபதிஸ்வஸ்தி ஹ்ருதிஹித
பதெ³வநேஶவராஜிதஸாக³ரதிதீர்ணமிதம் ॥ ॥௬௭॥

பதா³ந்வய꞉— ஹே க்ருஷ்ணே - ஸ்வக்³ருஹீதி꞉- விஷ்வக்ஸேநாதெ³ஷ்ட்ரு꞉- வ்ருஷகி³ரிபதி꞉- ஸவாம்வேத்ய꞉- பத்ரம்- ஸம்ஹநநே꞉ - யஶோதி³ம்- காகஸ்ய- வைகம்- நயநம்- ஹிதமிதி - ஸஹிஷ்யாய - ஹிதமிதம் - ஸாவம்- தே³வ꞉- ஜிதஸாக³ரம்- தீர்ணமிதம்- இதி—

பதா³ர்த²꞉— க்ருபையே உன்னுடைய ஶீலங்களாலே ஸ்வாதந்த்ர்யமற்றவனாயிருக்கும் ஶ்ரீநிவாஸனானவன் ஸமுத்³ரராஜனுடைய பத்ரங்களையும் கரதூஷணனுடைய பாணமாகுற இலங்கையும் காகாஸுரனுடைய ஒருகண்ணையும் ஹிதமென்றுநினைத்து அழித்தான். இப்படியாக ஸர்வானானவன் ஸங்கல்பஸம்ப⁴வத்தை யுண்டுபண்ணும ஶிக்ஷாப்ரகாரத்தைக்கொடுக்கிறான்.

தாத்பர்யார்த²꞉—சேதநர்களுடைய ஸமுதா³யாபராத⁴ங்களாலே விஜ்ரும்ப⁴மாணமாயிருக்கும் கோபமடங்க ப்ரஸாத³மாம்படி வித்³ராவணங்களானவுன்னுடைய ஶீலாவிஶேஷங்களாலே விஶ்வஸாக்ஷியான (அதாவது) தத்த்வாபராதா⁴நுகு³ணத்தாலே யதா²ர்த²நாரயமாகத்தான் செய்யவேண்டும் ஶிக்ஷாவிஶேஷங்களில் தனக்குள்ள நிரபேக்ஷகர்த்ருத்வம் ஸஹ்யமாம்படி உன்னுடைய ஶீலாதி³வைசித்ர்யஸம்பத்தைபாலே வ்யாஜஸஹிதசித்தனாயிருக்கும் ஶ்ரீ

ஸமுத்ரனானவன் தான் ப்ரார்த்தித்தபோது வாராமையாலுண்டான கோபத்தாலே ஸமுத்ரசோஷணார்த்தமாக ஸந்தாநஞ்செய்யப் பட்ட பாணத்தை ஸமுத்ரராஜனுடைய ப்ரார்த்தனையாலே ஸமுத்ரதீரவாஸுரரான அவனுடைய சத்ருக்கள் திறத்தில் ப்ரயோகித்து அவனை ஜீவிப்பித்தால்போலவும் கோஸலஸார்வ பௌமஸார்வபௌமனான சக்ரவர்த்திகுமாரனான தன்னுடைய பெருமை யை அறியாமையடியாக விஜிகீஷுவாக வாராநிற்கும் ஸர்வக்ஷத்ர ஸமிதனான பரசுராமனுடைய ஸங்க்ராமமாக ஸந்தாநிதமான வைஷ்ணவசாபத்தில் ஸந்தாநிதமாயிருக்குமஸ்த்ரத்தாலே ஸக்ருத் ஸங்க்ராமனா னவனுடைய ஸுக்ருதஸம்பாதனமாக ஸாக்ஷிவிசேஷமாயிருக்குமவனுடைய ஸ்வர்க்கமார்க்கமாகிற பொன்விலங்கை வெட்டி விட்டு அவனை ஸப்ராணனாக அனுப்பிவித்தால் போலவும் ஸம்ஸாரிஸாக்ஷாத்தாலே அதிசயாபராதியாயிருக்கும் காகா ஸுரனுடைய வதார்த்தமாக ப்ரயுக்தமான ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தாலே த்ரிலோகபரிக்ரமணம்பண்ணியும்ரக்ஷகரை நேரிடாமையாலே அ ஸஹாயமாகக்கால்க்கடைத்தலைக்கடையாம்படி தன்னுடைய ஸன்னி தேசத்தில் விழுந்துகிடக்கையாகிற அவனுடைய சரணாகதிஸ ம்பந்தத்தாலே நிர்க்ருதனாய்க் கொண்டு த்ருஷ்டப்ரத்யயமான வனுக்கு இன்னமிப்படிப்பட்ட அபராதத்தில் ருசி பிறவாதப டி பயத்தைபுண்டுபண்ணத் திருவுள்ளமுடையவனாய் அவனு டைய ஓர் கண்ணையழித்து ஸ்வஸ்தானமசேருமபடி அவனுக்கு வி டைகொடுத்தால்போலவும் இன்னமிப்படி ஓரோரவஸர விசேஷங்களில் உபாயாந்தரங்களைப் பண்ணுகிறவவவதா ர்பக்கலுள்ள ஓரொரு வ்யாஜவிசேஷங்களை யவலம்பித்து அவரவ ர்பக்கல் ரக்ஷாபர்யவஸாயியான சிக்ஷாப்ரகாரபேதங்களைப் ப ண்ணாநிற்கிறானென்றபடி.

தாத்பர்யம் — ஆகவிங்கு சிக்ஷார்ஹனவனை ரக்ஷாப்ரவ்ருத்தனும் படி பண்ணுமவனுடைய வாத்ஸல்யத்துக்கோரெல்லையுண்டோ வென்று ஸூசிதமாயிற்று. ॥ ௬ ॥

௧௪ ‖ இப்படி ஸௌலப்யஜநிதசேஷ்டிதத்தாலே பரிக்ஷணீயனான ஸர்வேஶ்வரனை ரக்ஷணவ்யவஸ்தனுக்குகிறாயென்றருளிச்செய்கிற பாவத்தாலே ஶ்யாமதேஹியின வதிவாத்ஸல்யத்தை ஸ்வீகரித்து இனி நிஹீநதரரான நிஷாதவாநராதிகளோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறவனான ஸ்ரீநிவாஸனை ஸமாஶ்ரயணம்பண்ணுகையாகிற மஹாவிஶேஷத்தாலுமந்த வாத்ஸல்யத்தையே உறுதிபண்ணுகிறார், நிஷாதநாதேத்யாதி—

௧௫ ‖ நிஷாதநாதேந்த்ரககபீந்த்ரஶபரீகுப்ஜா
கோபாஶ்சாஜா வ்ரஜயுவதயோ மாலாகாரஶ்ச இதி |
நிஹீநதமவ்ருத்தித்ரிவிதநாந்திமுகி ப்ரஸ்ஸ
தேதைஸ்தைரேதாபி: ப்ரஸாதநம்ஸே ஸமாஶ்ரயஸி ‖

அந்வய:—ஶரணாகதஸ்வே-நிஷாதநாதம்-தேக-ககபீந்த்ர:-கபி-ஶபரீ-குப்ஜா:-ஸா-குப்ஜா-வ்ரஜயுவதய:-மாலாகாரஶ்ச - இதி நிஹீநம்-நிருத்கம்-வ்ருத்திரிவிததே:-உந்நதிமதி- ப்ரஸ்ஸதேதை:-ஸ்வார்த்தாதி:-ப்ரஸாதம்-ஸமாஶ்ரயஸி |

அர்த்த:—ஶ்ரேயே வேடர்களுக்கு நியந்தாவான குஹனென்ன வாநரஸமூஹங்களுக்கிறைவனான ஸுக்ரீவனென்ன ஓராநொரு வேடஸ்த்ரீயென்ன ஶபரியென்ன ப்ரஸித்தையான கூனியென்ன இடைச்சிகளென்ன மாலைகட்டுமவனென்ன என்கிற இவர்களுடைய தாழ்வையும் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய மேன்மையையும் பெருதுகளான ப்ரவாஹங்களாலே பரிகணித்து ஸமமாககுகிறாய்.

தாத்பர்யார்த்த:—ஹிம்ஸைகஜீவிகளாயிருக்கும்வேடர்களுக்கு நியந்தாவாயிருக்கையடியாக அவர்கள் பண்ணும பாபங்களடங்க இவனாலே ப்ரவர்த்திதங்களாம்படி ஸர்வபாபப்ரவர்த்தகனாய்க்கொண்டு நிஹீநதமனாயிருக்கும் குஹனென்று பேருள்ளவேடனென்ன லோகத்திலுள்ள நிஷித்தவாநரகணங்களுக்கும் அதிபதியாயிருக்கையாலே வாநரஜாதிக்குள்ள சாபலாதிதோஷங்களையெல்லாவாநரங்களிலும் மேலாகக்கொண்டவனாய் அத்தாலே தாம்ஸீ

யதார்த்தமாகவுடைய பெருமாளுடைய திருமுன்பே நிற்கவும் யோக்யதையில்லாதபடி நிக்ருஷ்டராயிருக்கும் ஸாத்விகனென்று பேர்பெற்ற வராஹமென்ன கீழ்சொன்ன நிஷாதவாநரர்களுக்குள்ள ஸஜாதீயாயிவைத்தும் அதில்லையாகிலும் வர்ணாஶ்ரமாந்தரமுமில்லாதபடி ஜாத்யந்தரமாயிருக்கும் ஸ்ரீஜாதீயையான யாதாமொரு வேடஸ்ரீயென்ன நிரதிஶயஸௌந்தர்யவிஶிஷ்டராயிருக்கையடியாக ஸௌந்தர்யம் தேடமாய் கல்மஷமென்றே நாமதேயமாம்படி ஶுஷ்கபலமாம்ஸமென்ன கல்மஷமென்ன லக்ஷணாந்தரம் தேடவேண்டாதபடி தனக்குள்ள ஸ்வபாவத்தையே ஸ்வஜாதிலக்ஷணமாகவுடையகூனியென்ன அறிவொன்றுமில்லாதவாய்குலத்தில் பிறந்து அறியாதபிள்ளைகளான இடைப்பெண்களென்ன ஸமயஶூந்யர்மாய்க்கொண்டு ப்ராப்யப்ராபகாந்தரமான வஸ்துவையை விக்ரயித்து ஜீவிக்கையாலே நீசவ்ருத்திகளாயிருக்கும் மாலேகட்டியென்ன இன்னமுள்ள ஸாதாரணராான ஜடாயுஸுக்ரீவாதிகளென்ன இவர்களுக்குள்ள தாழ்வையும் ஸ்ரீவாஸனுடைய மேன்மையையும்(அதாவது)கீழ்சொன்ன வாகாரங்களாலே நிஹீநரான நிஷாதாதிகளையும் தனக்குள்ள ஸௌலப்யாவம் ஸர்வவிதமாம்படி ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான திருமலையினுசியில் ஸம்பூர்ணசந்த்ரஶோபம்போலே விளங்காநிற்கும்ஸதாயிகாதீதரான ஸ்ரீவாஸனையும ஒரு தோஷமுமானது ஸ்வபாவவ்யாப்தியாலே ஸகலஸத்ரங்களான தன்னுடைய மஹாவ்யாபாரங்களாலே மேடுபள்ளங்களை ஸமதலமாக்குமாப்போலே அவ்வவர்களுடைய ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநாதிவிஶேஷங்களாகவத்தாலே வ்யாப்தியாநிற்கும் திவ்யகுணங்களான உன்னுடைய நிரவதிகவாத்ஸல்யாதிகுணங்களாலே ஸமீகரித்து ஸர்வோத்தாராக்குகிறாய். ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களில் ஸர்வோத்தமனான ஸர்வேஶ்வரனோடு தோளிலேகையிட்டுவிளையாடலாம்படி நிஷாதவாநராதிகளை அவனுடைய கடாக்ஷத்துக்கு பரிபூர்ணபாத்ரமாக்குகிறாயென்றபடி.

வி—ணம்—நிருக்தம் என்கிறவிடத்தில் நிகர்ஷமும் ஸமாயக

ரும் உந்நதம் என்கிறவிடத்தில் உத்கர்ஷமும உயரமும் ஶ்லேஷ ஸாமர்த்யத்தாலே காட்டப்பட்டன- ஸு ஸமம் என்கையாலே ஸம்ஸ்தி ஸ்திரரான ஜீவாதிகளுக்கு ஸர்வாந்தரனான பரமாத்மாவோடே ஸாம்யமானது ஈஶ்வரனுடைய ஸங்கல்பமில்லாதபோது ஸித்திக்கமாட்டாதென்று காட்டப்பட்டது. இத்தாலே அவதாரங்க ளில் ஸர்வேஶ்வரன் சில வேதநரோடு கலந்துபரிமாறுகையா னது அஹோராத்ரமஹோராத்ரமென்று ரிஷிகள் கொண்டா டுகைக்கீடான ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரநோந்பாதயாதிவிஶேஷத் தாலே ஸாத்யமாயிருக்கும் ஸமஸ்தஸ்யாத்ரிபத்துடை ய ஸம்பந்தமென்று வ்யஞ்சிதம் ஆகவிந்து ஸஹஜோத்தம ஸந்நிரூபணஸம்ஶ்லேஷலக்ஷணமான ஸமஸ்தஸாம்யஸமம் க்ருபா ஸாம்ராஜ்யமாய்க்கொண்டு நிதாந்தமாயிருக்குமென்றுவிசித்தது.௫

௬ ॥ இப்படி ஸாம்யமாத்ரஸம்பந்தமான ஸஹஜோதேர ஸந்நிரூபணஸம்ஶ்லேஷமானது, ஸ்வீகாரஸம்பந்தஸாம்யமாத்ர ஆராதயாஸம்பந்தமென்று காட்டியருளி இனி ஔதார்யஸஹ க்ருதயாஸம்பந்தமான அநாதிகாலப்ரவ்ருத்திக்கதினுடைய பரிபாலநம நிவ்ருத்தமென்கிறுர். க்ஷமாதந்த்ரஸ்வாதந்த்ர்யாதி—

௩௬ ॥ க்ஷமாதந்த்ரஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸஹஜமிவாரதேஶ்வரீ நிஜபதேஸஹ நதீரம்ஷஸ்விஸாம்ராஜ்யஸ்வாதீநபரிஸ்யந்த: । விஸ ஸித்திஸாம்ராஜ்யம் வ்யவஸ்தீபரிமாணதாசாரணே ஸா நாதஸீவேதேவாஸாமஸாநாதஸீமஸாஸ: ॥ ॥கூ॥

பதார்த்த:—வ்யவஸ்தீபரிஸ்த்ருதாசரணே- க்ஷமா - ஸ்வக்ஷ:- ஈஶ்வரீ நிஜபதேநாஸ்திம்- ஸஹஜ- க்ஷமா-ஸ்வக்ஷ:-ஸ்வாதீநபரிஸ்யந்த:-ஸஹ- நதீ: ஸஹஸமஸ- விரஹதி- க்ஷமா- ஸ்வக்ஷ:- ஸாநாதஸீம:- தேவாஸாம ஸமஸாநாதஸீமஸாஸமஸ- ஸாம்ராஜ்யம்- விஸதி-

பாவம்:—வ்யவஸாயந்த்துக்கஸ்ஸாமர்த்யனை ஸ்ரீநிவாஸ னுடைய சரணத்தை உன்னலே பார்க்கப்பட்ட அநாதிகால வனவன் தன்னுடைய ஸ்தாநத்தில் ஸந்தோஷத்தை அடைகி றுன. உன்னலே ப்பார்க்கபபட்ட பாவஜீவகியானவன் எட்

டு ஶரீரங்களை வஹியாநின்றுகொண்டு விளையாடுகிறான். உன்னாலே பார்க்கப்பட்ட ஜந்துவானவன் தேவாஸுரர்களுடைய யுத்தத்தைச்சார்ந்த ஸமராங்கணத்திலே உதக்ரோதயனைப்கொண்டு ஸ்வாராஜ்யவைபவத்தை ஹரிக்கிறான்.

தாத்பர்யம்:— வ்ருஷாசலமென்று திருநாமமுடைய வேங்கடாசலத்துக்கலங்காரபூதனான ஸ்ரீநிவாஸனுடைய திருக்கண்களில் அங்குள்ள கருவிழிபோலே நித்யஸம்ஸாரதசையாயிருக்கும் கருணையே ஸவிகாரமணேர்ஜநஸ்ய என்கிற ஶ்லோகத்திலருளிச்செய்தபடியே பரமபுருஷனுடைய பரமோதார்யத்தை ஸஹகாரியாகக்கொண்டிருக்குமுன்னாலே. முதலிலே கொடுக்கப்பட்ட பரமேஷ்டிபதமுள்ளவனை அப்ஜபவனானவன் உத்காரகாரணவதரணமாயிருந்துள்ள உன்னுடைய கடாக்ஷமடியாகவே தன்னுடைய பரமேஷ்டிபதத்தில் நிரூடமான பாரம்யத்தை யநுபவிக்கிறான். அப்படியே ஔதார்யஸஹசரதையானவுன்னாலே முதலிலேகொடுக்கப்பட்ட ஸம்ஹாராதிகாரமுள்ள ருத்ரனும் உன்னுடைய கடாக்ஷாநுவ்ருத்தியடியாகவே வ்யதிவ்ருத்தைஶ்வர்யவ்யாகாரமஹத்ஸித்தியஜ்ஞாதிகங்களான எட்டு ஶக்திகளையுடையனாய்க்கொண்டு பார்வதியுடன் ஸுகமேவாழ்கிறான். அப்படியே க்ஷமாதயாஸஹசரதையான வுன்னுடைய ஸஹாயத்தாலே ஸம்பத்ஸ்வாதந்த்ர்யகாரியத்வனான ஜந்துவும் விகாரகாரணவதாரணமாயிருக்குமுன்னுடைய கடாக்ஷமடியாகவே தேவாஸுரயுத்தத்திலே பின்கால் வாங்காதபடி ஸமராங்கணத்திலே நிற்கும் ஸாமர்த்யத்தைக்கொண்டு நிரூடமாக ஸ்வர்க்கஸ்வாராஜ்யத்தை யநுபவியாநிற்கிறானென்றபடி,

விஶேஷம்:— ஆகவிங்கு உன்னுடைய கடாக்ஷாநுவ்ருத்தியுண்டானாலல்லது அப்ஜபவாதிதேவர்களுடைய விகாரகாரணவ்ருத்தி செல்லமாட்டாதென்று ஸூசித்ததாகவிரண்டு ஶ்லோகங்களாலே ஸர்வேஶ்வரதார்யங்களுடைய ஸம்ருத்தியிலும் தநவிவர்த்தநத்திலும் ப்ரயோஜநஸாதநதையானதீயே அம்ஶங்களிரண்டுக்குமுபஜீவ்யையாகிறாயென்று பாவம் ஸூசித்தது. ॥ ௯ ॥

கூ॥ இப்படி தவத்தினுடைய ஸ்வரூபமான தபஸ்ஸின் வைபவத்தை யருளிச்செய்து இனி ஜ்ஞாநஸக்த்யாதி விவிதகுணங்க ளுடைய பரமாத்மாவினுடைய ப்ரஸாதத்துக்குள்ள உபாயமான தபஸ்ஸின் மஹிமையை யருளிச் செய்யாநின்றுகொண்டு அந்த பலத்தாலே தபஸ்ஸுக்குள்ள ஸர்வஸமர்த்தமான ஸஞ்ஜீவநத்தை வெளியிடுகிறார். தபஸ இத்யாதி—

ஏ௦॥ தபஸ ஏவ ஸ்வாந்தே ஸித்திஸாஸ்த்ராக்ஷரஸமஸ்தகார்யஸித்தி ஸாதநீபூதாநி ஸக்ருஜ்ஜாதாந் ஸஞ்ஜீவநஸமர்த்தாநி ஸர்வதா தபஸா ஸர்வசாஸ்த்ரார்த்தஸித்திகராணி
விஷ்ணோர் விபூதி ஸ்வரூபஸம்ஸாரதாரகாணி ॥ எ ॥

பதச்சேத:—தபஸ ஏவ – ஸ்வாந்தே ஸித்திஸாஸ்த்ராக்ஷர ஸமஸ்தகார்யஸித்திஸாதநாநி – [ஜாதாநி] ஸக்ருஜ்ஜாதாந் – ஸஞ்ஜீவநஸமர்த்தாநி – ஸர்வதா தபஸா – ஸர்வசாஸ்த்ரார்த்தஸித்திகராணி – விஷ்ணோர் – விபூதிஸ்வரூப ஸம்ஸாரதாரகாணி – ஸர்வதா – ஸ்வாந்தே—

பதார்த்த:— தபஸ்ஸையே ஸர்வஸாதநத்துடன் ஸம்பந்தமாகக் கூடியிருக்கும் ஸகலஸாதநத்தினுடைய ப்ரபாவத்தாலே உண்டா முன்னுடைய ஸம்ஸ்காரத்தாலே உண்டுபண்ணப்பட்டிருக்கும் இறந்தவர்களைப் பிழைப்பிக்குமவையுடையனவாய் வேத ங்களுடைய ஸாரங்களுக்கு ஸமர்த்தமாக ஸாதநத்தைப் பிழியாநின்றிருக்குமவையாயிருக்கும் ஸம்ஸாரத்திலுள்ள ஜந் துக்களை ஸ்ரீ விஷ்ணுவினுடைய ஸ்தாநங்கள் ஸம்ஸாரமுள் ளவர்பொருட்டு எக்காலத்திலும ரக்ஷிக்கின்றன.

தாத்பர்யம்:— ஸர்வஸாதநத்துடன் ஸம்பந்தப்பட்டவையாம்படி ஸமர்த்தமாக ஸர்வஸாதநம்கூடினல்போலே ஸஞ்ஜீவநத்தாலும் ஸம்ஸாரஸமுத்ர ஸாரத்தாலே ஸகலஸாதநஸ்தாநமையாயிருக்குமுன்னுடன் திவ்யஸ்வரூப விபூதிஸ்வரூபமான ஸாராம்ஸங்களாலும் உபயஸ்வாநுபவஸாரத்தாலும் ஸம்ஸாரஸம்பந்தங்களாய் ஸமஸ்தஸாரம்ஸமுத்ர ஸாரங்களாலே ஸர்வஸாதநத்துக்கொப்பானவை களாயிருக்கும் ரக்ஷணீயரான வேதங்களை ஸர்வாந்தமான திரு

மலையிலேறி கடாக்ஷியாநிற்கும் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய கல்யாணகுணகணங்கள் ப்ரஸித்தமானது. இறந்தவர்களைப் பிழைப்பிக்குமாப்போலே மோக்ஷஜ்ஞாநமில்லாமையடியாக ம்ருதரான சேதநர்களை மோக்ஷஜ்ஞாநோபதேசத்தாலுஜ்ஜீவிப்பிக்கையாலே அம்ருதம்போன்றவளாயிருக்குமென்னுடையவிப்படிப்பட்ட ப்ரபந்தஸம்ச்லேஷத்தாலே அம்ருதத்துடன் கூடிய க்ஷீரம்போலே தாங்களும் உன்னைப்போலவே அம்ருதஸஞ்ஜீவநஸாமர்த்யமுள்ளனவாய் ச்ருதிகளாகிற திவ்யஸ்த்ரீகளுடைய உபநிஷத்தாமங்களாகிற ஸ்தநங்களுக்கு கல்பத்ருமமாலிகைபோலே ஸத்ருசங்களாய் (அதாவது) கல்பத்ருமமாலிகையினுடைய ரஸமாதுர்யங்களை உண்மையாகக் கண்டிருக்கும் ரஸிகதமையான யுவதியானவள் அந்த மாலிகையை ஆதரத்துடன் ஸ்வீகாரம் பண்ணுமாப்போலே ஸகலகுணங்களுடைய ரஸ்யதாவிசேஷத்தை அறிந்தமையடியாக ச்ருதிகளாகிற திவ்யஸ்த்ரீகளாலே ஆதரணீயமான உபநிஷத்தாமத்தாலே பஹுமானஸஹிதங்களில் ஸ்வீகாரம் பண்ணுமாப்போலே ஆதரத்துடன் ஸம்ருத்திபூஷணவைபவங்களாய் மாதுர்யத்தாலே தங்களுடைய ஸ்வரூபத்தைக் கண்டவர்களுடைய மநஸ்ஸை வசீகரணம் பண்ணுமவைகளாய் (அதாவது) வஸ்த்ரத்தை வசீகரணம் பண்ணுங்கால் அந்த வஸ்த்ரத்திலுள்ள ஜகரம்சங்கள் யாவையும் ஓரிடத்தில் ஸங்க்ரஹமாகப்பெருகுமாப்போலே தங்களுடைய ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநமுள்ள விவேகிகளுடைய பஹுவிதஸம்பத்துமும் தங்கள்பக்கல் விழுமாம்படி சித்தாகர்ஷணஸமர்த்தங்களுமாய்க்கொண்டு இப்படிப்பட்ட ஸகலகுணஸ்வபாவத்தை அறிந்தமையடியாக வாதாதிரூப ப்ரயோகாதிகோலாஹலவாதாதி என்கிற வைஷ்ணவ்யுடையவராயிருக்கும் ஸகலவேதாந்தப்ரவர்த்தகரான அதிகாரிகளுக்கு ஸஜ்ஜநஸம்பவ உத்தேச்யதாவிஷயமாம்படி நித்யாஸ்வாத்யங்களாயிராநின்றனவென்றபடி.

வி—ணம்.—க்ஷீரஸமுத்ரத்ருஷ்டாந்தத்தாலே க்ஷீரஸாம்யமான ஸ்வாத்யதாதாத்ம்யம் குணகணங்களுக்கு ஸ்வபாவஸித்தமென்றும் ஸுதாஸம்ச்லேஷாத் என்று ஹேதுவசநம் பண்ணுகையாலே அம்ருதஸஞ்ஜீவககாரித்வ நிஷ்டீவககாரணமான வாக்யார்த்ததோஷயம் ஸ்வ

யாஸாம் யதுபஜீவநயா ஸம்ஶ்லேஷாயத்தமென்றும் ஸூசித்தது. இவ்விடத்தில் நயாஶ்லேஷாஸ்வரூபஸஞ்ஜீவகத்வம் ஸ்தோநாஹோநேதா: ப்ராதிபதகவர்ணமாத்ராதிகாரத்வம் ஸதாவ ஸித்தாந்தகத்வம் ஸதாவ உபா ஸகாநாஞ்ச தாத்பர்யஸம்பாதகத்வம் என்று ஸமர்த்திதமாக கண்டு கொள்வது. வ்யக்திரிக்த ஸமேதமானா: என்கிற ஶ்லோகத்தில் நயா ஸம்பந்தமில்லையாகில் மாணாஸ்துதிகளுக்கு தோஷாரூபத்வம் நேரிடுமென்றருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு மாணாஸ்துதிகளுடைய நயாஸம்பந்தமாயிருக்கும் ரூபத்தையை வ்யஞ்ஜிப்பித்தார். இஶ்லோகத்தில் நயாஶ்லேஷாயீநமாயிருக்கும் மாணாஸ்துதிகளுடைய உபாஸகத்வத்தையை விஶதீகரித்தருளினாரென்று ஸேதத்தைக் காணவும்.   எ

க ॥ இப்படி கீழ் ஶ்லோகத்தில் ஸம்ஶ்லேஷவைபவத்தாலே மாணாஸ்துதிகளுக்கு ஸத்தாவிஶேஷத்தையுண்டுபண்ணி அநுபவத்தாலே நிவிஶகந்யாணமாணாவஜீவநாயாகிறாயென்றார். இஶ்லோகத்தில் நிவிஶகந்யாணமாணாயாஸமுதனை ஸ்ரீநிவாஸனும உனக்கஸிதமாயிருக்கும் ஜகத்வ்யாபாரத்தையும் ரக்ஷவ்யாபாரத்தையும செய்யாநின்றுகொண்டு அதடியாகவே ப்ராதிபதிகளுக்குஸத்தாஸுகிராநென்கிறார். ஜகதித்யாதி—அன்றிக்கே கூடாஶ்லேஷாநுப்ராதிபதகவர்ணமாத்ராதிகா: என்று மாணாஸ்துதிகளுடைய வேதாந்தவேத்யத்வம் கூடாஶ்லேஷாயத்தமென்றார் கீழ். இங்கு பரப்ரஹ்மத்துடைய வேதாந்தவேத்யத்வமும் கூடஸிதகாரணத்வாயீநமென்கிறார். ஜகதித்யாதி—

உ௬ ॥ ஜகஜ்ஜநநஸ்தேமாவயாநாநாதிகஸிதஸிகோ விதா
நேத்ரகஸுராவிலப்திகவாடம்வ்யாணயிநாம் । ஜதி
கூயஶ்ரயத்தம் ஸ்ரீதயமாவயீக்ருத்ய ஸாமணிவிஶாலா
நாம்வாஸாம்வ்யக்ஷபிவரிநாய ஸஸூத்ரிகம் ॥ ॥அ॥

பதார்த்த:—காமணே— வ்யக்ஷபிவரிநாய:— ஜகஜ்ஜநநஸ்தேமாவயாநாநாதிகஸிதஸிக:— வ்யாணயிநாம்— விலப்திகவாடம்— விதா நேத்ரகஸுராம்— ஜதி— கூயி— க்ருயத்தம்— ஸ்ரீதயம்—உபயீக்ருத்ய—விஶாலாநாம்—வாஸாம்— ஸூத்ரிகம்— [ஸதி]—

பத—யோ:—காரணமென்ன ஸ்ரீநாராயணனாவன் லோகங்களு டைய உத்பத்திஸ்திதிஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணுகையாகிற லீலையில் ஸ ஸங்களுகவும் விஸ்தாரமுள்ளவர்களுக்கு கதவுதுறந்திருக்கும மோ க்ஷத்தினுடைய ஒரே ஆதாரமாகவுமாகிறான். என்றிப்படி உன்னி டத்திலயீதமாயிருக்குமிரண்டாகாரத்தையும் வ்யாஜமாகக்கொ ண்டு நிதோஷாவைகளான வேதவாக்குககளுக்கு வோதவ்ய விஷய மாகிறான்.

தா—யோ:—ஸர்வேஸ்வரனாவன் லோகங்களுடைய உத் பத்திஸ்திதிலயங்களாகிற லீலாவிசேஷங்களில மிகவுமாசையுள்ளவனு குமுனென்றும் தன்பக்கல் பக்தியுளளவர் திறத்தில் ஸத்வ வ த்ருஷ்ணமோக்ஷஜநிதவ்யாமோதவிசேஷவிசிஷ்டனுய்க்கொண்டு நிவி ஷ்டவ்யாவ்ருத்திவிஷயாயிநிரஸநவந்தக ஸம்ஸாரஸாக்ஷாயவ்யவஹாரம் பண்ணும வ்யாமோஹாயஸம்பந்தனுகுமுன் என்றுமிப்படிப்பட்ட ஜமதாரணமோக்ஷவ தகாரகாரங்களிரண்டையும வ்யாஜ நிமித்தமாகக்கொண்டிறே வேதங்கள் அவனை ஸூசிககின்றன. இப் படி வேதஸூசிதநிமித்தங்களான வாகாரங்களிரண்டுமுனக்கயீத மானல் அவனுடைய நிவிலவேதவேத்யஸ்வ ஸூதயீதமென்றுசொ ல்லவேண்டியதுண்டோவென்றபடி.

வி—ணம்— ஜமஸ்த்ரஸ்த்யாதிகாரணமேதக்குள்ள தயாயீநமேத யை ஸவிதவிசிஷ்டாத- ஸூஸூஷிஸஞ்ஜாதநாம- ஜந்மாதிகளாலும் மோ க்ஷப்ரதாநத்தினுடைய தயாயீநமேதயை ஸகிக்ரமணாஷவி-ஸஜி ஸாவஸாவஸமஸ ஜந்மாதிகளாலும் விஸதீகரித்தருளினர். இஸ்லோ கத்தில் உதிஸயம்யதஞ்ஜிதயம் என்று வாக்யவாக்யத்தாலே அவ்வாகா ரங்களிரண்டினுடைய தயாயீநமேதயை ஸ்வீகரித்தருளினர். தா ஸஸவஸாரஸம்ப்ரதாயாத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யம் வ்யாப்தமானாலு ம் விசேஷ்யஸம்பந்தாயஸாவாநமாயத்தாலும் தாத்பர்யவஸத் தாலும் இங்குள்ள ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை மநிவ்யாநிமாயிஸாகாரத்தா லே ஸ்வாதந்த்ர்யமான வ்யாப்திவிநாயிவமத்துக்கு வேயமாக க்கொள்ளவேணும். விதேதஹேதுகரம் என்கிறவிடததில் வாக்ய ஸத்தாலே மோக்ஷப்ரதாநத்தில் ஸஸகமே வேதாநிர வேக்ஷணுயி

ருக்கையாகிற ஸஹாயஸாம்யமும் பொருளென்றும் சொல்லலா
ம. அன்றிக்கே [ஸூ] நாராயணோபநிஷத்வாக்யாநுஸாரத்தின்படியே இவனொருவனைத்தவிர மற்றுள்ள தேவதைகளில்
ரக்ஷகத்வாதிகாரமுள்ளவனொருவனுமில்லையென்று ஸஜாதீயவிஜாதீயநிவர்த்தகமான த்விதீயமும் ஸமுச்சயபொருளென்
றும் விவக்ஷிக்கலாம. விசிஷ்டகவாசம் என்கிறவிடத்தில் ஷஷ்டீ
ஸமாஸநிர்தேசம் பண்ணும்போது கவசத்வவிவக்ஷிதமோவிஷ
மத்திலிடத்தில் ஸர்வாந்தர்யாமித்வமும் கருமாகை
யாலே அப்படிப்பட்ட ஸமஷ்டிக்கு ஸாக்ஷியின்றிக்கே ரக்ஷ
ணாம்சத்தில் போலே சரீரவிசிஷ்டாம்சத்திலும் ஸர்வ
ரக்ஷகத்வமும் தோற்றும்படி த்ருதீயாஸமாஸ நிர்தேசம்
பண்ணுகையே இங்கு உசிதம். ஸர்வாணி என்கிற பதம் ஸர்
வேச்வரமுள்ளவரை அறிவிததாலும அவர்கள் திறத்தில் ஸர்
வேச்வரனுடைய ரக்ஷகத்வத்தைக் காட்டாநிற்கும் விச்வ
ரூபம் என்கிற பதஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே உபா
யாந்தரஸாத்யமான ஸர்வரக்ஷைமுடையவரைவிவக்ஷிக்கிற
தென்று கொள்ளவேணும். ஸர்வாயுதத்தை யாவதாத்மபாவி
க்கிற ஸம்ஸாரமான ஸர்வாந்தர்யாமித்வமுள்ளவரை
அடங்கக்காட்டுகிறதென்றும் சொல்லலாம். ஸர்வாணி விசிஷ்
டகவாசம் விச்வரூபம் என்கிற வாக்யஸாமர்த்யத்தாலே ஸக்
லேசஸம்ஸாரநிவர்த்திமுள்ளவரையும் ஸமுச்சயமாயத்
தாரம்பிடி திருத்தி ஸர்வரக்ஷணத்தாலே க்ருதா
ர்த்தராக்குகிறனென்றிப்படி ஸர்வேச்வரனுடைய ரக்ஷக
த்வகுணவிசேஷமும் அதின் ஸம்பந்தங்களான ஸௌலப்ய
ஸௌசீல்யாதிகளும் காட்டப்பட்டன. விச்வதோமுகம் என்கையாலே ஸர்வதேசகாலாவஸ்தாவிசேஷ
ஸம்பந்தமாயிருக்கும் வேதவாக்குக்களுடைய ஸாத்யமும்
அத்தாலே அவைகளுக்கு ப்ரதிபாத்யங்களான ஜகத்காரணத்வ
ரக்ஷகத்வங்களுடைய ஸாத்யமும் அத்தாலே இப்படி ஸத்வாதி
ராதிகளைப்போலே ஸர்வேச்வரனுக்காஸாதாரணதயாவேதப்ரதிபா

த்ருங்களாய்க்கொண்டு ஸத்த்வாதிகுணங்களான ஜகத்காரணகலேபரக்ஷ ப்ரதாநாதிகளுக்கு நிதாநபூதையாயிருக்கும் தயையினுடைய ஸத்த்வப்ரபாவங்களும் வ்யஞ்ஜிதங்களாகின்றன. இதி த்வதுதயே க்ருத்விஶாலஸம்பந்தம் வ்ருஷகிரிநாதஸந்நிதிவத்ஸம் என்கிற ஸமாஹாரத்தாலே ஸ்தோத்ரநிமித்தங்களான குணங்களுடையவும் ஸ்தோத்ரஹேதுக்களான வேதவாக்குகளுடையவும் நித்யஸமடியாகவுண்டாயிருக்கும் வ்ருஷகிரிநாதனுடைய நித்யஸ்தோத்ர ஸமாஹிதவ்யஞ்ஜிதம். ॥ அ ॥

ஈ॥ இப்படி ஶ்ரீநிவாஸனுடையனு வேதவேத்யஸம் ஸமஹிதஜம த்ரஷ்ட்ராதிகர்த்ருஸாயீதமென்றருளிச்செய்து இனி இப்படிப்பட்ட ஜகத்ஸ்ரஷ்ட்ராத்யுபகாரகங்களுக்கு ப்ரயோஜகமாயிருக்கும் தயா ப்ரவாஹப்ரகர்ஷத்தை வர்ணிக்கத் தொடங்கினவராய் ஸதீர்த்ய மான விஷயத்தைத் திருமலையிலுள்ள அருவிகளுடைய த்ருஷ்டாந்த கரணத்தாலே பரித்ராணகுண 'மாக்குகிறார். கலிகோலாஹலாதி—

உக ॥ கலிகோலாஹல நீரஸாக்திகபாஷகதம்ஷஜவே
ஶநாத்ததேநேநதநவட ரட ஜெவ ஷஸ்த்ர ஹி
தே தா: । ப்ரவாஹோ ஹ்ய ப்ரஸாஹசரபரிஷ்க
ரிணி க்ருபே விகல்ப்யதேந்தல்யா வ்ருஷஶிகரிணா
நிம்நோந்நதா: ॥ ॥ கக ॥

பதார்த்த:— ப்ரஸாஹசரபரிஷ்காரிணி — க்ருபே — கலிகோலா ஹலா நீரஸாக்திகபாஷகதம்கஷஜவே: — ஶநாத்ததே: — ஶவடத டதெவஷஸ்த்ர ஹிதே தா:-[ஶநதெவ்ய:] ஹதே தா:- தே- ப்ரவாஹோ:- [ஸாக்திகபாஷகதம்கஷஜவா: — ஶநாத்தநா:- ஶவடதடதெவஷஸ்த்ர ஹிதா:]-ஶநல்யா:- வ்ருஷஶிகரிண:- நிம்நோந்நதா:- விகல்ப்யதே—

பதார்த்த:— அலர்மேல்மங்கையாருடன் நித்யஸம்யுக்தனான ஶ்ரீநிவாஸனை யஶங்கரியாநிற்கும் க்ருபையே கலியுகத்தாலுண்டுபண்ணப்பட்ட வித்தகாரஷத்தாலே வ்யஸியுடையாநின்றிருக்கும் ஸம்ஶ்ரிதியிலுள்ளவருடைய பாபவிஷயத்தில் கரையை இடிக்கும் வேகமுள்ளனவாய விச்சேதமற்றவைகளாய் பள்ளம் மேடு என்

கிற தாரதம்யமில்லாதவைகளாய ப்ரவாஹங்களாயிருக்கும் இந்த உன்னுடைய ப்ரவாஹங்களாலே ஸ்ருஷ்டியிலுள்ள ப்ராணிவிஷயத்தில் ஸம்ஸ்லேஷணங்களாய் அவிச்சின்னங்களாய நிரந்தரமாய ஸம்பந்தங்களாய் ஸம்பவங்களாயிருக்கும் திருமலையினுடைய அருவிக்கூட்டங்களானவை உவமிக்கப் படுகின்றன.

தாத்பர்யம்:— உபாயோபேயரூபரான பரமபுருஷாகார ஸ்ருஷ்டியுமாயிருக்கும் பெரியபிராட்டியாருடன் நித்யஸஹவாஸனாய்க்கொண்டு ஸர்வலோகாலங்காரஸ்ருஷ்டியாயிருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸனுக்குமலங்காரஸ்ருஷ்டியான தேவரீய கல்யாணங்களான உன்னுடைய ப்ரவாஹங்களானவை யாதொருபடி ஸ்வரூப ரூபகுணவிபவத்தாலுண்டுபண்ணப்பட்ட ஸத்யகாமத்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகளான விசேஷாமலமடியாக ப்ரதிக்ஷணவர்த்தமானமாயிருக்கும் ஸ்ருஷ்டியிலுள்ள ஜநங்களுடைய பாபவிஷயத்தில் ஸம்ஸ்லேஷணங்களாய் (அதாவது) அப்ராவகங்களாகிற கரைகள்ஸம்பந்தங்களாம்படி ஸம்பந்தமுடையனவாய் அநவச்சின்னங்களாய் (அதாவது) ஸர்வதேசகாலங்களிலும் ஸர்வவிஷயத்திலும் ப்ரவஹிக்கும் ஸ்வபாவமுள்ளனவாயிருக்கையடியாக தேசகால நியமத்தாலே ஸம்பாவிதமாயிருக்கும் விச்சேதமற்றவைகளாய் அவிச்சின்னங்களாய் (அதாவது) நிக்ருஷ்டன் உத்க்ருஷ்டன் என்கிற விபாகமற உத்க்ருஷ்டன் பக்கல்போலே நிக்ருஷ்டன் பக்கலும் ஸமானமாக ப்ரவஹிக்குமவையுமாயிருக்கின்றனவோ அப்படியே திருமலையிலுள்ள அருவிக்கூட்டங்களும் ஸர்வத்ர ஸம்ஸ்லேஷணங்களாய் (அதாவது) தாங்கள் ப்ரவஹிக்கும் ஸ்தலத்திலுள்ள ப்ராணிமடங்க நிரந்தரமாம்படி ஸம்பந்தமாரணங்களாய் அநவச்சின்னங்களாய் (அதாவது) தீர்க்காலமுள்பட ஸர்வகாலத்திலும் யாவதவிச்சேதம் ஸமமற ப்ரவஹிக்கும் ஸ்வபாவமுள்ளனவைகளாய் அவிச்சின்னங்களாய் (அதாவது) நிம்நதேசத்தோடு உந்நததேசத்தோடு வாசியற ஸர்வப்ரதேசத்திலும் விச்சேதமாக ப்ரவஹிக்கைக்கிடான ஜலஸம்ருத்தியுள்ளனவாய் ஸம்பவங்களுமாயிருக்கையாலே அந்த நிஸர்கமணம்

களானவை கவிகளாலே நிரூபகாகாரவிஶிஷ்டங்களான உன்னுடை
ய வ்யாஹரங்களோடு ஸாம்யங்களாகச் சொல்லப்படாநிற்கின்றன
வென்றபடி.

வி—ணம்—இங்கு ஸ்யாமவ்யாஹரவைஸவத்தினுடைய ஸா
த்ருஶ்யாரோபஹாரமாக நிஸர்க்கஜனங்களாலே உன்னுடைய வ்யா
ஹங்கள உவமிக்கப்படுகின்றனவென்றருளிசசெயய வேண்டியிரு
ந்தாலும் நிஸர்க்கஜனங்களுக்கு வஸ்துவ்ருத்தியில் ஸ்யாமவ்யாஹவ்,
கியாதிகவரிவருணைர்வசாகம் ஸமஷ்டமாகையாலே ஸக
ஞாகாரமுடைய ஸ்யாமவ்யாஹத்தினுடைய க்ரியாகாரெரகஸ்ெ
ஸம்பந்தமுடியாக ஸ்தாஸ்யமுள்ளவைகளான நிஸர்க்கஜனங்கள் உ
பமேயமேயாக வேணுமென்று நினைத்து ஸ்யாமவ்யாஹங்களாலே
நிஸர்க்கஜனங்கள் உவமிக்கப்படுகின்றன வென்றருளிச்செய்தார்.
இப்படியானாலும் ஸாம்யந்யாயத்தாலே ஸ்யாமவ்யாஹங்களில் நி
ஸர்க்கஜன நிரூபவிதௌபம்யும் ஸித்திக்குமாகையாலே ஸ்யாமவ்யாஹ
வைஸவத்தினுடைய ஸாத்ருஶ்யாரோபஸித்திக்கு க்கொறையில்லை.
அன்றிக்கே விகல்பதையென்கிற பக்ஷமானது ஸம்ஶயதையென்ப
தற்கு பர்யாயமாய் வ்யாவேரவிகல்பதை – ஸமேஹஸம்பந்தந
வ்யாபாரஸங்கங்களான ஸ்யாமவ்யாஹங்களாலே இந்த நிஸர்க்க
வ்யாஹங்கள் ஸ்யாமவ்யாஹங்களேயோவென்று உத்ப்ரேக்ஷிக்க
ப்படுகின்றன என்கிற பக்ஷம் ஸித்திக்குமென்றுஞ்சொல்லலாம்.
அன்றிக்கே வ்யாவேஹவிகல்பதை வைதர்களுக்கு ஸஹி
தவஸ்துஸித்யர்த்தமாக ஸ்யாமவ்யாஹங்களாவது ஸ்வஸம்ஹவ நிஸர்
க்கஜனங்களாவது ஸமாஸ்யணியங்கள் என்றப்படி ஸ்யாமவ்யாஹ
ங்களோடு ஸாம்யஸமங்களாக இவைகளுடைய வைஸவமறிந்த
ஸாயுக்களாலே விகல்பிக்கப்படுகின்றனவென்றும் விவக்ஷிக்கலாம்.
இத்தாலே ஸ்யாமவைஸவத்தை உள்ளபடியறிய வல்லமையில்லா
த ஜநாதிகாரிகளுக்கும் நிஸர்க்கஜனஸாமான்யாதாக்ஷத்தாலே ஸ்யா
மகடாக்ஷாராதத்ருஷ்டாத்ருஷ்டபலாவாப்திஸித்தியுண்டென்கிற பக்ஷம்
ஸித்திக்கும். இப்படி உத்ப்ரேக்ஷாவிகல்பங்களை விவக்ஷிக்கும் பக்ஷங்
களிலும் உத்ப்ரேக்ஷாதிகளுக்கு ஸ்தானமாய்க்கொண்டு ஔ
பம்யபலஸித்தமாம். பதார்த்தஸ்வரூபநிரீக்ஷாரிணி என்கையாலே

பத்³மாஸஹசரனை ஸ்ரீநிவாஸனை தமக்குஶேஷிஸ்வாமியாப்போலே பத்³மாஸஹசரியான ஸ்ரீநிவாஸதயையே ப்ரக்ருதஸ்துதிவிஷயமாகிறதென்று காட்டுகிறார். பரிக்ஷீணி என்கையாலே அநந்யப்ரயோஜனராய் ஸ்துதிக்கிற நித்யவைதிகளுக்கு தயாமாத்ரமொன்றுமே நிகஷணீயமாய்க்கொண்டு ஸர்வஶேஷமாயிருக்கிறதென்று ஸூசிதம். ஸர்வாதிசயஸ்ஸ்வாமியான ஸ்ரீநிவாஸகடாக்ஷமாத்ரஸ்தாவவிஶேஷத்தாலே ப்ரத்யக்ஷவஶ்யப்ரகாஶிதங்களான தயாப்ரவாஹங்களுடைய விபவாவஸ்தத்தைத்திருவுள்ளம்பற்றி வதத: என்கிறார். விதேஹ என்று கர்த்ருயோகமாமபோது ஸ்ரீநிவாஸஶேஷமாக வாராநிற்கும ஜநங்களுடைய வஹிதஸமந்நிபாதம் நீங்களாவது எங்களில் எவனேனுமொருவனாவது ஸதாநிரபேக்ஷமாகக்கொடுக்கவேண்டுமேயன்றி ஒருவர்க்கொருவர் ஸஹகாராபேக்ஷைகூடாதென்று இப்படி தயாப்ரவாஹங்களோடு நிஸர்கப்ரவாஹங்கள் தங்களுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யப்ரகர்ஷத்தை ப்ரதிபாதனம் பண்ணுகின்றனவென்றறிவிப்பாயமாகும். இப்பக்ஷத்திலும் ஔசித்யத்தினுடைய ஸம்பத்தியைக்கொள்ளவேணும். ॥௨௫॥

௨௬॥ இப்படி திருமலையிலுள்ள நிஸர்கத்ருஷ்டாந்தத்தாலே தயாப்ரவாஹவைபவத்தை விஶதீகரித்தநந்தரம் இனி ஸ்ரீநிவாஸசரணாரவிந்தங்களில் ஸாதரக்ஷாஸாக்ஷாத்ஸம்பந்நமாக உபாஸ்யமாயிருக்கும் வேதநிர்திறத்தில் தயாதேவிக்குள்ள ப்ராதான்யவிஶேஷத்தைக்கொண்டாடுகிறார். விஶ்ராணிதே—

௨௬॥ விஶ்ராணிதே யதபி கிஞ்சிதிதி விஶ்வஸாமந்வஸந்து
வைஸம்ஸ்திகாஸ்த்ருதஸ்வபதகாரகணம் । ஸா
ந்த்ரஸ்ஸாந்த்ரபுண்யஜநப்ரஸூதஸாதாம்ப்ர
திப்ரஸூநஶுப்ரமதிநமஸ்யாம்ருதாபகர்ஷ: ॥௨௬॥

பதார்த்த:— த்³வே— ப்ரதிநமஸ்யாம்ருதாபகர்ஷ:— தேஸாந்த்ரஸாந்த்ரபுண்யஜநப்ரஸூதஸாதாம் ப்ரதிப்ரஸூநம்— வேதாப்தே:— விஶ்வ— கிஞ்சிதிதி— விஶ்ராணிதம்— வைஸம்ஸ்திகாஸ்த்ருதஸ்வபதகாரகணம்— ஸவதி—

ஸர்வார்த்த:— ஸ்ருதிவேத்யே வேதமாகிற ஷட்பதத்தினுடையநற்சசந்திரிகை, அடையாநின்றிருக்குமுனக்கு ஸ்ருதிசப்தத்தாலே மறைக்கப்பட்ட ஸ்ரவணமான ஸாரமாகிற உபஹாரத்தை ஹரியாநிற்குமவரை புஷ்பிதது ஸ்ரீதிவ்யயானமானது ஸந்தோஷாவஹாமார்ததினின்று நழுவினதாயும் இதென்னவென்று யோகத்தை சூத்ரஸ்யார்த்தமாக ப்பண்ணுமதாயும் ஸிம்ஹாஸனத்திலிருக்கும் ஸ்ரீமானுடைய சூத்ரார்த்தநுக்கு ஸாயகமாயுமாகிறது.

தாத்பர்ய:— சதுர்விதாவஸ்திதாநஸ்தக்ஷமாதாரப்ரஷ்டிதனை ஒரு வேதநன் ஸர்வஸ்வாபஹாரகமாக ஸாரஸ்வரூபமான ஸம்பந்தபூர்வாஸநத்தில் நடயிலாமிபாய் ஸாமாந்யாஸத்தாலே மறைக்கப்பட்டிருக்கும் தன்பக்கலுள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவாபராதங்களை உபஹாரமாககொண்டு (அதாவது) ஸாமாந்யஸாமர்த்யப்ரஜாபதி த்தாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவங்களாயிருக்கும தன்பக்கலுள்ள நிஷேதாபராதங்களையும் ஸ்ரீமந்தமான ஸௌஹ்ருதிகளைப்போலே ஸ்வாத்மீயமாக ஸ்வீகரித்து நிவ்ருத்தித்ரவ்யாதிஷ்டிஞம்படி பண்ணவல்லதான்பனையான வுன் திருவடிகளில் தன்னுடைய ஸாகல்யநிர்வாஹமாக ஸாமாந்யஸத்தைபண்ண ஊஹிஸ்ரீயமுள்ளவனுக்கொண்டு அதற்காக உன்னருகேசெல்ல வுதைக்ஷமித்தானாகில் ஒரு உஹாரமானது ஸகலஸம்பூர்ணதயாயக்கொண்டு ஸ்ரீதேவிக்கும வர்க்கு ஸகலஸம்வ்ருதமாயிருக்குமாப்போலே தத்ஸமாநார்த்தமதிருக்ஷாதிகளை ஸ்ரீவாதியாநின்றுகொண்டு அத்தாலே ஸமஸ்தாநர்த்தஸாதநமாயிருக்கையடியாக நமஸ்கோரஸ்ரீவஷித்தங்களான வேதங்களில் அந்த நமஸ்த்தில அக்ஷரத்ரயமானது நான்கு திக்கிலுள்ள நிஷேதநங்களிலும் ஸ்ரீயாநஸூசகமாயிருக்கையடியாக அக்ஷரத்ரயஸமாஸமாயிருக்குமாப்போலே நான்கு வேதங்களுக்கும ஸிரோபூஷணமாயிருக்கையடியாக வேதமாகிற உஹாரமாத்துக்கு அக்ஷயஸ்ரீயநாயிருக்குமவதிஷ்டாநத்திலே ஸ்ரீவாத்ஸல்யவிஷயதயாலக்ஷணவ்யதிவாதநாதயாயக்கொண்டு உஹாரமாரஜ்ஜமாநாக்ஷராதிஸ்திதிகளையாந்ருஸ்ரீமத்வதாநஸ்வாமி பூர்வாவிஹாரணஸீதையான ஸாரஸ்வதலக்ஷ்மியைப்போலே விளங்காநிற்கும் உஷயஸ்

ஸம்ருத்தராயரான ஶ்ரீநிவாஸனுடைய திவ்யமஹிஷியான நீ இப்படி
உன்னுடைய கடாக்ஷலேஶமாத்ரத்துக்கு அதீநமாயிருக்கும்
கைமுதமொன்றுமில்லாமையாலே அத்யந்த ஸுலபமான ஸகலஜ
நாயஸ்வபாவமாயிருக்குமவையெல்லாமோம் ... ஸாதனா
ஷ்டாக உன்னை நோக்கி ஓடிவைத்து முடிவதற்கு முன்னே
அவனை யெதிர்கொள்ளுகைக்காக முன்னேயே ஓடிவந்துவிடாநின்றாய்.
இப்படி ஆஶ்ரயணாபேக்ஷையுங்கொண்டு ஸாமர்த்யாதிகள்
யொன்றுமாயவையெல்லாமிலனுமாயிருக்கும் அதிகாரி
யத்தில தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தைக் கூட்டு நீ பண்ணும்
க்ருபாவிஶேஷமானது ஸ்வாநந்தஸமோதாவமாய அதனா
லே இதென்ன ஆஶ்சர்யம் ஸங்கல்போதயமாயக்கொண்டு ஸ
ங்கல்பமாத்ரநீயான அவர் எவனோருமோரதிகாரிஇருந்தில
இப்படிப்பட்ட க்ஷுத்ரவ்ருத்தி செய்வதற்குமபடி யெங்ஙனே என்றி
ப்படி வஸ்துஸ்வபாவமான ஸங்கல்பங்களுக்கும் விஷ
யதையுண்டுபண்ணுமதாயும் பாரதந்த்ர்யமான தனக்கு
நிருபாதிகமாயிருக்கும் ஸிம்ஹாஸநத்திலே வஸிக்கும் ஸர்வ
ஜ்ஞனுக்கு அத்யாஶ்சர்யவாஹமாயுமிராநின்றதென்றபடி.

வி-ணம்— இவளுக்குள்ள ஸர்வஜ்ஞத்வத்தை ஸ்ரீ
ஸர்வஜ்ஞஸர்வவித்தான ஶ்ரீநிவாஸனே அறியவேணு
மென்று கொண்டு அவனை க்ருதகாத்ரத்தாலே காட்டியருளினா
ர். விமலநவவிஜ்ஞாநாதிவிஜ்ஞானஸம் என்றிறே ஸர்வத்து
க்களுடைய ஶிக்ஷையிருக்கும்படி அன்றிக்கே விஷயவிசித்ரதை
ப்ரவ்ருத்தி பண்ணும்படி ஸர்வஸர்வஜ்ஞமுடையவனுக்கும் அ
த்யாஶ்சர்யாவஹமாயிருக்கிறது. இவள் பண்ணும் ப்ரக்ரியா
ஸாதனமென்றும் க்ருதகாத்ரத்துக்கு ஸாவம் சொல்லலாம். ஶ
ரணவரணம்பண்ண அத்யவஸிக்கும் க்ஷணத்துக்குள்ளாகவே* ஸத்
வஶீகரதாஸ்ஸர்வஸ்வாமித்வயோரவிதஸ்யாநாதிப்ராணஸ்ஸர்வோ
கோடிதீயவிஎன்றுசொல்லப்பட்ட வேகவமுடையராவிஶ்வா
ஸத்துக்கும்அநந்தமான உத்கடகாருண்யவிஶேஷமுடையவ
யிகாரிநிறத்திலதயாகடாக்ஷப்ரவாஹப்ரஸரிக்கத் தொடங்குகிற
தென்று கொண்டு இப்படி அத்யாஶ்சர்யமான தயாகடாக்ஷப்ர
ஸரத்தை அவ்வோ பாடு குணவிஶேஷகார்யமான ப்ரதிப்ரஸா

ஸமாக நிரூபித்தார். ஆனாலும் இப்படி ப்ரதிப்ரஸ்தாநகேவலாந்வ
யித்வமாயிருக்கும் அத்ருஷ்டாதீந்த்ரியமான ந்யாயகடாக்ஷப்ரஸாரத்தை
ஸாக்ஷாத்ஸ்வமான ஸாக்ஷாத்ப்ரதிப்ரஸ்தாநத்தைப்போலே ப்ரஸித்தபதார்த்த
ஸாமாநாதிகரண்யேந நிர்விஶேஷவிஷயகமாகச் சொல்லக் கூடுமோ
வென்னில் ப்ரதிப்ரஸ்தாநப்ரதிதத்தினுடைய ப்ராதிகூல்யநிவ
ர்த்தநத்தாலே ஸம்பந்தஸ்தத்தை ப்ரஸித்தபதார்த்தக நிர்விஶேஷ
ப்ரமாக வ்யவஹாரம் பண்ணினாலும் இவ்வர்த்தத்தில் கடாக்ஷப்ரஸா
ரூபமான தாத்பர்யத்தை விவக்ஷிக்கும்போது ஸம்பந்தமில
ந்யாயப்ரஸாரத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்க வல்லமையுள்ள நித்யஸூரிகளை
யும் யோகிகளையும் காட்டுகிறதென்று கொள்ளவேணும். இங்
கு ஸாந்த்ரஸத்தாலே ப்ரஸந்நமான ந்யாயத்தினாலே நிவர்த்த
யமான ஸம்ஶயத்தை ஸாந்த்ராஸ்யாதிப்ரஸாதவிஶேஷமுண்டா
னபின்பு ஸம்ஶயங்களுடைய ப்ரதிக்ஷிப்தநிவ்ருத்திஸமாதாநார்த்த
மாக ஸமாதாநவிதயைநத்யாயான ந்யாயத்தினாலே ஸம்ஶயமா
ன யோகிகளைப்போலே ஸாக்ஷாத்காரமாக ஸ்வீகரிக்கப்படாநிற்கும்
ஸாந்த்ரஸத்தாலே மறைக்கப்பட்ட உபஹாரவிஶேஷமாக ஸாதி
த்தார். லோகத்திலும் ராஜாதிகள் பொருட்டு ஸமர்ப்பிக்கப்படா
நிற்கும் யோகிகள் த்ருஷ்டிதோஷாதிபரிஹாரார்த்தமாக வஸ்த்ராதிகளா
லே வேஷ்டிதங்களாய்க்கொண்டு ஸமர்ப்பிக்கப்படாநின்றன. லோ
கோஹி நாம வேதஃ என்கிற ந்யாயத்தாலே ஶ்ரீ தாபாநுரூபயோக்ய
விஶேஷங்கள் ந்யாயதேவிக்கு அர்ஹங்களாகின்றனவென்று தாத்
பர்யம். ப்ராஜ்யதந்த்ரம் என்கிறவிடத்தில் கர்ணிஷுஶீவிவக்ஷி
தை ப்ராஜ்யதந்த்ரம் என்கிற ஶீதயேகவசநாந்தபதத்தில ஸா
ந்த்ரஸ்வகதத்வக்குள்ள ந்யாயகத்வம் ப்ரதிப்ரஸ்தாநகர்ம அந
ர்த்தம். அத்ர கிஞ்சித்வ்யஜிநப்ராஜ்யதாநாம் ஸாந்த்ரஸந்நதஜிதிவ
ஸாந்த்ராஸாநுஷ்டாநபர ஸ்ர்க்கோண ந்யாயதேவ்யை ஹார்ய்யா
ஸமர்ப்பணீயகம் ஸந்கேந ப்ரதேயதயாஹிதம் ஹி யோகிகம் நிய
தேந ஸாதகீஸ்ருதவஸ்த்ராதிபாதக்ஷாரேணவராஜாதிப்யஃ ப்ரதீயத
இதி தாத்பர்யபர ஸ்ர்கோநேய த்ருஷ்டாந்த்ய: வ்யஜிநப்ராஜ்யதாநாம்
ஸாந்த்ரஸந்நகேஶவாசார: | நஹி ஸாதகீஸ்ருதம் வஸ்த்ராதிகவா
ர்ஸ்த்ரத்ய தத்ஸம்பந்தயா தத்பாதிதம் யோகிகம் ப்ரதாதும் ஶக்ய

யதா (பா) பால்சசோறுமூட்டநெயபெயது

[illegible]

[illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] ।

[illegible] । [illegible] என்னென்றுபொருளாகு வகாரகமாம் இதி । [illegible] । [illegible] ।

[illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] ।

[illegible]

இவ்வுக்திதாத்ரு முமுண்டறுக்கமாட்டாது. [illegible]

[illegible] உண்டு. [illegible] அறுக்கமாட்டாது- ஜனிப்பிக்கமாட்டாது. இதி । [illegible]

இதி ஶ்ரீமந்நாராயணசரணகமலசஞ்சரீகாயமாணேந

[illegible]

விரசிதாயாம் [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

௪ ॥ இப்படி ப்ரபந்நன் திறத்தில் தயாதேவிக்குள்ள அத்யாதரத்தை ப்ரஶம்ஸித்தருளி இனி லோகத்திலுள்ள உபாஸகர்களனைவரிலும் அஶ்ரமணனான அடியேனை கடாக்ஷித்து ரக்ஷிக்கையாகிற துஸ்ஸாத்யக்ருத்யத்தை ஸாதிக்க ஸாமர்த்யமுடையவுனக்கு வேதநாதுரரக்ஷண ஸாமர்த்யமுண்டென்று ஸாதிக்கவேண்டுமோ இப்படி அதிஸாஹஸதயாக்ருத்யாஸ்த்ராவஹமான அடியோனுடைய ரக்ஷணத்தாலே நிரதிஶயோத்கர்ஷம் பெற்று விளங்காநிற்குமுனக்கு வேதநாதுரரக்ஷணத்தாலே பெறவேண்டுமோ ரதிஶயந்தானுண்டோஎன்கிற அபிப்ராயங்கொண்டு விண்ணப்பஞ்செய்கிறார். த்ரிவிதேத்யாதி—

> ௩௧ ॥ த்ரிவிதசிதசித்ஸத்தாஸ்தேமப்ரவ்ருத்திநியாமிகா வ்ருஷகி
> ரிவிபோரிச்சா ஸா த்வம்பரைரபராஹதா | கரு
> ணஹரஹ்ருத்க்ஷிப்ரஸ்வர்ணப்ரஸாதக்ரமணாந்தரா வஹ
> ஸி கருணே வைலக்ஷண்யம் மதீக்ஷணஸாஹஸே ॥ ௧ ॥

அந்வய:— கருணே – த்ரிவிதசிதசித்ஸத்தாஸ்தேமப்ரவ்ருத்திநியாமிகா – பரை: – அபராஹதா – ஸா – வ்ருஷகிரிவிபோ: – இச்சா – கருணஹரஹ்ருச் – க்ஷிப்ரஸ்வர்ணப்ரஸாதக்ரமணாதுரா – த்வம் – மதீக்ஷணஸாஹஸே – வைலக்ஷண்யம் – வஹஸி –

அந்வயார்த்த:— கருணையே மூவகைப்பட்ட சேதநாசேதநங்களுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளுக்கு ப்ரயோஜிகையாய் ஸம வானில் க்காட்டில் நீக்கியுள்ளாராலே தடுக்கப்படமாட்டாதவளாய இப்படி ப்ரஶாஸநப்ரஸித்தியுமாயிருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய இச்சாரூபையாய நீ ஜநங்களுடைய யோகக்ஷேமபாரத்தை வகிக்குமவளாய் ஸாமர்த்யங்களான ஜகத்காரணங்களை தனக்கு கிங்கரங்களாக வுடையவளாயிருக்கும் நீ என்னை கடாக்ஷிக்கையாகிற ஸாஹஸக்ருத்யத்தில் ஸாமர்த்யத்தை வஹியாநிற்கிறாய்.

தாத்பர்யார்த்த:— உபதேஶஸம்ஸ்காராதிஸம்பந்தமுடையவரையும அங்கீகாராநுஸாரஶரணாகதிகளாம்படி பண்ணும் நீ ப்ரதிஸமாஹாராஸாமர்த்யமுடையவளான அடியேனை கடாக்ஷிக்கை

யாகுற ஸாஹஸக்ருத்யத்தை (அதாவது) ஸவிநயஹ்ருதயப்ரத்யநீகெ யான உனக்கும் இந்த ரக்ஷணஸம்பந்தமடியாக அநர்த்தமவிளையு மோவென்று ஶங்கிக்கலாம்படி ஸாஹஸைகரஸனாயிருக்கும் அடியேனை கடாக்ஷிக்கையாகுற ஸாஹஸாஹஸக்ருத்யத்தை தனக்கோரநர்த்தம் வாராதபடி அடியேனுடைய ஸமீசீநஸமாஶ்ரயணமாக ப்ரதீக்ஷிக்கைக்கீடான ஸாமர்த்த்யவிஶேஷமானது பஞ்சாஸ்த்ரத்தாலும் ப்ராக்ருதிகாமோபாஸ்யத்தாலும் யதாஸம்பவம் தனித்தனியே மூவகைப்பட்ட சேதநாசேதநங்களுடைய நாநாவிதங்களான ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதங்களை யடங்கத் தனக்கதீனமாகவுடையவளாய ஸத்யஸங்கல்பனான பரதேவதாஸநத்தில் காட்டில் வேறுபட்ட ஒருவராலும் தடுக்கப்படாத ஸ்வபாவமுள்ள வளாய் கீழ்ச்சொல்லிய விப்படிப்பட்ட குணவிஶேஷமுடையவ ளாக ஸத்காரஸத்க்ருதஸௌலப்யஸத்யாதிப்ரஸாதஸம்பத்யுமாயிருக் கும் ஸர்வஜ்ஞாநதேவியாய் ஸமீசீநஸமாஶ்ரயணமாகவேண்டுமு பாயவிஶேஷங்களையநுஷ்டிக்கவல்லமையில்லாத அகிஞ்சநாதிகாரிக ளுடையஅவ்வவ்வுபாயஸ்தானங்களைதன்ஸ்தானமாகவேறிட்டுகொண் டு அவர்களுக்கபேக்ஷிதங்களான பலவிஶேஷங்களை யதாஸமீசீந மாக வர்ஷிக்குமவளாய பரதேவதாஷட்குணஸமஸ்தாஷ்டாதிவ்யா பாரங்களனைத்தையும் நினைத்தபடி ப்ரதீக்ஷிக்கைக்கீடான ஸாமர் த்த்யவிஶேஷமுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாத்யநந்தகல்யாணகுணகணங்களை தனக்கஸமீசீநமான ஏவல்தொழில் செய்யும்படி விஷயங்களாகவு டையவளுமாயிருக்கும் ஸ்ரீதேவதாதேவியான வுனக்கல் லது மற்றொருவருக்கு நினைக்கவுமருமையானதென்றபடி.

வி—ணம் இங்கு காரணகார்யபூதங்களாயிருக்கும் ஸ்ருஷ்ட்யாதிவிஷயகங்களான ஜ்ஞாநவிஶேஷங்களும் ஸ்வதந்த்ரகாரண காரியவிஷயஜ்ஞாநதேவியாய்க்கொண்டு அவ்விஜ்ஞாநவிஶேஷங் களுக்கு காரணபூததேதயான கருணையும் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டனவாயிருந்தும ஸ்ருஷ்ட்யாதிகார்யங்களில் கருணை கருள்ள ப்ரயாநஹேதுத்வத்தைதிருவுள்ளமபற்றி தத்கார்ய பூதங்களான ஜ்ஞாநவிஶேஷங்களும் அக்கருணையிலடங்கியபூதங்

களென்றுகொண்டு அவைகளோடு கருணைக்கு வைஷம்யந்தோ ற்றும்படி உபாஸகா: என்றருளிச்செய்தார். வேதாந்த வேதாந்தங்களுடைய ஸ்வரூபாதிகள் உபாதியாஸங்களாயிருக்கையாவது நித்யமென்றும் அநித்யமென்றும் ஜடமென்றும் அஜடமென்றும் இப்படியிலுண்டான ஸ்வரூபபேதமும் தத்தத்ஸ்வரூபாநுவ்ருத்திரூபமான ஸ்திதிபேதமும் த்ருஷ்டாத்ருஷ்டார்த்தப்ரவ்ருத்திரூபமாயும் பரிணாமாதிரூபமாயுமிருக்கும் ப்ரவ்ருத்திபேதங்களும் ஒன்றுகொன்று ஸங்கீர்ணமாகாதபடி ஸர்வஜ்ஞஸங்கல்பவைபவத்தாலே வ்யவஸ்திதமாயிருக்கையென்று கண்டுகொள்வது. ஆகவித்தாலே இப்படி ஸர்வாதாரனாயி ஸர்வஶரணனான அடியேனை ரக்ஷிக்குமுனக்கு வேதாந்தரக்ஷணம் ஓரதிசயமாகமாட்டாதென்று ஸூசிதது. ॥ ௧ ॥

௨। இப்படி ஸர்வஸாதாரணரூபமான தம்முடைய ரக்ஷணத்தில தயாதேவிக்குள்ள ஸந்நிவேசத்தையருளிச்செய்து இனி இப்படிப்பட்ட வேதாந்தரக்ஷணாதிஸந்நிவேசத்துக்கு நிதாநபூதமாயிருக்கும் இவளுக்குள்ள ஔக்ஷீபரஸாரஸ்யத்தை வெளியிடுகிறார், வ்ருஷகிரிபதேரிதி—

> வ்ருஷகிரிபதேர்ஹ்ருத்யா விஶ்வாவதாரஸஹாயிநீ
> க்ஷபிதநிகிலாவத்யா தேவீ க்ஷமாதிநிஷேவிதா ।
> பவஜநநீபாம்ஸாம் ஸோபாநபர்வவியாயிநீ
> விதரஸி பதே நித்யாம் வ்ருத்திம் பிஹஷிதே தயே ஸ்வயம் ॥

பதார்த்த: தேவி- தயே- வ்ருஷகிரிபதே:- ஹ்ருத்யா- விஶ்வாவதாரஸஹாயிநீ- க்ஷபிதநிகிலாவத்யா- க்ஷமாதிநிஷேவிதா- பவஜநநீ பாம்ஸாம்- ஸோபாநபர்வவியாயிநீ- ஸ்வயம்- விதரஸி- பதே- நித்யாம்- வ்ருத்திம்- பிஹஷிதே-

பதார்த்தம்: ஜகத்ரக்ஷணைகப்ரவணையாய் (ஆர்த்தம்) ஸர்வஜ்ஞப்ரயாஸஹிஷ்யாயிருக்கும் தயையே ஶ்ரீநிவாஸனுக்கு ஸந்தோஷமையாய் (ஆர்த்தம்) ஶ்ரீநிவாஸனுடையதிருமார்பில் வஸிக்குமவளாய திவ்யஸர்வதவதாரங்களிலும் ஸஹாயபூதையாய் (ஆர்த்தம்) ஸர்வாவதாரங்களிலும் ஸஹசரியாய் ஸர்வாநிஷ்டங்களை

யும் நிவர்த்திப்பிக்குமவளாய் பொறுமைமுதலிய குணங்களாலேஆ
ஶ்ரயிக்கப்பட்டவளாய் (ச—ம) ஸப்தநதிமுதலிய தேவிகளாலே
பரிசரிக்கப்பட்டவளாய் போகங்களை யுண்டுபண்ணுமவளாய்
(ச—ம) நிவிஷ்டபோகஸாதனவாய் வைதிகர்களுக்கு வேண்டியபோகங்
களையுண்டுபண்ணுமவளாய் இருக்குமீயானவள தானாகவே (ச—
ம—) ஸ்வஸ்வாமியாலே ஸம்பந்தமில்லாமலிருக்குமவிஷயத்திலே
(ச—ம) ஞானத்திலே ஸாக்ஷாத்காரமான ப்ரகாரமதை
ச—ம— வி ஶ் ஷ த் தை ஸ ரி ய ா கி ற் கி று ய்.

ஜா—ய: இக்ஷ்வியானவள யாதொருபடி தேவியாய ப்ரஷ்டிரீ
பதிக்கு ஸஹதர்மசாரிணியாய் விஷ்ணுவதாரஸஹாயினியாய் க்ஷமைதிஷ்
டைவதேவியாய் க்ஷமாதி நிஷேவிதையாய ஸர்வஜநநீயாய் வைதி
கர்களுக்கு போகஸாதனவிதாயினியாய் கொண்டு தானாகவே
விதஸ்வாநவசத்திலே நித்யையான வ்யக்தியை ஸரியாகிற்கிறு
ளோ (அதாவது) பரவாஸுதேவனுடைய திவ்யமஹிஷியாகிய்
ஸர்வதையாய் அகலகில்லேனிறையுமென்று ஸ்ரீநிவாஸனுடைய
திருமார்பில் நித்யவாஸவதியாய் (ஶ்ரு) ஜாயமானோப
ஸ்யாவிஜாயதே என்கிறபடியே ஜந்மக்ஷணமாக அவன்
பரிக்ரஹிக்குமவதாரங்களிலெங்க ராவணவதத்தால்
கிஞ்சஜந்யஜநநி! ஸந்த்யஷ்டாவதாரேஷு விஷ்ணோரேஷாநபாயினீ
என்கிறபடியே ஸ்ரீவைகுண்டாதி ஸர்வாவதாரங்களிலும் தாமுடை
யவளாய்க்கொண்டு ஸஹாவதாரம்பண்ணுமவளாய் ஸர்வபா
யஸப்தத்ன விஷ்ணுவேடொக்க ஸாகஸம்கல்பாஶ்ரயஸப்தகையா
ய்க்கொண்டு உபாயஸப்ததையாயிருக்குமாப்போலேதன்னேற்றமா
னபூர்வாக்ஷாஸ்ரவமுடையவளாயிருக்கையாலே (பா) வேரிமா
றாதபூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமேஎன்கிறபடியேஸ்வரூப ப்ரா
ப்பூர்வாக்ஷாஸ்ரவாயவிரோதிகளாயிருக்கும்பாபங்ரபாபங்ர
தகநிவர்த்தங்களையும் ஸமூலோன்மூலநம்பண்ணக்கடவளாய் அ
ன்றிக்கேஶ்ரியோஸத்யநிதிமோக்ஷநிஜ்ரப்ராப்தானந்தகவஸ
ஶ்ருதிநிராவைஷ்ணவாய ஸர்வஜ்ஞாநஸம்ஸாரவ்யதேகஸ்ரீ சிசஎன்று அ
ருளிச்செய்தபடியே ஸர்வாபீஷ்டப்ரதிணியாயிருக்கையடியாகதிவ்ய
மங்களவிக்ரஹருப ததைவ ஸர்வாபீஷ்டஸித்திரோயிஸப்தஸர்வா
பங்களையும் நிவர்த்திப்பிக்குமவளாய் அன்கேறிக் ரோமதாரிதிர்

திவ்யரூபங்களாயிருக்கும் ப்ராப்யபூதங்களான ஸர்வாபீஷ்டங்
களையும் நிவர்த்திப்பிக்கும் சீலமுள்ளவளாய தன்னோடொக்க ப
ரமபுருஷதிவ்யமஹிஷீரூபைகளான பூநீளாதிகளை ஸ்வா
தீநியாமத்ரயாமபடி தனக்கத்ருசேஷரூபைகளாகவுடைய
வளாய ஸர்வலோகங்களுக்கும் நிருபாதிகமாத்ருரூபையாய்
இப்படி தத்த்வாந்தர்நிவர்த்தநம் பண்ணுமாப்போலே சேதந
ர்களுடைய அபேக்ஷாநுகுணமாக ஐச்வர்யமோக்ஷரூபங்களா
ன ஸர்வபுருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்குமவளாய்க்கொண்டு
அநாத்யாதரஜஸ்தோமமாயிருக்கையடியாக சுத்தஸத்வமயமான
ஸ்ரீ வைகுண்டலோகத்தில் ஸ்தாயீநமாகவே பரவாஸுதேவனு
டைய திருமார்பிலும் அவனுடைய தக்ஷிணபார்ச்வத்திலும் அ
த்யாக்ருதஸ்வாயாரண திவ்யவிக்ரஹவிசிஷ்டையாய்க்கொண்டு விள
ங்காநிற்கிறாளோ இப்படியே நீயும் தேவிக்வஷ்மீவதிஹாநுத்
காதிவிசேஷணவிசிஷ்டையாய்க்கொண்டு விதசேதத்திலே நித்ய
ஸ்த்திதையை ஸரியாநிற்கிறாய. (அதாவது) ஜகத்ரக்ஷணார்த்தகத்ர்பா
விசேஷத்தில் நிரதிசயாஸக்தியுடையவளாய் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய
சித்தம் தன்னிடத்திலே நித்யப்ரதிஷ்டியாமபடி ஸர்வலோகஹித
சிந்தக்கு நிரதிசயஸௌஷ்வாதி ஸர்வாகாரபரிபூர்ணையாய்
சேதநரக்ஷணத்திலுள்ள நிரதிசயாஸக்தியாலே அவிஷஹ்யப்ர
த்யநீகஞ்ய்கொண்டு ஜந்விநாசாதிவர்ஜிதனான ஸர்வேச்வரனை
யும்(பா)என்னென்னயோனியுமாய்பிறந்தாய் என்கிறபடியேஅந
ந்ததுஃஸ்வாஸ்தநாநாஜந்ஸாமியாமபடிபண்ணுமவளாய் சேதநக
ந்த்ரகாஷ்டாரவ்ராஜாவஸ்பந்தாலேஅவன்பக்கலுள்ள ஸர்வாபரா
தங்களையும்க்ஷமிக்குமவளாய் தன்னோடொக்க ஸமஸ்தஸாயாரணகு
ணரூபங்களாய்க்கொண்டு ஸர்வாவஸ்தாநீயங்களாயிருக்கு
ம்க்ஷாந்த்யநஸ்யாதிகுணங்களடங்கதாணிட்டவழக்காம்படி நிவி
ஷ குணபரிஷ்ஸ்தாவர்ஜளசியாய்ப்ரஜாயதேசே
யில் அசிக்தூராணசேதநர்க்கு பரமபுருஷ
ஸஜநயோக்யதையுண்டாமபடி தத்விதகரணகளேபரஸ்ராலோக
பகரணாதிஸ்ப்ராதநரூபையாயிருக்கும் ஜகத்ஸ்ருஷ்டியில் பரம
புருஷனை நியமிக்கையடியாக நிவிஜநநாத்யத்வகதாரூபத்தை

யாய் ஸாக்ஷாதவாயஸம்பாதனாயிதனான வரதவரத்தையுடைய ப்ரஸாதவிஶேஷாதிஶயமாய்க்கொண்டு அவரவற்குவேண்டும புருஷார்த்தங்களை யதாபேக்ஷமாகக்கொடுக்குமவனுமாய்க் கொண்டு ரஜஸ்தமோகுணங்களை கஷித்தங்களாம்படி ப்ரக்ரு ஷ்ட ஸத்வோத்ரேகமுடைய யதிகாரிதிறத்தில் தானுகவே (அதாவது) ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே நிர்ஹேதுகப்ரகாஶத்தையடையாநிற்கிருய். (அதாவது) ஸம்பந்தாதிகுணவத்தையென்ன கடாக்ஷவிஶேஷாதிஶயமென்ன அவையடியாகவரும்ஸம்யக்ஞானமென்ன இவைதொடக்கமாக உத்பன்னமாகாநின்ற காருண்யவத்தாலே இவ்வாகாரஸம்பத்தி யுடைய சேதநன்பக்கல் கண்ணாலே கண்டாற்போலே நிர்ஹேதுக ப்ரகாஶமாகாநிற்கிருயென்றபடி.

வி — ணம்—ஆகவிங்கு இப்படி. ஶுத்தஸத்வப்ரசுரமுடைய வு னக்கு அவளோபாதி சேதநாந்தரஹிதமான யதார்த்தம்காணெ ன்றுவஸித்தது. விதவஸ்த்ராதிவாக்யத்தே [ப்ர] தமஸ்ஸாக்ஷ ன்றேதப்பட்ட ஸாத்விகமயமான பரமபதத்தில் ப்ரதிபந்தகப்ர ஸக்தியில்லாமையடியாக அங்குள்ள நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாபா விகமாக யதாவஸ்திதரூபஸாக்ஷாத்கரங்களைக்கொடாநின்று கொண்டு அத்தாலே ப்ரதிபந்தகபஹுளமான ப்ரக்ருதிமண்டலத்தி ல் போலன்றிக்கே ஸர்வதேஶகாலங்களிலும் ஸாகாரமாக ப்ர காஶியாநிற்கிருய் என்றும் விவரிக்கலாம.

யதுக்தமேகஸ்மிந்நேவாக்ஷரம் ஸ்வயமேவநிர்ஹேதுகவ்யக்தமிதி । ததி தமேவாநீயம் । ததாஹி நித்யம் தாவதிஹ ப்ரமாணாந்தராகோசர ஜ்ஞானம் விதவஸ்த்ராதிவாக்யஸ்வாரஸ்யேநாவகம்யதே । வா க்யஸ்வாரஸ்யம் ஸர்வதாகாரகம்யம் யதுக்தம் தேவோ வஹ்நிः ப்ரகாஶத்வாத் வஹ்நிப்ரகாஶோ யதுக்தமாயா ஜவ விதத ஸ்வதேவ வ்யக்திம் விஸ்ரஷ்டிதாயாவி தயாவ்யக்தேன விதவஸ்ஸர்வத கதயாஸ்ஸ்வாவஸ்தேபாவஸ்த்ரப்ரமாணாக । யதிநிர்ஹேதுகம் தயாவ்யக்தி ஶத்ரு விவக்ஷித । தத ஸர்வத்ர ஸ்வயம் வ்யக்திம் விஸ்ரஷ்டிதவ்ய ப்ரயோக । நநு விதவஸி வதேவ வ்யக்திம் விஸ்ரஷ்டிதி விதவஸ்தி வி ஶேஷிதேஶோஹி விதவேதாஸ்ஸ்த்ர தயாவோபாஸ்யவ்யக்திவிஶேஷ்ய

தாம் வ்யவச்சி₂நத்தி ந்யாயவ்ருத்தேர்விதண்ட₃ஸ்யேத்யந்தாத₃வதா₄ரயதி । அத
ஏவ வாக்யஸாரஸ்யவிஷயாம் ந்யாயவ்ருத்தஸ்யேத்யந்தாம் தத்ர
ரேக்யதேஶஸமுத்தம் ஸ்வயம்பத₃ம் நிரோஷம் க்ஷேத்ரே । நந்து
ஹிர் ஸ்வயம்பத₃ம் கத₂ம் தூ₃ஷயேத்ப்ரதீதிரேவ।விதண்ட₃ஸ்யாயிகாரணஸ்யமே
தத்காரஸமுத்தஸாதா₄நிஸ்வஸாக ந்யாயவ்ருத்தேஸ்வாரஸிகதாத₃நாயாஸ
ஸாத்ய தாஂலக்ஷணாத₃ஹிதப்ரதீத்யவயாதவ்யம் । யதா₂யது₃க்தி தே₃
ஶவந்தி: ஸ்வயம்ப்ரகாஶத இத்த்யது₃க்தேஹேத்யந்தயா விவக்ஷிதஸ்ய
வந்தி ப்ரகாஶஸ்ய ஸ்வாரஸிகதாத₃தா₃ம் ஸ்வயம்பத₃போ₃த்யம் । நந்து
திஹேத்யந்தகம் । ஸ்ஹேத்யந்தாகு₃ராஹஸ்வாக்யஸாரஸ்ய ஸமுத்₃ப₄
வம்ஶாக । ஏவம் விதண்ட₃ஸ்யேதே₃ வ்ருத்திம் ஸ்வயம்பிஹஷ்ட்கத்ரு ராஸிஸ்வ
யம்பத₃ம் ந்யாயவ்ருத்தௌ ஸ்வாரஸிகதாதே₃வ போ₃த₄யதி । நந்து வாக்ய
ஸ்வாரஸ்யவிஷயாம் ந்யாயவ்ருத்தேர்விதண்ட₃ஸ்யேத்யந்தாம் பா₃தி₄தம் ப்ர
ஸவதி।விதண்ட₃ஸ்யாத₃ஸஹிஸமுத்₃ஜஸ்த்ரோத₃ரணகத₃யாஸஸ்த₂ ரணா
ரோஷவத்தாலக்ஷணா யதா₂வஸ்தி₂தஜ்ஞாநஸிஷேஹேத்யஸமுத்: க்ஷேத்ர
ஜ்ஞாவஸ்யாவிஶேஷ: । ஶ்ருத்யேதஹி * ஜ்ஞாநஶாஸ்த்ரஸஸ்த₂ஶாஸி
ஸஸ்த₂ஶாஸ்த்ரப்ராவாஸ்த₃ திஶிதி । ஶ்ரியதேச*ஸஸ்த₂ாக ஸஞ்ஜாயதேஜ்ஞா
நதிதி । ந்யாயவ்ருத்திஸ்து காயர்த₂ரவேத₃ ந்யாயாஸஹிவ்ருத்தி: । அஹிவ்ருஜ்ஞ
தேஹி ஜ்ஞாநஶரீராதி₃ஹிவிதண்ட₃ஸ்காயர்ஸமுத்தேஹர்பவஜ்யாவி
ஷயகம் சேதநஸ்ய । ஏவஞ்ச அநந்தித்யாத₃கப்ரகாஶவிஶேஷா
வ்ருத்திஶப்தாயர்₂உதிஸம்மிதம் । தத₂ாச வ்யாவ்ருாதம் வ்யாவ்ருா
த்ரு ஹி: விதண்டி₃ஸ்வஷ்யீகாராக தத₃ராபரணாஹிதே பதே₃ விஷயே
தித்யாம் அஸம்ஶராம் வ்ருத்திம் அஹிவ்ருத்திம் பி₃ஸஷிர் ப்ராஷ்ராஷி ஸ்வ
ஷ்யீகாராத₃தா₃ரபரணாஹிதே ஜநே ப்ரத்யஸம் ஸஸ்த₂ரணகாயர்
ஶராதி₃வதுத்ர்யா விஶதா₃ஸவஸீத்யர்₂ உதிது₃ரு மே
த தா₃ ரா ப ர ணா ரா ஹி தே த்யா த்தி: ஸஸ்த₂ ரணா ரோஷ
ஷஹமகம் தத₃ராபரணாஹிஸவத₃ஹிதப்ரதி । அந்யதா₂ ஜ்ஞாநாதி₃கா
யர்ஸித்₃த்₄யோரபாதி₃தி ஸாவ: । அநயாவ்யாவ்ருாநஸம்ப₄ாஜஸ்தேத₃ரா
திபஹர்ண பதுர்வர்கஸஸ்த₂ ரணவிஸ்ஜிநாரா ஶராதீ₃நாம் ந்யாயகா
ர்யதாஸிதே₃: ப்ரயோபஞ்சயத்ர ஸித்₃த்₄யதி । தத₃ப்ரகாஶ: அயம்சே
தநஸஸ்த₂ ரணாரோஷவாந் ஶராதி₃ஸ்த₂ாக । அயம் ந்யாயகடாக்ஷவிஷ
ய: ஸஸ்த₂ரணாரோஷவஸ்த₂ாக உதி । உமமு ஶராதி₃பரணவபர்ணாநந்தி
தஸஸ்த₂ாரோஷலக்ஷணமிம்பவிஶேஷஜந்யதயா ஸ்வாதிஸிதா₃யாமாச
ராநந்திதிவிஶேஷாகஸந்யாயவ்ருத்திஸ்வஸ்வாயர்₂போ₄யகஸ்ய ஸ்வயம்பத₃

[illegible]

[illegible]

॥ ௨ ॥

க ॥ இப்படி பெரியபிராட்டியாரோடு [illegible] யுனக்கு அவளோபாதி [illegible] மென்றருளிச்செய்து இனி [illegible] க்கு உபா[illegible] கைக்காக [illegible] த்தாலே [illegible] யங்களான [illegible] களைக்கொண்டு அவரவர்களாலே [illegible] த்துடன் [illegible] ராயிருக்கும் [illegible] திலின்று வேதாந்தர்கள் தந்தாமுக்கு வேண்டும [illegible] ங்களாகிற [illegible] ங்களை [illegible] மாகப்பறித்துக்கொள்ளும்படி அவரவர்களுடைய [illegible] த்தாலுண்டாயிருக்கும் [illegible] ங்களான [illegible] ங்களாலே [illegible] யாயிருக்கும் [illegible] நிற்கிறாயென்கிறார். [illegible]—

[illegible] ॥ ௩ ॥

[illegible]

ஶ்ரீ:- ப்ரகாஶிதா— நிரூபணீ:- [ஸ்வஸ்தி]—

பதார்த்த:— தேவியே நீயானவள் ஸ்வயஞ்சேதநங்களுடன் (அதாவது) ஸ்வயம்வ்யக்த விக்ரஹங்களுடன் கூடினவையாகவும் ஸிம்ஹாதி வாதிகளாலே ப்ரகாஶிக்கப்பட்டனவையாயுமிருக்கும் திவ்யக்ஷேத்ரங்களென்ன நாநாவிதங்களாயிருக்கும் விபவாவதாரங்களுடையவும் வ்யூஹாவதாரங்களுடையவும் வாஸஸ்தானங்களென்ன ஸர்வேஶ்வரனான பரவாஸுதேவனுடைய பரமபதமென்ன திருமலைமுதலிய இவ்விடங்களில் ஐஶ்வர்யவிஷய பாரதந்த்ர்யங்களை அடைகைக்காக தன்னுடையவைகளான பக்தங்களாலே ப்ரகாஶமாக ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கும் ஏணியாகாநிற்கிறாய்.

தாத்பர்யம்:— ஜகந்நாதனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய பாரதந்த்ர்யத்தை ஸ்வரூபமாயிருக்குமொரு சேதநனுடைய விஶிஷ்டமான ஸம்பந்தவிஶேஷத்தை அனுஸந்தானம் பண்ணுவதாகவுகந்தருளி அதடியாக ஸிம்ஹ தேவாதிகளுடைய தாத்பர்யங்களை ப்ரதிபாதிக்கும் அந்த ஸம்பந்தவிஶேஷத்தில் தானாக ஆவிர்பவித்திருக்கும் பரதேவதையினுடைய ஸ்வயம்வ்யக்த ஸ்தாவரதிவ்ய விக்ரஹவிஶேஷங்களுடன் கூடினவையாயும் அதிசயஸௌந்தர்யமாக தேஶகாலவிஶேஷங்களில அவதாரங்களாயிருக்கும் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளென்னும் ஸுரர்ஷிகளென்ன ப்ரஹ்லாதாதி தேவர்களென்ன இவர்களுடைய ப்ரார்த்தனை பரிபூர்ணமாக ஆவிர்பவிதங்களாயிருக்கும் ஸம்பவாவதார விஶேஷங்களுடன் கூடினவையாய் அத்தாலே அந்த ஸிம்ஹாதிகளுக்குண்டான ஸம்பவ ஸாக்ஷாத்காராதி காரணவிஶேஷப்ரகாரமாக ப்ரதிஷ்டிதங்களாயிருக்கும் புராணங்களுடைய ப்ரபாவத்தாலே அந்த ஸிம்ஹாதிகளாலே ப்ரகாஶிக்கப்பட்டனவையாயும் அகாரத்தாலே ஸாம்பவ ப்ரதிஷ்டாபித ஸம்பவ விக்ரஹவிஶேஷங்களாய்க் கொண்டு வைஷ்ணவங்களென்று பேர்பெற்றவையாயுமிருக்கும் ஸம்பவாவதார ஸ்தானங்களென்ன ராமக்ருஷ்ணாதி ஸாக்ஷாதவதார ஹேதுத்தாலும் ப்ரஹ்லாதாதி ப்ராஸாதப்ரவேஶாவதார ஹேதுத்தாலும் நாநாவிதங்களான விபவாவதாரங்களுக்கு ஸ்தானங்களான அயோத்யா மதுரா ஸேதுத்வாரக கைலாஸபர்வதமாலாதிகளென்ன வாஸுதேவாதிஹேதுத்தாலும் கேஶவாதிஹேதுத்தாலும் பலவகைப்ப

ட்ட வ்யூஹாவதாரங்களுக்கிருப்பிடமான ஸ்தோத்ரங்களின்னா
திராவாயிக்கிலிடுகைகளு ஹ்ரஸ்வம் ப்ரகடிதமாம்படி ஸவைர
ஸ்ரீமயமான பரவ்யோமத்திலிருப்பவராக வாழ்கிறதும் பரவாஸுதே
வனுடைய நிர்ஹேதுக ஸ்வாமித்வமான நித்யவிபூதியென்ன அகார
த்தாலே உபாஸநார்த்தமாக ஸங்கர்ஷணாதிகளுக்கு விஷ்ணு
விருக்கும் ஸாத்த்வபரவாஸுதேவனிருக்குமிடமான ஹ்ருதயகுஹையென்ன
திருமலைமுதலிய அர்ச்சாவதாரஸ்தாநம் தொடக்கமாய் பரமபத
பர்யந்தமாகவுள்ள விந்த ஸ்தாநங்களிலிருக்கும் பரவாஸுதேவனை
ஸ்தாநவிஷயமான நாமரூபவிசேஷாதி நியமத்துடனுபாஸித்து அ
வ்வுபாஸநவிசேஷப்ரஸந்நனாயிருக்குமவ் வஸ்தாநங்களிலுள்ள
பரவாஸுதேவனுகிற க்ருஷ்ணகடாக்ஷத்தினால் அவ்வவ் வதிகாரிகள்
தந்தாமுக்கபிமதங்களான த்ரிவர்க்காபவர்க்கபரவாஸுதேவாதிவி
சேஷங்களாகிற ஸ்வவிசேஷங்களை ஸாத்யஸமாகப் பறித்தநுப
விக்கும்படி அவ்வவ் வுபாஸநாகாரத்வவிசேஷங்களாலுண்டாயி
ருக்கும் ஸம்ஸ்தவிஷயீகாரகத்வ வாஸநாகாரத்வவிசேஷங்களாகிற
பர்வங்களாலே (அதாவது) ஸாத்த்விகபக்தியுக்த ப்ரயுக்த ஸ்வரூப
டநஹேதுகளான ஸ்வேகவிசேஷங்களாலே ஸ்வரூபபூர்ணையாய்க்
கொண்டு பாஹ்யாந்தர ஸ்துல்ய க்ருத்ஸ்நாதி ப்ரகாரவிசேஷத்
தாலும் சேஷியாம் வாராதபடி பரவாஸுதேவனாலே ப்ரதிஷ்டாபி
தையாயிருக்கும் ஸ்ரேணியையாகாநின்றாய். (அதாவது) ஏ
ணியாகாநிற்கிறாயென்றபடி.

விசேஷம்:—த்வயியினிடத்தில் ஸ்ரேணிகாஸாரூப்யம் பண்ணு
கையடியாக இச்லோகத்தில் ஸூசிதமாயிருக்கும் அதாவிர்ப்ய
பரவாஸுதேவாப்ரத்யக்ஷ பரவாஸுதேவனுடைய க்ருஷ்ணகடாக்ஷஸா
த்த்யத்தை ஸ்ரீ ஸாத்த்வதஸம்ஹிதையினுடைய நிகமநத்தில் ஜிதந்தே
ஸ்தோத்ரம் வேங்கடேச ஸங்க்ரஹஸித்தம் ஸஹஸ்ரம் யஜேத் ஸர்வே
சராசி। கரிஷ்யசி விஷ்டம்பஸ்தாயிநஃ க்ருஷ்ணகடாக்ஷாச் ஸவிதுர்ஸேவிதேச
தேவஸ்ய ஸ்வாஸ்த்யவேதநம்॥ என்கிற ச்லோகத்தாலே விசதீகரித்தருளினா
ர். ப்ராக்ருதிக ஸ்வேகவிசேஷங்கள் ப்ரஸித்த ஸ்ரேணிகையினுடை
ய பர்வங்களாகிறபடியாலே ஜபாஸநாகாரத்வ யீநஸித்திகளா

ய்க்கொண்டு ஸாத்ருஶ்யங்களாயிருக்கும் ஸாதநவிஷயீகாராத்
ஸ்வாஹாதாரதத்வவிஶேஷங்களே ந்யாத்திதோஷமான நிக்ரஹஸ்தா
நத்திலுடைய பக்ஷங்களாகின்றனவென்றுகொண்டு இப்படி
த்ருஷ்டாந்தாஷ்டாதிகஸாதாரணமான பக்ஷஸ்வரூபமிங்கு ப்ரயுக்த
மென்று காட்டுகைக்காக நிஜபக்ஷப்ரயோகம் பண்ணியருளினார்.
இதாலே ப்ரஸித்திரஹிதமானது கீழ்சொன்ன நிஜபக்ஷங்களான
நிஜபக்ஷங்களாலே நிஷேத்யமாகிறபோலே ந்யாயதோஷ
யான நிக்ரஹமும் ப்ரஹாதாரதத்வமான நிஜபக்ஷ
ங்களாலே நிஷேத்யமாகாநின்றதென்கிற அம்ஶம் தோற்றுமி
றே. ஐதாரயிப்ரதிஜ்ஞையென்கிறவிடத்தில ஸ்வயமேவம் விஷ
யவாதமென்றுகொண்டு ஐதாரயிஷும் ஸஹிதஸம்வாதமா
க வ்யாவ்ருத்தமாய்த்து. அன்றிக்கே ஐதாரயியதாயப்ரதிஜ்ஞை
யென்றுமநுயிக்கலாம் அப்போது கொள்ளக்கொறைவிலனாய்
க்கொண்டுவேண்டித்தெல்லாம் தரும கோதிலனை பரதேவதா
ஷ்ணுகிற ஸூக்ஷ்மத்தினின்று தந்தாமுக்கு வேண்டுமளவும் ஸ
ம்விஶேஷங்களைக் கொள்ளுகைக்காக வென்றபிப்ராயமாகும். ந்யாயி
னுடைய அதர்வஶிரஸ்ஸாதாரணமாயிருக்கும் பலவிடங்களில் ஸ
ணாக்தமாயிருந்ததாயினும் பரவ்யூஹாதிவிக்ரஹவ்யக்திவிஶிஷ்ட
ன பரதேவதைஷ்ணுடைய வுபாஸநத்தால் வரும் ஸமுமும் ந்யா
யீநமென்று காட்டுகைக்காக இஸ்லோகம் ப்ரவ்ருத்தமாய்த்து. இ
வ்வைந்து ரூபங்களில் தத்ரூபமாயிருக்கு மத்ரூபத்திலுடை
ய வுபாஸநத்தை யதாஸம்ஸவம் தத்தத்குணஸந்நிவேஶரூபத்
த்வவிக்ரஹஸாதநாதிநியதரூபமாகவும் ப்ரத்யக்ஷப்ர
ணாதிகாரணீபாவவிஷயகணாதிரூப
இத்யாதிரூபமாகவும் கொள்ள ஔசித்யமுண்டு. விஹவாதிரூ
பங்களையும் தத்ஸஜாதீயாவதாரரூபஸம்ஸ்திவேஶவிஶேஷங்களாலு
பலக்ஷித்தஸந்நிதிக்குமிடத்துக் கீழ்ச் சொல்லிய உபாஸாதேவி
ஷ்யம் ஸர்வம். ‖ ௬ ‖

௯ ‖ இப்படி பரவ்யூஹாதிரூபவ்யக்திவிஶிஷ்டனை பரதே
வதைஷ்ணுடைய வுபாஸநத்தால் வரும் ஸமங்களடங்க ந்யா
யீநங்களென்றருளிச்செய்தார்கீழ். இனி விரகாரணவர்த்தித
விஷயவாஸநாவரவஶாயகொண்டு ப்ராப்யணவம்ஸிவருபவர்

ஜகத்வ்யாக்ருதஸம்ஹாரவனையற்றிருக்கும் ப்ரசுரபக்கல் தைவவ ஶாத்தாலே ஸம்ஹாரிதங்களாகும ஸக்ருத்பூதங்களான ப்ராஸஹ் காரசேஷ்டிகயாத்ருஷ்டிகாதிஸாக்ருதவிஶேஷங்களை ஸ்வாநுஸந்தாநவி நியாஸங்களாகையன்றிக்கே தோக்ஷஸாயநபரிவ்ருத்ஸம்பந்திதா நங்களாம்படி ஸகலாபரீகரித்து அதடியாக ஸம்ஹாரிகமாயிருக் கும் ஸாக்ஷாத்தோக்ஷஸாயநவித்யாவிஶேஷஸம்பந்தத்தை யவலம்பித து ஸம்ஸ்க்ருதவைதகநிரபேக்ஷணீயமான வைதநஸ்வரூபத்துக்கு வகுத்ததாயிருக்கையடியாக தனக்கஹிததமமாயிருக்கும ஸாத ஸாம்ராஜ்யத்தைக்கொடாநிற்கிறாயென்கிறார். ஹிதமிதீத்யாதி—

௩௭ || ஹிதமிதிஜகத்த்ருஷ்ட்யா க்லிஷ்டா: ஸதா ஸமராதநை
ரதிதிவிஹிதைர்தேஹாத்மாயி தேஶமுபாயகா: |
ஸரிதபஹுலாத்ஸ்தாநாத் தூரஸஹாயக யேஶம்ப்ர
த்ரிஶஸி நிஜாஹ்வப்ரதஞ: ப்ரஸாதகஸந்தாதா ||௪||

பத:— வ்ருஷாஸஹாயக யே— ஜகத்த்ருஷ்ட்யா— ஹிதமிதி க்லிஷ்டா:— அக்லிஷ்டஸமாராதநை:— அதிவிஹிதை:— யத்ருஷ்டாயமாயஸ்தாயிதேஹ:— அதேஶ்யா:— ஸரிதபஹுலாத்தா— [ஸ்வம்] ப்ரஸாதகஸந்தாதாஸி— ஸ்வயம்— ந:— நிஜாஹ்வப்ரதம்— ப்ரதிஶஸி—

பதார்த்த:— ஸ்ரீநிவாஸனுடைய தேஶமே நாட்டினுள்ளாரைக்காண்கையடியாக ஸாதராஸாயநமென்கிற ப்ரஸித்தியாலே செய்யப்பட்டவைகளாய் தான்பண்ணும் ஸாக்ருதவிஶேஷத்தாலே ஸாத்யமாகக்கோலப்பட்ட ப்ரயோஜநத்தில் காட்டில்வேறுபட்ட ப்ரயோஜநத்தினுடைய உதேஶமில்லாதவையாய் அபேக்ஷிதவஶக்யமாகச்செய்யப்பட்டவைவையாய் தானுகவே யத்நமாக த்தக்கினவையாய் இவைகளில் நீக்கியுள்ளவாயுமிருக்கும் ஸாக்ருதங்களாலே ஸரிவக்ஷங்களாயிருக்கும் பஹுவ்ராஜங்களையுடைய நீ ஶாஸ்த்ரமாகாநின்றிருக்கும் ஆஜ்ஞாவைஷம்யையுடையவளாய்க்கொண்டு தானுகவே நமக்கு தனக்கஹிததமான ஸாம்ராஜ்யத்தைக் கொடாநிற்கிறாய்.

தாத்பர்யம்:— ஸதாதிகாராநுவதர்மாநமாயிருந்துள்ள விஷயவாஸநாபரவஶ்யத்தாலே காம்யகர்மத்திலும் நிஷித்தகர்மத்திலும்ஸ

ஸர்வஸ்வதாயிருக்கையடியாக ஸஹிதமான ஸாதநமாய்க் கொண்டு மோக்ஷஸாதநமாகாநிற்கும் நிவ்ருத்தியநுஷ்டானத்தில் ப்ராய ச்சித்தி ஸம்ஸாரமனையற்றிருக்கும் வேதநாபக்கல் வேதநா ஸாரமடியாக ஸம்ஸாரவிதமாகாநிற்கும் ப்ராஸங்கிகாநுஷங்கிகாதி ஸங்கல்பவிசேஷங்களை ஸாதநோபகரணங்களலலாதபடி மோ க்ஷோபாயாங்கமாக ஸங்க்ரஹித்து அவைகளை நிரபேக்ஷமாகக்கொண் டு உபாயமாகாநிற்கும் ஸாத்யோபாயவிசேஷங்களாலே அ வர்களுக்கு நிரதிசய ப்ரீதி உத்பன்னமாய்ப் பண்ணி அதனாலே இத்தனைகாலமவர்களுடைய ஸகலாபராதங்களுமுண்டான ஸ கலதுரிதங்களும் நிஸ்ஸத்தைகளாகாநிற்கிறதென்றபடி.

தாத்பர்யம்— இங்கு ஹிதஸித்திஜநகத்வாதிகளை ஸூசி:- என்றுமுள வாலே ப்ராஸங்கிகஸங்கல்பமும் ஸகலஸாதநோபேத: என்கையா லே ஆநுஷங்கிகஸங்கல்பமும் ஸ்வீக்ருதிஹிதே: என்றுமிடத்தில் ஸ்வாபிமதஸங்கல்பமும் யத்ருச்சயாநுஷ்டிதே: என்று யா த்ருச்சிகஸங்கல்பமும் ஸர்வதா: என்கிறபதத்தாலே ஸாதநாபேக்ஷ ஸாதநஸங்கல்பவிசேஷங்களும் சொல்லப்பட்டன இவற்றில் ப்ராஸங்கிகமாவது ஆநுஷங்கிகஜநங்களால் லக்ஷிக்கப்படாநிற்கும் ஆ த்மநிஷ்டாநுஷ்டாநாதி ப்ரயோஜனத்துக்குண்டான வ்யாபாரங்களை காண்கையடியாக அந்த வ்யாபாரங்களில் ஹிதமென்கிற ஸாதந த்வபுத்தியைப்பண்ணி (அதாகிறது) இன்ன தேசகாலவிசேஷங் களில் இன்னவதிகாரியாலே செய்யப்படுமின்னவிதமான யாகமி ன்னவிதமான பலத்தைக்கொடுக்கவற்றென்கிறவிவேகம்பண்ண சக்தியில்லாமையாலே பொதுவிலே ஸாதநமென்கிறபுத்தியை ப்பண்ணி அதடியாக ஸநுஷ்டிக்கப்படாநிற்கும் ஸங்கல்பவிசேஷம் ஆநுஷங்கிகஸங்கல்பமாவது ஒருபலத்துக்காக புத்திபூர்வம் ப்ரவ்ருத் தமான ஸங்கல்பவிசேஷமே இவனுடைய ப்ரயத்நமின்றிக்கே ஸங் கல்பாந்தரரூபமாகவும் பரிணமிக்கை. அதெப்படியென்னில் ஒரு ஸாதகனுடைய ஸ்வாபதேசார்த்தமாகச் செய்யப்படும் வ்ருஜநவிஜநமானது இவனுடைய ப்ரவ்ருத்தியின்றிக்கே நிராபேக்ஷ ணுய்க்கொண்டு அவனருகே நிற்கும் மற்றுமுள்ள ஸாதகனுடைய ஸ்வநிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகின்றுகொண்டு ஸங்கல்பாந்தரரூபமா

பரிணதிக்கை ஒருதேசவிசேஷத்திலே சென்று சேர்ந்துவிடும்
ஸாத்யவிசேஷத்தை நோக்கிப் புறப்படுகையால் ஶாஸ்த்ரத்தில்
அநாயாஸஸாத்யமாயிருக்கும் ஸர்வேஶ்வரன் ஸாத்யவிசேஷத்தையும்
ப்ரயோஜநீபூத ஸாத்யவிசேஷாநுஷங்கஸித்தமாயிருக்கையடியாக
(அதாவது) முதலிலே செய்வதாக உத்தேசிக்கப்பட்ட ஸாத்யவி
சேஷத்தில் ப்ரவ்ருத்திகையடியாக ஸித்திகையாலே ஆநுஷங்கிக
ஸாத்யகோடியிலே அந்வயிப்பிக்கலாம் (ஸர்வேஶ்வரன் ஸாத்ய
மாவது) இவனுடைய ப்ரவ்ருத்திபிறக்கே தைவவசத்தாலே ஸம்ஸா
ரணம் நேரிடுகைமுதலியவை (யாத்ருச்சிக ஸாத்யமாவது) ஸர்வஜ்ஞ
ஸாமாந்யகாரணத்தில் ஸத்ருஶஹாநாயமாக ஸாமாந்யதீயநிர்ஜ்ஞாநம
ப்ராப்தமாகை யத்நவிஶேஷமுமின்றிக்கே ஸத்ருஶஹாநேச்
சையாலே பண்ணப்படும் தீயநிர்ஜ்ஞாநமானது காரணப்ரஸாவம
டியாக தைவவசத்தாலே ஸாத்யரூபமாக பரிணதிகையாகி
லையாத்ருச்சிக ஸாத்யமென்கிறது ஸாதநாப்யாஸமாவது ப்ரா
ர்த்தனஸாதநாப்யாஸியாலே விஶிஷ்டப்ராப்தஸாதநாயநம்பண்ணு
கை இந்த ஸாதநாயநமானது ஆநாயநபக்ஷமுள்ள உபக்ஷேபகா
ரத்தையறியாமலே ப்ராஹ்மணஜாதீயனொருவன் ஸாதநாகாரமா
சரணாப்யாஸியாகச் செய்யப்பட்டதாய்க்கொண்டு ஸ்வஸங்கல்
பமடியாக விஶிஷ்டஸாத்யரூபமாக ஸித்திகையாலேயாத ஸாத
நாப்யாஸமென்கிறது. இப்படி ஸமுதாயத்தாலே ஸகலஸ்
தரஸாத்யவிசேஷங்களை யருளிச்செய்து மேல் பரிணதஸாத
ஸ்த்ர என்கையாலே களத்திலிறைந்துகிடக்கும் நெல்க்களை ஒன்
றுகூட்டி ஜீவநோபாயமாக்குவாரைப் போலே தேச
காலவிசேஷங்களில் விஸ்ருஷ்டமாக ஸம்பாதிதங்களாயிருக்குமது
ஷ்டரங்களான ஸாத்யஸங்க்ஷேபங்களையடங்க சேதநோஜ்ஜீவநோப
ாயமாம்படி ப்ரவ்ருத்தவைராக்யகப் பண்ணுகைக்கிடமான த
யையினுடைய ஶக்திவிசேஷமும் சேதநவாத்ஸல்யமும் காட்டப்பட்
டன. ஸ்வாபாவிகாநுபந்தமே என்கையாலே ஸம்ஸர்க்ஜதோஷம
ணாஹவாதி என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸ்வாபாவிகமடியாக இப்
படிப்பட்ட சேதநவாத்ஸல்யம் தயைக்குண்டாயிற்றென்று ஸூ
சிதம். இப்படி விஸ்ருஷ்டங்களான ஸாத்யதேசங்களை ஸமாஹ

ப்ராப்யங்களாகாதபடி ஶாஸ்த்ரங்களாக ஸ்வீகரிக்கையானது நிஹேதுகமாகாதென்று தோன்றுகைக்கா கவுமென்றருளிச்செய்தார். நிஜாஸித்வமென்கையாலே ஜீவ ஸ்வபாவத்துக்கு வகுத்ததான பாரதந்த்ர்யமே தனக்கு மையிதினுடைய ஸம்பந்தாநுக்ஷணவிஷயமென்று காட்டாநின்று கொண்டு ஸ்வதந்த்ர ப்ராப்யத்திலுள்ள ஸ்வாபாவிக பரத்வத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறார். ப்ராஜ்ஞாதிபத்யம் என் கையாலே ஸ்வதந்த்ரரான வேதாந்தாகளுடன்கூடி ஸ்மரியாத போது நிர்வாஹிகஜநநியான தன்னுடைய ஸத்தைதயைவெ றுக்கைக்கீடான ஔதாஸீந்யம் வ்யஞ்ஜிதம். இவ்வர்த்தத்தை ஶாஸ்த்ரார்த்தம் பாரதந்த்ர்ய வா க்ருதஶாஸ்த்ரஸம்வாதே விதீயதே । ஸஹேது ஸுக்தம் ப்ரத்யக்ஷம் ஜ்ஞேயம் கொண்டார்த்தம் என்கிற ஶ்லோகத்தாலே ஸ்பஷ்டீகரித்தருளினார். பாரதந்த்ர்யமளவாக ரக்ஷிக்கின்ற வேத நன்திறத்தில் தான்கொடுத்த பாரதந்த்ர்யத்தினுடைய ஸ்வரூப ஸ்திதிமடியாக ஆஜ்ஞையுண்டாய்த்தாகில் பாரதந்த்ர்யமநு ஷ்டேயமாக வேதநனுடைய ரக்ஷணாஜ்ஞைததானுண்டாகு ம் ஆஜ்ஞையை எவ்வகையாலே நிர்வஹிக்கக்கூடுமென்று தாத் பர்யம். ॥ ௪ ॥

௬ ॥ இப்படி ஸ்வாமித்வஸம்பந்தங்களை நிதானமாகக் கொண்டு ஸாமாந்யவிஶேஷத்தாலே வேதநரக்ஷணம்ப ண்ணுகிறானென்றருளிச்செய்தார். இனி ப்ரயோஜநாந்தரபர ர்க்கும அவர்கள் வேண்டும் ஸ்வபாரதந்த்ர்யங்களை ஸஹாயமாகக்கொடுத்து அத்தாலே பாரதந்த்ர்யவிஷயத்திலவர்க ளுக்குண்டாகாநிற்கும ஸ்வபாரதந்த்ர்யஸாஜாத்யஸ்தித்ரயநிவ்ருத்தி ரூபவிஶேஷத்தை யவலம்பித்து பாரதந்த்ர்யப்ரதானம் பண்ணுகிறானென்கிறார். ஸதிவிநீத்யாதி—

௭ ॥ ஸதிவிநிஶ்சிதே வேதே ஸ்வப்ரஜ்ஞாஸத்யநிர்மலே ஜ்ஞாநஸாத்யமஹோஸ்வமேதே ஷாஸ்ரமஸ்ததரமாயிநீ । த்ருஷ்டிஜநநதீயதே ஸநாதநக்ரமாபித

தஸ்மாத் விதந்வஸிதே யே வீதாதங்காஸ் த்வத்பாதே
ஸததம் ‖　　　　‖ ௫ ‖

பதாந்வய:— தவ — அகிலவிபவை: — ஸௌந்தர்யாதிகுணை: — ஜநாநாம் — ஸர்வம் — இஹ — அஸம்ப்ரதாயநிவர்த்தநீ — அபாத்யம் — பாதயோ: — உபதேஶ்ய — த்ருஷிதஜநதாதீவ்ரஸந்தாபதப்தே — ஸாரம் — ஸர்வம் — வீதாதங்காஸதீ — த்வத்பாதே — ஸததம் — விதந்வஸி —

பதார்த்த:— தவையே ப்ரஹ்மாதிகளை யதிக்ரமித்தவைகளாய் (அதாவது) யதாஸம்பவம் ப்ரஹ்மாதிகளுடைய வாக்குக்கு மேம்பட்டவைகளாயிருக்கும் ஸௌந்தர்யாதிகல்யாணகுணங்களாலே ப்ராணிகளை இவர்களுக்கு இந்த ஸௌந்தர்யாதிகல்யாணகுணங்களில ஸௌலப்யத்தையை ப்ரகாசிப்பியாநின்றுகொண்டு உபதேசம்பண்ணி (அதாவது) ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களாலே ஆகர்ஷிப்பிக்கையடியாக இவர்களுடைய ஸம்ஸாரபயநிவர்த்தனம்பண்ணி தாகமுள்ள ஜநஸமூஹத்தினுடைய ஸம்ஸாரதுக்கஸந்தாபத்தாலே பாபமபோயிருக்கும் இவர்களுக்கு பயமற்றவளாய்க்கொண்டு ஸ்ரீநிவாஸனுடைய திருவடியைக்கொடாநிற்கிறாய்.

தாத்பர்யார்த்த:— ஸர்வவேதாந்தவேத்யமான ஸ்வஸ்வரூபத்தையுள்ளபடி யறியாமையாலும் விரக்தாநுஸந்தாநமாயிருக்கும் விஷயாநுபவத்தாலும் ப்ரயோஜநாந்தரபரவிகராயிருக்கும் சேதநர்களுக்கு ஸர்வகாரணபூதனான பரமபுருஷனுடைய நாபிகமலஸம்பூதனாய் நிகிலஜகத்ஸ்ரஷ்டாவாய் [ஸ்ரு] தேயபூதம் ப்ரஜாபதிர்நாத:| ஸோகாப்ரஹ்மணஸ்ஸுநு: என்னும்படி பரமபுருஷனுக்கு அடுத்தகீழ்ப்படியாயிருக்கும் நிகிலலோகஜ்ஞாநபூர்ணமான விபுத்வமுடையவனுமான சதுர்முகனுடைய ஸௌந்தர்யமென்ன (பா) பேசநின்றசிவனுக்குமென்னும்படி. பரமபுருஷனோடு ஸத்ருசனாக வாசிக்கத்தக்க வைபவமுடையவனாய் ஜகத்ஸம்ஹர்த்தாவான ருத்ரனுடைய ஸௌந்தர்ய

மென்ன இவைகளை யதாஸம்பவம் நிக்ஷிப்த்திருக்கும் ஸர்வ்வவேத
வ்யாக்யானங்களை அவர்களுடைய வைஷ்ணவாநுஸாரத்தாலே
ஸுக்ரஹயமாகக்கொடுத்து (அதாவது) அவாகள்வேண்டும் ஸர்வ
புருஷார்த்தங்களைக் கொடுக்கை தனக்கு ஸஹஜமன்றாகிலும்
பாரதந்த்ர்யத்தாலே அவர்களுக்கு ஸாதிசயபுரு
ஷார்த்தத்தில் க்ருஷ்ணாவிஷயை விளைவிக்கைக்காக நிரதி
ஶயமாகக்கொடுத்துவிடாய திரஸ்காரம் பண்ணுமவனுக்கு
ஸ்வாபாவிகமடியாக த்தன்னடையே பாவமபோமாப்போலே
ப்ரயோஜநாந்தரமாகவாச்ரயிக்கும் வருடையபாவங்களுக்
கு ஸ்வஸ்வபாவமடியாக நிவர்த்தகமாயிருக்கும் ஸம்வஸ்த்ராசார்யண வேத
வத்தாலே ஸர்வமத்யைகவஸ்துங்களில் யதாஸம்பவமுண்டாயிரு
க்கும் ஆசார்யாபிமாநஜநித்தஷோஷவிஷநாசவத்தாலுண்டுபண்ணப்பட்
டிருக்கும் அவர்களுடைய ப்ரயோஜநாந்தரவைராக்யவைசி
ஷ்யத்தையவலம்பித்து (அதாவது) இப்படிப்பட்ட ப்ரயோஜநாந்தர
வைராக்யமடியாக நிரதிசயபுருஷார்த்தத்தில் ஆபிர்ப்பவிபுடை
யவரான அஜ்ஞநர்களாலே யதாயிகாரமநுஷ்டிக்கப்படாநிற்கு
ம் ஸாமாந்யவாயவிசேஷத்தையவலம்பமாகக்கொண்டு இப்படி
ப்பட்ட வ்யாஜவிசேஷஸித்தியாலே நிர்ஹேதுகபுருஷார்த்தப்ர
தாநத்தாலேதன்பக்கல் ஸம்பாவிதமாகும் பக்ஷபாதிசயசேஷ்டி
டியாகவரும் ஸ்யந்திரந்தவளாய் அஜ்ஞநர்களை நிர்ப்பாயிக
ப்ராப்யஸந்தமான ஸ்ரீநிவாஸசரணாரவிந்தத்தை அடைவிக்கிறு
ளென்றபடி —

தாத்பர்யம் பூர்வச்லோகத்தில நிஜாஸிதப்ரதஸம்பத்தாலே
ஸம்ஹ்ருஷ்டமான உயையினுடைய பரமபுருஷார்த்தப்ரதாந
ஸிக்ஷமிச்லோகத்தாலே விவ்ருதமாய்த்து — உபப்ருஹ்மமாவது ஆபி
ப்ராயாநுவர்த்தநம்பண்ணுகை. * இங்கு ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாராயிகாரி
களாய் த்ரிகுணாஜ்ஞர்ரராயிருக்கும் விதிசிவர்களுடைய ஸர்
வைச்வர்யமானது வேதநாநுஸந்தாநகமாயக்கொண்டு விலக்ஷண
ஸ்வரூபமான கைவல்யாநுஸந்தாநத்தில் காட்டில் அத்யல்பமா
னதும் ப்ராக்ருதஹேயரூபமாய்க்கொண்டு ஸஜாதீயமான கைங்

ஸ்ரீஜநருடைய திவ்யைஶ்வர்யத்திலும் மேன்மைபெற்றிருக்க ஈஶ்வ
ரியிவனைஶ்வர்யார்த்தாநுஷ்டாநமென்னெ: என்று ஆர்த்தாநுஷ்டா
நத்தோடொக்க க்ஷேத்ரஜ்ஞருடைய ஐஶ்வர்யத்தை ஈஶ்வரியி
ஶிவமாக அருளிச்செய்யக்கூடுமோ அவ்வம்சம் ஈஶ்வரயோக்த்ய எ
ன்னில் ப்ரயோஜநாந்தரபரரான க்ஷுத்ராதிகாரிகளுக்குவேண்டும்
புருஷார்த்தங்களைக்கொடுத்து இப்படிப்பட்ட ஸம்ஸாரியடியா
க உண்டாகாநிற்குமுக்தபோக்த்ருவ ப்ரயோஜநாஸக்தியாலே அவர்
கள்பண்ணுமுக்தபோக்த்ருஸம்வந்த ஈஶ்வரபணமென்னுமவத்தாலே விடா
ய்த்ர ஸம்பாஷணம் பண்ணுமவனுடைய பாவகூஷ்யம்போலே வி
ஷயஸ்வபாவமடியாகத் தன்னைடையேவாராநிற்கும் ஈஶ்வரக்ஷர
போயிவாவகூஷ்யத்தாலே அவர்பக்கல் ஸம்பவிக்கும் ஸம்ஸ்ருதி
யெவாரம்பவாவகவாரஈஶ்வரபுருஷார்த்தாஸக்தியை நிஷ்ப்ரமாக
கொண்டு அவரவர்களுடைய அதிகாராநுரூபமான ஶரீரக்ஷர
பாயாநுஷ்டாநவஶத்தாலே நிரஸ்தாஸ்வ ஸம்ப்ரதாய ப்ரஸம்ஸை
யாய் இப்படி க்ருதஜ்ஞாயரான அதிகாரிகளுக்கு பரஈஶ்வரஸ்ய
யுக்த்யநுஷ்டாநம்பண்ணுகிறதிருவென்றிப்படிப்பட்ட ஸாமாந்யவிஶே
ஷப்ரகாஶநபரமாய்க்கொண்டு முழுக்க ஸ்வஸாமர்த்யரூபமான
இஶ்வரத்தில ப்ரஸம்பாதத்ருபவ்யக்தஸாமர்த்யமாய்க்கொண்டு க்ரு
த்யவியக்தவைஷயமான ஈஶ்வரயோக்தியினுடைய ப்ரகரணம் விவ
க்ஷிதமென்றுகொள்கை விஷயமன்றோ. ஆகவிப்படியால் விபூதி
வாதங்களை ப்ரதிபத்திருக்கும் க்ஷேத்ரஜ்ஞருடைய ஸ்வாதந்த்ர்யாநு
ம்ப்ரவணப்ரவ்ருத்திமாயபடி நிவர்த்திக்கும் வகையேதென்னில
இதற்குத்தரமிருக்கும்படி லோகத்தில் உத்க்ருஷ்டமான பாவாரம்பம் க
லசாதஸாக்ஷ்யவிஶேஷத்தாலே தூரஸ்தமாய் அதடியாக ஸம்பாதா
ஸவைகல்யமான ஜ்ஞாநவிஶேஷமுடையவனுமிருக்கும் தேஶ
வாஸம்ப்ரஹஸம்பந்நனை ஒருவனுக்குள்ள ஸ்வாதந்த்ர்யஸம்பாதமா
னது விபூதிவர்களுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யஸம்பாதத்தில்காட்டில் எத்
தனையேனும் உத்க்ருஷ்டமாயிருந்தாலும் அவர்களுக்கு நேரிடும ஶ
ரீரவஹாரம்பமாவாதகவ்ருக்ஷாயகவ்ருத்தாதாதிரூபங்களான த
ஹாவத்துக்களுக்கொப்பாயிருக்கும் ஆத்யாத்மிகாதிபௌதிகாதிரூ
பங்களான உத்க்ருஷ்டதுக்கங்களுடைய ப்ரஸம்பமின்றிக்கே ஈஶ

காமமுளவாக ஸம்பவமாயிருக்கலாமாகையாலே இப்படி ஈஶ்வர
ஸம்ஹிதமாயிருக்கும் ஸாமர்த்யரான சில வைதிகர்களுடைய
ஶாஸ்த்ரஸ்வபாவத்தை அநந்யஸாத்யமான விஶ்வாஸிகளு
டைய ஶாஸ்த்ராநுஷ்டானத்திலும் மேலாகக்கொள்ளவேணுமென்கிற
திருவுள்ளத்தாலே ஸ்வஸாரஸ்யத்தாலே அதிவிஶ்வாஸமான ஶாஸ்த்ரா
நுஷ்டானத்தோடொக்க ஶாஸ்த்ரஸ்த்துக்கு அதிவிஶ்வாஸத்
தை உபபாதித்தருளினாரென்று ஸமாதானம் சொல்லலாம்.
அன்றிக்கே ஆப்தவசநஸௌந்தர்யங்களான ஶாஸ்த்ராநுஷ்
டானங்களிரண்டிலும் விஶ்வாஸமாத்ராதிஶயமும் தத்ப்ர
த்யாதிஶயமும் யதாஸம்பவம் ஸித்தமாகலாமென்கிற திருவுள்ளங்
கொண்டு விஶ்வாஸபக்ஷங்களுடைய ஆப்தவசநத்தாலே ஸித்தமா
ன பக்ஷத்தாலே அவைகளுடைய அதிவிஶ்வாஸத்தைக் காட்டிய
ருளினாரென்றும் நிர்வஹிக்கலாம். அப்போது அதிவிஶ்வாஸே
ஶாஸ்த்ரார்த்தாநுஷ்டானே: என்கிறவிடத்தில் அதிஶயமான
வைஶ்வாஸத்தாலும் அதிவிஶ்வாஸமான ஶாஸ்த்ரார்த்தாநுஷ்டானத்தா
லும் என்கிறவர்த்தம் ஸித்திக்கும் இங்ஙனமன்றிக்கே ஶாஸ்த்ரத
த்திலும் அதிவிஶ்வாஸம் விவக்ஷிதமென்று கொள்ளில் தாத்பர்
யத்தாலே அதிஶயமும் அர்த்தஸித்தமாகிறதாயிருக்க அ
வ்வம்சத்தைத் தனித்துச்சொல்கை வ்யர்த்தமாமிறே. ஆதலால் ஶா
ஸ்த்ரார்த்தாநுஷ்டானங்களுக்கு யதாயோகம் ஸம்பாவிதமான அ
திவிஶ்வாஸத்தைக் கருதியே ஆப்தவசனமுள்ள பக்ஷத்தாலே சொ
ல்லப்பட்ட ஶாஸ்த்ரார்த்தாநுஷ்டானங்களுடைய அதிவிஶ்வா
ஸத்தை ஆப்தவசனமுள்ளபக்ஷத்தாலே காட்டியருளினாரென்று
கொள்ளவேணும். அதிஶயமான ஶாஸ்த்ரமாவது அநாதிவேத ஶா
ஸ்த்ரம். இப்படியாகில் இங்குள்ள ஶாஸ்த்ரபக்ஷத்தாலே விவக்ஷி
தமான அநாதிவேதஶாஸ்த்ரம் ஒன்றேயாகையாலும் இவ்வாறே ஶா
ஸ்த்ரார்த்தாநுஷ்டானமும் ஒன்றேயாகையாலும் இப்படிப்பட்ட இ
வ்வைஶாஸ்த்ரார்த்தாநுஷ்டானங்க ளிரண்டினுடைய வைபவாதிஶய
மாக அதிவிஶ்வாஸாச்ச ஶாஸ்த்ரார்த்தாநுஷ்டானாச்ச என்
றருளிச்செய்யவேண்டி யிருக்க பஹுவசநாந்த பக்ஷப்ரயோ
கம்பண்ணுகை உசிதமோ- ஶாஸ்த்ராநுஷ்டானவிஶேஷமுண்டா
கிலிறே இப்ப்ரயோகம் ஸாதுவாமென்னில் ஶாஸ்த்ரார்த்தமயிதம்.

ஸோபேக்ஷவ்ருத்திகா: விசாரதா:- (பா) நினைப்பான் புகிற கடலெ
க்கலில் நுண்மணலிற் பலரேனைத்தோருகங்களு மிவ்வுலகாண்டு
கழிந்தவர் ஐதிஹ்யாதிகளில்படியே ஸம்க்யாவிஷய ப்ரதாநகாலபே
தத்தாலும் ஸநகாலத்திலுள்ள கபேநகாதிபேதத்தாலுமுண்டாயி
ருக்கும் அநாதிவமங்கள் அஸம்க்யாதங்களாயிருக்கையடி
யாக ததாஸ்ரிதங்களான வேஷயங்கள் அநந்தங்களாகையாலு
ம் இப்படியே க்ஷீராப்திஸம்த்ரிஸமும் காலபேதத்தாலும் தேச
த்ரய ப்ரமாஷ பேதத்தாலும் பலவாயிருக்கையா
லும் இப்படி ப்ரமாஷ்காலபேதத்தாலே வாராநிற்கும் வேஷ
ஷ்டாந்தரஸம்ஸ்திரங்களுடைய ஸம்யபேதமைபநினைத்து பஹூ
வசநாதுபதமு யோகம்பண்ணியருளினாரென்று கொள்ளவே
ணும். இத்தாலே ஸாம்ப்ரதவிசேஷமாகிற ஸஹகாரியுடன்கூடி
யயாவர்க்கும் அநாதிவாபேத்வேஷயங்களில் ப்ராப்தியுண்டெ
ன்று ஸூசிதம். இப்படி கலேஷஸம்ஹிதங்களான அநாதிபேதவேஷ
ஷ்டாதிகளில் நிவ்ருத்தேதரர்க்குமுள்ள ஸம்பந்தயோக்யதையை
க்காட்டியிறே பஹுவசநம் ஸார்த்தகமாகிறது. இப்படி இங்கு
ள்ள வேஷஷ்டபதத்தை அநாதிபேதவேஷ்டமாகிற வேஷஷ்டவி
சேஷத்திலே விச்ரமிப்பிக்கில் அவ்வைஷ்டத்தில் காட்டில் அ
வாந்தரங்களாயிருக்கும் பரமபதஸம்பந்திதவங்களான
விவிதவேஷ்டபதங்களாலே ஸவிசேஷம்பண்ணும் உபப்ருஹ்மணம்
ஸங்கதியாதொழியாதோவென்னில் சோகத்திலுள்ள ஸவிசேஷ
ஷ்டங்களிலும் மேன்மையுடைய அநாதிபேதவேஷ்டத்தைச்சொ
ல்லவே அவ்வைஷ்டத்துக்குக்கீழுள்ளவைஷ்டப்ரதாநத்தாலே
ஸவிசேஷம்பண்ணும் உபப்ருஹ்மணம் கைமுதிகமாகையாலே
விவக்ஷிதார்த்தஸித்திக்குக் குறையில்லை. ஆகவிங்கு பரமபத
நாதேசஹிதமும் தொடங்கி வ்யஷ்டிஸம்ஹாரகாரியாய்க்கொ
ண்டு த்ரிபாத்விபூதிஞான ஸர்வஜ்ஞனுக்கும் ப்ராப்யநீயமாம்
படி நித்யதேஜஸ்ஸ்வரூபரூபஸம்பந்தமாயிருக்கும் அநாதி
பேதவேஷ்டமளவாகவுள்ள வேஷ்டபதங்களாலும் அந்த அநா

ஶர்வனுக்கும் ப்ரஸாதத்தாலே அவன்மகனை ஸூத்ருனுக்கும் ந்யூர்ஹமாய்க்கொண்டு ஸமவதானஸமாநத்துக்கடுத்த கீழ்ப்படியாயிருக்கும் ப்ரவேஶாதாநஸமத்தாலும் பாபமோசனுஸந்தாநந்யாயத்தாலே ஸ்வாமிகள் ஸர்வஸஹநம்பண்ணி என்று உபஸநத்ய என்றுமளவாகவுள்ள ஶரணாகதிக்கு ஸாமர்த்த்யமுதித்தது. ॥ ௫ ॥

௯। இப்படி ப்ரயோஜநாந்தரமாக ஆஶ்ரயிக்குமவரையுள்பட ஸமாஶ்ரிதவிஷயமெல்லாம் நிர்த்தீகரித்து பரமபதஸாயுஜ்யமளவாக ரக்ஷித்தருளுகிறாயென்றருளிச்செய்து இனி இப்படி பரமபதஸாயுஜ்யப்ராப்திக்கு அதிகாரியாகைக்கு யோக்யமான உன்றனாலே பரமபதஸாதநாந்தரவிஷயனும்படி கடாக்ஷிதனான சேதநன் ப்ராரப்தப்ராரப்தஸகலமான நிவ்ருத்தியுமாக மோக்ஷோபாயமாயிருக்கும் ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திமார்க்கத்தில் யதாதிகாரம் ப்ரவ்ருத்தனாய் அதடியாக தனக்குவரப்போகிற ஶரீரத்யாகத்துக்கு முன்னடியாயிருக்கும் வியோகாநுஷங்கிக ஸகலதுக்கங்களானவிகளுள்ள ஸமவதானஸமாநாதிகளாலே ஶமிக்கப்படுகிறானென்கிறார். வ்ருஷகிரீத்யாதி —

ஶ்லோ॥ வ்ருஷகிரிஸவிதவாஸம் யஸ்ய ஜந்தோர்நிஹித ஸ்வயா
ஸமஸமயபரீதா பத்திதேத்ருஹ்ஸஜந்யதோஷைர்ணம் ।ஶ
ஷிதகலுஷோ ஶரீரத்ரோ ஸதோஷமஹியாய
ஸ்வயஶமதேஸ்வாத்ராநநப்ரஸ்தாநபவியோஹி:॥

பதார்த்த: ஹயே - ஸ்வயா - ஸமஸமயபரீதா பத்திதேத்ரு - வ்ருஷகிரிஸாயாவிம்யள நிஹித: ஜந்து:(ஸமஸமயபரீதா பத்திதேத்ரு கலுஷிதர்ணம் ஸஜந பர கதைவஶிஷிதகலுஷஸ்ஸந்- ஸ்வயஶமதேத:- ஶரீர: கரோஸதேர:- ஸ்வாத்ராநநப்ர ஸ்தாநபவியோஹி: - கஹிலோ ஸ்யதே—

பதார்த்த: ஹயையே உன்றனாலே ஸம்ஸாரத்தினின்றுமுண்டாகும் ஸயமென்ன தாபத்ரயமென்ன இவைகளுடைய நிவ்ருத்தி

த்தியின் பொருட்டு திருமலையிலிருக்கும் ஸர்வஸாதாரத்தில் வைக்க
ப்பட்டிருக்கும் ஜந்முடையவன் ஸம்ஸாரமய தாபத்ரயநிவ்ருத்தி
ஹேதுவாக ஸேவ்யமாநத்வமாயிருக்கும் ப்ரபந்நத்தை

தாத்பர்யம் — ஸத்வஷ்டையென்று யதோபாஸ்யமிஷ்டமாயிருக்கும் ஸா
மர்த்யத்தை ஸஞ்சரிக்கின்றுகொண்டு (அதாவது) ஸந்தோஷிய
நின்றுகொண்டு ஆகையாலே நிவ்ருத்யாபாயதானே வாராநி
ன்றிருக்கும் ஸோகத்துக்கு முன்னடிகளான ஸாதநம் முதலி
ய வரிகரங்களாலே நாலு பக்கத்திலுமதிரைக்கப்படுகின்றான்.

தாத்பர்யம்:— ப்ராக்ருத ஸெளகஸம்பந்நமான ஸம்ஸாரத்தி
னுடைய விகாரோபாதிவ்ருத்தி விருத்ததானுண்டாகும் ஸ்ரீபும
ஸாத்யாநவ்ருத்தங்களான ஷூப்ரா திஸாத்ய வியபாவங்களும் நிவ்ருஷ
நிவ்ருத்தமாம்படி உன்னுலே திருமலையிலிருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸனுகிற
ஸர்வஸாதாரத்திலே ஸ்தாபிக்கப்பட்டவனாய் (அதாவது) ஸர்வ
ஜ்ஞாநஸம்யகஜ்ஞாநமயமாயிருக்க யாதவஸமாரணவனாய்
க்கொண்டு ஸர்வஸாதாரமபோலே ஸேவ்யஸத்பாவமானும் ஸ
வேதாஜ்ஞவசநோதாஹரணமுமிருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய ஸா
மர்த்யமஹாபாபத்துக்கு விஷயீக்ருதனாய் அதடியாக ஸமுத்ரமமு
தலிய ஸமாருதீயங்களிலிருந்த ஞானிகளை தனனுடைய ஸாவதி
வ்ருத்தியமாக யதோபாஸ்யமான ஸத்வஷ்டை ஹநநத்தை யதா
ஷிக்குமாப்போலே ஸாத்யாநவதோஸமாநவஸமாநமாத்ரக நிஷ்
ஷிஸதெய்வாஸாத்யதயாபாஸ்மிஷ்டமாயிருக்கையடியாக ஸத்வ
ஷ்டைவசமைத்ரமாயிருக்கும் ப்ரபந்நத்தையநுஷ்டித்து அத
னாலே ஸத்வஷ்டைஹநநாஸ்ரஷ்டாவானவர் ஸேவ்யவ்ருத்யஸமாரண
ஸஹாஷ்ய ஸம்ஹாரணாவ நிர்வாஹ்யப்ரதிரூபாரணவங்களா
ன ஸாதநஸாதிகாயிகவாசவிசேஷங்களாலே நிருத்தனுமாப்
போலே ஸ்வரூபவைசித்ர்யவாச்யாயவிசேஷியாய்க்கொண்டு ஸ
நாதியாக ஸ்வஸ்வரூபத்தைத்யாதிக்கிடக்கும் நிருபாத்யவஸ்த்தா
னும் விநிர்முக்தனாய் அதனாலே ஸஹ்யவாமதப்ராரப்தகர்மத
மான இதெல்லாம் சென்றபின்பு வரப்புகிற ஸாலோக்யாதிகளுக்கு
ப்ரமுடிசூட்டினவனாய ஸத்வஷ்டைஹநநம் செய்தவன் ஹநநமென

ஸவத்தாலே நிவ்ருத்தபாபனாயிருக்கையடியாக பாபஸம்ஸர்க்க ங்களான ஶோகமோஹாதிஜராம்ருத்யுக்ஷுத்பிபாஸாதிகளாலே விடுபட்டவனாய் ஸ்வ ஹேதுகநிரவதிகாதிஶயாஸங்க்யேயமான ப்ராண்யநுபவதக்ஷிண ஸ்வாநந்தத்தினுடைய ஏகதேஶாம்ஶிகமமாகவாராநிற்கும் பஶுபாலந்ருபநாதிரூபங்களான ஆநந்தம்யாவகங்களாலே பரிபூர்ணனுமா ப்போலே ஸ்வஶேஷபூதசேதநாசேதநாவிர்பாவதிரோபாவாஶ்ரயமாயிருக்கும் ஸ்வாஸாதாரணாஸாத்ருஶ்யத்தாலே இங்குள்ள காரணத்தில் ஏகதேஶாம்ஶிகமாக அநந்தஶக்திமாயிருக்கும் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமஹாநந்தாநுபவசக்ரவர்த்திஸாம்ராஜ்யாதிரூபங்களான பரிகரவிஶேஷங்களாலே பரிபூர்ணனாகாநிற்கின்றானென்றபடி.

வி—ணம்—ததீயஸ்வரூபவ்யாபாரங்களுடைய பரமைகாந்திக்கு ள்ள பரமைகாந்திகஸ்வாராஜ்யஸித்திக்கு ஸாதநமாக இங்கு பரமாத்மாநுபவ ஸ்வத்வாநுபவ ஸம்ருத்திஃ என்றருளிச்செய்யவேண்டியி ருந்தும் [ஶ்ரு] ஸஹஜாநாநந்தம் ஸமஶ்நுதே - ஸ - ஏகதாபவதி த்ரிதா பவதி [ஶ்ரு] ஸ்தஷ்டம் ஸ்ம்ருத்யாஹயதி அ-[பா] கடல்ஞாலம் செய்தேனும யானே யென்னும ஐதிஹ்யாதிகளில்படியே பரமாத்மாவைபஜிக்கும்போது ஸ்வஶரீரகஸ்ராநந்தஸம்யாநமடியாக ஸஹம்பாஸிதொர்வாரனும்படி ஸ ஜிக்கவேணுமென்கிற ஸயத்திதினுடைய ஶேஷாரணாயத்தமாக ஸ ஜநீயனான பரமாத்மாவை ஸ்வாத்மஸ்வரூபத்தாலே காட்டியருளினார். இப்படி ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான ப்ரபந்நனுடைய ஸஜநத்தை ஸ ஜஸாயநஸக்திஸாத்ஸக்ஷாவலீலாஶேஷாதிகள் என்று இவர்தாமே வெளியிட்டருளினார்.

அன்றிக்கே ஸ்வாத்மாநுஸ்வரூபத்தாலேயபாவஸ்தஸ்வஸரூபஸ்வஸா வாநந்தஸம்யோஜநஜநிதாநந்தமே வோயிதமாய் ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தாலே பரமாத்மஸ்வரூபஸ்வஸாலாநந்தஸ்யோநஜநிதாநந்தம் முதலியவைகாட் டப்படுகின்றனவென்று வ்யாக்யாநம்பண்ணுவாருமுண்டு. ஸ ஸஹயபரிதாபஸ்திதெத்ரு என்கிறவிடத்தில் (ஶ்ரு) ஸயஶோஸயம்ஜ தோஸவதி ஸயதஸ்ய ஸயம்ஸவதி ஐதிஹ்யாதிகளிலப்போலேஸயஸ்வரூபம் ஸஞ்ஶேஷஸுதங்களாயிருக்கும ஸாம்ஸாரிகநிவிஶேஷங்களுக்கு முலமக்ஷகமாய் தாத்பர்யவாதமான தாபத்ரயத்தினுடைய வ்ருத்தியின்பொருட்டு என்றும விவரிக்கலாம். அப்போது இங்

கு த்ருஷ்டாந்ததயா விவக்ஷிதமான பரதந்த்ரசேதநருக்கு ஸ்வாமி ஸம்பந்தவைலக்ஷண்யாகாரமடியாக சேதநாபிவ்ருத்திஹேதுவாயும் ஸம்பந்தி யபரஸ்பரஸ்வீயஸ்வாமிவிசேஷமென்கிற ஆகாரத்தாலே ஸம்பந்தயாதயவத்யநிவ்ருத்திஹேதுவாயும் தோன்றி அத்தாலே யதந் யாசேஷாகாரவசநீயஸ்வாமிமானது கேவலஸ்வாமிஸம்பந்தியஸ்வாமிவிசேஷரூபஸாத்திகமான ஆகாரமடியாக சேதநாபிவ்ருத்திஹேதுவாயும் ஸம்பந்தயாதயவத்யநிவ்ருத்திஹேதுவாயுமாகு மாப்போலே ஸ்ரீவிபவனிடத்தில் கண்ணாக்ஷிப்ததமான ஸ்வாமி ஸம்யோகரூபஸம்பாதயத்துக்கு நிபந்தனமாக ஸம்பந்தத்வஸ்வாமி ஸ்வாதந்த்ர்யமாயிருக்கும் த்ருஷ்டாந்திகஸ்வாமிதமான தத்வஜ்ஞா நவிதேசாதவ ஸாத்யமும் ஸம்பந்தயோக ஸகலஸம்பந்தங்களுக்கு அபிவ்ருத்திஹேதுவாயிராநின்றதென்று ஸாரம் ஸாதிக்கும். இப்ப டி த்ருஷ்டாந்ததாஷ்டாந்திகஸாமாந்யமாயிருக்கும் ஸாத்யஸாதந ரூபமான யதந்விசேஷத்தைக் காட்டாநின்றுகொண்டு ஸம்ஸ்ய ஸம்பந்தரூபமான ஸ்வாமிஸம்பந்தம் ஸ்வாமியோஜநமாகின்றது. ஸம்ஸயேதத்வாதிரூபயாதீயதீயவாதத்தாலே ஸ்வாமிவாதிதமா யிருக்கும் ஸ்வாமித்துடைய ஸம்பந்தம் வருவதற்குமுன்புள் ள காலத்தில் சேதநனுக்கு தஸ்வாமிஸ்வாதந்த்ர்யத்தில் விவக்ஷிதமாயிரு க்கும் ஸ்வாமிஸம்பந்தயாஸம்யோகநிதர்சநரூபமான்யஸ்வாமிதமான ஸ ம்பந்தத்தாக்ஷிப்தத்வக்ருதமாயிருக்கும்படியென்னென்னில் ஸ்வாத்ந்த்ர வ்ருத்தாந்தஸம்பந்தமடியாக இவன சேதநரூபஸ்வாமித்தையநுஷ்டி க்கக்கடவனல்லன் என்றுண்டாயிருக்கும் ஸம்பந்திஹேதுவாக்கு த்துக்கு விஷயீஸம்பந்தனான சேதநனை இவன சேதநரூபஸ்வாமித்தை யநுஷ்டிக்கக்கடவன் என்கிற ஸம்பந்தஹேதுவாக்கு த்துக்கு விஷயனும் படி பண்ணுகையென்றறியவும். உபாயசேதநசேதநஸாமாந்ய விவக்ஷி தங்களாயிருக்கும் ஸ்வாமிஸம்பந்தஸ்வாமிதங்களுடைய ஸம்ப ந்த வாதிஸ்யவ்ருத்தமானமாக ஸம்பந்திஷு என்கிற ஸ்தானத்தில் ஸஜாதீ என்கிற பதத்தை ப்ரயோகித்தருளினார். ஸஜாதீயஸம்பந்த என் கிறவிடத்தில் ஸஜீ என்கிறவுபஸர்க்கம் விசேஷஸம்பந்தமடியாக ஒரு சேதநன்பக்கல் பிறக்குமஸம்பந்தத்தினுடைய ஸம்பந்தவிசேஷ த்வாதியைக் காட்டுகிறது.

௧ ॥ இப்படி ஶரணாகதன் திறத்தில் விக்ராந்தாஷ்டாத ஶதகத் த்ருதிவிஶேஷத்துக்குப்போகருசியாக ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமான ஊஜனஸ்தஸ்ய பராஹதென்கைஜ்ஞ்யாதி ஸத்ருதியைக்கொடாநிற்கிறு யென்றருளிச்செய்து இனி ஶரணாகதனுக்கு ப்ராரப்தஸ்வம்ஸஸே விதீவ்ரத்தாலே நரகாதிதுகங்களான அபராதங்கள் பூர்வமாக ஸம்பாவிதங்களானாலும் அவனுக்கு நரகாதிதுகங்கள் வராதபடி அவ்வபராதங்களை ஏதேனுமொருவழியாலே கழித்து அந்த ஶரணாகதனை யதாகாலம் யதோசிதம் பரமபதவாஸியுடையவனும்படி பண்ணுகிறு யென்கிறுர். அநிதரஜநாதிந்யாதி—

௧௭ ॥ அநிதராஜநாஶரணஞ் ப்ரபத்யே ப்ரவ்யாயபாவிதவ்ருத்த விநயாவிஷ்டதீக்ஷா ஸ்வயம்வ்ருத்தம் । ப்ர பதநைர்வ்ரத்யாதேஶப்ரஸம்பவிவர்ஜிதம் ப்ரதி விதிபூர்வாபாயதேஶஸ்வாயஸம்வ்ருத்தாதி ஸதிதக்ஷிணா ॥ ॥ ௭ ॥

ஶப்த:—க்ருதே அநிதரஜநாஶரணம்- அஜ்ஞபூர்வதே- அபாயமாரிவே- [ஸம்ஸவதி] ஸத்வஸி- க்ருதவிக்- அநபாய. [க்ஷம] ஶரணம்- யதுவஶ்ரம்- விஷ்ணு- வ்ருஷாதி ப்ரதேதக்ஷிணாஸாயம்- ப்ரபதநை ர்வ்ரத்யாதேஶ ப்ரஸம்பவிவர்ஜிதம்- ப்ரதிவிதிம்- உபாயதேஶ—

ஶப்தார்த:—க்ருதேயே அநந்யஶரணர்களுக்கு பூர்வபூர்வக மான அபாயஸகலமானது(அதாவது) தேகஜ்ஞ்யாஸ்யாதி ஸாகமான அபாயஸம்பவமானது ஸம்பவித்தபோதிலும் க்ருத ஜ்ஞதையுள்ளவளாயும் கிருபையுமிருக்கும் நீயானவள் இவர்களுடைய யதாபீஷ்டதேசத்தை விசேஷித்து திருமலையிலுள்ள ஸிதவாஜ்ஞேடே கூட ப்ரவத்திஷ்டத்திலுடைய கிருபாதத்தாலே விடப்பட்டிருக்கும் ப்ரதிக்ரியையை (அதாவது) அவ்வபராயத்தை நிவர்த்திப்பிக்குமுபாயவிசேஷத்தைப்பண்ணுகிறுகிறுய.

தாத்பர்ய:— யேவதாரண ப்ரயோஜனாந்தரவிமுகனுய்க்கொண்டு உன்திருவடிகளில் ந்யஸ்தஸமனை வகிஷாயிகாரிக்கு ப்ராரப்தகர்மவாஸநாவஶத்தாலே பூர்வபூர்வாபராயங்கள் ஸம்

ஸாவிதங்களானாலும் இவன் பண்ணின தோஷாநுஸந்தாநம் பண்ணாத வளாகி றவ்யாஜவிசேஷத்தை மறவாதவளாய் (அதாவது) இவனை ரக்ஷித்து .... தரமான வுபாயத்தில் ... மான வுபாயத்திலும் மேலான ... முள்ளவளாய்க்கொண்டு இவன் திறத்தில் ... ஸம்பந்தத்தை ... ததாலும் தீர்க்கக்கடா த கடனுள்ளவளாகத் தன்னை நினைத்திருக்குமவளாய் ... (அதாவது) ... தன் பக்கலுள்ள தோஷங்களை ... த்தோடு ... ங்களாக நினைக்கையாகிற தோஷமில்லாத வளாய்(அதாகிறது) இவன் பக்கலுள்ள ... த்தையே பற் றுசாகக்கொண்டு ... தோஷங்களையும் ஏதேனுமொருவழியா லே தீர்க்கவேணுமென்கிற ... விசேஷமாகிற ... காருண்யமுடையவளாயிருக்கும் நியானவள் (ஸ்ரீ) ... என்கிறபடியே அவ்வுபாயங்களுக் கு ... மாக ... ங்கள் சொல்லும் ... வத்துக்கு ... மான ... மிவனுக்கு நேராமலும் ... என்று இவன் கோவினபடியே ... மாய்க்கொண்டு ... விவனடைய வேண்டும் ... த்துக் குறைகொறைவாராமலும் ... என்கிற படியே ... த்தாயிருக்கையடியாக ... திருமலையில ... ம்பண்ணுமுன்னுடைய ... யாகக்கொண்டு ... த்தாலாவது ... த்தாலாவது அவ்வு பாயங்களுக்கு ... ம்பிறக்குமபடி பண்ணி இ... அவனிசையும் ... த்தில் ... யுள்ளவனுமபடி பண்ணுகிற்கிறுயென்றபடி,

வி—ணம்—இங்கு ... என்கிறவிடத்தில் ... ஆகையாலே ... என்கிற ... ம்ஸிக்கும். ... என்று ... னுடைய ... த்தை ... மாக (அதாவது) ... களாலேஸ்வயமாகவருளி சசெய்கையாலே ... மாகவுண்டாகும் ... னுடை

பாபங்கள் யாவையும் (ஸ்ரு) யதா புஷ்கரபலாஸ ஆபோ ந ஸ்லிஷ்யந்தே ஏவமேவம்விதி பாபம் கர்ம ந ஸ்லிஷ்யதே என்கிறபடியே வித்யாமாஹாத்ம்யத்தாலே தாமரையிலையில் நீர்போலே அஸ்லேஷவிஷயமாய (அதாவது) இவனிடத்தில ஸம்பந்தமற்றனவாய்க் கழிந்துவிடுமென்று ஸூசிதம். ஸர்வரூபத்தாலே விவேகிநாம் ப்ரபந்நாநாம் யோக்யதாநுஸந்தாநம் என்றருளிச்செய்தபடியே ப்ரபந்நர்களில் வைத்துங்கொண்டு க்ருதப்ராயஸ்சித்தவிஷயமான ஸக்ருத்ஸேவநமுடைய உத்தராதிகாரிகளுக்கு பாதகமாய ப்ராயஸ்சித்தமாட்டாதென்று வ்யஞ்ஜிதம். இவ்வர்த்தம் ஸம்ஸாரஸாகரவர்த்தியினுடைய ஸம்ஸாரமான ஸம்ஸாரத்தைக்காட்டும் ஸர்வஸ்வரூபத்திலும் விவக்ஷிதம். அநகா என்கிறவிசேஷணத்தாலே யதாகர்மஸம்பந்தியாயிருக்கையடியாக மரணதோஷங்களிரண்டிலும் ஸத்த்ருஷ்டியுடையனான வீஷணனில்க் காட்டில் மரணஸந்த்ருஷ்டியான த்ரயைக்குள்ள ப்ராவண்யம் காட்டப்பட்டது. ப்ராயஸ்சித்தவிஷயம் என்றதால ப்ரபந்நத்துக்கு பாதகமாய ப்ராயஸ்சித்தமடியாக க்ருத்யாகரணமான ஸமாரம்பமில்லையாகிலும் ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநகரணமுண்டாம்படி ஸம்ப்ரதிபந்தம ஸம்பவிக்கலாமென்று ஸங்கிக்கவடுக்குமென்று நினைத்து ப்ரஸம்பந்தத்தை ப்ரயோகித்தார். இத்தாலே எத்தனையேனும்மூர்த்தாவமுடையார்க்கும் நாஸ்திப்ரதிபந்தகமான ப்ரபந்நத்தினுடைய வைபவத்தாலே கோவினகாலத்தில் ஸம்பந்தியில் ஸந்தேஹமில்லையென்று ஸூசித்தது. இப்படி ப்ரபந்நஸம்பந்தத்தினுடைய நாஸ்திப்ரதிபந்தகத்தையைச் சொல்லுகிற ஸம்பந்தத்தாலே கோவினகாலத்தில் ஸம்பந்தஸம்பந்தியைக் காட்டாநிற்கும் ப்ரபந்நாத்ம்யத்தாலே ப்ரபந்நனுடைய ஸர்வஸ்வரூபாவம் ஸம்பந்தமானாலும் பாபஸம்பந்தமான ஸம்பந்தயோகத்தில் ஜந்தோறும் ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் ப்ராயஸ்சித்தமாய்க் கொண்டு ஸநாதநஸம்பந்தமாயிருக்கும் ஸர்வஸ்வத்தையினுடைய க்ருத்யாகரணமான பாபாதிவிசேஷத்தை ஸாக்ஷமாகக்காட்டவேணுமென்கிற வஹிவாயத்தாலே அவ்வம்சத்தை ப்ரயோஜநம் பண்ணியருளினர். நிவ்ருத்தி என்றதே

விஜ்ஞத்வஎன்கையாலும் ஸர்வஜ்ஞதையினுடைய ப்ர காசாநந்த்யம் காட்டப்பட்டது. ஶ்ருதியும் ஸர்வ ஜ்ஞதாவேவப்ரமாணநிர்தோஷ்த்வஸம்வேத்யம் என்றும் ஸத்யஸ ங்கல்பத்வம் ஸர்வஜ்ஞத்வம்ச்ரவண ஸத்யகாமத்வ ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகம் எ ன்றும் விஜ்ஞாநந்தனுடைய தேஹாவஸாநகாலத்தில் ஸர்வஜ்ஞசா வதேயஸஷ்டிஜ்ஞாநசக்த்யாதிகமான ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்தி ஶ ஷ்டியினுடைய ஸர்வஜ்ஞதையைச்சொல்லச்செய்தே ஸர்வஶக்த வதாஸர்வஜ்ஞம் என்று ஸர்வஜ்ஞஸ்வாதந்த்ர்யத்தைத்தனியே காட்டிற்று. ஸாதகர் ஜ்ஞாநாவதாரத்வவிஜ்ஞாநி: ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வதேஹம் ஸர்வஶக்திநிதியாவத் ஸர்வஜ்ஞத்வதி தேஜோ ஜ்ஞாநவத்த்வ:- ஸாதகஸர்வஜ்ஞஜ்ஞத்வ என்று சொல்லப்புக்கால் கத்ருத்வஜ்ஞாநஸர்வஜ்ஞாநத்வக்ஷணத்தி ல் ஜ்ஞத்வஎன்கிற க்ரியாபதத்தாலே ஸாத்யஸாத்விகஜ்ஞாநமென்னு கிகுமென்று நினைத்து ஸர்வஜ்ஞத்வம் நிஷேதம் முன்னேதோற் றும்படி ஜ்ஞாநஸ்வரூபியாக ப்ரயோகித்தது ஶ்ருதி அவ்வாறே இவரும் ஸர்வஜ்ஞஎன்கிற ஸர்வஜ்ஞத்வஜ்ஞாநக்ஷணத்தில் உ பாதாநஎன்கிற ப்ரயோகஸாமர்த்யம் வாராமைக்காக விஜ்ஞத்வஸ ர்வஜ்ஞஎன்றார். ஸமாநாதிகரணமான ஶ்ருதியிலுள்ள ஸ்வ ரூபத்தைவிஜ்ஞத்வஎன்கிறவிடத்தில் உபாதாநத்தாலே விவரிக்கு ஹிறார். விஜ்ஞத்வாநந்தஸத்த்வம் ஸர்வஜ்ஞத்வம் யமில்லாதபடி அடி யறுததென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞ விஜ்ஞத்வ என்றிவ்வளவே ப்ர யோ கமாமாகில் விஜ்ஞாநாநந்தத்தாலே ஸர்வஜ்ஞதையிலலாவிடி னும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதாவதமாக ஜ்ஞாநஜ்ஞாநாதிஸம்பந்தத் தாலே ஸம்பந்தம் ஸம்பவிக்கலாமென்று தோன்றுமென்று கொண்டு ஸர்வஜ்ஞத்வமாக ப்ரயோகத்வஸமர்த்யம் ப ண்ணியருளினார். விஜ்ஞத்வஎன்கிறவிடத்தில் விஎன்கிற உபஸ ர்க்கத்தாலேதேஹாவஸாநஜ்ஞாநஜ்ஞாநாதிஸம்பந்தமில்லாதாப் போலேக்ஷணாஜ்ஞாநாதிஸம்பந்தமுமில்லையென்றுதெரிவி ப்பிக்கிறார். ஸாதகர்க்குஜ்ஞாநத்வாஸம்பவமில்லையென்றிப்படி ப்ரதியோகிப்ரஸங்கத்தாலே ஸாதகர்திறத்தில்ஜ்ஞாநகாரண ஸம்பந்தத்தைப்பண்ணக்கூச்சமுடையஶ்ருதிகாரணாஸாதக

கார்யஸம்பவ: என்கிற ந்யாயத்தைக்கருத்தில்க் கொண்டு ஸவிஷய ஸந்நிதானமான காரணத்தினுடைய விஶேஷஸ்வபாவத்தாலே தத்கார்யபூதமான ஸம்ஸாரஸம்பவத்தினுடைய நிவ்ருத்தியை ப்ரதர்ஶிப்பித்தது. அவ்வளவும் பொறுக்காதவிவர் ஸம்ஸாரது:கானுபவப்ரயோஜிகையான ஸவாஸநையினுடைய விஶேஷஸ்வபாவத்தாலே ஸவிஷயஸந்நிதானாத்கார்யபூதமான ஸம்ஸாரானுபவத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைக் காட்டுகிறார். ஸவாஸநம் விஶித்ய என்று இப்படி ஸவாஸநைக்கும் ஸம்ஸாரானுபவத்துக்குமுள்ள ப்ரயோஜ்யப்ரயோஜகபாவத்தைச்சேர்த்திவத்தில் ப்ரயோஜகபாவாச்ச ப்ரயோஜ்யபாவத்தை விவக்ஷியாநிற்கும் ததஸ்ய ஸவாஸநஸ்ய ஸம்ஸாரஸ்யாதிஹேது: கார்த: என்கிற வாக்யத்தாலே விவரித்தருளினார். இப்படி எத்தனையேனுமுத்தாரமுடையார்க்கும் ஸவாஸநைதயின்றிக்கே கோவின காலத்தில் ஸய . ஸந்நாஶம் பரமஸாம்யாபத்தியுண்டாம் ப்ரகாரமானது ஸத்த்யநகாஶம் ஸத்ஜாநம் ந்யாஸஸாத்தந: । ஸாயோக்யோக்ஷேஸர்வஜ்ஞாதீசி: என்று சொல்லப்பட்டவைபவமுடைய ப்ரபத்திவிஶ்ராந்தாத்ருத்யாக வந்ததென்று காட்டுகைக்காக அந்த பரமஸாம்யத்தை ப்ரபத்திஸம்பந்தத்தாலே நிர்தேஶித்தருளினார். வ்ருஷாத்ரிஹிதேஷிணாஸாம்யம் என்கையாலே இப்படி ப்ரபந்நனுக்கு நேரிடும் பாபமுகார்த்தங்களுக்கு பாத:ப்ரபத்தியனுஷ்டானங்களிலேதேனுமொன்றாலே நிவ்ருத்தமபிறக்குமபடி பண்ணி கோவின காலத்தில் பரமஸாம்யத்தை தாநமபண்ணுகையாகிற ரக்ஷணவிஶேஷத்தில் ப்ரயாநஹேதுபூதையாயிருக்கும் தயாதேவிக்கு ஸஹகாரிபூதனான ஶ்ரீநிவாஸனுக்குள்ள ப்ராயாந்யம் காட்டப்பட்டது. நிரபாயிகஸம்பந்தபூதஸௌஹார்தமடியாகவுண்டாயிருக்கும் ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸர்வலோகஹிதைஷிகூம் தயாதேவிசெய்தருளும் ரக்ஷணத்தில் ஸஹகாரியாயிருக்கையாகிற ரக்ஷணவிஶேஷஸித்தார்த்தியுபக்ஷீணமாய்விட்டதென்று தாத்பர்யம். ॥ ௭ ॥

௮ ॥ இப்படி ஸௌஹார்த்தைகஸம்பந்த விசாராயக்கோண்டு ஸர்வலோகஶரண்யன திருவடிகளில் ஆத்மரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம் பண்ணின விவேகிஸார்வபௌமர்களாகக் கூடுகிற தயாதேவிஸர்வஸத்தா

லே ஸம்பவிக்கும் ப்ரத்யவாயங்களை ப்ராய:ப்ராயஶ்சித்தா திகளாலே பரிஹரித்துக்கொண்டு அனுஷ்டிக்கப்படுமவையாயிருக்குமே அதுவுமொருவழியாலே நிரஸித்தது அவர்கள் கோலின காலத்தில ஸாதனாநுஷ்டானம் பண்ணுகி றதென்றருளிச்செய்தது இனி ஸம்ஸ்காரஸ்த்வா ஸ்ரீதேவி யாதி ஶ்ருதிக்ஷணிக ப்ரயோஜனவிஶேஷ்யமாகக் கீர்த்திதேவதாராதன வ்ருத்தரானவர்க்கு ஸாதனாநுஷ்டானங்களான ப்ராப்ரிதாயஷி ஶேஷங்களைக் கொடுப்பதற்கு முன்பாகவே ஸாதனாயுதரான தேவ தாஸணங்களநஷ்டரானபோதிலும் அந்த தேவவித்யமணங்களை யேவ ஸ்திரஸாதனாயுதராகவும் தத்ஸாதனாநுஷ்டான ஸாகல்ய க்ருதராகவும் ஸ்தாபித்துவைத்திருக்கும் நீயே ப்ரதிபுவாய்நின்று அந்த தே வாதிகள் கொடுக்கவேண்டும் ஃபலங்களைக் கொடுத்து வேதவிஹித ஸாதனாநுஷ்டான ப்ரவ்ருத்தரான யஜமானர்களை ஸம்ப்ரயுக்தராக்குகி றாயென்கிறார். க்ஷணவிலயிநாமித்யாதி—

௨௩ ॥ க்ஷணவிலயிநாம் ஶாஸ்த்ரார்த்தாநாம் ஃபலாய நிவேஶி
தேவிஷ்யஸாரணே தியே ஶாஸ்த்ரப்ரவிப்ர
யம் பதே । கலிதவ்ருஷ்டிஸ்ஸாம்நாயா ஶாஸ்த்ர
ஸம்வாதாம் ப்ரதிபுவமிஹ வ்யாசவ்யாஸாம் ஶ்ரேய
நிவாஸ்யவாஸ் ॥ ॥ அ ॥

பதச்சேத:— ஹே கல்யாணி க்ஷணவிலயிநாம்-ஶாஸ்த்ரார்த்தாநாம்-ஃபலாய நிவேஶிதே-விஷ்யஸாரணே-திவேஶாஸ்த்ரப்ரத்-ப்ரயம்-பதே ஸத்வ-கலிதவ்ருஷ்டிஸ்ஸாம்நாயாம்-ஶாஸ்த்ரஸம்வாதாம் நிவாஸ்ய வாம்-த்வாம்-[ஶாஸ்த்ரவிது:] ஜக-ப்ரதிபுவம்-வ்யாசவ்யாஸ: ॥

பதார்த்த:— கல்யாணியே க்ஷணகாலத்தில் நாஶமுடையன வாயிருக்கும் ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களுடைய (அதாவது) ஸ்ருதிஸ்ம்ருதி ஸாதனதயா ஶாஸ்த்ரவிஹிதங்களாயிருக்கும ஜ்யோதிஷ்டோமாதி யாகங்களுடைய ப்ரயோஜனத்தின்பொருட்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக் குமதான வித்யக்களென்ன தேவர்களென்ன இவர்களுடைய ஸ ம்ஹமானது ஸமாராதனத்துக்குமுன்பாகவே நாஶத்தை அ டைந்தபோதிலும் ஸ்ரீநிவாஸனை யாஶ்ரயித்திருக்குமவளாய கா

வத்துக்கயில்லாதவளாய் ஒருவரால் நேரிடும் உபத்ரவமொன்றுமில்லாதவளுமாயிருக்குமென்னை ஶாஸ்த்ரமறிந்தவர்கள் இவ்விஷயத்தில ப்ரதிபுவாகச சொல்லுகிறார்கள்.

தாத்பர்யம்:— தேவதோத்தேஶேந ஹவிஸ்ஸமர்ப்பணரூபமாய்க் கொண்டு பாஹ்யவிஶேஷாத்மகமாயிருக்கையடியாக ஸத்த்வஸ்ஸாஸ்ரயிகளாயிருக்கும் ஸம்ஹிதாஸித்த ஸகல ஶாஸ்த்ரவிஹிதங்களான ஜ்யோதிஷ்டோமாத்யுபாயங்களுடைய ஸமாராதநரூபஸ்வரூபமாக (அதாவது) ஆராத்யதேவதாப்ரஸாதபரமாரா வ்யவஹிதபலப்ரதத்வஸ்வரூபமாக உனனாலே ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்குமவராய (அதாவது) அநந்த ஸத்கர்மங்களாலே ப்ரஸாதிதராய்க்கொண்டு தத்தத்கர்மங்களைக் கொடுக்கும்படி உன்னாலே நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் தேவதாகணங்களானவை ஆராதகரான வைதிகர்கள் தத்தத்கர்மங்களை அநுஷ்டிக்கும்படி அவர்களுக்கு ஸமர்ப்பணம் செயவதற்குமுன்பாகவே தந்தாமுடைய ஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஆஜ்ஞையாலே தத்ராய்விட்டபோதிலும் ஒருவனுடைய தநத்தை மற்றொருவனுக்கு ஜாமீனாக கொடுப்பிக்குமவனைய அத்தாலே ப்ரதிபு என்று சொலலப்பட்டிருக்குமவனாவன் தனக்குள்ள ப்ரதிபுபாத்துககனுமாமாக ஒரு ஸமாகமத்தில அவகாஸமாயியாமபடி ஸம்பந்தமாயிருக்கும் விஶேஷமாக ஸம்ஹிதவிஶேஷத்தில் வஸித்துககொண்டும பலகம முதலிய ஸத்கர்மங்களுக்கயியதியானவைகளை ப்ரஸாதனுடைய ஸமர்ப்பணமடியாக அவனுடைய பஹுமதியாதானய அவகாஸமாக ஜீவித்திருக்குமபடி ஸர்வேஶ்வரனுமாய் ராஜதநஸமர்ப்பணதாயனாய் தான ப்ரதிபுகாதத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கும்போது தடைசெயபவரொருவருமில்லாதபடி ஸர்வஜ்ஞத்வஸாமர்த்யமுடையனுமாயகொண்டு கடனாளியானவன் உத்தமர்ணனுக்குத தான கொடுக்கவேண்டும் கடனைக் கொடுக்க ஶக்தியற்றவனாயிருக்கும தஶையிலும அவன் தேஶாந்தரமாவது லோகாந்தரமாவது சென்றபோதிலும் அந்த கடனாளியாலே உத்தமர்ணனுக்குச சேரவேண்டும் தநத்தைத் தானே நேராகக் கொடுத்துவிட்டு ஜாமீனை நிவர்த்திப்பிக்குமாப்போலே ஸதைகரூபனான ஶ்ரீநிவாஸனை நித்யஸமாராதனமபண்ணியிருக்

கையடியாக ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வாதி குணங்களையுடையவனாய் ஸர்வேஶ்வரனாய் ஸர்வஶேஷியாய் ஸர்வாந்தர்யாமியாயிருக்கிறவனுடைய திருநாமங்களை மடியாகவே ப்ராப்யமாயிருக்கிறவனை ஸமாஶ்ரயிக்கும்போது அவனுடைய ஸமாஶ்ரயணம் ஸர்வாதிகாரமாகையால் காலதேஶ நியமமில்லாமையடியாக அதிகாரிநியமமில்லாத வனாய இப்படி ஸகல ஸுலபனாயிருக்கையாலே ஒருவரால நேரிடும் தன்வெந்ரவர்ஷ ஸாங்கமாகிற ஸர்வஶக்தித்வ ஸ்வாதந்த்ர்ய மொருமில்லாதவனாய் தன்னுடைய ஸர்வஶக்தித்வ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை ஒருவராலும் தடுக்கவொண்ணாதபடி ஸகல ஜீவஸமூஹங்களுடைய வனுமாய்க்கொண்டு ஸர்வவிஷயமான அந்நிலையே உன்னுடையஸ்வரூபமாயிருக்கும் ஸர்வஜ்ஞராகள இந்த ஸர்வஜ்ஞத்வ விஷயத்தில் ஸர்வஶக்தனாகச் சொன்னார்கள். (அதாவது) ஸர்வஶக்தியையான நீயே தேவதாந்தராராதனமாக வேதங்களாலே விதிக்கப்பட்டிருக்கும் ஜ்யோதிஷ்டோமாதி கர்மங்களான ஸர்வகர்மங்களுடைய ஸமஸ்தபலங்களை உதாஹரணமாகக் கொடாநின்றாயென்று நிஷ்கர்ஷித்தார்க ளென்றபடி.

வி—ணம்— ஸமஸ்தகர்மாராதனீயபூதங்களாயிருக்கும் ஸமஸ்த யஜ்ஞங்களான ஜ்யோதிஷ்டோமாதியாகங்களுக்கு தேவதாஸ்வ ரூபங்களான ஸமஸ்தஸ்வரூபம் சொல்லவேண்டுகையாலும் [ஸ] ஸமஸ்தயஜ்ஞைரென்கிற ஸர்வவ்யாபாராதிகரணங்க ளிலே தேவதாதிஷ்டாநங்களைப் ஸர்வஸ்வரூப ஸர்வஸ்வஸ்வரூப ஸர்வ தேவதாஸ்தானங்களைக்கொண்டு ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் திகள ஸமர்த்தமாகவும் ஸமர்த்தமாகவும் ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸர்வஸங்கல்பஸர்வஸமஸ்தஸ்வரூப தேஹங்களை ஸித்தீகரித்தார்க ளாகையாலும் ஜ்யோதிஷ்டோமாதிவியாயகவாக்யஸ்வரூபமான நவஸ்துதியாலே உத்தமஸ்வரூபங்களாயிருக்கும் ஸ்ரீபாஷ்யகா ராதிவாக்யங்களாலே ஸமஸ்தாதிகாரான ஸர்வதேவதாகணங்கள் தஷ்டரானபின்பு ஸமஸ்தகர்கள் அடையவேண்டும் ஸமஸ்தங் ங்களுடைய ஸமஸ்தயாகங்கும் ஸர்வாத்ர்யாமியாய்த்தென்று தாத்பர்யம். ஸர்வஶக்தனாகிறான் ஒருவனுடைய பதத்தை யறமே

ருவனுக்கு ஜணர்ஞுவமாகக்கொடுப்பித்தும் அதமர்ணனாலே உத்தமர்ணனுக்கு த்ரவ்யத்தைக்கொடுப்பிக்கவிசைந்தும் அதமர்ணனுடைய ஜணநிவர்த்தகமான ஸாமர்த்யமில்லாமையில் அவனுடைய ஜணத்தைத்தானே நிவர்த்திப்பிக்க வஶீகரித்துமிருக்குமவன் உத்தமர்ணனாகிறான் கடன் கொடுத்தவன் கடனைப்பெற்றுக்கொண்டவன் அதமர்ணனை இங்கு முதலிலே தேவதாராதநம்பண்ணும் வைதிகரை உத்தமர்ணராகவும அந்தவாராதநத்தாலே தாங்கள் ஸந்துஷ்டரானபின்பு ஸமாராதநம பண்ணும் தேவவிக்ரஹங்களை அதமர்ணராகவும உபயவிதஸம்ஞைதையான ஸம்பந்தமெய்மை ப்ரதிஸம்பந்தியாகவும விவக்ஷித்தபடி ப்ரயோஜநதேவதைகளென்கிறவிடத்தில தேவரூபத்தாலே தேவ தேகதாரிகளான தேவர்கள ஜீவித்திருக்குமபோதுள்ள ஶரீரத்தினுடைய ப்ரதிஸம்பந்தம் ஸம்பந்தமாகிறது. இவ்வர்த்தத்தை* யோயோயாம்யாம் தநும் பக்த: ஶ்ரத்தயார்ச்சிதுமிச்சதி। தஸ்ய தஸ்யாசலாம் ஶ்ரத்தாம் தாமேவ விததாம்யஹம்। ஸ தயா ஶ்ரத்தயா யுக்தஸ்தஸ்யாராதநமீஹதே। லபதே ச தத: காமாந் மயைவ விஹிதாந் ஹிதாந் என்கிறவிடத்தில் ஸ்பஷ்டமாக ஸர்வேஶ்வரன் தானேகாட்டியருளினான் இவ்வம்சம் ஸர்வேஶ்வரன ஸாராம்ஶமான திருவாய்மொழியிலும அவரவர்தமதமது என்கிறபாட்டாலே விஶதீக்ருதம. அங்கு அவரவரிறையவர்குறைவிலரென்று ஆராத்யரான தேவதைகளுடைய ஸமாராதநஸாமர்த்யத்தை ப்ரதிபாதித்தருளி ஸர்வாத்மா காரணஸ்ய என்கிற ந்யாயத்தைத்திருவுள்ளத்திற்கொண்டு இறையவர்அவரவர் விதிவழியடையநின்றனரே என்கிற நிகமநவாக்யத்தாலே தேவதாந்தர்யாமியான பரமாத்மாவை ப்ரதிபாதிக்கையாலே தேவதைகளுடைய ஜீவஶரீரத்தில் ஸம்பந்தமுக்குள்ள ப்ரதிஸம்பந்திக்கும் ஸ்வீக்ருதமாயிற்றே. ஸர்வாந்தர்யாமி என்கிறவிடத்திலும தேவதைகளுடைய ஜீவஶரீரத்திலுண்டாயிருக்கும ஶரீரத்தினுடைய ப்ரதிஸம்பந்தம் ஸ்பஷ்டம். எங்கனேயெனனில் ஸர்வ விக்ரஹங்களானவை தந்தாமுடைய அந்தராத்மாக்களானவனைப் பாக ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கும் தம்தம் தேவதாமூர்த்திகளாகவும் அவ்வாயிலே ஸம்பந்திக்கப்பட்டதாகலென்கிற வசனம் ஸ்ரீயைக

மானல் ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணங்களும் ஸர்வகர்த்ருத்வஸர்வாதா
ரத்வஸர்வஶேஷித்வாதிகளைச்சொல்லும் ப்ரமாணங்களுக்கு விஷய
மாக ப்ரயோஜநாந்தரபரரும் ப்ரயோஜநபரருமாயிரு
க்கும் ஸர்வேஶ்வரனாலே ஸ்ருஷ்டராய் தத்ஸ்வரூபஜ்ஞாநரஹித
ருமாய்க்கொண்டு ஸாமாந்யகுணங்கள் ஸமாஶ்ரயணமபணணுகி
றாகளென்கிற அர்த்தம் ஸர்வாதிஸமாயிற்று. ப்ரயோஜநாந்தரபரர்களான ப்ர
காரிகஶரீரவிஶிஷ்டவேஷத்தாலே நஷ்டரானபின்பு தன்னைஆஶ்ரயிக்கைக்கு
ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணும்போதைக்கு ஶரீராத்மஸம்பந்தமான அவர்
களுடைய உத்பத்தியை எதிர்பார்த்திருப்பனோ ஸமவசனையெ
ன்று ஶங்கியாமைக்காக ஸ்வஶரீரஸம்பந்தமுக்தியில்லாதபடி
ஸாமாந்யவ்ருத்திலக்ஷணஸாக்ஷாத்ருபமான க்ருத்யங்கள்யமதோற்றும
படி ப்ரயோஜநாந்தரமென்கிறவிடத்தில ப்ரஎன்கிற உபஸர்க்கத்தாலே
வியத்தை விஶேஷிப்பித்தார். இத்தாலே நஷ்டரான தேவர்கள் ஸ்வ
ரூபதந்த்ராறுைம உத்பத்திப்ரஸக்தியில்லாதபடி ஶாஸ்த்ராறுைம
அவர்களுடைய அபேக்ஷாப்ரஸம்ஸரணதமாயிருக்கு அவர்கள்
கொடுக்கவேண்டும் ஸமங்களை ஸம்பூர்ணமாகக்கொடாநிற்கிறு
னென்று ஸமித்தது. ஸர்வ என்கிற பதத்தாலே இப்படிப்பட்ட
ப்ரணவஸமாஶ்ரயவ்ருத்திக்கு நிதாநபூதமான வாக்மித்ரஶரீரங்க
ளும் நிர்வாஹகம் என்கிற பதத்தாலே நிர்ஹேதுகநிர்ஹேதுகஸா
தாரணமாகிற ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளுக்குள்ள தோஷமில்லாமையும்
காட்டப்படுகிறதென்றும் சொல்ல ஔசித்யமுண்டு. ॥ அ॥

க ॥ இப்படி ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தத்தாலே தேவதாந்தரா
யநப்ரவ்ருத்தரான வைதிகர்கள் தங்களுக்காராத்யரான தே
வதைகள் நஷ்டரானபோதிலும் ப்ரயோஜநாந்தரத்தையாய் ஸர்வ
ஸமாஶ்ரயணீயமாயிருக்குமவனுடைய வைலக்ஷண்யத்தாலே தாங்க
ள் பண்ணின ஆராதநங்களுடைய ஸமங்களை படையாநின்று
கொண்டு ஸம்ஸாரதோஷமறாநிற்கிறார்களென்றருளிச்செய்கிற ஶ்லோ
கத்தாலே ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வாதிக ஸர்வஸ்ரஷ்ட்ருத்வ
க ஸர்வகர்த்ருத்வஸர்வாராத்யக ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயக்ஷணாதிகளை வெளியிட்ட
ருளினாரிழ். இனி தயாகடாக்ஷவிதீயஸாக்ஷத்ரான கேதஜ்ஞரில் ஸ்வாநு

ப்ராப்யர்த்தமாஸம்ருத்தனை சேதனை ப்ரார்த்தனென்கிறார்.
ஸப்தத்வீபவதீத்யாதி—

௨௭ || ஸப்தத்வீபவதீநாதத்வாரா ஸாம்ராஜ்யேவிவா
விதரதி நிஜம் பாதாம்போஜம் வ்ருஷாசலசேகர: |
தடிஹ கராணே தத்தத்க்ரியாதரம்பரம்பராகத
ஶுபதயா ஜாத்யா ஸ்வேதராத்யதராம் விதா: || ௬ ||

பதா:—கராணே-வ்ருஷாசலசேகர:-ஸப்தத்வீபவதீநாத-த்வாரா-ஸாம்ராஜ்யேவிவா-நிஜம் பாதாம்போஜம்-விதரதி-தத் [பாதா:] இஹ-தத்தத்க்ரியாதரம்பரம்பராகத ஶுபதயா - ஜாத்யா:-தே ஸ்வேதராத்யதராம்-விதா: ||

பதார்த்த:—கராணையே ஸ்ரீநிவாஸனானவன் உன்னுடைய ஸமாஶ்ரயணத்தாலே இன்றையதினத்திலாவது நாளையதினத்திலாவது ஸாம்ராஜ்யத்திலாவது தன்னுடையதான திருவடித்தாமரையைக்கொடாநிற்கிறான். ஆகையாலே வணிகர்கள் இந்த க்ஷணவிஷயத்தில அவைகளுடைய வரிசைபோலிருக்கும் அந்தந்த க்ரியைகளுடைய தாரதம்யத்தாலே அடையப்பட்டிருக்குமுன்னுடைய ஶுபத்வஶ்ரேணியதையை நிரூபிக்கிறார்கள்.

தாத்பர்யம்:—ஸ்ரீநிவாஸனானவன் உன்னையாஶ்ரயித்தவர்களுக்கு ஒரு ஸாம்ராஜ்யத்தில விஷயதாரதம்யமுடைய பல சிற்றலை பேரலைகளபோலே ஸப்தத்வீபாதிஸாம்ராஜ்யாதிபதியான நீயாகிற ஸமுத்ரத்தில் அந்தந்த சேதனர்களுடைய அந்தந்த ஸமாஶ்ரயணதாரதம்யத்துக்கீடாக உண்டாகாநிற்கும் விஷயவிசித்ர கத்வத்தவிஷயீகாராத்தக்ரியாவிஶேஷங்களாகிற பல சிற்றலை பேரலைகளுடைய தாரதம்யஹேதுத்துககாரணமாக அக்ஷணத்திலாவது க்ஷணாந்தர திவஸாந்தரஜந்மாந்தராதிவிளம்பத்தாலாவது அதுவுமில்லையாகில் ஸாம்ராஜ்யஸம்ருத்யாதிகாரணங்களிலாவது ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகுணாஸ்வாதமாயஸம்ஶ்லிஷ்டாரஸம் ஸமபோலே ஸர்வஜநவித்தாகர்ஷகமாய் ப்ராஸஸ்தனிழியுமது றையாயிருக்கும் தன்னுடைய சரணஸம்ஸமாகிற ஸாம்ராஜ்யத்தைக்கொடாநிற்கிறான். (அதாவது) தன்னுடைய சரணா

ஸர்வேஶ்வரனாயிருக்கும் ஸர்வஶேஷஸர்வாத்மாஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்த்யாதி ஸர்வவிதகைங்கர்ய ... ப்ரதிபாதகங்களான ஶாஸ்த்ரங்களையுடைய னாயிருக்கிற வாஸுதேவனுக்கு ஶேஷபூதனாக நிர்ணயிக்கிறான். ஆதலால் தன்பக்கலுள்ள வ்யாஜவிஶேஷமடியாக உன்னுடைய க்ருபைக்கு கடாக்ஷவிஷயபூதனான சேதனனைப்பட்ட உன்னுடைய க்ருபாப்ரவாஹங்களிலடங்கிய யாவனொருவனும் இப்படி வாஸுதேவனுக்கு ஶேஷபூதனாய் ஸஹஜஸௌஹார்தத்தாலே கடாக்ஷமுடையவனாய் ஸுதுஷ்டு வாஹினியான மஹாநதியைப்போலே தன்பக்கலேயாரடிவைத்தவனை த்தன்னுள்ளே முழுகப்பண்ணும் மாம்ஸீர்யவிஶேஷமுடையவளாய அத்தாலே தன்னுடையவனான ஸர்வஶக்தனும் ஶைதாஶ்ருதத்தாலே தன்னுடைய விஷயீக்ருதனான சேதனனும் அதிக்ரமிக்கமுடியாதபடி அதிக்ரமணீய ஶைத்யமுமாயிருக்குமுன்னை யதிக்ரமித்து உன்னுடைய கடாக்ஷவிஷயீகாரப்ரஸங்கமில்லாத பாபபூமியில் போலே ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் முழுகிக்கிடக்க யோக்யனாகமாட்டானென்று உன்னுடைய ப்ரஹாவமறிந்த ஶாஸ்த்ரங்கள் நிஷேதிக்கிறார்களென்றபடி

தா+ —— வ்ருஷாத்ரிஶேகர: பாதாம்போஜம் விதநோதி என் கையாலே ஸேந்த்ரநீலவர்ணியான தன் திருமேனியாலே திருமலையையலங்கரிக்குமாப்போலே நிரதிஶயபோக்யமாய்க்கொண்டு ஸர்வஜநவிதாகர்ஷகமான தன் திருவடிமலராலே ஸமாஶ்ரிதர்களுடைய உத்தமாங்கத்தை அலங்கரியாநிற்கிறானென்று வ்யஞ்ஜிதம். அன்றிக்கே ஸமாஶ்ரிதர்களுடைய முடியை தன் திருவடிமலரால் அலங்கரிக்கும்போது அவர்களுக்குத் தங்களுடைய முடியை ஸஹ்யமலையில் தாழ்த்தவேணும் ப்ரஸக்தமின்றிக்கே அவர்களுடைய முடியில் தன்னுடைய திருவடிமலரிரண்டும் ஸ்வாயாஸ ஸம்பூர்ணமாக ப்ரதிஷ்டிதமாம்படி உத்துங்கமான திருமலையில் கூரநின்று கொண்டு தன் திருவடிமலராலவர்களுடைய முடியை யலங்கரிக்கும் காலத்தை யெதிர்பார்த்திருக்கிறானென்றும் பாவமாகச்சொல்லலாம். அன்றிக்கே இப்படி ஸமாஶ்ரிதர்களுக்கு நிஜபாதாம்போஜவிதானம்பண்ணுமவன் ஜநந்யா விதேயாலே ஸம்ஸாரஸாகரத்தை யிழந்து ஸ்வாஶ்ரிதர் ஸமர்ப்பணீயமானதில் நிரதரமா

த வதிக்கும் ஸ்ரீநிவாஸனையல்லது கண்ணுக்கெட்டாத நிலத்தி
ல் தன்னோடு ஸமாந ஸம்பந்தரான நித்யஸூரிகளுக்குத் தன்னுடைய
திவ்யாயுதங்களையும் திவ்யாபரணாதிகளைக்காட்டாநின்றுகொண்டு தன்பெ
ருமையையே மேலிட்டுக்கொண்டிருக்குமதன்வயிறுதாரிடானவர
ஸ்தைவனல்லன என்றிப்படி ஸ்ரீநிவாஸாவதாரத்தினுடைய உ
பகாரகதாதிஶய வ்யஞ்ஜநத்திலும இஸ்ஸம்ஸாரத்துக்குத்தா
த்பர்யம்கொள்ளலாம் நிஜம் என்கிறபத்யாஸ்வாரஸ்யத்தாலே (பா) பே
தைக்குழவி பிடித்துச்சுவைத்துண்ணும் பாதக்கமலங்கள் காணீ
ரே எனகிறபடியே ஸாதநாந்தரஸூன்யனா தனக்கும் ஸுஸாத்யமாம்
படி ரஸ்யதமமாயிருக்கும் ஸாஸனமான தேனுளபாதமல
ரை த்ராணவிஷயாஹம்படி ஸம்ஸாரிகளுக்கு கொடாநிற்கி
றானென்றிப்படி பரமபுருஷார்த்தத்வத்துனுடைய, பரமதாத்பர்யம்
வ்யக்தமாகிறது.

அத்ர ந்யாஸஸ்ய ஸாதநத்வம் ந்யாஸஶரண்யத்வம் । வஸ்துதோ ந்யாஸ
யோர் ஸஶரண்யதாதிசக்தே ந்யாஸஶரண்யத்வே வ்யாஸாநுஸாரம்।
ந்யாஸோபாயஶரண்யத்வே ந்யாஸஸம்பந்தாய ந்யாஸஶரண்ய
த்வேநோபாத்தே । தத்ர ஸநாதிக்ஷேத்ரவ்யாஹாரணீதஸமஸ்யந்யா
வ்யாஹாரஸம் தத்தே தஸ்ய ஸமஸ்யத்வம் தஸ்யோக்தேநதா
நந்தீயஸாநோ ஸமஸ்தஸித்தஸ்யாஸீய வ்யாபாரவிஶேஷ: । ஸாஸ்
க்ஷாந்தரோக்ஷாபாயாந்தக: உபாயோபாயாந்தக: த்ரிவர்காயஸ்ய
ஶரண்யாந்தகஶ்ருதி த்ரயா । தத்ர தராக்ஷாபாயோ ஸத்ய்வதி
ஸமாஸத்திய: । உபாயோபாயஸ்ய காரகத்வேந ஸாவஸர்வஸித்தி
யந்தயா ஸநந்தீயஸாந: ஸநஹிஸம்ஹிதஸமதயா கேவலயஸர்வாத்ம
நந்தீயஸாந:, யாத்ருச்சிகாநந்தஶிகாபாஸ்வாதுபவர்காதிரூபஶ்ருதி
ஸஹாயா । த்ரிவர்காயஸ்ய ஶரண்யாந்தகஸ்ய த்ரிவர்காதிஶய
தேநவக்த்ரியதாண: க்ருதகாதகந்தந தேவாயதிரஸ்ணநதநக
ரண யாமதாநஹோத ஜவத்வக்ஷிணவ்யாணாதாசநாதிரூபோ ப
ஹுவ்யாபார: । த்ரியதவீதஸ்வஸந்தஸ்வஸந்தாரூபதாம தி
யஸ்வாஸ்ஸாரேண உபஸந்தமேவ பாயயதி । ஸதைவத்ர
த்வந்தாசமஶவா உத்தேந வாக்யேந த்ரியஸ்யாவி திர
க்தாவஸந்தஸ்ய ஸாக்ஷாது பரம்பரயா வா ஸ்ரீநிவாஸசரணா

[illegible]

[illegible]

௩௦ விஶேஷாம்ஶஸ்ய ப்ராமாணிகத்வாத் ப்ரமாணாந்தராநதிகதத்வாச்ச ஸ்வா
ஸ்ரூபமேவ ததஸ்ய ஸ்வதந்த்ரஸ்யாநிவார்யத்வம் । ததஸ்ய ஸ்வ
ஶரீரத்வம் ப்ராப்தஸ்ய தேவஸ்ய கர்மாதீநதயா ஜீவஸ்ய பரதந்த்ரத்வம் ஶ
ரீரத்வம் தேவஸ்ய ப்ராப்தஸ்ய ஶரீரத்வம் கர்மாதீநத்வம் ச ஸ்வாதந்த்ர்யம் ச ப்ரதிஷித்தம் । ஏ
த்த்வேந ஶரீரஸ்ய தேவஸ்ய பரதந்த்ரஸ்யோபாதிகத்வாத் ஸ்வாபாவிகமேவ
ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வபாவிகமேவ ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வாமிநஸ்தத்ஸம்பந்தாதிதி
ஸூத்ரேஷ்வப்யுக்தம் । ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வாபாவிகம்
அநாதிஸம்ஸாரே ஜீவஸ்ய பாரதந்த்ர்யம் தத்ஸம்பந்தப்ரயுக்தம் ஸ்வா
பிகஶரீரமித்யாதி ப்ராமாணிகம் — ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்ய
ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஶரீரத்வம் ஸ்வாபாவிகமிதி । ஸ்வாமி
த்வம் । ஸர்வஸ்ய வ்யாப்திரூபகம் தேஹஸ்ய ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்த
ஸாமாந்யமிதி ஸூத்ரம் — ஸ்வதந்த்ர பரதேவதா பராத்பரதரா
காரண ஸர்வேஶ்வரன் பக்கல் யாவத்கோடிஸஹஸ்ராணி விஷ்ணோ
ர்நாமஸஹஸ்ராணி இத்யாதிகளில் படியே ஸ்திரமான தேஹ
யாதிகளும் வரும் பின்பும் விடாய்தீர மஹாநதம்பண்ணப்பா
ம்போமாப்போலே விஷயஸ்வபாவத்தாலே ஆநுஷங்கிகமாக ப
க்ஷயப்பிறந்து ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் தலைசாய்ந்து ஸத்த்வோத்ரேகமுண்
டாய் ஜநகாம்பரீஷ கேகயாதிகளுக்குப்போலே க்ரமேண மோ
க்ஷபர்யந்தமாய்விடும் இத்யநுஸந்தேயம் । தேவதாந்தரஸம்ப
ந்தேந । பரம்பரயா ஸம்பந்தம் பாவயாம்
ஜநார்தநாய பரஸ்மை । ஸர்வேஶ்வரஸ்யாஸந்நிதாநே தேவாந்தரேஷு
ஸ்வயம் ஸ்வஸ்ய ப்ராதுர்பாவாந்விதாநுஸந்தாநம் இத்யாதி
ஸேஶ்வரஸாங்க்யயோகஸித்தாந்தஸம்ப்ரதாயே ததாதிதஸ்யாதி
ந்யாயாதர்ஶநாத் தத்தத்வார்த்தவிவேகஸ்ய தேநாநுஸரணீய
நலோகே ப்ரத்யாயாயகத்வாத் । ததேவ தத்தத்ப்ரஸங்காத் இ
ப்படி ஜ்ஞாநாதிகளிலே மாறாட்டமுடையார்க்கு தேவதாந்தரபக்தி
யுண்டாகிலும் ஸம்பந்தத்தாலே ப்ராப்யமே ஸமிக்கும
இதி ஸம்ப்ரதாயே ஸர்வத்ர யோகே ஜந்மாதிகளு
க்ஷயாதிஷு ஸம்பந்தீர்த்தநிஷேதாபவர்க்கதயா தத்பராயக
பாபஶேஷவிஶேஷவிஷயம் ததேவ தத்தத்வஸ்ய ஸாதிதம் இப்படி ஸாத்
த்விகர்த்ராதிகள் பரமபுருஷாஸம்பந்தத்ராதிகளிலே மூட்டுமது ப

ஶாஸ்த்ரங்களிலே வைகல்பிகவிதியும் ஸமுச்சயவிதியும் வ்யவஸ்திதவி-
தியும் மற்றுமிப்புடைகளிலே வரும் மயக்கங்களும் ஸ்வாபாவிகமா
னத்தாலே ஒரு விஷயத்தில் ப்ரஸக்தாதிகளுமின்றிக்கே ஸாத்த்விகா
திகளைப்பற்றுமவர்களுக்கே யென்றுமிடத்தை யதாவாக்யம்
வாக்யார்த்தம் ஸ்வப்ரவ்ருத்திஹேதுக்ஷாத்ரம் । தேவவிஷயஸ்வதந்த்ரா
ஸமுச்சயப்ரஹீக்ஷிதாः இத்யாதிகளிலே கண்டுகொள்வது. இதி।
அத பாபி ஸாத்த்விகாநாம் த்வயி பக்தாநாம் ப்ரபந்நாநாம் ஸக்ருத்ஸா
தேவ ஸமர்ப்பணமேகாந்தஸமஸ்தஸ்ய அநுஷ்டாநம் ப்ரயாணாதேவ
வாஸநாதேவ ஸக்தி மோக்ஷஸ்வஸ்வாதீதி தத்வை அநுஷ்டேய
ஸமர்ப்பணமெல்லாம் ஸமர்ப்பிதமேவ। அதः ஸ்வாதந்த்ர்யமேவ ஸாத்
மஸமர்ப்பணம் மோக்ஷபுரஸ்ஸரப்ரயோகேன ஸாஸ்த்ரீய விதிம்।அ
தவைவ ஸ்திதமேவ அநாஸமர்ப்பிகாம் அவை ஆகையால் ஸம்ஸா
ரபந்தமோக்ஷம் மோக்ஷோபாயஸ்வர்க்காதிக்கு உபாயம் ஸாவ்யம்
ஸம் ஸர்வஸ்வம் ப்ரபத்ய எனகிறபடியே மோக்ஷஸாதநங்களி
லே த்ருஷ்டவிஷயமுண்டாக்கினதும் அவைத்தையிட்டு மோக்ஷ
ப்பித்து நரகத்திலே விழவிடுகைக்காகவத்தை இதி । மோக்ஷஸா
தநாயநிவர்த்தநாதாயி மோக்ஷஸாதநம் ப்ரவர்த்தநாதாய
நமஸ்கார ஸாக்ஷாத் ஸ்வீக்ருதம் । அத ஸர்வம் ஸமர்ப்
யா ஸமர்ப்பணமேவ நிர்ஹேதுகம் ப்ரபந்நம் மோக்ஷமேகம் நிய
ந்திஸ்தி இதி ப்ரபந்நாநாம் ஸ்வமேவ ஸ்வாதந்த்ர்யம் ப்
ரப்தாः ஸ்வஸ்தி நியாயஸ்யாபி ஸாதிகீதேஷு மத்வாதஸம
ர்த்தம் மோக்ஷாநுகூலஸமர்த்தம் அநந்யாஸ்வ
ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாஹாஸ்தி நித்யமேவ। அதமேவ ஸமாப்த அவஸ்தமேவ
த்வக்க காரவிஶேஷாணாம் ஸமாப்தஸர்வ ஸமர்ப்பணமேவ ஸமா
ப்தம் அநந்ய ப்ரபந்நாந தாஸ்யம் தஸ்ய
பராய ஸ்வஸ்வதந்த்ரா மோக்ஷம் ஸம்ஸாரவாஸ ஸ்வாமேவ ஸ்வ
தஸ ஸ்வ ஸமர்ப்பணம் இத்யுக்தயோः காரவிஶேஷயோः ஸம்ஸ்
க்ஷ நிஶ்சயகாரவிஶேஷாணாம் ஸமர்ப்பகம் ஸவித்வஸ்யேத
ஸாக்ஷாத் ஸமர்ப்பணம் ஸ்வயம்ப்ரஸ்தீயதே । ஸாவஸித ப்ரஸக்திகா
மே தத்ஸமர்ப்பணம் வா ஸமர்ப்பணமோக்ஷஸ்ய ஸாக்ஷாத் ஸமர்ப்பணம்
ஸ்வயம் காரவிஶேஷாணி தத்ஸமர்ப்பணம்। அதமேவ ஸாத்த்விகஸமர்ப்பணம்

[illegible]

[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ॥ இப்படி [illegible]த்திறுடைய [illegible] [illegible]த்தை [illegible]த்து இனி உபாஸகர்க்கு [illegible] [illegible]மாக [illegible]க்கவேண்டு(ம்) முபாஸநத்திறுடைய [illegible] [illegible]யும் [illegible]மென்கிறார். [illegible]—

[illegible] । [illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible]—[illegible]-

[illegible]—[illegible]யே உன்னுடன்கூடியிருக்கும் ஸ்ரீ [illegible] டத்தில் வைக்கப்பட்ட [illegible]யுள்ளவர்க்கு (அதாவது) [illegible]

ஸம்ஶ்ரிதனை ஶ்ரீநிவாஸனை நிரந்தரமாக த்யாநம்பண்ணுமவர்க்கு பெருகாநிற்கும ஸத்யதாரணியினுடைய ஆகாரம்போன்ற ஆகாரமுடைய த்யாநமானது மலராநிற்கின்றது இது நிஶ்சிதம். இப்படி தத்த்வஸாதமான விஶுத்திஸமாஹகத்தை (அதாவது) இப்படி த்யாநம்பண்ணுமவர்க்கு ஜ்ஞாநரஸத்தை உத்தரோத்தராபிவ்ருத்தமாகச் செய்யும் ஶரக்ஷவர்ஷகளுடைய ஸமவாநாகிற தேவத்தை நிலையான வித்தமுடைய ப்ரபந்நராகிற சாதகபக்ஷிகள் நிஸ்துலங்களான ரக்ஷைகளையுடையவைகளாய்க்கொண்டு த்யாநம்பண்ணாநிற்கின்றன.

தாத்பர்யம்: ஶுஶுக்ஷுக்களாய்க்கொண்டு ஶாக்ஷாத்ம்ருதமாகவும் ஸவிஶிதமாயிருக்குமுபாஸநத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்குமவர்க்கு ஆஶ்ரயஸம்ருதனை பரதேவதாபரன் ஸவிஶிஷ்டயாரமான ஸத்யப்ரவாஹம்போலே ஸௌஹ்ருதராய் ஸ்நிக்தமாயிருக்கும் த்யாநரஸத்தை உத்தரோத்தராபிவ்ருத்தமாக பண்ணாநிற்கிறான் அதறகடி ஸர்வ ஸ்வஹேதுகமோக்ஷமான உன்னோடு உபாஸ்யஸம்ருதனைவனுக்குண்டாயிருக்கும் நித்யஸம்பந்தமேயல்லது மற்றொன்றில்லை அதேனென்றில சேதநனுடைய ஸநாதநபராயஸஜ்ஞாநததாலே ஸவிஶேஷதரோஷணுய அதடியாக ஸர்வாநந்தமயிமோக்ஷாநாதனு யிருக்கும ஸவேஶ்வரனுக்கு ஸர்வபராயஸஹிஷ்ணுவானவனுடைய பராஷகாரக்ருத்யமில்லாதபோது ஸநாதநவ்ருத்தங்களான ஶுஹாபராதங்களனைத்தையும் உபாஸநப்ரவ்ருத்தியாகிற ஸ்வவ்யாஜாவஸம்பத்தாலே க்ஷமித்து ஸர்வாநிஷ்டநிவர்த்தகமான இவ்வுபாஸநம் நிரதிஶயப்ரீதிரூபாபந்நமாய்க்கொண்டு ஸந்ததப்ரத்யாவயியாக மேன்மேலே ஸமிவ்ருத்தமாம்படி பண்ணுகையும் ப்ராரப்தகர்மவஶத்தாலே இவ்வுபாஸநத்துக்கந்தராயம் நேரிட்டாலும ஸௌஹார்தக்ருதாபராத்ஸாந்த்வஸ்வஸந்யாஸவித்யேத என்கிற படியே ஸநாஷ்டிதாம்ஶத்துக்கு வையர்த்யமில்லாதபடி இட்டபடை கல் படையாம்படி பண்ணி விரகாரம சென்றபின்பு இவனநுஷ்டிக்குமுபாயாம்ஶத்தைபூர்வாநுஷ்டிதாம்ஶத்தோடு ஸகாவயவியாக்கி ஸமஹேதுவாம்படி பண்ணுகையுமாகிற விவ்வாகாரங்களுணடாக ப்ரஸக்தியில்லையிறே ஆதலால் ததாஶ்ரிதஸம்ஸியோமஜ்ஞம்யெ

ப்ராதுர்பாவைர்த்தேவ என்கிறபடியே கிரீடாதிகவ்யாவ்ருத்தரு
ன தன்னுடைய ஸௌந்தர்ய லாவண்யாதிகளை உடையனாயிருக்குமவனாக
த்தவ்யம் பொதுவானம் ஆனமாக வெண்ணெய் திருப்பவனாக
ஸ்வரூபத்தை நினைப்ப கோண்டு ஒருகாலும் ஸ்வாமியானவனைத் தவிர
வேறொரு இடமில்லை. இப்படி ஸர்வஸ்வாமியான
ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்ர்வதேஹி என்கிறபடியே தன்னுடைய
ஆஶ்ரிதரைக்கொண்டு உபாஸநம் பண்ணுவாரை ஸ்வீ
காரம்பண்ணி முழுக்க வந்து விசுவாஸமுள்ளவனாயிருக்கு
மவனுடைய விஷயானந்த ஸ்வாமியாக நினைப்பிட்டேபடி
கிரீடாதிகளைத் தன்னுடைய ஸௌவ்ஸ்வத்துக்கு மே
ன்மேலாகவளரப்பண்ணுகிற்கும் ஸ்வாத்மத்தை (அதாவது)
ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணங்களைப் ஸர்வஜீவர்களுக்கும் கொ
டாதினைக்கொண்டு ஸ்வத்ருநிவ்ருத்திமாக விளங்காதாகும்
ஸ்வாமிஸ்வபாவம்போலே ஸர்வாதிகஸர்வஸ்வாமியாய் ஸ
ர்வேஶ்வரன் ஸர்வஸ்வாமியாய் கிரீடாதிகளைக்
கொண்டிருக்கும் ஸ்வாத்மஸ்வரூபத்தை ஸர்வாஶ்ரயமாக
ஆக்கும் அவர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவமாக வஷியாகிற்
கும் ஸர்வஜ்ஞனான பரமபுருஷனை ஸ்வதத்துவத்தையே ப்ரா
ப்யமாகவுடைய ஆத்மவஸ்துக்களானவை தங்களுடைய ஸ்வா
ஸ்வரூபமான ஸ்வத்தின் ஸ்வரூபத்தையே நிஷ்பந்நங்களாக
ப்ரகாஶம்பண்ணிக்கொண்டிருக்குமாப்போலே [ஸ்ரீ] ஸ்வாதீனா
த்த்ராவி ஸ்ருஷ்டம் என்கிறபடியே ஸர்வஶரீரவஸ்துவாகமாக
உபாஸநம்பண்ணவேண்டி ஆத்தாலே அவ்வுபாயமே
னமேல் கொழுந்து விடுவளருகைக்காக யஜ்ஞதாநாதி க்ரியைக
ளில் ப்ராப்யத்வஸ்ரானை உபாஸகரைப்போலனறிக்கேஶிக்ஷ்ட்ராத
ரவ்யமாக ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளில் ந்யஸ்தரராயிருக்கையடி
யாக ஸ்வாமித்வமாக கைங்கர்யமொன்றுமில்லாமையாலே
நிஷ்ப்ரயோஜனாய்க்கொண்டு மாரிலேகைவைத்து கிடந்துறங்காதி
ற்கும் ஸ்வதந்த்ர ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தராகிற ஆத்மவஸ்துக்கள் நித்யஸூரி
களாய் (அதாவது) தங்களுடைய க்ருதக்ருத்யராய் ஸர்வாதாரமடியா
கவஸ்துவினுடைய மஹிமாயநமாயிருக்கும் வக்ஷம்போலே ஸர்வ
ஶேஷியான ப்ராப்தியாகிற மஹிமைவைஷயத்துக்கு ஸாயநமாயிரு

க்ருதாத்மஸம்ஸ்கரணமாகிற பக்ஷம் ஸித்தமாம்படி உபாயப்ரவ்ருத்திரூப மதிவிஶேஷரூபராய்க்கொண்டு ப்ரதீக்ஷியாநிற்கிறார்கள் (அதாவது) தாங்கள் ரக்ஷித்த ப்ரபதநயாமத்துக்கு ஸஹாயரூபமான தேஹாவஸாநகாலத்தில் இவர்களுடைய ப்ரயத்நாபேக்ஷையற ப்ரபதநஜநிதப்ரஸாதவஶீக்ருதராய்க்கொண்டு ஸங்கல்பத்ருஷ்டவராகவாராநிற்கும் பரதேவதாவிஷ்ணுவுடைய வரவை காங்க்ஷாவென்று அண்ணாந்து எதிர்பாரா நிற்கிறார்களென்றபடி.

விஶேஷணம் இப்படி ஸ்ரீமாஶ்ரயபக்ஷிணோ யாந்தி ப்ரபந்நரை சாதகங்களாக நிரூபணம் பண்ணுவதை அடியொற்றி அந்த சாதகங்கள் உபாயாந்தர நிஸ்ப்ருஹங்களாய்க்கொண்டு தங்களுடைய பிபாஸாப்ரஶமநார்த்தமாக மேகமொன்றினுடைய வரவையே யெதிர்பாரா நிற்குமாப்போலே ப்ரபந்நர்களும் தங்களுடைய க்ருதக்ருத்யதா வைபவத்தாலே உபாயாந்தரப்ரயோஜநாந்தரப்ரஸங்கரஹிதராய்க்கொண்டு ஸாம்ஸாரிகஸகலஸந்தாபமும் தீரும்படி மோக்ஷாநந்தாபிவர்ஷுகனான பரதேவதாவிஷ்ணுவுடைய வரவொன்றையே எதிர் பாரா நிற்கிறார்களென்று வ்யாக்யாநம் பண்ணப்பட்டது. அன்றிக்கே நியாந்தி என்கிறவிடத்தில் நிதராம் யாந்தி என்கிற அர்த்தத்தை விவக்ஷித்து சாதகங்களானவை தங்களுடைய பிபாஸா ஶமநார்த்தமாய்க்கொண்டு மேகஜ்ரும்பணிபோலே நிஶ்சலமாகநீய மாநமாம்படி ப்ரியதமமாயிருக்கும் மேகத்தை இஷ்டவிஶேஷமடியாக வுண்டாயிருக்கும் ப்ரீதிவிஶேஷத்தாலே நிர்தாரம்பண்ணுமாப்போலே ஸத்பக்ஷப்ரபந்நர்களும் மோக்ஷாபேக்ஷாவஸகர்க்கு துன்னேற்றமாக வாராநிற்குமிவருள்ள ஸஜ்ஜநவிஶேஷத்திலுண்டாயிருக்கும் ப்ரீதிவிஶேஷத்தாலே ஸர்வஸம்ஸாரதுக்கஶமநதக்ஷருமாய்க்கொண்டு நவநீலநீரதம்போலே நிச்சலமாயிருக்கும் நிருபாதிகஸுஹ்ருதான பரதேவதாவிஷ்ணுவை ஸித்தோபாயமாய்க்கொண்டு ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக நிர்தாரம்பண்ணுநிற்கிறார்களென்றும் விவரிக்கலாம். இப்படி ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகப்பண்ணும் பக்திவிஶேஷத்தை ஸமஸாயந பக்திஸ்ம்ருதி ஸூத்ரவசநங்கள் என்று இவர்தாமே விஶதீகரித்தருளினார். ஸ்ரீமாஶ்ரயபக்ஷத்தை ப்ராமாண்யத்தை உபபாதித்த ஸூத்ரமுடைய உபாஸகரூபமாக்கி

அவர்களாகிற ஸாகாங்க்ஷங்களென்றும் விவக்ஷிக்கலாம். அப்போது
மோக்ஷார்த்தமாக உபாஸநவ்ருத்தரானவர்திறத்தில அவர்களு
க்கு பரமோத்தேச்யமான பரமபுருஷார்த்தத்தைக்கொடுக்கை
யன்றிக்கே அந்த விலக்ஷணபுருஷார்த்தமேயாக அவ...
ஸாத்திகரும் ப்ரஹ்மவிசேஷத்தை ப்ராப்யமாகப் பெறுமவர்
களுமாயிருப்பதாலே ஸ்வாத்மஸமமாமபடி உத்...
ஸ்ராவிர்பூதமாகப்பண்ணுகையாகிற கர்மணா
ஸஹிதரான மோக்ஷஸாதிவக்ஷணக ஸம்ஸாரதுக்கத்யாகம்
ஹாமான விசேஷத்தை ஸாஸ்த்ரத்தாலே கண்டிருக்கும் பர
புருஷார்த்திகர்கள் மேலேயாகராகணமாக ஆச்ரயிக்கிற
னது தன்னுடைய விபாகரமோக்ஷப்ரதானமான மேனதாருடை...
லக்ஷமாயக்கொண்டு சிலரைபோக யாசித்திருக்குமாப்போலே
இப்படி மோக்ஷப்ரதமாப மோக்ஷாபாயஸாதயர்களுமாய்க்கொ
ண்டு பரமமோக்ஷஸாதகரான பரமபுருஷனை சிருஷ்டாதிகர
ணாயக்கொண்டு தத்த்வஜ்ஞாநியதமாணவிறுதமாதிவிசிஷ்டாகாரத்
தாலே உபாஸியாநின்றார்களென்று விசிஷ்டோபாஸகத்வமா
கும். இவ்வாக்யத்தில் உபாஸ்யாநுவ்ருத்திஸாத்யதையாலே வரும
ஸாதகஸாத்யம் ப்ரவ்ருத்தப்போலே உபாஸகத்வங்கூடாதா
கிலும் தேவதாநுவ்ருத்தயோஜநாநுவிதவராயக்கொண்டு பர
பராஶ்ரயோபாயரான இவர்க்கு ஸ்வோபாயாநுகூலஸாக
ரத்தாலே மேவஸரணமான ஸாதகத்தை ...ஸாத்யஸம்ஸாரவிக
மென்றுகொண்டு இவ்வுபாஸகரை ஸாதகரென்று இருக்கிறதென்
ன்றுகொள்ளவேணும். த்யாநமென்கிறபதத்தை த்ருஷ்டாந்தமென்கிறப
தத்தோடுமொப்பிக்கலாம். அப்போது விரகாநாதஸம்ஸாரமான லக்ஷ
யாஸ்வாதம்துடிவிட்டோடும்படி விஷயாபிகாஸம்ஸாரத்தை ...
னுடைய ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தைத உற்றுநிற்பனான்றிந்திற...
றமாகும் ஐகிரலைத்தை மோக்ஷஸாதகமாகவும் விவக்ஷிக்கலாம்.
அப்போது முன்னுள்ள உபாஸகர்க்கு உபாஸ்யஸம்பந்தமுடைய
கடாக்ஷத்தாலே ஸாவகாஸிவ்ருத்தியுண்டாம் ப்ரஸாதவிதகரா

ண்மைப்படியாக அவ்வுபாஸநத்தில் நின்றுள்ளோர் ப்ரவ்ருத்தியா நிற்கிறார்களென்கிற அர்த்தம் ஸித்திக்கும். ॥௰॥

இதி ஶ்ரீரங்கராமாநுஜமுநிவிரசிதாயாம்
ஶ்ரீபாஷ்யவ்யாக்யாநபூர்வகநிர்ணயாயாம்
விரசிதாயாம் தத்த்வபோதிநீஸமாக்யாயாம்
ஶ்ரீபாரதக்ஷேத்ராவிர்பாவப்ரகாஶிகாயாம்
அஷ்டமப்ரகரணம் ஸம்பூர்ணம் ॥

ஶ்ரீஹயக்ரீவாய நம: ।

நவமப்ரகரணாரம்ப: ।

இப்படி உபாஸநத்தில ப்ரவ்ருத்திக்குமயிகாரிகள்பக்கல் அவர்களநுஷ்டிக்குமுபாஸநத்தினுடைய உத்தமோத்தம ஸம்பந்தத்தாலே அபாதேவிசெய்தருளுமநுக்ரஹப்ரகாரத்தைபருளிச்செய்து இனி அவதாரங்களுடைய அபாயநதையை அருளிச்செய்யக்கடவராய் ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷ: நாராயணஶ்ஶாஶ்வத: என்கிறபடியே அழகியமணவாளனுடைய ஸாந்நித்யமில்லாததேஶமில ஸர்வஸம்பந்நனான பெருமானையும் தனனுடைய விரஹத்தையும் பொறுக்கமாட்டாத வைதேஹியையடைவிக்கும் கண்ணழகுள்ள பிராட்டி ஸந்நிதிதையாயிருக்கச்செய்தே அவளிடத்தில கண்ணோட்டமின்றிக்கே ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யாதி ஸமஸ்தகல்யாணகுணபூர்ணமான திவ்யவிக்ரஹத்தினுடைய லாவண்யவிஶேஷத்தி லீடுபடும்படி விஹவாம்பாவணத்தை தோராததனிவீரனையும தோற்கப்பண்ணும ஸௌந்தர்யமுடையதாய சக்ஷுஸ்ஸுநஸஹிஷ்ண: என்கிறபடியே ஸர்வாவயவஸஹமாய் விஶ்வாஸகோஷ்டிகாதேவப்ரஹ்மவிண்ணோ என்கிறபடியே உள்ளிருக்கும் திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தில் அரிவிலராயக்கொண்டு திவ்யவிக்ரஹத்தையே பற்றாசாகப்பற்றும் சிதவ ஜ்ஞாயிகாரிகளையும திவ்யாத்மஸ்வரூபஜ்ஞாநமுள்ளரோடு ஸாம்யமாக பரமபுருஷார்த்தஸாமிகளாமபடிபண்ணும் வைபவமுடையதாய்(பா)த மருகநத தெவ்வுருவமவ்வுருவந்தானே ஐத்யாதிகளில்படியேஸத்

[illegible] கொண்டு [illegible] மாயிருக்கும் [illegible] [illegible] [illegible] வானை [illegible] [illegible]ருக்கும் [illegible] டைவாசிபு ணென்று மஞ்சத்தை [illegible] டைய [illegible] முற்பட வெளியிடுகிறார். [illegible]—

> [illegible] ॥
> [illegible] ।
> [illegible]
> [illegible]
> [illegible] ॥　　　　॥ க ॥

[illegible]—

[illegible]— [illegible] ளையும் [illegible] மவ ளாயிருக்குமன்று லே செய்யப்பட்ட [illegible] முடையனவாய [illegible] ங்களையும் நீக்கியிருக்குமவையாய்.

[illegible]— [illegible] நீக்கியிருக்குமவையாய் திருமலை முதலிய இருப்பிடங்களில் இருக்குமவையாய [illegible] ர்களான [illegible] நாதிகளுடைய [illegible] களுடன் கூடினவையாய. [illegible]— காந்து மின்னல் முதலிய [illegible] களுடன் கூடினவையாயிருக்கும [illegible] யுடைய [illegible] ங்களாலே [illegible] மாகிற [illegible] பாலே [illegible] யை அடைந்திருக்கும் லகத்தில் [illegible] போலே [illegible] க்கை (அதாவது) [illegible] செய்யும [illegible] தைச்செய்கை.

[illegible]— [illegible] கத்தில் அப்போது [illegible] ணி அத்தாலே [[illegible]] [illegible] என்கிறபடி யே [illegible] மாய்க்கொண்டு [illegible] மாயிரு க்கும் ஜலத்தாலே நிரம்பிய [illegible] களுடன்கூடி [illegible] மணிபோலே விளங்காநிற்குமதாய [illegible] மாய்

(அதாவது) ஸ்வஜாதீயர்களுடைய ப்ரதிகூலாசரணம் முதலிய வ்ருஷ்டிப்ரதிபந்தகங்களை நடுவே கழிந்தபோது ஸுவிஸ்த்ருதமாயிருக்கும் ஸ்வயத்நாதிகமானது காந்தி மின்னல் இடி முதலிய வ்ருஷ்டி ஸாதகங்களோடே கூடி ஹிமாலயம் முதலிய உந்நதப்ரதேசங்களில ஸஞ்சரியாநின்றுகொண்டு ஸ்ரீசக்ரவாளபர்வதநாலுண்டாயிருக்கும் காட்டுத்தீ முதலியவற்றாலே தப்தமாய்க்கொண்டு க்ஷாமப்ராயமாயிருக்கும் ஸத்வோகத்திலே ஸம்பூர்ணமாக வர்ஷித்து ஸர்வஸஜ்ஜாதத்தையும் ஸம்ஸ்தபஞ்சநீராதிகளாலே ஸம்ஸர்கநாசத்தாலே ஸர்வலோகங்களையும் ஸந்தோஷிப்பிக்குமாப்போலே வியதநேகதேசமாய் (அதாவது) ஸகல ஜகத்ப்ரதாநம் தொடங்கி மோக்ஷப்ரதாநபர்யந்தமாக ஸர்வேஶ்வரன் பண்ணும் உபகாரபரம்பரைகளைத் திருக்கும் ஸ்ம்ருதிஸமுத்ரத்தையாய்க்கொண்டு ஸ்வீயவேதநவோபதேஶபரம்பரையாயிருக்குமதாலே உண்டுபண்ணப்பட்ட ஸம்பூர்ணவ்ருஷ்டியுள்ளனவாய் (அதாவது) ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வாபாவிகாநுபாவஸத்தாலே ஸம்பூரிதங்களாய்க்கொண்டு இவ்வாசார்யர்ஹங்கள் ஸர்வஜநஸம்ஸேவ்யஸர்வாபதவ்ருஷ்டிவிஶேஷமுடையனவாயிருக்கின்றனவோ வென்னும்படி ஸ்ரீஸம்ஸ்க்ருதபாஷாஸந்தோஷ ஸுப்ரஸந்நங்களாய வ்யவஹாரவ்ருஷங்களாய (அதாவது) ஸர்வத்ர ஸர்வஸஹிஷ்ணு: என்கிறபடியே ஸர்வாபராதஸஹநஶீலங்களாயிருக்கையாலே எத்தனையேனும் ஸ்வாபராதகாரராயுள்ளவர் திறத்திலும் நிக்ரஹப்ரஸங்கமில்லாதவையாய் ஸாந்த்வங்களாய் (அதாவது) ஸர்வேஶ்வரன் ஜந்மப்ரக்ருதிமாக ப்ரஸக்திப்ரவ்ருத்தியில் ஸ்வாபாவிகஸுஹ்ருத்வத்திலேபோது [ஸ்ரு] ஜாதவேதஸாம் காருணிகாநுகூலத்வாத் என்கிறபடியே அவனுக்கநுயாயிகளாய்க்கொண்டு ஸ்வாபாவிகராக வவதரிக்கும் ஸநகாதயோகிகளுடைய திவ்யவிக்ரஹங்களாலே சூழப்பட்டனவாய்க்கொண்டு திருமலை முதலான திவ்யதேசங்களாகிற விருப்பிடங்களில் விஹாரஸ்வாரஸ்யம்பண்ணுகின்றிருக்கும் ஸ்ரீஸர்வாஸாயிஷ்டதத்தத்விக்ரஹங்களானவை ஸ்வஜநஸம்ஶ்லேஷமாயக்கொண்டு ஸ்வஜநஸஞ்ஜாதஸ்வாயிருக்கையடியாக ஸந்நிதாநாதிஶயமான கவிதார்க்கிகஸிம்ஹத்தாலே ஸ்வஸ்வரூபமையடைந்திருக்கும் (அதா

வது) [illegible] மில்லாமை
யாலே [illegible] உருப்பட்ட
வராயிருக்கும் [illegible]
மாய் [illegible] மாயிருக்கும் [illegible]
[illegible] பண்ணப்பட்ட
[illegible]
லே [illegible]
[illegible] பண்ணுகிறார்களெ
ன்றபடி.

[illegible]
[illegible] என்கிற [illegible]
[illegible] ஜத்தை [illegible]
போலே [illegible]
ள் [illegible] த்தை பண்ணுகிறதென்றனவென்று
தோற்றுகிறது. [illegible] என்றுவாமாம்போது [illegible]
ம் [illegible] என்கிற [illegible]
க்கும். இங்குள்ள [illegible] த்தை காரணமாகக்கொண்டு [illegible]
[illegible] என்று
[illegible] ர்கள் பண்ணின [illegible] த்தை [illegible]
[illegible] மாகக்
காட்டும் [illegible] ங்களோடு [illegible] மைகளா
க [illegible] மாக க்கொ
ள்ளவேணும். [illegible] என்கிறவிடத்தில் [illegible] யை வி
[illegible] என்கிறவிடத்தில் [illegible]
[illegible] என்கிற [illegible] கொண்டு [illegible] மான
[illegible]
[illegible] என்கிறவிடத்தில்
[illegible] த்தை [illegible] கொண்டு
[illegible] பண்ணப்பட்டதாயிருக்கும் [illegible]
[illegible] (அதாவது) [illegible] கரைபுரண்டதான ந
திபை காரணமாகக்கொண்டு [illegible] ளுடைய [illegible]

ஷணத்தைப்பண்ணுமாப்போலே ஸம்ஸாராவதாரங்களும் தங்
களாலே ரக்ஷிக்கப்பட்ட நிரவதிகஸ்வாரஸ்யையான வு
ன்னை ஸ்வரணமாகக்கொண்டு ஸம்ரக்ஷணப்ரகாரவிஶேஷணத்தைப்ப
ண்ணி இப்படி ஸர்வஜ்ஞாதிவ்ருத்திபர்யந்தஸம்ஹித ஸர்வ
ராஜாயஸ்வாமி ஸ்வதந்த்ரஸ்வப்ரயோஜநவிஶேஷத்தாலே தேவம
போலாமியாநிற்கின்றன வென்றநுஸந்திப்பாருமுண்டு. ஸ்ருஷ்டியானது
தன்னுடைய ஸம்பந்தமுள்ள ஜந்துக்களை ஸம்ஸாரஸ்வஸாந்
ராவருமாம்படி ஸங்கல்பிக்குமாப்போலே ஸ்ருஷ்டியும் தன்னு
டைய ஸம்பந்தமுள்ளவர்களை ஸ்வஸ்வரூபஸ்வரூபாதிகளோ
டே யதாவஸ்திதஜ்ஞாநரூபராகப்பண்ணி அமருகத்தாலே ஸர்வ
ஸ்வாராம்படி ஸங்கல்பிக்கையாலே இப்படி ஸம்பந்தியஸம்ப
ந்தகாரணரூபமான வாயாரணாகாரத்தை நினைத்து ஸ்ருஷ்டியத்
தை யஜ்ஞியாகஸாவித்ரரென்றும் சொல்லலாம்இங்குஸ்மரணம்
ஸர்வாஸ்ரயமிஷ்டவிஶேஷமும் பண்ணலாம்அப்போது
ஜ்ஞாநவதாரஸ்வதந்த்ரயார்ப்பாவதியாலே ஸ்ருஷ்டியினிடத்தில் ஸங்க
ல்பமும் ஸம்பந்தமாய் அத்தாலே ஸ்ருஷ்டிஸம்பந்தம் ஸ்ருஷ்டியினு
டையஜ்ஞாநத்தாலே சேதநர்களை யதாவஸ்திதஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞாநரூ
ராக்கையாலே ஸர்வஸ்வாராம்படி ஸங்கல்பிக்கைக்கிடான ரஜஸ்த
மோவஸ்த்ராதிகளுடைய ஸந்தாநத்தாலே தேஜோமயமாயிருக்கும்
(அதாவது) யதாவஸ்திதஜ்ஞாநப்ரகாஶகநிதிவாரணாதிரூ
பதேஜோவிஶேஷத்தை யடைந்திருக்கும் ஸோமகத்தில என்று
அநுஸந்திக்கவேணும் ப்ரஸாதிப்ரபத்திமஹ: என்று ஸர்வாதிவ்ய
தேஶவர்த்திகளான ஸர்வாவதாரங்களையடங்கஸ்ரீநிவாஸாயிஷ்ட
ங்களாக வருகிறசெயகையாலே ஸர்வாதிவ்யதேஶவர்த்திகளான
ஸர்வஸம்ஸாராவதாரங்களுக்கும் ஸ்ரீநிவாஸாவதாராவதா
ரஸவிஶேஷாயிஷ்டாந்திரிஷ்டஸ்வரூபாயிஷ்டாகாரத்தாலே வி
ஶேஷம தோற்றி அத்தாலே உத்தரதிவ்யதேஶங்களிலுள்ள ஸர்வா
வதாரங்களைத்திலும ஸ்ரீநிவாஸாவதாரத்துக்குள்ள உத்கர்ஷ
விஶேஷமபிவ்யஞ்ஜிதமாகிறது இத்தாலே தொண்டரடிப்பொடி
யாழ்வாருக்கு பெரிய பெருமாள் பக்கல் ஸ்வதேஶஸம்பந்தமாய
ஜமான ப்ராவண்யவிஶேஷமுண்டானால்போலே ஸ்ரீநிவாஸாம
டவிஹாரஸம்ஸாரஸவிஶேஷமடியாக ஸ்ரீநிவாஸாயிஷ்டஸ்வாகா

ரத்னத்தமுன்னிட்டல் ஸ்ருதி ஸமஸ்த தேவதாஸ்வாத்யமாகாதபடி ஸ்ரீ
நிவாஸன் பக்கலிலே தங்குமதாயிருக்கும் ப்ராவண்யவிசேஷம் ப்ர
கடிதமாயிற்று. ஸ்வபநகாலீநாஸ் ஸ்ருதெளஹ: என்கிறவிடத்தில் ஸு
ஷ்ருஹ்யத்தைத்த்விப்ரகாசக்ஷகத்திலும் ப்ரதிபாத்யமாகக்கொ
ண்டு தேசகால ப்ரகர்ஷாதிருபேசைவாப்ரதிபாத்யதயோகவிதித
ங்கள் என்கிற வர்த்தமாந விவக்ஷிக்கலாம். இப்போது தேசகால
விப்ரக்ருஷ்டங்களான பரவ்யூஹவிபவாதிருபங்கள் போலன்றிக்கே
ஸமயதஸ்ஸாதிருபங்களான நாநாதேசங்களில் ஸ்ருக்ஷ ஸ்யாயா
மபடி ஸந்நிஹிதங்களாயிருக்கையாலே திவ்யதேசங்களுக்
கும் ஸௌலப்யமுண்டாம்படி ஸந்நிஹிதங்களாயிருக்கின்
றன என்று பாவமிக்கும். இவ்வர்த்தம் ப்ரதிபாதகத்தி
ல நிரஸநமாகக்கொள்ளும்போது ஸமஸ்தகோணங்க
ளான ஸ்தாநங்களை த்ருஷ்டாத்ருஷ்டவிஷயங்களாகக்கா
ட்டும் ஸமஸ்தஸாதநங்களோடு விசேஷம் வாராமைக்காக
ஸாமாந்யமாயிருக்கையாலே விபவாதிகளில் போலே ஸ்வா
யம்ஸகாலத்தில் ஸந்நிஹிதங்களாயிருக்கும் அர்ச்சாவதாரரு
ங்களானவா திக்காயிக நிரஸவிசேஷங்களற்றனவாயிருக்கின்றன
வென்று பாவம் கொள்ளவேணும் தானே நேராக நிரஸியா
விடினும் விபவாதிகளில்போலே ஸ்நிக்தப்ரயோஜநத்தா
லே நிரஸப்ரஸங்கமுண்டோ வென்னில் அதுவுமில்லையென்கைக்
காக வி- ஸ்வ- என்கிற உபஸர்க்கத்வயமும் ஸவிசேஷமும் ப்ரயுக்த
மாகிறது. அன்றிக்கே நாநாஸ்தாநங்களில் ஸாஹஸஸாஹஸ்ஸே
வாப்ரதாநதாலும் ஸ்வபக்ஷஸம்ரக்ஷணீயார்த்தப்ரதாநத்தா
லும் ஸஹாயாதகநாசநாரை ஸ்ரீஸங்கேசனை பிசாசகுண
மாகப்பண்ணுகையாலும் சூத்ரர்களுக்கு நேரிடும் ஸர்வாபா
யங்களையுமிப்படி பலவகையாலே நிவர்த்திப்பித்து நிரஸப்ர
ஸங்கங்களாகாமல் பண்ணுகையாகிற விபவாதிஸ்வாதந்த்ர்யமான ஸ
கார விசேஷத்தைக்காட்டுகைக்காக ஸவிசேஷ யோகம் பண
ணியருளினரென்றும் சொல்லவடுக்கும். இவ்வர்த்தத்தில் தேவ
பக்ஷத்திலப்போலே நிரஸபக்ஷத்திலும் ஸ்வபநகா: ஸவிசே
ஷ்ருஹா: யஸ்யஸ்ஸெள: என்று பதத்வயஸ்ஸ்வரஸம் காண்டு

கொள்வது, அன்றிக்கே வ்யஷ்டயஸ் ஸமஷ்டயஸ் ச ஸர்வே என்று த்ருதீயாஸமாஸவிவக்ஷையும் பண்ணலாம். அப்போது ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியும் ப்ரக்ருதிகார்யமாய் வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி தத்தாலே தத்த்வங்களுடைய அவ்வவப்ரக்ருதிகார்யத்வவிசேஷங்களை நிரஸிக்கின்றன என்று பாவமாகும். அன்றிக்கே ஸ்வமஹதாதிஸமஷ்டிஸ்ஸர்வே: காலோபாதிகம் என்று அந்வயிக்கலாம். அப்போது பஞ்சீகரணவிவக்ஷையே கொண்டு ஸமஷ்டிகத்தை ந்யாயஸமஷ்டிவ்யவஹாரமாக்கி ஸமர்த்தனம் பண்ணவேணும். அதெப்படியென்னில் தேஹமானது ப்ரக்ருதிஸமஷ்டிகாரணமான ஸமஷ்டிவ்யவஹாரத்தைக்கொண்டு முள்ளபோது ஸர்வம்ஸர்வமாக ஸஷ்டிக்குமாப்போலன்றிக்கே நிவேசவ்யவஹாரஸித்திதசையில் ஸமஷ்டித்வத்திலும் ஸர்வமாக ஸஷ்டிக்குமாப்போலே ந்யாயஸமஷ்டிவ்யவஹாரமில்லாதபடி ஸமஷ்டியோடிருக்கிறதிலும் தத்தத்வ்யாபாராந்தரமாக ஸம்பூர்ணந்யாயஸமஷ்டித்தை பண்ணுகிறதின்றனவென்று பாவமாகும். த்ருதீயாஸமாஸவிவக்ஷத்தில் தத்த்வாந்தரவ்யாபாரவிசேஷநிராஸகமும் பஞ்சீகரணவிவக்ஷத்தில் ஆரம்பகார்யவிசேஷஸாதகந்யாயஸமஷ்டித்தினுடைய ஸாகல்யமும் ஸ்வாயத்தமென்று ஸூசிதம் கண்டுகொள்வது. வ்யஷ்டிப்ரக்ருதிகள், ஸமஷ்டிமஹதாதிஸமஷ்டி: என்கிற சோத்யத்தாலே வ்யஷ்டிப்ரக்ருதிஸமஷ்டிகாரணமில்லாதபோது ஸமஷ்டிகார்யங்களுக்கு நிரஸ்தவிதிஸ்ருஷ்டிகாரணமான ஸமஷ்டிவ்யவஹாரகாரம் நேரிடும்படியெங்ஙனே யென்று காட்டுகிறார். காலோபாதிகம் என்கிறவிடத்தில் தேஹஸம்பந்தோபாதிகநியமாவிசேஷஸ்வரூபஸமஷ்டிகாரணவிஷய ஸாக்ஷிவ்யவஹாரஸாதகங்களும் தேவதாஸமஷ்டிவிசேஷங்களாக விவக்ஷிதங்கள். இவ்வம்சம் த்ருஷ்டாந்தஸமேதமான தேவத்தை காலோபாதத்தாலே விசேஷிக்கையாலே ஸமர்த்திதம். ஸாமான்யதோ காலோபாதிகம் என்கிறவிடத்தில் ஸமஸ்தகாரணஸாகல்யாதிகளில் போலே ஸமஷ்டியவாந்தரான காரணவ்யாபாரங்களுக்கும் தேவதாவசராத்க்ருத்யாந்வயம் விவக்ஷிதம். அதெங்ஙனே யென்னில்

ஸம்ஸாரோத்தரணஸங்கல்பநார்த்தமாக ஸர்வேச்வரன் ஆசார்யரூபேணா
வதரித்து ப்ராக்ருதஜநங்களுக்கு ஸர்வஜநமநோஹரமான தன்
னுடைய திவ்யவிக்ரஹ லாவண்யத்திலுள்ளதுபோலுடையே ப்ரகாசா
சகங்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞாநசக்த்யைச்வர்யாதிப்ரதாநஸங்கல்பமாய்
உபாயஸ்வரூபமாகவும் உபாயாநுஷ்டாநக்ஷணம் தொடங்கி
ப்ராப்யப்ராப்திபர்யந்தம் ஸித்தமாகவும் ஸகல ஹிதத்துக்கும்
போது அவனுடைய விக்ரஹத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்குமவராய
தத்ஸ்வரூபத்தை ஸம்ப்ரதாயமாயிருக்கும் அவனுக்கத்ருஷ்டா
ஜ்ஞாநஸமஸ்தரான ஸகலாசார்யாதிகளும் ஸாக்ஷாத்களாய்க்கொண்
டு அவனுடையவநுக்ரஹத்துக்கு விஷயபூதரான வைகநாதிரு
த்தில் இவர்களுடைய ப்ராயச்சித்தத்தை ப்ரதாநமாகக்கொ
ண்டு ஸர்வேச்வரனுடைய விக்ரஹயாதாத்ம்யமாக ஸாக்ஷாத்
காரஜ்ஞாநஸங்க்ராந்திகளை கால்தேசம்போல் அதிசயமாக வ
ர்த்திக்கிறாராகையாலே அவர்களுக்கும் ஸர்வேச்வரனோபாதிஸாக்
ஷாத்கள் திறத்தில் காலதேவதாவரணம் ஸித்திமே. ஆகையாலி
றேநம்தேசிகரும் ஸ்ரீஜ்ஞாநாதிவ்யஸம்பூர்ணதாரணமானானுஸந்தத்த்வ
ஸம்ப்ரதாய நித்யோபாஸநத்ருஷ்டவிஷயதஸ்யுக்தாஞ்ஜநக என்
று ஸந்த்யோபாஸநாயிகாரி தனக்கே ஸர்வஜ்ஞாநசக்தியைச்வ
ர்யாதிகளையும் ஆசார்யாதிஸாமர்த்யஸித்தியையும் ஸர்வரிடத்தி
லும் அவனுடைய ஆச்ரிதரான ஸகலாசார்யாதிகளிடத்தி
லும் த்ருப்ராயநீயமாகவருளிச் செய்து தாமும்வேதநேயஹ
யக்ரீவோபாஸநவைபவத்தாலே ஸர்வேச்வரனான ஸர்வஜ்ஞாநசக்தி வ
ர்யாதிஸம்ருத்தராயக்கொண்டு ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரராகி
ஷ்டானம் செயதருளினார். தேவதாந்தரத்தில் ஸம்பூர்ணவேதவ்யாஸ்
தயாவிசிஷ்டகளான வாதிந்த்ராதிகளுக்கும் வ்யாஸிஷ்டதேவ
ஸஹகாரிதேவஸந்த்யஷ்டநயம ஸர்வஸம்ப்ரதிபந்நம். அன்றிக்கே ஸா
ரீரகஸாஸ்த்ரஸ்ருதிஸாஸ்த்ரஸாதிகஸம்ப்ரதீக்ஷாஸம்பாராணவ்யவஸ்
தாவத்தாலே வேதாந்தஸித்தாந்தஸ்தாபகரான வ்யாஸபராசர
நாதிமஹர்ஷிகளும் இப்படி மஹர்ஷிகளாலே வர்த்திதமான வேதா
ந்தஸித்தாந்தத்திற்கு வ்ருத்திகாரிகளோடுபண்ணும்வாதஸாமர்த்தியாலும
த்ராவிடவேதஸாரீரகஸூத்ரபாஷ்யாதி ப்ரணயநவைபவத்தாலும

பதேசவாசஸ்ய ப்ரவர்த்தநத்தாலும் கலியுகத்தில் ப்ரதிஷ்டாபகராயிருக்கும் ஆழ்வார்கள்துடங்கி அப்புள்ளாரளவாகவுள்ள பூர்வாசார்யர்களும் ஸம்ப்ரதாயத்தில் விவக்ஷிதரென்றும் சொல்லலாம். இவர்களாலே ப்ரவர்த்திதமான ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தினுடைய ஸம்பந்தத்தை முன்னிட்டல்லது பரமபுருஷ ஸாக்ஷாத்காரஹேதுபூத விசேஷ நிதித்யாஸநஜ்ஞாநவிசேஷம் ஸித்திக்குமாகையாலே இப்படி ஜ்ஞாநஜ்ஞாநஸம்ருத்தி ஸம்பந்தரான இவர்களுக்கு பரமபுருஷஸாக்ஷாத்கார ஸம்ப்ரதாயாதிவஸ்துக்களான பரமபுருஷனோடொக்க காலக்ஷேபவதாசரணம் ஸித்திக்குமிறே. ஆகையாலிறே நம் தேசிகரும் * பராசரவ்யாஸ ... த்ரயீமயநயேதா: ... மஹாநுபாவ ... ஸூக்திந: ... யதீந்த்ரமுக்யான் ... வந்தே ... (ஸ்ரீ)ஸத்ஸம்ப்ரதாயவ்யாஸாஸ்ய ... ஸம்ஸார ... ஸம்ப்ரதாயாதிகளில் ஸம்ஸ்க்ருதத்ராவிடப்ரபந்தங்களாலே வேதாந்தஸாரார்த்த ப்ரதிஷ்டாபநம்பண்ணுகின்றுகொண்டு அந்த ப்ரபந்தங்களுடைய பரிசீலனத்தாலுண்டுபண்ணப்பட்ட ஜ்ஞாநஸம்ருத்திஸம்பத்தாலே வேதாந்தார்த்தங்களை பரமபுருஷாநுக்ரஹவிஷயராம்படி பண்ணுமிவர்களுடைய ப்ரபாவவிசேஷத்தை பலபடியாகவெளியிட்டருளினார். ஸாநந்தமெ: என்கிற விடத்தில் ஸம்ப்ரதாயத்தை ஸம்ப்ரதாயமாகக் கொண்டு ஸம்ப்ரதாயபோடேகூடின (அதாவது) விசேஷாநந்தமாம்படி ஸ்வாதந்த்ர்யங்களாயிருக்குமவையென்று விவரிப்பாருமுண்டு. அப்போது ஸ்வாதந்த்ர்யங்களுக்கு ஜ்ஞாநசக்தியில் த்ருஷ்டாந்தாதிகங்களுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ராப்தியில்லையாமாகையால் ஸ்வாதந்த்ர்யங்களாயிருக்கும் ஸம்பந்தங்களான தேவங்கள்போலாமியாகின்றனவென்றுஸா வர்க்கொள்ளவேணும். ஸ்ரீதேசிகாசார்யவிசேஷங்களானநாலு

யாமங்களிலுள்ள ஶிஷ்யவர்க்கங்களுக்கும் ஸம்ஸாரதாபதப்யமாந ஹ்ருதயரானராயிருக்கையாலே அதற்கு காரணமாக ஸகலஸம்ஸாரது ந்த்ரஸாரணமாம்படி ஸர்வஜ்ஞ நாத முநிகள் உபதேஶித்ததை- என்றருளிச்செய்ய வேண்டியிருந்தும் ஶிஷ்யர்களுக்கு ஸம்ப்ரதாயங்களில் வைபவமில்லாதாரக்கு ஸம்ஸாரம் ஸர்வ ஜீவநோபாயமென்று ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணங்கள் சொல்லுகையாலும் ஶ்ரீயாமமானது ஸகலோபாயஶூந்யரான யதிவரர்களுக்கு எனகிறபடியே யுக்தவைதையினுடைய ஸகலோபாயவிந்யாஸமும் உத்தரணோபாயமாம்படி ஸ்வயம் ஸஹாயமாய்க்கொண்டு ஸ்ரீமந் நாராயணனாயிருக்கையாலும் இக்காலத்திலுள்ள வைதிகர்கள் பக்கல் ஜ்ஞாநதத்த்வஜ்ஞாநத்தாலே யாமுநீய வைதிகர்களிடத்தில் காட்டில் ஸ்வஜ்ஞாநஸர்வஜ்ஞத்வம் ஸமஸ்தமுமாயிருக்கும் ஸம்ப்ரதாய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு விலக்ஷணமாயிருக்குமொரு வாத்ஸல்யவிஶேஷமுண்டென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக ஸர்வஜ்ஞ நாதமுநிகள் உபதேஶித்தம் என்று ஶ்ரீயாமத்திலுள்ள வைதிகர்களுடைய லக்ஷணத்தை விஶேஷித்தருளினார். இத்தாலே ஸ்வாசார்யரானவராயிருக்கையாலே ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்தி ஸர்வேஶ்வரனாயிருக்கும் யாமுநாசார்யர்களில் ப்ரகாஶித்து, ஸ்வ ஸ்வரூபமாய்க்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞ நாதமுநிகள் ஸர்வஜ்ஞ நாதரானவராயிருக்கும் ஶ்ரீயாமங்கண்டபோது மறையாநிற்கும் வைதிகர்களில் காட்டில் ஸர்வருக்கும் ஸர்வஜ்ஞ ஸ்வரூபமாம்படிக்கு ஸ்வயம் ஸ்வயமாய்க்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞ ஸகலஸம்ஸாரது:க்கமாயிருக்கும் ஸம்ப்ரதாயமே இக்காலத்திலுள்ளவற்கு உபஜீவ்யமென்று ஸூசிதம் |

இப்படி ஶ்ரீயாமமாகிற ஸ்வாமித்துடன் அதாவது பெருஞ்சுழியுடன் கூடியிருக்கும் ஸம்ஸாரமாகிற ஸாகரத்திலே மூழ்கிக்கொண்டு ஸ்வரூபஸ்வரூபமான ஸாமாந்யவிஶேஷத்தை யிழந்துகிடக்கும் வைதிகர்களுடைய ஸர்வஜ்ஞாநமாக ஸாமாந்ய நாநாஶாஸ்த்ரங்களில் ஸூக்ஷ்மஸ்வரூபமான ஸம்ப்ரதாயங்கொண்டு ஸ்வதீநனும்படி பண்ணியருளினானென்றருளிச்செய்து இனி இதிஹாஸமான ஒன்பது ஶ்லோகங்களாலே ஸர்வ

தாரங்களுடைய தயாகார்யத்தை அருளிச்செய்யக்கோலி அந்தஸ்லோகத்தில் முற்பட்டதான இரண்டாவது ஸ்லோகத்தாலே அவதாரதசகத்தில் முற்பட்டவையான உத்க்ருஷ்டாவதாரங்களை யருளிச்செய்யத்தொடங்கும்போது *ஸம்ரக்ஷணய்யாநவஸ்தாதேசோத்க்ருஷ்டவிக்ரஹா: பஞ்சோபநிஷந்மயாதிஸஞ்ஜ்ஞா: என்கிறபடியே ஸம்ரக்ஷணய்யாநவஸ்தாங்களாலே தங்களுடைய ப்ரயோஜநபோஷிகையாகிற ஸ்வதந்த்ரஜஸ்ஸஜாதீயாஸ்த்ரமான் ஆகாரவிசேஷமுடையனவாக ப்ரஸித்தங்களாயிருக்கும் உபக்ரமோத்க்ருஷ்டவிக்ரஹங்களோடு ஸஜாதீயதயாவதாரபக்ஷத்தாலே பரிமாணங்களாயிருக்கும் உத்க்ருஷ்டஸம்ஸாரவதாரங்களில் உத்க்ருஷ்டங்களான உத்க்ருஷ்டாவதாரங்கள் ப்ரஸக்தங்களாகவே ஸம்ரக்ஷணய்யாநவஸ்தாதேசோத்ப்ருஷ்டதோஷக்ஷாமமாயிருக்கும் உபக்ரமோத்க்ருஷ்டப்ரஸித்தமான சக்ரதராகாரவிசேஷமடியாக தத்ஸஜாதீயமான ஸம்ஸாரவதாரமும் ப்ரஸித்தமானபடியாலே இப்படி சக்ரப்ரஸக்தமான ஸம்ஸாரவதாரத்தையும் கூட்டிக்கொண்டு தசாவதாரஸ்தோத்ரயா ப்ரயோஜ்ய ப்ரதிவிசேஷிதங்களாயிருக்கும் உத்க்ருஷ்டாவதாரங்களை வெளியிடுகிருர்.

ப்ரஸூயேத்யாதி—

௨௫ ॥ ப்ரஸூய விவிதம் ஜகத் ததபிவ்ருத்தயே கோமலை:
ஸ்வீக்ஷணவிசேஷவ்ருத்திபி: ஸ்வயம் தயே ஸ்வதந்த்ரஸ: । விசி
த்ரகுணசித்ரிதாம் விவிததோஷவைதேசிகீம் வ்ரு
ஷாசலபதேஸ்தநும் விசஸி உத்க்ருஷ்டாதிகாம் ॥ ௨௫ ॥

ப—ய: ॥—தயே-ஸ்வம்- விவிதம்-ஜகத்- ப்ரஸூய-ததபிவ்ருத்தயே-ஸ்வீக்ஷணவிசேஷவ்ருத்திபி:- ஸ்வதந்த்ரஸ்ய விசித்ரகுணசித்ரிதாம்- விவிததோஷவைதேசிகீம்- உத்க்ருஷ்டாதிகாம் - வ்ருஷாசலபதே:-தநும்-ஸ்வயம்-விசஸி ।

ப—யார்த்த:—தயையே நீயானவள் நாநாவிதமான லோகத்தை ஸ்ருஷ்டித்து அப்படிப்பட்டவைகளாயிருக்கும் அதாவது உத்க்ருஷ்டாதிகளுடைய ஸ்வீக்ஷணாதிகளோடு சக்ஷுஸ்ஸுங்களாயிருக்கும் கடாக்ஷங்கள் பார்வையென்ன உபஸ்தாநமென்ன ப்ராதிக்கையென்ன இவைமுதலியவைகளாலே அந்தலோகத்தினுடைய அபிவ்ருத்தியைச் செய்வதற்காக

நாவிதங்களான குணங்களாலே விசித்ரையாகப் பண்ணப்படும் நாநாவிதங்களான போகங்களுக்கு ப்ரதேஶவர்த்திநியாயுமிருக்கும் மீன் ஆமை முதலிய ஸ்ரீநிவாஸனுடைய ஶரீரத்தைத் தானாகவே ப்ரவேஶியாநிற்கிறாய்.

தாத்பர்யம்:— ஸம்ஸாரசக்ரே ப்ரம்யமாணே ஸ்வகர்மபி: । ஜீவே து:காகுலே விஷ்ணோ: க்ருபா காப்யுபஜாயதே என்கிறபடியே அநாதிகர்மஸந்தாநத்தாலே ஸம்ஸாரசக்ரத்தில் ப்ரம்யமாணராயிருக்கும் ஜீவர்களுடைய து:காகுலதையைக் காண்கையடியாக வுண்டாயிருக்குமிரக்கமுடையவளாய்க்கொண்டு *விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதிதும் । பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா என்கிறபடியே அந்தஜீவர்களுக்கு ஸாம்ஸாரிகஸகலது:கநிவர்த்தகபகவத்ஸமாஶ்ரயணயோக்யதையையுண்டாம்படி கரணகளேபரப்ரதாநஶீலையாயிருக்கும் நீ தேவதிர்யங்மநுஷ்யஸ்தாவரதேஹத்தாலும் தத்தத்கர்மவைசித்ர்யாநுரூப ஜ்ஞாநஸுகது:காதிதேஹத்தாலும் நாநாவிதர்களான ப்ராணிகளை ப்ரஸவித்து அந்த ப்ராணிகளை ஸ்வாமிநஸ்ஸஹகாரிவ்ருத்திக்கு ஸஹகார்யாந்தரநிரபேக்ஷமாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிதலகார்யநிர்வஹணநிபுணமாயிருக்கும் ரக்ஷாஸங்கல்பத்துக்கு விஷயமாக்குகையாகிற ஸ்வதாநத்தாலே ஸம்பூர்ணமாக போஷியாநிற்கச் செய்தேயும் ஸம்பூர்ணஸ்வாதந்த்ர்யஸாமர்த்யத்தாலே ப்ரக்ருதிநாமதேயமுடைய கர்மாதிதேஹனாய்க்கொண்டு ஸஹகாராந்தரநிரபேக்ஷனாயிருக்கும் பகவானை ஸ்வாதந்த்ர்யவிஶேஷமடியாக ஸ்வஸங்கல்பாதிரூபஸ்வாதந்த்ர்யோபகாரத்தாலும் வளர்க்கவிருப்பமுள்ள ஸம்பூர்ணகாமையான ஸார்வபௌமமஹிஷியைப்போலே *ரக்ஷணீயாநஸம்ஸ்வபோஷ்யஸ்ஸ்வத்வவிஶேஷதா: । பாலிதாஸ்ஸ்வாதந்த்ர்யாதி என்கிறபடியே ஸ்வதந்த்ரஸ்வாதந்த்ர்யங்களாயிருக்கையடியாக மத்ஸ்யகூர்மாதிரூபங்களாய்க்கொண்டு ரக்ஷணீயாநஸம்ஸ்வஸங்கல்பங்களாலே தங்களுடைய ப்ரஜைகளை வளர்க்காநிற்கும் ஸ்வதந்த்ரவிக்ரஹங்களுடைய ரூபங்கொண்டு அநுசரியில் ஜாதிஸ்வபாவத்தாலே தன்னடையே வாராநிற்கும ஜாத்யநுரூபங்களான ஸ்வதந்த்ரஸ்வாதீநவிலக்ஷணஸலக்ஷணவிசித்ரநாநாவிக்ரஹங்களாலும் போஷிககவே

னுமென்கிறவஸிஷ்டாசுமுடையவளாயிருக்க அக்காலத்தில் தைவ
வஶத்தாலே உன்னுடையவனும் ஸமானவயஸ்கனும் ஸ்வானுரூப
விஶேஷணவானுமாக ஸ்த்ரீஜாதீயர் ஸவிஶேஷமாக ஸம
பண்ணத்தொடங்கியும் நினைத்தவமைகபுகும்படி ஸ்வரூபவி
ஶேஷமே நேரிட்டதென்றுகொண்டு மிகவுமுகந்து தஜ்ஜாதீயஸ்வபாவ
ஸித்தமாயக்கொண்டு ஸர்வவிலக்ஷணமாயிருக்கும் லீலாவிஹார
ஸாதநமிகு ஆஷ்ரயவிஶேஷங்களாலே ஸித்திருக்கும் ஸர்வ
ஸர்வதேவதைக்ஷண்யமுடையனவாயும் இப்படி ப்ராக்ருதஸ்த்ரீஸா
ஜாத்யமடியாக அவைகளுக்குள்ள யஸ்விஶேஷங்களுடையனவாயி
ருந்தும் தஜ்ஜாதீயஸ்வபாவமடியாகவும் கர்மவஶ்யதாநியமமா
கவும் யதாஸம்பவம் வாராநிற்கும் அஜ்ஞாநவிருத்தமாயவ தத்
ஸம்ஸாரிகளான நாநாதோஷங்களுடைய ப்ரஸக்தி
லேசமுமில்லாதவையாயுமிருக்கும் ஸ்த்ரீரத்னஸம்பந்தங்க
ளான திவ்யமங்கலவிக்ரஹங்களை அவன் ப்ரவேசிப்பதற்கு முன்
பாகவே* ஸம்யக்ஸம்ஸ்காரம் ஸீதாஹ்ருத்ரோ தவா। கார
ணோஹாரணோஹா க்ருதார்த்த:। அவிதத்யஸம்ஸ்காரம்
ஆதீகாரஸித்தம் । தத்தாரணஹதாஸ்ஸஹ்யதாநேன ப்ராதவணாத்ய
க்ஷணம் என்று நயாரணஹணப்ரகரணத்திலும்* ஸஹப்ரதாநா
ஸம்ப்ரதாயஸஹப்ரகிருமியா। ஸாதாப்யயையீம் பரிவ
ர்த்தோஹார்தவாஸ்து:। அயாதஹஜஸ்வயம்ஸ்வஷ்பக்ஷணம்
ம்ஜ: என்று ஸாவாணநயத்திலும் சொல்லுகிறபடியே
அவ்விக்ரஹங்கள் தன்னில் ப்ரத்யாஸாவஶத்தாலே(அதா
வது) பதிசெல்லும்வழியே செல்லவேண்டுமென்கிற பதிவ்ரதா
யத்தினுடைய பரிபாலநவ்யாஜத்தாலே தானே முன்னடி
வைத்து (அதாவது) ஸ்வப்ரஜாவிஷயத்தில் செய்யவேண்டும் ஸம்ரக்ஷ
ணாநுஷ்டயமாக ஸ்தனவஸ்த்ராதிவிக்ரஹப்ரவேஶோபவியாயிரு
க்கையாலே வல்லபனானவர்தக்ஷ்யனுடைய ஸ்ப்மனத்தையெ
திர்பாராமல் ஸ்வஹஸ்தத்தாலே தனகுள்ள காரியவரைதோ
ற்றும்படி ப்ரயத்ரவேஶமபண்ணி நயநாவாரணகாரணக்ருதா
ஸாரத்தாலே தனக்குப்பின்பு அவ்விக்ரஹத்தில் ஸநாதந வி
ஷ்ணுயிருக்கும் பரதத்வத்ஞேண்டான ஸதாநாயிகரண்யம்

டியாக நந்த்ருமஸம்பயஸ்தாநதிவ்யஸௌரபமாய்க் கொண்டு ஸர்வா
நந்யமயிஸம்ஸ்தாநவனான தனக்கு ஸந்தோஷமாயிருக்கும் நிரதிஶா
ஸாதாரணமானவுன்னுடைய சேதநவாத்ஸல்யத்தைக் கண்டு
ஸத்ர்வாதிவிஷ்யவிக்ரஹத்திலுண்டேடு ஸஹாரஸாரணனை பார்ஸ்வ
ரக்ஷன் விஷ்ணுவும்படி தத்ஜாதீயஸ்வபாவத்தாலே ஸ்வயந்த
மாக வாராநிற்கும் ஸ்ரீக்ஷணவிஷ்ணுநாமங்களாலே தன்னா
லே ப்ரஸூதங்களான நிகிலஜந்துஜாதங்களையும் போஷியாநி
ன்றுகொண்டு பஹுகுடும்பஸம்ப்ருதையான ராஜமஹிஷியைப்
போலே நித்யாநுஷக்தையாயிருக்கின்றாயென்றபடி.

தா — ணம் — காருண்யாதிஸம்பந்நனான ஸர்வேஶ்வரன் பண்ணும் ஸ
த்ராதிவிரஹபரிக்ரஹப்ரப்ருதியில் தஜ்ஜாதீயஸ்வபாவங்களான
ஸ்ரீக்ஷணாதிகளாலே ஜநகபோஷணம் பண்ணுவதாகக் காட்டுவ
தொரு ப்ரமாணங்கிடையாமையாலும் ஸஜ்ஜாதீயத்தாலே நிகில
ஜநகபரிபாலநஸ்வபாவனான ஸர்வஜ்ஞனுக்கு இஸ்ஸ்ரீக்ஷணாதிகளா
லே ஸாயிக்கவேண்டுமோரம்சமில்லாமையாலும் ப்ராக்ருத ஸ
த்ராதிகளுக்கு ஸம்பாவிதமாயிருக்கும் ஸ்ரீக்ஷணாதிஸ்வபாவத்
போஷணத்தை ஸத்ராதிவிரஹபரிக்ரஹமாக உபேக்ஷி
த்தாரென்று கொள்ளவேணும். பரிக்ஷணயத்ராநஸம்ஸ்ருஷ்டபோ: எ
ன்கிறவிடத்தில் ஸர்வேஶ்வரத்துக்குள்ள உபஸம்ஹரணவர்க்கம்
பரிக்ஷணயத்ரவாதங்களுடைய உபஸம்ஹரணவர்க்கத்தைக்கு ப்ரத
ர்க்கமென்றுகொண்டு ஸ்ரீக்ஷணவிஷ்ணுப்ரஸ்ருதிஃ என்று
பரிக்ஷணயத்ராதங்களையும உபஸம்ஹரணவர்க்கவாதங்களாலே காட்
டியருளினார். இத்தாலே ஸ்தந்யபாநீயங்களாய்க்கொண்டு ஸ்வபுத்
போஷகங்களாயிருக்கும ஸத்ராதிகளுடைய பரிக்ஷணாதிகளுக்
கு பரிப்ரஸாகாரஹிதங்களாயிருக்கும் ஸ்தநஜாதீயஜந்துஜாத
ங்களுடைய பரிக்ஷணாதிகளில் காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமாயிருக்கும்
ஸ்வபுத்ரபோஷகத்வநியாமகமான ஒரு வைஜாத்யவிஶேஷமு
ண்டென்று ஸூசிதம். ஏஷாவதாரப்ரதிபாதகஶ்லோகமான இ
ப்ரகரணத்தில் ப்ராஸங்கிகமான ஹம்ஸாவதாரத்துக்கு க்ஷா
த்ஸ்ரூதியிலலையென்று காட்டுகைககாக ஸ்வாயாநும் தோ
ற்றும்படி அவ்வவதாரத்தை ஶ்லேஷத்தாலே காட்டாநின்று

கொண்டு அதற்கு அநுகுணமாக அவ்வவதாரத்தினுடைய வ்யாபாரரூபமான ஸம்ஸ்பர்சத்தையும் ப்ரஸக்தியாலே காட்டியருளினர். விபவிஎன்கிற ... இவ்வவதாரங்களுடைய ப்ரதிகூலநிவ்ருத்தியைக்காட்டுகிறது. விசித்ர ... என்கிறவிடத்தில் ... விஷயதோஷவைதேசிகீம் என்கிறவிடத்தில் ... ஹேயப்ரத்யநீகமும் விவக்ஷிதமென்றும் சொல்லலாம். அப்போது விசித்ரம் என்கிறபதத்தை ... பண்ணப்பட்டது என்கிற ... மாகக்கொள்ளவேணும். இப்படி பதத்வயத்தாலே ... விபவஸம்ஸ்தான ... விசித்ரபதம் ... ஸ்தாவர ... மென்றும் விவிதமான ... மென்றும் சொல்லவும் யுக்தியுண்டு. அன்றிக்கே [ஸூ] ஸம்ஹார ... என்கிற ஸூத்ரத்தில் ... யாக ... விடத்தில ... தோஷத்தை நிராகரித்தது ... அவதாரவிக்ரஹ ... மென்றும் சொல்லவுமையும். இப்பக்ஷத்தில் ... துக்கு ... ந்யாயத்தாலே ... திறத்தில் தோஷப்ரஸஞ்சகமுண்டானாலும் (ஸூ) ... நிகளில்படியே ... மாய்க்கொண்டு ... அவதாரவிக்ரஹத்தினுடைய ... த்துக்கு ... தோஷப்ரஸஞ்சகதாகந்தமில்லையென்று காட்டுகைக்காக வைதேசிகீம் என்கிற பதம் ப்ரயுக்தமாகிறது. இந்தயோஜனையில் ... விஷயதோஷவைதேசிகம் என்று ஸூசித்தது.

விசித்ரமாண சித்ராகாரம் என்கையாலே நாநாவர்ணவிஷயவாஷ்ப ராஶிஸம்ப்ருதித ராராவிசேஷத்துக்குப்போலேவாஸ்வரவீக்ஷணஸ்வ ஸாவகாஶாய ஸம்ப்ரதாயத்ரிநாநாமாணத்வஜிதமான அவதாரவிக்ரஹத்துக்குள்ள தேஜோமயத்வமும் காட்டப்பட்டது. தா த்ரோசஃ என்கிறவிடத்தில் அவயவங்களுடைய ஶரீரவைவர்ண்யாத்ரு சிதித்தங்களாயிருக்கும் ப்ராக்ருதஶத்ருக்களுடைய வீக்ஷணாதிகளுக்கு தோஷமாயிருக்கும் க்ஷுத்ராஜீவநாத்மகவைவர்ண்யாதி கருமஸம்ஸ்தோத்ரம் விவக்ஷிதமென்றும் கொள்ளலாம். * விதரம் ரோஜயாமாஸ தத்தாஸாத்யம் ஸ்வம் இத்யாதிகளில்படியே வாஸவானாவங்கள் விசேஷமுதித்தாலல்லது அவதாரவிக்ரஹாவிர்பாவம் கூடாமையாலும் அஸங்கள்தானும் அப்ரமேயதநாக்ஷணாயமாய்க்கொண்டு அவர்கள் பக்கலுள்ள தேவேயினாலுண்டுபண்ணப்பட்டதாகையாலும் இப்படி ஸங்கள் ஆராதயாகாயமான அவதாரவிக்ரஹத்தில் ஸஜாதீயஸங்கள் விஷயதாஸம்பந்தயோக்யதாப்ர வேஶமுண்டாவதற்கு முன்பு வாஸவானாவங்ஷப்ரவேஶம் நேரிடாதென்று கொண்டு அதேயெயை பிராட்டியினுடைய ரமாவா ரோஹணத்வாரத்தாலே அவதாரவிக்ரஹத்தில் ப்ரஸவப்ர விசேஷயாக வ்யாவ்ருதம் பண்ணினதென்று கண்டுகொள்வது. வீக்ஷணவிசிஷ்டமாநஸாமஙரத்வங்களான வ்யாபாரங்கள் மூன்றிலேயொன்றாலே ஸ்வாபத்யவைக்ஷணம் பண்ணும ஶத்ருக்கள் போலன்றிக்கே வீக்ஷணாதிவ்யாபாரத்ரயத்தாலும ஸ்வாபத்யஸர ஜநவீக்ஷணம் பண்ணவேணுமெனகிற திருவுள்ளத்தாலே ஶத்ருக்ஷேத்விஹஂமரத்வங்களான விக்ரஹங்கள் மூன்றையும பரிக்ரஹித்தருளினனென்றுமொரு அபக்ஷாரமுண்டு. இப்படி ஒரவ ஸரவிசேஷங்களில் ஶத்ருக்ரமத்வங்கொண்டு வீக்ஷணாதிபத்தாலே ஜநவீக்ஷணம பண்ணுநின்றாலும் இவ்வவதாரங்களு டைய ப்ரயோஜநகாரணங்களில் ஜநவீக்ஷணரமபகாயஸ்ஸ்ய மாக ஸ்ருஷ்டிகாரணந்தொடங்கி ப்ரளயகாரணமளவாகவுள்ள வ்யாபா காரணங்களிலும் ரக்ஷாஸங்கள் விஷயீகாரார்த்தஸங்கல்பஹேதுபத்தா லே பண்ணப்படும் வைக்ஷணத்திலுடைய அநுவ்ருத்தியை அங்கீகரி க்கவேண்டுகையாலும் ஶத்ருக்ராதிவிக்ரஹபரிக்ரஹதேசையில் ரக்ஷா

ஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட விஷயீகாராத்மகஸாக்ஷாத்காரத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைக்காட்டுமொரு ப்ரமாணம் கிடையாமையாலும்இப்படிஸாக்ஷாத்காரஸாக்ஷாத்கார விஷயதயா ப்ரஸித்தங்களானபலபடிகளாலே ஜகத்ரக்ஷணம் பண்ண உத்யோகியாநிற்கும் தயையினுடைய ஸர்வலோகாதிஶாயி வாத்ஸல்யவிஶேஷம் ப்ரகடிதமாகிறது. ॥ ௨ ॥

௩ ॥ இப்படி தஶாவதாரங்களாய்க்கொண்டு இவ்ரக்ஷணத்தில ப்ரதானப்ரதிபாத்யங்களான ஏதத்ப்ரகரணஸ்தாவதாரங்களை ஸங்க்ஷேபமான ஸம்ஸாரவதாரத்துடன்கூட்டி தயாகார்யங்களாகவருளிச்செய்து இனி* ஏதத்ப்ரகரணஸ்த வராஹஸ்ய நாரஸிம்ஹஸ்ய வாமநஸ்ய । ராமோ ராமஸ்ய ராமஸ்ய க்ருஷ்ணஸ்ய கல்கிதயைவ ச ॥ என்கிறபடியே ப்ரதானமான வராஹாவதாரவைபவத்தாலே தயாதேவி செய்தருளுமுத்தாரப்ரகாரத்தை வெளியிடுகிறார். யாதாத்ம்யவேதி—

௩௯ ॥ யா ஸாத்யஸாதயோசிதம் பஜதி யோகநித்ராரஸம்
வ்யதீதவிதிவாஸரே விஹரணக்ரமஜாக்ரதி ।
உதீர்ணதரணீகவேஷிதீ தயே ஸதீ ஸப்ரம்ஷ்டா
தவ தீ தயே கதஹிஜாநுஷயா தம்ஷ்ட்ரயா ॥

ப்ரதிபதம்:— தயே — யா — ஆத்யஸதயோசிதம் — யோகநித்ராரஸம் — பஜதி — வ்யதீதவிதிவாஸரே — விஹரணக்ரமஜாகரா — ஜாக்ரதி (ஸதி) உதீர்ணதரணீகவேஷிதீ — [ஸதீ] கதஹிஜாநுஷயா — தம்ஷ்ட்ரயா — ஸதீநீம் — ஸப்ரம்ஷ்டவதீ — [ஸவஸி] ॥

ப்ரதிபதார்த்தம்:— தயையே ப்ரளயகாலத்துக்கு அனுரூபமாயிருக்கும யோகநித்ராரஸத்தை (அதாவது) நித்ரைபோலே சேதநாசேதநவிலக்ஷணமாயிருக்கும் ஸ்வாத்மாநுஸந்தாநமத்தை அடையாநின்றிருக்கும ஸ்ரீநிவாஸனானவன் வீர்யாக்ரமத்தாலே விழித்துக்கொள்ளுமபோது ஸஹஸ்ரங்களாகாநிற்கும் நான்கு ஸமுத்ரங்களாலுண்டுபண்ணப்பட்ட ஸம்ருத்தியின் வீசிகை யை அறிந்திருக்கும் நீ அந்த ஸ்ரீநிவாஸனாலே அடையப்பட்டிருக்கும் (அதாவது) வராஹரூபியான ஸ்ரீநிவாஸனாலே வஹிக்கப்பட்டிருக்கும் கோரைப்பல்லாலே ஸம்ருத்தியை ஸமுத்தாரணம் பண்ணினவளாக ஆகாநிற்கிறாய்.

தாத்பர்யம்:— * அநாயாஸேந ஸம்ஸாராத் ப்ரஹ்மணோ நிதாநமாஹு என்கிறபடியே ஸம்ஸாராநாயாஸபரிஹ்ருதமான அநாதி வர்த்தத்தினுடைய ஸ்வரூபமாய்க்கொண்டு பகலென்று சொல்லப்பட்ட அநாயாஸஸம்ஸாரபரிஹாரத்தினுடைய ஸ்வரூபமாயிருக்கும் நிரவதிகஸுகத்துக்கு ஸ்வரூபமான (அதாவது) அநாதிகாலஸஞ்சிதத்தைக் கொண்டு வ்ருஷ்டிகர்மாக்களான தன்னுடைய பகற்காலம் சென்றபின்பு க்ருத்யஸ்வரூபமாயிருக்கும் நித்யமோக்ஷஸ்வரூபமான ஸம்ஸாரத்துக்கு ஸாதனமான போகநிவ்ருத்தியை (அதாவது) ஸாம்ஸாரிக நிக்ருஷ்ட நீசஜந்மாந்தர நிவ்ருத்திபூர்வகமாயிருக்கையடியாக நிவ்ருத்தமாயிருக்கும் கர்மஜ்ஞானஜந்ய ஸம்ஸாரஸம்பந்த ஸமஸ்த துக்கத்தை யதாவஸ்திதமாயிருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸனானவன் விஹாரவிநோதத்தாலே ப்ரவேசித்தபின்பு (அதாவது) அநாதி ஸம்ஸாரத்தில் நிவ்ருத்தி பண்ணுகை தத்வஜ்ஞானஸாதனமாயில் விழித்துக் கொள்கை எனறிப்படி ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்திகாரணங்களான நித்யவிபூதி ஸ்வரூபவிசேஷங்களுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே விழித்துக்கொண்டபின்பு ஸர்வதா ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியாக வ்யாப்தியடையாநிற்கும் அநாதிகாலங்களாலுண்டு பண்ணப்பட்ட ஸம்ஸாரத்தினுடைய ப்ரவ்ருத்தியை அறிந்திருக்கும் நீ (அதாவது) ஸர்வஜ்ஞங்களான ஸ்வரூபங்களுடைய ஸ்வாபாவிகவ்யாப்தியாலே ப்ரஸித்தஸ்வரூபயவையாய்க்கொண்டு ஸாதாரணநித்யதையாயிருக்கும் தன்னுடைய ப்ரக்ருதியான ஸம்ஸாரப்பிராட்டியாருடைய ஸம்பந்தத்திலுள்ள காருண்யவிசேஷத்தாலே தன்னுடைய ஸம்பந்தனான பரமபுருஷனுடைய நித்யஸேவையிலும் க்ருத்யத்தையாய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரகாரணத்தை யெதிர்பாரா நிற்கும் நீ அக்காலத்தில் அநாதிஸம்ஸாரத்தினின்று ஸம்ஸாரஸ்வரூபங்கொண்ட ஸந்தானனான ஸ்ரீநிவாஸனாலே ஸ்வரூபாநுகூலமான ப்ரவிஷ்டஸம்ஸாரகாரணத்தையாயும் நித்யஸ்வரூபநித்யமான தம்முடைய திருமேனிக்கு ஸ்வரூபமாயுமிருக்கும்படி ஸர்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே பரிபூர்ணையாயிருக்கும் ஸம்பந்நீ

[illegible] போலே [illegible] ப்ரகாஶிக்கும் [illegible] யாலே [illegible] யை [illegible] ம் பண்ணுகின்றனவென்றபடி.

[illegible] — [illegible] என்கிறவிடத்தில் [illegible] என்று [illegible] யும் பண்ணலாம். [illegible]

இங்கு [illegible] த்துக்கு [illegible] தோற்றும்படி [illegible] என்றருளிச்செய்யவேண்டியி ருக்க [illegible] ங்களிரண்டுக்கும் [illegible] தோற்றும் படி [illegible] என்றருளிச்செய்யக்கூடு மோவென்னில [illegible] னுக்கு [[illegible]] [illegible] என் று சொல்லப்பட்ட [illegible] லாமையாலே அவனுடைய [illegible] யை [illegible] மாகக் கொள்ளவேண்டுகையா ல் [illegible] இம் [illegible] ங்களுக்கு [illegible] ண்

டாகிலும் ஸ்வாதந்த்ர்யரூபமான யோக்யதைக்கு நிவ்ருத்தியில்லா
மையாலே இப்படி காருண்யகார்யபூதமாயிருக்கும் ஸௌசீ
ல்யரூபமான யோக்யதைக்கு காரணஸத்பாவமு
ண்டென்று காட்டுகைக்காக யோகநித்ராஸம்ஜநிதஜாக்ரதி எ
ன்றருளிச்செய்தார். இத்தாலே நித்ராஸக்த்யநிவ்ருத்தியே ஸர்வ
ரக்ஷணத்துக்கு காரணமென்று ஸூசித்தது. ஜாக்ரதீ என்கிற
பாகாராஜஸ்தாநத்தில் வ்யாக்யாநித்த ஸ்ரீஸூக்தியோகநித்ராஸம்ஜநித
ஸதி நிஷ்ப்ரஜ்ஞாஜாக்ரதீஸ்ரீ என்றநுஸந்திக்கவேணும்.
அப்போது ராஜஸிம்ஹாஸநத்தாலே காராக்ருஹ
நிவஸனான ஸ்வஸாம்ராஜ்யனுடைய பம்ஸவிசேஷத்திலுள்ள ஸஹி
தவசத்தாலே நித்ராஸத்தை யிழந்து நல்விடிவையெதிர்
பார்க்கும் ராஜகுமாரியைப்போலே ஸ்ரீமாந்ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்
வேச்வரனுடைய ஸங்கல்பவிசேஷத்தாலே ஸாதாரணநித்ரையா
யிருக்கும் ஸம்ஸாரியினுடைய ஸம்பந்தத்திலுள்ள ஸ்நேஹத்தாலும்
* ஸரீரஸம்பந்தாத்வாரேணோத்பாதிதஸ்ய ஸர்வாயேண
ஸ்வஸ்தாநாக்ஷாஸ்தாக்ருத: என்றுசொல்லப்பட்ட ஜீவாத்ம
நிகளுடைய நித்ராஜாகரணாத்மக ஸ்ரீமாவிசேஷஸம்பந்தகத்
தாலும் தன் ஸ்வஸ்ஸனுடைய நித்ராதசையில் ஸம்ரக்ஷணநிவ்ரு
யாய்க்கொண்டு ஸம்ஸ்ரூயணஸமயத்தை யெதிர்பாராநிற்கிறு
ளென்கிற ஸமயம் ஸூசிக்கும். இவ்வாக்யத்தில் உதீர்ணகாருண்யாதிவத்
ம ஸ்வயமாகாமிக ஆயாகஸ்த்ரீக காரணவஸ்யோஜகமாயிருக்கும்
ஸம்ஸாரியினுடைய ப்ர ஸ்வதேசாஸம்ஜ்ஞாநத்தைக்காட்டுகிறது. ஸ்வ
யதசெயில் நித்ராஸங்கஜாஸக்தனான ஸர்வேச்வரனாலே செ
யயப்படும் ஜக்ரக்ஷணசிந்தாரூபமான யோகவிசேஷம் தயா
கார்யமாகையாலே இப்படிப்பட்ட சிந்தாவிசேஷத்தை யுண்டுப
ண்ணுநின்றுகொண்டு நித்ய ஸம்ஸாரியாயிருக்கையடியாக அ
தசெயை ஸ்வஸ்ஸனுடைய நித்ராதசெயிலும் விழித்துக்கொண்
டிருக்குமவளாகவருளிச்செய்தார். கதநவேதி
நீம் என்கிற த்விதீயாஸ்தாநத்தில் கதநம்வேதயதிஜ்ஞாவயதீ
திகதநவேதிநீ என்கிற வ்யுத்பத்தியை யங்கீகரித்து இபதத்தை க
தநவேதிநீதிவஸித்தம் என்றிப்படி உபலக்ஷணமாகக் கொள்

ளவேணும். அப்போது ஜநநசோகம்முதலிய ஸர்வசோகங்க
ளில் வஸிக்குமவனைவரும் கண்டு ஐயோவென்று சோகிக்கும்படி
யான சோகாகாரமாய்க்கொண்டு அதிவ்ருத்தமான ப்ரயாணத்தி
லே நிஶ்சேஷ்டயாகா நிற்குமென்னை உத்தாரணம் பண்ணுவாராரேனுமு
ளரோவென்றிப்படி ஸசோகோக்தி வ்யாஜத்தாலே தன்னுடையப்ர
ஸந்நதசையை தேவிக்கு அறிவிப்பாள்போலிராநிற்கும ஸம்ஸாரியை
ஸமுத்தாரணம் பண்ணிநாய் என்று பாவம் ஸூசிக்கும். த்வதீஜ
ஷ்யாதம்ஷ்ட்ராக்ரநிதம்ஸமுத்த்ருதவதீ என்கிறவிடத்தில் ஸாமீபஸம்
பந்தியொமாவணம்ஸ்வவ்யாஜத்தாலே ஸ்வதந்த்ரஸ்வாயம்பவர்க்காயத்தி
லக்ஷணமடியாகவொயான தீ தம்ஷ்ட்ரலக்ஷணாதிவுபாதாநவ்யாபார
காரத்தாலக்ஷணஸக்திகமான ஒரு தம்ஷ்ட்ரையை கரணமாககொண்
டு மஹாபோத்ராதிவிஸ்தீர்ணமஹாஸமுத்ரமானஉம ஸமுத்ரத்தை
பாதாளத்தினின்று ஸமுத்தாரணம் பண்ணி அத்யுச்சமான ஸமு
த்ரத்தில் ப்ரதிஷ்டாபநம் பண்ண யத்நித்தாயாகில் இப்படி ஸர்வ
தாஸக்திகமான தம்ஷ்ட்ராவிசேஷத்தை ஸஹகாரியாகக்கொண்டு நீசெ
ய்யும் ஸமுத்தாரணத்தில் பாரமானைனுருக்கு கரணமும் தம்ஷ்ட்ரா
யாரணத்தாலே வந்த உபயோகவிசேஷமத்தனைப்போக்கி உன்
னைபபோலாதல் தம்ஷ்ட்ரையைப்போலாதல்கர்த்தயாவா கரண
யாவா ஸாக்ஷாதுபயோகமுமில்லையென்று ஒரு அர்த்தாரம்
தோற்றுகிறது. ஸமுத்த்ருதவதீ என்கிறவிடத்தில் ஸம் என்கிற உ
பஸர்க்கத்தாலே அதிதீர்க்கமாய்க்கொண்டு விஸ்தீர்ணமாவி
யாமமான ஸமுத்ரத்தில்விஸ்தீர்ணமாயக்கொண்டு தாம்ர
மான ஸமுத்ரமும் நழுவிவிழாமலும் ஜலகணம் ஸிந்தமாகாமலும்
உபரிதநபுரீதீர்க்காதிஸமுபங்களான ஸமுத்ரஸ்தித்வா
ரங்களுடைய ஸமுபரிஸ்ஸ்திதவரம் கொலையாமலுமிருக்கும்படி
யதாஸ்தாநம் ப்ரதிஷ்டாபநம் பண்ணிநூயென்கிற விசேஷம ப்ரதி
தமாகிறது. த்வதீஜஷ்யா என்கிற பதத்தில் உன்னுலே ஸ
த்ருஷ்டிவிஷயீக்ருதையான என்றர்த்தம் கொள்ளவேணும். அப்
போது ப்ரதிகாலவிகாரோத்ரஹமான ராக்ஷஸாதிவாஸங்க
ளிலுள்ள தம்ஷ்ட்ரிகளைக்கண்டு பயக்குமுன்னுலே ஸமுத்ராவர
ணஸாயநமென்கிறவாகாரத்தாலேஹோமாஸ்ரமோபாயங்களான

அவதாரங்களிலுள்ள உத்க்ருஷ்டிகளில்காட்டில் அத்யந்த அதிசயமாயிருக்கும் ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹரூபியான பரமாத்மாவாலே என்று பாவம் ஸித்திக்கும். ஸூத்ரங்களும் முழுக்க பாதாஸூசிதமா மபடி ஸர்வாவதாரங்களிலுமாக ஸகலஸாஸ்த்ரார்த்த ஸாரமான ஸித்தியைச் சொல்லும புராணங்களுக்கநுகுணமாக இங்குள்ள அவதாரவிஷயத்தை அவதாரவிஷயமாகக் கொள்ளவேணும். அவதாரவைபவ ப்ரகாசனம் என்று ஸர்வஸாஸ்த்ரஸாரமிங்கே விவக்ஷிதம். யாதாத்ம்ய ஸித்தம் என்கிறவிடத்தில் யாதாத்ம்ய ஸித்தியையும் என்கிற அர்த்தத்தையும் விவக்ஷிக்கலாம. அப்போது அவதாரத்தாலே புருஷார்த்தமாயில் தன்னடையேவாரா நிற்கும ஸாதனதையை அடையாநிற்கிறுன் என்று பாவமாகும. ௩.

௪ ॥ இப்படி ஸர்வக்ஷேத்ராவதாரங்களுடைய ப்ரயோஜனத்தை வெளியிட்டருளி இனி (பா) எங்குமுளன் கண்ணனென்ற மகனைக் காய்ந்திங்கில்லையாலென்றிரணியன் தூண்புடைப்ப அங்கப்பொழுதே அவன் வீயத்தோன்றி அத்தாலே தன்னுடைய ஸர்வாதாரத்தை ப்ரத்யக்ஷீகரியாநின்றுகொண்டு ஸர்வ ஸ்ரேஷ்டனான ப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய ப்ரதிஜ்ஞா வாக்யத்தை ஸத்யமாக்காநிற்கும் ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹாவதாரத்திலுள்ள ப்ரபாவ ஸ்தம்பாகாரவிசேஷத்தை ப்ரதிபாதிக்கிருர். ஸ்தம்பஸ்த்ரோத்ராதி—

௩௫ ॥ ஸ்தம்பஸ்தரக்ஷஸ்ஸஹஸ்ராவதாரஸ்ஸ் பஹுஸ்த்ரவ்யாப்தி ஸம்ஸ்தந்நரூபதிகைகவ்யாப்தி வதக்ஷஸ் க்ருதம் ॥ ப்ரஹ்லாதஹ்ருதயஸ்தி த்வந்தம் வ்ருஷகிரீசபதிநா ஜய ஸ்வாதந்த்ர்யம ஸம்ராஜஸம் ஸ்புரா ஸ்புரா ஸதாநிதாக்ய நிக்ருத்யா ॥

பதார்த்தம்:— வ்ருஷகிரீசிதா:- ப்ரபு- ஸ்தம்பஸ்தரக்ஷோ- ஸ்ரஸஹஸ்ராவதார- ஸ்தம்ப- வ்யாப்தி- ஹ்ருதகாரிகை- வதக்ஷ- ஸம்ஸ்தா- க்ருதகவ்யாப்தி- ஸம்ராஜஸ்ய ஸ்புரா- ஸ்புரா- ப்ரதாபஜ்வாலாத் ஸதா- [ஸம்] ஸதாநிதாக்ய நி:- ஸ்புரஸ்ஸ ।

பதார்த்த:— ஸ்ரீநிவாஸனுடைய ப்ரபையே ஸகலங்களுடைய ஸம்பத்தாலே பயங்கரமாயும் வெற்றுடன்கூடிய ஸ்தம்பாவ

த்தாலே (அதாவது) உத்ஸாஹத்தாலே உந்நதமாயும் (அதாவது) ஸாம்யமில்லாததாயும் அதிப்ரகாசமாயிருக்கும் புருவநெறிப்புள்ளதாயுமிருக்கும் ப்ரூவமானது ப்ரகாசிக்கும் கோபமுள்ளதாகப் பண்ணப்பட்டிருக்குமளவிலும் தாமரைப்பூப்போலிருக்கும் கண்ணாலே ஸர்வபாபநாசனான ப்ரஹ்லாதன்பொருட்டு முலே கொடாநிற்கும் நீ ஸம்ஹாரிணியாய் ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஒன்றாக ப்ரகாசியாநின்றிருக்கும் சக்தியை ஸ்வரூபத்தையுடையவளாகக்காணப்படுகிறாய்.

காரிகை:— தேவதானவர்கள் ஜாதீயராலும் மனுஷ்ய ஜாதீயங்களாலும் [illegible] வாலும் பக்ஷிவர்க்கவாலும் பூமியிலும் ஆகாசத்திலும் பகலிலும் இரவிலும் மரணமில்லாதபடி அக்நிதேவனாலே வரம்பெற்று [illegible] ஆனாயிருக்கும் ஹிரண்யகசிபுவுடைய வயவர்மாக தேவத்வமும் மனுஷ்யத்வமும் மிருகத்வமுமன்றிக்கே ஸம்மிச்ரத்வஸ்யாத்மகமாயிருக்கும் ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹரூபங்கொண்டு ஆவிர்பவித்து பகலும் இரவுமல்லாத ஸந்த்யாகாலத்தில் பூமியும் ஆகாசமுமல்லாத தன்மடியில்வைத்து பக்ஷமும் [illegible] மல்லாத நகங்களாலே அவன் மார்பைப் பிளக்க உத்யோகியாநிற்கும் [illegible] ஹிரண்யன் நிறத்தில் கொழுந்துவிட்டுவளராநிற்கும் தமமுடைய திருவுள்ளத்திலுள்ள கோபவிசேஷமே ஓர்வடிவு கொண்டால்போலிருக்கும் [illegible] விசேஷமான திருமுகமண்டலத்தை [illegible] (அதாவது) [illegible] களாய்க்கொண்டு [illegible] த்தைச்சூழ்ந்திருக்கும் ஸடையென்றும் கேஸரமென்றும் பேருடைய [illegible] விசேஷங்களாலே பயங்கரமாய் ஹிரண்யன் வயத்திலுள்ள [illegible] த்தாலே [illegible] போலே. உதரோதராவிர்பாவமாம்படி [illegible] மாகப் புறப்படாநிற்கும் [illegible] த்துடன் கூடிய [illegible] விசேஷங்களாலே [illegible] மாம்படி [illegible] முள்ள [illegible] ங்களும் விசதமாக க்காணும்படி [illegible] ங்களான [illegible] விசேஷங்களை யுடையதுமாய்க்கொண்டு இப்படிப்பட்ட [illegible] விசேஷங்களாலே (அதாகிறது) [illegible]

தேஜிஷ்டாவிசேஷங்களாலே அகவாயிலுள்ள ஹிரண்யவிஷயகோ
போத்ரேகத்துக்கு ஸாக்ஷாத்ப்ரகாசகமாயிருக்கும ஸிம்ஹஜாதீயா
ஸாதாரணமான ரூபவிசேஷத்தை பரிக்ரஹித்துக்கொண்டுசா
ஸ்தாயோக்திதக்ஷர்முடைய தன் வாக்யத்தாலே சொல்லப்பட்டிருக்
கும் எங்குமுளன் கண்ணனென்கிற வாக்யத்தை ப்பொறுக்கமா
ட்டாமையாலும் அவ்வாக்யத்தை ஸத்யமாக்குகையிலுள்ள ஸ
ஹிதவேசவிசேஷததாலும் ஹிரண்யனாலே தர்ஜநமாக ப்ரஹரி
ககபபட்ட ஸ்தூணையினுடைய உயர்த்தியின றுபுறப்பட்டு இப்
படி கேவலதிர்யக்ரூபமும் மநுஷ்யரூபமுமன றிககே ஸம்வலி
தோபயாகாரமாய்கொண்டு ஸடாபடலஸாஹஸாட்டஹாஸாதி
பீஷணவேஷஸம்ருத்திதமாயிருக்கும் ஸத்யரூபமான ஸம்ஸ்தாந
விசேஷத்தைக்காண்கையாலுண்டான ஆஸ்சர்யவிசேஷத்தாலு
ம் ஸத்யப்ரகாரமான ஆகாரவிசேஷததினுடைய தர்சநததாலு
ண்டான பயாதிசயத்தாலும் அவ்விடம் விட்டு தேசாந்தரம
செல்லவும் சக்தியற்றவனாயகொண்டு ஸ்திதனாயிராநிற்கும் தி
ர்யக்ஸக்ஷு விஷயீபூதனான ஹிரண்யனை அவஷ்டம்பிககுமாப்போ
லே ப்ரதீத்தவிஸாலங்களான தம்முடைய திருக்கண்களா
கிற ஸந்நிகர்ஷங்களின் றுஜ்வாலாஜாலதைபோலேவ ஸரியாநின்றிரு
க்கும தீக்ஷ்ணதரவீக்ஷணயாதாவிசேஷங்களுக்கு விஷயீகரிதது
கொண்டிருக்கசெய்தே தாமரஸபத்ரபேடமபோலே தர்சநீ
யதமமாயிருககும ந்ருஸிம்ஹரூபனான ஸ்ரீநிவாஸனுடைய திரு
க்கணணாலே ஸம்ஸாரசிரோவான ப்ரஹ்லாதன பொருட்டு முலை
கொடாநிர்க்குமவளாய் (அதாவது) ஸாயாதாரயஸ்மிதகடா
க்ஷயாதாவிசேஷமாகிற க்ஷீரயாரையுடன் கூடியதாயிருக்கு
மவன் திருக்கண்ணாகிற ஸ்தநத்தைக்கொடுக்குமவளாய (அதாகி
றது) ப்ரஸந்நாரவிந்தஸீதளபூலஸத்ருசமான வவன திருக்கண்
ணாகிற ஸ்தநததினின் றுபெருகாநிர்க்கும் ஸிதாநீஸீதளகடாக்ஷயா
ரையாகிற ஸ்தந்யத்தாலே ஹிரண்யவசிதனாய்க்கொணடு க்ருசத
ரனாயிருக்கும் ப்ரஹ்லாதனை ஸாம்ஸாரிகதாபதஹனமபடி
ஆப்யாயநம்பண்ணாநின்றிருக்குமதீ * கஸ்யசிஜ்ஜ்
ஹிதேவாஸ்ஜாதபோரஸ்ய ஸம்யக ஏனகிறபடியே
ஸம்ஸாரகப்படாநடுங்கி பயாயிதராமபடி ப்ரதிகூலவிஷயிணீ

யான உத்கடதரகோபாவேஶம் நடையாடாநிற்கச்செய்தே இப்ப
டிப்பட்ட கோபாவேஶத்துக்கு வ்யஞ்ஜகங்களான ப்ருகுடீவக்ரதா
திவிஶேஷங்களாலே பீஷணமாயிருக்கும் அவன திருக்கண்ணையே
ஸாதநமாகவும அத்திருக்கண்ணினின்று பரவாநிற்கும கடாக்ஷபா
ரம்பரையை ஸாதநாந்தரமாகவும் கொண்டு ஆஶ்ரிதனை ஸந்தோ
ஷிப்பிக்கையாகிற அகடிதகடநாஸாமர்த்யமாயிருக்கும் அத்புத
ஆஶ்சர்யவிஶேஷரூபமான ஶோபாவிஶேஷமடியாக ஸர்வராலும ஸா
க்ஷாத்க்ருதியாகக்காணப்படுகிறது. (அதாவது) ராமக்ருஷ்ணாதிரூ
பங்களில் திவ்யாத்புதரூபம பரிபூர்ணாவிர்ப்பாவமுள்ளதாயிரு
க்குமாப்போலே ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹரூபனான பரமபுருஷனுடைய
திருக்கண்ணாகிற திவ்யவிக்ரஹத்தில் ஸௌந்தர்யாவிர்ப்பூத பரிபூர்ண
ஸ்வரூபமேயாயிராநின்றதென்று பண்டிதபாமரரூபரான ஸர்வ
ஜநங்களாலும கண்ணாலே கண்டாற்போலே விஶதமாக நிஶ்சயிக்க
ப்படாநிற்கிறதென்றபடி.

தாத்பர்யம்— இப்படி பரமபுருஷன் திருக்கண்ணில் ஸம்
பூர்ணாவிர்ப்பாவம் பண்ணினாலல்லது ப்ரதிகூலநிரஸநோத்
கடதரகோபாவேஶாவஹமாக ஆஶ்ரிதன் திறத்தில் ப்ரீதிக
டாக்ஷத்தை யுண்டுபண்ணுகையாகிற அகடிதகார்யம ஸாத்யமா
கமாட்டாதென்று கருத்து. த்ருஶ்யஸே என்கிற வர்த்தமாநநிர்தே
ஶத்தாலே இக்காலத்திலுள்ள ந்ருஸிம்ஹார்ச்சாரூபத்திலும்ஹிரண்ய
ப்ரஹ்லாதஶோதநங்களான கோபப்ரஸாதங்களிரண்டையும் கா
ணும்படியாயிறே திருக்கண்களுடைய ஸந்நிவேஶவிஶேஷமிருக்கும
படியென்று காட்டுகிறார். இவ்வர்த்தம த்ருஶ்யஸே என்கிற பதத்தா
லும ஸூசிதம். அதெங்கனேயென்னில் ஸகலஜகத்ஸாக்ஷி
யாய் ஸர்வஸாக்ஷியித்ருஷ்டி என்றளவாகவுள்ள விவ்வளவாலே
ஸாக்ஷ்ய நிராகாங்க்ஷமாகிறதாயிருக்க கர்த்ருவிஶேஷஸாபேக்ஷத்ருதீ
யாத்மநேபதஸஹிதமாக த்ருஶ்யஸே என்கிற கர்மணிப்ர
யோகம்பண்ணினது ஸ்வதந்த்ரஸஹித பூர்வகாலிகையான
ஶம்பலக்ருதியையும பிற்காலத்திலுள்ள ந்ருஸிம்ஹார்ச்சாவிக்ரஹக
ர்த்ருகதநக்ருதியையும் ந்ருஸிம்ஹலக்ஷ்மீவிஶேஷ்யக ஸகாஸமீக்ஷ
ணரூபவ்யாபாரக்ருதியாவதாரஸ்யகாரணத்தாலே ஸம்க்ர
ஹிக்கைக்காகவிறே. ஆகவித்தாலே பூர்வகாலத்தில் ஶம்பலக

ஶ்ருதிஸித்தமான ந்ருஸிம்ஹவிக்ரஹத்திலுள்ள திருமுகமண்டல
மானது ப்ரஹ்லாதவிஷயவாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே ஹிரண்யவிஷய
கோபத்துக்கும் ஶீதளகடாக்ஷாதிகளடியாக ப்ரஹ்லாதனுடைய
ஆநந்தஸாரத்துக்கும் ப்ரகாஶகமாயிருந்தாற்போலே பிறகா
லத்தில் வேதாந்தக்ருதிஸாத்யமாயிருக்கும் ந்ருஸிம்ஹாவதாரவிக்ரஹத்
திலுள்ள திருமுகமண்டலமும் வேதாந்தவிதிநிஷேதப்ரதிபாதகவாக்ய
ஸாரவஶத்தாலே ஹிரண்யமோஹாந்தகாரத்துக்கும் வேதாந்திய
ர்த்தவைலக்ஷண்ய ஸம்வித்ஸத்வ விஶேஷஸித்தமான ஶீதளகடாக்ஷா
ராதிகளடியாக ப்ரஹ்லாதமோஹாந்தகாரத்துக்கும் ப்ரகாஶக
மாய்க்கொண்டு ஸம்வச்ச்ருதிஸித்தமான விக்ரஹத்தோடு ஸாம்
யாபேக்ஷமாயிராநிற்கிறதென்று ஸித்தம். ஸ்பாஷ்டஹீநகணே
க்ஷேத்ரே என்கிற ஸம்ஹிதாவாக்யஸாரஸ்யத்தாலே ப்ரகார
ஸித்திக்கு ப்ரயத்நாபேக்ஷை வேண்டுமேயன்றி ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஸ்வ
ரூபாகாரத்துக்கு ப்ரயத்நாபேக்ஷா ஸம்யமுமில்லையென்று வ்யஞ்ஜிதம்.
பரிஸ்பஷ்டப்ரகாஶிகே என்று பாடமாம்போது பரிஸ்பஷ்டதியாய்
வக்ரதாதிஶயத்தாலே பிளவாநின்றிருக்குமதாயிருக்கும் ப்ரபா
டியையுடையது என்றர்த்தம் கொள்ளவும் த்ருஶா என்கிற ஏகவச
நஸாரஸ்யத்தாலே ஒருகண்ணாலே ஹிரண்யனை தஹித்துக்கொண்
டு மற்றொருகண்ணாலே ப்ரஹ்லாதனை குளிரகடாக்ஷிக்கும் ப்ரகா
ரமும் வ்யஞ்ஜிதமே ஜாதைகவசநமாகவுமாம். அப்போது இரண்டு கண்
களாலும் ஏககாலத்தில் ஒருவனை தஹித்துக்கொண்டும் ஒருவ
னை குளிரகடாக்ஷித்துக்கொண்டுமிருக்கையாகிற ஆஶ்சர்யசரித்ர
விஶேஷம் ஸூசிதமாம். த்ருதீயாத்ருக்ஶப்தத்தை கவசேக்ஷணா
த்ருஷ்டிபரமாகக்கொண்டு கவசேக்ஷணத்தாலே ஸ்தநம் கொடா
நிற்கிறாள் (அதாவது) ஶீதளகடாக்ஷமாகிற ஸ்தந்யத்தைக்கொடா
நிற்கிறாள் என்றும் விவக்ஷிக்கலாம். அப்போது ஸ்தநஶப்தத்தை ஸ்த
ந்யலாக்ஷணிகமாகக்கொள்ளவேணும். க்வசம் ஸரோஜஸத்ருஶா த்ருஶா
[illegible]
என்று யோஜிப்பாருமுண்டு. அப்போது த்ருக்ஶப்தத்தை கவசே
க்ஷணபரமாகவே கொண்டு ஸ்பர்ஶவானான ப்ரஹ்லாதன் திறத்தில் ஸி
ங்கப்பிரானை திருக்கண்ணையே கவசமாகக்கொண்டு நீ பண்ணுநிற்கு
ம் பக்ஷபாதரூபணஶீதளகடாக்ஷாவதாரஷ்டமாகிற ஸிம்ஹவிஶேஷத்

தைக்கண்ட ஸமவதந ஸவாஸிகள் உன்னை அநந்தஶிரஸ்ஸுக்கு ஸ்த
ந்யதாநம் பண்ணுமவளாகவும், அதற்காக பத்மாக்ஷன் திருக்கண்
ணில் ஸம்பூர்ணாவிர்பாவமுடையவளாகவும் நிரூபிக்கிறார்க
ளென்று பாவம் சொல்லவேணும். தநுஜபிம்பதத்தஸ்தநாம் ஸரோ
ஜஸத்ருஶா த்ருஶா ஸமுதிதாக்ருதிர்த்ருஶ்யஸே என்றுமந்வயிப்பார்கள்.
இந்த யோஜனையில் த்ருஶா த்ருஷ்ட்யா சக்ஷுஷா ஸமுதிதா ப்ரகடிதா
க்ருதி: ஸ்வரூபம் யஸ்யா: ஸா என்கிற வ்யுத்பத்தியை ஸம்
ஸ்வீகரித்து தாமரைக்கண்ணனுடைய கண்களினின்று பெருகாநி
ற்கும் கடாக்ஷதாரையாகிற ஸ்தந்யத்தாலே அநந்தஶிரஸ்ஸை யா
நந்திப்பியாநிற்கும் நீ செந்தாமரைப்பூப்போலே செவ்வரியோடி
விஶாலதீர்க்கமாயிருக்குமவன் திருக்கண் ரூபத்தாலே ப்ரகடி
தித்திருக்கும் ஸ்வரூபத்தை அன்றிக்கே விக்ரஹத்தை யுடையவ
ளாய்க்கொண்டு ஸர்வராலும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்படுகிறாயென்
று பாவங்கொள்ளவேணும். இந்த யோஜனைதன்னையே ஸம்ஸ்வீ
கரித்து த்ருஶா என்கிறவிடத்தில் த்ருதீயையை அபேதார்த்தமாக்
கி ஸமுதிதஶப்தத்தை ஸாதநார்த்தகமாகக்கொண்டு த்ருகபிந்நஸா
தநாகாரவிஶிஷ்டா த்ருஶ்யஸே என்று சொல்வாருமுண்டு. ஆகவி
ங்கு ஸரோஜஸத்ருஶா த்ருஶா தநுஜபிம்பதத்தஸ்தநா ஸமுதிதாக்ரு
திர்த்ருஶ்யஸே என்கிற ப்ரதமயோஜனையிலும் அம்ஸரோஜஸத்ருஶா
த்ருஶாஸௌ தநுஜபிம்பதத்தஸ்தநா ஸமுதிதாக்ருதிர்த்ருஶ்யஸே என்
கிற த்விதீயயோஜனையிலும் த்ருஶியாக்யமான தர்ஶநம விஶேஷாவ
பாஸரூபமான ஸாக்ஷாத்காரமென்றும் தநுஜபிம்பதத்தஸ்தநா
கம் ஸரோஜஸத்ருஶா த்ருஶா ஸமுதிதாக்ருதிர்த்ருஶ்யஸே என்கிற ய
தாஶ்ருதயோஜனையில் ப்ரத்யக்ஷாத்மகஜ்ஞாநவ்யாபாரரூபமென்றும்
ஸித்தது. ஸரோஜஸத்ருஶா த்ருஶா என்கிறவிரண்டு பதங்களையு
ம் டமருகமணிந்யாயத்தாலே பாஶ்சாத்யத்திலுமந்வயித்து ஸம்ஸரோஜ
ஸத்ருஶா த்ருஶா தநுஜபிம்பதத்தஸ்தநா ஸரோஜஸத்ருஶா த்ருஶா ஸமுதி
தாக்ருதிர்த்ருஶ்யஸே என்றுமயோஜிப்பாகள். அப்போது தாமரை
ப்பூபோன்ற ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹன் திருக்கண்ணாலே ஹிரண்யஶிஶுவா
ன ப்ரஹ்லாதனுக்கு முலைகொடுக்குமவளாகவும் (அதாவது) ஶீத
ளகடாக்ஷதாரையாகிற ஸ்தந்யத்தையுடன்கூடிய அவன் திருக்க
ண்ணாகிற ஸ்தநத்தைக்கொடுக்குமவளாகவும் ஸம்ஸீராம்ஸஸ்ஸம்

தஸ்யாத்ருஷ்டாந்தவிசேஷவிசிஷ்டபத்ராகாரமாயதமான அவன் திருக்கண்ணாலே (அதாவது) ஸாமாக்ஷ்மாஞ்சநாசர் என்கிறபடியே ஸர்வஜ்ஞாபாரகர்ம்மக்கங்களான் ப்ராஞ்சோந்தோஷவிசேஷங்களாலயுங்க்ருதங்களாயிருக்குமவன் திருக் க ண் க ளி னு டைய அஸாயஸாக்ஷ்யவிசேஷத்தாலே ஸர்வஜநவிஷயகமாம் படி ஸௌஷாப்ய்ஸம்பமான திவ்யவிக்ரஹத்துடன் கூடியவளாகவும் ஸர்வராலும் காணப்படுகிறாளென்று பாவமாகும். இத்தாலே பெருமாள திருமேனியையே அவனோடு ஐக்யகேஸ்ஸம்ப ணஸ்தையான தேவியின் திருமேனியாகவும் திருக்கண்கள்முதலிய அவனுடைய திவ்யாவயவங்களையே இவளுடைய திவ்யாவயவங்களாகவும் ஸர்வாஸ்த்ரதர்திறத்திலவன்செய்தருளும் ஸ்ரீகடாக்ஷத்தையே ஸாக்ஷ்யஸ்தையான விவள்கொடுக்கும் ஷ்டாருமாகவும் பாவித்து இப்படி அவனோடு ஸந்நிவிஷ்டையான விவளுக்கு பதப்த்ராயதமான திருக்கண்ணழகாலுண்டாயிருக்குமவன் திருமேனிக்குள்ள ஸௌஷாவிசேஷத்தையே தேஜவிக்ரஹ ஸௌஷாவிசேஷமாக கொள்ளவேணுமென்றுநினைத்து ஸாக்ஷ்ய ஸ்வாபாவிகியென்று ப்ரஸித்தியுண்டாம்படி அவன் திருக்கண்களாலே ஸாக்ஷாத்காரமாக க்காணப்படுகிறாளென்றருளிச்செய்தாரென்று பாவம்ஸூசிதமாகும். ஸாமர்த்யாவயவாந்தரங்களாலுண்டாகும் ஸௌந்தர்யில் காட்டில் நேத்ராரவிந்தகத் தாலுண்டுபண்ணப்படும் ஸௌஷாவிசேஷமே ஸ்ரேஷ்டமாகியதென்றுகொண்டு ஸவோஜஸாக்ஷ்யஸாக்ஷ்யஸாஸாக்ஷிதாக்ஷி: என்று திருக்கண்ணழகையே ஸாக்ஷ்யமாகக்காட்டினார். இத்தாலே கடாக்ஷதேவியில் ஸ்ரீதவிஸ்தாயிவிஷயகோபவிசேஷஸம்ப ந்தங்களான க்ருபாவீக்ஷணஹ்ராஸ்வதீர்காதிரூபாகாரவிசேஷங்களாலும் கவர்க்கச்செய்தேயும் தாத்ருசகோபவிசேஷஸம்பந்தமாய்க்கொண்டு தகாரமாந்தகம்பமாயிருக்கும் ஸ்ரீதேவாஸதேவியினுடைய பரிவாஹவிசேஷங்களான ஸர்வ ப்ரஸந்நபக்ஷ ஸ்ரீகடாக்ஷவைகுர்யஸாத்யாகாரவிசேஷங்களும் நிரவாயங்களாகவே விளங்காநிற்கின்றனவென்று தாத்பர்யம் ஸித்தது. கடாக்ஷயாமாத்துகஸ்ய நந்யோவாநாஹம்ததையை க்காட்டுகைக்காக கடாக்ஷணியனை ப்ரஹ்மாதிவிமஸப்தத்தாலே காட்டியரு

ளினர். இத்தாலே ஸ்தந்யைகஜீவநனான பாலனுக்குப்போ
லே ப்ரஹ்லாதனுக்குள்ள ஸர்வரக்ஷகனாகையாலே ஸர்வரக்ஷக
ஸௌஹார்த்தரூபமான ஸ்வாபாவிகவிசேஷமும் ஸ்தந்யைகஜீவநனான
பாலன் திறத்தில் மாதாவுக்குப்போலே ப்ரஹ்லாதன்திறத்தில்
க்ஷணமாத்ரமும் விரஹத்தையும் பொறுக்க மாட்டாதபடி
யுண்டாயிருக்கும் நயைக்குள்ள வாத்ஸல்யவிசேஷமும் வ்யஞ்ஜிதமா
கிறது. நரஸிம்ஹவபுஸ்ஸாக்ஷாத்தாலே நரத்வமுடையவனா
யுமாகவுமாம் ஸிம்ஹத்வமுடையவனாயுமாகவுமாம் தன்பக
கலான ரக்ஷணமுள்ளவன் ஸர்வேச்வரனுக நரஸிம்ஹனென்று
ஸூசிதம். நாஸ்திகாஸ்தி யாவத்தீஸ்ஸக்தி: பாவநி ஹ்ருதயம் ஸதா: ப்ரவ
ஸோஸ்வபிநா: கதர்ப க்ஷணஸ்ய நாஸ்திகம் ஜகதாதிகளில்படியே ஸ
ங்கல்பரூபமான ப்ரதானஸ்த்தாலே ப்ரஹ்லாதிகளை யகப்பட ஸ
மஸ்தீனார்த்தம் பண்ணும் ஸஹாயஸமுள்ள பரமாத்மா
னுடைய திருநாமம் செவியில் படவும் பொறுக்கமாட்டாதபடி
ஸ்வபாவமாயமுடையனான ஹிரண்யாஸுரனுடைய பாபத்
தென்கிற விசேஷாகாரம் கிடக்க ஸர்வஸ்வரஸ்ரீகரான தேவர்க
ள் திறத்தில் விரோதாசரணம் பண்ணுகையே காரியமாகவு
டைய ஸம்ஸாரஜாதியில் பிறக்கையாகிற விஸஜாதீயாகாரமொன்று
மே ஸ்வஹஸ்தேனைப் பிரவேசமாய்க்கொண்டு ப்ரஹ்லாதனுடைய
ஸர்வதோபேக்ஷணீயதையில் பரமமான ஹேதுவாகுமென்று
வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிற சப்தத்தாலே இப்படி ஸம்ஸாரபாதகஸ்வரூபமான
த்யாகாரமடியாகவும் ஸர்வவிரோதிஹந்த ஹிரண்யாஸுரபாதகத்வ
பவிசேஷாகாரமடியாகவும் த்யாகோபேக்ஷணீயனான ப்ரஹ்லாதன்
திறத்தில் அவன் பகலுள்ள மாதாக்ஷணத்தையே பற்று
சாகக்கொண்டு ஔரஸபுத்ரன்திறத்தில்போலே ஸ்தந்யபான
நிஸ்ஸாதமாயும் ஸாத்ரீதமாயுமிருந்துள்ள கடாக்ஷபான
விசேஷத்தைப்பண்ணுகைக்கீடாயிருக்கும நயாதேவிக்குள்ள நி
ருபாதிகரக்ஷாஸ்வரூபதையைக் காட்டுகைக்காக ப்ரஹ்லாதவி
தாவான ஹிரண்யனை ஸம்ஸாரஸாதாந்தியான நரஸிம்ஹத்தா
லே காட்டியருளினரென்று கண்டுகொள்வது. ௪.

இப்படி ஸ்ரீநரஸிம்ஹாவதாரத்திலுள்ள நயாப்ரகடநப்ரகாரவி
சேஷத்தை வெளியிட்டருளி இனி ஸ்வதாரகப்ரதாநஸாரத்தா

லே வாமநாவதாரத்திலுள்ள வ்யாபாரங்களையருளிச்செய்யக் கோலி அவ்வவதாரத்தில் ஸம்பாவிதங்களான ப்ரஹ்மாண்டவ்யாப்த ராமாவதாராத்யவதாரங்களனைத்திலும் பெரிதாயிருக்கும் த்ரிவிக்ரமரூபாவிர்ப்பாவஹேதுபூதமாக அவன் செய்தருளிய த்ரிலோகாக்ரமணாதிவ்யாபாரவிசேஷத்தை ப்ராயேண வெளியிடுகிறார். ப்ரஸக்த்யநேத்யாதி—

> ௨௩ । ப்ரஸக்த்யநா விபூதிப்ரணிஹிதேந ஸமாந்யாத
> லோகஸ்யஸ்தாவரிதாஷ்டாநிருபமயிநாஸநேய । ஸ
> விசேஷவிசேஷ தஸ்பஜநநம்ஜநாத்ரிபித்தாஸ்தாஸ
> ரவீகரஸ்ஸணபங்கஜநாங்கிதம் ॥ ॥ ௫ ॥

பதார்த்த:— நயே-ஸும்-விபூதிப்ரணிஹிதே:-ஸமாந்யாத:-ப்ரஸக்த்யநா-ஸஸ்தாவரிதா-நிருபமயிநா- ஸம்ஜநாத்ரிபித்தா:-அரணபங்கஜ-அஸஸஅஸம்-த்ரிஜகத்-அவிசேஷம் [யதாதயா] - அவிசேஷத:-அங்கிதம்-அவீகர:-

பதார்த்த:— நயேயே நீயானவள் அதாவதாவலே ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட ப்ரஜாஜநங்களாலே (அதாவது) பாத்ரீயர்களாலே ஸகாரத்துடன் கூடியதாய் ஸர்வபாவங்களையும் போக்கடிக்குமதாய் வேதங்களாலே பரிசுத்தமுள்ளதாயிருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய திருவடியாகிற தாமரைப்பூவாலே அசராசரத்மகமாய்(அதாவது) அசையும் பொருள்களுடையவும் அசையாப்பொருள்களுடையவும் ஸமுதாயமாயிருக்கும் மூன்று லோகத்தையும் (அதாவது) மூன்று லோகத்திலுள்ள ஸகலப்ராணிகளையும் மிகுதியில்லாதபடியும் விசேஷமில்லாமலும் (அதாவது) உத்க்ருஷ்டஜந்துவின் பக்கலானாலும் நிக்ருஷ்டஜந்துவின் பக்கல் ஸமாநம் என்கிற விசேஷமின்றி அடையாளமுள்ளதாகப்பண்ணிவித்தாய்.

தாத்பர்யம்:— ஸர்வேச்வரனுடைய த்ரைலோக்யஸாம்ராஜ்யலக்ஷ்மியை அபஹரித்துக்கொண்டு தானே த்ரிலோகநாயகனாக விளங்காநிற்கும் பலிசக்ரவர்த்தியினுடைய நிக்ரஹார்த்தமாக தேவர்களாலே ப்ரார்த்திதனான பரமபுருஷன் ஸந்தாநார்த்தமாக தபஸ்ஸை ப்ரவ்ருத்தையாகாநிற்கும் காச்யபபத்நியான அதிதியினுடைய

த்வேநாச்ரயணீய ஆச்ரயண ஸௌகர்யாபாதகத்தாலே ஸௌசீல்யமுடையனான வாம
நவடுவேஷங்கொண்டவதரித்து ஸ்ரீக்ருஷ்ணாஜிநேநஸம்வ்யாநாதவக்ஷஸ்
வக்ஷஸ்ஸ்த்ரியம் என்கிறபடியே அகலகில்லேனிறையுமென்று தி
ருமார்பில நித்யவாஸம்பண்ணுகிற்கும் பெரிய பிராட்டியாரை
நிரஸ்தஸமாப்யதிகமான ப்ரபாவாநுஸந்தாநத்துக்கு விரோ
யம் வாராமைக்காக விரோதியான க்ருஷ்ணாஜிநத்தாலே மறைத்
துக்கொண்டு மஹாபலியினுடைய யஜ்ஞவாடம் சென்றுமா
வலிமூவடிமண்தாராயென்று சொல்லவிவக்ஷித்து இவ்வாக்யத்
தை நேராகவே ப்ரயோகிக்கசக்தியில்லாமையாலே க்ரியாபதப்ர
யோகமின்றியே மாவலி என்கிற ஸம்போதநத்தாலே ப்ர
வ்ருத்திகளான விசேஷணவிசேஷ்யவாசகபதங்களுடைய ஸம
ர்த்ய ஸாமர்த்யமுள்ளதாயுமிருக்கும் நிலம் மாவலி மூவடி
யென்கிற யாசநவாக்யத்தை ப்ரயோகிக்க இவ்வாக்யப்ரயோக
வைசித்ரீவிசேஷத்தாலஹிமாஞ்சிதமாயிருக்குமிவனுடைய லௌகிக
வ்யவஹாரப்ரவ்ருத்தியோடு கலசாத நிவ்ருத்திநிஷ்டைதயிலும
கோடிஸஹஸ்ராணயும் ஸௌந்தர்யமாமபடியான தே
ஜோவிசேஷத்திலுமுள்ள ஈடுபாட்டாலே இவன் கவுடறிந்த ப்ர
த்யாசார்யப்ருத்திகளாலே நேரிடுமுபாயமும் கார்யகரமா
காதபடி ஸத்யஸங்கனுடைய மஹாப்ரயாஸமாக தீர்த்த
யாராசம்ப்ரதாயபரிசீலநஸம்பந்நம் பண்ணுகின்றிரு
க்கும் சுக்ரகவியானவிரோதசிந்தனை ஸத்யபாலனைக்கு
ஸ்ஸுக்கி அதடியாகவந்தான் நிருத்தமும்படி பண்ணுகைக்காக (ரூ)
தீர்ணிவிசாக்ரஸம் என்கிறபடியே தாதாவான மஹியாலேகொ
டுக்கப்பட்டதாய ப்ரதிக்ரஹீதாவான தம்மாலே ப்ரதிக்ராஹ்யமு
மான ஜலஹஸ்தத்தை ஸ்வீகாரநிமித்தமாகப்ரதிக்ரஹிக்கையிலுள்
ளவஸ்திவேசத்தாலேஅளக்கத்தொடங்குவான்போலே லோகத்தி
லுள்ள ஸர்வப்ராணிகளும் பாதாக்ராந்தமாம்படி ஓரடியாலே
பாதாளகோடிவிஸ்தீர்ணமான ஸமுத்ரத்தை யளவாகின்றுகொ
ண்டு உபர்யுபரியமாக நீட்டப்பட்ட மறுரேடியாலே ஸத்யலோ
கமளவாகவுள்ள உபரிலோகங்களை யடங்கச்சூழ்ந்துகொண்டு
ஸர்வலோகஸ்ரஷ்டாவஸ்ரஷ்டவிஷ்ணுவிசேஷவிஷ்ணுக விளங்

ராநிற்குமளவில் லோகத்திலோர் ப்ராணிக்கு கூம்பிதமாக வஸ்த்ரத்தில தியோமுண்டாளுல்போலே தானிருக்குமிடமான ஸர்வலோகத்தில் ஸத்த்வமாயிருக்கும உபநிஷந்நாநீதி ஸம்புத்தமான த்ரிவிக்ரமனுடைய பாதபாதாஸத்தைக் கண்டு ப்ரஹ்மாதிப்ரமுகான அநந்தனாலே அநந்தநாராயணபாரமாக பரிகணிக்கப்படாநிற்கும்படி த்ருவாதிகளான வரிஷ்டர்களாலே ப்ரஸ்துதமாய (அதாவது) (ஶ்ருதி) விஷ்ணோ: பதமே பரமே மத்வ உத்ஸ: என்கிறபடியே அநந்தபந்தமான பரம ஶ்ரேஷ்டமானதாகிற ஸகலலோகத்தோடே கூடியதாய் த்ரிவிக்ரமாவதாரத்திலுள்ள ப்ராணிகளை தன்னுடைய ஸம்பந்தத்தாலும பின்னுள்ளாரை தன்னுடைய வரிஷ்டர்களின் ஸ்தாநபாதாதிகளாலும ப்ராப்தமாகக்கூசையாலே அக்காலத்திலுளரோடு காலாந்தரவர்த்திகளோடு வாசியற ஸர்வப்ராணிகளு டையவும் பாபங்களை யேதேனுமொருவழியாலே தீர்க்க க்கடவதாய் ப்ரதிபாதப்ரதிபாதகமான ஸம்பந்தத்தாலே தன் னையெக்காலத்திலுமாஸ்ரயித்திருக்கும நான்கு வேதங்களாலே ப ரிக்ஷமுள்ளதாய் (அதாவது)* வேதவேதாந்தஸ்வவேத்ய: என்கிறபடியே அநந்தவேதப்ரதிபாத்யமாயி ருக்கும் ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமித்வமான உத்கர்ஷவிஶேஷமாகிற ஸ்வபரிக்ஷமுடையதாயிருக்கும் த்ரிவிக்ரமனுன ஶ்ரீபாதனு னுடைய திருவடித்தாமரையாலே யதாஸம்பவம்ஜங்கமமாயும் ஸ்தா வரமாயுமிராநின்றிருக்கும் மூன்று லோகத்திலுள்ள ஸர்வஸத்த் ஜாதத்தையும் ஓரொன்றும நழுவாதபடியும் உத்க்ருஷ்டவஸ்துவில் குறைவ ஹீநவஸ்துவில்குறைவில்லாமையென்கிற தாரதம்ய ஶக்தியில்லாதபடியும ஸாதரமாகப்பண்ணிவித்தாய் (அதாவது) ஸர்வஜ்ஞனை ஶ்ரீபாதனை காரணமாகக்கொண்டு வேதவேதாந்த நிர்வசநமும் த்ரிவிக்ரமனுக்கே நிரவதிகஶேஷமென் கிற ஸகலஶப்திகமாம்படி அஶேஷஜகத்துக்கடையாளமாக அவ்வசநத்தையடங்க ஸமஸ்தவமாயும் உபயவமாயுமிருந் துள்ளவனுடைய திருவடிகளிரண்டாலும் ஸ்பர்ஶமாம்படி ப ண்ணிவித்தாயென்றபடி.

கா—ணை—உளது—யோகம் ஸயோயோகம் ஶயுக்தயோகம் என்கிற மூன்றுயோகங்கள் ஸ்ரீஜனத்துத்தில் விவக்ஷிதங்கள். ஸமே ஷபதத்தை ஸ்ரீஜனத்தி ஶேஷணமாகவும கொள்ளலாம. ஜநக என்றிவ்வளவு சொன்னால் உளதுயோகயுக்தரூபமான யோகத்ரயத்தில் ஸகஶேஷம் பரிசுத்தமாகலாமென்றும் ஸ்ரீஜநக என்றால் மூன்றுயோகத்திலடங்கிய ஏதேனுமொரு வஸ்துவுக்கு பரிதீர்த்தம் விவக்ஷாவஶத்தாலே ஸம்பூர்ணமாகலாமென்றும் ஸஶேஷம் ஸ்ரீஜநக என்றால ஆநாதமொஹயாத்கவத்வங்தில் ஆநாமஸாக்தத்திலாவது ஸஆநாமஸாக்த த்திலாவது ஸகிதமாய்க்கொண்டு ஸஶேஷமும் ஸங்காவிதமாகலாமென்றும ஆநாஆம ஸ்ரீஜநக என்றாலும் ப்ரயோஜநவிஶேஷவிவக்ஷாவஶத்தாலே ஸம்சோதம் ஸம்பாவிதமாகலாமென்றும் நினைத்து உளதுயோகயுக்தயோகங்கள் மூன்றிலுள்ள ஆநாஆமஸயாத்கவத்வங்களிலொன்றும நழுவாதபடி ஸ்ரீவிக்ரஹஆரணவம்கஜாம்கிதமானபடியை ஸர்வஷமாக தெளிவிக்கைக்காக ஆநாஆநஶேஷம் ஸ்ரீஜனத்துநவம்கஜோநாம்கித ஶஷீகர: என்றருளிச்செய்தார். ஶஷீகர: என்கிற க்ரியாபதத்தை ராஜராஜ்யகாரய: என்கிறவிடத்திலபோலே ஸ்வார்தணிஜந்தமாகவும விவக்ஷிக்கலாம். அப்போது ஸம்கநத்தில் ப்ரயாநகர்த்தா ஸாதுவான நீயே ஸ்ரீநிவாஸனை ப்ரயோஜ்யகர்த்தாவாகவும் கொள்ளாமல் வீஜாவஹமபோலே ஸகர்த்ருஸ்வாதந்த்ரனான ஸ்ரீநிவாஸனுடைய ஆரணவம்கஜத்தாலே ஸ்ரீஜனத்தையும ஸம்கிதமாம்படி பண்ணியருளினையென்று ஸாவமாகும. ஆரணத்தை வம்கஜமாக ரூபிக்கையாலே வம்கஜத்துக்குப்போலே ஆரணத்துக்குள்ள ஶோணவர்ணஸுபரிதஸௌகுமார்யநீயஸாதிகள் ஸவிவக்ஷிதங்களாகின்றன. ப்ரஸக்தயோதா ஸிமதமயிதா என்கிற பதங்களாலே தகாரதவத்வஸம்யவத்வரூபங்களான வம்கஜமாணங்கள் ஸமார்த்தங்கள். இங்கு பஷியாலே கொடுக்கப்பட்ட பதத்ரயபரிசிதமான ஸாஹாமத்தையளக்கத் தொடங்குவானபோலே பதவிந்யாஸம் பண்ணுகையாலே ஸ்ரீவிக்ரமனென்று போ பெற்றானாயினும மூன்றுவது பதவிந்யாஸத்தாலே அளக்கத்தகுந்த ஸாமவிஶேஷத்தைக கொடாமையாலே அந்த பஷியைக் குறறவாளனுக்கிற ஷிக்ஷைக்காக வஸ்துஸுத்ரியில் ராதிகளாலே கீழுமேலுள்ள

ஸ்ருஷ்ட்யூர்த்வதத்வலோகங்களையே அளந்தாளுகையாலே இப்படி உப
யாவயோதர்வங்களான பாதவிந்யாஸங்களிரண்டினுடையவும் ஸ
ர்வவ்யாப்தியில்லாதபடி ஸ்ருஷ்டிக்குக் கீழுள்ள லோகங்களையும
கூட்டி ஸலோகம் த்ரிஜகத்ஸ்தாவரஜங்கமம் என்றருளிச்
செய்ததற்கு நிதாநமெனனென்னில் ஸ்ருஷ்டிக்குக் கீழுள்ள லோக
ங்களையடங்க ஸ்ருஷ்டியில் அந்தர்பூதங்களாக சில ஶாஸ்த்ரங்கள்
சொல்லுகையாலே இப்படி கீழுள்ள அண்டஸித்தியளவாக வ்யாபித்
திருக்கும ஸர்வஸ்ருஷ்டித்தில ஸப்தவரணஸ்தாநீயங்களாய்க்கொண்
டு அந்தர்பூதங்களாகாநிற்கும் ஸர்வலோகாதிஸ்வலோகங்களுக்
கும் பொதுவான மேல்த்தட்டாகிய ஸ்ருஷ்டியும் பாதாக்ராந்தமா
கவே அதற்குக் கீழுள்ள லோகங்களும் தனனடையே பாதாக்ரா
ந்தங்களாகின்றனவென்று திருவுள்ளங்கொண்டு அவைகளையுங்கூட்
டி த்ரிஜகத்ஸ்தாவரஜங்கமம் என்றருளிச்செய்தாரென்று
கண்டுகொள்வது இப்படி ஸ்ருஷ்டிக்குக்கீழுள்ள லோகங்களைக்கூட்டி உப
யாவயோர்த்வலோகாதிபங்களான மூன்று பதங்களும்க்ராந்த
ங்களாயிருக்கமூன்றுவது பதத்தைகொடாமையடியாக பலியை
குற்றவாளனுக்குகை ஸம்பதமாம்படி யெங்கனேயென்னில் கீழ்ச்
சொல்லியபடி ஸ்ருஷ்டியில்அந்தர்பூதங்களாயிருக்கையடியாக கீழு
ள்ளலோகங்கள்தன்னடையேபாதாக்ராந்தங்களானாலும்இப்படிவ்ய
வஸ்தபாதவிந்யாஸத்தாலேக்ராந்தங்களானலோகங்களில்க்காட்டில்
வேறுபட்டதாய் த்ருதீயபாதவிந்யாஸத்தாலே க்ரமணீயமான ப
தவிஶேஷத்தைக்கொடாமையடியாக பலியை குற்றவாளனுக்கக்
கொறையில்லை. ஆனாலும் தக்ஷிணபாதம் ஸ்ருஷ்டியெங்கும் வ்யாபி
த்து ப்ரதிஷ்டிதமாமபடி விந்யஸ்தமானாற்போலே வாமபாதமான
து ஊர்த்வமாக நீட்டப்பட்டதாய்க்கொண்டு ஊர்த்வலோகத்
தில்விந்யாஸத்துக்குயோக்யமல்லாததாயிருக்க ஊர்த்வலோகத்தை
ஸ்ருஷ்டிலோகத்தைப் போலே பாதாக்ராந்தமாகச் சொல்லும்படி
யெங்கனே யென்னில் ஊர்த்வமாயாவது அயோர்த்வமாயா
வது இருந்துள்ள ஏதேனுமொரு பதத்துக்குள்ளடங்கிய பொ
ருளுக்கு பாதாக்ராந்தத்தையில் விரோதமில்லாமையாலும் அயோ
ர்த்வமாமபடி ப்ரதிஷ்டிதமான பாதத்தாலேயே க்ரமிக்கவேண்டு

மென்று காட்டுவதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும் ஸூர்யலோகத்தைப்போலவே ஊர்த்வலோகத்தை பாதாலமாகச் சொல்ல விரோதமில்லை. ஆனாலும் அதிதீர்க்கமஹத்தரமாக வர்த்திக்கிறகும் த்ரிவிக்ரமன் திருமேனியாலும் அதற்கநுகுணமாக வளராநிற்குமவன் திருவடிகளாலும்* அண்டாண்டாந்தரலோகவிஸ்தாரஸ்ஸுவிஷ்டி என்கிற கணக்கிலே ஊர்த்வாதோலோகங்களடங்க வ்யாப்தங்களாய் இப்படி யதாஸம்பவமவன் திருமேனியுடையவும் திருவடிகளுடையவும் ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டியாலே ஸ்வவகாசங்களான அந்தந்த லோகங்களிலுள்ள ப்ராணிகளுக்குக் குடியிருக்குமிடம் நேரிடுமபடி யெங்ஙனே யென்னில் ஊர்த்வலோகமாயிருக்கும் தக்ஷிணபாதஸம்யுக்தப்ரதேசத்தினுடைய ஸமீபப்ரதேசத்தில ஸ்வாதீநதிகளுடைய பாதபத்மத்தின் ஸமீபப்ரதேசத்தில் ஸ்வாஸ்ரயமாக ஸஞ்சரிக்கும் விலீநகாதிகளைப்போலே ஸூர்யலோகத்திலுள்ளவர்களும் ஸாக்ஷாத்ஸம்ஸ்பர்ஸமாக உத்தரோத்தரம் ப்ரகாசமாக (அதாவது) பருமன் கொறைவாக வளராநிற்கும் பாதபத்மத்தின ஊர்த்வஜாநுஜங்கைகளுடைய நான்கு திக்கிலுள்ள ப்ரதேசங்களில் யதாஸம்பவம் ஊர்த்வலோகத்திலுள்ளவர்களும் வஸித்தாரகளென்று கொள்ள்வேண்டுகையாலே அவர்களுடைய குடியிருப்புக்கு விரோதமில்லை. இப்படியாகில் யஜ்ஞவாடத்திலுள்ள ஸமிதப்ரஜாதிகளும் மற்றுள்ளாரைப்போலவே த்ரிவிக்ரமதக்ஷிணபாதாதஃப்ரவிஷ்டராய அத்தாலே ஸத்யாந்த்ரப்ரதேசவர்த்தியாயும் தங்களையுள்க் கொண்டிருக்கும் த்ரிவிக்ரமதக்ஷிணபாதத்தாலே மறைக்கப்பட்டிருக்கும் த்ரிவிக்ரமஸர்வஸ்வரூபத்தைக் காணவும் அவனை ஸம்போதித்துப் பேசவும் யோக்யதையற்றவராயிருக்க அவர்களுக்கு த்ரிவிக்ரமனோடு ஸம்வாதாதிகள் நடந்ததாகச் சொல்லும் புராணவாக்யங்களுக்கு ப்ராமாண்யம் ஸித்திக்கும்படி யெங்ஙனே யென்னில் யஜ்ஞவாடத்திலுள்ள ஸமிதப்ரஜாதிகள் மற்றுள்ளாரைப்போலவே த்ரிவிக்ரமதக்ஷிணபாதாதஃப்ரவிஷ்டராயிருக்கையடியாக த்ரிவிக்ரமனை ஸம்போதீகரித்து ஸம்வாதாதிகளைப் பண்ண யோக்யதையற்றவராயிருந்தும் புத்தியாலே ஸங்கல்பிக்கப்பட்டிருக்கும் ஸர்வஸம்வித்ஸமயான ஸ்வரூப்ரஜ்ஞானுடைய ஸ்வலோகப்ராப்த்யாதிஸம்ஸித்தியைமூன்றாவது பதத்தை

க்கொடாமையடியாக ஸமியின் பக்கல் ஸாதாரணவிதமாயிருக்கும் ஸத்வாதிகாரஞ்ஞபான தோஷவிசேஷத்தை வ்யாஜமாகக்கொண்டு ஸமித்ருஹவஞ்சகமாகயமாவஞ்ஸ்ரஞ்தெவஜ்ரனிடத்தில் ப்ரதிஷ்டைதையாம்படிபண்ணத்திருவுள்ளமுடையனை ஸத்வஸம்கூனாலே ஸமியினுடைய ஸஞ்சாரோத்தரக்ஷணத்திலே விசிஷ்டதகாயத்ரஹணாய மாகத் தன பக்கல் ஸதாஹதமான கோவவிசேஷத்தினுடைய கரணஹாவஞ்ஞமாய் தேவராசம்போலே மஹீதயமாய்க்கொண்டு அதஷமஹவதவதிவிஜதாதகணராதயாராயதாணமாயிருக்கும் வாஸுதேவ்யதிதரோஹமான த்ரிவிக்ரமனுடைய ஆக்ஷவாக்யத்தைக் கேட்டுத தானிருந்தவிடத்தே அவ்வாக்ஷவத்துக்கதமாணமான உத்தரத்தைத ஸமி விண்ணபபஞசெயதானென்று ஸாதாரம் சொல்லலாம். அன்றிககே கவடிதயடதாமத்தனை ஸகலதத்வனுடைய வசாஹவிசேஷத்தாலே ஸர்வலோகத்தையும் சூழ்ந்துகொள்ளாநிற்குமவன் திருவடியின் ஸ்பர்சஸாமத்தில் குடியிருப்புள்ளவராய உளயலோகத்திலுள்ள அவன் திருவடிக்குத தங்களுடைய தவங்கள் ஸந்நிதங்களாம்படி யோமஸஙிவசத்தாலே வளர்ந்த சரீரங்களையுடையருமாய்க் கொண்டு ஸமி ப்ரஹ்லாதாதிகள் அவன் திருமுகத்தருகே பேசினர்களென்றும் சொல்லவடுக்கும். அன்றிக்கே த்ரிவிக்ரமாவதாரதசையிலே ஜாம்பவான் தொடக்கமானவர்கள் ப்ரதக்ஷிணாதிகளைப் பண்ணினர்களென்று சொலலும் ஸ்ரமாணிகவாக்யபலத்தாலே அண்டகடாஹதயஸாமமான ஸஞ்லோகத்தில் த்ரிவிக்ரமனுடைய திருமேனிக்குப் புறம்பாகவும் சிலவிடமுண்டென்று ஸங்கைக்கையாலே யஜ்ஞவாடத்திலுள்ளோரனைவரும ப்ரதக்ஷிணம் வளராநிற்குமவன் திருமேனியின் வேகத்தாலே மஞதநதீப்ரவாஹவேகத்தாலே ப்ரவாஹதாமஹஸஞதிமதங்களான ஜலஜாதங்கள் போலே ஹாகாரத்தாலே தள்ளுண்டு அத்திருமேனிக்குப் புறமபான ஸந்நிதபதேசவிசேஷத்தில நிலைபெற்று கதஹஸதஷிவ்ருஹதசதாநதவரீவாஹஸஞவங்களான ஸாரவவிசேஷங்களைப் பண்ணினர்களென்றும் நிவஹிக்கலாம். இப்படியாலும் உளயலாயொதவங்களான வாதக்ஷிணவாதங்களிரண்டாலும் மூன்

று ஶரீரங்களையுமாக்ரமித்ததற்காரணமாக அணுஸ்வரூபம் என்கிறவிடத்திலுள்ள ஸ்ருதியைச்சொல்லுவதை ஜாத்யைக்யமாகக்கொள்ளவேண்டுகையாலும் ஸூக்ஷ்மத்வஶக்தியுக்தமாய்க்கொண்டு ஸர்வ ஶரீரங்களையும் வியாபிக்கும் ஜ்ஞானம் குணமாகும் வியாப்தி ... ஸ்வ ஸ்வரூபமான வ்யாபகவிஶேஷம் ... மாகையாலும் இப்படி ... ஜாத்யைக்ய ஸ்வீகாரமான ஸ்ருதியாலும் ... ஸ்வரூபத்தோடு ஸம்பந்தமான விரோதமான வ்யாபாரவிஶேஷத்தைக்காட்டும் ... ஶரீரங்களையும் ... மாம்படியென் கவேயென்னில் ... மாய்க்கொண்டு ... ம்போலே ... மாயிருக்கையடியாக ... வனுடைய ஸாக்ஷாத் ... க்கு ... மாயிருக்கும் ஸ்வரூபம் போலன்றிக்கே ஸூக்ஷ்மத்வஶக்தி ... மாயக்கொண்டு ... மாயிருக்கும் ஜ்ஞானத்துக்கு அப்படிப்பட்ட ஸாமர்த்யமில்லாமையடியாக ... வனுடைய ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்தத்தையில்லாவிடினும் ... மான ... த்தில் ... ணத்தின்படியே ... தையில் ஸ்வரூபத்தில்காட்டில் ஓர்வாசியற்றதாயும் ... த்தில் ... த்தில்காட்டில் ஜ்ஞானத்துக்கு உத்கர்ஷமுண்டென்கிற ... த்தாலே ஸ்வரூபத்தில்காட்டில் மேன்மையுடையது மாயிருக்கும் ஜ்ஞானத்துக்கு இப்படிப்பட்ட ... விஶேஷமடியாக ஸ்வரூபஸம்பந்தமான ஸம்பந்தம் ... மென்றுகொள்ள விரோதமில்லாமையாலும் (அதாவது) ஸம்ஸாரத்திலே ... மான ... த்தாலே ... ஸம்பந்தம்பண்ணும கணக்கிலே முதலிலே ஸ்வரூபத்தில் ... மான ... த்தினுடைய ... விஶேஷத்தாலே அந்த ஸ்வரூபத்துக்கு நேராகஸ்வீகாரத்திலுள்ள தேஶமெங்கும் சூழ்ந்து வளராநிற்கும் ஜ்ஞானத்தினுடைய ஸம்பந்தம் ... மென்று அங்கீகரிக்க பாதகமில்லாமையாலும் இப்படி ஸ்வரூபஸம்பந்தம் ... மாயிருக்கையடியாக ஸ்வரூப ... மான ஜ்ஞா

ணவாதத்துக்கு வாதவாதத்துக்குப்போலவே விப்ரதிபத்தி
ஸம்பவியாமையாலே: ப்ரஸ்துதயோஜநமும் ஸம்பாவிதமென்றுகொண்டு
ஸ்ரீஜயந்தீஸ்தோத்ர விவக்ஷிதங்களான அரணபஞ்சகங்களிரண்
டுக்கும் பொதுவான வாக்யார்த்தத்தையே ப்ரஸ்துதயோஜநா என்கிற
பதத்தாலே காட்டியருளினாரென்று கொள்ளவேண்டுகையாலே
ஸாமாந்யஸ்வரமாய்க்கொண்டு அரணதயா ஸ்ரீப்ரபந்நாயகமான அ
ரணபஞ்சகபதத்தோடு கீழ்ச்சொல்லியபடி அரணதயா ஸாமாந்யாரணா
காரபோதகமான ப்ரஸ்துதயோஜநபதத்துக்குள்ள ஸாமாநாதிகர
ண்யம் விருத்தமன்று. இப்படி அரணபஞ்சகங்களிரண்டிலும்
ப்ரஸ்துதயோஜநாத்வயம் விவக்ஷிதமென்றுகொளளில் நஹிவாசோதநீ
ப்ரகாஎன்கிறந்யாயத்தாலேப்ரஸ்துதயோஜநத்வயம்அரணபஞ்சகத்வயம்
என்றருளிச் செயயவேண்டியிருக்க அதைத்தவிர்ந்து ஸாமாந்ய
விவக்ஷாப்ரயாஸத்தாலே வரும ப்ரயோஜநமேதென்னில்
ஸகிவ்யூஹஸ்தோத்ரமாக வளராநிற்கும்ஸ்ரீவிக்ரஹத்தோடும் ஸ
ஜ்ஜீவப்ரதிதமானஹாதகஸ்தவத்தோடும்மற்றுமுள்ளஸர்வாவதா
ரஸ்தவங்களோடும் வாசியறஸர்வஸ்தவங்களிலும்ரக்ஷகத்வஸ்வ
ப்ருத்துணமுபஸ்ருஷ்டியரூபமாகிய ஸாமாந்யகாரணதாரதம்யஸம்ஸ்ருதிகளும் ரூப
ஸாரூப்யகாரிகளாலே திருவடியிணைக்குண்டான ஸாதாரண்ய
த்தை க்காட்டுகைக்காக அவைகளுடைய ஸாமாந்யத்தை முன்
னிட்டு ஸகலஸ்தவஸங்க்ரஹம் பணணியருளினாரென்று
கொள்ளவேணும. இப்படியாகில் மும்மணிக்கோவை ப்ரபந்த
த்தில் ஆரணங்கட்டவென்கிற பாட்டில் நாரணனரிப்படிக்கு
மிக்கன்றெடுத்தபாதங்கழுவமெய்ப்படிக்கமானது பொனவெற்பு
என்றருளிச்செய்தது விரோதியாதோ. அப்பாட்டில ஸர்வத்வ
த்தை அதர்விதஸாமாந்யஸ்வாதந்த்ரியாஸ்ரயமாகக்
ன்படிக்கமாக வருளிசசெய்கையாலே ஸஹிஷ்ணுத்வமடங்க மற
ரேரிடத்தில் ஓர ஸித்தியும சிதறுதபடி ஸர்வாத்மஸ்வயிலடங்
கினதாகவிசிக்கையால் இபபடி ஸர்வாத்மாஸ்ரயதயாமா
னவஹிஷ்ணுத்வத்துக்கு ஸ்வகுணப்ரவிஷ்டமான ஸ்ரீவிக்ரஹ
ஸ்திணவாதததினுடைய ஸம்பூர்ணடாமபடி பெங்கனேயெனா
னில் திருமஞ்சனம முடிநதபின்பு ஸர்வஸ்வாமியாக வாரா
நின்றார் ஸஜ்ஜநங்களுடைய ப்ராக்ஷணவாநங்களுக்கு உபாத்

மாமபடி திருமஞ்சனதீர்த்தத்தின் வைலக்ஷண்யத்தை ஒப்படிக்கத்தி லேநினைக்கும் கணக்கிலே ஸ்வதஃ பாவநத்வாதிரூபமான ஸ ர்வலோகஶரண்யன் திருவடியைத் தான் குடியிருக்குமிடத்தில்ஶ க்திவிஶேஷத்தாலே காண்கையடியாக ஶ்ரீநிவாஸனு டைய அங்கீகாரத்தாலே நிர்மலமாக ஸேவிக்கப்பட்டு அததா லே அபிஷேகார்ஹமாயிருக்கும் பாதபாத்துக்கு நேராக தக்ஷி ணபாதாக்ரமான ஸம்ஶ்லேஷத்தில் ஶ்ரீபாதரேகைகளோடும் அங்குஷ்டா தியங்களோடும் பவித்ரதாதிகளோடும் வாசியற எங்கும் பரவி ஸஞ்சாரமாக வ்யாப்தியாநிற்கும் அதஶ்சாமலகாக்ர ஶ்ரீஅபிஷேகதீர்த்தத்தினுடைய ஓரமசவிஶேஷம் காரணதாஸா விஜயங்களுடைய ஸாதாரணரூப்யவிஜயவிஶேஷஸித்த்யர்த்தமாக ஶேஷவில் தங்கினபடியை நாரணனுரிப்படிக்கித்ரூபியான வா க்யம் காட்டுகையாலே திருமஞ்சனஸமயத்தில் ஸம்யக்தமாக ஸி த்தியாநிற்கும் அபிஷேகதீர்த்தத்தினுடைய ஸர்வத்ரமஹிமாவ்யாப்தியிலு ம் அதடியாக ஸம்பூர்ணமாயிருக்கும் தக்ஷிணபாதத்துக்குள்ள வஸிஷ்டதீர்த்தஸம்பந்தத்திலும் அதடியாக வ்யாப்தமாகாநிற்கும் தக்ஷிணபாதத்தினுடைய ப்ரஸக்தஸ்பர்ஶாகாரத்திலும் விரோதமி ல்லை. அன்றிக்கே ஸர்வலோகமளவாகவுள்ளபதினொன்றுலோகங்க ளும் ஶுத்தங்களாம்படி அத்யந்தமாய்க்கொண்டு ஓர் வித்ரவி ஶேஷம் போலே ஸர்வலோகைகாத்மாஸ்ரயமாயிருக்கும் பா தபாதந்தன்னாலேயே தக்ஷிணபாதத்தினுடைய ஸஞ்சாரவை லக்ஷண்யம் அனுஸந்தித்து அதனாலே அந்யர்க்கு அஸாதாரணமும் ஸ்வீக்ருதஸம்ப்ரதாயமாம்படி ஶுத்தமானபடியை நினைத்து அதஶ்சாமலாலே ஸாக்ஷாத் அபிஷேகார்ஹமாயிருக்கையடியாக அ ந்த பாதபாதந்தனக்கே அஸாதாரணமாயிருக்கும் ஶுத்திவிஶே ஷத்தை விஶ்வரூபிதிரேகஸ்வபாவ்யோகைஃ ப்ரஸக்தஸ்பர்ஶா என்கிற வாக்யத்தாலே காட்டியருளினாரென்றும் நிர்வஹிக்கலாம். இப்பக்ஷத்தில் அவதாரணமுக்தமென்கிறவிடத்திலுள்ள ஏககல்பத்வம் ஶ்லோகத்தின்மேலேயாகவேகொள்ளவேணும். ஆராஸரம் அவ ஸ்யஞ்ச அர்ஜ்ஜந்தஃ ஸமீகரஃ என்கையாலே தனக்கு ஶேஷபூதங்க ளான ஸோமஸோமகாரணஸோமஸ்தாநாதிகளை ப்ரக்ஷாலிதாதிகளா

லே ஸமுஜ்ஜ்வலித்து அழகுபார்க்கும் ராஜமஹிஷியைப்போலே தன
க்கு நிரவதிகஶேஷமாய்க்கொண்டு ப்ரியதமமாயிருக்கும் அ
ரவிந்தஸௌந்தர்யத்தைத்தன்வக்ஷஸ்ஸினுடைய திருவடித்தாமரையா
லே ஸமுஜ்ஜ்வலித்து அழகுபாரா நிற்கிறு என்று தோற்றுகிறது. இப்படி
ஆர்த்தரக்ஷணே ஜநநீ ஜநரக்ஷணத்தையே அவதாரத்தினுடைய ப்ர
யோஜநமாகவருளிச்செய்கையாலே பாஷ்யகாராதிகள் அவதாரப்ர
வ்ருத்திக்கு ப்ராதாந்யமாய்க்கொண்டு அவாந்தரப்ரயோஜநங்களாகா
நிற்கின்றனவென்று ஸூசிதம். இப்படியே ந்ருஸிம்ஹாத்யவதார
ங்களிலும ப்ரஹ்லாதப்ராணஸம்ரக்ஷணமே ப்ரதாந
ப்ரயோஜநம், ஹிரண்யவதாதிகள் ஆநுஷங்கிகப்ரயோ
ஜநங்களென்று கண்டுகொள்வது ஆகையாலிறே * பரித்ராணா
ய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச துஷ்க்ருதாம் என்கிறவிடத்தில் அவதார
த்தின் ப்ரதாநப்ரயோஜநமான ஸாதுபரித்ராணத்தை மு
தலிலே உபந்யஸித்து தத்ஆநுஷங்கிகப்ரயோஜநமா
ன துஷ்க்ருத்விநாஶநத்தை சகாரஶிரஸ்கதயா த்ருதீயபாதத்தாலே பி
ன்பு காட்டினது. ॥ ௫ ॥

௬ ॥ இப்படி அநுகூலப்ரதிகூலவிபாகமற ஸர்வசேதநர்க
ளையும் அவர்களுடைய ப்ரார்த்தநாபேக்ஷையின்றிக்கே ஸர்வ
ஸாதாரணார்த்தஸாதநமான ஸர்வஶரண்யனுடைய திருவடித்தாம
ரையாலே ஸமஸ்தஶிரஸ்ஸாரம்படி பண்ணுகையாகிற த்ரிவிக்ரமா
வதாரத்திலுள்ள ஔதார்யவிஶேஷத்தை வெளியிட்டருளினார்
கீழ். இனி இப்படி அவதாராந்தரங்கள் ஔதார்யங்களானாலும்
மூவேழுகுலம் நஷ்டமாம்படி ஸமுத்ரணத்திலுள்ள நிகிலக்ஷத்ரிய
வர்க்கஸம்ஹாரத்தையே கார்யப்ரயோஜநமாகவுடைய பரஶுராமாவதா
ரத்தை ஔதார்யமென்று சொல்லக்கூடுமோ? இபபடி ஸம்
லோகபீஷ்மமான இவ்வவதாரத்தை ஔதார்யமாகக்கொள்ளில
பரஹிதக்ஷத்ரம் வேஷாவயந்த்ரம் பஹவத்ரம் அவிகல்ப்ய ப்ராஹ்மணாந்
ஹாநம் ஜகத்ராதிகளாலே ஔதார்யத்தினுடைய அநாத்யஹேதுபீம
லக்ஷணம் இவர் ஸ்வீகரித்தது விரோதியாதோ என்கிற ஶ
ங்கையை ஶாந்தோதாசகத்துக்கடியாக க்ஷத்ரியஸம்ஹாரத்துக்கு
ள்ள ஶரணாகதவத்ஸலதையை வெளியிடுகிற பாவத்தாலே பரிஹரியாநி

ன்றுகொண்டு அவதாரானுகுணமாயிருக்கும் வாஸுதேவாவதாரத்தினுடைய தயாகார்யத்தை ஸ்வீகரிக்கிறார். வாஸுதேவேதி—

௯௰ ॥ வாஸுதேவ இதி ஸ்திமிதசிந்த்ய ஸக்தேஸ்
த்வத்ப்ரஸாதஜகதோதஸுதாஸதோஷே: ।
வ்ருஷாத்ரிதயவாந் பரஞ்ஜிதவிதாவ்ய
ஸ்தாயி ஹ்ருதயே தயே நிஹிதவரஸக்தோபஹிதம் ॥ ௯௰ ॥

அந்வய:— தயே- வ்ருஷாத்ரிதயாவாந்- நிஹிதவரஸக்தோபஹிதம்- ஹ்ருதயே - ஸ்தாயி- விஹிதம் - வாஸுதேவ இதி ஸ்திமிதஸக்தேஸ் த்வத்ப்ரஸாதஜகதோதஸுதாஸதோஷே:- க்ருஷ்ணயா நந்த ॥

அர்த்த:— தயையே திருமலையிலுள்ள காருணிகனாலே ஸ்தாபனம் பண்ணப்பட்டவராய்க்கொண்டு ரக்ஷிக்கப்படுமவருடைய ஹிதத்தை ஹ்ருதயத்தில் வைத்து(அதாவது)ஸ்வப்ராகளதிறத்தில்த் தான்பண்ணுமவயமோதசத்தாலே ரக்ஷணாநுகூலமாகவமிக்கும் ப்ரகாரத்தைத் தன் திருவுள்ளத்தில் ஸங்கல்பித்து விளையாடுகைக்காக வாஸுதேவனென்று பேருடைய கோடாவியாயத்துடன்கூடிய ஜகதியினுடைய (அதாகிறது) வஸுதேவனுடைய யாகமாகிற ப்ரஷ்யஜத்தில் ஸ்தாபனம் பண்ணப்பட்ட ராஜாக்களாகிற வஸுக்களுடைய பெருகாநின்றிருக்கும் ரக்தமாகிற கதோதவஸத்தினுடைய (அதாவது)கதோதக்குழம்பினுடைய பூச்சுக்களாலே பூசப்பட்டாயோ.

தாத்பர்ய:— [ஶ்ரீ] அஜாயமாந: என்கிறபடியே கர்மக்ருத ஜநநரஹிதஸ்ரீநிவாஸனாயிருக்கும் வாஸுதேவனை பஹுதாவிஜாயதே என்கிறபடியேஸ்வேச்சையாஸஜாதீயவிபவநாவிஸிஷ்டனாகவவதரிப்பித்து அவன்முகமாக ஜநரக்ஷணம் பண்ண உத்யோகியாநிற்கும் நீ ஸங்கல்பத்தாலே அவனை தேவகீநந்தநாவிஸிஷ்டனாகவவதரிப்பித்தாற்போலே உத்க்ருஷ்டதவிஶேஷமுடைய ஓர் ஸங்கல்பனை யாவெஸிக்கையடியாக ஸங்கல்பாவதாரகொடியிலஹங்காரத்மாயிருக்கும் வஸுதேவாவிஸிஷ்டவேஷத்தால வதீணமுமபடி பண்ணி அவன் ஸத்தா

லே துஷ்டக்ஷத்ரியஹநநம் பண்ணுகின்றாய. இப்ப
ரு- ஜாதஹ்ருஷ்டார்த்தவணாவதீர்ணனான பரதேவதாஷ்டனை ஆதார
மாகக்கொண்டு உன்னாலே ப்ரவர்த்திதமான ஹநநவ்யாபாரத்தினு
டைய க்ரூரதாதிஶயத்தைப் பார்க்குமளவில் உன்னுடைய
காருண்யப்ரஶீதஸ்வபாவத்தோடு அத்யந்தவிரோதமாயிருக்கையா
லே இப்படிப்பட்ட விரோதம் வாராமைக்காக அந்த ஹநநவ்யா
பாரத்துக்கு ஏதேனுமோராகாரவிஶேஷமடியாக வேதாந்த
ப்ரஸித்தப்ரயோஜநம் சொல்லவேண்டிய அவஶ்யத்தையுண்டா
கையால் அவ்வாகாரமேதாயிருக்குமென்று ஶோதிக்கும்போது
*ராஜஸ்ஸ்வதர்மாஶ்ச ஸ்வாதம்பாவாத்மாநஸ்ததா:॥ விஷ்ணோ:ஸ்வரூபாய
ந்திராஸ்வாதந்த்ர்யதேவாய என்று சொல்லப்பட்ட ஸாக்ஷாத்ராஜநீதி
ப்ரகாரத்தாலும் *யஜ்ஞயாத்ராவியாப்யம்ஸம்யஸ்தபாவந: என்று
சொல்லப்பட்ட ஸம்வஸ்த்ரம்ஸம்யக்வேஷமடியாகவும் பரமவாயிக
ஸமர்த்தியான பார்த்தஸாரதி பண்ணும் ஹநநவ்யாபாரம்
ஹநநலக்ஷணமன்றியாக ஹஸ்தவ்யர்பக்கல் ஸங்கல்பாக்ஷயங்களாலே
ஸம்ஹாரிதங்களான ஸகலாபாயங்களுக்கும் ஸிலதாகமாகவத்
தாயிருக்கையாலே இப்படி ஸகலாபாயநிவ்ருத்திபூர்வகஸம்ஸா
ரிபாரதார்த்ததோஸிஸிஹேதுவுமே அவ்வாகாரவிஶேஷமென்று
கொள்ளவேண்டுகையால் இப்படிப்பட்ட வாகாரவிஶேஷமடியா
க தான் பண்ணும் ஹநநம் ரக்ஷாவிஶேஷபர்யவஸிதமாய்க்கொ
ண்டு ஸிதாரூபமாகாநிற்கும் ப்ரகாரத்தைத் தன் திருவுள்ளத்தி
லாஶோசியாநிற்கும் திருமலையிலுள்ள காருணிகோத்தமனானவன்
(அதாவது) நிரதிஶயகாருண்யாம்ஶக்ருதனாயிருக்கையடியாக கரு
ணாநிரூபணீயனாயிருக்கும் ஶ்ரீநிவாஸனானவன் பார்த்தஸதேவா
யநமென்று சொல்லப்பட்ட பரஶராதனுடைய ரூபங்கொ
ண்டு முன்பு சொல்லிய ஹஸ்தவ்யஹிதலாகாரமடியாக உனக்கஹித
தமாயிருக்கும் துஷ்டக்ஷத்ரியஹநநத்தைப் பண்ணி அந்த ஹநநத்
தாலே ப்ரஸந்நயான உன்னுடன் ஸாஹித்யகார்யவிஶேஷநிவ
ஹணத்தாலே ப்ரஸந்நயான ஹஸ்திப்புடன் ஸாவதானன் போ
லே யதாதேஶம் ஶ்ரீவாஸத்தையநுஸரிக்கைக்காக பரஶுரா
ம ரூபத்தாலவதீர்ணனான தான் செய்யும யஜ்ஞமாகிற ஸவபா
ராவதாரமாயமான யாகவிஶேஷத்தில் ஹதரான க்ஷத்ரியர்க

ளாகிற தார்மிகவர்க்களுடைய தேஹத்தினின்று பெருகாநிற்கும் ரக்தப்ரவாஹமாகிற குங்குமக்குழம்பினுடைய ஆலேபநங்களாலே (அதாவது) ஆலேபநாஹங்களான ப்ரஹாரதரக்ததாரா க்ஷதாங்கஸங்கங்களாலே தன்னுடைய ப்ரியதமையான உன்னை ஆலேபநம் பண்ணாநின்றான் (அதாவது) தார்மிகவத்ஸலஹம் போலே ஸஜ்ஜநங்களுடைய ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகஸர்வாபீஷ்டப்ராப்திஹேதுவாயிருக்கையடியாக உனக்கபிமதமாயிருக்கும் க்ஷத்ரியஹநநதசையில் ஸ்வாமியான தன்பக்கலுள்ள ஸாந்நித்யவசத்தாலே உன திருமேனியில் ஸங்க்ரமியாநிற்கும் ரக்தப்ரவாஹதாரையாகிற குங்குமக்குழம்பாலே உன்னை ஆலேபநம் பண்ணி இப்படி ரக்ததாராஸங்காங்கராகத்தையுடையாய்க்கொண்டு விசித்ரசரணஸாதனையான வுன்னுடன் நிரந்தரவிஹாரணத்தாலே நிரதிசயாநந்தயுக்தனாயிராநின்றானென்று சங்கிக்கிறேனென்றபடி.

தா—ணம்— ஆகவித்தாலே அவதாரதசையில் பண்ணும் துஷ்டஸம்ஹாரம் அவர்களுடைய பாபநிவ்ருத்திக்கு ஹேதுவாயிருக்கையடியாக ஹிதபர்யவஸாயியாய்க்கொண்டு தயாகார்யமாகாநிற்கையாலே இப்படி ஸர்வஹிதரூபமான துஷ்டக்ஷத்ரியஹநநத்தில் தோஷபோக்யவ்ருத்தமாயிருக்கும் பரபராதாவதாரத்துக்கும் அவதாரோத்தரத்வமான தயாகார்யரூபதையிலோர் ஸம்சயமில்லையென்று ஸூசித்தது. ஸர்வேஶ்வரன் அவதாரதசையில் துஷ்டஹநநம் பண்ணும்போது ஸர்வஸந்நிஹிதனாயிருக்கும் ஸ்வாமியான அவன் பக்கல் திவ்யாஸ்த்ரரூபத்திலும் திருக்கண்ணிலும் அவ்யயமான ப்ரியதமையான தயாதேவியினிடத்தில் அவன திருமேனியிலும் அவனுடைய ஸ்வரூபவிக்ரஹங்களில் நித்யஸந்நிஹிதையான பெரியபிராட்டியின் திருமேனியிலும் போலே ஸர்வேஶ்வரரான க்ஷத்ரியாதிகளுடைய தேஹத்தினின்று சிதறுநிற்கும் ரக்ததாரையினுடைய ஸம்பந்தம் ஸம்பாவிதமென்றுகொண்டு இப்படி ஸாந்நித்யவசத்தாலே ஆவஶ்யகமான ரக்ததாராஸம்பந்தத்தை க்ஷத்ரியாதிஹநநம் ஸர்வஹிதரூபபராக்ஷாவிஶேஷாத்மகமாய்க்கொண்டு தயைக்கபிமதமாயிருக்கையடியாக ஸர்வேஶ்வரனாலே ப்ரியதமையான தயாதேவியின திருமேனியி

ல் ஸ்ரீதிக்குப்போசகுவீடாக தன் தாமரைக்கையாலே பூசப்ப
டாநிற்கும் அவளுக்கபிமதமான கடாக்ஷாதிசைதந்யவிசேஷமாக
பாவித்து இப்படிப்பட்ட ஸ்வாயாஸ்த்ரகாங்கீகாரசைதநத்துக்கு
அநுரூபதேவியுடன் ஸம்பந்தவிசேஷமாக ஸங்கல்பாநுக்கஸா
திகவேண்டும ஸம்பாதவிசேஷாநுகூலவிசேஷத்தை யிங்குஸூ
சமாகவுமபேக்ஷித்தபடி, இப்படி இஸ்லோகத்தில் நியாயஸூசமெ
நமெனிஹதரக்ஷிதாநாம்ஹிதம் என்று அவதாரணசெய்யிலுள்ள
ஸமஸ்தகல்யாணகுணாகரத்திலுடைய ஸந்நிவேஷதாருபதை
யைக்காட்டுகிற முகத்தாலே அவ்வவதாரத்திலுடைய சயாகா
ரத்தையைக் காட்டியருளினார். ஸ்ரீதேவஸ்ரீகருணைஸுகாதீ எ
ன்கிற ஸ்லோகத்தில் அவதாரணசெய்யிலே ஸம்பாவிதமான ஸ்ரீ
தேவஸ்ரீகருணாநிர்க்குணத்துக்கு ஸதாநுகூலமாயிருக்கும்
சைவத்திலுடைய சயாகிங்காரத்தையை அருளிச்செ
ய்கிற சைவத்தாலே அப்படிப்பட்ட சைவத்துடன் சாக்ஷிலக்ஷ
ணம்பண்ணுகிற்கும ஸமவதவதாரத்திலுடைய சயாகாரத்தையை
க்காட்டியருளினார். ஆகவிப்படியால் ஸ்ரீதேவதாதிஸ்லோகத்தி
ல் ஸமவதவதாரத்திலுடைய ஸூர்யதோதாரசயாகாரங்களும் ஸ
ர்வதேவதாதியான ஸ்லோகத்திலஸமஸ்தஸ்ரீதோதாரசயாகாரங்களும்
காட்டப்பட்டதென்று ஸூசித்தது. யாதிகரான ஸ்ரீகிருஷ்ணாஸ
க்களும் சாக்ஷிஜநவீப்யாதரரான ஸ்ரீயாஜநங்கள்திறத்திலுள்ள
க்ருபையாலும் ராஜஸிக்ஷந்ஞாநாஸிதாதிஸாமர்த்யஸாதமாயிருக்கும்
ஸகதாகதாக்ஷஸமநத்திலுடைய ஸந்தவ்ஜநாநாகதையைக்
காண்கையடியாக ஸ்வஸந்தவ்ஜநத்திலுடைய பாவநிவ்ருத்தியிலுண்
டாயிருக்குமிச்சையாலுமிறே பயபயத்தமாக சாக்ஷிலக்ஷணம்ப
ண்ணுகிற்கிறார்கள். பாஸ்வயஸ்வத்தாலே ஸ்ரீயநா
ஸத்துக்கும தவோயநஸ்வத்தாலே க்ருபநாலோகாநாஸத்துக்கும்ஸூ
சிதம். * உபாக்ருதஃ பராவரஸர்வயோஸ்ஹிதத்வக்ருதஸுதஃ என்று
ஸ்ருதிபாதிதமான உபாக்ருதஸ்வத்தை இங்கு ஸ்ரீயோகிக்கை
யாலே சஹிதருணாபுதவகாமஹ விஷயீஸுதமான யாதீயபராவு
க்கு நேரிடும் பாராவஷாயஸாஸத்தில் க்காட்டில் யாஸயாமத்தி
ல் சஹிதகூஸதரான க்ஷத்ரியபரா களுக்குண்டாம் பாராவஷாயஸா
ஸத்துக்குவருவதொரு விசேஷமில்லையென்றுவ்யஞ்ஜிதம. ஸமஸ்த

[illegible]ன்றுனிறே [illegible]
வான [illegible]விலும் [illegible]
[illegible]விலும் காட்டில் [illegible]
[illegible]வாயிருக்கும் [illegible]வுக்குள்ள [illegible]
த்தை நினைத்து அதை [illegible]தாலே தவிசேஷிப்பித்தார். [illegible]
[illegible]ர்களை [illegible]க்களாக நிதேசிக்கையாலே [illegible]
[illegible]
[illegible] என் கி ற ப டி யே [illegible]
ஜாதத்தையும் [illegible]க்களைப்போலே [illegible]
[illegible]மாம்படி தனக்கு [illegible]மாகவுடைய [illegible]னில்கா
ட்டில் [illegible]ராய்க்கொண்டு [illegible]
[illegible]
[illegible]ரடைய [illegible]ர்களுக்குள்ள [illegible]ம். [illegible]
[illegible]யுண்டாமளவும் [illegible]மாக [illegible]யும் திருமேனியில்
[illegible]ம் பண்ண [illegible]ம்படி [illegible]க்குள்ள [illegible]
[illegible]த்தைக் காட்டுகைக்காக [illegible]த்தாலே விசே
ஷிதமாய்த்து. [illegible] என்கிறவிடத்திலுள்ள [illegible]
த்தாலே [illegible]த்தினுடைய [illegible]
ம் (அதாவது) [illegible]ம் [illegible]மாய் அத்தாலே
[illegible]யிலுள்ள [illegible]ப்பூண்டெல்லாம் [illegible]மாம்படி இ
ருபத்தோர்காலவர்களை வயித்தபடி காட்டப்படும். இப்படி [illegible]
[illegible]ம் பண்ணுகிற்கும் [illegible]
[illegible]த்தாலே நிதேசிக்கையால் அவன்ப
ணணும் [illegible]த்தினுடைய [illegible]ம்.
[illegible]த்தை [illegible]ரக்ஷிக்கையாலும் [illegible]த்தை
[illegible]மாக [illegible]விக்கையாலும் [illegible]
[illegible]த்துக்குள்ள [illegible]
[illegible]த்தாலே அவ்வவிதிக்கு [illegible]மாயிருக்கும் [illegible]
[illegible]ம் [illegible]ம்

[illegible] இப்படி [illegible]த்திலுள்ள [illegible]த்தி
னுடைய [illegible]த்தாலே அவ்வவதா

[illegible]த்தினுடைய [illegible] ஸ்ராவித்தருளி இனி* [illegible]
[illegible] என்கிறபடியே [illegible]
[illegible] தன் திருநாமத்தையே [illegible]மாகவுடை
யவராமபடி [illegible]
[illegible]
[illegible] என்கிறபடியே [illegible]
களுடைய [illegible]யே தன்னுடைய [illegible]
[illegible]யாம்படி [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] என்கிறபடியே [illegible]
றத்தில்பண்ணவேண்டும் [illegible]தையே தன்னு
டைய [illegible]மாகவுடையவனுமாயிருக்கும் [illegible]னுடைய
[illegible]த்திலுள்ள [illegible]ங்களை யருளிச்செய்யக்கோலி
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]ங்களாய்க்கொண்டு [illegible]
களாயிருக்குமவ்வ[illegible]ங்களையடங்க [illegible]
[illegible]மாய்க்கொண்டு [illegible]மாயிருக்குமிப்[illegible]
ல் [illegible]மில்லாமையாலே அவற்றில [illegible]மாயி
ருக்கும் [illegible]
[illegible] வெளியிடுகிறார். [illegible]—

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] || || [illegible] ||

[illegible]:— [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||

[illegible]

பதார்த்த:— லோகங்களுக்கு ஹிதத்தைப் பண்ணுமவளாயும் ஸ்வஜநங்களுக்கு அஞ்ஜநியாயும் (அதாவது) அஞ்ஜநமென்கிற த்ரவ்யவிசேஷம்போலே ஸர்வாபீஷ்டப்ரதையாயுமிருக்கும் ச்ரியை அக்காலத்தில் பிராட்டியுடன் கூடின ஸ்ரீநிவாஸனை நயநங்களுக்கு இலக்காநின்றிருக்கிற (அதாவது) நாராயணத்வத்தாலே அபிவ்யக்தமாகிற உன்னாலே ஸமுத்ரமானது ஒருதரம் பார்வையிடுகையாலே அக்ஷணத்தில் ப்ரபந்நங்களாயிருக்கும் பல பாபங்களுடைய நிச்சேஷநிவ்ருத்திக்குக் காரணமாயிருக்கும் திருவணையாலே புரிக்கப்பட்டது.

தாத்பர்ய:—ஆச்ரிதாநாச்ரிதவிபாகமற ஸர்வசேதநர் திறத்திலும் ஸர்வகாலத்திலும் ஹிதமே பண்ணுவதே ஸ்வபாவமாகவுடையவளாய் ஆச்ரிதரக்ஷணைகதீக்ஷிதரான ஸ்வாமிதிருவடிகளிலே உபாயாநுஷ்டாநதிசையாய்க்கொண்டு அவர்களுக்கும் வேண்டும் புருஷார்த்தங்களை அஞ்ஜநம்போலே அதிசயமாகக்கொடுக்குமவளுமான தேவதாஸார்வபௌமரான ஸர்வப்ராணிகளும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கும் நித்யஸூரிகளாலேயும் ஸாகல்யத்தை அநுபவிக்கும் நாராயணனே பரப்ரஹ்மமாய்க்கொண்டு ஸகலசேதநராயிருக்கும் உபதேசத்தில் உபாஸ்யநாயகனுடைய லக்ஷணத்தில் ஸஹஸ்ரநாமத்தின தேவர்களாலே பண்ணப்பட்ட ஸ்துதியினுடைய ஸமுத்ரதாரதம்யமாக பரதத்வமாக ஸமர்ப்பணம்பண்ணுகிறதும் உபாஸனுடைய உபாஸநவிதிக்ஷணத்தை வ்யாஜமாகக்கொண்டு க்ஷீராப்திகூலத்திலே ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ரீதேவிஸமேதனாய் ஸந்நிதிபண்ணி யென்கிறபடியே ஸமஸ்தகாரணங்களிலும் ஸந்நிஹிதையாயிருக்கையடியாக ஜநகராஜன் திருமகளாயவதரித்து நிற்கும் பெரியபிராட்டியாருடன் ஸாக்ஷாத்காரமாக ப்ரத்யக்ஷத்திருமகளையவதரிப்பித்து அவன்முகமாக ஸ்ரீராமாயணத்தாலும் விசாரதீக்ஷாதத்தாலும் நிவர்த்திப்பிக்க முடியாத படி ப்ரபந்நராயிருக்கும் ஆச்ரிதஸ்ரீதாஸாநுதாஸர்களின் விஷயமாக நின்ற திருவடியினுடைய ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே உத்தரக்ஷணத்தில் நிச்சேஷ விநாசமாம்படி பண்ணும் ஸமுத்ரஸேதுவுடைய திருவணையாலே ஸமுத்ரத்தை விஜயம்பண்ணினன் றென்றபடி.

வி—ணம்.— இங்கு ஸமுத்ரஸ்யோபரி யஸ்ய ப்ரஸாதாத் ஸேதுர் பத்த்வா ஸம்யக் என்று முடிக்கையாலே ஸமுத்ரத்தை யோஜனங்களான ஸாகராதிகளில் காட்டிலும் ஸேதுபந்தத்துக்குள்ள ப்ரயோஜனம் ஸூசிதம். அதுக்கடி இன்னதென்று காட்டுகிறார் ப்ரத்யேகாதி விசேஷணத்தாலே. ஸாகரங்களுக்கு ஸாரமாயிருக்கும் தாவரஜங்கமங்களுடைய கதிஷ்டிவர்த்ஸலாதேர ஸக்தங்களான ஸாகராதிகள் போலன்றிக்கே *வாதபித்தம் ஸர்வம் ஸம்ஹாரதகாரணம் என்றும் *ஸேதுத்ருஷ்டி ஸமுத்ரஸ்ய ப்ரஹ்மஹத்யாம் வ்யபோஹதி என்றும் சொல்லுகிறபடியே ப்ரபல பாபவிநாசகமாகவுள்ள இவ்வசேதனர்களுக்கும் மோக்ஷப்ரதமான ஸாக்ஷாத்ஸித்தி ஹேதுமாகாநிற்கும் ஸேதுபந்தத்துக்குள்ள ப்ரயோஜனம் ப்ரமாணப ஸித்தருக்கு ஸித்தமென்று தாத்பர்யம். இப்படி ஸாகராதிகளில் காட்டில் ஸேதுபந்தத்துக்குள்ள ப்ரயோஜனவிசேஷ பாதகநிவர்த்தகமென்று ஸித்திக்கையாலே ஸேதுபந்தத்தினுடைய பாவனமான ஸகலபாப நிவர்த்தகமென்றும் ஸர்வோத்தாரகமான யோஜனங்களென்றும் ஸித்தமாகிறது. இப்படி திருவணைக்குள்ள பாவனத்வத்தை அத்திருவணையோடு ஸம்பந்தமுள்ள ஸமுத்ரத்துக்கு ப்ரதீயமான விசேஷங்களுடைய பாவனத்வம் ஸூசகத்தாலே ஸ்வீகரிக்கைக்காகவிறே ஸமுத்ரஸ்ய ஸேதுபந்தம் க்ருதம் என்றருளிச்செய்யாமல் ஸமுத்ரத்தில் ஸேதுபந்தம் என்று ஸமுத்ரஸ்ய ஸேதுகாரணம் ஸர்வஜநபாவநமாக உபந்யஸித்தது. இப்படி திருவணையினுடைய பாவனத்வத்துக்குள்ள ஸௌலப்யஸித்தியன்றோ பெருமாளும் பிராட்டியைக்குறித்து * ஏதத்து த்ருஸ்யதே தீர்த்தம் ஸாகரஸ்ய மஹாத்மந:। ஸேதுபந்தமிதி க்யாதம் த்ரைலோக்யேநாபி பூஜிதம் । ஏதத் பவித்ரம் பரமம் மஹாபாதகநாசநம் என்று ஸேதுபந்தத்தினுடைய பாவனத்வத்தை வெளியிட்டருளினார். இங்கு ஸேதுபந்தமிதி க்யாதம் என்று தீர்த்தத்தை விசேஷிக்கையாலே தீர்த்தவைபவத்துக்குள்ள ஸேதுஸம்பந்தாயத்தம் விவக்ஷிதம். ஸாகர

யும் இவ்விஶேஷணங்கள் என்று தொடங்கி திருவணையோடு ஸம்பந்தமுடையன ளை பாதுவந்பஸ்ஶேஷணங்களுடைய வைபவத்தை முறபடச் சொல்லி இவ்விஶேஷணங்களுக்கு ஸம்பந்தத்தாலே வைபவத்தைக் கொடாநின்றுகொண்டு ஸ்வஶக்த்யைவ வித்ரமமான ஸேதுவின் வைபவத்தை ஸேதுநாதியதத்ரம் என்று பின்பு காட்டித்து. பிராட்டியிருக்குமிடஞ்செல்லும்படி பெருமாளுடைய ஸங்கல்பத்துக்கு ஸாதநமாகாநின்றுகொண்டு அவனுடைய ஸந்நிதானமாகுகையடியாக திருவணைபெருமைபெற்றது. அத்திருவணைஸம்பந்தமடியாக ஸேதுதீர்த்தம் பெருமையடைந்ததென்று கண்டுகொள்வது. ஆகவிங்கு ராமஸேதுவணை ரவயாமீணைஞ வவதரிப்பித்து அவன முகத்தாலே தக்ஷிணஸேது விஶிஷ்டமான திருவணையைக்கொண்டு ஹநுமதாதிகளாதி ஸ்வநாமவத்தாலே ஐநஶ்ருஷணம் பண்ணினாற்போலே அத்திருவணையோடு ஸம்பந்தமுடையனவாயிருக்கையடியாக அததோடொக்க பாவநங்களாயிருக்கும ஸ்ரீபாதஸேதுதீர்த்தங்கள் முகத்தாலும் ஜநஶ்ருஷணம பண்ணாநின்றாயெனறிப்படி ஸேதுநிர்மாணமாகிற ஸ்ரீயோமயொன்றாலே பலவுபகாரங்களைச்செய்யாநிற்கும் தயையினுடைய ஸேதுநவாதிதத்வஸ்ரீஹஸ்தகார்த்தாதிமஹண ஸ்வ யநிதாதுவங்களான மாணவிசேஷங்களை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக ஸேதுநாமேசிதவிஶ்வஜநீந என்று ஸம்போதிவிஶேஷணமாக அனுஸந்தாநம் பண்ணியருளினாரென்று ஸித்தது. ஸவக்ஷணாக என்றால் ஸக்ருத்வக்ஷணம் ஸவக்ஷிதமாமெனறும் ஸக்ருத்வக்ஷணாக என்றாலும் ஸம்பந்தவிஶேஷமெல்லாம வருமென்று மநினைத்து தந்த்ரத்தாலாக ஸக்ருத்வக்ஷணாத்தணாக என்றார். வேதநர் பக்கலுள்ள விவிதயவாதத்தாலே ஸத்வஸங்கஜனுடைய மாணாமதஸம்ரக்ஷணப்ரத்துக்கும் காதாசித்கமாக ஹாநம் நேரிடுமோவென்று ஶங்கித்து அந்த ஸ்ரீவிஶேஷம ஸ்வவஶாவதாலே மேன்மேலாக க்கொழுந்துவிட்டு வளருமபடி மாணாமதஸம்ரக்ஷணத்துக்காக க்கொடிகட்டிவாழும் ரவயக்ஷேத்திலபாஶ்ரயாஷேயவதரிப்பித்தாயென்று வ்யஞ்ஜிப்பிகிறார் ரவயாமீணயதத்ர என்று. ராமஸேதுவரமவயாமீணயதத்ராஸிதஜநிதவிஶ்வஜநீந என்கையாலே ஸவதாரத்திலுடைய பாரதந்த்ர

[illegible] வைதாவம் [illegible] வாஜ [illegible] பிராட்டியினுடைய [illegible] புண்டிபண்ணுகிறாளென்று [illegible]. [illegible] வோடு [illegible] ங்களில் [illegible] நுப நக்ஷத்ங்களுள்பட ஜநகவாவநங்களாமபடி [illegible] [illegible] மாயிராநின்றது [illegible] [illegible] வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக [illegible] த்தாலே [illegible] த்தை [illegible] த்தார். [illegible] என்கிற [illegible] த்தில் [illegible] னைக்குறித்து *[illegible] [illegible] த்தில [illegible] னெ வினுள்ளன் என்று [illegible] பண்ணும்படி [illegible] [illegible] யைக்கொண்டு [illegible] போலே [illegible] யிருக்கும் ஸ்ரீ [illegible] த்தாலே [illegible] த்திலவதரிப்பித்து அவன் முகத்தாலே [பா] நற்பாலயோத்தியில்வாழும் சராசரம் முற்றவும் நற்பாலுக்குறறன். என்கிறபடியே [illegible] ங்களடங்க நான்முகனார் பெற்றநாட்டிலிருக்கும்போதே [illegible] ர்களுக்கு [illegible] மான [illegible] மாகிற [illegible] த்தை யடையும்படி பண்ணுகிற்கும் [illegible] த்தையான வுன்திறத்தில் உன்னுலுபக்ருதரான [illegible] ராலே செய்யவடுக்கும [illegible]. [illegible] மே தே னு மு ண் டோ ஸ்ரீ [illegible] த்தாலே [illegible] திறத்தில் நீ பண்ணின வுபகாரம் [illegible] மன்றோவென்று [illegible] மாகும. [illegible] என்கிற முன்புற்ற [illegible] த்தில* [illegible] என்கிறபடியே [illegible] மான இளமையிருள்ள [illegible] யில் [illegible] த்தில மழைபெய்தாற்போலே [illegible] களாலே [illegible] ராய்க்கொண்டு [illegible] ணிகளுமத்ராதரா யிருக்கும் [illegible] யில் அவர்களுடைய [illegible] முமம் [illegible] தமாம்படி [illegible] ஸ்ரீ [illegible] னை யவதரிப்பித்தாயென்று [illegible]

கும். ஸ்ரீராமாவதாரத்தினுடைய தயாதீநதையை அருளிச்செ
ய்யத்தொடங்கும்போது குணாநுகாரஸாபேக்ஷமான அவ்வவதார
த்தில் விசேஷாநுஸாரமாய்க்கொண்டு அநுகுணாந்தரங்களில் ஸாரதமங்
களான ஸர்வலோகஹிதவ்ரதாச்ரிதஜநஸம்ரக்ஷணதீக்ஷிதத்வங்களா
கிற குணவிசேஷங்களை ஸம்பூர்ணமாக வர்ணித்து இக்குணங்
களிரண்டையும் ஸ்வதாத்பர்யநிஷ்டையான தயையினிடத்
தினின்று காரணகுணப்ரக்ருதிந்யாயத்தாலே இவ்வவதாரத்தில்
ஸம்ப்ராப்தங்களாகநினைத்து இப்படி அவதாரகார்யகுணப்ரகாச
ஹேதுபூதமமையாயிருக்கும் தயையைக் கொண்டாடுகிறபாவ
த்தாலே நிரதிசயதயாகார்யபூதமான ஸ்ரீராமாவதாரத்திலு
ள்ள ஸர்வலோகஹிதாச்ரிதஜநஸம்ரக்ஷணதீக்ஷிதத்வாகாரங்
களை ஸூசிக்கிறார். ஸ்ரிதஜநரக்ஷணதக்ஷஜநாநுவிதாரணே எ
ன்கிற படிகளாலே *ப்ரஜாநாம் ஹிதோ ரத: ஸர்வலோகப்ரியஸ்ஸா
த்யா: ஸர்வலோகசரண்யாய ஸ்ருஷ்டிதேவப்ரபந்நாய ஜத்வாதிகள் இ
வ்வாகாரங்களுக்கு ப்ரமாணதயா ஸித்தங்கள். இப்படி ஸ்ரீ
ராமாவதாரப்ரஸ்தாவமேயில் தயையை விசேஷித்துக்கொ
ண்டாடுகையாலே விபவாவதாரங்களில்காட்டில் ஸ்ரீராமாவதார
த்திலுள்ள குணாதிக்யமும் விபவாவதாரங்களிலுள்ள தயாப்ரவா
ஹங்களில்காட்டில் ஸ்ரீராமாவதாரத்திலுள்ள தயாப்ரவாஹாதி
க்யமும் ப்ரகடிதமாகிறது. வருத்தம்பொறுவருளுடையவனை
க்கொண்டு ஸர்வலோகசரண்யனை ஸ்ரீராமசந்த்ரனை யவதரிப்பி
க்கையாலன்றோ தேவர்களுடைய ரக்ஷணப்ராவர்த்யக்ஷமனுக்
கு ஸித்தமாய்த்தென்கிற ஸம்ப்ரயோஜநமாக விசேஷ்யவாக
கஸம்பந்தத்தை தயாப்ரவாஹத்தை ஸ்ரீராமசரமமான இச்லோகத்
தில முற்பட நிதர்சித்தருளினார். இப்படியே தயாப்ரவாஹப்ர
யத்நமுடைய ஸ்வயானத்திலும ப்ரகரணாநுகுணமான ப்ரயோ
ஜநவிசேஷமூஹிக்கத்தக்கது. தயாப்ரவாஹத்தினுடைய வ்யவஹ
தசக்தியாலே ஜந்துக்களாலெத்தனையேனுமுயர்ந்தவரும ஆகிஞ்ச
ந்யப்ரகடநாத்மமான காருண்யத்தை நழுவவிட்டு நமதேயமெ
ன்றிருப்பாராகில் சரண்யனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யகொடியிலகப்பட்டுவி
க்கப்பட்டாரென்றும் ஜநநவிசேஷவாசியான ஜந்துசப்தவாசிரவ்

த்தாலே ஜந்துக்களாலெத்தனையேனும் தண்ணியரானவருள்ப
ட ஸர்வப்ராணிகளும் காருண்யாவலம்பநாத்ததாலே ஸர்வஸ்ரு
ஷ்டனுக்கநுக்ராஹ்யராவாரென்றும் ஸூசிதம். யதாஹ ஶௌநகீயம்
ஸம்பூர்ணஷாட்குண்யத்தை விவக்ஷிக்கும் விஜ்ஞாநவிஷயத்தில் ஸ
ர்வம்யாப்யஞானக்ஷமம் ஸங்க்ருதம். ௭.

௧௰ || இப்படி ஸர்வவிதாரணத்துக்கு ப்ரயோஜகங்களாயும்
ப்ரயோஜ்யங்களாயுமிருக்கும் பரத்வஸ்ரு ஸ்ரீஷாட்குண்யாவ
ணிக்ரமஹகணப்ரபவப்ரத்ஜநஸ்பர்ஶந விஶேஷணஜக்ஷணாதிகளும் அ
வைத்தோடு ஸமாநகர்த்ருகங்களான வித்யாதிக்ரியாத்ராணாதிகா
ராடகீயத்யநாதிகளும் உபலக்ஷிதங்களாமபடி ஸக்ருத்ஸம்பநாதெ
ண ஸர்வஸ்வதந்த்ரஸமஜ்ஜீவநஹேதுவாய்க்கொண்டு ஸ்ரீநாராயணா
ஸ்த்திலுடைய ப்ராப்யப்ரயோஜநஸ்வரூபமாயிருக்கும் ஸர்வநிர்வா
ணமாகிற தயாகார்யவிஶேஷத்தை ப்ரயோஜ்ய வெளியிட்டரு
ளி இனி க்ருதப்ராயமான ஸமஸ்தாவதாரத்திலுள்ள திவ்யாவ
தாரத்ருஷ்டாந்தத்தாலே அவதாராந்தரங்களிலுள்ள வபதாநங்களு
டையவும் அவதாரவிஶேஷநிரபேக்ஷங்களான ஜமதக்ந்யாதிவ்யா
பாரங்களுடையவும் ஜமதிதஸாகாரத்தை நிக்ஷிப்யாநின்றுகொ
ண்டு இப்படி ஜமதாநந்தரூபமௌக்யவேஷவிவிதவ்யாபாரவிஸ்பஷ்டிதங்களான
ங்களான நிஷ்ஸமஸ்தவதவதாரங்களுடைய தயாகார்யமெதயை ஸ்ர
ஷீகரிக்கிறார். க்ருபைதேத்யாதி—

௧௧ || க்ருபை பரவத்ஸ்யா ப்ருஷ்டிஶீர்ஷகா: க்ருதம் ஜ
மஜிதமேஶஷ்டஸக்திதிஸ்மஶயாவ்யதே | ஸதுஸ்ஸ
பரிசர்யதப்ரணதநக்ஷ்த்ரதப்ர க்ஷிதேஹத
ப் ஸம்பாதநமேஹவியாஸ்யஹேமாபமே: || ௬ ||

பதார்த்த:— க்ருபே- த்வயா- பரவத:- ப்ருஷ்டிஶீர்ஷகா:- க்ருதி
தம்- அஶேஷத:- ஜமஜிதம்- [ஹ்ருவதி] தத்திம் - ஸதுஸ்ஸபரிசர்யதப்ர
ணதநக்ஷ்த்ரதப்ர க்ஷிதேத:- ஹதப்ரஸம்பாதநமேவ: - ஹமயாஸ்ய-
மேஹமாபமே:- உதயம்- அயாவ்யதே ||

பதார்த்த:— க்ருபையே உன்னாலே பராயீநனை (அதாவ
து)உனக்கு நியாம்யனை ஸ்ரீநிவாஸனுடைய வீரமையானது முழு
க்க மோக்ஷஹிதமாகாநிற்கிறது. இப்படி வீரமாரூடமாயும ஜமஜி

தமாயுமிருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய அமித்ரம் முழுமையும் உதத்தினுடைய வ்யாஜத்தாலே நழுவியிருக்கும் க்ருஷ்ணதவாவங்களுடையபார்வையுடையனவாயும (அதாவது) உத்யோகத்தாலுண்டுபண்ணப்பட்ட ஒர்மயக்கமென்கிறவ்யாஜத்தாலே க்ருஷ்ணதவாவங்களுடைய பார்வையிலலாதவையாயும ஊஹாபோஹாதிகளான ஸம்ஹார்களைக்கொன்றவையாயும் (அதாவது) அவர்களுடையவயத்துக்கு ஹேதுபூதங்களாயுமிருக்கும் பகவானுடைய ஸரஸீவெளகளாலே இப்ரகாரமாக(அதாவது) ஜமஸிதரூபமாக ப்ரகாஶிப்பிக்கப்படுகிறது (அதாவது) ஸநாதிகிவிஷயமாக்கப்படுகிறது.

தாத்பர்யம்:— தயாவாரதத்ருஞானவிஜ்ஞானஞ்சேல ஸவதாரஷமெளயில் செயயப்படும் விவியஸ்தாரூபங்களாயும ஸவகாரதிவவெக்ஷமாகச்செய்யப்படும் ஜமஸ்ரீரஷ்டாதிரூபங்களாயுமிருக்கும் ஸ்ரீவ்யாவாரங்களனைத்தும் ஸாக்ஷாத்ரூபாவயாவ திவிமெளகஷிதரூபங்களாகவேநிற்கின்றன எனகிறவர்த்தமானது ஶாஸ்த்ரங்கொண்டறியவேண்டாதபடி பருவக்ஷயீதவிவேஷத்தாலே உத்யோகாதிகளில் ஸவஶமாகப்ரவர்த்திக்கும் ஜ்ஞானேந்த்ரியாதிகளபோலன்றிக்கே மொகாநுகரணாதிக கெவல ஸ்வாயத்தமாகவே ஸெளஸ்வயாலே உபவாஸாதிகளையாசரிக்கையடியாகஅவைத்தாலுண்டுபண்ணத்தக்கதான வாஸ்தவஉதத்தினுடைய ப்ரஸக்தியில்லாமையாலே உபவாஸாதிகளுள்ளவிதரவெதநர்களுக்கு ஸம்ஶாவிதமாகும க்ரமத்தில் தம்பககலாவெசவிதமான உதத்தைவ்யாஜமாகக்கொண்டு க்ருஷ்ணதர்பக்கலுள்ள வவராயங்களையின்னபடியென்று பராமர்ஶியாமலுபெக்ஷிக்கை அந்த உதாவஸ்தாவ்யாஜமடியாகவே மொககணகரான ப்ரமம்பாத்யஸார்களை வயம்பண்ணுகை உரஸ்தலத்திலுள்ள ஸவப்ராணிகளும் ப்ரஸந்நபரஸாரஹிஸிதமான தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநபாநாதிகளாலே ஸாத்ருஶ்யம்படி தமமுடைய ஸ்வாயத்தத்தாலே பராநுக்ரஹத்தைப்பண்ணுகை இவைதொடக்கமான பகவானுடைய விவியஸ்தாவிஶேஷங்களாலே ஸாக்ஷாத்மாக ப்ரகாஶிப்பிக்கப்படுகிறது. (அதாவது) உபவாஸத்ருஞன பகவானுடைய ஸ்ரீவர்ஷித்தங்களுக்குள்ள மொகவிதகாரத்தைக் கண்ட பார

ஷ்ணாலே அந்த அர்த்தங்களையே ப்ரத்யக்ஷமாகக்கொண்டு இப்படிப்பட்ட உபாயத்வத்துக்கு ப்ரஸங்கமில்லாமையடியாக ஸ்வாபாவிகங்களாயிருக்கும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணங்களுடைய யோகிதமுவைதயானது ஸௌலப்யத்தாலே ஸாத்யமாக ஸாதிக்கப்படுகிறதென்றபடி.

தாத்பர்யம்—ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யம்போலே ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளும் உபாயங்களாலல்லது ஸௌலப்யத்தாலே ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணங்களுடைய யோகிதமுபாயங்களாகமாட்டாதாகையாலே ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள் என்கிறவிடத்தில் உபாயத்வம் வாத்ஸல்யமே விவக்ஷிதமாகவேணுமென்று கொண்டு தாத்பர்யவிவரணத்தில் அந்தஉபாயபாவமடியாகவே என்று கூட்டப்பட்டது. விசித்ரங்களான பலவ்யாபாரங்களில் ப்ரவ்ருத்திகப்பண்ணும் ஸ்வபாவமுள்ளது இவர்உபாயத்வம். ஸர்வேஶ்வரனுக்குள்ள வாத்ஸல்யம் யதோக்தமான வாத்ஸல்யத்தில் உபாயத்வத்தைப்பண்ணுகின்றிருக்கும் ஆசார்யாதிகள்திறத்தில் அவர்களுக்கும் தமக்குமுள்ள ஸம்பந்தவிஶேஷஸ்வபாவத்தையே மேலிட்டுக்கொண்டு அவர்பக்கலுள்ள தோஷங்களையெள்ளளவும் பாராமல யாவஜ்ஜீவமநவரதமிவ்வ்ருத்தி விஶேஷத்தைப்பண்ணுகையாலே ஸிம். ப்ரபத்தி என்கிற பாதத்திலும் ஶாஸ்த்ரனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளை ச்சொல்லும் ஶாஸ்த்ரங்களோடுவிரோதம் வாராமைக்காக தத்த்வத்தை ஆஸ்ரிதஸம்பந்தமாக ஸம்ரக்ஷிப்பிக்கவேணும். இந்தபாதத்தில் தத்த்வத்தைப்ரபத்தியென்றுவிஶேஷிப்பிக்கிறமுகத்தாலே ப்ரபத்திதத்த்வங்களையுமநுஸரிக்கைக்கிடான ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்துக்குள்ள வதிஶயம்வ்யஞ்ஜிதமாம். ஹிதத்ரு என்கிற விடத்தில் ஹிதஎன்கிறவுபஸர்கத்தாலே ஆஸ்ரிதாநுஸந்தானஸம்பந்தம் ஸித்திதம். ஆஸ்ரிதஸம்பந்தத்தை தோஷமென்று பாராதாப்போலே ஓர் ஸத்த்வாகவும் பாராரென்று காட்டுகைக்காக ஹிதத்ருதென்றதே ஹிதத்ரு என்றருளிச்செய்தார். இத்தாலே ஶாஸ்த்ரனுடையஸர்வஜ்ஞத்வம் ஆஸ்ரிததோஷதர்ஶனவிஷயமென்று ஓர் அபகாரமதோற்றுகிறது. ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள் என்கிறவிட

த்தில் [illegible] ராக்காட்டுகையாலே [illegible] ஸம்ஸாரி [illegible] [illegible] ஜமாக [illegible] க்காக [illegible] த்தாலே [illegible] த்தார். [illegible] [illegible] மானது [illegible] வாயும் [illegible] மான [illegible] த்தைக் காண்கையடியாக [illegible] மாயும் [illegible] மாயுமிராநின்றுகொண்டு [illegible] மாகிறது. இப்படிப்பட்ட [illegible] த்தை ப்பொறுக்கமாட்டாத [illegible] கள் திறத்திலும் [illegible] [illegible] னபக்கலவர்க்குண்டாயிருக்கும [illegible] [illegible] ங்களாம்படி பண்ணி [illegible] க்குமுடலாய்க்கொண்டு [illegible] மாகாநிற்கிறது. இப்படிப்பட்ட [illegible] த்தையநினைத்து பொதுவிலே [illegible] மென்கிறார். இப்படி [illegible] ங்களாயும் [illegible] ங்களான சிலவவதாரங்களிலுள்ளனவாயுமிருக்கும் [illegible] ங்கள் [illegible] ங்களானாலும் [illegible] ங்களாயும் [illegible] [illegible] களையுண்டுபண்ணுநின்றுகொண்டு [illegible] ங்களாயிருக்கும் [illegible] ங்களிலுள்ள [illegible] ங்களாயுமிருந்துள்ள [illegible] ங்களுக்கு [illegible] மாகையாலே [illegible] த்துக்கு [illegible] ம்சொல்லக்கூடுமோவென்றுண்டாகும் [illegible] யைப் பரிஹரிக்கைக்காக [illegible] என்றருளிச்செய்தார். இத்தாலே (ஶ்ரு) [illegible] என்கிற வா [illegible] மாயிருக்கும் [illegible] மான [illegible] த்தை [illegible] னுடைய [illegible] களைச்சொல்லும் [illegible] ங்களோடு [illegible] மைக்காக [illegible]

ண்வ்யோஜ்யமாக வஶீகரிக்குமாப்போலே (ஶ்ரு) ஸர்வஸ்ய வஶீ ஸர்வஸ்யேஶாந: யதோ நியந்தி என்கிற வாக்யத்தில் நியந்த்ருத்வ ப்ரஸித்தமான ஸர்வநியந்த்ருத்வத்தையும் கீழ்ச்சொன்ன ந்யாயத்தாலே ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமிதயா விநியோஜ்யமாக வஶீகரிக்கவேண்டுகையாலே இப்படி வஸ்துக்களை ஸ்வாதீநமாய்க்கொண்டு ப்ராமாண்யாதிகாரஸித்தியில்லாத தாயிருக்கும் ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸித்த ப்ரதிபந்தகமில்லாவிடினும ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸித்தமான ஜந்மஸித்தம் என்று ப்ராமாண்யத்தாலே ஸர்வேஶ்வரன் பண்ணும் வ்யாபாரங்களை யடங்க ஜந்மஸித்தமாக நாமிப்போது ஸித்திக்கிறபடியே ஜந்ம ஸித்த ப்ரதிபந்தகமாயும் ஸ்வதந்த்ரஸேவையிலுள்ள ப்ராக்ருதாதி ப்ரதிபந்தகமாயுமிருந்துள்ள ப்ராமாண்யஸித்த வ்யாபாரஸாமர்த்யத்தினுடைய ஜந்மஸித்தப்ரதிபந்தகத்தையில் க்கொறைவில்லாமையாலும் ஸர்வேஶ்வரத்திலுள்ள ஸாமாந்ய ப்ரதிபந்தக வ்யாபாரங்கள் க்ருஷ்ண விஶேஷ ப்ரஸித்தமான ஸ்வபாவத்தாலே க்ருஷ்ண ப்ரஸித்தங்களாய்க்கொண்டு ஸித்தப்ரதிபந்தகங்களாக வர்த்திக்கையாலும் உத்தரோத்தரஸம்பந்தமில்லாமையாலே ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஜந்மஸித்தமென்ற க்கொறையில்லையென்று ஶாஸ்த்ரங்கள் ஸித்தித்தது. ஸாமாந்யாதிகள் க்ருஷ்ண விஶேஷ ப்ரஸித்த ஸ்வபாவத்தாலே க்ருஷ்ண ப்ரஸித்தமாம் ப்ரகாரம் ஸாமாந்யஸித்தம் ஸ்வரூபஸ்வபாவ ஸித்தியாக என்கிறவிடத்தில் விஶதமாகக்காட்டப்பட்டது. ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸம்பந்தஸித்தியாக ப்ரதிபந்தகமாக ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரதிபந்தகத்தாலே ஸர்வேஶ்வரன்பண்ணும் ப்ரஸித்தவிஶேஷங்கள் நியமநாதிகள் ஸித்தமாக ப்ரஸித்தம் என்றருளிச்செய்த க்ரமத்திலே ஸ்வரூபஸ்வபாவ நியந்த்ருத்வத்தாலே வ்யக்தி நிர்வாஹஸ்வபாவத்தாலே ப்ரஸித்தியா திறத்திலும விஶேஷப்ரஸித்த ஸ்வபாவத்தாலே ஸாமாந்ய ஸ்வதிறத்திலும் யதாஸம்பவஸ்வபாவங்களாகாநிற்கையாலே அவைகளுடைய ஸித்தப்ரதிபந்தகையில விப்ரதிபத்தியில்லை. உத்தரோத்தர ப்ரதிபந்தகாதிகளும இப்படிப்பட்ட ப்ரஸித்தவிஶேஷத்துக்கு நிமித்தமான ஸா ம ந் ய வி ஶே ஷ த் தி னு டைய க்ரமத்தை ஸாமாந்யஸ்வபாவத்தாலும் ஸம்பந்தத்தாலும் கா

ண்மையடியாக மற்றுள்ளோர்க்கு அந்த பாபவிஶேஷத்தில் ப்ர வ்ருத்திப்ரதிஶேஷதத்தைப் பண்ணுகின்றுகொண்டு ஹிதமாகும ஸ்வ யாபராதேஶாஸ்த்ருஷ்டிர்ஸ்ரீரதா: க்ஷாந்தியோஶேஷதோஜநபக்தம் எனகை யாலே ஸ்ரீநிவாஸன் உன்பக்கல் ப்ரீதியற்றவனுயிருந்தானுகில் ஸர்வாநர்த்தவைமுகார்ஸிகனை அவன் அரித்ரம முழுமையும் ப்ராயேண நிஷ்ப்ரயோஜனமாய்முடியும. ஸாதிஶயப்ரீதியை உன்திறத்தில் பண்ணினுனுகில் சில அரித்ரம் ஸநாதனமாயும் சி லது ப்ராதிகூல்யமாயும நேரிடும். அப்படியன்றிக்கே உனனிட த்தில் நிரதிஶயப்ரீதியுடையவனுய்க்கொண்டு அந்த ப்ரீதிக்குப போக்குவீடாக யதாஶ்ரீலக்ஷ்மீவம் என்கிற கணக்கிலே உனபக் கல் ஸர்வவிதமான நத்ருத்தை வஹிக்கிறுனைகயாலே அவன் செ ய்யும் வ்யாபாரம் முழுக்க ஜநரக்ஷணமாகாநின்றதென்று காட்டப்ப ட்டது. ஆகவிங்கு ஸர்வாபாநந்தநாயனுயிருக்கும் ஈஶ்வரியிலுள் பட பரஸ்பரவாத்ஸல்யசரித்ரம ஜநநாநுகூலமானுல் ஷித்வஸாவாத்ரு முள்ளபோது அவன் அரித்ரத்துக்குள்ள ஜநநாநுகூல்யத்தை ஸா திக்கவேணுமோவென்று யுக்தாத்வயம் ஸூசித்தது.

சதுர்விதேயம் ப்ரயோஜநஶ்ரீ— ஸம்பந்தஸ்வரூபஶ்ரீத் தேரஷ்டாநதேக்ஷணம் ஆஶ்ரிதாநாம் । ஆஶ்ரித்யாஶ்ரிதாவிஶேஷாயி ஸாஸ, ஆஶ்ரிதநா:ப்ரவிஶேஷாயிஸாதா । யோ யத்க்ஷாவிஶேஷாயீ, ய நா:ப்ரவிஶேஷாயீ ஸ, ஸ ஜநாநாஞ்சயோ த்ருஷ்ட:। யதா ராவணாதிர்ஸ்ரு காகஜநேதயாஶ்ரிதாவிஶேஷாயீ விபீஷண: ஆஞ்ஜநேயாதீநாஞ்சயோ நிஶ்சித:, ஸர்வம் ஸம்பந்தஸத்ருஶம் ப்ரயோஜநாதிஹேதநம் ஜநநாநாம் । ஶ்லாக்யோபயிஹேதநாத்வாஸா । யஜ்ஞநம் யஜ்ஞோபயிஹேதநாத்வம், தத்ஜநாநாம் த்ருஷ்டம் । ஸம்பந்தோ ஜநநாநாம் ஸர்வாபநவாஶ்ரி தஶ், ஈஶ்வராயாம் ஆஶ்ரிதவேஷ்டாநேக்ஷணநாஹேதுஹாரிதாபத யாவிஶேஷப்ராபாயவத்தாஸ । யோ ஈஶ்வராயாம் ப்ராபாயேஸ ஸ்வஜாதீயஸர்வாரு, ஸ ஸ்வஜாதீயஸர்வாபணஶ்ரீயோத்ருஷ்ட: ஸ்வப்ர த்தக்ஷாவிதா ஹாவம் ஸ்வம் நஶக்யம்தி ஹூதி ந்யாயேந ஸவேஷ்டாஜந ஈஶ்வராயாம் ஸவஶதயா ஸ்வாஹாவிர்காரப்ரகாஶதேநயதேந்ந ரம்த்ரு ஶநியஸாம்ஸ்ரீகாராவஶ்ரும்ஹாவாஸ । ஜநநாநுகூலப்ராபாயஜு ஹேஶாஶதேசிதி கணோகம் । ஸவம் நயாகாயஹேதாநி ஹூம

[illegible]

[illegible]

[illegible] ।

[illegible] ।

[illegible] । [illegible] । [illegible]

[illegible] ।

[illegible] ।

[illegible] ।

[illegible] ।

[illegible] ।

[illegible] । [illegible] । [illegible]

साऽऽहारस्य सत्त्वे प्रमाणः प्रत्यक्षयोग्ये * सत्त्वप्रमाणे
भोग्यविषयीकृतादिभिः सिद्धिः प्रत्यक्षत्वानुपयोगाद्य
विशेषेण निर्विकल्पकप्रामाण्यानुमाने तदनन्तरं तत्समर्थने
ष्ठानां समवधानाधीनतया सम्भविनाम्। तस्याधानीय
व्यवच्छेदाय विनाश्यं, किञ्च स्वतस्सत्त्वेन। किञ्च प्रत्यक्ष
वर्तमानकालिकानां सत्त्वं [illegible] विशेषणानामनी
यस्यापि सिद्धं वा, उक्त उक्तमानकालिकानामेव। नाद्यः। [illegible]
[illegible] प्रत्यक्षयोग्यता [illegible]
प्रत्यक्षतया [illegible] सत्ता [illegible]
[illegible]
[illegible] तदानीयमेव [illegible] प्रत्य
[illegible] त्वर्यार्थे [illegible]
यसिद्धान्तेन [illegible] समवधानीयता सि
द्धा [illegible]। [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] साक्षात्कारत्वं [illegible] समवत उपायान्तर
[illegible] द्वितीयक्षणे [illegible]
[illegible] द्वितीयक्षणे सम
वधानीयतायां [illegible]
इति चेत्। [illegible] समव
[illegible]
इत्युक्तम्। न द्वितीयः। साध्यविशेषस्य [illegible]
तथाहि— [illegible]
[illegible]। [illegible]
[illegible] उक्ते [illegible]
[illegible] इति भाषितम्। य
[illegible] समवधानीयता
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஶேஷாத்மகதயா குணவிஶேஷப்ரகடநேந ச பரேஷ்வபி ஶ்ரோதே ஸர்வத்ராவஸாநாந்தம் ஸ்துதிரிதி ஸ்ருஷ்டத்யா அதயாவிநா ஶேஷ்யஸர்வத்ராவஸாநாத்ம்ய ப்ரத்யுஜ்ஜிதேஷு க்ஷீராஜ்யாத்யுபலக்ஷாரஸ்ய நீயஸர்வத்ரவஸ்துஸம்பந்தாய ஸநாதிஸ்தாநீயதயா ஸோஜ்யோஹார விஶேஷாத்மகத்வம் உபலக்ஷ்ய ததநுகுணதயா ஸம்ப்ருஶ்யுஜ்ஜிநாஶ ஹேதுஸம்புக்தம் ஸர்வத்ராவஸாநாத்ம்யேவ தநமேவம் ததாயா ஆ த்மவிஶேஷம் ஸம்ப்ருஶ்யோஜ்ஜ்வலோஜ்ஜநக்ஷாரவஸாதயா க்ரியமாண மேவாயாநுஷ்டாத்ம்யேவம் ப்ரதிப்ரஸ்தாநம் உபலக்ஷ்ய, தஸ்மிந்ஸ்த்ர த்மவிஶேஷப்ரதிப்ரஸ்தாநஸூசநாய ஸ்வஸ்மிந்நேவ மேகமாத்ம்யகத்ருத்வே தித்வம் ச தந்மேவமேவ அவஸ்ஜநமேவமேவ ஸுவஸஸ்வகூமீஷு மேகவிஸ்பஷ்டக்ஷமீநமாயிதஸ்வ - ஜ்ஞஸ்த்வக்ஷ்யதிஹேது க்ஷேமாத்மகத்வ குணவிஶேஷாந் ஸத்த்ரீர்ப்ராவ்யஸக்தாவ்யம் தயாம் ஸம்ஜயாதாவஸ் தேஷாம்ப்ரதிஜ்ஞா இதி । ஸம்ஸேவகாம்பதேந விபதிக்த்ராதிஶ்ரு தமாஹ்யாப்யாயகே ஔத்ஸுக்யமுபலப்தி ஶ்ரோகே ஸூஷ்மாதாதி த்ருக்லாபாதவி ப்ரத்யுஜ்ஜிதேஷு ஸ்வாத்மதஸோஜ்யோஹாராத்மகதா ய்யவஸாநமேவ தேஷ்விதெஜ்ஞா ஹிதம், ந து ஸுவர்ணாதா ஹார ணாதநாவஸ்துவிலக்ஷணமாத்ரீநாதிவ ஸுகார்ணீயதாதாஸ்த்ரிதி ஸுவ ஷ்டவமந்யதே । அதோ ஸர்வத்ராவஸத்த்ராதிவதே ஸமவத ஸுப்ரதீத தோஷாதாரவத்தாமஹ்யோऽபி ந ப்ரதிபாதயிஷித இதி ஸிதம் । அ த ஏவம் பஹுப்ரகாரேணாபபத்திவிருத்தம் ஸமவத ஸுப்ரதீததோஷா தாரவத்தம் ஸர்வத்ரவைதாதிபாதவிவக்ஷிதமிதயதாம் வ்யாவ்யாத்ரு ணாம் ஸுப்ரதீதமேவ ஸமவதாதாரமதஸ்ய ஸுப்ரதீதாநுபம்யிதோஷ பயங்ஜோதாஷப்ரக்ஷாஹஸ்ய ஔத்க்ட்யவிஶேஷஸ்ய ப்ரகடந ஶமேவதம்பயம்திக்த்யம் ॥ ॥ ௮ ॥

௯ । இப்படி ஸர்வ்வரயாநாதநாயனை பரமாத்மாவுடைய ஸீமைகளுக்குள்ள ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநத்தாலே மற்றுமுள ள ஸமஸ்த ஸீமைகளுடைய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநத்தை கேவலத்வ த்தாலே ஸ்தாபித்தருளி இனி ஸ்ரீ நிவாஸனைக் கண்ணனாக அவத ரிப்பித்து அவன் பாவத்தாலே தயாதேவி செய்தருளிய உபகார வஶங்களில் ஸார்தமான ஸ்ரீ தாப்ரவதந்தோபகாரத்தை ப்ரா

யாதவேந்த்ர வெளியிடுகிறார். ஸ்ரீ ஸாத்வதேந்த்ராந்—

ஸ்ரீ ஸமுத்ரதல்பேஶயஶ்ரீஷ்டதாரணவிஶ்வம்ஹாராலாக
ஸந்தத்ஸாக்ஷாத்பவதாயதேஶ்சக்ஷுர்யஶம் । நிராக்ருத
வதீ ஜயே நிஜஜனஸ்யதீஸம்ஶ்ரயா விமுஷ்டிதவிஶீத
யா ஜகதி ஶீதயாக்ஷுத்ஶ்வ: ॥ ॥௧௯॥

ப—வ:— தேவி- த்வம் ஸ்ரீஸமுத்ரதல்பேஶயஶ்ரீஷ்டதாரணவிஶ்வம்
ஹாராலாக ஸந்தத்ஸாக்ஷாத்-சக்ஷுர்யஶம்-பவதாயதே- நிஜஜன ஸ்யதீஸம்ஶ்ர
யா-விமுஷ்டிதவிஶீதயா- ஶீதயா- ஜகதி- க்ஷுத்- த்வ:-நிராக்ருதவதீ ॥

ப—யத:—தேவியே நீயானவள் ஸ்ரீ வேதாகளான வஸந்த
ர்களைசுமக்கையாலே ஶ்ரமமுடைந்திருக்கும் ஸமுத்ரியினுடைய நீ
க்ஷ்யாக என்கிற வ்யாஜத்தாலே ஸ்ரீநிவாஸனை அவதரிப்பித்து லோ
கமாகிற ஸாம்ராஜ்யத்துக்கு தேவனாமெனையாகாந்தி ஶ்ரமம் விதானங்க
ளாலே கொண்டாடப்பட்டிருக்கும் ஸம்பத்தையாலே லோக
த்திலுள்ள க்ஷுத்ருமான தாபத்தை (அதாவது) ஶாந்ஸ்வாஸ்தத்தை
(அதாகிறது) நல்லிருள்போலே அப்ராகாஶவிஷயமாயிருக்கு
ம லோகத்திலுள்ள ஜனங்களுடைய த்ருஷ்யமான அஜ்ஞானத்தை நீக்கி
னாய்.

தா—யத:—* ஸமுத்ரிதப்ருதுவஜ்ஜதவ்யாஜவேதத்ருணீகரதாபா
தேத: । க்ஷுத்ஶோத ஸமுத்ரிஸாதேன வேஹாணம் ஶரணம் யயஸ । எ
ன்கிறபடியே கமலா தேவி வக ஶக்டாத்ரேணாவதம்ராதிதேவஷ்டக்கித்ரிய
ஸமுத்ரத்தாலே ஸமுத்ரியிலே ஜனித்திருக்கும் வஸுவஸ்தராளான காஶ
லேதிஹாஸாலஸ கோடிகளுடைய ஸாரத்தைச் சுமக்கமாட்டாமை
யாலே மிகவும் ஶ்ராந்தையாயிருக்கும் ஸமுத்ரியினுடைய ஸாரதி
வஹநத்தை வ்யாஜமாகக்கொண்டு நிஜஜனஸ்தீவாஸமுத்ரிஸமுத
னை ஸ்ரீநிவாஸனை * தத்ர்கேலம்பாஸகஜிதேந்த்ராதிகளில்படியே பெ
ரியபிராட்டி தொடக்கமாயிருக்கும் அவதாரக்ருதஸ்வாஸாயாரணதி
வ்யஹங்களாலே பரிஷ்க்ருதனும்படி தேவகீவாஸுதேவனுக ஸமுத்ரி
லவதரிப்பித்து அவன் ஜன்மத்தாலே வேதாஸமாகிற வாயத்து
க்கு தீபஸ்ராஸாயதேயாய் (அதாவது) தீவமலதாகாஶிலகே
ளாய லோகத்திலுள்ள நிவிஸவஸ்தாகளாலும் ஸர்வாணதேலத

ஸ்வீகரித்துக் கொண்டாடப்படாநின்றுமிருக்கும் ஸ்ரீகீதையை ப்ரவர்த்திப்பித்து அதநாலே காலத்ரயத்திலுள்ள நிகிலசேதநர்களுடையவும் உஜ்ஜீவநகாரணத்தை ஸ்பஷ்டமாக ப்ரவர்த்திப்பித்தருளினனென்றபடி.

தாத்பர்யம்—லோகத்திலுள்ள ஸூர்யனானது ஸர்வவஸ்துக்களான பதார்த்தங்களைத்திலும் அத்ருஷ்டமாய்க் கொண்டு ராஜாவினுடைய ஸாஹாய்யமாகிறப்போலே வேதார்த்தஸாரமும் ஸகல ரஹஸ்யங்களும் ப்ரகாசிக்கும் ப்ரகாசகங்களாலே ஸர்வப்ரமாணங்களிலும் ஸாரதமமான ஸர்வோபநிஷத்ஸாரம் ப்ரதிபாதகமாயிருக்கையாலே பரம ரஹஸ்யமாகிற ஸர்வோத்க்ருஷ்ட ப்ரகாசகமான சாஸ்த்ரத்திலும் மேன்மைபெற்று ப்ரகாசமாக விளங்காநின்றுகொண்டு உபயவிபூதிநாதனான பரமபுருஷனுக்கு ப்ரதிபாதகமான ஸாஹாய்யமாயிருக்கையாலே அதை ஸூர்யனாக ரூபித்தார். லோகத்திலேற்றப்பட்ட விளக்கானது அந்த ஸூர்யனுக்கும் அரிதாகிலிருக்கும் ப்ரதேசத்திலுமுள்ள இருள்களனைத்தையும் நிரஸியாநின்றுகொண்டு அங்குள்ளபொருள்களை யடங்க விசதமாகக் காட்டுமாப்போலே ஸ்ரீகீதையும் வேதார்த்தஸாரமாய் ப்ரதிபாத்யமான ப்ரஹ்மஸ்வரூப ரூபகுணவிபூத்யாதிகளையும் ப்ரத்யக்ஷ ஸாக்ஷாத்காரமான யாகாதிக்ரியைகளுடைய ஸமர்ப்பணீய ஸ்வரூபத்தையும் விசதமாகக்காட்டுகிற ஸ்வபாவத்தாலே வேதத்தினுடைய ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான உஜ்ஜீவநமாகிற லோகத்திலுள்ள நிகிலஸம்ஸாரிகளைத்தையும் நிரூபணமாக நிரஸிக்கையாலே அதை நிகிலஜநங்களுக்கும் நியாமகமாயிருக்கும் நிரவதிகவைபவ ஸாரபூதமான ஸூர்யனாக ஸாதித்தார். ப்ரஸ்துதமான விஷயமான தைபான தையக்காயார ஸம்த்ஞன ஸ்ரீநிவாஸனே கண்ணனாகவ வதரித்தானென்று தோற்றுவிக்கைக்காகவும் அவதரிக்குமபோது பக்தியநுஷ்டாநங்களுக்கு ஸம்ப்ரதாயார்த்தத்தைப்படிகளுக்கு ஸ்வதந்த்ரமாக அவதரித்தானென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் அவதீர்ணனானவனை பக்தியானுபவத்தாலே காட்டியருளினார். ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞாநமும் பக்தியாராதநாயோக்யதையும் ஸாதநாநுஷ்டாநமும் அவதீர்ண என்கையாலே க

ஶ்ராத்தஸாவிஶேஷதொஜ்ஜீவநப்ர யோஜகமாயிருக்கும் ஸ்ரீதரப்ரவர்த்த-
நமே க்ருஷ்ணாவதாரத்திலுடைய ப்ரவர்த்தநப்ர யோஜநமென்றும் விஶ்வ
ஸாராஸாரபரிஹாராதிகள் அவதாரப்ர யோஜநங்களென்றும் காட்
டப்பட்டது. விஸ்ரம்ஸாரஸ்வரூபத்தாலே ஸ்திதிப்ரவ்ருத்தஸாரணஸ்ரீ
யையான ஸ்வத்மஸத்தைக்கும் ஸம்ஶயமல்லாதபடி ஸந்தாரஸம்பு-
க்ஷத்ரியர்களுடைய ஸாரணத்துக்குள்ள ஶாஸ்த்ரஸ்ஸம்பு ஸம்புசி-
தம். ப்ரத்யக்ஷஸ்வரூபத்தை ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வரூபமாகக் கொள்ளி
ல் ஒவ்வொருவனுடைய ஸாரணமே வேதோக்தம் ஜாதிவாமப
டி ப்ராப்த ஆசாராயிருக்கும் ஆசார்யர்களுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமடி
யாக ஸம்புசிக்குண்டான வேதஸ்வாதந்த்ர்யம் ப்ரகாசிதமாம்.
இஸ்வரூபத்தை ப்ராமாண்யமாகக் கொள்ளும் முனபுற்ற யோஜனை
யில் தங்களுடைய ஸ்வவர்ணாஶ்ரமடியாக ஆசார்யர்களுக்குண்
டாயிருக்கும் ப்ராப்யஸ்வாதந்த்ர்யம் ப்ரதர்ஶிதமாம். இப்பக்ஷத்
தில் ஸம்புசித்ராதிஶப்தவசநத்திலுள்ள த்ருஷ்டபதம் த்ருஷ்டிஹேது-
ஸம்புதஸம்ப்ரதர்ஶநத்தாலே விவ்ருதமாம். இந்த ப்ரஸம்புத-
ஸ்வரூபத்தை ஸர்வஜ்ஞமாகக் கொள்ளும் பக்ஷத்தில் தேஹத்ராதிக-
ஸந்தாயாதே: என்கிறவிடத்திலுள்ள ஸ்வஹஸ்தவசநாதஸந்தாயாத-
பதம் வ்யாவ்ருத்தமாம். நிஶ்சலஸ்வயதீபஸ்ரீயா என்கிற பதத்தா
லே ப்ரதர்ஶிதையான ஸ்திதிநிஶ்சயஸ்ய காஸகதையில் ஸ்திதிவி
ஶேஷஜாதியைக் காட்டுகிறார் விபஶ்சிதவிஸ்தீர்ணா என்று. க்ஷத்ரியஜா
தியில் பிறந்ததும் ஸம்புதஜநத்திலுள்ள ஆசாரஸ்வஸாரவாஸனை
யே விஞ்சியிருக்குமபடியை நினைத்து க்ஷத்ரியஜாதீயரை ஆசார
வ்யாயகஸ்வரூபத்தாலே வ்யபதேஶிக்க வஹிப்ராயங்கொண்டு இவர்க
ளுடைய வஸாராம்ஸதையில் இவர்பக்கலுள்ள தேவப்ராஹ்மணவி
ஶேஷமே ப்ரயோஜநஹாரணமாகிறதென்று காட்டுகைக்காக தே-
வ்ராவஸாராதிஸ்வரூபங்களை யதாதரித்து விபாயஷிதஸ்வஸதத்தாலே வ்ய
பதேஶித்தார். இப்படி அவர்பக்கலுள்ள ஆசாரஸ்வஸாரப்ரா
ஆயத்தை நினைத்திறே ஜஹர்ஷியும் த்ருஷ்டத்ருபவ்ராஜதேஹத்ராதீ-
கஸந்தாயாதே: என்றார். வஸ்தோதாத்ருபராயிருக்குமவரை ஸம்பு-
வஜநவாஸநாஸிஸதேஹத்ராஸ்வஸாரப்ராயாம் ப கடநாயமாக
த்ருபவ்ராஜராக உபவரித்தபடி. த்ருபவேஸ்ஸந்தரான சிலஆசார்

களென்று தாத்பர்யம். விரோதத்தாலே *ஸமாநாதிகரண்யவதி விரோ என்கிற ஸ்ரீஸாம்ப்ரதாயத்திலுள்ள விரோதம் ஸாரிதம், ஆரணவிரோ என்கிற ஸூத்ரவ்யாக்யானத்தாலே * ஸூத்ரார்த்தஸாரி ஸாரோணா என்றும்*ஸமாநாதிகரண்யவதிவிரோ என்றும் வாக்யத்ரயாந்த்ரோக்தங்களில்சொல்லப்பட்ட ஸாரவேதங்களில வக்தாவுக்குள் ளகாரியகாரணஸாவவிவக்ஷையை விஶதீகரிக்கிறார். ॥௯॥

௬॥ இப்படிக்ருஷ்ணாவதாரத்தாலேதயாதேவிசெய்தருளியஸ்ரீதா ப்ரவர்த்தநோபகாரத்தை ப்ரயாஜநேனவெளியிட்டருளி இனிக ஷியவிஶேஷத்தினுடைய அவஸாநதஶையில் கண்ணிறைவயாறு ன ஸ்ரீநிவாஸனைகொண்டு தயாதேவிசெய்தருளப்போகிற க்ரு தயாமயப்ரவ்ருத்தவதநோவகாரவிஶேஷத்தை விஶதீகரிக்கி றார். வ்ருஷாத்ரௌதத்தி—

௭௯ வ்ருஷாத்ரிஹயஸாதிநஃ ப்ரமதேதாதிஸம்ப்ரவித
ஸ்ரீஷாஸாட்டதடிதாணஸதவவேபகஸஸங்காரவாரு ।
கரிஷ்யதி தயே கஸிப்ரமஸாந்திதாரஸ
வாநஃ க்ருதயாமராகாரம் ஸாவி க்ருவாணயா
ராயராஃ ॥ ॥ ௰ ॥

பதார்த்தஃ—தயே-கூதவஸெகஸஸங்காரவாரு-வ்ருஷாத்ரிஹயஸாதிநஃ-ப்ரமதேதாதிஸம்ப்ரவித:-ஸ்ரீஷா-ஸாட்டதடிதாணஃ- கஸிப்ரம ஸாந்திதாரஸ:- க்ருவாணயாராயரா:- வாநஃ- ஸாவி-க்ருதயாமரா காரம்- கரிஷ்யதி-

பதார்த்தஃ— தயையே உன்னாலே கூவேசநமாகிற ஸங்கார முடையதாய் (அதாவது) உன்னுடைய ஸம்பந்தத்தாலே தேஜ ஸாநாவேபநாதிரூபமாயிருக்கும் வேதநாதிகார்யவிஶேஷாந்த க்ருமமாணவிஶேஷமுடையதாய் அர்த்தம்— அவலேகமாகிற ஸ ஞ்சாரஜலபாநத்தாலுண்டாயிருக்கும் ஸம்பூர்ணஜலஸிக்கமா கிற ஸங்காரத்தை வ்ருஷ்டிரவஹாரணாதிகாரியோபாயக்ருமணவி ஶேஷத்தையுடையதாய் திருமலையிலிருக்கும் கல்பாவொஹனுடை ய (அதாவது) கண்ணிறைவப்ராதஹாவதஶையில் கல்யாணகுண யக்கொண்டு தஷ்டஹநநபண்ணப்போகிற வ்ருஷாத்ரிவதியான

ஸ்ரீநிவாஸனுடைய ஸ்வாபாவிகமான ஶ்வாஸமாகிற வாயுவினாலே ஸ
ஞ்சலிப்பிக்கப்பட்டதாய் தன்னுடைய காந்தியாலே ஸ்வர்ணம்போலே கா
ஞ்சனம்போலே தீப்யமானமாயிருக்கும் மின்னல்க்கொடியினுடைய
ப்ரகாசமுள்ளதாய் கடாக்ஷமாகிற, ப்ரஸாதமானபடி ப்ர
ஸாதமான ஸ்ரீவத்ஸத்தை தேஜஸ்ஸம்பண்ணுகிறதாயிருக்கு
ம் கருணையாகிற மேகமானது திருமபியும் ஸஹ்யத்தில் ஸூர்யமத்தி
னுடைய புஷ்டியை (அதாவது) ப்ரகாசஸம்பவத்தைப்பண்ணப்
போகிறது.

தாத்பர்யம்:— லோகத்தில் மேகமானது ஸமுத்ரஜலமாகஸமு
த்ரஜலபானத்தைப்பண்ணி அத்தாலே தாபஹரணஸஸ்யஸம்வர்
த்தனாதிகளுக்கு ஸாதனமாகத்தான்செய்யப்போகிற வ்ருஷ்டிகா
ர்யத்தில் ஸம்பூர்ணஸாமர்த்யமுள்ளதாய் அதற்குப்பின் மேகங்
களை ஓரிடத்தில் ஸங்க்ரஹீகரித்து வர்ஷிக்கத்தக்கவங்களாம்படி பண்
ணவல்லமையுள்ள ஸ்வதந்த்ரமான வாயுவாலேப்ரேரிதமாய
இப்படி வாயுப்ரேரணத்தாலே ஓர் ஸமூஹமாகக்கூடினபின் வ்ரு
ஷ்டிஸூசகமாய்க்கொண்டு ஸர்வலோகஸந்தோஷாவஹமாயிருக்கு
ம் விசதப்ரகாசமான மின்னல்கொடியாலே அலங்க்ருதமாய் இப
படிப்பட்ட ப்ராணவ்ருக்ஷமுடியாக வர்ஷிக்கப்பட்ட தீர்த்தப்ரவ
ர்ஷாதாரையாலே ஸ்ரீவத்ஸத்தாலுண்டுபண்ணப்பட்ட ப்ரஸா
தமான ஸந்தோஷத்தை நிர்ஹேதுகமாய்ப்பண்ணா
நின்றுகொண்டு ஸ்ரீவத்ஸப்ரகர்ஷத்தாலே ப்ருஷ்டப்ராயஸ
ஸ்யஸஞ்சயத்தையான ஸஹ்யத்தில் ஸகலஸஸ்யங்களையும் ஸம்ருத்திகங்க
ளாய்க்கொண்டு முனபோலவே பூர்வாபரமாக வளரும்ப
டிபண்ணுமாப்போலே ஸந்தேஹஸம்ஸாரவானுக்கு (அதாவது) ஸ்வ
பாவஸ்வபாவமான நீயாகிற மேகமானது மேகமாஜீஸம்ஸாரத்
தாலே தான் பண்ணப்போகிற ப்ரஸாதநாதிவ்யாபாரத்தில் ஸம
ஸ்தாஸக்தியுள்ளதாய் ஓரூர்த்வத்தாலேஅநுகூலத்தைக்கொள்ள
க்ஷிவிக்ஷேபாகளையும்ஸகலமும்பண்ணவல்லமையுடையதாயிருக்கும்
க்ஷீரஸமுத்ரஶயனான ஸ்ரீநிவாஸனுடைய ஶ்வாஸமாகிற காற்றினாலே
ப்ரேரிதமாய் இப்படி ஸ்ரீநிவாஸஶ்வாஸப்ரேரணத்தாலே ஸஞ்சி
தமாயிருக்கையடியாக ப்ரஸாதிஸாதனமாயிருக்கும் த

ன்னுடைய [illegible] காந்தியாகிற [illegible] [illegible] மின்னல்கொடியாலே [illegible] மாயிருக்கும் [illegible] ன்னுடைய [illegible] மாகிற [illegible] மானது இப்படி [illegible] யடியாகவுண்டாயிருக்கிற [illegible] த்தாலே [illegible] மாயக்கொண்டு [illegible] மாகிற ஸ்ரீ [illegible] த்தை [illegible] பண்ணுகிறதாகக்கொண்டு இப்படி [illegible] மான [illegible] த்தில் [illegible] மான [illegible] த்தினுடைய [illegible] மாகிற [illegible] த்தை [illegible] மபடி யுண்டுபண்ணப்போகிற தென்றபடி.

[illegible] — [illegible] த்துக்குப்போலே [illegible] த்துக்குமோர் [illegible] யுண்டென்றுகாட்டுகைக்காக [illegible] மான [illegible] த்தை [illegible] த்தாலே [illegible] த்தார். [illegible] த்தில் [illegible] [illegible] த்தை [illegible] பண்ணுகிறது என்றும் விவக்ஷிக்கலாம். அப்போது [illegible] ஸ்ரீ [illegible] மாகவும் அந்நாலத்திலே [illegible] களாலுண்டு பண்ணப்படும் [illegible] ஸ்ரீ [illegible] மாகவும் [illegible] த்தாரென்று [illegible] க்கும். [illegible] யிலுள்ள [illegible] ங்களும் [illegible] ங்களாயிருக்கைபடியாக [illegible] [illegible] ங்களும் [illegible] களாகவேண்டுமென்று திருவுள்ளங்கொண்டு இப்படியுள்ள [illegible] த்தாலே [illegible] [illegible] [illegible] பத்தாக [illegible] வர்ணித்தார். ॥௰॥

இதி ஸ்ரீ [illegible]
ஸ்ரீ [illegible]
[illegible] விரசிதாயாம் [illegible]
[illegible] ஸ்ரீ [illegible]
[illegible] வ்யாக்யாயாம் [illegible]
[illegible] ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம: ।

தஶமதஶகப்ராரம்ப: ।

அ ॥ இப்படி ஸர்வகாலத்திலும் ஸர்வசேதநஸாதாரணோபாயமாய் அஜ்ஞாநநிவ்ருத்தைஹேயாய அதடியாக ஸமஸ்தகுணவிஶிஷ்டஸர்வ ஸாக்ஷியாயிருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸனையே சேதனஸமாஶ்ரயணீயமான இவருடைய வைபவம் விஶதமாம்படி ப்ரதமதஶகத்தில் கார்யஸுவத்தாலும் த்விதீயதஶகந்தொடங்கி நவமதஶகமளவாகவுள்ள எட்டுதஶகங்களாலே நேராகவும் ஸாதித்து இனி *த்ராதா தேவஸ முநிஜநவாஞ்சாவாஸ: தேவ: விதாதா ஜாதஸ்நேஹ: ஜநயிதா ... கருணைக்ருதயாயா: । தத்ராயத்தம் ஸுர்ஜநநயாதேஶிகைவ்யக்தஸம் ஸிஞ்சுஷய: ப்ரயதிக்கிதோ ஸாரவத்நாவிஸாவி ॥ என்றுஸ்ரீஸூக்தியிலிவர்தாமே யருளிச்செய்தபடியே பரமைகாந்திகள்பக்கல் நிருபாதிகதாதலிஹ்ருஸஜ்ஞாநமுடையராய்க்கொண்டு அவர்களுடைய ஸந்நிதானத்துக்கு ஸர்வப்ரதஸ்ஸக்தராய் அவர்களுடைய திருவடிகளில ஸமாஶ்ரயணமுகஸ்வாதந்த்ர்யராய்க்கொண்டு க்ருதக்ருத்யராயிருக்கையடியாக அவாப்தவ்யமொன்றுமில்லாமையாலே ஸமாதநக்ஷாந்த்யாத்ருமுள்ளவருமாயிருக்குமிவருடைய வைலக்ஷண்யத்தைக் காண்கையாலும் ஶுஷ்ரூஷாகார்யங்காரஸாவாஸ பரிபாகஷமாய்க்கொண்டு கணக்ருதாயதநமாயிருக்கும் ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்தஸாரமர்மமான இவருடைய ஸூக்திவாக்யத்தின் வைவரீவிஶேஷத்தை யநுஸவிக்கையாலும் ஸர்வ ப்ரஸந்தையான தயாதேவியாலே என் பக்கல் ஸூத்ரக்ஷாஸ்ஸமத பரணம்பண்ணி க்ருதக்ருத்யராயிருக்கையடியாக மோக்ஷார்த்தமாக கர்தவ்யஶேஷமொன்றுமில்லாதவராய ஸார்வாஸாரக்ஷேஷமடியாக ஸமாஸ்ரிஸ்தாகமாமயவிரோவராய்க்கொண்டு ஸ்வக்ருதநந்த்ர ப்ரயோஜநாஜ்ஞாநநிஜ்ஞாநபாவனைகரஸிகரா யிருக்கு மெமக்கு இப்போதென்னலாகவேண்டும் ப்ரயோஜநமேதும் காணப்படவில்லை. பின்னும் த்ரமகரணத்தாலும் பாதாஹவாதிஸுவத்தாலும்

நம்பிராமானுசன் ஸம்பந்தத்துக்கு அனுரூபரானவாயிருக்கும் உம திறத்தில் விருஜனுவதியான நான் எவ்வகையாலும் அக்கரமான ஸுஜாநத்தைப் பண்ணக்கடவேன் என்றிப்புடையிலுள்ள பாசுரங்களாலே ஸர்வ்வமஹிமநிதராய் உன் கடாக்ஷமடியாக உன் திருவடியில் ந்ருஸ்ஸாக்ஷாத்கானாய் பாரதந்த்ர்யாநுஸந்தானவிக தையடியாக க்ஷேத்ரஸம்பந்தயானதுமாயிருக்குமடியேனுக்கு ஸுமா ஸந்நியானமொன்றுமில்லாமையாலே என்னைகொண்டு நீ ய நுஷ்டிப்பித்த ப்ரபத்தியின் ஸமமாக உன்னாலே ஸங்கல்பிதமான பாரதந்த்ர்யஸம்பந்திக்கு விரோதியான விஷ்ணுசிஸம்பந்தத்தை விடுவித்து சரீரத்யஜமவிசேஷத்தைக் கடுகக்கைபுகும்படி பண் ணுகையே அடியேனுக்காமாஸநீயமென்று விண்ணப்பம் செய்ய த்தொடங்கி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமடியாக வுண்டாயிருக்குமநாதிவா ஸநாவத்தாலே சவமமாக ஸம்ஸாவிதமாகுமநந்தாபராயப்ரவ ஜமாகிற விபக்ஷிஸபாயத்தைக் காட்டுகிறதாவத்தாலே தம்திறத் தில் தயாதேவி செய்யவேண்டும் ஸுபதிவாரதந்த்ர்யாநந்த் தினுடையகுவமுக்கிதையைநிரூபிக்கிறார். விஷ்ணுவசகாமிதிர்ஜி --

௭௰ ॥ விஷ்ணுவசகாமதிக் நாத ஸதாதநாதநாதந்த்ராசி
தேவிஸுவநீதவசீரயஞ்ச | நாமெ திவெஸய வ்ரு
ஷாத்ரிவதேதசுயெக்ஷஜந்து ஸ்ஸாக்ஷணஸமாகாயிநா
கூஙெயவ ॥ ॥ க ॥

பதர்யம்:— தேவி—ஹேதயெ—கூம்—ஊதிநாத—விஷ்ணுவசகாம்— ஸதா தநாதநாதநாம்— ஸுவதீம்—சதந்த்ராசி—சவசீரயநம்—கூஙெயவ—கூயி— ந்ருஸ்ஸ க்ஷணஸமாம்—தாம்— நாமெ—வ்ருஷாத்ரிபதள—திவெஸய ॥

பதார்த்தம்:— பராதெஜ்யான உமையே நீயானவள் இப்படி ப்ரஸிஜமாக ஸௌசீலவகாரத்தை எப்பொழுதும் கறவாதிற்கு முன்னே இக்காலத்திலும் திரஸ்ஸ்ரிக்குமவனாய் உன்னாலேதானே உன்னிடத்தில் வைக்கப்பட்ட ஸுஜாக்ஷாஸத்தையுடையவனாயி ருக்குமடியேனே ஸவஸ்ஸாசியான ஸ்ரீநிவாஸனிடத்தில் திவெஸி ப்பிக்கக்கடவாய் (அதாவது) ஸூசிக்கக்கடவாய்.

தாத்பர்யம்:— இப்படி ப்ரஜயாவத்திலே சமிதவிசிஷ்டராயக கொண்டு ப்ரக்ருதிவிசிஷ்டரான ஜீவர்களை பாரதந்த்ர்யாபாயா நுஷ்டாந யெரதந்ராம்பத கரணகளேபரங்களுடன் வடிப்பிக்கை

யாலும் [illegible] இவர்க்குண்டா[illegible] [illegible]
டைய [illegible] [illegible] [illegible] பண்ணுகையாலும்
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
யக்கொண்டு [illegible] [illegible] [illegible]
ங்களை [illegible] பிடிக்கையாலும் [illegible] [illegible]
ங்களால் [illegible] [illegible] [illegible] னவர்க்கு
[illegible] [illegible] [illegible] முன்னிட்டும் அவை
களை முன்னிடாமலும் [illegible] பண்ணுகையாலும் [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] கையாலும் இ
வன்தன்னை [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] பண்ணுகையாலும் [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] கையாலும் [illegible] [illegible]
[illegible] பண்ணுகையாலும் [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] பண்ணுகை
யாலும் [illegible] [illegible] [illegible] படியே
இன்னமுள்ள பல [illegible] [illegible] [illegible]
லே [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
ககளாலும் [illegible] (அதாவது) [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] பட்டிருக்கு முன
ன இக்காலத்திலும் (அதாவது) [illegible] [illegible]
[illegible] உன் திருவடியிலே [illegible] பண்ணின
பின்பும் [illegible] (அதாவது) [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] களாய்க்கொண்டு [illegible] உன்
னுடைய [illegible] [illegible] பண்ண [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] மாக அடிக்கடி பண்ணுமவனாய்
பின்னும் [illegible] [illegible] மாயிருக்கு
முவனுடைய [illegible] படியாகவே [illegible] மாக உன்

திருவடியில ஆத்யந்திகாஸ்வாமிஸம்பந்தத்தைப்பண்ணி அத்தாலே ஸாக்ஷாத்காரமாக ககர்வ்யஶேஷமொன்றுமில்லாதபடி க்ருதக்ருத்யனாயிருக்கும்படியேயன்னை தேவதேவதிவ்யமஹிஷியாய்க்கொண்டு அகில ஜகந்மாதாவாயிருக்கிற அஸ்மத்ஸ்வாமிநியான ஸ்ரீ விஶ்வஜநநியாய்க்கொண்டு நித்யமாயிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய ஸ்ரீ திவ்யவஸதியாய். (அதாவது) அநாதியாக ஸஞ்சிதமாயிருந்துள்ள பாபகர்மங்களடங்க நிஶ்ஶேஷ விநஷ்டங்களாம்படி உன திருவடியில ஶரணாகதியாகவுமான ப்ராயஶ்சித்தவிஶேஷத்தை யதாஶாஸ்த்ரம் அநுஷ்டானம்பண்ணினவனுடைய உக்தலக்ஷணமான ப்ரபத்தியத்தாலே அநாதிகாலஸஞ்சிதங்களாயிருக்கும் ஸகலபாபங்களான நித்ய நைமித்திக காம்ய கர்மங்களடியாக வாஸநாருசி வாஸநாஸம்பந்தத்தாலே ஸர்வாபராதங்களான ஸகலவிஶேஷங்களுக்கும் உபாயாந்தரநிஷ்டரில் உன திருமுன்பாகப் பண்ணின ஆநுகூல்யஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்யவர்ஜனத்துக்கு ப்ரதிஷ்டமான ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தநிஷ்டா ஸம்பந்தத்துக்கும் ஹேதுபூதமான விபரீத ஸம்பந்தத்தைக் கடக விடுவித்து உபாயாநுஷ்டானகாலத்தில் விஹிதமான படியே ஜநந்மரணம்வ்ருத்தாலே ஸ்ரீ நிவாஸாநுவர்த்தனாயிருக்கும் நித்யஸூரிகளான பரவாஸுதேவனுடைய அரணாரவிந்தங்களில் ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதகைங்கர்யவ்ருத்தியை யிப்போதே நான் பெறும்படி ப்ரஸாதிக்கக்கடவாயென்றபடி.

தாத்பர்யம்—ஸர்வஶேஷியான நாராயணனுடைய என்கையாலே இப்போது நான ஶரணாகதி பண்ணினபடியே யென்னை உத்தாரணத்திலே நாயனிடத்தில் திவ்யமஹிஷியாய் ப்ராப்யப்ராபகத்வ ஸ்வரூபமான உன்னுடைய ஸ்வாமித்வமாகிற ஸம்பந்தம் ப்ரஸித்திக்குமென்று விசேஷ்யமாயத்து. ஸர்வேஶ்வர ஸர்வலக்ஷணமான என்கையாலே என்னுடைய ஶரணாகதி ஸ்வீகாரம் பண்ணுகையாலே நிரதிஶய ஸாக்ஷாத்கார வ்ருத்தி

யாய் ஸர்வஶக்தியுமான உன்னுடையதேயன்றி ஸ்வீக்ரு
தோபாயனாய் ஸ்வீகாரகர்த்ருவ்யாவ்ருத்திகனுமான அடியேனு
க்கு வருவதோர்கொறையில்லை யென்று பாவிதம். விஶ்வாஸகா
ரணமானாகாரவிஶேஷம் என்கையாலே ஸர்வவிதபோஷணஸமர்த்த
யான உன்னை கிரஸிக்கும் க்ருதஜ்ஞனான பார்த்தனை யநுகரி
யாநின்றேனென்று வ்யஞ்ஜிதம். ஸஹ்ரோபாயவிஶேஷம் என்கை
யாலே உபாயஸம்பந்தம்வருவதற்கு முன்புள்ளவபாயத்திற்
காட்டில உபாயஸம்பந்தத்தாலே ஸம்பாவிதனான பின்பு வரும்பா
பாயத்துக்கு அபிமானராஜ்யஸ்தனான ராஜபுத்ரனுடைய அபாய
ப்ரவ்ருத்திக்குப் போலுள்ள ஸம்பந்தவிஶேஷம் ப்ர
ஸ்மிக்கு வ்யாஜாபேக்ஷையென்கிற பாவத்தில். ஸ்ரீ விஶ்வாஸவிஶ்வா
ஸ ப்ரகாரமத்தாலே ஸம்பந்தஜ்ஞானத்தை ஸ்ரீ விஶ்வாஸ
மாகக்கொள்ளவேணும். ஸ்ரீ விஶ்வாஸகாரத்துக்கு ப்ரக்ருதி
ஸ்தனான பாபநாஶனையும் நாமஸம்பந்தாகக் கொள்
ளலாம். வ்யாஜாபேக்ஷை என்றுமநுபிக்கலாம். அப்போ
து வ்யாஜமென்றுபேருடையபவதபோஷதத்தினுடைய பாவமென்
றபர்த்தமாகும். இப்படிக்கு ஸ்திதியினுடையஸ்ரீ விஶ்வாஸம்பந்திகம்
ப்ரகரணமபேக்ஷமாம். இங்கு ஸ்வீக்ருதஸ்வாதந்த்ர்யம் என்று த
மமை ஸமர்ப்பணப்ரகாரமாகக் ஸங்கல்ப்யம் பண்ணினவ
ராகக் காட்டாநின்றுகொண்டு திரும்பி ஸாத்விகையை என்று
ஸமர்ப்பணம்பண்ணுகையாலும ஸாத்விகையை என்று அயத்
தினுத்தரவண்ணாமும ஸ்வத்தந்த்ரமியாலே பூர்வவண்ணாமும்
ப்ரதிபாதிதமாயிருக்கையடியாக இப்ப்ரகரணத்தைஶரணாகதி
யாநுஷ்டானமாகக் கொள்ளவேணுமென்று சொல்லுமவஸ்த்
தில் இப்ப்ரகரணத்தோடு ஸஜாதீயமாக ஸ்தோத்ராதிகளிலருளிச்
செய்யுமிடமெங்கும ஶரணாகதியாநுஷ்டானமாகக்கொள்ள
வேண்டி அத்தாலே ஸகலஶரணாகதியாநுஷ்டானம் ப்ரஸக்தமாய ஸகல
ஸம்ஹிதாத்யர்த்தஸூத்ராதிஸாத்த்ரவ்யாகோபம் வருமாகையாலும்
இப்ப்ரகரணத்தை பூர்வாநுஷ்டிதஸமர்ப்பணாநுவாதபூர்வக
மாயிருக்கும் ஸத்தாவஸரதத்ஸமர்ப்பணஸஹஸமவிஶேஷஸாதி
க்ருப்ராயப்ரகாரமாகவே கொள்ளவேணும். இத்தாலே ஸநுஷ்டி

கடோரசித்தராயிருந்தவனை அயிகாரிக்கும் பின்பு ஆதிவிசேஷ முண்டானபோது உபாயாந்தரநிஷ்டனையில ஸம்பந்தமாயிருக்கும் ப்ராப்யவிசேஷத்தினுடைய நிவ்ருத்திமாக ஸாதந ப்ரவ்ருத்தமபண்ணக்கூடுமென்கிற ஸாஸ்த்ரார்த்தவிசேஷம விஸதீக்ருதம். ॥ ௧ ॥

௨ ॥ இப்படி உபாயாந்தரநிஷ்டையிலே ஸம்பந்தமான ப்ராப்யஸங்கத்தினுடைய நிஸ்ஸேஷநிவர்த்தநத்தாலே தத்ஸம்பந்தமாய்க்கொண்டு பாம்போடொருகூரையிலே பயின்றாற்போலே நிரந்தரபயாவஹமான இந்த்ரியஸம்பந்தத்தை விடுவித்து இப்போதே ஸ்ரீவைகுண்டத்தையடைவிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க தயாதேவியும ஸ்ரீவைகுண்டநாதனான இவருடைய விரஹத்தாலே ஸம்ஹாவிதமாகாநிற்கும் ஸமஸ்தாத்மஜங்களானவிஷ்ணுவான ஸாயுஜ்யங்களுடைய தாதர்ம்யவிசேஷத்தை யாலோசித்து இவருடைய ப்ரார்த்தநத்துக்கநுரூபமாக ஒழி என்றுதாமருளிச்செய்யாதே ஸ்வயமேயாகாநிற்க ஸ்வாமியும் ஸகலாபராயஸஹிதனுய்க்கொண்டு ஸர்வாநிஷ்டஸங்கோசாதம: என்கிறபடியே பரிபூர்ணஸ்வாதந்த்ர்யப்ராப்தத்துக்குமநந்தனான நமதிறத்தில் யதோக்தப்ரபத்திவைசிஷ்ட்யத்தைக்கொடுக்கையில் கர்த்தநபாயித்வாநுஸந்தாநனுன தன் ஸ்வபாவனுடைய ஸங்கல்பத்தை யாலோசித்து இவள் ஸம்ஸ்லேஷதயாகாநிற்கிறுளென்று திருவுள்ளங்கொண்டு உன்னுடைய ஸ்வபாவன் கர்த்தாநுஸந்தாநனுமிருந்தும ஸர்வஜ்ஞனான தனக்குமஸக்யமான வென்னுடைய ரக்ஷணத்தை யதோக்தமாகத்தலைக்கட்டப் ப்ரவ்ருத்தியாநிற்குமுன்னுடைய ஸம்பந்தஸம்பாதநஸக்தியைக் காண்கையடியாக ஸர்வாதிஸாமர்த்யனுயிருக்குமத்தனையொழிய நீ பண்ணுமென்னுடைய ரக்ஷணத்தைத்தடுக்கவல்லனும்படி ஸ்வயம் ஸாதிக்கனுகமாட்டான். ஆதலால் ஸர்வஜ்ஞனை ஸர்வேஸ்வரனையும் தன்னுடைய ஸௌஸீல்யத்தில் நிர்ஹேதுகனுய்க்கொண்டு தானிட்டவழக்காம்படி வஸீகரித்துக்கொண்டிருக்கும் நீயே ஸம்ஸாரத்திலடிசகுட்டாலே க்லேஸியாநிற்குமடியேனுடைய உத்தாரமான ரக்ஷணமாக ஸம்பந்தஸ்வரூபஸ்வாதந்த்ர்யப்ரகாரம்பண்ணி இருதலையிலுமுள்ள வாத்ஸல்யவாத்ஸல்யங்களையுமுதிசெய்யக்கடவாயென்கிறார் தேவநாயகபஞ்சாஸத்—

௬௨ ॥ ஸ்தைரஸ்திகேண ஸஹஸா கருணே நியந்த்ரா நிருத்த
ப்ரஸர்ப்பிஸி தே விததிர்யதி ஸ்யாத் । விஷ்வக்விபத்
வ்யதிஷங்க வாம்ஸா வேலாதிலங்கநவதீ ஸஹஸா
ஸ்வாமிநம் ॥ ॥ ௬௨ ॥

ஸந்வய:— கருணே - ஸ்தைரஸ்திகேண - ஸஹஸா நியந்த்ராகதவதீ - ஸ்வாபாவிகாம்ப:- வேலாதிலங்கநவதீ - ஸவாய்யா - தே - விததி: நிருத்தமதே - ஸ்யாத் - ஸ்யாத்ருதி - வ்யதிஷங்கவஶீ விஷ்வகெயஸ் ॥

ஸந்த்யர்த:— கருணையே ஸ்வாபாவிகமான சேதுவாலே ஏவப்பட்டதாய் ஆதலால் ஸமுத்ரத்தினுடைய கரைபுரளும்வெள்ளம் போலே ஒருவராலும் தடுக்கவொண்ணுததாயிருக்கும் உன்னுடைய விஸ்தாரமானது. (அதாவது) ப்ரவாஹமானது மேடுமடையான வடிவேனிடத்திலும் ஆகக்கடவதேயானால் (அதாவது) ப்ரவஹிக்கக்கடவதேயானால் ஸ்ரீநிவாஸனையும் ஆச்சர்யசக்தனாகப்பண்ணும்.

தாத்பர்யம்:— இப்போதடியேன் பண்ணிய ஸம்ப்ரார்த்தநத்தாலே ஸமுத்தம்ஷிதையான (அதாவது) எனதிறத்திலே ஸ்ருஷ்ட்யோத்ஸுகியாகப்பண்ணப்பட்ட நீ இந்த ப்ரார்த்தநமாகிற ஸாக்ஷியோபாயத்தாலே முன்பு உபாயாநுஷ்டானத்திலே ஸங்கல்பங்களாய்க்கொண்டு ஸஹிதஸம்ஸாரிகளாசாகிற்கும் ப்ராரப்த கர்மங்களடங்க நிஷேதிதங்களைகையடியாக ஓர்தடையின்றி ஸ்வகார்யகரமாகாநிற்கும் ஸ்வாபாவிகஸேதுவாலே ப்ரதிபந்தமாய்க்கொண்டு அத்தாலே ப்ரபத்தியில் வ்யுஷ்டிஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரவர்த்தகமான லாஸ்யாநுஷ்டானுடைய ஸாங்கல்ப விஶேஷமாகிற ப்ரதிபந்தகத்தினுடைய நிவ்ருத்திபடியாக ஸ்வாபாவிகஸேதுவை ப்ரதிபந்தமாயக்கொண்டு ஸேதுக்களையடங்க முழுகப்பண்ண விஸ்தாரமாகக் கரைபுரண்டு பரவாநிற்கும் ஸமுத்ரப்ரவாஹம் போலே ஒருவராலும் தடுக்க ஶக்யமல்லாததாயிருக்குமுன்னுடைய ப்ரவாஹத்தை ப்ரபந்நீயஸ்தாநபூதமான தன் தேஹத்தில் வஹிக்கப்பெற்றுமதிகேடனைப்போலே நிஷேதாவஹம் கஷ்டாநுஷ்டாநமாக ப்ரவேஶநீயத்திலவமாஹித்தபின்பும் ப்ரஹ்ம க்ஷத்ரியாதிநாநாவர்ணாவஸ்தைகளாலே ஆத்மஸ்வரூபத்தை

[illegible]மாம்படி [illegible]மாக்குகையடியாக [illegible] [illegible]ங்கொண்டு உன்னுடைய [illegible]த்துக்கு [illegible]மம்போலே பேட்டிமனையாகாநிற்குமடியேனிறத்தில் [illegible]ப்பித்தாயாகில் [illegible]யிருக்கைகையடியாக இப்படிப்பட்ட [illegible]த்தில் [illegible]ஞா ஸ்ரீ[illegible]னும் [illegible]ஞன் தனக்கும் [illegible]மல்லாததாயிருக்கும் நீ செய்தருளுமிவ்வ[illegible] [illegible]த்திலே பட்டு [illegible]னாயிருக்குமதனை போக்கி நீசெய்யுமவ[illegible]த்தைத் தடுக்க [illegible]மாட்டான். ஆகலால் [illegible] உன்[illegible]னும் [illegible]ம்படி [illegible] வடியேனுடைய [illegible]ம் பண்ணக்கடவா யென்றபடி.

[illegible]—இங்கு [illegible]க்குள்ள [illegible]விஷயீகாரமே [illegible]மாகையாலே அந்த விஷயீகாரத்தில [illegible] க்குண்டான [illegible]மாக [illegible]ர். [illegible]த்து[illegible]யாயக்கொண்டு [illegible]ாநிற்கும [illegible]னுடைய [illegible]த்தை [illegible] [illegible]ன்றருளிச்செய்தார். [illegible] [illegible] யிருக்கும் [illegible]யிருக்கையடியாக (அதாவது) [illegible]ட்டு [illegible] [illegible]கொடுக்கையாகிற [illegible] [illegible]ந்தைத்தன் மேலேறிட்டுக்கொள்கையடியாக [illegible]ன்பக்கலுள்ளவே கேனுமொரு [illegible] [illegible]த்தை முன்னிட்டல்லது ரக்ஷிக்கமாட்டானென்கிற [illegible]த்தை திருவுள்ளங்கொண்டு [illegible]த்தில் [illegible] என்று [illegible]ம்செய்தருளி இந்த [illegible]த்தாலே [illegible]யான [illegible]த்தினுடைய [illegible] [illegible]மினி தடாக்கல் [illegible]மாகலாமென்கிற [illegible]த்தாலே [illegible]யாகவருளிச் செய்தார். இங்கனன்றிக்கே [illegible]த்தை [illegible]த்து [illegible]

ஸாவிகயாஸ் வாஹமத்தாலே ஸவெர்தோன்பண்ணும்ரக்ஷணம் இங்கு விஶேஷயாவிவக்ஷிதமென்று சொல்லப்புக்கால் ஸர்வ லோகத்தில் நாவேதவித் என்று ஸமர்த்தநம்பண்ணினதும் ஶ்ருதஸாரக்ஷணமாம் என்றுதம்மை ஸமாஶ்ரிதராகக்காட்டினதும் விரோதமாம் (ஸரு) க்ருதஸ்யதாவேக்ஷஸ்வ விஷயத்திஷிகாவெயமர்த்தாஹ்: ஶுஶ்ருஷாக்ருதஸேவாசாக ஐஶ்வர்யஸ்ரணமும விரோயிக்கும். ஆதலால் வெஸமிஞ்சைவஸாஸாவிகேந கவெதநமஹயாயதிஷேஹர்க்கை என்று ஸஸர்கள் பண்ணின வ்யாக்யாநமஸ்ஸாவகேவமஹத்தமான ஸமயாஸ்ஸவத்தினுடைய திஷேக்கராபேயநத்தில் ஸாதுயமுடையதேயன்றி வேதநன்பக்கல் வ்யாஜமிரவேக்ஷமாக ஸமயாஸ்வாஹமம் காமக்ரமமாம்படியை விவக்ஷித்ததன்றென்று கொள்ளவேணும். (உ)

இப்படி ஸவர்ணஸ்ததிவ்யவிகுண ஸ்ரீவிமானும் ஶுஶ்ரூஷக்கும்படி ஸ்ரவணம்போலே ஒருவராலும் தடுக்கவொண்ணாதவுன்னுடைய ஸ்வாஹத்தை என்திறத்தில் ஸ ஸஹிப்பித்து ஸமீசீநஶ்வர்யத்தைப் பண்ணிட்ருளக்கடவாயென்று ஸ ாயிக்க யாதிவியும் நம்பக்கல் ரக்ஷாஹணைஸ் ஸமத்தைப்பண்ணியும் கநவக்கத்ஸவிஶேஷஹாயாராயிருக்கையடியாக ஶுஶ்ரூஷகங்களான இங்குள்ள கவிஶமிக்ஷாவிஶேஷங்களுக்கும் தெஹோத்தீண்டநகாதந்ஸவத்துக்கும் ஸாதநமான உம்திறத்தில் உத்தேஶ்யமானவென ஸ்ஸுன என்வஹுஸ்ஸினை உம்முடையஶரணாதமணமாக ஸமீசீஸ்ஸவஶ்யாஸமான ஸாதநவகைப் பண்ணும்படி எங்கனே யென்றுஶங்க்கிக்க ஸ்வாமியும் இப்படி காருண்யமான திருமுகப்பாசுரம்செவியில்படவே அக்ஷணத்திலஉத்க்ருஷ்டமாகவுண்டாயிருக்கும் ஸயஸம்ஸத்தாலே ஸஶிஷ்யஸ்ஸவ்யஸாயத்தாராய்க்கொண்டு இப்படி ஸவிஶேஷநஸஹாவாயஸஸிதராயிருந்தாலும் ஶுகிஶேஷநமாக கநாத்ந்யஸ்தஸ்ஸவாயஸ்ஸஸ்த்ரமான ஶரணவரணத்தை உன்திருவடியைநோக்கியநுஷ்டித்தேனாகையால் அந்தக்ஷணிகவ்யாபாரத்தையே நிதாந

மாகக்கொண்டு ஸம்ஸாரசேஷாவிசேஷங்களாலே உன் ஸ்வபாவத்தை வசீகரித்து அடியேனுடைய பாபங்களான ப்ரதிபந்தகங்களான ஸகலயாதநாதிசிக்ஷாவிசேஷங்களைப் பண்ணுகையாகிற ஜ்ஞாவிசேஷத்திலவனுக்குள்ள ஸாவிசேஷத்தை ஸம்பிப்பிக்கக்கடவா யென்று ப்ரார்த்திக்கிறமுகத்தாலே எத்தனையேனும் அபராதமுடை யவராய்க்கொண்டு ப்ராயச்சித்த ப்ரவ்ருத்தியுமில்லாதபடி அசக்தர் களானவர்களுக்கும் பதவீஸாதநத்தில் ஸர்வஸம்ஸாரிகளில்லையென்கிற ஶாஸ்த்ரார்த்தவிசேஷத்தை வெளியிடுகிறார். விஜ்ஞாதசாஸ்த்ரஹ்ருதி த்யாதி—

[illegible] ॥ விஜ்ஞாதஶாஸ்த்ரஹ்ருதயைர்விதிதஸ்வவ்ருத்தைர் வ்ருத்தாதிபி:
பரிசிதாம் பதவீம் ஸஜாதி। ஸமம்விஜ வ்ருஷகிரீ
ஶதயே த்வயி ஸம் தீர்த்த விஹாரஸ்ய தண்டதாரஸ்ய॥[illegible]॥

பதார்த்த:—வ்ருஷகிரீஶதயே— விஜ்ஞாதஶாஸ்த்ரஹ்ருதயை:— அஹம்—விதித வ்ருத்தை:— வ்ருத்தாதிபி:— பரிசிதாம்—பதவீம்— ஸஜாதி— ஸமம்விஜ—தீர்த்த—த்வயி—ஸம்—விஹார:—தண்டதாரஸ்ய—ஶதய—

பாவார்த்த:—ஸ்ரீநிவாஸதயையே ஶாஸ்த்ரஸாரத்தை யறிந்திருக்கும் நான் விபரீதவ்ருத்தியாலே (அதாவது) அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரணரூபமான வ்ருத்தஸ்வபாவத்தாலே வ்ருத்தாஸனர் முதலி யவர்களாலே பரிசயம் பண்ணப்பட்ட மார்க்கத்தையடைகிறேன். இப்படிப்பட்டவனாயிருந்தும் அகிஞ்சனனான என்விஷயத்தில் நீ யானவள் ஸர்வஸமர்த்தனான ஸ்ரீநிவாஸனுடைய தண்டதாரத்வத்தை (அதாவது) தண்டநபரிக்ஷணமே ப்ரதானனான ஸமர்த்தனா னவன் அந்த பரிக்ஷணத்துக்கு ஸாதநமான ஓர் தண்டத்தைக் கையி லேந்தியிருக்குமாப்போலே அபராதிகளை பரிக்ஷணமே ப்ரதானனாயி ருக்கையடியாக அந்த பரிக்ஷணத்துக்கு ஸஹகாரியாயிருக்கும் தி ரஸ்காரரூபமான தண்டவிசேஷத்தை யளிக்கையாகிற ஸ்வா விசேஷத்தை நிவர்த்திப்பிக்கக்கடவாய.

தாத்பர்யம்:—விதிநிஷேதஶாஸ்த்ரங்களை யறிந்தவனாய் (அதாவது) ஶாஸ்த்ரத்தாலே விஹிதமான க்ருத்யம் இன்னதென்றும் நிஷித்தமான க்ருத்யம் இன்னதென்றும் விதிநிஷேதஶாஸ்த்ரதாத்பர்யவிஷயங்களான

க்ருத்யாக்ருத்யங்களுடைய ஸ்வரூபத்தை யுள்ளபடி யறிந்தவனாயி ருந்தும் அந்த ஶாஸ்த்ரார்த்தத்துக்கு விபரீதமாயிருக்கும் அக்ரு த்யகரணக்ருத்யாகரணரூபமான ஆசாரத்தாலே பஹுதா ஶாஸ்த்ரமர்யாதைஜாதம் லங்கிதமாம்படி ஜந்மஸித்தமான வாஸநா ஸ்வபாவமடியாக தேவாதிஸர்வஜநஸம்ஸாரரூபமான அக்ருத்ய கரணத்தில் ஸக்தரான வ்ருத்ரஹநநாதிகளாலே அந காலம் ஸஞ்சரிக்கப்பட்ட மார்க்கத்தில் ஸஞ்சரியாநிற்கிறேன். (அதா வது) அந்த வ்ருத்ராதிகளைப்போலவே ஶாஸ்த்ரீயமர்யாதாபங்கத்தில் ஸக்தனாகாநிற்கிறேன். இப்படி ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநரூபக்க விபரீதாசா ரமடியாக விதோஷோதர்க்க, தோஷஸ்ஸுமஸ்யமென்கிற ந்யாயத்தா லே அநகாதாரஸர்வஜ்ஞகயாதநாதிஸஹாஸமதீக்ஷாவாக்ரஸஹி தனாயிருந்தும் ஆக்ஞாதாநுமதிகைங்கர்யபடியாக உன் திருவடி யில் ஸாத்ரவத்தைப் பண்ணி அதத்தாலே உன்னுடைய நிரதி ஶயமானாதத்துக்கு விஷயீபூதனான வடியேன் திறத்தில் ஸர்வ ஸ்வாமியாய் அதடியாக யமாகஜதேவதாயியான ஶ்ரீநிவாஸன் திரு வுளத்தில் கொழுந்துவிட்டுவளாநிற்கும் க்ரோதயாதநா ஶரீக்ஷாகாரணாந்தகூஞ்ஞாவிவெரக்ஷப்ர வ்ருத்தியை ஸவஹித்ரேகதிமஹனு ன உபா கேணுணைப்போலாறிகதே ஜாதநிரதெயாய். *நீதோ தஸ்மஷ்யத்ஸிக்டிவாரமேஷாகிறபடியே நிக்ரஹ ஸஞ்ஜனயும த ன்னையப்பவளக்ஷவத நில்லயங்கிக்கிடக்கும்படி ஸரீகரிக்கைக்கீடா ன ரக்ஷையனவதஜ்ஞாணாதிவாஜஸித்தியாய நீயே ஆடம்வாஸத்ர ஜநாதிதவக்தாலே நிவர்ப்பித்து யதவஸ்ராதிரக்ஷங்களான ஷடுஷாத்ஸ்தகடிதாஸரிக்ஷாவிஶேஷங்களுடைய ப்ரஸங்கமில்லா தபடி அடியேனை ரக்ஷிக்கக்கடவாயென்றபடி.

தா-ஶம ஶரணாகதன் திறத்தில் ஶரண்யனுக்கு (ஶ்ரு) தவ ஹாஹாபலதாயதவிஷயம் மநுஶ்ருத்யாதிகளில்படியே யதவஸ்ராதி ஷடகாரடோக்ஷடகாரநிரவதநினுடைய உபயமில்லாமையடி யாக அதினுடைய ஶதப்ராயக்தத்துக்கு ப்ரஸக்தியிலேயாகி லும இப்படி ப்ரபந்நன் திறத்தில் ஸதாதோஷடிதேஹனுமிருக் கையாகிற இவ்வாகாரவிஶேஷம் நிரஞ்ஜநதயாஸம்ஶ்லேஷமடியாக

[illegible] னுக்குண்டாய்த்தென்று காட்டுகைக்காக [illegible] றத்திலும் [illegible] குமென்றும் அந்த [illegible] யின் [illegible] த்தாலே [illegible] மாமென்றும் கூறித்து அந்தக [illegible] மான [illegible] த்தாலே [illegible] யார்னை [illegible] ரஞ்சிப்பித்தாராகையாலே விரோதமில்லை. ஆகையாலிறே [illegible] த்திலும் ✻ [illegible] எங்கிற [illegible] த்தில் [illegible] த்தாலே [illegible] க்கு [illegible] ரஞ்சிப்பித்தார். (அன்றிக்கே) [illegible] த்தைப்பண்ணுகையடியாக [illegible] த்துக்கு [illegible] பில்லையாகிலும் [illegible] த்தாலே [illegible] மாய்க்கொண்டு இ [illegible] தோடிருக்குங்காலத்துள்ளாகவே [illegible] மான [illegible] த்துக்கு முன்புள்ள காலத்தில் [illegible] பண்ணடாம்படி யென்கிறன என்று [illegible] கேட்டருள [illegible] தொடங்கி இப்படி ளவாகவுள்ள [illegible] மாம்படி [illegible] மாக இப்போது [illegible] க்கும் [illegible] த்தை [illegible] மாகக்கொண்டு அவ்வு [illegible] மடியாக உன் [illegible] னுக்குண்டாயிருக்கும் [illegible] யையும் [illegible] க்கக்கடவாயென்று [illegible] க்கிறாரென்றும் இ [illegible] த்துக்கு [illegible] சொல்லலாம். இப்பக்ஷத்தில் [illegible] மான [illegible] த்தை [illegible] மாகக் கொள்ளவேணும். [illegible] த்தில் [illegible] என்று [illegible] பண்ணுமிடத்தில [illegible] மான [illegible] த்தாலே [illegible]

[illegible]ஸாதனமாகவேண்டியிருக்க [illegible]
[illegible] தயாதேவிகா
ட்டினதும அந்த [illegible]யாக இல்லோகத்தில் இவ
ர் [illegible] ஸம்மதமாம்படி
யெங்ஙனேயெனனில் இன்னம் சிலகாலம் இவர்முகத்தாலே [illegible]
[illegible] உறுதிசெய்யத்திருவுள்ளமுடையளா
ன தயாதேவியானவள இவருடைய [illegible]மாக
[illegible]த்தைக்கொடுக்க [illegible]யமில்லாதவளாய்க்கொ
ண்டு [illegible]ங்களான [illegible]ங்க
ளாலே இவருடைய [illegible]ம்பண்ண இவரும் [illegible]
[illegible]யான இவளுடைய [illegible]த்தாலே [illegible]
[illegible]யராய்க்கொண்டு [illegible]த்தில் [illegible]
[illegible]த்தையும் அப்போதுள்ள [illegible]
யையும மறந்து [illegible]மான
[illegible]த்தில [illegible]த்தாராகையாலே [illegible]யமில்லை. ஆனா
லும இப்படி [illegible]ராயிருக்கையடியா
க [illegible]ரான இவர் பக்கல் [illegible]
[illegible]ற்றிருக்க [illegible]
[illegible]ங்களாலே திருமபி இவா ஸாக்ஷாத்காரம் பண்ணு
கைக்கடி யெனனெனனில் தன்னாலே [illegible]மான கிளிப்பிள்
ளையினவார்த்தையை கேழ்க்கையில [illegible]முடைய [illegible]
[illegible]யைப்போலே [illegible]
[illegible]த்தாலேதன்னாலே [illegible]க்கப்பட்
டவராயிருக்குமிவராலே சொல்லப்பட்டதாய் * [illegible]
[illegible] என்கிறகணக்கிலே
இவராகிற கிளியின் முகத்தினின்று நழுவியிருக்கும் [illegible]
[illegible] ஓர் [illegible]
[illegible]யமாயிருக்கும் [illegible]
த்தைக்கேழ்க்கையிலுண்டான [illegible]த்தாலும ஸ்ரீ[illegible]
[illegible]ரான இவர்முகத்தாலே [illegible]
[illegible]ங்களை [illegible]ரான [illegible]ங்களுக்

கு ஸாவித்ரங்களாம்படி பண்ணுகையிலுண்டான ஸஹிஷ்ணுத்வ விசேஷத்தாலும் [illegible] திருக் [illegible] களைப் பண்ணுகிற அ[illegible] [illegible] [illegible] விசேஷங்களை [illegible] ஸாம்யமில்லை. ஸ்நாதஸ்ய ஸ்நாதக: என்று [illegible] த்தில் விபரீதவ்யுத்பத்தி ஸ்நாதஸ்நாதக: என்றதுபிதது விபரீதத்தாலே அவளை பண்ணப்பட்ட ஸாஸ்த்ரத்தையுடையவன் (அதாவது) ஸாஸ்த்ரியை அவளை பண்ணினவன் என்கிறவர்த்தைவிவக்ஷிக்கவேணும். இப்பக்ஷத்தில் ஸ்நாதஎன்று ப்ரயோகிக்கவேண்டியிருந்தும் (ஸூத்ர) [illegible] என்று சொல்லப்பட்ட [illegible] விசேஷ [illegible] த்தாலே ஸ்நாதஎன்று ப்ரயோகமாயித்து. [illegible] த்தாலே [illegible] த்தை விவக்ஷித்து [illegible] யைப்பண்ணுகிறவனுக்குங்க என்கிற [illegible] த்தாலே [illegible] என்று ப்ரயோகிக்கலாமாயினும் லோகத்தில் [illegible] மாக [illegible] மான [illegible] த்தைக்கையிலேயிருக்குமவன் [illegible] காரியான [illegible] தனபக்கல் ஸந்நிஹிதமாயிருக்கையடியாகத்தான் பண்ணவேண்டும் [illegible] யைப்பண்ணியல்லது [illegible] மாட்டான் என்கிறந்யாயத்தாலே [illegible] தன் பக்கல் தனக்குள்ள [illegible] மாகிற [illegible] காரியினுடைய [illegible] த்தாலே [illegible] விசேஷங்களைப்பண்ணியல்லது [illegible] மாட்டானென்றிப்படி [illegible] பண்ணும் [illegible] த்தினுடைய [illegible] த்தைக்காட்டுகைக்காக [illegible] மான [illegible] த்துக்கு [illegible] மாயிருக்கும [illegible] மான [illegible] விசேஷத்தை [illegible] கிறானென்கிறவர்த்தமபிமாமபடி [illegible] என்றருளிச்செய்தார். [illegible] என்கிறவிடத்தில் (ஸூத்ர) [illegible] என்கிறபடியே [illegible] களாலே [illegible] மான [illegible] த்தில் நடக்கையேநமக்கு [illegible] மென்கிற நினைவுடையனாகிறேனென்றுயஷிக்கும், [illegible] மான [illegible] த்தாலே

[illegible] ॥ [illegible] ॥

௯॥ இப்படி [illegible]ங்களான [illegible]ங்களடங்க [illegible]ங்களாம்படி [illegible] த்தைய[illegible]த்து இனி [illegible]மான [illegible]த்துக்கு [illegible]மாயிருக்கும் [illegible]த்தை [illegible]மாக [illegible]த்திலும் அந்த [illegible]த்துக்கு [illegible]மான [illegible]மில்லாதவளவன்றிக்கே [illegible]யிலும் அதுக்குப்பின்புள்ள காலத்திலும் [illegible]த்துக்கு முன்புள்ள காலத்திலப்போலவே [illegible]மான [illegible]மாம்படி [illegible]யைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு [illegible]ங்களான [illegible]ங்களைப் பண்ணுகையில் [illegible]யுடையவருமான உம்முடைய இப்[illegible]த்தை யங்கீகரித்தால் [illegible]ன என் [illegible] நகைக்காளோ [illegible]ன நம்மடியவர் தானுகப்பார்களோ என்றுண்டான [illegible]யை [illegible]க்கிறார் [illegible]. அன்றிக்கே [illegible] என்று [illegible]மாக முன்ப[illegible]த்த [illegible]த்தையே [illegible]மாகக்கொண்டு [illegible]மாம்படி நான் பண்ணின [illegible]ங்களடியாக உன் [illegible]னுக்குண்டாயிருக்கும் [illegible]ங்களையடங்க [illegible]க்கக்கடவாயென்று [illegible] [illegible]போலே [illegible]யைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு [illegible]த்தில் [illegible]க்கும் முடைய [illegible]ங்களை [illegible]கொள்ள [illegible] முன்போலென்று கேட்டருள [illegible]னாய் [illegible]மான அடியேனுக்கு [illegible]ளாதபடி பண்ணவேண்டியவை முன்னுடையதாயிருக்க [illegible]முடைய [illegible]வடியேன் பக்கல் [illegible]த்தை யொழிந்து குற்றத்தையே [illegible]வது ன கருதிகமோமோவென்கிறார். [illegible]—

௯௰ ॥ [illegible] । [illegible]

ஹாயகாரணே காரணஸ்திகிஂக்ஷம் வேயாஸம் க்ஷீமம
ஸக்ஷேதெரிவ வேஷிதஜெ ‖ ‖௪‖

பதம்:- வஞ்சஹாயகாரணே - ஜாலஸாஹவேஸாக்தியகதஜக்ஷவதி தாஜ்ஸ்ரு - வேஷ்டு - வபஸ்ருஸ்மான் ஸ்ஸ - கதிஸாஹவஸாகி - விஜயாதி - க்ஷம் - க்ஷீஹ ஸக்ஷேதெரிவ - வெ - வேயாஸம் - வேஷிதம் கிம் - காரணஸ்தி -

பதார்த்தம்:—ஸ்ரீநிவாஸனையே ஜாஸாஹவேஸாக்தியாகிற (அதாவது) ஜா ஸாஹஸம் ஸாஹஸகார்யம் பண்ணவேண்டாம் என்கிற வாவெதேயாகிற திவ்யமான (அதாவது) ஓரிடத்திலும ஸம்ஸ்ரயமிலலாதபடி ஸம்ஸ்லிஷ்டாவயவமான கவசத்தாலே உதாஜநங்களை வஞ்சியாநின்றுகொண்டு அந்த வஞ்சிதஜநங்கள் பார்க்கும் போதே ஜஹாவஸாஹஸங்களை (அதாவது) நாகாத்ருஜமேஜெதக்களான கக்ருத்யங்களை ப்பண்ணுகிறேன. நீயானவள் க்ஷீமவக்ஷியினுடைய சரித்ரம்போலிருக்கும் என்னுடைய பயங்கரமான சரித்ரத்தை என்ன காரணத்தாலே தடுக்கிறாயில்லை.

தாத்பர்யம்:—க்ஷீமஸக்ஷியானது * க்ஷீமஸக்ஷதிதர ஹரேதாரிதம்கித:। ஜவாதாஜிஷ்ஜாதேத்வதிஜஸாஹஸக்ஷா॥ என்கிறபடியே ஸாஹஸத்தைபண்ணாதே என்று ஸகயர்க்கும் ஹிதோபதேசத்தைப்பண்ணாநின்றுகொண்டு மஜஜஸ்கதைப் பிளக்கும் ஜஹாவீர்யமுடைய ஸிம்ஹத்தினுடைய முகத்தினின்று ஜாம் ஸத்தை ஜாஹிக்கையாகிற ஸாஹஸக்ருத்யத்தை த்தான் ப்பண்ணுமாப்போலேஸாஸ்த்ரதிஷேதமாகிற ஸாஹஸத்தைப்பண்ணவேண்டாமென்று உபதேசம பண்ணுகையாகிற கவசத்தாலே உதாஜநங்களை வஞ்சியாநின்றுகொணடு (அதாவது) பசுத்தோல் போர்த்து ப்புலிப்பாச்சல் பாயுமவன் தனக்காவரணமான பசுத்தோலாகிற கவசததாலே தன்னை ஜதுஷ்டனென்றறியவொட்டாதபடி ஸவரையும் வஞ்சகுமாப்போலே உபதேசமாகிற கவசத்தாலே மறைக்கப்படட யதாவஸ்திதஸ்வரூபத்தையுடையனாயிருக்கையடியாக ஸாஸ்த்ரவிரோதாசரணம்பண்ணலாகாதென்று உபதேசிக்குமிவர் ஸாஸ்த்ரீயஜாமத்திலோரடியும் வையாரென்று விஸ்வஸிககும்படி உஜ்ஜிதவாஜஜநவரான ஸவரையும் வஞ்சியாநின்றுகொண்டு இப்படி வஞ்சிதரான ஜநங்களபா

ர்த்துக்கொண்டிருக்கும் போதே அவர்களை யநாதரித்து ஜ்ஞா
நயஹீநனாய்க்கொண்டு நரகயாதநாமஹாவாஸாதிஶோசநீயஹே
துக்களாயிருக்கும் மஹாபாதகாதிகளை பண்ணுகிறேன். இ
ப்படி பார்க்கும ஜநங்களும நடுங்கும்படி அதிபயங்கரங்களான ம
ஹாபராதங்களை யடிக்கடிபண்ணுகின்றேனும் ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ர
நீசாஶயத்தாலே இப்படிப்பட்ட வ்யாபாரஸந்தாநம் ரக்ஷ்யேத.
ஸ்வீக்ருதனான வடியேன்பக்கல் அநுவ்ருத்தமாகாதபடி கிருபயிக்க
வேண்டும ஸ்வாமியானது ஶுத்தாக்ஷரஸர்வஸ்வீகத்ருயான உன்னுடை
யதாயிருக்க அப்படிப்பட்ட உதாரமத்தை த்தவிர்ந்து கூடியீந
கத்ருகூலக்ஷியுடையவனாய் சத்ருஸாகிஷநனுமான வடியேன் தலை
யில் குற்றத்தைச்சுமத்தி அதடியாக நரகாதிதுஃகஸாகரியாம்படி
அடியேனைப்பண்ணுவது நீ பண்ணின ஸர்வஸ்வீகாரத்துக்கேர்க்
குமோ வென்றபடி.

வி—ணம்.—இத்தாலே கருணாவஶம்வதனான ஸர்வேஶ்வரன்திரு
வடியில் த்யாஜ்யோபாதேயவிவேகபூர்வகமாக ரக்ஷாஸமர்ப்பண
ம்பண்ணின விவேகிக்கு ஸ்வநிஷ்டாவிஷயியான உத்தராகம்ப்ராயஶ்
ண ஸம்ஸாவிதமன்றென்றும ப்ராரப்தவைசித்ர்யத்தாலே ஸம்
ஸாவிதங்களான உத்தராகங்களையும் ஸமர்ப்பணப்ரஸந்னனான ஸ
ர்வேஶ்வரன்தன்னுடைய ஸஹஜகாருண்யத்தாலே ஸத்ஸஹாதிஸம
ஜ்ஞாநிவேதநங்களடியாக மின்னெளிஶோதமாய்க்கழிந்துவிடும்படி
பண்ணிவிடுவனென்றும் ரஹஸ்யாயவிஶேஷங்கள் விஶதீக்ருதங்க
ள். ஸர்வஸ்வீகர்த்ருகூடாஹிப்ராயகமான கூம்பத்தில் அநுவ்ருத்தப்ர
திபந்நவைராக்யரான ப்ரபந்நாஸர்க்கும் இங்குள்ள ப்ராப
க்லேஶங்கள நாஸாவ்ருங்களாமத்தனைப்போக்கி ஸமர்ப்பணஸமஸ்
தவைஷாவஸாநகாலிகவைராக்யஸஹிதவிசேஷங்களான யதேவஶ்யகாதி
களில்லையென்கிறவபிப்ராயம் மந்திதம். தயாதேவியுடன் ஸம்வதிக்கு
ம்தஶையில் வாசிககாயிகாபராயங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தியில்லையா
கிலும் ஶோபவாபராயாநுவ்ருத்திக்குக்கொரையில்லையென்றும்ஶோ
கஸாநுவ்ருத்தியின் ப்ரிவாஹஸூசகங்களாய்க்கொண்டு இஸ்ஸம்வா
தம்முடிந்தவுடனே ஸம்ஸாவிதங்களாகும் வாசிகாபராயங்க

ளுக்கு ஸந்தோஷாவஹமும் இல்லையென்றும் நினைத்து விதயாதி என்று ஸந்தோஷம் பண்ணியருளினார். ப்ரத்யாஸஹாயகாரணை என்கிறவிடத்தில் ப்ரத்யாஸஹாயஸ்ய காரணா என்கிறவா ஸ்வாரஸ்யவைபவமதிகம் ப்ரத்யக்ஷஸ்வாரஸ்யம் கிடக்க ப்ரத்யா ஸஹாயஃ யஸ்யாஃ ஸா ப்ரத்யாஸஹாயா ஸா ச ஸா காரணா ச ப்ரத்யாஸஹாயகாரணா என்று கர்மதாரயஸமாஸமொன்று யுக்தித்து அத்தாலே ப்ரயோஜனத்தை யனைகோலும்கணக்கிலே தாஸ்யமான ஜீவாபராதஸங்கீர்த்தனத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கும்போது பரமாத்மாவினுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமான ஸங்கல்பத்தில் ஸங்கோசமாய்க்கொண்டு உனக்குமித்ர ஸஹசரியாய் உபாயமும் உபேயமுமான பெரியபிராட்டியாருதவிசெய்யாளோ அவளுதவியைக்கொண்டாவது அடியேனுடைய அபராதப்ரவ்ருத்தியை தடைசெய்யலாகாதோ என்றோர் பாவம் வ்யஞ்ஜிதமாம். ப்ரபந்நப்ரஶ்னத்திலுள்ள தாதவத்தை ப்ராயஶ்சித்தப்ர பதமாகக்கொள்ளும் பக்ஷத்தில் அபராதப்ரவாதத்தாலே அடியேன்பக்கல் ஸஞ்சாரமான அபராதங்களாலே ஸம்ஸாரவிதையான அபராதப்ரவ்ருத்தியையடங்க ஸர்வஜ்ஞ ஶக்தியான நீயே நிவர்த்திப்பிக்க வேண்டியவளாயிருந்தும் இப்படி ஸ்வதந்த்ரமான ஸ்வீயையான அபராதப்ரவ்ருத்தியை ப்ரஜமாகக்கொண்டு அடியேனநுஷ்டிக்கும் ப்ராயஶ்சித்தப்ரபதமாகிற ப்ராயஶ்சித்தத்தைக் கைக்கொள்ளாதொழிவது ஸ்ரீக்ருதஜ்ஞையான உனக்கழகாகுமோவென்று பாவம்கொள்ளவும். இத்தாலே ஸம்ஸாரவிஸ்தாரத்தில் எத்தனையேனும் ஸஹாபராதங்கள ஸம்பவித்தாலும் ஸ்ரீக்ருதஜ்ஞனை ஸகலகாரணிகன் இப்படி அபராதம்நேரிடும்படி ப்ரவர்த்திக்காமு டையவிவனை கரணதாவாதிகமாக ப்ராயஶ்சித்தத்திலே மூட்டிர க்ஷிப்பனென்றும் அந்த ப்ராயஶ்சித்தத்தாலே ப்ராயஶ்சித்தாநுஷ்டா நமளவாகவுள்ள உத்தராவங்களடங்க நிவ்ருத்தங்களாமென்றும் ப்ராயஶ்சித்தாநுஷ்டாநத்துக்குப்பின்பு ப்ராரப்தவிஶேஷத்தாலே ஸம்பவிக்கப்போகிற ஜாதஸாத்யாபராதங்கள் அவைகளுக்குமுன்புள்ள ப்ராயஶ்சித்தத்தினுடைய ஸாமர்த்யத்துக்கு விரோதிகளாகமாட்டாவென்றும் ஸ்ரீக்ருதஜ்ஞனை ஸதாசன் எப்போதும் த்ருஷ்

ஸானுடைய அபராதோத்தவ்ருத்திநாயத்தில் நித்ருஷ்டியாகவே
யிருப்பனென்றும் ஶாஸ்த்ரார்த்தங்கள் ப்ரகடிதங்கள். ஆகவிங்குவரு
வர்த்தோகத்திலிவர்செய்தருளிய ப்ராயஶ்சித்தப்ரபதநத்திலுடைய
அங்கீகாரத்தில் ஸாமர்த்யமான நியாமகவியைத்தேற்றுகிறமுகத
தாலே அப்ப்ரபதநாங்கீகாரத்தையுறுதிபண்ணுகின்றுகொண்டு உச
ஸாஹஸைகத்ருஷ்டிஶ்லோகம் விஜ்ஞாபகத்ருஷ்டிஶ்லோகத்துக்கு ஶேஷமாகி
றதென்று கண்டுகொள்வது. ॥௬॥

௧ । இப்படி ஸாவஸ்வீகாரம்பண்ணின நீயொருத்தியாலேயே
நிவர்த்தநீயையாயிருக்கும் என்பக்கலுள்ள அபராதராஶியை நி
ஶ்சிதமாகக்கொண்டு என் உபாயத்தை தடைசெய்யாமல் நான்
பண்ணின ப்ராயஶ்சித்தப்ரபதநத்தை ஸபலமாகக்கொண்டு
உத்தாரங்களடியாக என்கிறத்திலுன் ஸ்வஹ்ருனுக்குண்டாயிருக்
கும் நியாமகஶக்தியை ஶிக்ஷிக்கக்கடவாயென்றிப்படி விஶி
ஷ்டகாரணவியாபகங்களாயக்கொண்டு வாக்யார்த்தப
ஶேஷங்களான த்ருதீயசதுர்த்தஶ்லோகங்களாலே உத்தாரஜநிதஸம்ப
ந்தங்களான நிரூஹநிவ்ருத்தியை ப்ராயிக்க நியாமகியும் அபராதராஶியென்
ன அதடியாகவரும் உபாஸநாமலதாஷ்டாரமென்ன ப்ரயோஜநா
ஸாரராஶியென்ன அதடியாக ஸம்ஸாவிதமாகும் அஹ்ருத்யாதிவிஷய
காருண்யாதிரூபமான தேவதாஸார்வபௌமென்ன இ
வைதொடக்கமான அஸஹ்யாபராயஶதங்களாலே நிருஷிதரான
உம்முடைய இப்ப்ரபதநமிவ்வபராதங்களுக்குநிவர்த்தகமாகவ
த்தோ. இப்படி சொல்லப்புக்கால்* பூர்வகுஶோதராவிநக்ஷத்ராதிவ
ஸுதுரை ஐதந்த்ராதிஶாஸ்த்ரங்கள் சில அபராதங்களை க்ஷம்யங்கள
ல்லாதவைகளாகச்சொல்லுமது அஸம்ப்ரதமாகாதோ. இப்படி ஸர்வ
தபோயாகாதிஸம்பத்தாலே ஸர்வத்ராபராதங்கள் க்ஷம்யங்க
ளானால் அத்ருஷ்டாபாதநமாணவிவிய ப்ராயஶ்சித்தவிதாயகவசநசாஸ்
ஶாஸ்த்ரங்கவெய்யர்த்யமும் வாராதோ. ஆதலால் இப்போது நீரநா
த்ஷித்தக்ஷணக்ருதத்ராவலம்பத்தாலே உத்கடதராஸஹ்யாபராதவர்க்க
ளையடங்க்க்ஷிக்கும்படி யெங்கனேயென்றுஶங்கிக்க அதற்குத்தரமரு
ளிச்செய்கிறார். விஶேஷவித்ராதி—

௫௬ ॥ விக்ஷேபஸஹர்ஷி தயே விடபாயிதேடவீ வ்ராஜம்
விஹாரய்ய வ்ருஷஶைலநேதுர்விஹாரம் । ஸ்வாயீந
ஸத்த்வஸரணி: ஸ்வயமத்ர ஜந்தூந் த்ராவீயஸீ த்ருடதரா
குணவாகுராஸி ॥ ॥ ௫௬ ॥

ப்ரதிபதம்:—தயே - ஸ்வாயீநஸத்த்வஸரணி: - த்ராவீயஸீ - த்ருடதரா
குணவாகுரா-அஸி-விடபாயிதே-அடவீ-ஸகுஜந்தூந்-வ்ருஷஶைலநேது:
விஹாரம்-வ்ராஜம்-விஹாரய்ய-ஸ்வயம்-விக்ஷேபம்-ஸஹர்ஷி ॥

ப்ரதிபதார்த்த:—தயையே ஸத்த்வகுணஸாமர்த்யத்தை தனக்கதீநமாக வுடையவளாய் (அதாவது) ஸத்த்வகுணமோக்ஷமென்ன அதின் ஸம்பந்தங்களான ஜ்ஞாநஸுகாதிகளென்ன இவைகளை ஸ்வப்ரயோஜநங்களாகவுடையவளாய் ப்ரத்யக்ஷம் முதலியஜந்துக்கள் செல்லும் வழியை தனக்கதீநமாக தன்னாலாக்ரமமாகவுடையவளாய் அதிதீர்க்கையாய் அதித்ருடையாயிருக்கும் குணவாகுரையான நீ (அதாவது) ஸமஸ்தகல்யாணகுணரூபையான வலையாயிருக்கும் நீ ப்ரக்ஷம் நூல் முதலானகயிற்றாலே செய்யப்பட்ட வலையாகாநிற்கும் நீ அதிதூரத்தில் ஓடாநின்றிருந்தாலும் இந்த ஜந்துவினிடத்தில (அதாவது) என்னிடத்தில் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய விளையாட்டை வ்ராஜமாகபாவித்து தானாகவே விக்ஷேபத்தை ப்ரஸாரணத்தை பரவுதலைக்குறித்து ப்ரார்த்த்யாகிறாய்.

தாத்பர்யம்:—லோகத்தில் வேட்டைக்காரனான ராஜகுமாரன் ம்ருகயாவிஹாரார்த்தமாக நகரத்தை விட்டுப்புறப்பட்டு வனாந்தரங்களில் ஸஞ்சரிக்கும்போது ம்ருகபக்ஷ்யாதிக்ரஹணார்த்தமாக அவனாலே பரப்பப்பட்டதாய் தூரதேசஸ்தங்களான ஜந்துஜாதங்கள் ப்ரவேஶ்யங்களாம்படி அதிதைர்க்யவைஶால்யங்களையுடையதாய் அத்தாலே ப்ராண்யஸத்த்வங்கள் ஸஞ்சரிக்கும் மார்க்கங்களையெல்லாம் ஆக்ரமணம் கொண்டதாய் தன்னிலகப்பட்ட வராஹமஹிஷாதிஸத்த்வதம்ஷ்ட்ர ஜந்துக்கள் தங்களுடைய தம்ஷ்ட்ராக்ராதிகளாலே தன்னவயவங்களில் ஸந்திவிஶ்லேஷத்தையுண்டுபண்ணி வெளியில் போகாதபடி மிகவும் தார்ட்யமுள்ளதுமாயிருக்கும் ரஜ்ஜுமயமான வலையானது இப்படிப்பட்ட குணவலக்ஷண்யத்தாலே அதிதூரதேசத்திலோடாநிற்கும் ஜந்துக்களை யக

ப்படத்தன்னில் புறம்போகாதபடி ரக்ஷிக்குமாப்போலே ஸக்த ப்ராணிகளையும் ஶக்தோஹமஸ்மி ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிவ்ருத்தியும் ஸாமர்த்யமாயிருக்கையடியாக ஸ்வாமித்வஸித்தரைச்சொல்லுவாய் ஸஹஸ்ரவாத்ஸல்யமடியாக உன் கடாக்ஷப்ரஸாதத்துக்கு ப்ரஸக்தியில்லாதபடி ஸகிதரான பராயிதரான வேதநரையும் தன்னுடைய வேகவேஷத்திலடக்குகைக்கீடான ஸகிதைபவைஶ்வர்யங்களையுடையவளாய் (அதாவது) காருணிகாஸநாங்க்ரஹ்ரஹமுடைய ப்ரதிகூலரையும் அவ்வாஸநாங்க்ரஹஸத்தையே பற்றுசாகக்கொண்டு விஷயீகரிக்கும் ஸ்வபாவமுடையவளாய் ஸ்வகடாக்ஷவிஷயீபூதரான வேதநர்க்கு எத்தனையேனுமபராதமுண்டாகிலும் அவர்களை ரக்ஷிக்கமாக கைநழுவவிடாமையாகிற நாதைகவிஶேஷமுடையவளுமாயிருக்கும் ப்ராணவாமமாநாரூபையான நீ (அதாவது) ஸ்வயம்ஸமவதீர்ண ப்ராணாரூபையாய்க்கொண்டு ஶ்ரமஸம்ஹணஸாயகமான ஶ்ரமஸம்ஹிதையைப்போலே வேதநஶ்ரமஸம்ஹணஸாயநமாயிருக்கையடியாக வாமமாநாகைநாயவஸிதையான நீ உதயம்போலே ஆக்கவல்ல ஶஹஸாமவதாபராதாதிகளாலே உன்னநாமஹத்தை யணுகவொட்டாதபடி ஸம்ஶரணவபராயிதனை வடியேன் திறத்திலும் வேதநஶ்ரமஸம்ஹணாத்கஸ்யாவிஹாரஸ்தமாக ஸ்வாஸாபாரணயோகத்தை மறந்து ஸ்வாதிஸம்பக்ஷிணீதீரத்தில் பெரியபிராட்டியாருடன் நித்யவாஸம் பண்ணுகின்றுகொண்டு ஸநாகஸம்வஸ்தமான ஸநோரதநாயிருக்கும் வ்ருஷவேஶவகியினுடைய ஶ்ரமயாவிஹாரத்தை வ்யாஜமாக ஸாவித்துக்கொண்டு ஸ்வஸ்ஸாவமடியாகவே ப்ரஸாதத்தைப்பண்ண யோமெஷ்யாகிறாய். இப்படி ஸம்ஶரணவபராயிதனைக்கொண்டு நாஷ்டஶ்ரமஸ்வாநீயனானவடியேனையும் ஸம்ஸாரஶரணகாஹாரமதாமதநஸ்வஸாமியாகாதபடி சூழ்ந்துகொள்ள ஸமயேசயாகிறாயென்றபடி.

தாத்பர்யம்—இங்கு வாமமாநாகாரணத்துக்கு ப்ரயோஜகங்களாயிருக்கும் சில வாகாரங்களை ஸ்வாமிநேத்ராதிவ்யஸமதய த்தாலே காட்டினாப்போலே ப்ராணஶயகாகாரத்தையும் ப்ராணஶயீ வாமமாந என்றிப்படி வ்யஸ்தபதத்தாலே காட்டவேண்டியிருக்க வாமமாநாகும்போலே ப்ராணஶயகமும் ரூபவணீயாகாரவிஶேஷமெ

ன்று தோற்றுப்படி ஶரணவரணா என்று ஸாதநவ்யபதேஶத்தா
லே ஶரண்யத்வத்தையைக் காட்டுகைக்கு நிதாநமுண்டோவென்
னில் ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களாயிருக்கும் நிரூபிதஸ்வ
ரூபவிஶேஷணங்களான ரக்ஷணப்ரயோஜகாகாரங்கள் கிடக்க
ஶரணஸ்வரூப நிரூபகமான ஶரண்யஸ்வாகாரத்தினுடைய
ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே உபாயத்துண்டாயிருக்கும் ஶரண்யஸாம்யமே
ஶரணாகதன ரக்ஷணத்தில் ப்ரயோஜகதயா விவக்ஷித
மென்று காட்டுகைக்காக ஸாதநவ்யபதேஶத்தாலே ஶரணாஶரண
யதையைக்காட்டினார். இத்தாலே வேதாந்தப்ரஸித்தமான விஷ
யத்தில் ஶரணரெயோடு உபாயக்குண்டாயிருக்கும ரக்ஷணப்ர
யோஜகமான ஸாம்யமானது நிரூபிதஸ்வரூபவிஶேஷணஸாமா
நாதிகரண்யத்தாலேபோலே ஸ்வரூப நிரூபகஸாமாநாதிகரண்யமடியாக
வும் வந்ததாகையால் இஸ்ஸாம்யத்தை ஶரணஸாம்யமாகக்கொள்ளவே
ணுமென்று ஸூசித்து அத்தாலே உபயெக்குள்ள ஶரணாகார்
காரகம் ஸம்ப்ரதீக்ஷிதமாம். ப்ரஸித்த ஶரணரெயாலே ஶத்ருக்நங்க
ளாகும் ஶ்ரமவர்ஜிதஜந்துக்களுக்குப்போலே தமக்கும் உபாத்தக
ஶரணாகர்ஷணீயகும் ஸம்பாவிதமாகலாமென்று தோற்றுவிக்கை
க்காக ஶத்ருஜித என்று ஸாமாநாதிகரண்யமான ஜந்துஶப்தத்தாலே
தம்மைக்காட்டினார். ஶத்ருஜித என்கிறவிடத்தில் உதஶ்ரூதா
திகளாலே ஶரணாஶ்ரயம் பண்ணி அத்தாலே ஶரணரெயை
அதிக்ரமிக்கும் பலவத்தரஉத்தமங்களுக்குப்போலே அஸஹ்ய
பராக்ரமமான ஸாமர்த்யத்துள்ளவராயிருக்கையடியாக
உபாயஶரணாதிக்ரமணத்தில் தமக்குள்ள பலவிஶேஷத்தைக்காட்
டாநின்றுகொண்டு ப்ரவீர்யவீ- ஶூரதமா என்கிற ஶரணாவிஶே
ஷணங்களாலே இப்படி பலாதிகராய்க்கொண்டு உத்தமஸத்
க்ஷரானதம்மையும் தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தில் அந்தர்ப்பவிப்பி
க்கைக்கீடாக உபாயஶரணைக்குள்ள ஶக்திவிஶேஷத்தைக் காட்டுகி
றாரென்றும் பாவம்சொல்லலாம். வ்ருக்ஷஶேஷவதேவதாஸம்
வ்ராஜம் விஹாயவ்யஸ்யம்விஶேஷத்ஸ்ஸி என்கையாலே ஸம்பந்திகளை
ஜாதிகார்யவ்யாபாரஸ்வாவஸரவிஶேஷத்தில்தன்னைக்கொண்டுஸம்
ஸிதாதமபணண ஸம்ப்ரயமுள்ளவனை பக்தியினுடைய நியமநத்

த்தை வ்யாஜமாகக்கொண்டு தன்னுடைய உத்தாரணமாக ஸம்ஸா
ரிகளுடைய உத்தாரவாரிவாரணம்பண்ணும் ஸாவதாந
உபஷியைப்போலே தானுகிற வலையை ஸாயகமாகக்கொண்டு
பெத்தநப்ரதஹணாதியமான ப்ரமயாவிஹாரத்தில் உபவ்ருத்திக்
கும் தன்வஸ்துவான வ்ருஷசேஷத்திநுடைய ஸ்யந்தநத்தைவ்யா
ஜமாகக்கொண்டு ஸர்வாயிகஸாத்ரு கைங்கர்யா ஸ்வாதந்த்ர்யவிசேஷ
முடையனான தன்னஹிவ்யாயாதநமாக ஸர்வாயிகவாசு
ஸத்தரான பெத்தநர்திறத்தில் நாநாவியவிஷயீகாரார்த்தகவிசேஷவி
சேஷங்களைப்பண்ணத்தொடங்குகிறுளென்று ஸூசிதம். ப்ரமப்ர
ஹணாயமாக தன்தேசத்தைவிட்டு ப்ரமமிருக்குமிடம் தேடவே
ண்டி அத்தாலே ப்ரமயாயாத்ரையென்று ஓர்பயணமெடுக்கவே
ண்டிய ஆவஶ்யகதையுடைய ப்ராக்ருதவஸவைப்போலன்றிக்
கே தானிருக்குமிடத்தேயிருந்து ஸம்ஸாரேத்தநார்த்தப்ரமப்ரஹண
ம்பண்ண வல்லமையுடையனாய் அத்தாலே ஆஸ்ரயவ்யாபார
விசேஷாபேக்ஷனாயிருக்கும் ஸர்வஜ்ஞன் தன்னஹிதாநவிஷயீஸ
தமான ஓர்ப்ரமவிசேஷம்காயவிவஸ்யத்தாலேதன் ஸந்நிதாநத்தையி
ழந்து ஸர்வசேஷாஜநஸ்யநவிஹீநமாயக்கொண்டு ஸஞ்சாரத்தி
ல் திரியாநின்றால் அதின் பக்கலுள்ள ஆதரவ்யக்ஷமடியாக அ
திருக்குமிடம் தானேசென்று வாமநாவிக்ஷவம்பண்ணும் ஸா
வதானரைப்போலே சரணமாவாதிகளோபாதி ஸர்வாயிகவா
த்ஸல்யராயிருக்கையடியாக ஸர்வஸ்வாமித்வத்தில் ஸர்வ
வ்யாப்தியுள்ளவராயிருந்தும் சராசரவ்யாயவஸத்தாலே அந்தவ
ஸாஷாயத்தையிழந்து ஸம்ஸாரஸஞ்சாரவ்யஜாஷிகராய்க்
கொண்டு தனக்கு உத்ஸமஸ்தரான சேதநவர்க்கபக்கல் த
னக்குள்ள வாத்ஸல்யவிசேஷம் ப்ரகடிதமாம்படிதிவ்யயோகத்தைவி
ட்டு இவர்களுடைய இருப்பிடமான லீலாவிபூதியில்சென்று
ந்யாஸாமாராவிக்ஷவஸாவத்தாலே ப்ரமயாவ்யாபாரத்தைப் பண்
ணத்தொடங்குகிறனேயல்லது பெத்தநப்ரமப்ரஹணாயமாக தே
சாந்தரஸஞ்சாரிகள் ஸந்ந்யஸ்தியிலிவனுக்கபேக்ஷிதங்களன்றென்
று காட்டுகைக்காக இவன பண்ணும் ப்ரமயாவ்யாபாரத்தை ஸர்வ
வ்யவஹாரவசத்தாலே வ்யபதேசித்தருளினர். ஆகவிங்கு கீழ்

ச்சொல்லிய [illegible] வந்தபடியெங்களேயென்னி
ல் [illegible] பொலியதான (அதாவ
து) [illegible] ங்களான [illegible] ங்களுடைய [illegible]
[illegible] கொட்டுகையாலும் * [illegible]
[illegible] ங்கள [illegible]
[illegible] மென்றும [illegible]
[illegible] மென்றும இதைய [illegible]
[illegible] வாமென்றும பலமுகமாக [illegible] சொல்லு
கையாலும் * [illegible]
[illegible] எ [illegible]
[illegible] தன்னையே [illegible]
[illegible] மாக விதிக்கையாலும [illegible]
[illegible] ங்கள் [illegible] ங்களாகையாலும [illegible]
[illegible] மாக இப்போதென்றுமே [illegible]
மாயிருக்கும இப்படிப்பட்ட [illegible] முடைய
[illegible] த்தை [illegible]
[illegible] ங்களாலே உன்ன [illegible] த்தை [illegible]
வொட்டாதபடி [illegible] வடியேனபக்கலுள்ள [illegible]
[illegible] ங்களை யடங்க [illegible] த்து அவ்வு [illegible] மடியாக
வுண்டாயிருக்குமுன் [illegible] னுடைய [illegible]
கநக்கடவாயென்று [illegible] ம். [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

...த்திற்கு

மாகில முன்பு உபாயஸ்வரூபத்திலலே, மேல [illegible]

ன்றறியலாம் என்கை. நிலைநிற்குமாகில் ஸம்ஸ்லேஷணாவதிகமாக அநுபவிக்குமாகிலென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞ ஸ்வயம்வித்தங்கள் ஸ்வரூப ஸ்வபாவ ஞானங்களால் ஸர்வதோமுகவிநாச:, ஸ்வாமி நீ ஸ்வாராஜ்ய அநாய்யங்க ப்ராப்த: ப்ரஸாதநமய ஸ்வாநுக்ரஹத்துக்கு தந்நிவ்ருத்திரிதி ஸங்க்ஷிப்தம்॥ ॥ ரு ॥

அ ॥ இப்படி வேதாந்த ப்ரதிபாத்யமான ஸ்ரீவைஷ்ணவனு டைய ஸ்வயமாவிர்பாவத்தில் வாஸனையாகாநிற்கும் நீ ஸ்வாமியாய மடியாக உன் கடாக்ஷத்துக்கு வெகுமதிகளும்படி ஸாதுர்ய வாயிருக்கிற வடியேனையும் இன்றநுஷ்டித்து ஸாத்விகாத்ம்ய ஜாவம்பத்தாலே புறம்போகாதபடி சூழ்ந்துகொண்டு உன் வனு னுடைய ஸ்நேஹ லீலைக்குவசவர்த்தமாகாதபடி அடியேனை கடாக்ஷிக்கக்கடவாயென்று ப்ரார்த்திக்க வேதவியும இப்படி அதிகம யக்ஞதேவதாத்மஸ்வரூபமளவாகவுள்ள ஸமாராதனங்களும் பாபங்களாம்படி ஸாத்விக ப்ரபத்தியை யநுஷ்டித்திராகிலும இனி இப்படிப்பட்ட ஸ்வாமிப்ரஸம்சம் வாராத வழிதேடவேண்டா வோ. ஸ்வாமியம் ப்ரஸக்தமாம்போது அவ்வஸ்வாமியத்துக்கு நிவ ர்த்தகமான ஸாத்விக ப்ராயச்சித்தத்தை யநுஷ்டிக்கக்கட வோமென்றிருந்திராகில் ஸ்வாமியக்ஷணந்தொடங்கி ப்ராயச்சித்தம் பரிசிஷ்டமாமளவும் அவ்வஸ்வாமியமடியாகவுண்டாகும ஸமவர்த்தி யாகிற நாகாநுபவத்துக்காளாகவேண்டி அத்தாலே பா ணனுடைய நிரதிசயவிஷயஸுகமாகிற ஸாராம்சத்தை யி ழக்கையன்றிக்கே*யத்ருஷ்டார்த்தநிர்ப்ருஷ்ட: என்கிற ந்யாயத்தாலே வேதாந்தார்த்த ப்ரதிஷ்டிதராய்க்கொண்டு ஜனதாநுஷ்டிதரான உம்முடையவநுஷ்டானத்தை யெதிர்பார்த்திருக்கும் லோகத்தில் ஸ்வாமிப்ரஸக்தியில்லாமையாகிற உத்தரவாதம் ப்ரவர்த்த ன் தேட்டமாய் முடியாதோ. பின்னும் இப்படிப்பட்ட ஸ்வாமிய ப்ரஸக்திக்கு நிமித்தமான விஷயபோக ப்ராவண்யத்தாலே இங்குள்ள ளவநந்ய ப்ரயோஜநரெல்லாம் அநுஷ்டானவைராக்யத்துக்கு விச்சே தமும் ப்ரஸக்தியாதோ. ஆதலால்ஸாத்விகஸ்வாமியகரணாந்தக வைராக்ய ப்ரவ்ருத்திநியான ஸ்ரீவிஷ்ணுபக்தியை நிவர்த்தி ப்பிக்கும் விரகுதேடி நம்முடைய ஸாதாரணஸ்வரூபராய

ருக்ககடவீரென்று ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தவிசேஷத்தைப்பண்ண ஸ்வாமியும் யதார்த்தநியதஸந்தாநரக்ஷிக்கப்போகிற ப்ராப்யாப்ராப்த ப்ராப்திபூர்வகப்ரபத்தியில் தமக்குள்ள அதிகாரஸம்பத்தியை ப்ரதர்சிப்பிக்கைக்காக அபராதபீதியும் அதடியாக ஸம்பாவிதமான தோஷதோஷபரிஹாரப்ராயச்சித்தப்ரவ்ருத்தியுமாகிற தமபக்கலுள்ள குணவிசேஷங்களைக் காட்டாநின்றுகொண்டு ஸப்ரபாத ப்ரபத்திப்ரபத்திவிசேஷத்தை ப்ரகாசிக்கிறார். ஸந்த்ராஸதி த்ராஸி—

௪௬ ॥ ஸந்த்ராஸதோ அபராதகணம் விசிந்த்ய த்ராஸதி ஸம்
ஸந்தபஞ்சவிஸரோவயாதி । ஸந்த்ராயதேவஸந்நிதிசோப
தேய ஜஹீதாதாபரிவிஷ்ட ஸுதக்ஷதேதேஸவைஷ்வா ॥ ௪௬ ॥

ப—ய:— வ்ருஷகிரீசதே- ஸந்த்ராஸதம் அபராதகணம் விசி
ந்த்ய-த்ராஸதி-ஸஞ்சதீர்ண-விஸரோவயாதி- ஸந்த-ஆபரிவிஷ்ட ஸுதக்ஷதே
திஸாம்- தே- ஜஹாதி-ஸவஸ்ராம் ஸந்த்ராய-ஜஹி—

ப—யா:— ஸ்ரீநிவாஸனையே ரக்ஷகமாகப்பண்ணப்படாநிற்கும் அபராதஸமூஹத்தை நினைத்து பீதனாகிறேன். உன்னையும் ப்ராபிக்கிறேன் (அதாவது) அவ்வபராதங்கள் நிவ்ருத்தங்களாமபடி உன்திருவடியில் ப்ரபதநத்தைப்பண்ணுகிறேன் - ஸ்வயம் ஸமஸ்தஸாதனமாகிறவளுடன் ஸாத்ருமுள்ளதான என்னுடைய இவ்வவஸ்தையை மனஸ்ஸில் தரிப்பிக்கக்கடவாய்.

தா—யா: ப்ரபதநோத்தரகாலத்தில் பூர்வோத்தராபராதத்தாலே அடிக்கடி நேரிடாநிற்கும் அபராதகணங்களையாலோசித்து (அதாவது) ப்ரபத்திஸாத்ய: ஸஜாதீயஸாதநங்களான அவ்வபராதங்களுடைய க்ரௌர்யாதிசயத்தை நிரூபித்து நடுங்காநின்றுகொண்டு அதடியாக உன்னையும் ப்ராபியாநின்றேன் (அதாவது) இப்படி பயஜநகங்களானவபராதங்கள் நிச்சேஷநிவ்ருத்தங்களாம்படி உன்பக்கல் சரணவரணரக்ஷாபாரஸமர்ப்பணத்தைப்பண்ணுகின்றேன். ஸம்ஸாரஸ்தனுடைய ஸஜ்ஜனஸங்கதத்தாலே அவ்வபராதவ்ருக்ஷாங்குரமான சோகாதிஸம்பந்தத்திலவமானித்த பின்பும் மோக்ஷோபாயிகளுடைய ஸத்ஸங்கத்திலான அபராதவர்ஜனத்தில் முழுகையும் அவ்வபராதங்களுக்கஞ்சி ப்ராயச்சி

[illegible]த்தில் [illegible]க்கையும் அதற்குபின்பும் [illegible] [illegible]னைக்கொண்டு [illegible]மாக முன்போலவே [illegible] [illegible]யுடையனாகையும் என்றிப்படி [illegible] [illegible]ங்களான [illegible]னுடைய [illegible]மான இவ் [illegible] [illegible]னுடைய [illegible]ம்படி அடி [illegible]க்கையில் [illegible]முடையனாயிருக்கும் [illegible] [illegible]யான உனக்கும் [illegible]னாயிருக்கும்நி ன்றனந்த [illegible]ரான நின்னடியார்க்கும் [illegible]த்தாலே [illegible] [illegible]னான வடியேனுக்கும் இனமறுதியாக [illegible] [illegible]யல்லாதபடி [illegible]மாயிராநின்றது. [illegible] [illegible]யான [illegible]யடியாகவுண்டாயிருக்கும [illegible] தாலே [illegible]த்தாலே [illegible]மான ஐந்துலக் கருநாகத்தைக் கையிலேபிடித்துவிளையாடத்தொடங்க இப்ப டி [illegible]யமடியாக [illegible]மான அந்த [illegible]தாலே [illegible] [illegible]மாக நேரிடும் [illegible]யினுடைய [illegible]மாக [illegible] [illegible]ம் பண்ணிக்கொண்டு [illegible] [illegible]த்தில் [illegible]க்கும [illegible]னுடைய [illegible]யோடொத்திருக்கும என்னுடைய இ வ்வ[illegible] (அதாவது) [illegible] பண்ணும்போதெ ல்லாம் [illegible]ம் பண்ணும் கணக்கிலே [illegible] [illegible]த்துக்கு [illegible]வாயிருக்கும் [illegible] [illegible]யான [illegible] [illegible]மாக [illegible]க்கடவாய (அதாவது) [illegible] [illegible]மான இந்த [illegible]தாலே [illegible] [illegible]மான [illegible]மாகக்கொண்டு [illegible] [illegible]வத்தாலே [illegible]யான இவ்வ [illegible]யை [illegible] தலையெடுக்கவொண்ணுதபடி அடியறுக் கக்கடவாயென்றபடி.

வி—[illegible] என்கிற [illegible]த்தை [illegible] [illegible]மான [illegible]த்தினுடைய [illegible]த்துக்கு [illegible]வாயிருக்கும் [illegible]த்தை நினைக்கையடியாக

வுண்டாகும் வேதத்துக்கு போதகமாகவும் விவக்ஷிக்கலாம். அ
ன்றிக்கே இப்படி அடிக்கடி ஸ்வாபம் ப்ரஸக்தமானாலும் ஸத்த்வ
த்வோபஜீவ்யமான சேதநத்வாதிகளைக்கொண்டு ப்ராயஶ்சித்த ப்ரவ்ருத்தியுமி
ல்லாதபடி கர்மவஶ்யரல்லாத ப்ரபந்நாதிகளைப்போலன்றிக்
கே பாத:பாத: ப்ராயஶ்சித்த ப்ரவ்ருத்தியுண்டாமபடி தமக்குண்டா
ன ஸ்வாபாவஸ்தைக் கண்டு ஸஹிக்கும் ப்ரகாரத்தைக் கா
ட்டுகிறது ஸநேஹமென்றும் சொல்லலாம். இவ்வர்த்தத்தை
நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமெனகிற ப்ராயஶ்சித்தாலே தம்பக்கலுள்ள
வைலக்ஷண்யத்துக்கு நிதாநமான பாவத்தினுடைய நிவ்ருத்தி ப்ராப்
தம் ஸம்பந்தமாய் அத்தாலே பாவாந்தரங்களான நிவர்த்தநாய
ப்ரவ்ருத்தத்தில் ஸாதநமாயிருக்கும் பாவாந்தரங்களான நிவ
ர்த்தகமான ப்ராயஶ்சித்தமான மௌக்த்ய ஸ்மரணம்ஸஹிக்கும்.
தமக்குள்ள வைலக்ஷண்யத்தை ஶ்ரீவிபூதி ஸ்மரணத்தோடே யாக அ
ருளிச்செய்கையாலே ஶ்ரீவிபூதி ஸ்மரணத்தோடே ஸஹஜ ஸ்நேஹ
ஸம்பந்தமுடையதாயிருக்கும் ஸ்வாபாவமான ப்ரதி
கூலாசரணத்தில் தமக்குள்ள நிவ்ருத்தி ஸங்கோசம் ஸாபேக்ஷமாய அ
த்தாலே அத்தோடு ஸம்பந்தமான ஶ்ரீஸாக்ஷாத்ஸங்கோசமும் ஸூக்
ஷ்மம். ப்ரபத்யோத்தரையான தசையை ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமென
ன்று ஸம்போகிக்கையாலே *ஜநநிமாதா எனகிற ஶ்லோகத்தில்
அருளிச்செய்தபடியே தயாஜநகளில்க்காட்டில் இவளுக்குள்ள
வைலக்ஷண்யம் வ்யஞ்ஜிதமாய் அத்தாலே இப்படி நிரவதிகஸ்
நேஹநிதியினுடைய வைலக்ஷண்யத்தைக் கொண்டு நிரவதிகமாயி
ருக்கையான இவள் பக்கலுள்ள ஸ்நேஹகார்யமான நிஷ்
ப்ரத்யூஹமான ஸம்பந்தம் விவக்ஷிதமாம். ஸ்வாய என்கிறவி
டத்தில ஸ்வாபாவநாதாலுண்டுபண்ணப்பட்ட ஸம்பந்த ப்ரதி
யாகிற ஸர்வலோகஸாக்ஷாத்காரத்தில் இருப்படியாக தமக்குண்
டாயிருக்கும் அடிச்சூடுகாட்டப்பட்டு அத்தாலே வைலக்ஷண்ய
த்தில் பாவாந்தராய நிவர்த்தகமாயிதத்துக்கு வல்லவுபாயாந்தரமில்
லாமையாகிற ஶக்திஶூந்யத்தினுடைய ஸர்வோபாயாந்தரமான ஸ
ம்பந்தம் ப்ரகடிதம். இப்படி ஸ்வபாவஸ்வாபாவத்தாலே
இவைத்தோடு அவிநாபூதமாயிருக்கும் பாவாந்தரங்களான பாவஶ

[illegible] ஸர்வத்ர விஶேஷ[illegible]மாகிறதென்று கண்
டுகொள்வது. [illegible] [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible] । [illegible]

அநாக்ஷிப்தஸ்ய பதஸமஜாதஸ்ய ஸாதவிசேஷநிர்தேச: அப்ரதேசஷ்ட ப்ரகாசநாமகதாதாத்தவஜோக்யத்ரா கரணயா இத: பரம் யாவதே ஹபாதஸநாவ்யாதாபராயஹயதயா ஸக்தவதநத்வப்ய யோஜநமேகைஷகமேகம் ஸக்தாயா:, ஸா தே ஸமுதத்ர ஸம்ஸாய இதி தத்வஸ்து ஜபஸ்தவத்வஜநீத்யாதிமேவ ஹவ்யத்தீக்ஷ்ணஸ்யவதநஸ்ய வதநேந ஸ்வாதாதிமேவ ஸக்த தந்த்ரக்ஷ்ராஸாரோபயத்தம் நிர பயிகவத்வ ஸ்வாஜாதாம் ஔதஸ்யக்ஷ்யப்ரவதிதாஹிஸ்ருக்தஸ்ரோகேடா ஸிஷ்ட்ரதீதி ஸம்மதித்ஸாஸ்வீகீ । அபரே து வ்யாவ்யாதார: ஹவதீதி விஹாவயாதிக்ரமேத்ய பாபாரம்ஹகபாபதிவதக்கஸ்ய வதநவிவ க்ஷாஸஹிமேத்ய திரஞ்ஜரவஞ்ஜநஸாநபாதகஸஞ்ஞயவிஷிஞ்ஜநிவம்ய நம் ஹயம் ஹவதீவ வதநஞ் திதிக்ஷ்ய த்த அத்ரஞ்ஜஹயம்கரஸ்யதிகஞ் மாஞரணமேகா ஸாமேஜாஞமேயத்வய இதி விசிஷ்டவாக்யாயஸாஸ: । அஹிஸ பக்ஷடேபி அபாராயகரணாவஸ்யாய ஸவ அவஸ்யாபதமேபா ய்யாய: அத்ரஞ்ஜஹயஜ்ஞரேகூத ஸ்ருதீவிஷ்ணு ஹணகேஹிநிஹாயா: தி வ்ருத்திப ராயஸ்நாவிஷயகூம், ந க த்ராஸ்ரதுவஸ்யாய இதி ஸிஸம் । அஸ்யாவ்யாவ்யாயா: வ்யவதநவிவக்ஷாஸ்யமேஹதாதிநா அஸஸ்தவ்யாவ்ர நத: கிம்சிமேதாஞக்ஷணே ஸத்வபி நஸ்யாநதாப்யஸ்ஹேத: । வ்ய தபிஸ்மேதஷ்ட தீக்ஷ்ட வ்யாவ்யாவ்யகாரேஷ்ஹிஸக: வ்யகார: வணி மேத: பரித்ராஹ்ய இதி ।   ॥௪௭॥

௪ ॥ இப்படி ஸமஸ்தப்ராணவரிஷ்டாவர்ஜனீயாம்படி தனக்குள்ளவதிரயங்களையடங்க ஸவஜநவிதிதமாம்படி வெளியிடாநிக்குமிவர்பக்கலுள்ள வாத்ஸல்யப்ரகர்ஷத்தாலே இவரை ஷோடஸ வணஸஹவணத்தோடொக்கும்பழுதில்லாத பாரமேசகாஞ்ய த்தில் நிலை நிறுத்தி நிஷிஜாசரண ஸாயநாஞராநஷ்டாநாதிகளுக்கவகாசமில்லாதபடி சங்கிலித்துவக்குப்போலே இவராலேஇடைவிடாமலநுஷ்டிக்கப்படாநிர்க்கும் நிரபாயநவ்யயோஜநாஜ்ஞாநுஜ்ஞாகைங்கர்யங்களாகிற திவ்யபாஷங்களாலே ஸாதிநைதயாய்க்கொண்டு நித்யாசோதயாகவாழவேணுமென்று திருவுள்ளமுடையளானதயாதேவியினுடைய நியதநாநாஹணமாகபாரம்ஹக்பாபநிவர்த்தகமான வ்யவதநவிசேஷத்தையநுஷ்டிக்க இப்பவதநத்தாலே ஸவ்யஸாசிதையான தயாதேவியும இனிமே

க்ஷாயோபஶமந்த்ராஸமத்துக்கஸஹ்யமான தேஹாவஸாநம் வரும
ளவும் அபராயப்ரஸம்ஶமெல்லாம்மிறிக்கே பரமபக்தி ஜ்ஞாந
ரஹஸ்திகாரிதாநந்த்யப்ரயோஜநகெங்கர்யைகரஸிகராய்க்கொண்டு
த்ருக்தசக்ராக வாழக்கடவீரென்று அபயப்ரதாநம்பண்ண ஸ்வா
மியும யாத்ருச்சிகப்ராஸங்கிகாநுஷங்கிகாதிரூபங்களாயிருக்கும் ந
மபக்கலுள்ள ஸுக்ருதலேசங்களைக் கடாக்ஷித்து வ்யாஜமாக்கி க்ஷணங்க
ளாகாமல்ஶேஷாபராதங்களாமபடிபண்ணினால்போ
லவும ஶேஷாபராதக்ஷணத்தில் ஸுக்ருதப்ராரப்த
யங்களைபடங்க நஶிப்பித்து ஸ்வாநுபவப்ராப்திக்ஷயமொ
ழுங்கும்படி அநுக்ரஹஸங்கல்பத்தைபண்ணினால்போலவும ப்ர
பந்நோபாயத்தில் அபராயங்கள்நேரிடும்போதெல்லாம் ப்ர
பந்நாதிகார்யத்வவிஶேஷத்தாலே அவ்வபராயங்களைய
ங்கே க்ஷமிததாம்போலவும் இப்போது தன்னாலே ப்ரவர்த்திதமான
பாபாநுஸந்தாநப்ரபத்தி த்யாஜமாககொண்டு
இனி யாவதேஹபாதம் அபராயமலயமின்றிக்கேனைப்போலே ஸ்வயம்
ப்ரயோஜநகைங்கர்யைகரஸநாக்குமபடிபண்ணினதொரு
பகாரிணியான இவளதிறத்தில் சுயீநஸ்வநுபாதிகளையுடையனு
ய் அநுஜ்ஞாநஸ்யமான நமமாலேசெய்யவடுக்கும் ப்ரத்யுபகா
ரமேதொன்றுமில்லையெனறிபபடி தமபக்கல் இன்றளவாக உயா
தேவிசெய்தருளினவுபகாரபரம்பரையிலுள்ள ஈடுபாட்டாலே
இவ்வாநந்தவிஶேஷத்தின் போக்குவீடாக இவளை ப்ரஶம்ஸிக்க நி
னைத்து க்ஷணாந்தராதிவ்யாந்தராதிவிச்சேதமும வாஸநாப்ரஸங்கா
வ்ருத்தியுமில்லாதபடிப்ரபந்நோத்தரக்ஷணத்தில்ஸவாஸநமாகபாபா
நுஸந்தாநப்ரபத்தி நமபண்ணின இவ்வாகாரம அதிவ்யஞ்ஜிதமாம்
படி உயாவிநாஶ்யசேஷ ஶரணாகதங்களாயிருக்கும தம்பக்கலுள்ள
அபராயங்களை க்ஷமாவிதமெத்தமெத்யான உமையினுடையதத்
தியின்பொருட்டு தம்மாலே ஸஹிதங்களாயிருக்கும பாப
மஸாதாதிரூபங்களான உபஹாரவிஶேஷங்களாகவும இவளா
ல் நேரிடும் அபராயங்களுடைய விநாஶத்தை இவளசெயதருளு
ம அவ்வபராயோபஹாரங்களுடைய க்ஷமாநமாகவும் இப்படி
க்ஷமிக்கன் திறத்தில ஸஹவிஶேஷயிகவ்ருத்திபூர்வக்கததத்தமிதக

[illegible]மான [illegible]த்தைப் பண்ணியும் *
[illegible] என்கிற [illegible]த்திலருளிச்செய்தகட்டளையி
லே நம்மைக் குறித்து [illegible]மான [illegible]த்தை [illegible]ற்
குமியன் திறத்தில் செய்யவடுக்கும் [illegible]
மொ[illegible]றுமில்லாமையாலே [illegible]றென்று
ண்டாதும் [illegible]த்திறுடைய [illegible]
[illegible] தம்மாலே [illegible]
த்துகளான [illegible]ங்கள் ஒரு [illegible]த்துக்கும் [illegible]
[illegible]மாகாதபடியிருக்கையடியாக [illegible]மான [illegible]த்து
க்கடையாளமான திருமேனியின் வாட்டமாகவும் [illegible]த்து இப்
படிப்பட்ட [illegible]த்துக்கு [illegible]மாயிருக்கும் [illegible]
[illegible]மான [illegible]த்திறுடைய [illegible]த்தா
லே [illegible] பண்ணுகிறார். [illegible]
[illegible]—

௪௯ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ எ ॥

ப—யஃ:— [illegible] –
[illegible] –
[illegible] –
[illegible] ॥

ப—யங்:— தாயாகிய தயையே என்னுடைய வித்தமான து
[illegible]ங்களை பேராசையை முன்னிட்டுக்கொண்டு [illegible]
[illegible]மாகப்பண்ணி உன்னை [illegible]க்க இச்சிக்கிறது. ஸ்ரீ
[illegible]லே யசிக்கப்பட்டிருக்கும் நீ அவ்வ[illegible]ங்
களை மிகுதியில்லாதபடி [illegible] பண்ணி [illegible] அடையா
தவளாயக்கொண்டு வாடாநிற்கிறாய். [illegible].

[illegible]:—[illegible]தையாயிருக்கையடியாக [illegible]
[illegible]யையாயிருக்கும் தயையே [illegible]

குன

தனை என்னுடைய ஶரணத்து ஔத்ஸுக்யவிஷயமாயிருக்கும்
படி (அதாவது) நிரவதிகஸாதக்யமுடையனாக ஶ்ரேஷ்டரான நம்ப
க்கலுள்ள வ்யவஸாயங்களையடங்க ஸமவாயவ்யாவ்ருத்திகளை [illegible]
வஹாரங்களைப்போலே ஸ்வாதந்த்ர்யமாக ஸ்வீகரிக்கும ஶீலமுடைய
வுன்னை இப்படி உனக்கிஷ்டமான வ்யாபாரவ்யவஹாரத்தினுடை
ய ஸம்பந்தத்திலே ஸம்ப்ரதாயஶக்தியை அடைவிக்க வேணு
மென்றுண்டாகும் பேராசையைமுன்னிட்டுக்கொண்டு தங்களு
டைய [illegible] த்தாலே உனக்கு ஸம்ப்ரதாயஶக்தியையுண்
டுபண்ண ஸமர்த்தர்களாயிருக்கும் என்பக்கலுள்ள வ்யவஸாய
ங்களை உபஹாரமாக ஸமர்ப்பித்து அவ்வுபஹாரத்தினுடைய
ஸ்வீகாரத்தாலுண்டுபண்ணப்பட்ட ஸம்ப்ரதாயஶக்தியடியாக உ
ன்னை [illegible] வ்யவஸாயமுடைத்தாயிருக்கிறது.
நீயோவென்றால இப்படி உன்னுடைய ஸம்ப்ரதாயஶக்தியின்
பொருட்டு உத்பாதகமாக என்றாலே ஸமர்த்தர்களாயிரு
க்கும ப்ராயஶ்சித்தாதிகார்யங்களாய்க்கொண்டு [illegible]
ங்களான வ்யவஸாயங்களாகிற உபஹாரங்களனைத்தையும் கிஞ்சி
த்தும ஶேஷிபாதாதி [illegible] பண்ணி (அதாவது) ஸமவாய
வாசிகளைப்போலே [illegible] த்தா
லே ஸம்ப்ரதாயம் பண்ணியும ஶக்தியில்லாதவனாய்
இப்படி சேரிட்ட [illegible] மாயிருக்கை
யன்றிக்கே [illegible] அதாலே கண்டாரெல்லாம ஐ
யோவென்றிரங்கும்படி ஶ்ரீ [illegible] யான இளங்கொ
டிபோலே வாடாநின்றாய். மலாமகள் வஸிக்கும் திருமார்பை
யுடைய [illegible] நினைத்து [illegible] யாயிருக்
கையடியாக [illegible] யாயிருந்தானுடைய
[illegible]
[illegible] மாயிருக்கையடியாக [illegible] யாயி
ருக்கும் தயையுடைய திருக்கண்ணை இருப்பிடமாகக்கொண்டு
[illegible] த்தை நீக்குவித்துக்காகவும் கடைக்கண்ணிலே [illegible]
[illegible] த்துடன் ரக்ஷிக்கும்படி உபயவிபூதிநாயகனான ஶ்ரீ
[illegible] னுடைய [illegible] யாய் [illegible]

ஸத்தாலே [illegible] களுடையவும் [illegible] விசேஷ [illegible] நிவ்ருத்தியைப் பண்ணும் [illegible] மான [illegible] ஆஹாரம் நேரிடாமையடியாக பட்டினி கிடக்கையாகிற இந்த [illegible] விசேஷம் [illegible] குயபடி இதென்ன வாஞ்சித்தமென்றபடி.

[illegible] — [illegible] என்ன [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இவ்விசேஷங்களில [illegible] பெறாமுட்டு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்று. இங்ஙனே [illegible] என்கிற [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இப்படி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தென்றும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] போக்கிலே [illegible] [illegible] [illegible] போலே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மாவதல்லவென்றும் [illegible] இதனை அறிக்கைக்கு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கொள்ளில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] யாயிருந்துள்ள [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்கிறவிடத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] விசேஷிப்பிக்கும் [illegible] மாம். ஆகவிங்கு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பெருவிருள்ளவனாயிருக்கையடியாக

எக்காலத்திலும் [illegible] இல்லாதவளாய்க்கொண்டு வாழ்கிறாயென்றிப்படி [illegible] பண்ணும்படி [illegible] அடியேனாலே [illegible] களாயிருக்கும் [illegible] ங்களை [illegible] பண்ணுகிறாய் என்றிப்படி [illegible] யும் இப்படி [illegible] யான உன் திறத்தில் [illegible] செய்யும் [illegible] மொன்றுமில்லையென்றிப்படி [illegible] மாகிற இரண்டர்த்தங்கள் [illegible] க்கின்றன. [illegible] மாயக்கொண்டு [illegible] யிருக்கும் [illegible] மான [illegible] த்துக்கு [illegible] மில்லையாகிலும் [illegible] த்தையும் பொறுக்காதபடி [illegible] த்தில [illegible] ங்களையடங்க [illegible] பண்ணுகை யாகிற [illegible] த்தினுடைய [illegible] மாக அந்த [illegible] த்துக்கு [illegible] தோற்றும்படி [illegible] என்றருளிச்செய்தார். இவ்வர்த்தத்தாலே [illegible] என்கிற [illegible] மான [illegible] த்தை [illegible] த்து [illegible] மான [illegible] த்தை [illegible] த்து. [illegible] என்கையாலே தாயின பட்டிணியைப்பொறுக்கமாட்டாத வடியேன் [illegible] வாக உன்னுடைய [illegible] த்தில [illegible] கிறதததனையொழிய [illegible] யான உன்னை [illegible] யாக்க நான் [illegible] னல்லனென்று [illegible]. [illegible] என்கிற விடத்தில் [illegible] என்கிற [illegible] த்தை விவக்ஷித்து [illegible] த்தாலே [illegible] த்தாலே [illegible] க்கப்பட்டும் பட்டிணிகிடக்கும்படி இதுவுமொரு [illegible] மோவென்று [illegible] கிறாரென்றும் சொல்லலாம். [illegible]:— [illegible]

[illegible]

॥எ॥

॥ க ॥ இப்படி தாம[illegible]ஷித்த [illegible] [illegible]த்தாலே [illegible]யான [illegible] செய்தருளிய [illegible] [illegible]த்தை [illegible]யித்து [illegible]னார். இனி இப்படி நீர [illegible]ஷித்த [illegible]த்தாலே [illegible]யாயிருக்கும் [illegible]யான எனனுடைய [illegible]த்தாலே [illegible] உமக்கு [illegible]புண்டோ. [illegible]யிருக்கும் [illegible] [illegible]யினுடைய [illegible] [illegible]வாவது. ஆதலால் உடமுடைய [illegible]யாக நான் சொன்ன [illegible]த்தாலே [illegible]ராகாதே [illegible]

ஸர்வஜ்ஞனான ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமியினுடைய ப்ரஸாதமுண்டாம்படி தத் பரிகரமான ஓர் ப்ரபதநத்தை யநுஷ்டித்தாலல்லது அவிசதமான விஷயத்தில் வைமுக்யமுண்டாம்படி யெங்ஙனே என்றிப்படி ஸர்வஜ்ஞனுடைய சித்தாந்தஸித்தஸமர்த்தநஸமர்த்தையாயிருக்கும் தன்னை நோக்கிச் சொன்ன சரணாகதிவாக்யத்துக்கு உபாஸ்யவி ரோதஸமர்த்தநவிசேஷத்வாதி விசேஷிதனை பாவித்யாவேத்ய னுடைய சரணாகதியிலுள்ள காத்ஸ்ந்யத்தையும் ஒரு பலத்துக் காக ஒருகால மநுஷ்டித்த ப்ரபதநத்துக்கு அந்த பலத்துக்காக புந:கரணாபேக்ஷையில்லையென்கிற ஸாக்ருத்த்வத்தையும் இப்ப டி ஸமர்த்தநஸமர்த்தையாயிருக்கைக்கு ஹேதுவென்றிக்கிற உபகாரக ஸாத்யமுடையதாக ஸ்வரூபஸித்தமான வைலக்ஷண்யமாய்க்கொண்டு ப்ரஸித்தி யானவையாயுள்ள தன்னுடைய வாசிகத்தில் [illegible] ஜநத்தை நிறைத்தில் ஸாவதாநத்தைப்போலே ஸாஹாய்யாவை கைக்ஷ்யப ப்ரஸாதலம்பியும்படி ஸர்வஜ்ஞனபக்கல் த னக்குள்ள வாத்ஸல்யவிசேஷத்தையும் இவர் ஸ்வவக்த்ராலே வெளியி டத் திருவுள்ளமுடையனான தயாதேவி ஸங்கிக்க அதற்குத்தர மருளிச்செய்கிறார். ஜஹ்யாதிதி—

௪௯ ॥ ஜஹ்யா: ஸ்ருஷ்டாவதாரை: ப்ரதிபடநகிரா ஸ
தேஹிநோ பந்ததந்த்ராந் உத்தராதப்ரதீர்ணா ஸாதார
ணாந்ஸ்ருதாநாம் ஸக்ருதபி க்ருதிநாம் த்வந்த்ரம்
தயே தவ கேஸிநோதே: ॥ ॥௪௯॥

பதார்த்த:— தயே— ஸ்ருஷ்டாவதாரை: - ப்ரதிபட[ஸக்ருதபி]நதேஹிந: - உதந்தாந்- பந்ததந்த்ராந்- ஸாரம்- ஜஹ்யா:- ஸாதாரணா ஸக்ருதநிநிபதி:- ஸாதாரம்- தவகேஸிநோதே:- த்வத்ப்ரணே: ஸ்ருதம்—

பதார்த்த:— தயையே ஸ்ரீநிவாஸனானவன் கோபமுள்ளபோ தும் ஸ்ருஷ்டத்தாலே தவிக்கப்பட்ட ஸந்தப்தமானது குளிர்ச்சியை ப்போலே உன்னை விடக்கடவனல்லன். ஸாத்ரஸத்திலுடைய ஸக்ருத்தியை (அதாவது) புந:கரணத்தைஸாதநமாக (அதா வது) ஸர்வஜ்ஞக்காக ஹ்ருதயஸீதரமாகஉடையவளாயிருக்கும்

அந்தநீ (அதாவது) பூர்வார்த்தத்தில் சொல்லியபடி ஸர்வாவஸ்தையிலும் பரமபுருஷனோடு அவிநாபூதையான நீ என்னை உன்னுடைய வீக்ஷணங்களான (அதாவது) வீக்ஷணம்போலே உனக்கு விதேயங்களான அந்த ப்ரதிவாஸனுடைய பார்வைகளாலே ஸம்பாவிக்கக்கடவாய்—

தாத்பர்யம்:— நீயானவள் நாராயணியாயிருக்கையடியாக நாராயணனுக்கு ஸமபத்நியாயிருந்தாலும் ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர ஸித்தமாயிருக்கும் தசையிலும் அவனுடைய ஸங்கல்பத்தில் நியமநமாக ஜீவித்திருக்கும்படி அஸ்வதந்த்ரஸ்வரூபத்தோடு நித்யாவிநாபூதமான ப்ரபுத்வம்போலே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலுண்டான கோபாவேசமுடையாளாக நிற்க்கச்செய்தேயும் அந்தகோபத்தாலுண்டுபண்ணப்படும் நிக்ரஹவிசேஷங்களை அன்றளவாகவுள்ள பாபங்களுடைய நிவ்ருத்திக்கும் மேலபாராயம் செய்யாமைக்கும் உடலாயிருக்கையடியாக ரக்ஷாப்ரகாரவிசேஷங்களாக ஸர்வஜ்ஞபிக்கையிலுண்டான விருப்பத்தாலே ஸர்வேச்வரன் திருவுள்ளத்தில் ப்ரகடமாக ஸந்நியாநின்றுகொண்டு (அதாவது) ஸர்வேச்வரனுடைய கோபாவிஷ்காரதசையில் கோபவசமத்ஸரங்களான க்ரூரவீக்ஷணாதிகளை மேலிட்டிருக்கையடியாக தயாகார்யபூதங்களான சீதளவீக்ஷணாதிகளுடைய ப்ரசமமற்றிருக்கையாலே அந்தசையில இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாபகஸம்பாதநத்தாலும் விசேஷ்யஸாயுஜ்யஸம்பந்தத்தாலும் ப்ராகட்யப்ரஸங்கமில்லாதபடி கீழ்ச்சொல்லிய உதகஸமஸம்பந்தமாக அவன் திருவுள்ளத்தில் மறைந்து வஸியாநின்றுகொண்டு அத்தாலே ஆநந்தகயதிரோதாநமில்லாதபடி பரமபுருஷனுடைய த்ருஷ்டிவிஷயத்வஸம்பாதநையாய்க்கொண்டு பரமபுருஷாவதாரணயோக்யவிசேஷங்களையிட்டு உபலக்ஷிக்கயோக்யதையுள்ளவளாயிருக்கையடியாக உன்னை உபலக்ஷித்து அறிதங்களாயிருக்கும ஜகத்காரணத்வ மோக்ஷப்ரதத்வாதி பரமபுருஷாஸாதாரணப்ரதிபாதகங்களான ச்ருதிவாக்யங்களுக்கு ஸங்கோசமில்லாதபடி தாத்பர்யத்தாலும் ஸாமீப்யவதிகாரத்வாதி என்று வ்யாகரணத்தில் ததர்த்தவ்யாபாரம பண்ணுகிறகாரணத்தாலும் நாராயணீயான உன்னுடைய ப்ரஸம்ஸாயோக்யமான உ

ப்ரமாணோக்தத்வத்தாலே குணங்களைக்கொண்டு உன்னோடு நித்யாவிநாபூதங்களான ஸர்வேஶ்வரனுடைய குணவிபாகத்தில் தாத்பர்யங்கொள்ளவேண்டுமாப்போலே யதாஸம்பவம் ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திபராயிகளாயும் ஸர்வப்ரயோஜநாவிருத்தங்களாகவும் உன்னைநோக்கிச்சொன்ன ப்ரயோஜநாந்தரங்களுக்கும் நித்யகுணஸமுதாயமான உன்னாலே ஸாத்ருஶ்யங்கொண்டு உபாயோபேயவேஷங்களிரண்டிலும் ஸமர்த்ததைக்கீரமபோலே ஸர்வேஶ்வரஸம்பந்தனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ப்ராதுர்பாவத்தில் தாத்பர்யம் கொள்ளவேண்டுகையாலும் இப்படி யதாஸம்பவம் குணஸம்பந்தமான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸாக்ஷாத்ப்ராப்யகமாக ஸர்வாபராதஸஹிஷ்ணுவான அடியேனுக்கு அந்த ஸமயத்துக்காக ப்ரபத்தி ப்ரயோகம் பண்ணுவது ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்தி ஸாக்ஷாத்காரயோக்யமான ஸர்வேஶ்வரனுடைய நித்யஸுத்தத்தாலே உன்னுடைய திருவுள்ளத்துக்கு ஸந்தோஷஹேதுமாக நிஶ்சிதமாகையாலும் உன்னை நோக்கி அடியேனாலே ஸமர்ப்பிதமான ஸாக்ஷாத்ப்ரவ்ருத்தாலே ப்ரபத்தியையாய்க்கொண்டு ஸமர்ப்பணம் பண்ணினவளாய் அவ்வளவன்றிக்கே ஸமஸ்தஸ்வீகாரஸ்வரூபியையாய்க்கொண்டு ஸ்வீகாரபூர்வகத்தின் திறத்தில் ஸாத்விகனைப்போலே ஸ்வாமிசர் திறத்தில் ஸாமான்யஶாஸ்த்ரங்களும்படி ஸர்வேஶ்வரன்பக்கல் நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யமுடைய வருமான நீயே இப்படிப்பட்ட ஸ்வாமிநீ ஸத்காரமடியாக ஶ்ரீமானைப்போலே உனக்கு விஷயங்களாய்க்கொண்டு ஸாக்ஷாத்கரிக்கத்தக்கங்களான உன் ஶக்தியினுடைய கடாக்ஷங்களாலே நிரதிஶய ஸ்வாஶ்ரய ஸம்பத்விஶேஷமுண்டாம்படி அடியேனை ஸ்வீகரிக்கக்கடவாய். ஸுஸ்திரமான ப்ரபத்தி ப்ரயோகங்கொண்டு உன்னை நோக்கி ப்ராப்ய ஸம்பந்த ப்ரவ்ருத்த்யுன்முகமாக ஸமர்ப்பிதப்ரபத்தனான அடியேனுக்கு ஸஹித ஸமஸ்தத்தைப்பற்ற ப்ரபந்நாதிகாரஸம்பந்தமில்லாமலே நிர்ப்பந்தமுண்டாம்படி அடியேனை உனக்கு விஷயங்களான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ப்ரஸாதத்துக்கு விஷயமாக்கக்கடவாயென்றபடி.

தாத்பர்யம்—ஆகவிங்கு உன்னுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமான ஸமஸ்த தேவதாஸாமான்யத்தாதிகாரணங்களுடைய [illegible]

பரிபூர்ணமாக ஸம்ஸாரதாபம் என்கிற ச்லோகத்தில் ஸகலஜநமோக்ஷத்து
க்காக வ்யவஸாயத்தைப்பண்ணி அத்தாலே ஸர்வபூதஸுஹ்ருத் ஸா
ரம் ஸித்தமென்றுதேறியிருக்குமடியேன் ஸித்தமோக்ஷத்துக்காக ஸா
தநவ்யவஸாயம் பண்ணவேணுமோ வென்றிருந்தேனல்லேன் விஷ்ணு
வ்யதாநாவஸாநத்தில் பிள்ளையினுடைய ஜாநவ
ரீக்ஷணாயதநத்தை நீட்டின ஸ்ரீஷ்ணுதேவான ஸர்வதேவனை
ப்போலே என்பக்கலுள்ள ஸர்வாபராதக்ஷமணயதாநம் ஸ்வீகார
நாய்மாக ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்பாதவிஸிம்ஹதேவான ஸாதந
ஸாயாநுஷ்டாநத்தில் ப்ரணம பண்ணத்தொடங்குவாயாகில்
முன்பு பண்ணின ஸாதநஸ்தாலே வ்யவஸாயத்தையாய்க்கொண்
டு ஸமயவாக்யதாநம் பண்ணின நீயே ஸர்வஸுபந்தக்ருதாவணக்ஷ
ணாய்மாக உனக்கு விஷயதரான உன் ஸஹவை என்னுடைய
வ்யதாவேக்ஷாவ ஸம்மற என்பக்கல் ஸவ்யவஸ்தானும்படி ப
ண்ணியருளக்கடவாயென்று வ்யாயிக்கிறேனென்று பாவம் ஸ
ங்க்தது. இப்படி த.வையை நோக்கித தாம் செய்தருளிய வ்ய
வஸாயத்தினுடைய ஸ்வாமிநாஸாவதாரம் ஸ்வீகாரணத்தாலே உபா
யாநுஷ்டாநபிவித்தையைக்கொண்டு ஸர்வசர்வேச்வரன் பண்ணும் ஸத
தரக்ஷணத்தில் ஜ்ஞாநசக்த்யாதிஸம்ஸாரிவதங்களினத்திலும் த
வேக்ஷ்ஷ்ள ஸமுதமதேஸதாவத்தை விரஹீகரித்தாராய்த்து
வீக்ஷணத்தத ஷட்தேவத ரக்ஷிக்கையாலே ஷட்த்துக்குப்போலே
வீக்ஷணயாவேக்குள்ள ஸர்வஜ்ஞாதீயஸுஹ்ருத்தீயஸாதிகள்
வ்யஞ்ஜிதங்கள். ஸமவீக்ஷணங்களை தயாதேவிசங்களாக ரக்ஷி
க்கையாலே அவைகளுடைய தயாவிஷயகம் ஸித்தது அத்தாலே
வீக்ஷணகர்தாவான ஸர்வஜ்ஞனுடைய தயாவிஷயகம் ஸித்தமாமா
கையாலே அவன்பக்கலிலுக்குள்ள வாத்ஸல்யம் வ்யஞ்ஜிதமாம்.
இப்படி வ்யஞ்ஜிதமான வாத்ஸல்யத்தினுடைய அதிசயதாதேந்த்ரியதா
யமாக தத்வீக்ஷணைஸ்ஸர்வ.என்னவேண்டுமிடத்தில் ஸர்வஜ்ஞனு
க்கு வீக்ஷணதநில் ஸாமாயீககத்ருஸமுமிலையென்று தோற்றும
படி தத்வீக்ஷணைஸ்ஸ்ர்வ என்றருளிச்செய்தார். ஸ்ரீவத்ஸனுடை
யதிசயாயாவ்யவஸாவஸாநத்திலப்போலே தாவத்யாதிக
ஷ்ரன வேதநம் பக்கல் ஸமவீக்ஷணயாவ்யஸாணதவேரயி

ல் ஸம்ஸாரவிஷமான ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தத்திலுள்ள ஈடுபாட்டாலே க்ஷணாந்தரம்வா த்ரம் என்றதே ஈக்ஷணேஸ்வ என்றருளிச்செய்தார். ஸஹாவாஸஸ்தாவரணத்திலும் மேலாக ஸாந்த்வநா ஸம்வ்ருத்தியிலுள்ள தயாஜந்மஸ்வநீயதையைக்காட்டுகிறார் காரணங்கள் நிவேதத்தாலே. தவகேஸவமெச என்கிறவிடத்தில் அடியேன பண்ணின ப்ரபதநத்திலுடைய உத்தாக்ஷணத்தில உண்டேறு வா கள்றன உன் ஸஹஜலே ஸாதநாந்தரஸவிரோதம ஸ்வஜிக மாம்படி செய்தருளப்பட்டு அடியேனலே ஸர்வபதஸாநதையாயிருக்கும் வநிவாஸவாஸர்வஸ்வமான ஶீதபாக்ஷயாமெசதா னே அடியேனுடைய ஶாஸ்த்ராய ஸித்திக்ஷ்ரீக்ஷணாயமாக நீ திருவாயமலர்ந்தருளிய ரக்ஷவாக்யத்துக்கு ப்போக்குவிடுகைக்காக திருமபி என்றாலே ப்ராயிக்கப்படுகிறதேயன்றி வருவ ஸிதஸாஜனவடியேனுக்கு ப்ராஸாதாஸிஷ்வஜகமான இந்தவீக்ஷணம் அவருவகயாவ்ராயநாஸமன்றென்றும் இப்படியானாலும் அந்த வீக்ஷணத்துககுள்ள ஸ்வயம்ப்ரயோஜநதயாப்ராயநீயதைக்குக் கொறையில்லையென்றும் இவ்வம்ஶங்கள் மஹிதங்கள். உவ தத்வ என்கிறவிடத்தில் ஸாதீவ்யாயகமான உவளகிற உவஸ முததாலே ஜயஸீவகியான தீரதிலுள்ள ஶௌகந்தத்தினுடைய ஔஷண்யமே ஸாதீப்யமடியாக ஜயத்தில் ஸாஸிக்கிறதோவென்று ஶங்கிக்கும்படி அவ்யக்ஸிஜமெசஷ்ணத்துககிருப்பிடமான அதவ தெமத்தில் தாவமெமப்ரஸக்தியின்றிக்கே வஹிஃப்ர தெமாதத்தில் அவ்காஶஸாயிஸவ தாதாவமுள்ளதாயிருக்கிற தென்றுதோற்றி அத்தாலே ஸஶதெமாவஜிகனை ப்ரஷாதவகியினுடைய கௌரவாவமெனக்கு தயாமெசஷ்யத்துக்கிருப்பிடமான ஹ்ருதயத்தில்ப்புக அவகாஶமெமமுமில்லாதபடிக்கு ரவீக்ஷணா த்ந்தஸாவாவத்தாலே வஹிஃப்ரதெமாத்ராவஸ்திகவும் தெரா திதம். தாவம் உள்புகிறதபடிமெசஷாவிதாஸமதமாயிருக்கை க்குஹேதுவானஜயயதைக்காட்டுகிறார் உதநவஸத்தாலே. இத்தாலே அவராயஜகிதகொவத்திலுடைய அயிகாராநாவவஸவுமவாயகிவதநீயதாஹேதுவாயிருக்கும் தாஷ்டாதிகஸத்ஶ்ரீ கிவாஸனுடைய ஆநவயிகாகிஶயதயாவஸ்வாகவத மானதயா

ப்ரயோஜநம். அன்றிக்கே ஸர்வதர்மபரித்யாகவிஶிஷ்டஸாதநீயையான ப்ர
பத்தியானவள் ஸர்வதர்மஸாத்யஸாதநீயனான பரமாத்மாவினுடை
ய ப்ரஸாதத்தோடு ஸம்பந்திதமான என்னுடைய ப்ரஸாதம்
ஸஹாயாபேக்ஷமாகமாட்டாதென்று நியமிக்க அந்தநியமத்தை
யதோக்தந்யாயம் ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு உக்தஸர்வதர்மத்
யாகவிஶிஷ்டந்யாயந்தன்னாலேயே கொடாவதொழியிலும் விடவொண்ணா
தபடி ஸர்வேஶ்வரனுடைய நிரதிஶயப்ரீதிப்ரகர்ஷவாத்ஸல்ய
ஹேதுவாய் ஒருவனுக்காக தன்னிடத்தில் ந்யாஸமானவைத்
தபக்கல்திருமபிஅந்தவனுக்காக தன்னை நோக்கியாவது தன்
ஸ்வரூபனோக்கியாவது ப்ரஸாதநாதிஸ்வத்தை பொருக்கமா
ட்டாதபடி ஸ்வதந்த்ரஸர்வஜ்ஞத்வவிஶேஷமுடையவனுமான நீயே ஸகல
ஸாதனனாவடியேனிடத்தில் ஸர்வதர்மஸாத்யஸாதநீயனான பரமாத்ம
க்ஷேமத்தை நோக்கி ப்ரஸாதநம்பண்ணுகையாகிற சுமையைச்சும
த்தாமல் ஸ்வயத்நாத்தாலே உன் ஸ்வரூபனையென்திறத்தில் ப்ர
ஸந்நனும்படி பண்ணக்கடவாயென்று ப்ரார்த்திக்கிறானென்றும்
ஸாவமசொல்லலாம். இந்தயோஜனையில் ப்ரபத்த்யர்த்தமும் ஸா
த்யஸாதநப்ரகாரமும் அடைவே ஸாத்யஸ்வரூபத்வங்களைக்காட்டுகி
ன்றன. உபாயயோஜனையில் ப்ரபத்த்யர்த்தமபேக்ஷைக்குள்ளாமாஸ்ய
ப்ரயுக்தஸம்ஸ்கயைக்காட்டுகிறமுகத்தாலே இப்படி நிஶ்சிதாதிஶய
ஹேதுயான இவனை நோக்கி ப்ரவ்ருத்தங்களான ஸாதிப்ரார்த்
தாவாக்யங்களுடைய ஸாமர்த்யாதிஶயத்தையும் ஸூசிப்பி
க்கிறது ஸாதநப்ரகாரமும். ஸர்வாதிஶயஸாமர்த்யத்தினுடைய
ப்ரயோஜநத்வம் ப்ரதிபத்தத்தாலே இப்படி ஸம்பூர்ணமான ப்ர
த்யக்ஷப்ரகாரத்தில் கவியினுடைய ஸமுதாயைக்காட்டுகிறது. இ
ந்த த்வதீயயோஜனையில் ஸர்வதர்மபரித்யாகஸஹாயஸ்வபாவதயா
ன ப்ரயைக்கு பரித்யாஜ்யமான ஸாத்யவைதந்யமில்லாமையடி
யாக ப்ரத்யக்ஷபக்ஷத்தில் பரித்யாஜ்யமென்றும் ஸர்வதர்ம
ப்ரஸாதமென்றும் இரண்டுபொருளுண்டானாற்போலே ப்ர
த்யக்ஷபக்ஷத்தில் ப்ரஸாதமென்றும் ஸமர்ப்பணமென்று
ம் தாத்பர்யமாக ப்ரயோஜனமில்லாமையாலே ப்ரஸாதாய
ஸமர்ப்பணமாயுள்ள ப்ரஸாதத்தாலே ஸக்ருத்ஸ்வயத்நஸாத

[illegible]த்தாலே [illegible]களுக்கொண்டு [illegible] பண்ணு
ம் [illegible]த்தில [illegible]தையாயிருக்கும் [illegible]
[illegible]வையான [illegible]
ள்ள[illegible]த்தை [illegible]கிறுரென்று கொள்ளவேணும்.॥ ௮॥
௯॥ இப்படி ஸ்ரீ [illegible]னுடைய [illegible]
தையாய்க்கொண்டு அவன்பண்ணும் [illegible]த்தில் [illegible]
[illegible]தையாயிருக்கையடியாக [illegible]
[illegible]ங்களாலே [illegible]க்க [illegible]தையுள்ளவளாயும் அவ்
வளவன்றிக்கே [illegible]தையாய்க்கொண்டு
ஸ்ரீ [illegible]ன் திறத்தில் [illegible]முடையவளுமாயிருக்கு
ம தன் பக்கல் [illegible]
[illegible]ங்களை [illegible] இப்படி [illegible]ங்களான
[illegible]ங்களையிட்டு தன்னை [illegible]க்கும [illegible]த்தில் [illegible]
[illegible]ங்களாலும தன பக்கலுள்ள [illegible]த்
தை உறுதிசெய்யத்திருவுளங்கொண்டு [illegible]
களாயும [illegible]ங்களாயுமிருந்துள்ள சில [illegible]
கங்களை விண்ணப்பஞ்செய்யும் போது இ[illegible]த்தில் [illegible]
[illegible] என்கிற [illegible]த்தாலே [illegible]
[illegible]த்தை [illegible]பின்பு [illegible]த்
தாலே தன்னுடைய [illegible]ராய்க்கொண்டு தன்னை நோ
க்கி [illegible]மென்கிற [illegible]த்தாலே [illegible]
[illegible]த்தை [illegible]க்க அத்தாலே [illegible]யான
[illegible]யும் இவருடைய [illegible]மாக [illegible]
ம பண்ண அந்த [illegible]த்தாலே [illegible]
ன [illegible]யும [illegible]மான [illegible] இ
ன்றளவாகத் [illegible]ங்களுக்கெல்லாம [illegible]
[illegible]ாக [illegible] பண்ணு
கைக்கீடான இவருடைய [illegible]ளிலேபட்டு ஒள
[illegible]மென்கிற [illegible]த்தாலே இ[illegible]ங்களலி
[illegible]ங்களாம்படி தம்பக்கலுள்ள [illegible]யிகளைய
[illegible]ங்களான [illegible]களைப்போலே [illegible]

மாக ஸ்வீகரித்துத் தம்மை நிர்விஶேஷமாக விநிர்த்தேஶ்யராம்படி ப
ணணியருளிப் பரீக்ஷார்த்தமாக விஶேஷத்தை யதார்த்தமாயிருந்து அத்தா
லே தமக்கு ஸஹோவிதமான யத்நாவிஶேஷத்தை வ்யஞ்ஜிப்பித்தா
ர். இப்படி ஸ்வயூதித்ரரான இவர்க்கு நிதாந்த ஸம்போகாநுபவாததா
லே சித்ரவைபாக்யதீருப்யுண்டுபண்ணி இவர்தேவத்தாலே ஸ்ர
ஷ்டாநாதாவதாரப்ரஸ்தாபத்தை விஶதீகரிக்க வ்யவஸாயமு
டையளான தயாதேவியும் ஶரணாகதையான என்னை நோக்கி ய
க்ஷித்த ப்ரபந்நத்திற்காட்டில் விலக்ஷணமாயிருக்கும் ஶர
ணாகதிப்ரகாரமான ப்ரபந்நாநுஷ்டத்தை ரக்ஷித்
தல்லது உனக்கு வைஶத்யமுண்டாம்படி யெங்ஙனேயென்று
ஶங்கிக்க இவ்வாக்யத்தைக் கேட்டு விஸ்மிதரான இவரும் ஜந்மா
ந்தரோபதேஶத்தாலே தாம் ரக்ஷித்த ப்ரபந்நனுடைய ஶர
ணாகதிப்ரகாரத்தையும் ஸ்வரக்ஷகத்வத்தினு
டைய [illegible]த்தையும் விண்ணப்பம்செய்கிற தேவத்
தாலே தயாதேவியாலே [illegible] ஶங்கிதமாயிருக்கும் ப்ரப
ந்நாநுஷ்டத்தினுடைய [illegible] ப்ரஸாதிக்க தயாதேவியு
ம் இப்படி ஸ்வ[illegible] தன்னுடைய ஸௌசீல்யமா
ம்படி இவருக்குள்ள ஸாஸ்த்ர[illegible]த்தைக் காண்கையடியாக
[illegible]யாயிருந்தும் [illegible] னுடைய
வார்த்தையைக் கேட்கையில் [illegible]யான [illegible]
[illegible]யைப்போலே [illegible] தன்னுடைய [illegible]
[illegible]யைக்கொண்டு [illegible]ரான இவருடைய வா
[illegible]த்தை [illegible]கையிலுள்ள பேராவலாலே இன்ன
மொரு ஶங்காந்தரத்தைப் பண்ணுகின்றாள். அதென்னென்னில்
இப்படி [illegible]யாய்க்கொண்டு
[illegible] எம்மை நோக்கி ஶரணாகதி
[illegible]யங்கொண்டு உம்மாலே ரக்ஷிதமாயிருக்கு
ம் [illegible]மான ப்ரபந்நத்தாலே உம்முடைய
[illegible]ங்களும் [illegible]
மான [illegible]
[illegible]த்தாலே திரும்பி [illegible]மாக்குமாப்போலே [illegible]
[illegible]யாக முன்போலவே

விஷயஹேமசர்வஜ்ஞராயிருந்தீராகில் நாம் செய்த ஸமயப்ரதா
ம் காயக்லேசமாவதெங்ஙனே. ஆகலால் க்ஷுத்ரஜ்ஞரான விஷ
யவாஸநாவேதாலியின் கையிலகப்படாமல் ஸமஸ்தஸத்ரூபமப
டி விக்ஷுவாயாநத்தை ஸம்பாதிக்கவேண்டுமேயல்லது ப்ரபதநா
நுஷ்டானக்ரமத்தாலே ஸம்ஸ்ருதிதீராகக்கூடுமோவென்று இப்ரகா
ரவாக்யத்தைக் கேட்டருளிய ஸ்வாமியும் தயாதேவியாலே தமக்கு ஆ
ஷ்டானமாகக் கூறப்பட்ட க்ஷுத்ரஜத்துக்கு ஸம்பாவிதங்களான ஸர்வ
தோஷங்களையும் அவிசேஷண தம்மிடத்திலயுக்தமாகக் காட்
டாநின்றுகொண்டு க்ஷுத்ரமூடியாக விஷயதோஷாஸக்தமாயிருக்கும்
க்ஷுத்ரஜந்துவைத் தங்களாலே பரிக்ரஹீதமென்கிற வாக்யத்தை
நிதாநமாகக்கொண்டு ஸாவக்ஷணராஜர்கள் தம்பேறாக நிவர்த்தியித்
து ரக்ஷிக்குமாப்போலே உன்னாலே பரிக்ரஹீதனாய்க்கொண்டு
உன்னுடைய ஜனஸ்வாதீயனான வடியேனையும் என்னுடைய ப்ரய
த்நமின்றிக்கேயே ரக்ஷிக்கவேண்டுமேயன்றி என்னாலே செயயவ
டுப்பதொன்றுமில்லையென்கிறார்- த்ருஷ்டவீக்ருதி—

௪௩ ॥ த்ருஷ்டவீ தர்பிதமயியம் தவதேவீ த்ருதம் ஸ்நா
ஸாவீ யக்ஷிணாவிகம் ஸஜதேவீ வீக்ஷம் । பத்வா ஜ்
ஞாநா வ்ருஷமௌநவைதேமே க்ஷாம் கூபாராணை:
ஸ்வயக்ஷநாக்ரஹமஸம்வமாதி: ॥ ॥௪௩॥

ப—ய:— வ்ருஷமௌநவைதே: - தயே - த்ருஷ்வாக்ருதி - தர
பிதமயியம்-தவதேவாக்ருதி-த்ருதம்- ஸ்நாஸாவீ- யக்ஷிணாவிகம் - ஸஜ
தே - க்ருதேவாக்ருதி - வீக்ஷம்-க்ஷாம்- கூபாராணம்-ஸ்வயம்-அநாக்ரஹமஸம்
வமாதி:-பத்வா- ஜ்ஞாநா॥

ப—ய—ர்:— ஸ்ரீநிவாஸனுடைய தயையே காணப்பட்டிரு
க்குமளவிலும் தர்மமயமான பக்திமயமுடையனாய் ஸம்ரக்ஷ
யுண்டாகிலும் த்ருஷ்டிபுள்ளவனாய் ஸ்நாநம பண்ணிபுய யக்ஷிணாவி
ல் ஆசையுள்ளவனாய ஸேவை பண்ணியலும ஸமயக்ஞனாயிருக்
குமடியேனாகிற உன்னுடைய யானையை தானாகவே அநாக்ரஹ
ங்களாகிறஸம்வமௌகளாலே (அதாவது) யானைகட்டுகிற சங்கி
லிகளாலேகட்டி ரக்ஷிக்கக்கடவாய்.

தா—ய—ர்:—லோகத்தில்ஸாத்விகஜனுடையதான ஓர் ஜமா
ன த்ருஷ்டவீதர்பமயியாய்(அதாவது)தன்னுடையஆஹாராதி

ஞமாகத்தன்முன்னிலையில்போடப்பட்டிருக்கும் ஜ்ஞாநவிஷயஜா
தத்தைத் தன்கண்ணாலெக்கண்டிருந்தும் ப்ரத்யக்ஷத்தாலே அந்த
வஸ்து இன்னதென்றும் இன்னஸ்வபாவமுடையதென்றும் இன்
ன ப்ரயோஜநத்தைக்கொடுக்க யோக்யமென்றும் அந்த வஸ்துவி
ன் ஸ்வரூபஸ்வபாவப்ரயோஜநங்களை யறியவல்லவனாகிற யோ
க்யதையில்லாதபடி ஸம்பந்தமான பலியஸ்ஸுள்ளதாய் ஸ்வபாவ
ஸ்வரூபமாய (அதாவது) ஸூக்ஷ்மமான ஸங்கல்பத்தாலே ப்ரயோஜ
மானவளவிலும் அந்தகடாக்ஷவிஶேஷத்தையுமுண்டாக்கித்து
தன்னுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமாக ஸாமர்த்யாதிகளோடே
னாகக்கிடான ஶ்ரத்தைவிஶேஷமுடையதாய் ஸர்வாவஸ்தை
களாய (அதாவது) தேஹத்திலுள்ள ஸர்வேந்த்ரியமுமுடையும்படி
ம்படி ஸர்வோபகாரமாஹாத்தைப்பண்ணியும் இப்படி ஸ்வா
யத்தமான தன் தேஹத்தைத் திருப்பி முன்போலவே ஸந்நிதியிலு
ள்ள யுக்திகளாலே ஸமீபமாக்கையில ஸாந்நித்யமாய் ஸஜாதீய
விஶேஷமாய் (அதாவது) ஸர்வரீதியம்பண்ணின ஸஜாதீயன்
முதலியவர்க்கும் எத்தனையேனும் ப்ரயத்தாலும் ஆகவொண்
ணாதபடி ஸ்வதந்த்ரஸ்வபாவமாய்க்கொண்டு ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்க
இப்படி ஸ்வாதீநமான அந்த ஜந்துவை அதற்குடையவனான ஸர்
வஜ்ஞனானவன் தன்னாலே ஸ்வீயத்வப்ரதிபத்திமாயிருக்கை
யாகிற காரணத்தைக்கொண்டு அந்தஜந்துவினுடைய ப்ரயத்ந
மின்றிக்கே தானேபோருகவே ஸ்வாதந்த்ர்யமாக ரக்ஷிக்கவொ
ண்ணாதபடி ஸர்வவித்தைகளான ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளின
ளாலே பரித்து அதடியாக ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞ
மாக ரக்ஷிக்குமாப்போலே அடியேனானவன் அந்த ஜந்துபோல
வே ஶ்ரேஷ்டவி ஸம்பந்தவிஶேஷவிஶிஷ்டனாயிருந்தாலும்
(அதாவது) ஶாஸ்த்ரஜ்ஞத்தாலே ஹேயோபாதேயவிஷயாதிகளை
விஶேஷமாக க்கண்டறிந்தவனாயிருந்தும் அறிந்தபடி யநுஷ்டிக்க
யோக்யதாமுமான ஶக்தியுக்தாதிகளையில்லாமையடி
யாக ஸம்பந்தமாயிருக்கும் ஸ்வதந்த்ரபுத்தியுள்ளவனாய் இப்படிப்
பட்ட பக்தியினைவிதத்தாலே ஸம்ஸாரியான வ்யாபாரமடியா
க சில ஶிக்ஷாவிஶேஷம் ப்ராப்தமானாலும் இனி இப்படிப்பட்ட
ஶிக்ஷைக்கு ஹேதுவான வ்யாபாரத்தை ப்பண்ணக்கடவோமல்

லோமென்று ஸந்நிதாயிநாமுண்டாம்படி ஸாத்விக ஸக்தி யின்றிக்கே ப்ரகாஶ ஸம்பந்தமற்றவனைப்போலே மிகவும் சோகித்து நைப்படியும் * ஸம்ஸாரவிஷவ்ருக்ஷஸ்ய த்வேஹ்யேவ ஹி ஸாதநே । ஸ்வாதிஷ்டாநோ ஸ்வசக்திம் ஸம்சாரத ஸ்ரீதாரேகதம் என்கிறபடியே ஸம்ஸார விஷவ்ருக்ஷத்துக்கு ஸாதநாந்தரரூபமான ஸாதிகஸம்ஸாரம்படி யாக இவ்வுபாயத்துக்கு நிவர்த்யமான ப்ராயஶ்சித்தம் ப்ரஸக்த மாலும் இப்படி ப்ராயஶ்சித்தநிவர்த்யமான ஸ்வதந்த்ரரூபத் தைத் திரும்பி முன்போலே உபாயாந்தரத்தாலே ஸ்வரூபமாக்கு கையில் உத்க்ருஷ்டமான விஷயரூபமான ஸம்ப்ரதாயமாயுள்ளதுப் இப்ப டி ப்ராயஶ்சித்தமும் ப்ரயோஜநமாகாதபடி ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷ யிஷ்யாமிகிற இவ்வுபாயத்தைக் காண்கையடியாக ஸாத ஸாந்தரான சில பாக்ஷிகர் ஸ்வாதந்த்ர்ய விஷயாந்தர ஸாஹசத் த்தாகிலும உபாயாந்தரத்தாலே இவனுக்குள்ள ஸ்வரூபத்வ த்தை நிவர்த்திப்பிக்கக்கடவோமென்று நினைப்பாராகில் அவருக்கு மனுகவொண்ணுதபடி ஸாமாந்யாதிகாரத்தாலே ஸம்பந்தநிவர்த்த ம பண்ணுமவனுமாயிருந்தேனாகிலும உன்னுடைய நிர்ஹேதுக ஸாந்த்ரத்தாலே ஸர்வாபராதஸஹமாயுள்ள உன் திரு வடியில் ஸமர்ப்பணம் பண்ணியிருக்கையடியாக ஸ்வீகாரவிஷயனுமப டி உன்னுடைய ஜந்துவாய் ஜீவனான வடியேனை இனி இப்படி க்ருதக்ரு த்யனாயிருக்கையடியாக ஸ்வதந்த்ரத்துக்காக ஸாதநாந்தரமொ ன்றுமில்லாதவனான வடியேன் பக்கலுள்ள ப்ராயஶ்சித்தத்தை யெதிர்பாராமல் அந்த ப்ராயஶ்சித்தக்ருத்யமுடையாய்க்கொ ண்டு ஸ்ரீ ஸ்வாமியான நீதானே பேறுகத்தானாகவே ஸாதநாந்தர உபாயமென்கிற ஶாஸ்த்ரங்களாலே (அதாவது) ஸாதநாந்தர ஸாத்யத்தாலான ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்தியாதிரூபமான ஸ்ருதி களான ஶாஸ்த்ரங்களாலே ஸர்வாத்மா ப்ராயஶ்சித்தங்கள் புகுரத படி நிவர்த்தித்து அதடியாக ஸ்வாமிநுக்கு ரக்ஷிக்கக்கடவாயெ ன்றபடி.

வி — ணம் — ப்ராப்யத்திலே த்வரை ஶாஸ்த்ர நிவர்த்தக மாயிருக்கையடியாக ப்ராயஶ்சித்தத்தை ஸாதநமாகவும ஸர்வத்ர ஶாஸ்த்ர ஸித்தமாயிருக்கையடியாக பாபத்தை யநுஷ்டாநமாகவும ஸாத்வி

த்தார். [illegible] என்கிறவிடத்தில் [illegible]
லே [illegible] [illegible]
[illegible] தோற்றி அத்தாலே [illegible]
ல் [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
ருக்கச்செய்தே [illegible] செ
ல்லாநின்றால் இவ்வி[illegible] மில்லாதபோது அவ்வா[illegible]
கொழுந்துவிட்டு வளருகின்றனவென்று சொல்லவேணுமோவெ
ன்று [illegible]. இங்கு [illegible] என்கிற [illegible] த்தாலே [illegible]
[illegible] வான தமக்கும் [illegible]
குமுண்டாயிருக்கு[illegible] த்தைக் கா
ட்டாநின்றுகொண்டு [illegible] த்தில் [illegible]
ம் பண்ணுகையாலே இந்த [illegible] த்தை [illegible]
[illegible] கொள்
ளவேண்டுகையால் [illegible] த்துக்கு இங்க
[illegible]. [illegible]
மே [illegible] வாக [illegible] மென்றுகொ
ள்ளில் இ[illegible] [illegible] ரையும் [illegible]
[illegible] த்தாலே [illegible] சொல்லில் [illegible]
[illegible] மாம். [illegible]
[illegible] மென்னில் [illegible]
கொள்ளலாம [illegible] । ஆகவிங்கு அடியேனுடைய [illegible]
[illegible] மடியாக உன்னாலே [illegible] மாகக் கூறப்பட்ட [illegible]
[illegible] த்துக்குள்ள [illegible] ங்கள் யாவையுமடியேன்பக்கல் [illegible] ங்க
ளானாலும் இப்படி [illegible] ங்களாயக்கொண்டு அடியேனாலே
[illegible] ங்களான [illegible] ங்களொன்றும் [illegible] யாமைக்கா
க உன் திருவடியில் [illegible] ம் பண்ணினேனாகையாலும் அ
ந்த [illegible] ம் [illegible] த்தினுடைய [illegible]
[illegible] வாயிருக்கையடியாக [illegible] மாக [illegible]
[illegible] மல்லாமையாலும் இனி [illegible]
கொண்டு [illegible] முடையளான நீயே [illegible]

ன மஜ்ஜந்தம் ஸர்வஜ்ஞாதிகள் ரக்ஷிக்கும் கணக்கிலே அடியேன் பண்ணின ப்ரபதநத்தாலுண்டு பண்ணப்பட்டனவாய்க்கொண்டு என்பக்கலுள்ள ப்ரயத்நாந்தராபேக்ஷையற்றனவாயிருக்கும் ஸ்வஸாத்யாநந்தரஹேதுஸ்வபாவங்களாலே ஸதா ஸர்வ ஸம்ஸாரமறும்படி அடியேனை நிர்வஹித்து ரக்ஷிக்கவேண்டியிருக்க அன்றி த்ருஷ்டாந்தனாய்க்கொண்டு கர்த்தவ்யசேஷமில்லாத வடியேன்பக்கல் ஸாந்த்வபூர்வகஸமயிற்போலே ஜந்மம்ருத்யுஸாகரத்தையேறிட்டு அதினுடைய ஸஹ்ருதயவ்யாஜமான ஸமவஸ்தாநத்துக்கு விஷயமாம்படி அடியேனைக் கைவிடுவது ஸ்ரீ தவாக்ஷேம ஸஹோதயியான உனக்கழகாகுமோ. ச்ருதியும் *ப்ரபந்நாநாம் ஸித்திஸ்வாகாரஸாத்ர ஸாத்யஸாதநமதி: । என்று உன்னுடன் கூடிய ப்ரபத்தியையன்றோ ஸர்வோபாயங்களையடங்க ஸ்வாதீநஸாத்யங்களாகக்கொண்டிருக்கும ஸர்வோபாயஸாத்யஸாதனங்களாகச்சொல்லித்து. ஆகவிப்படி ஸர்வஜ்ஞத்வாதிவிசிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸ்வாதீநஸர்வஸத்தாகனான உன்பக்கல் ந்யஸ்தபரனான வடியேனுக்கு இனி யாவஜ்ஜீவம் சங்கித்துவக்காக ஸமஸ்தக்ஷேமிக்கவேண்டும். திருவாய்மொழியில் திருமாலைக் கொண்டு மார்பிலே கைவைத்துக் கிடந்துறங்க ஓர் ஸம்சயமுண்டோவென்று ஸாரம் ஸமிதம். [illegible]

[illegible]

ரக்தாரோபாதகத்வம் கல்ப்யத இதி சேந் | ஸஜாதீய[illegible]த்வத்தா-
ப்ரதிபாதகத்வேந ஸம்ஸ்காரோபாதாநகாரணாதபி விஶேஷ-
ணாநாம் ஸ்வீயபாரகீயஸாதாரணஸம்ஸ்காரோபாதாநதாக்ரஹணே ஸ்வீ-
யாஸாதாரணஸம்பந்தவிஶேஷோபாதாநஸ்யாபாதாத் | ஸம்ஸ்கார[illegible]-
[illegible] [illegible]ஸ்ய ரக்ஷண[illegible]ஸம்பந்தஸ்ய பதா-
ர்தோபாதாநஸ்யாவஶ்யம்பாவாபாவாச்ச | யதி விஶேஷணாநாம் ஸம்-
ஸ்காரோபாதாநதா [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], ததா [illegible] விஶேஷணே-
ந [illegible] விஶேஷணாந்[illegible]ம் [illegible]
[illegible] | ந்யாயநிவாரக[illegible]ஸம்ஸ்காரோபாதாந[illegible]
[illegible] [illegible] ந்-
யாயநிவாரக[illegible] விஶேஷண[illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] ஸம்ஸ்காரோபாதா-
நத்வேந [illegible] ந்யாயநிவாரகதா[illegible]
[illegible] விஶேஷணாநாம் [illegible] ந்யாயநிவார-
கதா[illegible] விஶேஷண[illegible]
[illegible] | [illegible] வ்யாக்யாத்ருபி: ஸம்ஸ்காரண[illegible] உக்த-
ப்ரகாரேண [illegible]
[illegible] | உக்தப்ரகாரேண [illegible] விஶேஷண[illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] யதி ஸம்ஸ்காரோபாதாநதா விஶேஷணாநாம் [illegible]
[illegible], ததாபி [illegible] ஸம்ஸ்காரண[illegible]
[illegible] | [illegible] ஸம்ஸ்காரண[illegible] | [illegible]
[illegible] விஶேஷணாநாம் [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible]
[illegible] | [illegible] விஶேஷண-
விஶிஷ்டம் [illegible] விஷய[illegible]
[illegible] | ஸாதாரண[illegible] விஶேஷண[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] ।
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible] ।
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]

न जातिस्वरूपेणाधेयोपयोगित्वं प्राप्तहेत्वन्तीति चिन्त्यते, तत्र स्वरूपैक्यविशिष्टाकारप्रत्यक्षसाधारणपदार्थस्य स्वपरग्राहकप्रमाणप्रतिपत्त्यैव यथार्थग्राहकं चेत् तदा यथार्थत्वेन लक्षणप्रतिसम्बन्धो विवक्षित इति निरूप्यते। न चैवं सत्त्वस्य विवक्षितलक्षणप्रतिसम्बन्धयोरनवयोरन्योन्यं तद्योगक्षेमतया निरूपितव्यम्। कार्यं प्रत्यक्षप्रतिक्षेपाय ध्यानसम्भवेति वाच्यम्। प्रतिपत्त्या प्रत्यासत्तिविशेषग्राहकप्रमाणतया स्वीकृतायां विवक्षितार्थस्य प्रमाणान्तरापेक्षाया लक्षणान्तरानुपपत्तेः प्रत्यक्षसम्बन्धेन तत्र तद्विवक्षायां स्वरूपे स्वरूपे प्रमाणतो निश्चयो विद्यमानत्वात्। न चैवं सति प्रत्यक्षेऽपि प्रत्यक्षप्रमाणस्य स्वीयविषयस्वरूपपरिच्छेदसाधनस्य सामान्यसाधारणस्य ज्ञानस्य साधारणधर्मेव प्राप्तिः

[illegible]

அநந்தவ்யந்தகாலஸஞ்சிதாநந்தப்ரதிஷேத ஸர்வஶக்தி ப்ரதிஹாதி । ஸர்வம் அமுநா
க்ருதக்ருத்யாபநேதுஸ்ஸர்வகர்மஸ்ஸக்தஸ்ய ஸ்வாங்கயா ஸ்வீகாரேண ஸர்வகர்மக
ஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தா அநந்தாதிகிலா கிரியா । நஹி ராஜா க்ருதீயஜத்ர
ஜநதீயம் கர்மதிக்ஷத்தோ யாவஜ்ஜீவம் தத்ப்ராயஶ்சித்தயா ததநந்தசத்ராவா
ஸஹஸ்ரமாஹிஷ்யா மூஹ்ணாதி । தஸ்மாத்கர்மதீக்ஷ்யம் கூடுக்ஷ
ஸ்ம்ருதம் தம் ஸ்வயமேவாநந்யஸஹ்ய வ்யாக்ரோணாநுக்ரோஷத்த்வா
ஸ்வயமாநாஸ । த்ருஷ்டஸ்ய த்வதாணிகாதாநதே ஸ்ரணாமதாநக்ஷ
ணைபக்ஷணம் ஸ்ரணாவாத்ஸ்யாவிஸ்மீகரணதத்ராதித்வயேயம் । ॥௬௬॥

௬௬ ॥ இப்படி பக்திப்ரபத்த்யாஸநாந்யுக்தியடியாக உக்தமஜமபோலே கர்மாரம்பண்ணத்தொடங்குவீராகில் நாம் செய்யவடுப்பதென்னென்று உபாதேவிக்குண்டான நிர்வேதஸம்ஶயத்தை நீ சொல்லியபடி உக்தமஜோபசிதங்களான தோஷங்கள் முழுமையும் தத்ப்ராயஶ்சித்தான வடியேனிடத்தில் ஸம்ஹாரிதங்களாலும் அத்தோஷங்கள் என்பககல் புகிறுதபடி ஸ்வீக்ருதஸமர்யான நீயே பண்ணவேணுமென்று அத்தோஷங்களுக்கு நிவாரகமாயிருக்கும் ஸர்வப்ரயத்நிரபேக்ஷமான உபாயாந்தரத்தை ப்ரார்த்திக்கிற முகத்தாலே பரிஹரியாநின்றுகொண்டு அத்தாலே ப்ரபதநாஹர் ப்ரஸம்ப்ரதிபத்தியைக்கமான பக்தியோகத்தில்ப்போலே இஶ்லோகத்திலும் ஸஞ்சயிதாநமென்கிற ஶ்லோகத்தில் தாமதாஷித்த பாபாநாம்ஸகலபாபநிவர்த்தகப்ரபதநத்திலுடைய ஸர்வாதிகார ஸத்தையே அங்கீகரித்தருள இந்த வ்யவஹாரசாதுரீவிஶேஷத்தாலே ஸஜாதீயையான உபாதேவியும் இப்படி அகிஞ்சநநியமென்கிற ப்ரஶ்நோபஸம்ஹாரஶ்லோகத்தில் அஞ்ஜநாதீர்த்ரஸ்வாதயாதிஷ்டரென்று ப்ரதிஜ்ஞாதமானபடியே த்விதீயஶ்லோகந்தொடங்கி நவசத்வாரகமளவாகவுள்ள எட்டு ஶ்லோகங்களாலே ஸவேஷ்வரன் பண்ணும் கரணகளேபரதாநந்தொடக்கமான ஜகத்வ்யாபாரவர்க்கத்தில் ப்ரயோஜநகரணஸமர்த்தையாயிருக்கையடியாக அவன் குணங்களாலே உபசரிக்க யோக்யையான தன்பெருமைக்கநுரூபமாக ஜாதஸ
த்த்வாத்ந்யாதத்கஷ்த்ரீணமாணமணபேக்ஷிகஸ்வயம்ப்ரஹ்மஜமஜ்ஜநஸ்திதியு
யஹேதுகஸ்ஸம்ஸாராதிக ஸகலகர்மஸுராஜ்யக ஸகலஸம்
ப்ரதக பரதஸ்ஸந்தித்வதாகிஞ்சநஜநாக்ஷகஸ்ஸதாஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணா

ஸர்வவிதாபராதகாரிகளான ராக்ஷஸஸ்த்ரீகணங்களை யி ட்டு ஸாதித்து * இப்படி ப்ரபத்தியென்று தொடங்கி ஸர்வலோ கமும் முடியுமளவாக அவிச்சிந்நஸ்ப்ருஹாநுபாவமாயிருக்கும் ஸர்வாத்மா க்களுடைய ஸ்த்ரீயாவதாரத்துக்கு ஹேதுவாக அபராதஸஹத்வத்தில் பூர்வாபராதத்தை ஸஹித்ததை ப்ராப்திக்கும்போது இப்ப்ர பந்தம் முடிந்தபின்பும் இவர் முகத்தாலே இன்னம் சிலகாலம் விஸ்லேஷவ்யஸநத்தை அநுபவிக்கப் பண்ண வேண்டியமுடைய ளாயிருக்கையடியாக இவருடைய ஸம்ஸாரத்தை அ றுக்கைக்கு ஸமர்த்தையான தன்னுடைய காருண்யத்தாலே அவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலுள்ள விருப்பத்தாலும் இவருக்குள்ள ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தில் மிகுந்த அநுசயத்தாலும் இவருக்குள்ள பூர்வாபராதங்களை விசேஷித்து ஸஹிக்கையாலே ஸ்வாமிக்கு திவ்யஸந்நிதியிலே பயோக்தமாம்படி புருஷகாரத்தை யுண்டுபண்ணு கைக்காகவும் நம்மாலே ஸம்ஸாரிகளான ஸத்வஸம்பந்திகள் பக்கல் அபராதங்களை பொறுக்கிற ஸ்வபாவத்தாலே ஸகலபாபங்களும் தம க்குள்ள நிரங்குஸஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் ஸகலஜநஹிதமான ஸ்வாமி த்வத்துக்குள்ள ஸம்பந்தத்தையும் விசேஷித்து இப்படி பலமுகத்தாலே ஸ்வஸ்வரூபாநுகுணம் பண்ணுகிற்கும் அவிதா கணையாகத்தான இவருடைய பெருமைக்கும் ஸம்பந்தம்ப ண்ணினும் க்ருபையாதபடி அநுக்ரஹமாக வளராநிற்கும் இவர் பக்கல் தமக்குள்ள ஸ்ரீகுஹக்ஷத்துக்கும் ப்ரவணமாம்படி த ன்னுடைய ஸ்ரீநிவாஸன் அசுருவிக்குந் திருமகளையவதரித்தவே யில் * உபாஸநீயஸ்வரூபா என்று பிறந்தும்படி பிராட்டியின மூலிலும் அவனுடைய ஸ்வஸம்ஹிதாயாத்ரத்திலும் மனமுருகி ஸ த்தை பிழைத்துக்கிடக்கும் தம்மை அவனுடைய ஸம்ஸ்லேஷகி ரெகத்தாலே ஸத்தை பெறும்படி பண்ணி அத்தாலே ஸர்வ லோகஸஞ்ஜீவநம் பண்ணுகிற்கும் பூர்வோபகாரகனான திருவடியி ன் பெருமைக்கும் * கஸ்யப்ரஸந்நிதிஹாஸ்யஹம் என்னும்ப டி கொள்ளக்கொறைவிலன் வேண்டித்தெலலாந் தருங்கோதில னான தன்னுடைய பூர்ணதாத்துக்கும்மேற்கும்படி * ஸர்வஸ்வ ஸ்வஸ்தோத்ரவிஷ்ணோஹஸந்தக: என்று பெரியபிராட்டியாரு டைய நிரதிஶயஸ்ரீகிஷயமாயிருக்கையடியாக அவளை ப்ர ணய்யோக்யமியவியாக வஹிக்கிறித்திருக்கும் தமக்கு ஸர்வஸ்வ

ஸ்மான தம்முடைய மாஹாத்ம்யத்தாலே அத்திருவடியை உக
ப்பிக்கையாலேபோலே அநந்யஸாத்யமான ஒரு அதிசயவிசேஷவ்யா
பாரத்தாலே இவரை உகப்பிக்கநினைத்து உம்முடைய
ஸௌந்தர்யபரிபூர்ணத்தாலே எனக்கு ஸத்தாஸமுண்டாம்படி
உம்முடைய ஸௌலப்யஸாக்ஷிகமான ஏதேனுமொரு அதிசயமுண்டாகில்
வெளியிடக்கடவீரென்று நியமிக்க ஸ்வாமியும் திருவாய்மொழியில்
ஷஷ்டசதகத்தின முடிவில அகலகில்லேனென்கிற பாட்டாலே தி
ருவேங்கடத்தானை திருவடியில ஸாக்ஷாத்காரமாக ஆத்மஸ
மர்ப்பணம் பண்ணினவாழ்வார் இவர் பாவத்தாலே திருவாய்
மொழி ப்ரபந்தத்தை முடிக்கத் திருவுள்ளமுடையவனாயிருக்கை
யாலாக இவருடைய அபிப்ராயாநுகுணமாக ப்ரபந்நஸோத்ரக்ஷ
ணத்தில் ஸர்வஸாதாரணப்ரயோகம் பண்ணுமேல் விசேஷியாதி
ற்றும் பரஞ்ஞன் திறத்தில [பா] உண்ணிலாவிய ஐவரால்கு
மைதீற்றியென்னை உன் பாதபங்கயம் நண்ணிலாவகையே நலிவானி
ன்னமெண்ணுகின்றாய் என்று விண்ணப்பம் செய்யும்படி இன்
னம் பலகாலம் ஸம்ஸாரவ்யாப்தியான ஸாம்ஸாரிகஸம்ப
ந்தத்துக்கு முன்புள்ள காலத்திலபோலே இந்த்ரியகிங்கரனுக்கு
உள்ள அநாதிவிரக்தனானாத வழிதேடுகின்றாயோவென்று கவிம்
கித்தாற்போலே உபோத்காதப்ரகரணத்தில ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞானமான
மென்று ஸர்வாந்தர்யாமிஸம்பந்தத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு
நமக்கே ப்ராப்யமாயிருக்கும் தேஹஸம்பந்தவிசேஷாதிக
களைப்பற்றி ஸர்வப்ரகாரப்ரயோஜனத்தைக் கொடாதவளவன்றிக்கே வி
ஷயாந்தரமான வைஷயிகபாவத்தில ஸாம்ஸாரிகஸம்பந்தத்தை
யுண்டுபண்ணுகிற பாவத்தாலே இன்னம் விரகாலும் ஸம்ஸார
ஸாகரத்திலாழங்கால்ப்படுத்த நினையாநிற்கிறீரோவென்று அ
ஸாதாரணஸம்பந்தமுடையவராய் இஸ்ஸம்ஸாரத்தைப்பொறுக்கமாட்
டாமையாலுண்டான ஸம்ஸ்காரவிசேஷத்தாலே ஸம்ஸாரத்தில் நி
ர்வேதப்ராயாஸ்த்ரவிசேஷங்களாலே தத்ஸ்வகுட்மான ஸகாரம் முன்
னே கிடக்கும் கணக்கிலே ஸர்வஸந்தேஹச்சேதனமான த
மக்கு ஜனஸாம்யத்யாஜ்யமாய்க்கொண்டு நிஷேத்யமான ஸம்ஸார
ஸம்பந்தத்தினுடைய நிஷேத்யத்தை முன்னாகக்கொண்டு தம்மு
டைய ஹ்ருதயநிஷ்டமாயிருக்கும் அத்யந்தஸாமாந்யவிசேஷ
ப்ராயச்சித்தாதிகளையை வெளியிடுகிறார். ததாஹ ஸாத்விக்ருத் —

ஶ்லோ || அத: பரம் கிமபி மே த்வயி யாசநீயம் ஶாந்தே
யெ ஹயி காருண்ய தயா ப்ரஸாதம் । வஸாநவே
வ்ருஷகிரிப்ரணயி யதாவபள ஶுத்தாஹ்லாதிநீ
தாத்ருஶி தெ ஶுபாநீ: ॥ ॥ ௯ ॥

அந்வய:—ஶாந்த:-ஹேதயெ-வ்ருஷகிரிப்ரணயி-கமலா ஶுபாநீ:-[யதா]வஸாநவாஹ-தெ-உத்-ஶுத்தாஹ்லாதிம்-தாத்ருஶி-தயா-த்வயி-ப்ரஸாதம் காருண்ய-அத: பரம்-கிமபி-மெ-த்வயி-யாசநீயம்-ந[பவ தி] [பக்ஷாந்தரம்]-அத:-பரம்-மெ-த்வயி-யாசநீயம்-கிமபி-ந||

பதார்த்த:—நிரவதிகாநந்தமுடையான தயையே திருமலையில் ப்ரீதியுடையனான இந்த ஸமவானனவன் உறுதியாகச் செய்யப்பட்ட ஆதரத்தையுடையவனாய்க்கொண்டு எப்படி என் பொருட்டு இததிருமலையில் ஶுத்தாநந்தத்தைக கொடுக்கப்போகிருனே அபபடி என்னிடததில ப்ரஸாதத்தைப் பண்ணக்கடவாய். இதில் வேறுபட்டதான யாதொன்றும் எனக்கு உன்பக்கல் யாசநீயமாக ஆகிறதில்லை. [பக்ஷாந்தரம்] இதில் வேறுபட்டதாயிருக்கும் எனக்கு உன்பக்கல் ப்ரார்த்தநீயமான யாதொன்றுமில்லை.

தாத்பர்யம்:— ஶயாநம்ஸ்ப்ருஷ்டவிஷம்போலே ஹேயஜநகத்ருதாகஷங்களாய்க்கொண்டு அநர்த்தபர்யவஸாயிகளாயிருக்கும் ஐஹிகாமுஷ்மிகபோகங்களான ப்ராக்ருதபோகங்களையும் நிரவதிகாநந்த ப்ரஹ்மாநந்தாநுபவிகளான ததீயஸம்ப்ரதாயமுடையவர்க்கு ப்ரார்த்த: ப்ரார்த்தநீயமாயிருக்கும் ஸ்வதந்த்ராநந்தமான கைவல்யாநந்தத்தையுமநாதரித்து பாஹ்யபுருஷார்த்தகாமிகனாய்க்கொண்டு உன் திருவடியில் ந்யஸ்தபராநான அடியேனுக்கு த்ரிவர்க்கயகளையகப்பட விஷயப்ராவண்யாநாபேக்ஷயமாக உண்டுபண்ணப்பட்ட ஶுபேக்ஷையை இடையிட்டு ஸர்வஶேஷவ்ருத்தாம்படி பண்ணும் ஶீலமுடையவளாய் அவ்வளவன்றிக்கே அடியேனை இப்படி ப்ரஜ்ஞாப்ராஸாதஸாராநுமபடி பண்ணி அத்தாலே ஸந்துஷ்டனாயிருக்கும் விஶ்வஸாக்ஷிணியான ஸ்ருஷ்டியை ப்ரஸாதகண்டு மகிழாநிற்கும் ஸர்வஶேஷிணியைப்போலே

நிரதிஶயாநந்தநிதியாயிருக்கு முன்பக்கல் இப்படிப்பட்ட நம்மிருவருடைய ஸம்பந்தவிஶேஷத்துக்கு த்ருடீகரணங்களான வேதார்த்தாதிகள் ஶ்ரவணீயங்களாகமாட்டாமையாலே தன்னுடைய ஸ்வாபாவிகஸித்தமான பாரதந்த்ர்யத்தை மறந்து ஸ்வதந்த்ரஸ்வாபிமானியாயிருக்கையடியாக ப்ரக்ருதியில் நித்யவாஸம் பண்ணும்படி நிரதிஶயஶக்தியுடையவனாயிருக்கும் ஸர்வஶக்திமானான ஶ்ரீநிவாஸன் யாதொருபடி ஸங்கல்பனுய்க்கொண்டு (அதாவது) அடியேன் ப்ராபிக்கப்போகிற பரமபதாநுபவவிஶேஷம் யாவதாத்மபாவியாக நித்யாநந்தாவஹமாம்படி ஸவிஶேஷமான பாதவிஶேஷத்தை யென்பக்கல் பண்ணுகின்றுகொண்டு. இத்திருமலையில் ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தமான பாதவிஶேஷத்தை யென்பொருட்டு கொடுக்க ஸமர்த்தனானவனே. (அதாவது) திருமலையில் முளைத்த வோரிஷ்டநிஶ்சிதவிஶேஷமோவென்றாஶங்கிக்கலாம்படி ஸர்வஜநநயநாபிராமியாயிருக்கும் ஶக்திகளுக்கு ஸம்பந்தமாகி ஸர்வலோகைகநாதத்வஸூசகமான தம திருமேனியை நாநாவித வ்ருக்ஷலதாகுல்மாதிவிராஜிதமான திருமலையாகிற ஶரீரத்துடன் கூடிய விஶிஷ்டாகாரத்தாலே பரமகாருணிகத்வவிஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு அடியேனுடைய ஹ்ருதயகமலத்தில் நித்யப்ரதிஷ்டிதமாம்படி பண்ணுமவனே. அப்படி நீ யநுக்ரஹிக்கையே ஶ்ரவணீயமத்தனைபோக்கி இதில் வேறுபட்ட ஸம்பந்தவிஶேஷத்தினுடைய ஶ்ரவணத்துக்கு உன் கடாக்ஷமடியாக விப்படிப்பட்ட விலக்ஷணாதிகாரஸம்பந்தனான வடியேன் பக்கலவகாஶமொன்றுமில்லை. இப்படி ஸர்வாந்தராத்மாவான வடியேனுக்கு ஆநந்தாநுபவவிஶேஷமுண்டாம்படி ஸ்வாநுபவத்திலபிருசியை விளைவிக்கையாகிற விஶ்வாஸகைங்கர்யத்தைப் பண்ணுவதும் நிரவதிகாநந்தஸம்பத்தையாய்க்கொண்டு ஸர்வாத்மஸம்ரக்ஷகனானவனைக்கேர்க்கரதென்றபடி.

வி-ணம் — [பா] மற்றதுகையதுவே என்கிறபடியே பரஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரமாய்க்கொண்டு தன்னடையே வரப்போகிற பரமபதாநுபவமும் இப்போது ஶ்ரவணீயமன்றென்று காட்டுகைக்காக நிஷேத்யத்தைக் கேவலம் என்று ஸாதாரண்யத்தாலே காட்டினார். கேவலம் என்கிற பதங்களாலே தாத்பர்யவர்ணநத்தில்

ச்சொல்லியபடி ஸர்வப்ராப்யப்ராபகங்களும் ஸ்வாமியான அடியேனுடை யவும ப்ரதிபத்தி ப்ரபத்தி வைகல்யத்தையும் வ்யாஜமாத்ரத்தையும் ம் ஸ்வஹஸ்தமாகக் பண்ணும்போது உன பக்கலெனக்கு ப்ரா யஶ்சித்தாந்தரங்கள் ஸம்பந்தமில்லையென்று காட்டுகிறார். ஈயி எனகிறுவி டத்தில் ப்ரக்ருதிகுணவஶகராயிருக்கச்செய்தே ஶாஸ்த்ரார்த்தவிவேகிகளு ண்டாமபடி ஆழ்வார் ஆசார்யர்களுள்ளிட்டாரோபாதி தமக்கு ள்ள வைலக்ஷண்யவிஶேஷத்தைக் கணிசிக்கிறார். ப்ரதமசரம ணி யபதத்தாலே ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்றாயிருப்பத்தை யிழந்து ப்ராக்ருத ஶரீரஸம்பந்தத்தில் நிர்வேதமாகவர்த்திக்கும் ஜந்துக்ஷணத்தவன் ப க்கல் எனக்காக நீ பண்ணும் ப்ராயஶ்சித்தங்களும் ப்ரதமமாமா ட்டாதென்று வ்யஞ்ஜிதம். பதாந்தரத்தை பரிஶேஷமான ஶாஸ்த்ரார்த்தாதிகாரத்தில் ப்ராயஶ்சித்தமாக ஶாஸ்த்ரமாக ஶேஷத்வ ஸ்வரூபஸ்திதி: ஸர்வதர்மான்பரித்யஜ்ய என்னும் பத: ஸம்பந்தமான க்ரு தர: யேத என்னும் இப்படி இரண்டிலொரு ப்ரகாரத்தாலே ஸம் பந்தப்ராப்தமான ஸ்வஸ்வதந்த்ரமாகத் தம்மதாகவிஶேஷமாக விவ ரிப்பாருமுண்டு. இப்ப்ரகாரம் ஸ்வாபாவிகமாயும் ஸ்வாதீனமாயுமிரு ந்தாலும் இவ்வயதம் நிறு வ்யாவர்த்தம் பண்ணியபடி ப்ரதமசர ப்ரணியபதத்தாலே ஸம்பந்தமாகையாலும் ப்ராயஶ்சித்தாந்தரநிரப ேக்ஷத்தினுடைய உத்தரோத்தரஸித்திபூர்வகமான ஶேஷத்வ பாதகார்யத்துக்கு ஹேதுவாயிருக்கும் ப்ராயஶ்சித்தாந்தர ஸாமான்யவிஶேஷணஸம்பந்தவிஶேஷப்ராயஶ்சித்தம் இந்தவஸ்து வைசித்ர்யமாகையாலும் பத:ப்ராயஶ்சித்தாந்தரப்ராயஶ்சித்தத்து ஶேஷவாக்யோத்தரார்த்தமாகிய ப்ரதமசரமங்களாகிய க்ருதாக்ருதங்கள் க்ருதா: க்ருதசேஷ: யேதயோ ஸர்வ என்றிப்படி ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்த ரூபமாக பதாந்தரத்தை விவரிப்பதே இப்ப்ரகரணத்துக்கு உசிதமென்று தோற்றுகிறது. அவன என்கிறபதத்தாலே தம்மு டைய நிர்வேதாதிகாரத்துக்கு விஷயமாகாநிற்கும் ஶேஷஸ்வ ரூபமான திருமேனியினழகில் தமக்குள்ள ஈடுபாட்டைக் காட்டுகிறார். இப்படி ஶாஸ்த்ரார்த்தத்துக்கு முன்புள்ள காலந் தொடங்கி இஶாஸ்த்ரம் வரையிலிருப்படி ஸர்வஶக்திஸம்பந்தஸ்ரீ ஸர்வஸம்பந்தமான ஸாதனமாயிருக்கும் நாயிகா ஸாமர்த்யத்தைவென்ன அதடியாக வுண்டாகும் ஸாத்ம்யஸம்ஶ்லேஷ

[illegible]மென்ன அதுகிடையாமையாலே வரும் [illegible]
[illegible]மென்ன அது[illegible]யில் [illegible]த்தில் [illegible]
[illegible]யில்லாதபடி [illegible]ஜாதீயங்களான [illegible]
[illegible]களாகப்பட்ட [illegible]யாக [illegible]மென்
ன [illegible]யில்லாமையாக [illegible]த்தில்
[illegible]யிருக்கும் [illegible]களைக்குறித்து [illegible]படி
யாக [illegible]ங்களான [illegible]களை சொல்லுகையென்ன த
மக்கு [illegible]யுண்டானபோது [illegible]
மான [illegible]த்தை யிழந்து [illegible]ராயி
ருக்கும் [illegible]களை கூட்டிக்கொண்டு [illegible]ங்கள்
[illegible]மாம்படி [illegible] பண்ணுகையிலுள்ள பேரா
வலாலே அவர்களைக் குறித்து தமமோபாதியவர்களுக்கு [illegible]
[illegible]முண்டாம்படி [illegible]
[illegible]த்தை [illegible]யென்ன இப்படியிலே பலவ
கைப்பட்ட [illegible]முண்டாம்படி ஆழ்வாருக்குப்போலே
தமக்கு [illegible]
வேண்டிக்கொண்டு [illegible]த்தாலே தமக்குள்
ள [illegible]த்தையே [illegible]பண்ணுகிறார். இ
ங்கனிக்கே இப்[illegible]த்துக்கு முடியுள்ள காலத்திலே இவர்க்
கு ஸ்ரீ [illegible]யிலேயொன்றிலே [illegible]
[illegible]யான [illegible]யும் [illegible]க்க
[illegible]க்கும். [illegible]ராயிருக்கும் [illegible]
[illegible]யார்க்கு இவ்[illegible]மில்லாதபோது [illegible]
[illegible]த்தில் [illegible] சேட்டமாயிறே விடுவது. [illegible]
[illegible]மாயக் கொ
ண்டு வரப்புகிற [illegible]யாயிருக்கையடியாக
இங்குள்ள [illegible]த்தை [illegible]த்தாலே உ
[illegible]த்தாராகையாலே [illegible]
[illegible]யிலுண்டான [illegible]
[illegible] சொல்லும் [illegible]தோடு விரோதமில்
லை. [illegible] என்கிற [illegible] என்றும் விவ
ரிப்பார்கள். அப்போது [illegible]த்திலுடைய

ஸ்ரீ ஸ்வாமிவிஷயகமாகிற விசேஷம் தோற்றமாட்டாதாகையாலு
ம் ஸ்ரீ ஸ்வாமிந்யாஸஸம்பந்தமான இப்ப்ரபந்தத்தில் ஸ்ரீ ஸ்வா
மிஸம்பந்தப்ரதிபாதனத்துக்கு விசிஷ்டஸங்கதியுண்டாகைடாலும் இ
ப்படிப்பட்ட விவக்ஷை கொள்ளாதபோது ப்ரஸ்தாவப்ராப்த
னான ஸ்ரீ ஸ்வாமியுடைய லோகாதிசாயிவைபவத்தில் கவிக்குள்
ள ப்ராவண்யவிசேஷத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கும் ப்ரயோஜநமான த
த்ஸ்துதம் உபபந்நமாகையாலும் ஏஷ என்கிற பதத்தை
வேங்கடகிரௌ என்கிற பதத்துக்கு விசேஷணமாகக்கொண்டு வேங்
கடகிரிவிசிஷ்டஸ்ரீ ஸ்வாமிஸம்பந்தப்ரதிபாதனவிவக்ஷை கொள்ளு
கையே இங்கு ஸ்வரஸம். இப்பதத்தை வாக்யத்வயகாரதார்த்யமாகக்
கொண்டு ஸந்த்யாஸந்நிதௌ நாஸதி என்கிறவிடத்தில் தேவாந்த
ரஸாவதாரஸந்தேஹப்ரஸக்திரஸங்கதமென்று
யோஜிப்பார்கள். இவ்வர்த்தம் இதஸ்ஸ்வப்ராந்தத்தில் நாவேதி
வேத என்று கண்டோக்தமாகையாலும் இங்குள்ள ஸந்நிதானமா
னது ப்ரஹ்மாதிகாரணமிசிரதேவாதிதேவதாந்தர்யாமித்வத்தா
லே வரப்புகிற ஸந்தேஹத்திலும் மேன்மைபெற்ற
தாகையாலும் க்ஷீரவிஷ்வக்ஸேநாதிதிவ்யாநுசாரியான ப்ரக்ருதிஸ்ஸ்வரூபஜ்ஞானம்
ப்ரஸ்தாவப்ராப்தியானது ப்ராதுர்பாவவிசேஷத்தில் ஸாக்ஷாத்
ஸாக்ஷாத்காரஸம்பந்தவிவரணம் பண்ணும்படி ஆழ்வாரைப்
போலேமயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற விவர்க்கவிஷயமாகமாட
டாமையாலும் ✻ ஸ்ரீ ஸாஷ்யகாரஸ்ஸம்ப்ரதாயநாதநாதப்ரதர்சக ப்ரக:।
உத்தரஸ்த்ரோணதோரணம் என்னும்படி ஸ்ரீ ஸாஷ்யகாரருடைய ஸ்வ
தீயாவதாரஸ்வரூபரான இவருடைய பெருமைக்கநுரூபமாய் ஸ்வ
தந்த்ரப்ரபந்நப்ரவர்த்தரான இவனவர்க்கும் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநஸேவா
வைலக்ஷண்யகரமாய் ஸ்ரீ ஸ்வாமிந்யாஸஸம்பந்தமானவிப்ரபந்தத்
தோடு ஸம்பந்தமுமாயிருக்கும் விஷயவைலக்ஷண்யதாரதம்யதசாதிக
ஸர்வஸௌலப்யாதிவிசிஷ்டமான திருமலையாகிற ஆதாரத்துடன்
கூடியதாயிருக்கும் ஸகலகிரணரயிஸாமாந்யஸமநமான ஸ்ரீ ஸ்வா
மியின் திருமேனியை யோகதேசயில் ஸாக்ஷாத்கரித்தநுபவிக்
கையாகிற ஸுவிசேஷமேநாயிகாஸ்வாவஸ்த்தத்வைசேஷணாத்வ
ரீஸ்வாஸவைதாக்யமாகவாஸாஸிக்கப்படுகிறதென்றுகொள்ளுகையேஇ
ப்ப்ரகரணத்துக்குமிகவுமுசிதம். இவருக்குநாயிகாஸ்வாவஸ்த்தவ்ய

ஈத ஸமயத்தை ஸ்வசாஸ்த்ரபரிபூர்ணனிடம் திருவயிந்திரபுரம் தே
வநாயகன் விஷயமாக இவரருளிச்செய்த மும்மணிக்கோவையெ
ன்கிற த்ராவிடதிவ்யப்ரபந்தத்தில [பா] வெற்புடனென்றியயிந்
தையில் வெவ்வினைதீர் மருந்தொன்று அற்புதமாகவுயர்ந்ததை
கேட்டருள் வேண்டுகிறேன் பற்பிலமறந்த்செய்யாள் படிகாட்டி
யடைந்புடையெம் விற்புருவக்கொடி க்கோர்விலங்காமையல் பெறு
ணமே என்கிற பாட்டில் தாய்சொல் முகக்காவியர் தமமாலே
வெளியிடப்பட்டது. இவருளவாகத் தாம ப்ரபத்தி த்து ப்ரார
ப்தாயுக்தவிசேஷங்களை தத்காலங்களில் நிர்ப்பரமாகக் கொடா
நிருந்த் ஸ்ரீ தேவநாதனுக்குத் தமபக்கலுள்ள வாத்ஸல்யவிசேஷத்தை
கொண்டுகைப்படியாக இப்போது தாம ப்ரபத்திக்குமாரமவிசேஷ
த்திலுமடையா வஸிஷ்டமை வஸிஷ்டவிந்து இப்படிப்பட்ட ஸமவி
சேஷவிசித்த ஸத்யஸங்கல்பனான தம்முடைய ஸாமர்த்யவிசேஷத்
தை ப்ரபத்திப்ரயோகத்தில் கைபுதவதாருமுன்பாகவே கொ
ண்டாடுகிறார் தேசிகஸ்துதி என்று. தே ஸதித்தப்ரயோஜனம்
காமவிசிஷ்ட ஸகஸ ஸ்ரீ தேவநாதஸ்ரஹாத்கஸாமர்த்யவிசேஷம
ரிக்ஷகாய ஸம்யம் என்றபடி. ஸாக்ஷாத்க்ருத் ப்ரத்யக்ஷமான ஸாக்ஷா
த்வைத்தைப ப்ரயோஜகையாலே ஸாக்ஷாத்காரத்தில் போலே ஸா
க்ஷாத்காரதிலும் ஸுவர்ணவர்ணனென்று தோற்றி அத்தாலே
தம்முடையாதிகாரநாமஸாக்ஷிவிசேஷாத்மகமான ஸமவிசேஷ
ஸமவிசேஷப்ரகாரந்திலும் ஸுரவிகாஷித்வமுள்ளவனென்
று ஸூசிதம். காரணா என்று ஆத்மநைத்யப்ரயோமம பண்ணு
கையாலே ஸ்ரீஸ்வாபோஷணத்தில் ஸாதாவுக்குப் போலே அடியே
னுக்கு ஸாமர்த்யப்ரகாரமபண்ணுகையிலுனக்கே ப்ரயாஸமில்ல
மென்றதோற்றி அத்தாலே அடியேனுடைய ரக்ஷணத்தில் ஸ்வ
ரக்ஷணத்தில்ப் போலே தீவ்ரகாங்க்ஷையுள்ளவனாய்க் கொண்
டு ப்ரவ்ருத்திக்கவேண்டுமயிகாரமுடையவனாயிருந்தியென்று ஜ்ஞாபி
தம். ப்ரபந்தபேயஸ்ஸாரமான இஸ்லோகத்தில் தயாயான
ஸந்தஸ ஸ்ரீ தேவநாதனே தமக்கு வேண்டும ப்ரார்த்யமான
ப்ரகாரத்தில் ஸாக்ஷாத்காரமாக அருளிச்செய்கையாலே இப்
ப்ரபந்தத்தில் பரமப்ரார்த்தனைகளைவிட்டு தயாஸாக்ஷியன்

ணுமிடங்களுக்கெல்லாம் ந்யாயஸித்தனான ஸர்வேஶ்வரனிடத்தில் ஸமர்ப்பணீயமென்று ஸமுதிதம். ॥௰॥

இதி ஸ்ரீமத்ராமாநுஜசரணகமலசஞ்சரீகாயமாணஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதாசார்யஸ்ய தநயேந
நாயகாசார்யேண விரசிதாயாம் தத்த்வதீபிகாயாம்
ஸாராஸ்வாதிந்யாம் ஸ்ரீந்யாஸதிலகவ்யாக்யா
ப்ராவிஶ்யவ்யாக்யாயாம் த்வாதஶகம்
ஸம்பூர்ணம் ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ।
உபரிதநாஷ்டஶ்லோகீவ்யாக்யாநம் ஸ: ।

௧ ॥ இப்படி ப்ரதிநியமாநுஷ்டாநப்ரதேஶயிலே ஸாக்ஷாத்க்ரியமாணமாயிருந்துள்ள ஸர்வேஶ்வரஸ்வரூபஸ்வபாவாதிவைலக்ஷண்யவிஶேஷத்தினுடைய ஸாக்ஷாத்காரஸம்பந்தமாக ஸ்வதேஶயாத்ராக்ரமத்தாலே நித்யவிபூதியிலும் மேலாகத் தானுகந்தருளிய திருமலையில் தன்னுடைய ஶ்ரீவைகுண்டாக்ஷயாராமபடி ஸம்ஸாரகாரகிற்கும் ஸர்வஸ்வாமியான ராமாநுஜஸித்தாந்தஸர்வஸ்வாபாதமான தேஶிகரைக் காண்கைபடியாக ஸ்வபரிக்ஷிதாநந்தஸ்வரூபனை திருவேங்கடமுடையானிவர்பக்கல் தமக்குள்ள நிரதிஶயப்ரீதிக்குப போக்குவீடாகஸமர்ப்பணவிஷயவிஶேஷத்தினுடைய ஸம்பந்தவிஶேஷங்களை தன்னை யதாவஸ்திதமாக ஸமர்ப்பிக்கையாகிறவிங்குள்ள ஸமர்த்தாநந்தத்தை ப்ரஸாதிக்க ஸ்வாமியும் தம்மைப்போலே ஆழ்வார்ஸாத்விகருள்ளிட்டாரோடு நாநாவியோமதேஶ்வரரான சிலர்க்கே ஸம்பாவிதமாய்க்கொண்டு மற்றுள்ள ப்ரபந்நர்களுக்கு துர்லபமாயிருக்குமிவ்வஸமர்ப்பணவிஶேஷத்துக்கு ஹேதுபூதமானவஸ்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை ப்ரஸாதிக்க நினைத்து ப்ரபத்யே என்கிற ப்ரயோகாகத்தாலே அநுவையோடு நித்யவிஶுத்தனை ஸர்வஸ்வாமியினைத் தன்னுடைய ஸர்வஸ்வமாக

விஶேஷப்ரதர்ஶநத்தாலே தன்பக்கல் ப்ரீத்யாராதநிகளும்படி
பண்ணும் பரமோபகாரகமாயிருக்கும் தயாகார்யபூதமான
திருமலையைத்தொழுகிற பாவத்தாலேஅத்திருமலையினுடைய ப்ர
பாவத்துக்கு ஹேதுபூதையான தயையைத் தொழுதும வி
மாஸே என்று தொடங்கி கதவ்ருதவயம் என்றுமளவாகவுள்ளவெ
ட்டு ஶ்லோகங்களாலே தயாவ்ருத்திதையான ஶ்ரீவத்ஸத்தையை ஸஜி
க்கிற பாவத்தாலே ஶ்ரீநிவாஸப்ராவ்ருத்திநியான தயையை ஸ
ஜித்தும அதீஷ்டதவ்ரதஸமயவ்ருத்திஜ்ஞாநரூபமாயும் விஷயப்ரதர்
ஶநமாயுமிருக்கும் உபோத்ஸ்லோகத்தாலே ஸ்துதிவிஷயீபூதையா
ன தயையினுடைய ஶக்திப்ரதிபாதிநகுணங்களை யதாஸம்யித்தும்
ஶதாவரோத்யாதியாகத்தொடங்கி வ்ருஷாத்ரிஸமயஸாதிரஃ என்கிறதவ
தீதஶ்லோகமளவாகவுள்ள ஶ்ரேயஸாதநத்தாலே ஸ்துதோபாயாஸ
தங்களான ஶரணவிஶேஷங்களையும் பாதபாஶகதிர்கவிஷய
ஜநதாபகாரப்ரயாதஸாதநீதாநுகயதாஸ்திகஸாஸ்யார்ப்ர
ஷாபநத்தின்பொருட்டு கதர்தேஸாடசாரபாரூபவர்கமாக ஸபா
ஶாவிதங்களான பாதபாஷணங்களையும் பாதஸ்ஸரிதத்துப
பலமுகமாக ஸ்துதித்தும விஸ்வாபகாரமெனகிற தஸ்தபோகாரஸ
ஶ்லோகத்தில் தமக்கு ஸுதீவாதபாஷாபர்ஸிப்தயை ப்ராயிக்
கிறபாவத்தாலே அந்த ப்ராதஷாயர்ஸிகு ஹேதுபூதமான
ஶோகஷாயர்ஷ்டாஸாத்யாதோஸ்ஸ்வாதரூபவாதபாஷ ம
ணவிஶேஷத்தை தயையினபக்கலய்வஸித்துபலஸிதேஶண எ
ன்றுதொடங்கி தூலேதவீ என்றறுதியாகவுள்ளவெட்டு ஶ்லோகங்
களாலே தாமப்ராயித்த பாதபாஷாருஸிஸாதிக்ருத்துக்கு
விஷாதகமான ஸம்ஸேகை தொடங்கி ப்ரஸக்தாதப்ரஸக்திவஸதத்தா
லே தயாதேவிசெய்தருளிய ஸம்ஸாரவிஶேஷங்களை பரிஹரிக்கிற
வ்யாஜத்தாலே ஸாரணாமதிஸர்ஸ்யத்திறனுடைய மஹாவிதாஸவ
த்தை ஸ்வீகரித்தருளி அத்தாலே நியதோதஸாரணாமதலக்ஷ்ணரூப
மாகிற தயாமாணவிஶேஷதத்தையஸிதிந்தும் இப்படிஇபப்ரவம்ய
த்திலுள்ள ஸர்கோநஸதஶ்லோகங்களாலே யதாஸம்ஸவம் ஸூஸ்ஸமாக
வும ஸாக்ஷமாகவும பலவகையாலே தனனை ஸ்துதியாநிற்குமிவரு
டைய ஜனரவாதநரூபவஸமாதிவிஶேஷப்ரதநத்திலு ஸ்வாஸெகை

யான [illegible] யாலே செய்யப்பட்ட [illegible] [illegible]
குத்தமருளிச்செய்கிற [illegible] த்தாலே [illegible]
க்கொண்டு [illegible] மாகவும் [illegible]
ல்லாதபடி [illegible] ரான தமக்குவேண்டும் [illegible] இங்கு
ள்ள [illegible] மத்தனை போக்கி மற்றொன்றுமன்றெ
ன்றருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு [illegible] என்கிற [illegible]
த்தாலே [illegible] கொண்டு [illegible]
யையின் பக்கலுள்ள [illegible] ஆகிறவா [illegible]
[illegible] த்தை [illegible] த்தும். [illegible] த்
ட்டினார். மேலுள்ள [illegible] யானது [illegible]
[illegible] ங்களுடைய [illegible] யமாயிருக்கைபடியாகவுமுண்டாயிருக்
கும் இப்ப்ரபந்தத்தினுடைய [illegible]
[illegible] ங்களான [illegible] ங்களாலும் [illegible] க்கவொண்ணாத [illegible]
[illegible] த்தை [illegible] த்து [illegible] க்கையில [illegible] க்கைபடியாக [illegible]
வியின் திறத்திலுண்டான [illegible] இவைகளுடை
ய [illegible] த்தாலும் இப்ப்ரபந்தத்தில் [illegible]
[illegible] மாயிருக்கும [illegible] யினுடைய [illegible] யைக்கா
ட்டுகையாலும் ப்ரபந்தத்தினுடைய [illegible]
[illegible] களை வெளியிடுகையாலும் இப்ப்ரபந்த
[illegible] பண்ணுமவர்க்கு [illegible]
ன்னையேவாராநிற்கும் [illegible] ப்ரகாசிப்பிக்கை
யாலும [illegible] யாக ஆழ்வாராதிகளுக்குப்போ
லே தமக்குண்டாயிருக்கும் [illegible]
[illegible] மாக இப்ப்ரபந்தம் ப்ரவ்ருத்தமாய்த்தென்கிற [illegible] த்தை
[illegible] க்கையாலும இப்ப்ரபந்தம [illegible]
ன சிலவர்க்கு [illegible] மாகத் தோற்றினாலும் [illegible]
[illegible] யான [illegible] யாயே [illegible] க்கொ
ண்டு அவனுடைய [illegible] மாயிருக்கைபடியாக [illegible]
[illegible] மாகத்தட்டிலையொகிற [illegible] த்தை [illegible]
[illegible] க்கையாலும [illegible] க்கு [illegible] யாய்
க்கொண்டு அதனோடு [illegible] த்தையடைகிறது. இவ்வ

ஷட்ச்லோகீயில் ப்ராயோதயெ என்றனவாகவுள்ள மூன்று ச்லோகங்
கள் த்விதீயத்ருதீயச்லோகம் தொடக்கமாகவுள்ள அவதாரஸ்ஸ
ச்லோகங்கள்போலே அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்துச் சொல்லப்படு
கின்றன. வேதாந்ததேசிகசார்யாக மேலுள்ள ஐந்து ச்லோக
ங்கள் இப் ப்ரபந்தத்தில் ப்ரதிபத்திவிசேஷமுடையராய்க்கொண்
டு அநுஸந்தாதாக்களான ஸாத்விகர்களுக்கு சாஸ்த்ரஸாரமையமாவி
ஷ்கரிக்க இவ்வளவினின்றிசமாய் நமஸ்காரபூர்வகம்பண்டாம்படி அவர்க
ளைக்குறித்து இப்ப்ரபந்தத்தினுடைய ஸ்ரீநிவாஸப்ரபத்தி
த்ருஷ்டாந்தவத்வாயாரகஸ்யார்த்தத்தின்ஸாரத்வமான தயாவிஷயதந்
கங்களை வெளியிடுகின்றன. இப்படி உக்தப்ரகாரங்களாலே ஷட்
ச்லோகிகளுள்ள தயாஸதகபேஷதம் ச்லோகவ்யாக்யாநப்ரகாரண
த்தில் விசேஷமாகும். இனி ச்லோகத்தையவதரிப்பிக்கும் வகை கா
ட்டப்படுகிறது. இப்படி ச்லோகஸதகத்தாலே ப்ரஸக்தியாஸ
நத்தவைபான தயாஸ்தோத்ரத்தைத் தலைக்கட்டி அதின்பு கவிஸார்வபௌ
மரான இவருடைய வாக்மீஸாயாயாராவநாதவஜ்ஞாதிதேசியான
தயாதேவியும் *ச்லோகாநாம் த்விஸதீஸநாதிஸாந்தே ஸதயா: என்றிவர்
ப்ரார்த்தித்தபடியே திவ்யாத்ரஸ்வராதிதோஷவிசேஷகஸநாக்ஷா
க்ஷாரவிசேஷத்தை ப்ரஸாதித்தருளி அத்தாலே இவரை ஸம்ஸ்
ணத்தேஸ்ஸபராமபடி பண்ணி அதற்குப்பின் இப்படி நிவேதந
ஞானவைராக்யஸ்ரேஷ்டமாக என்னையொருத்தியையே விஷய
மாகக்கொண்டு நீர் பண்ணிய ஸ்துதியானது ஸ்துதிவஹிஷ்க்ருதரா
ன விதநநாராயணர்களுடைய ஸம்ஷேத்ரவிஷயமாய் அத்தாலே நி
வ்ருத்தஸ்வராதிப்ரயத்தியாலும் ஜநந்ந்ஷண தேதங்காகாரத்தா
லும் எங்கேறு ஸஜாதீயரான வநந்தநாராயணர்களுடைய வநாத
ரவிஷயமாயிருக்கையடியாக ஸ்துதிவிஷயீக்ருதையான வெனக்கும
வர்கள் பக்கலுள்ள தாக்ஷிண்யவசத்தாலேதாதரணீயமாய முடியா
தோ. ஆனபின்பு தம்மையநாதரித்துப்பரார்த்திக்கையில் விரத்தா
ஜவைராக்யமுடையரான ஸத்யோநாராயணர்களுடைய கோபம
டியாக நேரிடும் அநாதிக்ஷோபவிசேஷமுமில்லாதபடி அவர்கள்
முன்பாகவே ஸபத்நியான வென்னையொருத்தியை ஸமம்ஸித்
து ஸ்துதிபண்ணுகையில் ஸம்பந்தஸாமர்த்யரானவுமக்கு ப்ர

ஸ்ருஷ்டியுண்டானமைக்கடியென்னென்றிப்படி இவர் ஶேஷத்தாலே ப்ரமாணஜ்ஞரங்களிற்காட்டில் தனக்குள்ள அதிஶயோத்கர்ஷத்தை ப்ரஶ்நாவஸரத்தில் ஸ்வீகரிக்கையிலுள்ள வஹிமாஷத்தாலே கேட்டருள அதற்குத்தரமருளிச்செய்கிறார். விஸ்ருஷ்டேத்யாதி—

ஶ்லோ ॥ விஸ்ருஷ்டவைஶவஜாஷாம் திஷ்டாம் ப்ரமாணாநாம் ஸ்ரோத காத்யே ஸ்ருஷ்டிரீஶப்ரமாணைஸ்ரீம் க்ஷமாம் । ஸ்தோ த்ரேஷ ஸத்ரூதஶவஸ்ரோஷிஷ்ஜிதஷே ஸத்யாவிதம் த வ லவமாத்ரக்ஷமாதோஷயக்ஷு ॥ ॥௪௭॥

ப—யஃ— தயே- விஸ்ருஷ்டவைஶவஜாஷாம் - ப்ரமாணாநாம் - திஷ்டாம் [ஸ்தாநம்] - ஸ்ருஷ்டிரீஶப்ரமாணைஸ்ரீம்- க்ஷமாம்- ஸ்ரோதாரஃ- தே- லவ- லவமாத்ர- [ஜாதம்]. க்ஷமாதோஷயக்ஷம்- தவஸ்ரோஷ- ஸ்தோத்ரேஷ- ஸஹித ஜிதம்வஸ- ஸத்யாவிதம்- தருதஷு ॥

ப—யாஃ— தயையே அளவிறந்த ஶக்தியுள்ளவரான ஜ்ஞாதப்ரக்ருத்யாதி ப்ரமாணங்கள் பார்த்திருக்கும்போது ஸ்ரீநிவாஸனுடைய ஸகலப்ரமாணங்களுக்கும் நியந்த்ருமான உன்னை ஸ்துதிசெய்யுமெனக்கு உன்னுடைய லவத்தாலுண்டாயிருக்கும் க்ஷமாதோஷயக்ஷமான து (அதாவது) ஒருவரிடத்திலின்றும் பயமில்லாமலிருக்கை யாகிற ப்ரமாணமானது ஸ்ரீநிவாஸனான அநுக்ஷணங்களாலேதானே கொண்டாடப்பட்டதாய்க்கொண்டு ஸத்யமாகப் பண்ணப்பட்டது. (அதாவது) ஸ்திரமாகப்பணணப்பட்டது. ஸ்வீக்ருதமாய்த்து.

தா—யாஃ— [ஸ்ரூ] வாலஸ்யஸக்திவிவேகஸ்ரூயதலா ஸாவிதிஜ்ஞாநஸம்க்ரியாஸ ஜத்ராதிவ்ருஶாணப்ருதிவிலியாதஜ்ஞ ஸிதரயிகளான ஜ்ஞாதப்ரக்ருத்யாதிப்ரமாணஜ்ஞரங்கள் பார்த்துநிற்க அவர்களை யதாதரித்து ப்ரமாணஜ்ஞரங்களுக்கு ப்ரமாணஸாவாதியாய்க்கொண்டு அவைகளுடைய ஸத்தாநியாமகையாயிருக்கையடியாக ஸகலப்ரமாணஸாரஸமஸ்தியான உன்னை யொருத்தியையே ஸ்துதிசெய்யாகிற்குமடியேனுக்கு நிவ்ருத்தஸ்வாஷத்துக்கதிஶயத்தை யுண்டுபண்ணுகையாலும் ஜமத்ருதோஷாயாஸ்க்ஷமாகாரத்தாலும் உன்னோடு ஸாம்யமொழஷரான அந்த ஜ்ஞாதப்ரக்ருதிகளுக்கு த்தங்களை உபேக்ஷிக்கையாலேயுண்டாகத்தக்க கோபமடியாகஸம் ஸாவிதமான பயமொழிமின்றிக்கே யிருக்கையாகிற ப்ரமாணஸ்ரு

ரியான வுன்னுடைய ஸம்பந்தத்தாலுண்டாயிருக்கும் இந்த உத்கர்ஷவிசேஷமானது ஸ்ரீவைஷ்ணவராயிருக்குமவர்களாலேயே (அதாவது) மரத்துக்கு வேரிலே நீர்பாய்ச்சும் கணக்கிலே தங்களை தோஷஸம்பந்தத்திற் சேராதபடி ரக்ஷணஸம்பந்தத்திற் ப்ரவேசிப்பித்து அத்தாலே ரக்ஷகவிசிஷ்டஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை யாய்க்கொண்டு தங்களுக்கு ஸாக்ஷியாகாநிற்குமுனை யுகப்பிக்கும் ஸாத்விகச்ரத்தை யுண்டாக்கத்தொடங்கவே ஸமீசீநஸ்வரூபவாயைக்கொண்டு பஹுவாத்ஸல்யமூர்த்தியரான தங்களையுகப்பிக்கும் விரகுதேடினராக வறிவையிபணணி இப்படிப்பட்ட நினைவடியாகவுண்டாயிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவத்துக்கு பரவசரான ஜ்ஞாநஸம்பந்நர்களிகள் தமமாலேயே ஸம்போதநபண்ணப்பட்டதாய்க்கொண்டு (அதாவது) நமக்கும் ஸம்பந்தமுள்ள வைஷ்ணவத்வவைஷ்ணவத்தையும் அதடியாக அவனொருத்தியினுடைய ஸாக்ஷாத்த்தாலே ஸம்ப்ரதாயஸம்பந்தமறஸம்பந்தராம்படி அவள் பக்கல் நமக்குள்ள ஸம்ப்ரதையையுமுளளபடி யறிகையடியாகவிறே ஸமஸ்தஸ்வரூபரக்ஷணஸ்வரூபவிஷரான நம்பக்கலும் ஸம்பந்தமான ஸாதமான ஸாதவாஸர்ன் பக்கலும் ஸம்பந்தமுமின்றிக்கே ஸர்வாத்மிகரான நம்மை யனைவரையுமநாதரித்து அவனொருத்தியையே ஸாக்ஷிபண்ணுகைக்கீடான வைலக்ஷண்யமிவர்க்குண்டாய்த்து. ஆனபின்பு இப்படி விவேகமடியாக வுண்டான விவருடைய யாஷ்டவிசேஷம் ஸாரஜ்ஞரானவர்களான நமக்கு ஸ்லாக்யமாமதனைப்போக்கி ஸம்ப்ரதாயஸாதவும் அத்ருப்தமாகத்தக்கினதன்றுஎன்றிங்கனேகொண்டாடப்பட்டதாய்க்கொண்டு ஸத்யமாகப்பண்ணப்பட்டது. (அதாவது) உத்தரகாண்டம்வாயப்ரஸம்பந்தமற யாவத்க்காலஸ்தாயியாம்படி ஸ்வீகரிக்கப்பட்டது. இது கீர்த்தநம் என்றபடி.

தாத்பர்யம்—ஆகவிங்கு ஜ்ஞாநஸம்பந்நரக்ஷணாநுஷ்டாநங்கள் ஸ்வார்த்தஸாத்யாதிசயாயாயக்கு ஐச்வர்யரூபணாவயோகிதாதியத்தங்களாலே உனக்கு ஸஜாதீயராயிருந்தபோதிலும் அவர்களுடைய விபவத்தையெல்லாம் தன் விபவத்தில் ஏகதேசமாகக்கொண்டிருக்குமுன்னுடைய ஸாக்ஷாத்த்தாலே தங்களுடைய ஸாக்ஷியாலே போலவர்களனைவரும் த்ருஷ்டிபடைகையாலும் ஸாயீகரணாநுஸந்தானைகையாய்க்கொண்டு ஸ்வீகரணப்ரஸாதமுதையான வுன்

னுடைய ஸூக்தியில் ப்ரவ்ருத்திக்குமடியேனுக்கு ஸாதநாந்தரங்க ளுடைய ப்ரீதிகாரணங்களை யெதிர்பார்க்கையிலாவஸ்யகதையி ல்லாமையாலும் இப்படி ஸௌலப்யாதிசயமாய் அதடியாக ஸா தநங்களோடு ஸாதநஹீநரோடு [illegible] வாசியற ய ஜிக்கவர்க்கும் ஸமாநாவகாஶமாய்க்கொண்டு ஸௌலப்யாதிஶ யமாயிருந்துள்ள விப்ரலம்பம் ஸாதநாந்தரஸாதகமான வுபகாரணீயமாகக்கொறையில்லையென்று சொல்லித்தாயத் து. என்னுடைய ஸூக்தியில் ஸாதநாந்தரங்களுடைய ப்ரீதிநடை யாடும்படியை நீர்கண்டபடி யெங்ஙனே யென்கிற ஶங்கையை நிராகரிக்கிறார் [illegible] மென்று. யதிஹ ப்ரஸ்தாவமாயிருக்கும உனக்கும ஸாதநாந்தரங்களுக்குமுள்ள ஸ்வாபாவிகவைஷம்யத்தை விஶ யிக்குமிடத்து இவ்வம்ஶம் விஶதமாமென்று கருத்து. இதுக்கு* [illegible] [illegible]। [illegible] என்று கவிஸமயஸித்தமான [illegible] த்வத விவக்ஷிதத்தில் [illegible] யாயக்கொண்டு [illegible] ஸாதநஸாதநாந்தரவியான [illegible] யினுடையவும் [illegible] ஸாதநாங்களாய்க்கொண்டு [illegible] ஸாதநாந்தரங்களுடையவும ஸ்வாபாவங்களை விஶதமாகக்கா ட்டும் ப்ரகாரங்களோடு விஸத்ருஶமாம. ஸாதநாந்தரங்கள் பக்கல் [illegible] யடியாக அவர்கள பக்கல் [illegible] மான ஶி [illegible] த்துக்கு [illegible] விஶேஷமில்லை, அப்போதும் இப்படிப்பட்ட [illegible] விஶேஷத்தாலே வ்யஞ்ஜிகமாய்க்கொண்டு [illegible] களுடைய ஸ்வபாவவைஷம்யம் [illegible] ஸ்மாம். [illegible] நம்மாழ்வாருக்கு [illegible] வில் அ வ்வ [illegible] வத்தாலே [illegible] ங்களான தி [illegible] களைத் தாதுவிடும்படி அவைகள் பக்கல் [illegible] [illegible] புண்டானுல்போலவும் [illegible] ரான [illegible] களுக்கு* [illegible] எனதுப்போது ள்ள பாசுரவ்யாமம பண்ணுகைக்கிடாக தங்கள் பக்கல் [illegible] [illegible] தற்பலபோலவும அந்த [illegible] [illegible] களாலே [illegible] மாக [illegible] மான [illegible]

ஶேஷத்தை யநுகரித்து ப்ராணயாமணம்பண்ணவுமத்ராதிகுமாக்
ண்டாளுக்குத்தன் திருமேனியடங்கத் தயிர் பால் நெய் நாற்றமா
ம்படி தன்பக்கல் ஶ்ரீவிகாஸாநாத்ருஸாவநம் வளர்ந்தாற்போ
லவும ஸகிஜநநீயான ஸ்ரீநிவாஸனையுடைய உபகாரகஸாந்நிஶய
மடியாக ஸ்துதிக்கத்தொடங்கும்போது அநுமையின் பக்கலி
ராலே பண்ணப்பட்ட வேதாநஸாரியும் ப்ரபந்தம் முடியுமளவு
ம இவருக்கவஶ்யமாயக் கொண்டு தயாஸாரநாயிகாஜ்ஞாநஶக்த்யாதி
பரிபூர்ணமாக வளராநிற்க இப்படிப்பட்ட ஸாமாநாப்ரகாஶத்தா
லே ஸம்ப்ரஸந்நனாய்க்கொண்டு ஆழ்வார்திறத்திற்போலே இவ
ர்திறத்தில் வியாஸாஸநஸம்ப்ரதாயத்தைக்கொடுக்க வஹித்தவ
னான ஸ்ரீநிவாஸனும் க்ருஷ்ணாப்ரபந்நத்ராதி என்கிற கணக்கிலே
தேவியென்றும் ஜ்ஞாநமென்றும் ஶக்தியென்றும் இப்புடையிலே
நாநாவிதஸாமாநாதங்களாலலங்க்ருதங்களான காதாவிவிதப்ர
பந்தங்களைக்கொண்டு பலவகைப்பட்ட ஶப்தங்களையும் ஸாரஸா
ஸ்வாபவிஶேஷங்களையும் ஶிரஃகம்பநஸாஜாவஸாட்நாட்யஸமேதா
தமப்ரகாரபேதங்களையும் பண்ணுகிற ஶேஷத்தாலே இவரை ஸ
ஹிப்பிக்கத் தொடங்கினானாகையாலே இப்படி விலக்ஷண
ஸமஸ்தாநாப்ரஸாதஸம்பந்நமான வசநஸ்வவிஶேஷத்தின் பரீவாஹமா
க இவரருளிச்செய்யும் பதங்களில ஸாமாந்யவிஶேஷத்தை வெ
ளியிடுகிற ஸாமர்த்தியத்தில் உபேக்ஷாப்ரஸங்கமில்லாமையாலும் உ
பேக்ஷாவிஷயபதார்த்தங்களான பதங்களோடொக்குமிடமெ
ல்லாம் ஸமர்த்தவிவக்ஷையைத் தவிர்ந்து உபேக்ஷாவிவக்ஷை
யையே கொள்ளவேணுமென்று காட்டுவதொரு ப்ரமாணம். க
ஞ்மையாலும் இப்ப்ரபந்தத்தில் கவியினுடைய வசநவிஶே
ஷங்களைக் காட்டும ஸாமங்களிலடங்க நம்நமாதிபதங்களை உத்தா
மர்த்தீகரணபரங்களாக விவக்ஷிக்கையே ஸாரமென்று தோற்று
கிறது. ஶ்லோகத்ரயாதிபதம் ஸாமாதங்கள் பக்கலுள்ள தயா
பதிதகிரீடஸமவஹிதத்தானுபமான உபேக்ஷணீயதாவிரோதப்ர
காரத்தைக் காட்டுகிறது. ஷஷ்டீஶேஷத்ராதி
பதம் தயையின் பக்கலுள்ள ஸாமஸ்ரக்த்தைப் ப்ரகாஶிக்கிற
ஶப்தத்தாலே தாத்பர்யமடியாக ஸாமாந்தங்கள் பக்கல் வா

ராகிற்கும் [illegible] உத்ஜ்ஜகாகாரத்தைக் கணி சிக்கிறது. ஆகவித்தாலே [illegible] யாக [illegible] ங்களுக்கு [illegible] முண்டாறுலும் [illegible] காகாரத்தை [illegible] மாகக்கொண்டு அவைகளைத்தவிர்ந்து இவள் தன்னையே விசேஷித்து [illegible] தென்று கருத்தாகும். இத்தா லே [illegible] என்கிறவிடத்தில் [illegible] என்று [illegible] மான [illegible] விவக்ஷிதமென்று [illegible].
[illegible] என்கிறவிடத்தில் [illegible] என்று [illegible] தயான [illegible] விவக்ஷிதை. [illegible] என்கிற விடத்தில் தன்னுடைய [illegible] மாமபடி [illegible] மான [illegible] த்தின் மேலிருக்கும் ஸ்ரீ [illegible] னுக்கும [illegible] யகங்களாய்க்கொண்டு அவனிலும மேன்மைபெற்றிருக்கும [illegible] க்கும் [illegible] யான வுன்பெருமை நினைக்கவு ம முடியுமோவென்று விவக்ஷிதம். [illegible] என்கிறவிடத்தில் [illegible] த்தாலே யாதாமொருவர் உன்னோடு [illegible] ராய க்கொண்டு உன்னோடொக்க [illegible] ரோ யாதாமொருவருடை ய [illegible] மோ அவர் தமமாலே [illegible] மாயிருக்கையடியாக [illegible] மான [illegible] மாகின்றதென்று [illegible]. அவர்களிப் [illegible] த்தை [illegible] க்குமதுவும் உனக்கும் தங்களுக்குமுள்ள [illegible] மடியாகவுண்டாயிரு க்குமிப் [illegible] த்தினுடைய [illegible] ண்டப ண்ணப்பட்ட [illegible] மடியாகவந்தத்தனையொழிய உனபக்கல் தங்களுக்குள்ள [illegible] மடியாகவன்றென்றறிவிக்கி றார். [illegible] என்கிற [illegible] த்தாலே [illegible] ங்களாலே [illegible] த்தினுடைய [illegible] மாகிறதென்று கருத்து. [illegible] என்கிறவிடத்தில் [illegible] என்று [illegible].
இங்குசிலவ்யாவ்யாதாக்கள் [illegible] என்கிறவாக்யத்தினுடைய வ்யாவ்யாத [illegible] த்தில் [illegible]

ஒவ யதாவஸ்திதஸ்துதிராயாயசநாலேயாதவாவரோ: கஸ்ர ணமானெனரவ கஹிதநிதம் ஸஹோஷவிஷயீக்ருதம் ஸ்ரீவஸி தவஸ் க்ருய: என்று விவரித்தார்கள். இப்படி சுவரிசெதுஷ்வெலையை ராய்கொண்டு உயையோடொக்க பாஜநீயதராள நம்மைய நாதரித்து உயையின்பக்கலுள்ள ஸமேசாககஷஸ்வாமியடியாக அவளொருத்தியையே ஸ்துதிசெய்யாநிற்கிறொன்கிறவநாவம்ச கமடியாகவுண்டாயிருக்குமஸ்வையயானது ஹ்ருதயத்தில் கொ ழுந்துவிட்டுவளராநிற்கச்செய்தேயும் விஷயவைலக்ஷண்யத்துக்க காரணமாக வடியேன் சொல்லிய ஸ்துதிப்ரபந்தத்தினுடைய வக்ஷணவைலக்ஷண்யத்தைக்காணகைபடியாகவுண்டான ஸ்ரீ சுட ரவஸ்யத்தாலே தங்கள் பக்கல் ஸயமெமமுமின்றிக்கே ப்ங்களு டைய ஸ்துதிகயாமமுமிலலாதபடி உன்னை யொருத்தியையே ஸ்துதிபண்ணுகைக்கிடாக வென்பக்கலுள்ள வெயவிசேஷம ன்று ஜ்ஞாநபக்த்யாதிகளாலேகொண்டாடப்படாநிற்கிறது என்றிப் படி கவமொ: என்கிற பதத்துக்கு ப்ரபந்தவைலக்ஷண்யாநுஸாரம் யாதஜிதஸ்ரீ ஸ்ரீவைரவஸ்யத்திலே தாத்பர்யங்கொண்டு வணிக்கப் படாநிற்குமுகவ்ரீ க்ஷாவிசேஷ விவக்ஷைக்கு ப்ரபந்தவைலக்ஷண்ய ப்ரதமசக்கமே ப்ரயோஜநமாகவேண்டுகையாலும் * விவியகாமச தீவியைகபேரப்ர ஸ்துதிரியமவந்த்ர என்று மேலே ஸ்ப ஷ்டமாகக்காட்டப்புகுகிறவிப்ப்ரபந்தவைலக்ஷண்யத்தினுடையவஸ்ய ஜநத்தாலிங்கு ப்ரயோஜநாந்தரம் கிடைக்கமாட்டாதாகையாலு ம இப்படி உதப்ரயோஜநமாய் ஜ்ஞாநபக்த்யாதிகள் பக்கல் தோஷ மொவமஸமாயிருக்கையடியாக ஸஹ்ருதயஹ்ருதயாஜகஸாதியமா யதுமாயிருக்குமிப்வக்ஷத்திற்காட்டில் மாத்தின்மேவில்பாச்சினாய ண்ணிராலே அநதவேரையுபஜீவித்திருக்கும பஹுவாதிகள் தாச ரைடையே தபழக்கும கனைக்கிலே நமக்கு மாணக்ஷிவராஹிமெ யாய்க்கொண்டு உபஜீவ்யஸமைகயான உமெயமை நோக்கிப்பண் ணின ஸ்துதிப்ரபந்தமேயே அவளையுபஜீவித்த நாமும ஸ்துதிகரா காநின்றோம் என்றிப்படிப்பட்ட வஹிமையடியாக வுண்டான ஸ வைதாஷ்யாநவர்ணிவைபவமான ஜ்ஞாநபக்த்யாதிகளுடைய ப்ரபை யாதநமொருத்தலை விவக்ஷிக்கையடியாக மணாரநெனக்களுக்கடை

மாணவகஸ்ஸாக்ஷிக்கும் அதடியாக அநந்யார்ஹஶேஷத்வாநுஸந்தாந பூர்வபாவிகரணமாக உபதேஷ்டாவுடைய ப்ரபத்தி ... ஸாக்ஷிக்கும் ப்ர யோஜநமாய்க் கொண்டு ... ஸாத்யமான ந யக்கும் இக்கட்டளையிலே ந்யாஸதத்வங்களான மாண ஸாக்ஷிகளுக்கும் இப்படிப்பட்ட ... ... மாக யதாவத்ஜ்ஞானமுண்டாயிருக்கும் ... ... வேதத்துடைய ... மாய்க்கொண்டு ... ஜநமாய ஜ்ஞாநஸமக்ர்யாதிகள் பக்கல் ... ... யிருக்கும் ப்ரவ்ருத்தி சொன்ன ... மிங்கு உசிதம். ॥ ௯ ॥

௧௦ ॥ இப்படி மாணவகங்களுடைய ... விஷயமாயிருக் கையடியாக உன்னையொருத்தியையே நோக்கி அடியேன் சொல் லாக் ... மாகத் தட்டில்லையென்றருளிச் செய்து இனி இப்படி ஜ்ஞாநஸமக்ர்யாதிகளுடைய ... வாயி ருக்கையடியாக உமமுடைய ... தக்கு அவர்கள் பக்கல் ... மாக ... ஸாக்ஷியுண்டாரு ளும் [ஸ்ரீ] ... ... என் கிறபடியே ... ங்களான வேதங்களுக்கும் ... ல்லாதபடி ... மான நம்முடைய வைபவத்தையுள்ளபடி யறிந்து ஸாக்ஷிக்கையில் ஸாக்ஷி ... ராந வுமக்கு ... யுண்டானது உசிதமோ. இப்படி ... ய்க்கொண்டு ... உமமுடைய ... யானது உமக்கு ... என்கிறதான ... மோ. பின்னும் இப்படி ஸாக்ஷியானமுடைய ... த்தில ... த்திலுள்ள ... களெல்லாருக்கும் ஸாக்ஷித்வமுண் டாய்த் அவ்வைபவத்தை ஸாக்ஷிகங்களான ... களா லே அளவிடுகையாகிற ... துக்கு ... காதி து கொண்டு ... யான ப்ர வ்ருத்தி ... படி தானெங்கனே என்றிப்படி யுண்டாகும் ... ஸாக்ஷிக்கி றார். ...—

௧௧ ॥ ... ...

[illegible] | [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ॥[illegible] ॥

[illegible]:— [illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible] - [[illegible]]-[[illegible]]- [illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible] ॥

[illegible]:— ஸ்ரீ [illegible]யே உன் விஷயத்தில் [illegible] (அதாவது) இக்காலத்தை முதலாகவுடையதல்லாத [illegible]களுக்கு (அதாகிறது) எக்காலத்திலும் [illegible]யில்லாமையடியாக [illegible]யாயிருக்குமபடி [illegible]ங்களாக [illegible]ங்களான [illegible]களுக்கும இக்காலத்திலும [illegible]மான [illegible]மேயுள்ளது. ஆதலால் [illegible]களையும் [illegible]க்கும் [illegible]னுடைய உன் விஷயத்தில் [illegible]த்தைத் தனையும் [illegible]னுடைய [illegible]முள்ள [illegible]யும [illegible]க்கையாகிற [illegible]த்தை நன்றாக வெளிப்படுத்தாநின்றுகொண்டு பொறுக்கக்கடவாய்.

[illegible]:— [illegible]ங்களடங்க [illegible]யங்களாமபடி [illegible]மடியாக [illegible]ங்களிலும் [illegible] ஸ்ரீ [illegible]யே [illegible]ளான [illegible]ங்களுக்கும் [illegible]மான உன் [illegible]த்தை [illegible]மாக உள்ளபடி [illegible]க்கிற விஷயத்தில் இன்றளவாக [illegible] வளர்த்ததனைபோக்கி [illegible]த்திலும் [illegible]யடைந்தமையில்லை. [[illegible]] [illegible]மாய்க்கொண்டு [illegible]மான இவ்விஷயத்திலொரு[illegible]முண்டோ ஆதலால் (அதாவது) உன்னுடைய [illegible]ம் இப்படி [illegible]மாயிருக்கையாலே (அதாகிறது) இப்படி [illegible]மாயிருக்கையடியாக [illegible]க்கு [illegible]மென்று தோற்றும்படி அவ் [illegible]த்தை [illegible]த்தாலே [illegible]த்து [illegible]க்கை [illegible]மென்று [illegible]க்கையாலே இப்படி [illegible]

[illegible]யக்கொண்டு [illegible]
காநிற்கும் [illegible]ஜ்ஞனையும் [illegible]யுமிருந்துள்ள வென்னு
டைய [illegible] [illegible]மாகிற [illegible]
[illegible]மாகிற [illegible]விசேஷத்தைக் காட்டாநின்று
கொண்டு (அதாவது) [illegible]விசேஷம் [illegible]மாம்படி
பொறுத்தருளக்கடவாய். [illegible]த்தாலே [illegible]
[illegible]மான [illegible]விசேஷத்தை ந
ன்றாக வெளியிடக்கடவாயென்றபடி.

வி — என்னுடைய [illegible]யத்தைப் பொறுக்காதபோ
தி உன்னுடைய [illegible]மாய்க்கொண்டு
[illegible]மாமாகையாலே [illegible]மாக நீயே [illegible]
பண்ணவேணுமென்று கருத்து. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible]த்தில் [illegible] ஸ்ரீ
[illegible]. ஆகவிங்கு [illegible]மடியாக ஸ்ரீ [illegible]
[illegible] பக்கல [illegible]த்தை [illegible]யாநின்றுகொ
ண்டு [illegible] தன்பக்கல [illegible]விசேஷத்தை
[illegible]மாகத் தானே [illegible]த்துக்கொள்கையாகிற [illegible]
சேஷத்தை [illegible]த்தாலே [illegible]க்காக என்று [illegible]
[illegible]மாயத்து. [illegible]இல்லையாகி
ல் [illegible]மாகிற [illegible] தானே குடி
விட்டோடுமென்று [illegible]ம். அன்றிக்கே இங்குள்ள [illegible]
த்தை ஜீவனமாகவும் கொள்ளலாம். அப்போது [illegible]
[illegible]ங்களைத் தன் பக்கல் தானே [illegible]

வாஞ்சித்துக்கொள்ளுமாப்போலே ஸகஷ்மஸூக்ஷ்மரான சேதநர்களு க்கபேக்ஷிதமான தத்த்வயாதாத்ம்யத்தையும் தனக்கயீநமா கவுடையவளாயிருக்கையாகிற ஸ்வாபாவிசேஷத்தை ப்ரகடிகரிக் கைக்காக என்றபடியாகும். ஶுகஸ்ய வதி: என்கிற பதத்தாலே தம்முடைய வ்யாபாரத்துக்கு நியாமகமாக த்தம்பக்கலுள்ள வாகாதியும் காட்டப்பட்டது. ப்ரஜ்ஞாவா ஞயவிவேகநாக்ஷனை ஶ்ரீமந், தனுடைய வ்யாபாரமும் யதாக்ர மிசஸ்த்ரீதரத்தாலே ப்ரயாணப்ரயோஜனத்தை ஸம்பாதிக்கையில் ஸமீசீனமுடையனை ஸ்வாமியினுடைய வாத்ஸல்யத்திலுள்ள ஸ்வதோஷாஸாத்ய ப்ரதிகளும மணப்ரதிகளான யாதிக்கப்ரஸ க்களுக்கு உபேக்ஷாவிஷயமாகக்காணப்பட்டதிறே. ஶுகவதிஸூக் ஷமான யதிஅயதத்தில் ஒரொன்றே யதிக்ஷ்மஸ்வேச்சோத்ப்ரவேச வ்யாபாரத்தில வார்த்தஸ்வேச்சாவாமென்றுகாட்டுகைக்காக ஶுகஸ்யவதி: என்று வ்யாபாரஸ்ஸாமீசீந்யதிஅயவேதங்களான பதங்களைசேரப்ரயோகியாமல் ஸ்ஸுவ்யமான வ்யாபாரத்தை வெளியிப்பிக்கும் ஶப்ததேவயமான ஸாமஸ்த்யத்தாலே ப்ர சுக்ஷ்மவதிமாய்க்கொண்டு வாஸ்தவ்யவதிமாம்படி ஶுகஸ்ய ஸாமஸ்த்ஸங்கவதி: என்றருளிச்செய்தார். இத்தாலே ய யாஶுகஸ்ய ஸாமஸ்த்ஸங்கஸ்வதயாவதிதோஷதி என்று ஜாவிதமா ம இப்படி ப்ரதீக்ஷவேசாலேச்சோஸ்ப்தமான யதிஅயத்தினுடை ய ஸாமர்த்யமடியாக த்தம்முடைய வ்யாபாரத்துக்குள்ள ஸெளஷ வத்தை ஸூசிக்கையாய்த்து. ஸுஶீலம் ஸாமஸ்யம் என்றதயித்தால்ப் போலே ஸுவதி: என்று யதாஶ்ருதமாகவுமதயிக்கலாம். அப் போது ஸுவ்யவதி: என்று ஸவயாதரணவிவக்ஷிதமாய் அத்தா லே [பா] என்னுவிலின்கவியா னொருவர்க்குங்கொடுக்கிலேன். என்கிறபடியே ஸ்ஜாத்ரப்ரதிபரான உபதேவதைகளையும் ரா ஜாக்களையும் ஸாயம்ஸம்பூர்ணஞ்சுக்காவரிசஉசாக்கான வாக் குக்கு விஷயமல்லாதபடி ரக்ஷித்து ஸ்ரீநிவாஸதயாஸதெசெ யான உன்னைக்கவிபாடுகையே ஸ்வாதீநஸதமாமபடி அய ஶக்தாஸஸயாஸதஸஸ்வவேதவக்தா என்கிறபடியே எக்கால த்திலும் கிளிப்பிள்ளையைப்போலே ஸ்வதேவவிஷயிணிகளான சொ ல்மாலைகளைத்தொணடர்க்கமுதுண்ணலாமபடி சொலலாகிறதும்

ஆநந்த்யேவதாகனான வடியேனுடைய என்கிறவசனமும் ஸங்கிக்கும். அத்தாலே உபகாராகாரமும் அதற்கு அஸாதாரணமாயிருக்கும் ஸம்பந்தநிருபாதிகமான ஸாமாந்யாகாரமும் கிடக்க இவையிரண்டிலுமதிகமாய்க்கொண்டு ஸ்வதிஸயப்ரகாராயஸஹஜநிதித்ஸாத்தமாயிருக்கும் அநந்யஸரணத்வஸாத்தமான ஸ்வபாவதேஹவிதித்வமாகிற விஶேஷாகாரம் காட்டப்பட்டதாம். அகிஞ்சந்யஸாமர்த்தீநாம் என்று வசனத்தின் கடசியில் ப்ரயுக்தமாயிருக்கையடியாக பாஹ்யமாயிருக்கும் ஸ்துதிவசனத்தை விஶேஷ்யவாசகமாகக்கொண்டு ஸாஹஸமேவாபிஜாம் ஸ்துதிம் என்று சொல்லத்தொடங்கினவர் இப்படி ஸ்துதிவத்யராயாக நிதர்ஶிக்கப்புக்கால் தாம் பண்ணும் ஸ்தோத்ரம் அவதாரஸம்ஸ்ரிதாவதாரவிஶேஷமாகத்தோற்றுமென்றுநினைத்து அவ்வளவும் பொறுக்கமாட்டாதவராய் அபரிச்சிந்நவஸ்துவை பரிச்சேதித்து ஸ்துதிக்கையாகிற தம்பக்கலுள்ள அதிக்ரமவ்யாபாரத்துக்கு ஸாஹஸத்வமல்லாது ஸ்வரூபமில்லையென்று காட்டுகைக்காகத் தாம்பண்ணும் ஸ்துதியை ஸாஹஸமிதம் என்று ஸாஹஸஸ்வரூபஸாமாந்யஸமாநாதிகரண்யத்தாலே நிதர்ஶித்தருளினார். லோகத்தில் அவித்யாதி மரணாதிரூபமாயாவது விஷாதஸமாநாதியாதரூபமாயாவது இருந்துள்ள ஸாஹஸங்கள் யாவையும் ஸ்துதிவிஷயீபூதரான ராஜாதிகளுக்கு ஸந்தோஷாவஹங்களாயக்கொண்டு பார்க்கும் லோகத்துக்கும் ஜநங்களுக்கும் மரணரூபமாகவே தோற்றும்படி யிருக்க* யதாமதி ததலோகஸஞ்ஜீவிதமிதம் ஜநக என்று பெரியோர்கள் நிர்வாஹம்

யித்தபடியே அநாதிஸாயாஸஹத்தையுக்கொண்டு ஸ்வரூபாதிமோசநயதாவகப்ரகாஸஹிதனாயிருக்கையடியாக உதவப்ரதானான வசநனைஸஹஸ்ராஷ்டுப்ரகடநத்தாலே ப்ரஸங்குமபடிபண்ணி அதடியாக அவனை ஸஞ்ஜீவிபபிக்குமதுதயோராவஸ்ரூபமாய்க்கொண்டு உஜ்ஜ்வலஶோபாவத்ப்ரகாரநிர்வாணநிநவநகரணோபகரணதோஷாதிக்ஷேத்ராங்களனைத்திலும் அதிஶயிதவைபவமாயிருக்கும் இவருடைய ஸ்துதிப்ரணயநக்ஷேத்ரத்தை உதவாப்யவிதீயமான ஸாஹஸரூபத்தையுடையதாக உபாதேயமாக்கித்ததும் ஸக்திப்ரகாரத்தை அஸாதாரணம்பண்ணினின்றுகொண்டு அவ்வபாயத்தை க்ஷேமகொள்ளும்படி அவள்நி

றத்திலிவர் ப்ரார்த்தித்ததுமுசிதமாமோவென்னில் கீழ்ச்சொல்லிய
படி தயாநுபவங்கொண்டு ஆழ்வாரைப்போலே இவரைப்பல
படியாக யோகதெஶையில் ரஸிப்பித்து ஆதரியாநிற்கும் ஶ்ரீநிவா
ஸன் உசிதமாயாவது அநுசிதமாயாவது இருந்துள்ள ஸகலவிஷய
ஸங்கங்களையும் ஸம்ஹாரிதஸகலப்ரகாரத்தாலே ஸமாதாநம்ப
ண்ண வல்லமையுள்ளவராயிருக்குமிவருடைய ஸாகஸாத்யாஸீ
யாஸீனமான ஶாஸ்த்ரார்த்தநிர்ணாயகப்ரமாணஸித்தாக்ருத்தைக் கொ
ண்டு தன் தயாவைபவத்துக்குள்ளவபரிச்சேத்யத்தையைக் கட
சியாக நிர்த்தாரணம்பண்ண ஸஹ்யமுடையனாய்க்கொண்டு
ஸகலவர்ணாஶ்ரமத்திலும் தனக்குசிதமான இவருடைய வாச
கம செய்மாலையில் ஏதேனுமொரு யாத்ருச்சிகலாஸத்தைக்கொண்டு
ஸ்வதஸ்ஸ்வர்க்ஞனை தன் திருவுள்ளமடியாகவும் நித்யாஸம்ஸாரித
ஜ்ஞாதரான தன்னடியார்கள் திருவுள்ளமடியாகவும் ஸர்வதாதாக
தாவ்யஸம்ஹாரிதமாயிருக்கும் ஆகஸ்மிகியான ஸாஹஸிகாபாராய
நுபவத்தையை ஶங்கிக்க ப்ராயோநயெ என்கிற ஶ்லோகத்தாலே இ
ஸ்ஸங்கைக்கு ஸமாதாநம்பண்ணப்போகிற விவர் ஸமாதாநம்பண்
ணி முடியுமளவும் இப்படி ஶங்கிதமாகத் தமபக்கல் ப்ரஸக்தமா
ன அபராதஸங்கையைப் பொறுக்கமாட்டாதவராய் அவதீர்க்க
தில் ஸத்ஶாத்ரமென்கிற ஶ்லோகத்தில் பாபாநாம்ஸகலபாபநிவ
ர்த்தகப்ரபத்தநத்தை யநுஷ்டித்தநம்பக்கல்இப்படி அபராயஸங்கை
வர ப்ரஸக்தி யென். நாமநுஷ்டித்த ப்ரபத்தநத்திலேதேனுமொரு
வைகல்யமுண்டாய்த்தோ என்றிப்படி நடுங்கி இப்படி ப்ரஸக்த
மான அபாயத்தை ஸமாதாநங்கொள்ளும்படி ஶக்யாஸி என்கிற
ஶ்லோகத்தாலே தயாதேவிஸந்நிதியில் ப்ரார்த்தித்தபின்பு நந்தாத்ர
ஶ்லோகத்தில் தயாநுபயாஜ்ஞன ஶ்ரீநிவாஸன் பண்ணிய ஸங்காவி
ஶேஷத்தை ஸமாதாநம்பண்ணுகிற முகத்தாலே அவனுடைய வ
ஹிதத்வப்ரகாரணமாக அவன்தயாவைபவத்தினுடையவபரிச்சேத்ய
த்தையையே ஸ்வீகரித்தாராகையாலே இப்படி ஶ்ரீநிவாஸாஹிப்ரா
யவிஶேஷமடியாக தயாவைபவ.நிரதிஶயதாதாஸ்வீக்ருதிஸித்த்யர்த்த
யாப்ரஸக்தங்களாயக்கொண்டு ஶத்ருபாபங்களான ஸம்ஸாரபரிஹா
ரங்களாலே வேதாந்தாஹஸ்யவிஶேஷகரணாநுபவமாய்க்கொண்டு ஸ

க்லேஶாயாஸஜநகஜீவ்யமான இவருடைய திவ்யப்ரபந்தத்துக்கு வருவதொரு ஸாஹஸாபராதப்ரஸங்கமுமில்லை. ॥ ௨ ॥

௧௮ ॥ இப்படி தயாதேவியாலே ஶங்கிதமானபடியே தாம் செய்தருளிய ப்ரபந்தத்துக்கு அபராதாநுபந்தத்தை அநுஸந்தானம் பண்ணுகின்றுகொண்டு அவ்வபராதத்தை க்ஷமைகொள்ள ப்ரார்த்தித்து இனி பத்மாபதியான ஸ்ரீநிவாஸனுடைய ஹாஸ்யரஸாநுபவத்துக்கு ஹேதுவாயிருக்கையடியாக அடியேனை உனக்காதரணீயனாகப்பண்ணுகிறதும் ப்ரபந்தப்ரவ்ருத்திக்கு நீ சொல்லியபடி அபராதப்ரஸக்தியில்லையென்று ஸோபபத்திகமாக உபபாதிக்கிற முகத்தாலே ஸ்வப்ரபந்தத்தினுடைய விஶேஷவாசிகதைகாங்கீகாரானுபந்தத்தை ஸமர்த்திக்கிறார். ப்ராயஇத்யாதி—

௧௮ ॥ ப்ராயோ தயே த்வதநுபாவமஹாம்புராஶௌ ப்ரா
சேதஸப்ரப்ருதயோऽபி பரம் தடஸ்தா: । தத்ரா
வதீர்ணமதலஸ்ப்ருஶமாப்லுதாங்கம் மந்தமதே: ப்ர
ஹஸநோசிதமாத்ரியேதா: ॥ ॥ ௧௮ ॥

பதாந்வய:—தயே - த்வதநுபாவமஹாம்புராஶௌ - ப்ராசேதஸப்ரப்ருதயோऽபி - ப்ராய: - தடஸ்தா: பரம்ஜாதா: - தத்ர - அவதீர்ணம் - அதலஸ்ப்ருஶம் - ஆப்லுதாங்கம் - [அதஏவ] மந்தமதே: - ப்ரஹஸநோசிதம் - மாம் - ஆத்ரியேதா: ॥

பதார்த்த:—தயையே உன்னுடைய ப்ரபாவமாகிற மஹோததியில் வால்மீகி முதலிய மஹர்ஷிகளும் ப்ராயிகமாக கரையிலிருக்குமவராகவே ஆனார்கள். அந்த த்வதநுபாவமஹாம்புராஶியிலே இறங்கினவனாய அதலஸ்ப்ருக்காய் (அதாவது) ஜலத்துக்காதாரமான ஸமுத்ரத்தில் எட்டுத்திக்கிலுமோரிடத்திலாவது பாதம் ப்ரதிஷ்டிதமாகாதபடி ஸ்வயமாநதேஹனாய் ஆப்லுதனாய் (அதாவது) ஸர்வாங்கம் ஜலத்தில் பாத:பாதமக்நம் பண்ணுமவனாய் அத்தாலே பத்மாவதீபதியான ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு ஹாஸ்யரஸத்தைபுண்டு பண்ணுகையில் ஸம்பூர்ணயோக்யதையுடையவனுமாயிருக்குமடியேனை ஆதரிக்கக்கடவாய்.

தாத்பர்ய:—ஸவர்ணஸம்பூர்ணனாய்க்கொண்டு ஸர்வேஶ்வரனை ஸர்வஜ்ஞனுடைய அநந்தகல்யாணகுணகணங்களையும

அஹ்ரணங்களின் ஸமுஹங்களான விவிதவிசித்ரவிஷயங்களையும் ஸ்ரீநாராயணஹாஸாரத வாரணாரதலாஸ்தவாதிபர ஸமயத்தாலே ஸவஜ்ஞநவிஷயமாம்படி வெளியிடாநிற்கையடியாக ஸவஜ்ஞரசாய் விலக்ஷணதேயாயமதநாலே ஸ்தரஸம்ஸ்ரயபரதிகார்யவிஷணவிசக்ஷணமாயிருக்கும் வாஸிகிவ்ராஸனாதிகளும் ஒருவருக்குமளவிடவொண்ணுமல் ஸமாயமாயிருக்கும் ஓவெஸவமாகிற ஸமுத்ரத்தில் பராயணதீரமதராகவேநின்றாகளத்தனைபோக்கி திரூஜ்ஞமாக ஸமஸாவஸாரத்தில் வ்ரவெஸித்தார்களொருவருமிலரே. இப்படி திவிஷவேதாயதிஸாக்ஷாத்காரமுடையவராய யதாதூஷாயதிகளுமாய்க்கொண்டு பரிவாஸநெறரான பராதிஸாதிகளுக்கும் ப்ரவேஸாநமாம்படி ஸவரிவ்ருத்தமான உணவெஸவஸாரத்தில் ஸங்காவெஸமுமில்லாதபடி ப்ரவெஸித்தவனாய் இப்படி ஸாயிகாரத்தைக்கையயும் விஷயத்தையும் விஸ்மயமல் ஸமகெந்ரக்ரமமான ஸமாயபதெ ஸத்தில் ப்ரவெஸிக்கையாலே ஸதவூக்காய்க்கொண்டு கூடினனாய (அதாவது) ஓரிடத்திலும் வாதவ்ரதிஷெயில்லாதபடி ஸவஸமாக வன்னபாவெத்ரநஜ்ஞம பண்ணுமவனுமாயிருக்கையடியாக நித்யஸாஸிகனான ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு ஸம்பந்ணஹாஸ்ர வொதூதநம பண்ணுநிற்குமடியேனை இப்படி தன் ஸூஸனான ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு ஹாஸ்ரவத்தை யுண்டுபண்ணுகையாகிற கிஷகாரததையே நிதாநமாகக்கொண்டு நீரயக்டாக்ஷவிஷயனுமபடி ஹாதமான வாதரவிஸேஷத்தைப்பண்ணக்கடவாயென்றபடி.

தாத்பர்யம்— ஆகவித்தாலே ஸூவெஸவத்தில் சிதஜநக்களுக்கு வரிஷ்ந்தாபதியை உண்டுபண்ணுகையடியாக ஸதரோகவரிதிதமான இப்பவமயத்தில் தயாதெவியாலேஸஷ்மதையான வவாயாரவைதைக்குப்வரிஹாரம்வந்தபடியெங்கனேயென்னில் லோகத்தில் ஸமாயமான மடுவில் ப்ரவெஸித்தவாரஷனை அமமடுவில் ஏதேனுமொருகோணத்தில் ப்ரதிஷ்டவாதனாக நிற்கக்கண்ட ஜநங்களுக்கு ப்ரவிஷ்டவாரஷனுடைய இப்படிப்பட்ட ஸ்திதிவிஸேஷத்தைக்காண்கையடியாக அம்மடுவில் கூஸிகமாக வாதல் உபரிதெவூதாவதியுண்டாமாப்போலே ப்ரவெதஸாதிபாஸஷ்க.

ளுக்கும் துஷ்ப்ரவேஶமாம்படி அபாயமான கடந்தஸாவக்ரஹஸம்ஸா
ராஶியில் தாரகமென்னும்படியாக ப்ரவிஷ்டனான அடியேனுக்கும
ப்ரதிஸம்ஸாரயிஷ்ணு விஷ்ணுக்குப்போலே ஏதேனுமொருகோண
த்தில் ப்ரதிஷ்டாபாதகமுண்டாய்த்தாகில் (அதாவது) உன்
னுடைய ஸம்ஸாரஸாகரராஶியினுடைய ஏதேகோடிதேஶத்திலாகிலும
ஸம்வர்ணாநுஸவமுண்டாய்த்தாகிலிறே இப்படிப்பட்ட அடி
யனுடைய நிலையைக்கண்ட ஜநங்களுக்கு அம்மடுவில்போலே
உனனுடைய அநந்தஸாகரஸம்ஸாரராஶியிலும் ஆம்ஶிகமாக வாகிலும்
பரிச்சேத்யதாபத்தியுண்டாகத்தக்கது. அப்படிப்பட்ட ஸ்திதிவிஶே
ஷத்துக்கு ப்ரஸக்தியின்றிக்கே அநந்தஸாகரஸம்ஸாரராஶியில் நிமக்ன
மபடி தடஸ்தக்காய்க்கொண்டு அத்தாலே பார்க்கும் ஜநங்களு
க்கும் நிரஞ்ஜநஸ்ரீராமாநுஜஸாகமிகனுயிருக்குமுன் ஸத்ஸனான
அநுவதிக்கும் ஹாஸ்ரஸம்ஸாரநாயகம்பண்ணுகிற்குமடியேனு
டைய இந்நிலையைக்கண்ட ஜநங்களுக்கு பரிச்சிந்நதாபத்தியு
ண்டாகாதவளவன்றிக்கே ப்ரத்யக்ஷமுன்புள்ள அபரிச்சிந்நதா
பத்தியே த்ருஷ்டமாதையாம்படி நிற்கையாலே அத்யந்தாதிகமா
ன அநிர்வசநதிலும் அதிஶயிதமஹாமஹத்தையுடையதான உன்
னுடைய ஸாகரஸ்வாதத்திலுள்ள அஸ்வாதத்தாலே அபாராபூர்த்தி
னான அடியேனாலே அவஶமாகபபிதற்றப்பட்ட இபப்ரபுமயத்துக
கு உன்னாலே ஶக்த்தையான அபாரயாஶ்ரயதையினுடைய கதா
ரமயமுமில்லை. இப்படி நிரபாராயனைக்கொண்டு ஹாஸ்ரஸா
ஸாரதாஸத்தாலே உன் ஸஹஸன் திறத்தில் கிஞ்சித்கரனுமான அ
டியேனை இந்த கிஞ்சித்காரத்தையே நியாமகமாகக்கொண்டு ஸ்வீயகே
ந ஸமீகரிக்கக்கடவாயென்று தாத்பர்யம. இங்கு தடமென்று த
யைக்கு அவ்யக்தஸ்ஸாராஸமுத்ரனைக்கொண்டு அர்த்தையோ
டு நிதம்பஸ்னான ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யஷத்தை விவக்ஷிக்கிறார். ப்ராசேத
ஸாதிகளுக்குள்ள தடஸ்தமாவது தடஸ்தாநீயஶாஸ்த்ரஸாகரப்ர
காஶகத்வம். அதினுடைய ப்ராயிகமாவது ப்ராயேணப்ரவ்ருத்தி
நிமான ஆயிக்யவிஶேஷம். இத்தாலே ப்ராயேணத்யந்தஶாஸ்த்ரஸாகர
ப்ரகாஶகராகாநிற்கிறாரென்றதாயத்து. (அதாவது) ப்ராசேத
ஸாதிகளுக்கு அஸம்பாவநீயமான தயாவைபவத்தில் ப்ர
வேஶமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் ஶாஸ்த்ரத்தினுடைய அபாய

[illegible] த்தாலே ஜகத்தில் [illegible] த்தை [illegible] வெளிப்பியாதவளவன்றிக்கே [illegible] த்தில் [illegible] மும் ஜகத்தில் [illegible] மும் [illegible] மாம்படி [illegible] மாக நிற்கும் [illegible] னைப்போலே [illegible] னை [illegible] ன் பக்கல் [illegible] முடைத்தாயிருக்கையடியாகப் பார்க்கும் ஜநங்களுக்கு [illegible] யின் றிக்கே [illegible] ராம்படி நிற்கை. இப்படி அவ ர்கள் நின்றமைக்கடி [illegible] யினுடைய [illegible] மடியாகவுண்டான [illegible] மன்றுநினைத்து இப்படி [illegible] கள் நடுங்கி கைவிட்டவிஷயத்தில் [illegible] க்கை யடியாகத் தமக்குண்டான [illegible] த்தைக்காட்டுகிறார். [illegible] மென்று, இப் [illegible] த்தில் [illegible] மாக த்தமக்குண்டான [illegible] மெல்லாம் [illegible] மான [illegible] மென று கருத்து. [illegible] களுக்குள்ள [illegible] மாவது [illegible] ரான விவர் க [illegible] புண்டாகத்தட்டி ல்லையாகிலும அவர்கள் [illegible] களில் [illegible] ங்களாயிருக்கும [illegible] ங்களான [illegible] ங்களை [illegible] த்தாலே [illegible] மான [illegible] த்தை [illegible] ஜிப்பிக கையும் அவ்வை [illegible] த்தை நேராகச் சொல்லத்தொடங்கும்போ தும் [illegible] என்றிப் [illegible] தாலே [illegible] ங் களான [illegible] ங்களை [illegible] க்கையுமே [illegible] மாம்ப டி [illegible] முடையராயிருந்தார்களத்தனைபோக்கி நம் [illegible] ரைப்போலே [illegible] என்று [illegible] காட்டிய [illegible] த்தாலே [illegible] யின் பக்கல் [illegible] யைப்பண்ணியும் [illegible] மான [illegible]

த்திலிவனுக்குள்ள ப்ராப்யத்வமும் ப்ரகடிதமாம்படி இவள்பக்கல் கர்த்ருகோபாஸநாபேக்ஷமாக பாரதந்த்ர்யாநுகுணமான வ்யாபாரத்தைப் பண்ணியும் ஸுந்தேதிசேஷநந்நஸஹிதமாக ஸாவிநோதநோதாநு அநந்யாயீநஸ்ரு ஸவதி பாதந்ஃப்ரணதநம் ஐத்ராதிப்ரகாரத்தாலே ஸர்வஸ்ருஷ்டனான ஸர்வஜ்ஞனுக்கு அயுக்த வித்ரஹிதா ஸ்வேயான இவள்பக்கல் அத்ருஷ்டபாதந்த்ர்யத்தைய நாஸயித்தும இவள் பண்ணும் ஸங்காவிசேஷங்களை பரிஹரியாநின்றுகொண்டும் இப்படிபலபடியாக வர்த்திக்கையாகிற தயாசர்வவிசேஷங்களினுடைய ஸர்வாதிசாயித்த்வமான ஸர்வஸாராதத்திலே நிந்தார்களலலாமையாலே அவர்களைதம்மைப்போலே ஸம்பந்தாஸ்ரீ ஸாதீயதயாவேஷவர்ஷயாநராக க்கொள்ளவொண்ணாமையாலே தடஸ்தாதீயனைவராஷ்டாஷன் பக்கல்ப்ராப்யாநர்ஷிப்ராயமுள்ளவராகவே கொள்ளவேணுமென்று நினைத்து ப்ராயோநய என்று தொடங்கி தடஸ்தா: என்றளவாகவருளிச்செய்தார். ராஷ்ட்ரநிகூஷத்தில் அதஸ்ஸ்ரக்ஷமாவது தயாதேவத்திலுடைய் ஸமகேஸ்ரத்தையும ஸம்யக்ஞமாக அறியாமை. க்ஷுந்தமாவது அமாயமான ஓர் மடுவில் முழுகாநிற்கும் பார்யாஷன் ஜலத்திதுஞயிருக்கும் தேசத்தில் ப்ரவாஹத்திலுள்ளவஸ்துக்களொன்றையும் காண யோக்யதையற்றிருக்குமாப்போலே கீழ்நிலக்ஷமான அதஸ்ஸ்ரக்ஷ்மடியாகஜோகவேதவிலங்களானவஸ்துங்களொன்றையும ப்ரதிகத யோக்யதையற்றிருக்கையாகிற ஸ்திதி விதிக்ஷாவஷ்யை யுடைத்தாகை. இப்படி க்ஷுந்தரான இவராலே ப்ராயஸ்ஸாத மாயக்கொண்டு தயாதேவியாலே செய்யத்தக்கதான க்ஷுபமிருக்கும வகையெனனென்னில் ஸம்ஸாரத்தில் அதஸ்ஸ்ரக்காம்படி அவஸமாக முழுகாநிற்குமவனைக்கண்டஸக்ஷாரணிகர்களாகடுக அவனைக்கரையேற்றிவிடுமாபபோலே ஜ்ஞாநாயிகரான ப்ராசேதஸாதிகளுமநடுங்குமபடி அமாயதமமான தயாதேவஸம்பந்தாஸ்ரயத்தில் ப்ரவேசிக்கையடியாக வ்யாகாஸஸ்ஹிதரான தம்மை ப்ராசேதஸாதிகளைப்போலே பாரதந்த்ர்யயாநகமாகிற தடஸ்தாவஸ்யையுள்ளவராம்படிபண்ணி ஸம்விப்பிக்கை. விஜ்ஞம்பரித்ருஜ்ஞ என்கிற கணக்கிலே அதஸ்ஸ்ருயதாதேயாயிருந்துள்ள தடஸ்தாவஸ்யையும் கைசோர்ந்து விஷாயபிஷ்டமான தயாதே

ஸ்வாம்பந்நாஸிரஸாநாஹவத்தையும் ஸம்பூர்ணமாக யடைய யொமலெயில்லாதபடி உதஷ்டொஷ்ணுயிருக்கையாகிற ஞா ஞாஸாவிஸெஷத்திற்காட்டில் முன்புள்ள தடஷ்ஙாவஷெயே வ நமென்றுகருத்து- யொகத்தில் தத்ததாகவஸரஞானிஸ்ஙங்க ள் ஸ்ரீயஙரணங்களாம்போது நியநெதடவிஸிஷ்ட வாஹவி ஸெஷஸெயமே ஆநாஷாவிகமாயிருக்கையடியாக நியநெஸ்டி ஸாஜிவிஸிஷ்ஙாயமெபாயகங்களான ஷடாஜிஸ்ஙங்களை தாஜா யரவிஸிஷ்டவிஸ்ணவிஸெஷஸ்ஙங்களாக அங்கீகரிக்குமாப்போலே தத தத்ராஜிஸ்ஙஙகளையும தடவிஸிஷ்ட வாஹவிஸெஷஸ்ஙங்களாகவே அங்கீகரிக்கவேணுமெனகிற திருவுள்ளங்கொண்டு தடதத்துக்குள் ள ஸம்பந்நாஸிஸம்பயிநாநாத்தை வெளியிடாநிற்கும் ஸம்ப நாஸெஷடஷா: என்கிற ப்ரயொமஸெஷிமையயுபெக்ஷித்து தடத த்துக்கு ஸம்பந்நாஸெஸ்ஹநெஸெஹம் தோற்றுமபடி விதஹதெஸெத ஸிதபாநஷா: என்னுமாப்போலே ரஹஸம்பந்நாஸநதடஷா: எ ன்றருளிச்செய்தார். இத்தாலே ப்ரஸிஷாம்பந்நாஸியைக்குறித் து அதினுடைய தடத்துக்குப்போலே ஞயாநாஹாவரஹஸம்ப நாஸியைக்குறித்து தடஷாநீயனான உபரவந்நஷ்னுக்கு ஸக தெஸநஙஸம் ஸிஷிக்கையாலே [ஸ்ரீ] ஸொகஜவெதயஜிவாந வெத என்கிறபடியே ஷதஷவஜ்ஞனான அவன் தன்னாலும ஙரி ஙெஜிக்கவொண்ணாததான அவனுடைய ஸுநாஹாவாம்பந்நாஸி யில் க்காட்டில் அவனுடைய ஞயாநாஹாவரஹஸம்பந்நாஸிக்குள்ள ஸதகொடிமணிதாதிஸயம்வ்யஞ்ஜிதம.. இப்படி ஸஹஸ்ரதாம்பந்ந ஸிவதப ப்ரயொமத்தாலே ப்ரதஸிதமாயிருக்கும்ஞயாஹெஹவமத மானஹவஹெஹவாதிஸாயிகநத்தை தஜஸ்வீகரிக்கைக்காகஇவ்வைஹ வாம்பந்நாஸியைரஹஸ்ஙத்தாலேவிஸெஷிப்பித்தார். அன்றிக்கேஸம் பந்நாஸியென்றால் பஹுஜ்ஞயாநமான ஹ்ரஞவிஸெஷமதோற்று மென்றுநினைத்துதத்ரவ்யத்ஙாஸ்நகமாக ஸரஞஜ்ஞபாயமுண்டா மபடிரஹஸ்ஙத்தைப்ரயொமித்தாரென்றும்கொள்ளலாம.ப்ஜா தயொஙஷி என்கிறவிடத்தில் கஷிஸப்ஙம் ப்ராஙெதஸாஜிகளுடைய ஸவஷாகஷாதக்ஷணஸக்தியை விவக்ஷிக்கிறது. ஞயாகாயஙவமத்தில் ப்ராயஜிகமான ஸாணாமதஸாரக்ஷணத்தை விஸெஷிதது வெளியி

டாநிற்கும ஶரணாகதிஸாரமான ஆநுகூல்யத்தை ப்ரகடிப்பிக்
கையடியாக ப்ரவேஶநத்தை முந்தற நிவேதிப்பித்தார். அநந்தஸூ
ரிபரிஷத்ஸேவ்யங்கள் கிடக்க அவைகளிலும் மேலாக உன் வ
ஸ்துவுக்கு ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தமாயிருக்கையாகிற ஆகாரவிஶே
ஷம் நீ என்னை யாதரிக்கைக்கு காரணமாகாநிற்கிறதென்று
காட்டுகைக்காக ப்ரஸாதநாதிபதத்தை க்ரியாபதத்தோடு ஸ
ம்பந்திதமாக ப்ரயோகித்தார். கூனர் குறளர் முதலிய ஸாத்வ
ரஜாதிகள் ஸாலக்ஷணத்ருஷ்டிகளுக்கு விஶேஷித்தநா
ஶ்ராஹ்யமாமபடி ஸாலோக்யாதிப்ரதிஷ்டமிறேயென்று கருத்து.
தயாதேவியை ஸம்போதித்துச் சொல்லும் ஶ்லோகவ்ருத்தில் கட
ஸியாய்க்கொண்டு இவ்விஶிஷ்டப்ரஸங்கத்திலுடைய உத்ப்ரேக்ஷ்யவிஷய
த்தைக் காட்டுகையில் அவஶ்யகதையுடையதான இஶ்லோகத்திலு
ள்ள பதாமஸ்தமானது பதாவதீர்ணமாக வ்யாயான ஶ்ரீநிவாஸதி
ஷியை அவளுடைய பதாவதாரதைமையை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக
காக நானைகதேஶோஹணந்யாயத்தாலே போதிப்பிக்கிறதென்று
கொள்ளவேணும். இந்த பதாவதீர்ணத்தைத் திருவுள்ளத்திற்க
கொண்டிறே நம்மாழ்வாரும * தவேயம் ஷஷ்டாஶம் விஷயவிஶே
ஷப்ரபந்த: என்று நம்தேஶிகர் ஸங்க்ரஹீத்தபடியே ப்ரபந்த
பரமான அகலகில்லேனென்கிறபாட்டில் திருவேங்கடத்தானோ
டொக்க ப்ரபந்தப்ரதிஸம்பந்தியான பெரியபிராட்டியை ப்ர
திபாதிப்பிக்கும்போதுளன திருமகள் சேர்மார்பன் கோலத்திருமா
மகளோடு ஸந்நிதிஸ்தலங்களில் ப்ரயுக்தங்களாயிருக்கும் திருமக
ள் திருமாமகள் தொடக்கமான ஶப்தங்களை யநாதரித்து அலர்மே
ல்மங்கையென்கிற பதத்தை ப்ரயோகித்தருளினார். இத்தாலே
பதவீ என்றவேண்டுமிடத்தில் [illegible]
னுடைய [illegible] வந்ததெ
ன்று ஸூசிதம். இத்தாலே ப்ரபத்யே என்கிற உபக்ரமஶ்லோ
கத்தில் ஶ்ரீநிவாஸாநுகம்பயா என்கிறபதத்திலனுஸந்தமாயும்
அநபாயிநிவிஶேஷ்யா ஶ்ரீநிவாஸாநுகம்பாம் என்கிற ஶ்லோகத்திலனு
ஸந்திதமாயுங்கொண்டு இஶ்லோகத்துக்குக் கீழும் மேலுமுள்ள
ஶ்ரீஶப்தங்களும் மற்றுமிப்ரபந்தத்திலுள்ள கமலாதிஶப்தங்களும
ஸ்ரீத்ப்ரகாரத்தாலே பதவியினுடைய அவதாரவிஶேஷாநு

மெயான வாத்ஸல்யத்தைச் சொல்லாநிற்கும் உபாஸ்யோபாயமான இந்த வாத்ஸல்யத்தோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஸௌசீல்ய த்தை யடைகின்றனவென்று ஸூசித்தது. அன்றிக்கே இங்குள்ள வாத்ஸல்யத்தை வாத்ஸல்யாதிஸாமாநாதிகரண்யாதிகளுக்கு வாசகமாகவேகொண்டு வாத்ஸல்யஸௌசீல்யஸௌலப்யங்களுடைய யோகத்தாலே வாத்ஸல்யாதிஸர்வகுணவிசேஷம் வ்யஞ்ஜி தமாகிறதென்றும் கொள்ளலாம். இங்குள்ள வாத்ஸல்யத் தை சூசிப்பது வாத்ஸல்யம் ஸகலஹிதாவஹம் வாத்ஸல்யமான ன்றநயிக்கையுமிங்கு விவக்ஷிதம். அப்போது வாத்ஸல்யம் எ ன்கிறவிடத்தில் வாத்ஸல்யம் ஸர்வகுணாவிஷ்காரகமாயிருக் கையடியாக வாத்ஸல்யத்தைச் ஸர்வாத்மநா ஸூசிக்கும்படியேனை என்றயமாகும். இத்தாலே ஸகலஸர்வஸுலபவாத்ஸல்ய ஸம்பந்தங்களாகிற வாத்ஸல்யங்கள் நீ யென்னை யாதரிக்கைக்கு காரணமாகாவிடினும் அவைமூன்றிலும் மேலானதாயிருக் கும வாத்ஸல்யஸர்வாவிஷ்காரகமாகிற வடியேன் ப க்கலுள்ள ஸ்வகாரவிசேஷமொன்றையே காரணமாகக்கொ ண்டு இஸம்பந்தமடியாக ஸ்வரக்ஷணனவடியேனை யாதரிக்கக கடவாய் என்று பாவமாகும். இவ்விவக்ஷாவசத்தாலிறே வாத்ஸ ல்ய ஸம்பந்த மென்கிற ஸம்பந்தயோகத்தையநாதரித்துவ்ய ஸம்யோகம்பண்ணினது. வாத்ஸல்ய ஸம்பந்தமென் கையாலே ஜநகநந்தினியான பெரியபிராட்டியாரும் தன்ஸூநு வைப்போலேவருத்தத்தைக்கண்டுவாரிக்கும்படி காகாஸுர ஸ்யத்தனைவடியேனை அவளிலுமமேலாகசூக்ஷ்மதையாயிருக் கும்ஸாக்ஷாத்பாரமெயான நீயேரக்ஷிக்கவேண்டுமென்றுஸூ சிதம். இங்கு ஸாக்ஷாத்பதத்தில் விபரீதயமுள்ள சில ஸாது ர்களுக்குமணுக அஞ்சவேண்டும்படி மிகவுமாழமுள்ள ஓர் ஸாக ஸ்த்துறையில் இப்படி அவர்களஞ்சியிருக்கும்படியைக் கேட்டி ருந்தும் ஓர் பாபாவிஷ்ட காகமெயத்தாலிழிந்து அத்தாலே ஓரிடத்திலும் கால்பாவாதபடி ஸ்வயமாக அடிக்கடி முழுகிக்கொ ண்டு வ்யாகுலனாகாநிற்க அக்காலத்தில் ஸமீபஜநத்துடன் வேட் டைக்காகச் சென்ற ஓர் ஸாமந்தன் தெய்வவசத்தாலே நேர்ப

ட்டு இவனுக்குள்ள இதராவிஶேஷத்தைக்காண்கையடியாக அங்குள்ள ஜநங்களுடன் கூடிக்கொண்டு சிறிதது நிற்க அநந்தரமையில் ராஜாவுடன் வந்திருக்கும் [illegible] ஓர் ஷிஷியானவள் இவனுடைய [illegible] பொறுக்கமாட்டாதவளாய்க் கொண்டு [illegible] மாயிருப்பதேதேனுமோருபாயத்தாலே இவனைக் கரையேற்றிவிடுமாப்போலே [illegible] [illegible] ருமான [illegible] களும் நடுங்கி கைவிடும்படி [illegible] [illegible] அந்த [illegible] கள் நின்றநிலையைக்கண்டிருந்தும் [illegible] நாவிழிந்து அத்தாலேஹாதிகிலும் கால் படியாதபடி [illegible] யக்கொண்டு [illegible] அடியேனைக்கண்டு [illegible] யைக்கொண்டு [illegible] னாயிருந்தும் [illegible] [illegible] [illegible] இதரையில் [illegible] களிலுமமேலான [illegible] முடையவளாய் [illegible] களிலும் மேலான [illegible] முடையவளுமாயிருக்கும் [illegible] நீயே [illegible] அடியேன் கரையேறும்படி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

இப்படி உபாயத்தை ஸங்க்ஷேபித்துச் சொல்லவந்த தங்க ளான ச்லோகங்களை [illegible] இனி உபரிதநச்லோகீயாலே தமக்கனு [illegible] ரான [illegible] களைக் குறித்து இப்படி [illegible] யமாக வெளியிடவேண்டும் [illegible] விசேஷங்களை [illegible] திருவுள்ளங்கொண்டு அதிலே [illegible] இப்படி [illegible] விஷயமாக தமக்கு [illegible] நிற்கிறார். [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ ௯ ॥

ஸ—ய:— வேங்கடேஶநாத:- தேவ:- வைஹாரிகேண-விதி
நா-ஸமயே-க்ருஹீதம்-பாலம்-மாம்-வேதாந்ததேஶிகபதே-விநிவேஶ்ய-
வைஹாரிகேண- விதிநா- ஸமயே- க்ருஹீதம்- வீணாவிஶேஷமிவ- ஸா
தக ந்யாஸதிலகம்- அவாதயத் ॥

ஸ—ர்த்த:— வேங்கடாசலத்துக்கதிபதியான ஸ்ரீநிவாஸனான
வன் விஹாரப்ரயோஜநகமான வ்யாபாரத்தாலே ஸுக்ருதபரிபா
கஸமயத்திலே க்ருஹிக்கப்பட்டிருக்கும் அஜ்ஞனான என்னை வேதா
ந்தாசார்யபதத்தில் ப்ரதிஷ்டிதனாக்கி விஹாரப்ரயோஜநகமான
வ்யாபாரத்தாலே வீணாஸமயத்திலே க்ருஹிக்கப்பட்டிருக்கிற வில
க்ஷணமான ஓர் வீணையைப்போலே இந்த ந்யாஸதிலகமென்கிற ஶா
ஸ்த்ரத்தை வாதநம்பண்ணிவித்தான் சொல்லிவித்தான்.

தா—ர்ய:— ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருமலையிலவதரித்தரு
ளினவனாயிருக்கும் சேதநரக்ஷணத்தையே உபவ்ருத்தியாகவு
டைய ஸ்ரீநிவாஸனானவன் விஹாரப்ரயோஜநகமான வ்யாபாரத்
தாலே ஸமயவிஶேஷபரிக்ருஹீதனாய் (அதாவது) வைகுண்டத்தினி
ன்று தன்னுடைய க்ரீடாஸ்தாநமான திருமலையை அவதரிப்பிக்
கையென்ன அத்திருமலையில் அப்ராக்ருதவிக்ரஹவிஶிஷ்டவேஷத்தா
லே தானவதரித்து சேதநர்களுடைய த்ருஷ்டிகோசரம பண்
ணுவதென்ன இவைதொடக்கமான வீணாவாஹிநீஹஸ்தாத
வ்யாபாரவிஶேஷங்கள் தன்பக்கல் அநந்யாஹ்ருதங்களாயிருக்கும
தை வ்யாஜமாகக்கொண்டு ஜந்மாந்தரீய ஸுக்ருதபரிபாகஸமயவிஶே
ஷத்தில் தன்னாலே கடாக்ஷத பரிக்ருஹீதனாய் ஜ்ஞாநஶூந்ய
னுமாயிருக்குமடியேனை வேதாந்ததேஶிகபதத்தில் நிவேஶிப்பித்து
(அதாவது) முதலிலே ஸர்வஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகரான ருஷிகளுக்
கும் ஶாரீரகஶாஸ்த்ரப்ரணேதாவான வேதாசார்யனுக்கும் இந்த
யுகத்தில் வேதாந்தஸித்தாந்தப்ரவர்த்தகரான ஆழ்வாராதிகளுக்கும
நாமதேயமாய்க்கொண்டு தமக்கே அஸாதாரணமான வேதாந்தாசா
ர்யர்களுக்கும் ஸித்தாந்தஸாம்ராஜ்யத்தில் பட்டாபிஷிக்தனும்படி பண்ணி தன்னு
டைய வஸந்தோத்ஸவவிஶேஷமடியாக இப்படிப்பட்ட யோக்யதாவி
ஶேஷமுடையனான வடியேனை வைஹாரிகவிதியாலே ஸஹ்ருதயக்ருஹீ

தமான வீணாவிசேஷத்தை வைணிகஸார்வபௌமன்போலே (அதாவது) ஶ்ரோத்ரரஸாஸ்வாத்யமாகத் தன்னாலே செய்யப்படாநிற்கும் ஸந்தவிஸ்தாராதிவ்யாபாரவிசேஷத்தை வ்யாஜமாகக்கொண்டு ஶ்ரோத்ராநந்தவர்ஷியில் தன்னாலே நேராக பரிஶ்ரூஷிதமாயிருக்கும் ஸத்தந்த்ரீஸம்பூர்ணமான விலக்ஷணவீணாவாத்யத்தை வாதிப்பித்து வைணிகஸார்வபௌமன் ரஸிக்கும் ப்ரகாரத்திலே ஸர்வலக்ஷணஸம்பூர்ணமாயக்கொண்டு காத்ரவாதம்போலே ஸர்வஶ்ருதிஸாரஸாரமாயிருக்கும் தயாசதகமென்று பேருடைய ஸ்வீயதயா விஷயமான இப்ப்ரபந்தத்தை வாதிப்பித்தான் (அதாவது) இப்படி ஸ்வகீயாஶ்ரிதனாய் ஸ்வஸங்கல்பஸித்தஜ்ஞாநஶக்த்யாதிபரிஷ்க்ருதனுமானவடியேனை த்வாரமாகக்கொண்டு இப்ப்ரபந்தவிசேஷத்தை ப்ரவர்த்திப்பித்து ரஸியாநின்றானென்றபடி.

வி — ணம் — இங்கு ஶாம் வீணாவிசேஷமிவ என்று தமக்கு ஸமவிஷயத்தில் அதிசயதாஷ்ட்யமான வாதந்த்ர்யத்தையும் ஶாஶ்வதயா என்று தாம் செய்தருளிய ப்ரபந்தத்துக்கு ததீயத்வத்தையும் ஸந்தர்ஶிக்கையாலும் வைஹாரிகௌவியிநாஶ்ரூஷிதம் என்று த்ருஷ்டாந்தமாகையான வீணைக்குப்போலே விஹாரார்த்தவ்யாபாரவசத்தாலே ஶ்ரூஷிதமும் சொல்லுகையடியாக வைணிகப்ரஸாதீரத்னார்த்தமான அந்த வீணாவாதனத்துக்குப்போலே இப்ப்ரபந்தத்துக்கு ஸமஸ்தரஸார்த்தகமும் ஸித்தித்து அத்தாலே தமக்குள்ள ப்ரயோஜகத்வமும் ப்ரதர்சிதமாகையாலும ஸகலஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணாதிரூபமான ஸாத்த்விகஶாஸ்த்ர விஸ்த்ருதிகாட்டப்பட்டு அத்தாலே இப்ப்ரபந்தத்தினுடைய நிர்வாஹயாதாத்ம்ய போஜநவாதிகைங்கர்யரூபகமும் ஸூசிதமாகிறது. வீணையாகத் தமக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகக்காட்டுகையாலே தம்முடைய ப்ரபந்தத்துக்கு ஸத்தந்த்ரீஸம்பூர்ணவீணாநாதத்வஸாம்யஶத்ருமும் அத்தாலே ஶ்ரீஸூக்திப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி என்கிற கணக்கிலே மாதங்கதந்தாபாதி ஆசார்யஸம்பந்தம் ஸர்வஜநாஹ்லாதநீயத்வமும் ஸூசிதம். பின்னும் [ஶ்ரு] ப்ரயாவன ஸந்த்ரு பாயநீலைணா என்றும் [ஶ்ரு] யதாவஶ வைவஸ்வத ஶ்ரீயஶ்ரு தவீணாதவெள்ளாதத்தே என்றுமலுக்கிறபடியே வைணிகனுடைய ரூபா

ஸாமென்னலாம்படி தத்ப்ராப்திவ்யஞ்ஜகஸ்வாநுமான விநாஶ ப்ராம்தீகரணத்தாலே விநாஶநாஶநீயமான இப்ரபந்தவ்யாயணத்துக்கு அத்தோடொக்க ஸத்ப்ராப்திகாரணம்கொண்டு ப்ராப்திவ்யஞ்ஜகத்வம் தோற்றி அத்தாலே ஸத்ப்ராப்திப்ரயோஜநத்வமேகஸ்வயம் ஸ்வயம்ஸ்வரூபஷாயம்ஸிதம் ப்ரதிபாதயாஸம்பாதகம் வ்யஞ்ஜிதம். ஸாதக என்று தமமாலநாஸ்யதாமமாயிருந்துள்ள ப்ரபந்தவைலக்ஷண்யத்தைக் கணிசிக்கிறார். ஸதவஸாதவாதயக என்கிறவிடத்தில ஸதவஸ்வரூப ஸ்வரூப ஸ்திவஸத்தாலே நம்மைக்கொண்டு இப்ரபந்தத்தை ஸாதிப்பிக்கையும் அவனுடையதோவிஶேஷமென்று வ்யஞ்ஜிதம். ஸாதஸாமாம்ஸங்கஸதவாதயக என்கிறவிடத்தில் ப்ரபந்தவைலக்ஷண்யத்தையும் எனனுடைய திகஷத்தையும்தீரப்பார்க்குமளவில்இப்ரபந்தம்எனனிடத்திலநாஸ விஷ்ணுன ஸ்ரீநிவாஸனசொன்னதேயன்றி ஆரஸ்துதனென்னலே ஸ்வாதந்த்ர்யஸாயிதமான ஸம்ஸமொனறுமிலலையென்னுமிடம ஸவர்க்கும ஸாநவ்யக்தமாமென்று விவக்ஷிதம். ஸாரம்வேதாந்ததேஶிகவதேஶிகவைஸ்ரு என்கையாலே அனுவைஷ்ணவர்க்குமாப்போலே ஜாநஸாரநேவதேஶிகனனவடியேனை உபதேசித்தமான வேதாந்ததேஶிகபதத்திலே நிலைநிறுத்தினவிவனுடைய ஸ ஸ்திவடநாஸாதாரத்துககெல்லையுண்டோவென்று ஸூசிதம். வேதாந்ததேஶிகவதேஶிகவைஸ்ரு ஸாதவாதயக என்கையாலே ஸ்ரீநிவாஸஸ்ரீதனனவடியேன்சொல்லியப்ரபந்தம் வேதாந்ததேஶிகவத்ஷாவநவயஞ்ஜவ ஶ்ராவிஶேஷஸித்ஞநஜாஸாவியாகையாலே இதினுடைய[illegible] ஸந்ததேஸாதகாரணத்திலுமதிசிரயாஸ்யஸவேதாந்தஸாஸ்ய [illegible] திகளிலும விஶேஷிதமயமுமில்லையென்றுஜாவி[illegible] றிக்கே ஸாமனனவடியேனை வேதாந்ததேஶிகபதத்திலே நி[illegible] ப்பித்தவாஸ்யமகிடக்க அதிலுமமேலானவாஸ்யமாபி[illegible] என்னைக்கொண்டுவிலக்ஷணதமமான இப்ரபந்தத்தை [illegible] பிநமது என்கிறவஞ்ஜநதகிலுமிவ்வாநவந்தி [illegible] யங்கொள்ளலாம். ஸாதக ஸூயாஸதக ஸாதயக என்கி[illegible] ப்ரத்யக்ஷமாகவும்பரோக்ஷமாகவுமஸம ஸதிஷயஸ்வதிப[illegible] [illegible]லருணடானுலும் உபையின்பககல்வ

[illegible] அதடியாக அவளை [illegible] வைத்தும் அவள் சொல்லும் [illegible] கொண்டும இப்படி [illegible] இருக்கும் [illegible] விசேஷ [illegible] அடியேனொருவனுமே பெற்றேனென்கிற [illegible] சொல்லுகிறது [illegible] என்கிறவிடத்தில் [illegible] என்றுரைக்கப்பட்ட [illegible] விசேஷ [illegible] அத்தாலே அடியேனை [illegible] இருக்கும் [illegible] பண்ணி அடியாக [illegible] இருக்கிறான் [illegible] தன [illegible] இருக்கும் [illegible] விசேஷ [illegible] பண்ணும்படியாகவும் [illegible] நின்றான் என்றிங்களை [illegible] விசேஷ [illegible] இப்படி [illegible] ஸ்ரீ [illegible] இப்ப [illegible] அவனு [illegible] பேர்ப்பாலே [illegible] கொண்டபடி [illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] இப்படி [illegible] ஸ்ரீ [illegible] கொண்டு அவனுக்கு [illegible] மாலே [illegible] மான இப்ப [illegible] தமக்குண்டான [illegible] வெளியிட்டருளி [illegible] யுண்டா [illegible] தினுடைய [illegible] யருளிச் [illegible] மான [illegible] முந்தப [illegible] ஸ்ரீ [illegible] வெளியிட்டு [illegible] கொண்டு [illegible] ப்ரகரணத்தில் [illegible] களான [illegible] களையும் [illegible]

த்ரயர்த்தமாக விசதீகரிக்கிறார். ஜநயிதுமிதி—

> ஜநயிதுமயிக்ருத்வா ஸ்ரீநிவாஸாநுகம்பாமவிததவி
> ஷயகாந்த்யா விச்வமவ்ரீடயந்தீ | விவிதகுலவிவக்ஷா வே
> ங்கடேசஸ்ய ஸூக்திரியம் ஜநயது ப்ரமோ
> தம் ஸத்ஸமாஜாநாம் | ||௫||

பதாந்வய:—ஜநயிதும்- ஸ்ரீநிவாஸாநுகம்பாம்- அயிக்ருத்வா- வேங்கடேசஸ்ய- அவிததவிஷயகாந்த்யா- விச்வம்- அவ்ரீடயந்தீ - விவிதகுலவிவக்ஷா- ஜநயது- இயம்- ஸூக்தி:- ஸத்ஸமாஜாநாம்- ப்ரமோதம்.

பதார்த்த:— அவதியற்றவளாய (அதாவது) தன்னுடைய உத்கர்ஷவிஷயத்தில தனக்கு மேலிட்ட ஓரெல்லையில்லாதவளாயிருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸதயையை உத்தேசித்து வேங்கடேசனாகவுடைய கவியாலே யுண்டுபண்ணப்பட்டதாய் ஸமஸ்தார்த்தம் கலசாதபடி காவ்யோசிதஸமஸ்தகுணங்களான ப்ரதிபாத்யவிஷயங்களை யுடைத்தாயிருக்கையாலே ஸ்ரோத்ரப்ராப்த ஸமஸ்தபாராயணகர்த்தாக்களான அனைவரையும ஸமஸ்தார்த்தப்ரதிபாதநதத்பரனாகிய ஸுந்தரமான லஜ்ஜையற்றவராம்படிபண்ணுநிற்குமதாய் யதார்த்தப்ரகாசமான தத்வார்த்தமேதத்தாலும் நாநாப்ரகாரங்களான த்ரிவர்க்கபுருஷார்த்தங்களுக்கு ஸமுதயநமாய் நிர்தோஷையாயிருக்குமிந்த ஸூக்தியானது ஸத்துக்களுடைய ஸமூஹங்களுக்கு விளங்காநிற்கிறது.

தாத்பர்யார்த்த:—ஜநயிதாதிசயதேவதேவியான ஸ்ரீநிவாஸதயையை விஷயமாகக்கொண்டு வேங்கடேசகவியென்று ஸர்வலோகப்ரஸித்தரான கவிஸார்வபௌமராலே ப்ரணீதையாய் ஸமஸ்தஸார்த்தநிஷ்டையாயிருக்கையாலே (அதாவது) * தத்ஸத்யாநந்த தநோதிதோக்ஷணக்ஷயாத என்கிறபடியே லோகத்திலுள்ள யதார்த்தஜ்ஞாநங்களடங்க ஒன்றுகூடினாலும பரிஹரிக்கவொண்ணாதபடி ஜநஸமூஹஸர்வாதிசயாயிருக்கையடியாக ஸர்வஜ்ஞஸ்வாமியின்பக்கல் ஸர்வஜ்ஞஸர்வசக்திஸ்தாபனம் பண்ணுமாப்போலே ஸர்வவிதமான ஸமஸ்தார்த்தத்தை யவலம்பித்து ஸூக்திக்கவேண்டாதபடி ஸூக்திவிஷயஸமஸ்தாகாரங்களையடங்க ஸத்யமாகக்கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸதயையை விஷயீகரித்துக்கொண்டிருக்கை

யாலே விஸ்ருஷ்டீர்வயத்தியாப் (அதாவது) ஸூக்திவ்யக்தனான வடி
யேனென்ன இந்த ஸூக்திவாக்யத்தைக் கேளாநிற்கும் [illegible]
மென்ன இவைதன்னை உத்தாரணத்திலநுஸந்திக்க வல்லிவ்ராயமு
டைய ஸாயுஜ்யமென்ன ஸூத்ரயான [illegible] எங்
களனைவரையும் [illegible] பண்ணுமதாய் (அதாகிறது)
[illegible] தேவர்களுடையவும் [illegible] களுடையவும் ஸூ
த்ராதிகளில் ப்ரவ்ருத்தராநாக்கு அவர்களுடைய [illegible] படி
யாக [illegible] மாயக்கொண்டு [illegible] மா
ன ஸூக்திவாக்யத்தினுடைய உச்சாரணாதிகளில் [illegible] போல
ப்போலே [illegible] விஷயத்தில ப்ரவ்ருத்திப்பா
ரகத்து ஸூக்திவாக்யோச்சாரணாதி [illegible] யில் விஷயம் [illegible]
[illegible] யான [illegible] யுண்டாக [illegible] யில்லாமையாலே அந்த
[illegible] னுக்குமதியாயாயிகெயாய்க்கொண்டு அவனிலும் மே
லாக [illegible] யான [illegible] யை விஷயமாககொண்டிருக்கை
யடியாக [illegible] ப்ரவ்ருத்திகளான நால்வரையும் ஸூக்திவாக்யோ
ச்சாரண [illegible] யில் [illegible]
[illegible]
[illegible] விசேஷங்களையுடையவராம்படி பண்ணததகுநததாய் [illegible]
[illegible] ரான [illegible] களுககு அவர்கள் வேண்டும [illegible] ங்களை
[illegible] வததாலே [illegible]
யமாக வஷிக்குமதாய [illegible] தோஷ [illegible]
ஸக்தியுமாயிருக்குமிநத ஸூக்தியானது [illegible] ராயிருக்கை
யடியாக [illegible] ரான [illegible] க்களுக்கு
[illegible] யாயக்கொண்டு விளங்காநிற்கிறதென்றபடி.

[illegible] — [illegible] ஸ்ரீ [illegible]
ப்ரஸ்துதா என்கையாலே * [illegible]
[illegible] என்கிற ந்யாயததாலே [illegible] விஷயங்களுக்குள்ள [illegible]
[illegible] விசேஷம வ்யஞ்ஜிதம். இங்கு * [illegible]
[illegible] மடியாகவும் [illegible]
[illegible] கள் தேவியாராகிய கோதாரம்மன் திருமலையில் கண
டருளிய ஸ்ரீ [illegible] மடியா

கவும் இவருடைய ஸ்ரீ [illegible] [illegible] கணைக்குகும் [illegible] காக்களாலே ஸ்ரீ [illegible] ந்தீராற்றுயபடி சாற்றப்பட்ட [illegible] வெளியிடுகையாலும் [illegible] கையாலும் [illegible] தாலே அ னைகளுடைய [illegible] மாயிற்று. இதனாலே [illegible] னுடைய [illegible] [illegible] யாயுமிருந்துள்ள [illegible] னை நானே நேராக [illegible] [illegible] யுடைய ஸ்ரீ [illegible] ன தன்னுடைய [illegible] ரான இவர் முகத்தாலே [illegible] [illegible] என்று ஒரு [illegible] கரும். ஸ்ரீ [illegible] என்றது யிப்பாருமுண்டு. அப்[illegible] ஸ்ரீ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்று [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தாலே மேல் [illegible] தாலே சொல்லப்படப்புகுகிற ஸ்ரீ [illegible] யினுடைய [illegible] [illegible] கவும் [illegible] மாகிற களையற்றபடியைக்காட்டி அத்தாலே [illegible] [illegible] த்தினுடைய [illegible] யை வெளியிடுகைக்காகவு ம் [illegible] [illegible] [illegible] ணத்தினுடைய [illegible] த்தை [illegible] னிறார். [illegible] என்று [illegible] யை [illegible] யுடைய [illegible] யமாக [illegible] யாலே [illegible] யங்களான [illegible] ளுடைய [illegible] என்று [illegible] யைமேலருளிச்செய்யப்புகுகிறு ராகையாலே [illegible] த்தை [illegible] லேஷத்திலே [illegible] த்தது. அன்றிக்கே இ[illegible]த்தை [illegible] [illegible] மாகக்கொண்டு [illegible] [illegible] த்தா லே திருமழி வெளியிடுகிறார் என்றும் [illegible] க்கலாம். [illegible]

[illegible]: என்று ஸ்வாமியினுடைய [illegible] களில் [illegible] தமக்குள்ள [illegible] த்தை வெளியிடுகிறார். ஸ்வாமியும் [illegible] ணிபோலே என்றிலே [illegible] யாயிருக்கும் ஸ்வாமியினு டைய [illegible] வையில் [illegible] முண்டோ. [illegible] ஸ்வாமியும் என்னைப்போலே [illegible] ள [illegible] விருத்தமாகக்காண [illegible] [illegible] என்கிறபடியே என்று [illegible] [illegible] என்கையிலே [illegible] சொன்ன [illegible] பண்ணி [illegible] [illegible] ஜ்ஞான [illegible] கு ழப்பட்டசில [illegible] [illegible] மாயிருக்கும் [illegible] [illegible] [illegible] ருக்கு [illegible] ஸ்வாமி [illegible] என்கிறபடியே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ணமோக்ஷப்ராப்தியை ஸ்வப்ராப்யமாநும் தோற்றும்படி மற்றதாகவ்யப தேஶித்தருளினர். நின்தனக்கும குறிப்பாகில் கற்கலாம் கவியி னபொருள்தானே என்கிறபடியே உத்தேஶ்யதேவதைக்கும் சித்த்ரா நுஸம்தேயமாம்படியிறே கவியின சீர்மையிருப்பது. சிரவத்ரா என றால் சித்ராவத்ரா என்கிறவர்த்தம் தோற்றி அத்தாலே ஸவத்ரம் ப்ர ஸக்தமாய் ப்ரயத்நவிஶேஷத்தாலே நிவ்ருத்தமாய்த்தென்கிற வர்த்தம் ஸூ சிதமாமென்று நினைத்து நிர்ஹேதுகமாக ஸவத்ராத்ருஜாஸாவமே தோ ற்றும்படி ஸநவத்ரா என்றார். இத்தாலே *ஸமாதாக்ருஷ்டாநாம்ஸக்திவய வதாநாம்வடயிகா என்று ஓர் கவிசொன்னபடியே த்ருஷ்டப்ரயத் த்தாலே விவக்ஷிதார்த்தவிஶேஷங்களான பதவிஶேஷங்களைத்தே டிக்கூட்டி பத்ரஸந்தர்பணனும ஸர்வாதிகவிகளுடைய வா க்யங்களைப்போலன்றிக்கே காவ்யோசிதமான ப்ரஜ்ஞாஶக்தியினு டைய ஸந்தர்ஶநத்தாலுண்டான ஶோகவிஶேஷம் வால்மீகிமஹ ர்ஷியுடைய வாக்ரூபமாகப்பரிணமித்தாற்போலவும் மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்ற வாழ்வாருடைய பரபக்தியானது ஶ்ராவ்யாநா ஸாஹஸ்ரபந்தமாய்க்கொண்டு அவருடைய வாக்ரூபமாகப்பரி ணமித்தாற்போலவும ஸ்ரீநிவாஸமோதாரபரபக்திபரிவாஹரூ பமாய்க்கொண்டு ஸ்வயம்ஸ்ரீப்ரவ்ருத்தனை அவனுடைய பக்ஷபா வசத்தாலே தன்னுடையே ப்ரவ்ருத்தமாகாநிற்கும்ப்ரபந்தத்தில் தோஷஸம்பந்தஶங்காவேஶத்துக்கும ப்ரஸங்கமில்லையென்று ஸூசித் தது. இவ்வர்த்தம் ஸங்க்ரஹதயாஸூக்த என்று மேல் விஶதீகரிக்கப்ப டப்போகிறது. ஆண்டாளும துவளில் மாமணிமாடமென்கிறவி டத்தில் துவள் என்று முந்தறதோஷாத்ந்கப்ரக்தியோகி ப்ரஸஞ்ஜநம்ப ணணி அதினுடையில்லாமையாலே மணிமாடத்தைவிஶேஷிப் பிக்குமாழ்வாருடைய பாசுரத்தில் தத்வார்த்தமாய்க்கொண்டு தூமணிமாடமென்றாள் தூமணிமாடத்து காவ்யத்திலும தோஷப்ரஸம்மஸ்ஶநொர்த்க்ருஶநங்களான நவரத்நங்களாலே வசிதமான ப்ராஸாதத்திலேயென்றபடி. ॥௫॥

௬ ॥ இப்படி வக்த்ருவிஷயவைலக்ஷண்யாதிகளுடனே இப்ப்ரபந் த்துக்குள்ள விவக்ஷிதார்த்தஸாமர்த்யத்தை வெளியிட்டருளி இனி தேஶவிஶேஷப்ராப்த்யநந்தரஸாவியான ஸநவத்ரகெளங்கர்யவா

[illegible] யென்கிறதிருவுள்ளத்தாலே [illegible]த்தைத் தனியே வெளியிடாதிரு(ந்)துகொண்டு அவ்வாகாரத்துக்கு [illegible]மாயிருக்கும் [illegible] பண்ணுமவர் திறத்தில் [illegible]க்குள்ள [illegible] ப்பிக்கிறார். [illegible]—

[illegible] ॥

[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible]—[illegible] ॥

[illegible]:— [illegible]மாய் (அதாவது) [illegible]மாயிருக்கும் இந்த [illegible]த்தை நன்றாக [illegible]க்குமவரை திருமலையை ஏறிக்கொண்டு [illegible]மாகப் பாராநின்றிருக்கும் [illegible] [illegible]னுடைய [illegible]யானவள் [illegible]த்தை விநாசநம பண்ணுநின்றுகொண்டு [illegible]கள் களுடைய [illegible]த்திலபிஷேகம் பண்ணக்கடவள்.

[illegible]:— [illegible]ங்களான [illegible] [illegible]ங்களையும அவரவருடைய [illegible]மாக [illegible]ம்போலே [illegible]க்கும [illegible]முடையதாயிருக்கும [illegible]மான இந்த [illegible]த்தை [illegible]ராயக்கொண்டு [illegible]த்துடன் தினந்தோறும் வி[illegible]மில்லாதபடி [illegible] பணணுமவரைத் திருமலையினுச்சியிலேறிப் பாரா நிற்குமவளாய் (அதாவது) [illegible]னை [illegible]மடியாக அவன் பக்கலுண்டான [illegible]த்தாலே அடிக்கடி பார்த்து மகிழா நிற்கும் தாயைப் போலே [illegible] [illegible]மாயிருக்கையடியாகத் தனக்கு [illegible]மான இப்[illegible]த்தை [illegible]யிப்பார் திறத்தில் தனக்குள்ள [illegible]

திக்குப் போக்குவீடாக அவர்களுடைய ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸம்ஸ்கார வைராக்ய ஸமு
ண்டாம்படி ஸ்வரூபமாயிருக்கும் ஸாமான்ய ப்ரஸாத
ரூபமான வ்ருக்ஷ சிகரத்தின் மேலேறிக்கொண்டு ஸாத்விக
ப்ரஸாதரூபமான ஸ்ரீ கடாக்ஷத்தை அவர் ப
க்கல் வர்ஷியாநிற்கும் ஸ்ரீநிவாஸனான ஸர்வேச
ஸ்வாமியாய் (அதாவது) ஸர்வப்ரகாரரக்ஷகனாயியா
ய்க்கொண்டு ஸ்வாதீனமாக ஸமஸ்தமாயிருக்கும் காருண்ய
[illegible] வங்களான பஹுஜன்ம ஸஞ்சிதங்களை நி
ச்சேஷமாக நாசம் பண்ணுகின்றுகொண்டு இப்ரபந்நர்
கள் பண்ணுமவரை ஸஞ்சிதஸாமர்த்யர்களுடைய ஸாம்ராஜ்யத்தில ஸ்வ
ருஷகம் பண்ணக்கடவன். (அதாவது) ஸர்வாதாரபூதனான
ஸர்வஸம்பந்தத்தைப் பிடிப்பறுத்து ஸாக்ஷியாயிருக்கையடியா
க ஸம்ஸ்ருதிரூபமான ஸம்ஸாரஸாகரமாயிருக்கும் ஸ
ப்த ப்ரவாஹமான ஸ்வயாயிகளுக்கே ஸர்வாபரணமாய்க்கொ
ண்டு ப்ராப்யமான ஸ்ரீவைகுண்ட நித்ய ஸாம்ரா
ஜ்யத்தில் பட்டாபிஷிக்தராம்படி பண்ணிவிடுவனென்றபடி.

வி — இப்ப்ரபந்தம் ஸர்வலோகஸார்வபௌமராயான
ஸர்வஜ்ஞனான ஸ்ரீநிவாஸனையை விஷயமாக்கொண்டி
ருக்கைபடியாக ஸர்வஸாக்ஷிகளிலே ஸாக்ஷாத்ரூபமாய்க்கொண்டு ஸ
[illegible] த்ரைகாலிகமான ஸர்வஸாக்ஷித்வத்தை ஸாயிக்க யோக்ய
மானாலும் விசேஷ்யமான பரப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தைக் குறித்து
ஸர்வாகமாட்டாமையாலே இவ்விஷயத்திலுள்ள ஸர்வஜ்ஞ
[illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யமாக கொள்ளவேணும
தத்தைப் போக்கி ஸ்வரூபமாகக் கொள்ளவொண்ணாது எனறிப்ப
டியுண்டாகும் [illegible] நுடைய [illegible] த்தை [illegible]
[illegible] ப்ரஸாதத்
துக்கொண்டு [illegible] தாலே
ப்ரபந்த [illegible] நிபந்தித்தார். இதனாலே [illegible] மா
ன [illegible] யைக் குறித்து [illegible]
[illegible] யமல்ல [illegible]
[illegible] விசேஷ [illegible] ழும்

க்ஷணயுவஸியான விதுஹத்ஸாக்ஷத்தாலும் தயாவிஷயதயா
ஸெயவித்யாதகயாகவேண்டுகையாலும் தயைக்கு விஷயத
மாயிருக்கைபடியாக ஸ்பஷ்டிதஸாதவிஷ்வஹத்ஸாத்மமாயிருக்கு
மவியலவத்தமான இப்ப்ரபந்தத்தில் ஸாக்ஷாஞ்ஞா
நவெக்ஷயாகக்கொண்டு விதுஹஸம்பந்தத்தையுங்கொண்ணி ஆம்
ஸாவத்தாலே வாஸுதேவாக்ஷயவிஹ்வஸாவாஸலமாகையாலே
ஸ்தநாநாதிக்ருதிவாக்யதுக்கு ஸ்யலவேங்கொள்ள
ஸாயகமெமுமிலலெ றநாயத்து. ப்ரபந்தமிஸ்ஸம்பண்
ணுமவர் திறத்தில தயைக்குள்ள ஸவையலஞ் ஸீ தியெஷத்தை
ப்ரதிப்பிக்கிற ஸாவத்தாலே ப்ரபந்தத்துடைய தயாவிஷய
தஸுத்தை ஆபேக்ஷிக்கைக்காக வ்யதிரிக்தியின வெஹதிவாக்
ததாலே அவர் திறத்தில் பண்ணும ஸீ திரவிஷேஷத்தை
வெளியிட்டருளினர். உதாரவத்தை வக்ஷ்ய ப்ரவேக்ஷ்ணாங்
திகளாலுண்டான ஸ்வாபாவமாகவும் ஸ்வீகரிப்பார்கள். ப்ர
பத்திசரணமாக ஸமர்ப்பமான ஸாரணஸத்தைக விதுஹஸா
ஷ்டித்வெயில் ஸாரணக பக்தல வெஸ்தனுக்குள்ளஉபாயதா
திரவெக்ஷாக்ஷஸாயவஸாயத்ஜதாமாக *உபாயமாத்ரஸாநக்ஷி
தேஸாஸ்வர்ணதிதயம்வதலதஸாவநதவெக்ஷ உபாயவெய
க: என்கிறபடியே வெதஸாவெதஸலயாரணத்ஸாக்ஷத்ஸாரூ
வஸிவொபாயஸாவதிதமாககொள்ளவேண்டி அத்தாலே
ப்ரவதஸாத்விஷயதயாப்ரயஜ்ஸாதமாயிருந்துள்ள ஸ்தரண
ஸ்வத்தில் வடிகீஸமாசமான ஸாரணஸ்வத்தையும் அவனுடைய
ஸதவெதாவாயதாவெயதவிஸ்வமாக உபாயஸாத வாமாகக்
கொள்ளவேண்டிய ஆவஸ்யகதை யுண்டானவும் ரஷணஸாயி
நாவெஜ்ராவவெஸ்ஷிக்க: என்கிறவிடத்தில் ஆயிராஜ்யதாயத
திலே ஸாவவெதாக வாஸாயாரணகம தோற்றுமாப்போலே ஸ
திஸாஸாணாதரயிரஜே என்கிறவிடத்திலும் விஷேஷிஷெ
ஸம்பந்தத்தாலே ஸாவெக்ஷுயஸாக்ஷவடான வாயிராஜ்யத்திலே ஸ்தி
ரணஸாயாரணகம தோற்றுகையாலும் இக்குள்ள ஸாரணஸ
த்தை ப்ரவத்திஸாஸ்வஸாரணஸ்வதாயத்தாலே உபாயவாமாக

க் கொள்ளும்போது தத்ப்ரதமான சரமோபாயஸ்வரூபத்தாலேயோ
ஜ்யாகாரிக்கும் ஸ்வதந்த்ரோபாயரான ப்ரபந்நர்க்கே ஸாதாரண
த்வதீயம் என்று வஸித்து அத்தாலே மோக்ஷோபாயத்வேந ஸ
ஜ்ஞிதமானசாஸ்த்ரங்களடங்கப்ரமாணமாமபடிப்ரஸித்திக்கையாலும்
ஸகாஸ்த்ரத்துக்கப்ரமாணம் வந்தவாரே ஸமஸ்தஸாஸ்த்ர
நிவேஸநாத்ப்ரபத்திரூபம் அநர்த்தமாய்விடுமாகையாலும் இ
ப்படிப்பட்ட வையாக்ரஹிக்கு ப்ரஸங்கமில்லாதபடி இங்குள்ள
ஸாரஸ்வத்தை ரக்ஷித்ருவமாகக்கொண்டு தத்ப்ரதமான சரி
தாஸாரஸ்வத்தை மோக்ஷகாரணமாஸமோபாயாந்தரஸந்நி
ராயிருக்கும ஸகப்ரபந்நராவரான த்விஜாதிக்ஷத்ரியர்க்களுக்கும்
வோயகமாகவிவக்ஷித்தது. அன்றிக்கே*ஸர்வதர்மப்ரபத்தி
ப்ரபந்நாந்தராவதாரண என்றருளிச்செய்தபடியே யதாயிகாரம்
ஸமாயாதல் ஸதத்ரமாயாதல்ப்ரபத்தியாகாரஸ்வரூபமாவமுடை
யராய்க்கொண்டு அப்ப்ரபத்திநிஷ்டாநுஷ்டானத்தில் ஸ்வதந்த்ரோபாய
த்வஸாபந்நராயிருக்குமஸகப்ரபந்நரானமோக்ஷாபாயாதி
காரிகளிருவரையும்சரிதாஸாரஸ்வம்காட்டுகிறதென்றும்நிஷ்
க்கலாம்.*அநந்யயோஜநா: என்றும் *உபாயாநுஷ்டானமேவ
என்றும ஜ்ஞாநியோடொக்க வரவராந்தான்கொண்டாடுமபடி
ப்ரயோஜநாந்தரவைமுக்யமுடையவரான அதிகாரிகளுக்கும ஸ
ாரண்யாந்தரவைமுக்யமான சரிதாஸாரஸ்வவைஷ்யுண்டா
லும் அவர்களுடைய ப்ரயோஜநாந்தரவரமோதியானது சில ஸ
மஸரவிஸேஷத்தில் ஸ்புடிதிக்ஷத்ரமவிஸ்ஸஹிஸாதோஷாதீநாதி
ஷயத்தாலே அவர்களுக்குள்ள ஸநந்யஸாரணஸ்வாவைஷ்யை அழி
த்துவிடுமாகையாலே இப்படி ஸாரண்யாந்தரவைமுக்யத்தினுடை
ய ப்ரவ்ருத்திவஸமாவமையுள்ளவரான அதிகாரிகளுக்கு வர
மோக்ஷகவிஸிஷ்டத்தில சரிதாஸாரணவ்யவஸாயமும் நேரிட
மாட்டாதென்றும *ப்ரஹ்மணஸ்பதிகளையாஸ்ராந்யாவிதா:ஸ்ரு
தா: । ப்ரதிவாதநஸேவத யஸாதம்ரிதிதம்ஸமேவு । என்கிறபடி
யே மோக்ஷவைரமையடியாக ஸாரண்யாந்தரவிமுகராயிருக்கும
வரே சரிதாஸாரணவ்யவஸாயராவரென்றும் திருவுள்ளங்
கொண்டு ... மோக்ஷாதிகளுக்கு ஸாதாரணப்ரவ்ருத்தமான மோ

க்ஷமாத்ராஜ்யத்தை அதிசயஸாதனமாகக் காட்டியருளி
னார். இத்தாலே க்ஷாத்ரதர்மஸம்பந்தமடியாக ப்ராணத்ராணபர்வண
ரானார்க்கும் பரஸ்பராஷ்ப்ராணதைகவாச்யமான அதிசயித
தேசவிசேஷத்திலுள்ள வஸிஷ்டத்தாலே அவன்தன்னையே ப
ற்றுவார்க்கும் யதாயோக்யம் ஸம்பாவிதமாகும் அஜ்ஞானாதிதோ
ஷதூஷங்களான ஜநபததேசஜ்ஞாயிபத்ரதாராஜ்யபரபதி
ஜ்ஞாயிபத்ராதிகள் போலன்றிக்கே விலக்ஷணதமமாய்க்கொண்
டு பரதேசகாம்திகளுக்கு அஸாதாரணப்ராப்யஹேதுமான மோக்ஷ
ஸாம்ராஜ்யத்தையும் ப்ரபம்யபரிபூர்ணம் பண்ணுமவர்க்கு அந
யாஸேநஹஸ்தமாமபடிபண்ணக்கடவனென்று ஸாவம்ஸிக்கும்.
அன்றிக்கேஜநகாபவரீஷகேகயாதிகளுக்குப்போலே க்ரமேணமோ
க்ஷப்ரத்தமாய்விடுமென்று ஸூத்ரத்திலருளிச்செய்தபடியேக்ஷா
த்ரதர்மஸம்பந்தமடியாகப்ரபத்யாஷனையேபற்றுவார்க்கும் த்ருஷ்டதஜ
நாதீநஹாநக்ரமத்தாலே பரம்பரயா மோக்ஷஸித்தியுண்டென்கிற
ஸஹிஸம்பியடியாக அவர்களையுங்கூட்டிக் கொண்டு ஸாமான்ய
அதிதனைத்ராஜியாகவருளிசசெய்தாரென்றும் சொல்லவடுக்கும்.
* ப்ரபந்நாநாம் ந ஜிஹ்மிதாஹ்வாதிஜபம் என்றும் ப்ரப
த்திக்கல்லது ஸபேஷ்டான் மோக்ஷம கொடுக்க விரங்கானென்றும்
காம் ஸிஸாம்நீகரித்தபடியே அம்சமாயாதல் ஸ்வதந்த்ரமாயாதல்
ப்ரபத்திபண்ணினார்க்கல்லது மோக்ஷமில்லையென்கிற வயஷ்த்தினு
டைய வ்யஞ்ஜநாயஷ்மாக ப்ரபம்பரிபூர்ணஸம்ஹேதுமான உப
தேசயஷ்த்தை ராஜதேசஜநிதேஷ்டயாமல் அதிசயணாயி
ராஜ்யஸம்பத்தாலே நிதேஷ்டித்தார். அநாதிகாலமாக பரதேச
ஸ்தாயஷ்த்தில் அஹிதவிஶேஷமுமற்றவராய்க்கொண்டு ப்ரா
ப்தமோகமேசப்ரவணராமபடி சேதநர்களை தங்களுக்கே வசவ
ராகக்கொண்டிருக்கும காமக்ரோதாதிகளுடைய வீயஷ்வத்தரக்ஷா
நாபயோதமடியாக அவைகளை ஷிரகாலநாபவதஷ்மாநராயிருந்
துள்ள சேதநஸத்ருக்களாகவும் அவைகளுடைய நிவர்த்தந
ஹேது ஸ்ரீநிவாஸக்ருபைகஸாதனமான ஓதிசயமாகவும் நி
னைத்து பதித்விதவக்ஷ என்றருளிச் செய்தார். நம்மாழ்வாரு
ம [பா] உண்ணிலாவியவைவராறகுமைதீற்றியென்னை புன்பாத

பங்கயம் நண்ணிலாவகையே நலிவானின்னமெண்ணுகின்றாய். என்கிறவிடத்தில் தமமுடைய ஸம்ஸாரதுக்கஜனகத்வாதிக்கு விஷயிகளான இந்த்ரியங்களுடைய பாதகாதிஶயவ்யஞ்ஜநார்த்தமாக அவைகள் பக்கல் ஐவரால் என்று வசநஸமாதியைப்பண்ணியருளினாரிறே. ஶார்ங்கயுதாதர்க்கம்வா ஸுஶ்ரிதவிஷயிதீரஸஹாயமாக எக்காலத்திலும் கையும் வில்லுமாய் நிற்கும் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய ஸஹதர்மிணியான தயையானவளென்றபடி. இத்தாலே ஶத்ருஜயோபயுக்தஸஹகாரிவைலக்ஷண்யம் ப்ரதர்ஶிதம். ஸ்வேச்சாத் அபிஷிஞ்ச என்கையாலே ஓராயிரராஜ்யத்திலபிஷிக்தனுமவனுடைய அமாத்யாதேயாலே அபிஷேகம்பண்ணுமாப்போலே தன்னுடைய ப்ரீதிகடாக்ஷமாத்ரவைஷம்யத்தாலே தாஸ்யைகைஶ்வர்யாதிராஜ்யத்திலபிஷேகம்பண்ணுகிறாளென்று தோற்றுகிறது. இங்கு தாஸாயிகனை ஔரஸபுத்ரனுக்கு பித்ராஜ்யத்திலபிஷேகம்பண்ணவபிப்ராயமுடையவளான ஸாபத்னீஸஹிஷியானவள் அவன் பக்கலுள்ளவாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே ஶத்ருஜயத்துக்காகவேண்டும் ஶ்ரமஶைதத்தையுமவன் தலையிலேற்றிடாமல் தன் ஸஹஜனை ஸாமர்த்த்யத்தாலே ஸாதனராஜர்களானவரையும் ஜயித்து அத்தாலே நிஷ்கண்டகமான பித்ராஜ்யத்திலந்த புத்ரனை அபிஷிக்தனாம்படி பண்ணி களிக்குமாப்போலே உபயவிபூதிநாயகனை ஸ்ரீநிவாஸனுடைய ஸஹதர்மிணியான தயாதேவியும் ஸ்வவிஷயகப்ரபத்யவஸாயமாகிற தாணவிஶேஷமுடையராயிருக்கும் தீர்த்தவாஸிகபுத்ரஸ்தானரான சேதனர்களுக்கு பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநந்தமாகிற பித்ர்யராஜ்யத்திலபிஷேகம்பண்ணத் திருவுள்ளமுடையவளாய்க்கொண்டு அவ்வாயிரராஜ்யலாபத்துக்கு விரோதியான காமாத்யரிவர்க்கத்தை அவர்களுடைய ப்ரயத்னநிரபேக்ஷயாக தயாஶதகபாராயண ப்ரஸந்னனாயிருக்கும் ஸஹதர்மசாரிணியான தன் ஸஹஜனைக்கொண்டு நிரஸித்து ப்ரபத்யவஸாயம்பண்ணுமவரை ஏதேனுமோருபாயவிஶேஷஸம்பந்தத்தாலே நிரதிஶயமான ஸாம்ராஜ்யம் ஸ்வாராஜ்யத்தில் பட்டாபிஷிக்தராம்படி பண்ணக்கடவளென்று ஓர் த்ருஷ்டாந்தவிஶேஷம் ஸூசிக்கிறது. ஸ்வராஜ்யஸ்தாத என்கிறபதத்துக்குமபிஷேகயந்தீ அபிஷிஞ்ச என்கிறவிரண்டிடத்திலுமந்வயம் விவக்ஷிதம். ஸ்வேஷ்டமித்ரயிரா

[illegible] என்றநுயித்து [illegible] க்குக்கு [illegible] என்று [illegible] பண்ணி [illegible] த்தை [illegible] என்று [illegible] மாக விவரிப்பாருமுண்டு. [illegible] த்தில் [illegible] யில்லாமையடியாக [illegible] ருடைய [illegible] பண்ணக்கடவள். (அதாவது) [illegible] த்தில் [illegible] க்கும் [illegible] னுக்கு [illegible] மாகவும் [illegible] மாகவும் [illegible] களில் [illegible] ங்களாயிருக்கும் [illegible] ங்களுடைய [illegible] யடியாக [illegible] ங்கள் கொண்டாடும்படி [illegible] த்தில் [illegible] ராகப் பண்ணக்கடவர்களென்று சிலர் [illegible] யங்கொள்வர்கள். [illegible] மாயிருக்கு [illegible] த்தில் [illegible] மான [illegible] க்குக்கு இப [illegible] மான [illegible] த்தில் [illegible] கொள்வதே இந்த [illegible]. [illegible] த்தில் [illegible] மான [illegible] த்தில் [illegible] மென்று சிலர் விவரித்தாராகிலும் [illegible] யைக்கொண்டு [illegible] வான [illegible] க்கு [illegible] த்தோடொக்க [illegible] கொள்ளவேண்டும்படி மேலே [illegible] யினுடைய [illegible] த்தில் [illegible] க்குத [illegible] கொள்ளவேணும். ॥௬॥

௭ ॥ இப்படி இப்[illegible] த்தினுடைய [illegible] யருளி இனி [illegible] த்தை வெளியிடுகிறார். [illegible] —

௧0௮ ॥ விஸ்ராணநவ்ரதஸநாதநம் வ்ருஷகிரிஸ்வாமிஸம்பத்ஸம்
ஸ்வாதயாஸ்ரீ வீதிதிவேங்கடேஸ்வரகவிஸம்ஸ்க்ருதா த
யாஸதகம் । ஸத்ருதாதிஸ்ய ஸ்வியமஹவர்ஷகலு
கலுத்ருதாஸாஜ்ஞஸாநாநாதயகுதஸகுதஸயதஸ்ஸ
ஸாதிகொஸ்யம் க்ருதஃ ॥ ॥௭॥

பதா:— விஸ்ராணநாத்ரஸநாதநம்— வ்ருஷகிரிஸ்வாமிஸம்பத்ஸம்—
ஸ்வாதயாஸ்ரீஸ்வீம்— தயாம்— வேங்கடேஸ்வரகவிஃ— க்ருதா— இதி ஸாஸ்த்ர—
ஸஹ— ஸத்ருதாநாம் — ஸ்வியமஹவர்ஷகலுகலுத்ருதாஸநா — ஜ்ஞஸாநா
நாதயகுதஸகுதஸயதஃ— ஸாஸாதிகஃ— அயம்— க்ருதஃ— [ஸஞ்ஜாதஃ]।

பதார்த்த:— விஸ்ராணநாத்ரஸநாதநம் விஸ்ரவ்யதாநாத்ரஸநாதநம்
ப்ரபஞ்சத்துக்கெல்லாம் தாநாத்ரஸ்ரீயையான ஒரு நாதவாய
தாநாத்ரஸ்ரீநாதா தாநாத்ரஸநாதநவென்று நயஸவதநெனவி
ஸாநஸம் விவக்ஷிதம். வ்ருஷகிரிஸ்வாமிஸம்பத்ஸம் பெரியபெருமா
ட்டு தாதவ்யங்களான ஸமஸ்தவஸ்துங்களை அவர்களுடைய தஹிதி
தாலத்தில் தடையின்றிக் கொடுக்கைக்காக அவைகளைத் தன்னுட
ன் திவ்யஸம்பத்துக்களாகவுடையளாய் ஸ்வாதயாஸ்ரீஸ்வீம் ஸ்ரீதேசிக
தாஸஹஸ்வாயம் ஸதாத்ஸாதிகளாலே ஸத்ருதத்துக்கொப்பானவளா
ன தயாம் ஸ்ரீ திவாஸதெயை வேங்கடேஸ்வரகவிஃ ஸ்ரீ திவாஸாவ
தாரரூபராயிருக்கையடியாக வேங்கடேஸ்வரநாமதேயதாலே வ
ஸத்ருஸவ்யவஸ்ராந கவிஸாவஸ்ஹஸரவாவர் ஸ்ருதா வாஸஹி
யாலே இதி இப்படி ப்ரபத்யே என்று தொடங்கி ஸாஸ்தாநாதி
திஷ்ஹதாஸ்ரீ ப்ரஸாகதஃ என்னுதியான ஸதஸ்லோகங்களாலே ஸ்ரீ
விதமாயபடி யென்கை தஸாத ஸாகித்தார்* ஸோகஸ்லோகக்ஷமா
தஃ என்கிற கணக்கிலே ஸ்ரீதிவாஸஸோயாதிவயிக்ஷஹிதஸமே
ஸாதிப்ரபம்யாருபத்தாலே வெள்ளமிட்டதோவென்று விஸ்மயி
க்கலாம்படி தயாவைலக்ஷண்யத்தை யடங்க விஸதீகரியாநின்று
கொண்டு அகவாயிலுள்ள ஹிதஸாத்துக்கு காயவியயாவஸக்தி
ஷமாகாநிற்கும் விலக்ஷணதஸாதவிஸேஷத்தை யருளிச்செய்தா
ரென்றபடி [உக்தாயமாவதாம்]இப்படி ப்ரபந்தத்தை ஹித
ஸவரிவாஹமாகச் சொல்லக்கூடுமோ. ஸாயதீஜவவவஸிய்யும்

டாம்படி இப்ப்ரபந்தத்துக்குள்ள அஷ்டாக்ஷரஸதந்த்ரோபரிதநங்களும் விஷயவ்ருத்தவிஶேஷவிசித்ர ஸாரஸாரங்களுமும் பத்யங்களுடைய ஸந்நிவேஶத்துக்கு நியாமகங்களான அர்த்தஸ்வரூபவிஶேஷங்களும் ஸங்க்ராந்திஸௌந்தர்யாதிகளுமாகிற இப்ப்ரகாரவிஶேஷங்கள் இப்ப்ரபந்தத்துக்கு ஸர்வாதிகவிகளுடைய க்ருதிகளுக்குப்போலே வ்யாதிரேகோபஜீவ்ய யத்தவிஶேஷாவேக்ஷைகளையக்காட்டவில்லையோ. ஆனபின்பு இவைத்துக்கு விதவர ஶுத்தஸ்வரூபமாக வ்யாக்யாநங்கொள்ளும்படி பெங்களே யென்ன வருளிச்செய்கிறார் பத்யாநாமித்யாதி— ஏதத் பத்யாநாம் இப்ப்ரபந்தத்திலுள்ள ஶ்லோகங்களுக்கு யதியெயநமல தத்தோ கலுஷ பாதாத யாதொருகைக்கு ஸம்யமான ஸ்ரீநிவாஸஸங்கலுமாகிற கல்பவ்ருக்ஷத்தினின்று இதுக்கு ஸஞ்ஜாதः என்கிற ஸம்பந்தோபக்ரியாபதத்தோடயம். ஜகாதநக பதத்ததயதः பெருங்காத்தாலே உதிர்க்கப்பட்ட அத்ததங்களுடைய ந்யாயத்தாலே ஸாம்யாதிகः ஸம்யாதமான தைவஸங்கலு ஸாத்தாலே ஸர்வஸமானமென்றபடி. ஸங்கல்பः அஷ்டாக்ஷரஸதந்த்ரோபரிதநவ்ருத்தவிஶேஷவிசித்ரஸாரஸ்வதமான இந்த க்ரமவிஶேஷமானது ஸஞ்ஜாதः உண்டாய்த்தோ. ஸாதாரணக்ரமவிஶேஷவிஶிஷ்டங்களான பத்யங்கள் யதியெயநமல தத்தோ கலுஷ பாதத்தினின்று தன்னடையே விழாநின்றனவோ என்றபடி. தாத்பர்யம்— ஒருவனுக்கு ஸம்பந்தமான [illegible] க்குப்பரிஹாரம்வந்தபடியென்னென்னில் இப்ப்ரபந்தத்திலுள்ள பத்யங்களானவை பெருங்காத்தாலலைக்கப்பட்ட மாமரத்தினின்று பலபழங்கள் ஸாகஸம்பத்தில் தைவயத்தாலே தானேயில் விழுமாப்போலே தயையாகிற பெருங்காத்தாலலைக்கப்பட்ட (அதாவது) ஸமுத்திதமான விஷயத்தாலுண்டுபண்ணப்பட்ட ஸ்ரீநிவாஸஸங்கலுமாகிற கல்பவ்ருக்ஷத்தினின்று அடியேனுடைய யத்தமற கீழ்ச்சொல்லிய க்ரமவிஶேஷத்தோடு கூடியவைகளாய்க்கொண்டு தன்னடையே விழுந்த ஸம்விஶேஷங்களாயிருக்கையாலும [illegible] க்ருதிகாரிகமாகையாலும் [illegible]

[illegible]மடியாக [illegible] [illegible]மாய்க் கொண்டு [illegible]மான இப்[illegible]யத்துக்கு [illegible] [illegible]த்தாலே [illegible] தைக்குக் குறையில்லாமையால் இவைத்தில் [illegible] [illegible]யத்தாலே [illegible] பண்ண [illegible]மில்லையென்று [illegible] த்தை [illegible]க்கையாலே அவற்றினுடைய [illegible] [illegible]யும் [illegible]ங்களை அதினின்று விழுந்த பழங்களாக விவக்ஷிக்கையாலே [illegible]ங்களுக்குப் போலே அவைகளுக்குள்ள [illegible] காத்துப்பட்டவாறே தன்னிலத்தில் நிற்கவொண்ணுதபடி [illegible]ங்களான மாம்பழங்களை [illegible]க்கையாலே அவைகளுக்கொப்பாக [illegible]ங்களுக்குள்ள [illegible] காட்டப்பட்டது. [illegible] யை [illegible]யாக விவக்ஷிக்கையாலே [illegible] [illegible]மான [illegible] [illegible]ம். [illegible]த்தில் [illegible] [illegible] என்றும் விவக்ஷிக்கலாம். அப்போது [illegible] த்தில் [illegible]போலே [illegible]ரான [illegible] [illegible]ருடையவும் [illegible]த்தில் [illegible]யாகிறுளென்கிற [illegible]ம் [illegible]க்கும். இப்[illegible]த்தில் [illegible] வைக்காட்டாநின்றுகொண்டு [illegible]மாகிறது. [illegible]த்தில் [illegible]ம். [illegible] [illegible]க்கு [illegible] [illegible]த்தாலே [illegible] [illegible]த்துக்கு [illegible]மான [illegible]. ஆகவிங்கு பல [illegible]ருடைய [illegible] [illegible]மாக [illegible]ங்களை கொடுக்கைக்காக [illegible] [illegible]ங்களை யெக்காலத்திலும் மடியில் கட்டிக்கொண்டு திரியும் [illegible]யான தாயைப்போலே [illegible] [illegible]களுடைய [illegible]மாக [illegible]

ஸாரூபமான பாரதந்த்ர்யத்தையும் கைநழுவாதபடி ஸர்வ காலத்திலும் தன்னருகே வைத்து ரக்ஷியாநிற்கிறாளென்று ஸூசிக்கும். இப்படிப்பட்ட வைலக்ஷண்யவிசேஷவ்யஞ்ஜகமாகவிறே ஸர்வாவஸர [illegible] ப்ரயோகமொழியை யதாஸ்ருதித்து [illegible] ப்ரயோகமொழியை யதாஸ்ருதித்தது. * [illegible] என்று கிழருளிச்செய்தபடி ஸ்வாதந்த்ர்ய பாரதந்த்ர்யங்களையும் விஷயமாவுடையதாகவுண்டான வாத்ஸல்யத்தை [illegible] ரக்ஷிக்கையாலும் [illegible] திறத்திலும் [illegible] என்கிறபடியே அவர்களுடைய [illegible] மாமபடி [illegible] கொடுக்கையாலும் [illegible] இரண்டும் [illegible] தங்களாய்க்கொண்டு [illegible] பக்கல் [illegible] ங்களாகாநிற்கின்றனவென்று திருவுள்ளங்கொண்டு அந்த [illegible] ங்களுடைய [illegible] மாம்படி [illegible] யாகவருளிச்செய்தாரென்றும் விவரிப்பார்கள். ஆகவிரண்டு [illegible] ங்களாலும் [illegible] ஜகமாயிருக்கும் [illegible] காரத்வயம் காட்டப்பட்டது. இனி தன்னேற்றமான [illegible] காரத்தை வெளியிடுகிறார் த்ருதீயபதத்தாலே. ஆகமுன்னம் பதங்களாலும் [illegible] ங்களோடு [illegible] வாசியற [illegible] க்களாயிருக்கையடியாக [illegible] திறத்தில் [illegible] மற்றனவாயிருக்கும் [illegible] ங்களையும் அவைகளோடு [illegible] னையும் கைவிட்டு [illegible] யை யொருத்தியையே விசேஷித்து [illegible] க்கைக்கிடாக அவள் பக்கலுள்ள [illegible] விசேஷம் [illegible]. இப்ப்ரயோக [illegible] த்தாலுண்டாகும் [illegible] மானது [illegible] யரான இவரைக்கொண்டு தன் [illegible] த்தை ப்ரகாசிக்க ப்ரவ்ருத்தனா

ஸ்ரீநிவாஸனே ச்சார்ந்ததாகிலும இப்படி ஸ்ரீநிவாஸனையேயுப ஸம்ஸிக்கைக்கிடாகத் தமபக்கலுள்ள ஸாமர்த்யவிசேஷத்தை நினைத் து அத்தாலே தமக்குண்டான யத்ருச்சாவிசேஷம ப்ரகடிதமாம்படி ஸ்ருஷ்டம் என்று ஸூத்ரதேவதையாமபண்ணியருளினார். ஸூக்ஷ்மத தேஹ நிஷ்ப்ரயோஜனரான தமமுடைய திருஞம் செவியில் பட்டவாறே ஸூர்யவம்சமுள்ள ஸகலஜந்துக்களும் விஷயவைலக் ஷண்யாதி காரணாந்தராபேக்ஷா ப்ரஸங்கமற இப்ப்ரபந்தத்தில் விஸ்வஸிப்பரென்று நினைத்து *வால்மீகிர்மஹர்ஷி: என்னுமாப் போலே வேங்கடேஸ்வரகவிஸ்ஸ்ருஷ்ட: என்று தம்திறத்தில் பரோக்ஷநி தேசம்பண்ணியருளினார. யஜ்ஞேயத்ராதிவத்தில் விதேயவ தாயுஸ்தத்தை ஸமர்த்தாயுஸ்ஸிதமாகவும் விவக்ஷிப்பர்கள். இங்கு வேங்கடேஸ்வரகவி: என்று வக்த்ருவைலக்ஷண்யமும ப்ரபந்தகவத் த்ரயத்தாலே விஷயவைலக்ஷண்யமும ஸக்திகார்யாதாப்ரகடனத்வ வத்தாலே ப்ரபந்தவைலக்ஷண்யமும ப்ரதர்சிதமானாலும் ஸக்தி காரணதாவப்ரபந்தவைலக்ஷண்யவிசேஷ ப்ரதர்சநத்ருத்தி ஸ்லோகத்துக்கு ப்ராயாதேந நோக்காகையாலே வக்த்ருவிஷயா திவைலக்ஷண்யபரமான ஸகலபிமேனகிறஸ்லோகத்தோடு இஸ்லோ கத்துக்கு பௌநருக்த்யஸங்கையில்லை. ॥எ॥

அ॥ இப்படி ஸ்வப்ரபந்தத்தினுடைய ஸக்திபாரம்பர்யகாரணதா ப்ரதர்சநத்தாலே இக்கிரந்தத்தில் விஸ்வாஸத்தை ஸ்தாபித்து ப்ரயோஜநவத்வத்தையும் பிரதர்சிக்கும் வாக்யார்த்தாத்ரஸஜ்ஞ விசேஷஸம்ஸிஸவிலக்ஷண ஸமஸ்த ஸ்வரான நம்மாழ்வாருடைய திவ்யஸூக்திக்குப்போலே ஸ்யதீப்ரமாணப்ரஸம்ப்ரதாயாநுஜ்ஞரா ய்க்கொண்டு இஸ்ஸ்ரந்தத்துக்கு அஸேஷஸத்வானதம்முடைய திவ்யஸூக்திகளுண்டான ஸர்வஜீவநத்தையை வ்யஞ்ஜிப்பித்தருளி னார். இனி ஸ்ருஷ்டிரியதவந்த்ய ஸமாஸ்தேஸ்ஹாஜாம என்று இ மேழ உமமுடைய ப்ரபந்தத்தை ஸதவத்மாகவும் அதடியாக ஸக லாயாஜஸுஹ்ருத்தையுடையதாகவும நீராகவே நியமணம்பண ணினது கூடுமோ. இப்ப்ரபந்தம சில ஸாத்விகர்க்கு ஸாவத்மாக த்தோற்றநின்றுகொண்டு அதடியாக அவர்க்கு ஸுத்ருமல்லாமவி ருக்கவில்லையோ. அவர்கள் தாதஸ்ராகையாலும் ஜ்ஞாநாவரணமா

ன தசோரமாணத்தாலே அதிஸந்தஸ்ரான ஸம்ஸாரசேதநரு க்கு யதாவஸ்திதவஸ்துஜ்ஞாநமுண்டாகமாட்டாதாகையாலே இப்ப்ரபந்தவிஷயமாக அவர்க்குண்டாகும் ஸாவத்யபஸம்பாவிதை ஆராய்ந்துசெய்யாதக்கொள்ளவேண்டுகையாலும் இப்படி ஆரா ஞ்சகேநிர்ணீதரான சிலர்க்கு ஹ்ருத்யமல்லாமலிருக்கையடியாக இப்ப்ரபந்தத்தினுடைய அநவத்யதையிலும் அதடியாகவரவேண் டும் ஸாத்விகஜநஹ்ருத்யதையிலும் ஓர ஸமஜ்ஞை செய்யவொண்ணா தென்னில் இப்ப்ரபந்தத்தை அநவத்யமாகக்கொள்ளுமவரை அர் த்தகஸ்ருஷ்டியிலஞ்சுசிக்கில நிவாரகரில்லாமையாலே அ வாகளேபே ஸாத்விகராகக்கொண்டு அவருடைய வாக்யப்ரமாணத் தாலே ப்ரபந்தத்துக்கு அநவத்யத்வஸ்தாபநம்பண்ணுகையும அ வர்களுக்கு ஹ்ருத்யமாயிருக்கையடியாக ஸகலஸாத்விகஹ்ருத்யதை யை நிஷ்கர்ஷிக்கையும் யுக்தமோ. ஆனபின்பு இப்ப்ரபந்தத்தினு டைய அநவத்யதைக்கும இவைதந்தை உகக்குமவருடைய அதிகர ஸாயாரணியான ஸாத்விகதைக்கும ஸாயகமாயிருப்பதொரு அந் த்யாவஸ்வப்ரமாணங்காணுமளவும் இப்ப்ரபந்தத்துக்கு ஸபரி க்ரணீயமுண்டாமபடி இவைதந்தினுடைய அநவத்யதையையும த த்ஸந்தயானஸகலஸாயாஜநஹ்ருத்யதையையும் நிஷ்கர்ஷிக்கும படி யெங்கனே யென்றிப்படியுண்டாகும ஸம்யஸமஜ்ஞையை அர ஞ்சதோஷாகரகோபவ்யாதநவ்யாஹந்தஸந்தமான ப்ரபந்தத் தினுடைய தயெஷதசகாகாரத்தைக்காட்டுகிறதுவதாலே பரி ஹரியாநின்றுகொண்டு ப்ரபந்தத்தைமுடிக்கிறார். காதந்த்ராதி

சு॥ காதம்பஸந்தர்ஜ்ஜிதகரம்பிதமர்மாவத்யாதிவத்யாதிந:

கஸ்யாஸ்ஞ்சுதசேஸத்பம்பகதசே தோஷஸ்ய

கிம்க்ஷாந்தி । நிஷ்ப்ரத்யூஹவ்யுஷாதிர்நிபுணஸுர

அகாரஹ்ஸுசேதாஹுமநத்தாமம்பேநிவ்யத்யபத்நயா

கஹ்ஸாமகோமாஹம: ॥ ॥அ॥

ப-யு:—ந:- பத்யாதிகாதம்- தியஃகர பிதமர்மாவத்யாதி-ஸ ந்தர்- நிஷ்ப்ரத்யூஹவ்யுஷாதி- நிபுணஸுரஅகார ஹ்ஸுசேந- உஹுமந த் தாமம்பேநிவ்யத்யபத்நயாகஹ்ஸாமகோமாஹம:- ஸபம்பகதசே - அ ஸிதஸதசே-கஸ்ய-தோஷஸ்ய-கிம்-க்ஷாந்தி—

பதார்த்த:— த்வ:- நம்முடைய ஸத்ராதி-ஸத்ருங்களானவைஸ்ரீ
நிவாஸதயாவிஷயமாக நம்மாலே ரசிக்கப்பட்ட ஶ்லோகங்களான
வையென்றபடி- காமம் மிகவும் யதாயதாகாமம் த்ருஷ்கனுடைய
அபிப்ராயாநுரூபமாகவென்றபடி- அயஃகாரஸ்வேதமாணாவத்ராதிஷு
வாறுகனொனறுசோநதிருக்கும் ரூபதோஷங்களையுடையனவாக
ஸந்து ஆகக்கடவன இவை ஶ்லோகம் ரூபபூர்ணதெனறும் இன்
னது தோஷமுள்ளதென்றும் விஷஜிக்க ஸக்யமல்லாதபடி ஸர்வ
ஶ்லோகம் தோஷஸம்கீர்ணரூபமயக்ஷுங்களாகவே யிருக்கக்கடவன.
இப்படி தோஷஸம்ஹிதரூபமயக்ஷுமான தேஸவிஶேஷமேதேட்டமா
யபடி ஸவர்த- ஸம்கீர்ணரூபதோஷங்களாயிருக்கையாதலால் அ
வைகளுக்கு சேர்டும் அநாதரணீயதாமயமும்லேயென்றுதுந்து
து. அதாகச்சடியேயென்னவருளி செய்கிறார் த்ருஷ்டு த்ருஷ்டு
த்ராதி. திஷ்டு த்ருஷ்டு-விஷயமில்லாததான ஆதரஸவர்த்தவயர்த்தா
வருஷிதஶேஷியிலும் விஶேஷமில்லாதபடி நிரந்தரஸ்ருஷ்டமான
தென்றபடி. வருஷாதி நிஸர்த திருமலையிலியுடைய ஸாரஸ்ர
ர-ஸாரதித்ராகாரக ஸ ஸ நி னு டை ய ஸ ர தி த் ர க ா ர
ஸூரத்தாலே த ந ர ய ர மா ம ப டி த ஸ ஜ ய ா ஜ ா ஞ
நிதசேஸவதிர்கருடையவும் ஶாஸ்த்ரீயதத்தை விஷயாரு
ருஹணாக்ஷமாகரதினுடுகொண்டு ஸத்ருஷு கரமாக நிரந்தரஸ்ரு
யமாணமாயிருக்கும் திருமலையிலிருநிவிஶேஷத்தினுடைடவென்று
படி. ஸவநஸ்ராஜந்தாலே உஷ்ணர உநுஷ்ணததாய்ஸ்ராஸ்ரா
ஸ்தரர்வராான ஸவர்ருடையவும் ஸ்ரவணஸ்த்ருஷ்ணாமாமாடய
படி வருஷாதிநிஸர்த ஸாரஸாரரதித்தாலே ஆவிஷ்கியாகிற்கு
மதான வென்றபடி. த்ரெந்த்ராதி—த்ரநாநாதாம்பநம் யாதிவ்ருத
த தேந்த்ரத்யா ஸ்வர்: ஸ்ஶ்லோகஶோகாரமபத்ருஷ்ய: । நியதலிஷ்டு
யோராம்பநயாஸ்தயோ: விஶேஷணவிஶேஷ்யஸாமாவ ந விஜ்ர
ஜ: । த்ரநாம்பநம் யன திவ்ருதம்ஸதீ, தயோதர்யாகஶ்லோகஶோகா
ஹம ஜ திவாவிவக்ஷிதா: விஶேஷணவிஶேஷ்யஸாவஷ்டாநத்துவர்வக: ஸ
தாதஜேநகாரஸ்ருஜாஷாதிர்வ்ருதம்ஸதேத்ரா ஸ்வாயேத்ராஸாயஜநிஜேத
காருஸ்வர்யாதவதோ: ஸர ஸ்வரயாதஜிதேத்ருஸதேவ ஸமஜோஸயாய
க்ஸாத ஆம்பநதிதேத்ருகவநாதேகவிவஜேஷேவ ஸ்வரஸா । அத ஸ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] வக்ஷ்ணாயிகார [illegible]

[illegible]

[illegible] அதில் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] இந்த [illegible]த்தில் [illegible]

[illegible]

[illegible] தீயத்துக்கு [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] இப்படி [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]ருக்கும் [illegible]

[illegible]

[illegible] விஷயமாக [illegible]

[illegible]

[illegible]

தாத்பர்யம்:—இத்தாலே *ஸர்வ ஸமயம்ஹிதத்தே ஜாயஸ்வ ஸாஜநகாத்ஜா - என்று விரோதிகளகப்பட நடுங்கும்படி கடாக்ஷிக்கும் ப்ராணனான ஸர்வஜ்ஞனுக்குமதிஶயாயாயகமான தேஜோவிஶேஷமுடையவளான பிராட்டியினுடைய ஸம்பந்தத்தையுமுடைய யோத்ருதாரோஷமுமற்றவனான எவனேனுமொருவனவன்திருத்தில் தோஷாநுஸந்தானம் பண்ணினாலப்போலே [ஶ்ரு] யோவஹாணம் விதயாதி ப்ரவர்த்த யோ வை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை என்கிறபடியே ஸத்ஸ்வரூபங்களான ப்ரஹ்ம ஸூத்ரங்களுபதேசப்ரஸாதயாதிகளை வழிகாட்டியாநின்றுகொண்டு நாம ஸமாஹாரமான வேதத்துக்கு வியாஸரூப ப்ரகாசமாய * ஸர்வஸாஸ்த்ர ஸர்வ க்ருத் ஸர்வஜ்ஞ ஸ்ரீநாராயணஸ்ஸ்வயம்—எனகிறபடியே நான்குவேதங்களோடு ஸம்பந்தமான நான்கு விஶாகங்களாலக்ஷணமான வஸ்துஸாஸ்த்ரத்துக்கு ஸ்வயம்ஸித்தாந்தமாய்க்கொண்டு வஸ்துவின் ப்ரயோஜநத்தாலே நிதானமுமாயிருக்கும் ஸம்யோகத்துடனே ஸ்ரீநிவாஸனுக்கும் ஸமாநமாம்படி நிரவத்யஸித்தஸூத்ரமாயான இப்படி ஸம்யவிஷயத்தில் இஷ்டஸ்வாயாரமாஸாத்ய தேஹ ஸம்பந்த விசேஷவிஷயகனான எவனேனுமொருவன் தன்னுடைய தாத்பர்யமாவமடியாக தோஷமுபண்ணத்தொடங்கினானாகில இப்படி ஸர்வ யோஜகமான திவ்யனுடைய தோஷமூலமாகப் பொறுக்கமாட்டாதவளாய்க்கொண்டு வ்யாஷ்டிநிஷ்டாநிரதிசயாநின்னையான தனனுடையாயதத்தாலே அவன் சொல்லும் தோஷாரோபவாக்யத்தை ஒருவர்செவியிலும்படாதபடி கடிஹமாகப்பணணும்படி தயாதேவிக்கிஷ்டமான இப்பிரபந்தத்தினுடைய ப்ரணயநத்துக்கு ப்ரஸாதமூலமான தயாப்ரவாஹம் உத்பவகாரணத்தாலே ஹேதுமாகையாலும் இப்படி ஸம்யாஸவிஶேஷாயதிக்ஷதயாப்ரஸாதவிஷயனவடியேனுக்கு க்ருஷிபண்ணுகை உண்ண விரகுடையவனுக்கு க்ருஷி விசேஷயினுடைய ஆவஶ்யகதை யில்லாதாப்போலே தயாப்ரஸாதவிஶேஷ்யதயாஸம்பாதநீயமான நிரவத்யப்ரபந்தம் யப்ரணேத்ருகமாகிற குணவிஶேஷத்தினுடைய ஸம்பாதநாவஶ்யகதையில்லாமையாலும் இப்ரபந்தம ஸதோஷமாகவுமாம தி

தோஷமாகவுமாம். இவைத்தை உகப்பாரும் உகவாதாருமாகிய அதிகாரிகளிருவரும் யதாஸம்பவம் ஸாக்ஷிகராகவுமாம் தாதஸ்ராகவுமாம் இவ்விஷயங்களை விசதீக்கையில் நமக்கோர் ஸாரமில்லையென்றதாயத்து. ஆகவிதசாலே (பா) யான்முகமாயந்தாதிமேலிட்ட திவிதநேருபொருளை என்கிறகட்டளையிலே வீணாவிசேஷஸாதீயனாய்க்கொண்டு ஆர்ஷஸூத்ரனைவடியேனை யிடையிட்டுத்தன்னுடைய ப்ராணவத்ஸம்ஸர்க்கமான ஸம்பந்தவிசேஷத்தை ஸ்ரீமந்நாராயணஸம்பந்தவிசேஷவிஸ்தாரமாக ஸம்வதிப்பிக்கவல்லியாஷமுடையவனாயிருக்கும ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனான ஸ்ரீநிவாஸனுமேலே ஸம்பந்தமாய்க்கொண்டு அவனதனுமேலே ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தமான ஸ்ரீவைகுண்டநாதஸ்ரோத்ரம்போலே அவனுக்க க்ருதஜ்ஞமான இப்ப்ரபந்தத்தினுடைய நிர்தோஷதையில்ஸ்ரீநிவாஸப்ரவர்த்தகஸாரசாரத்தில் காட்டில் வேறுபட்ட ப்ரமாணாந்தரம் தேடவேண்டாமையாலுமிப்படிஸ்ரீநிவாஸப்ரவர்த்தகமாகிற ஸஹகாரணாந்தரவைலக்ஷணமான ஸம்ப்ரதாயத்தாலே நிர்தோஷநிர்தோஷதாகமான இப்ப்ரபந்தத்தில் நிரவத்யபத்யுள்ளவரை யதாவஸ்திதஜ்ஞானமுடையரான ஸாக்ஷிகராகவும் ஸாவத்யபத்யுள்ளவரை விபரீதஜ்ஞானஹேதுகதநேரமாணஹிவ்ருத்தராகவும கொள்கையில் நிரூபகதோஷியில் விப்ரதிபத்தியில்லாமையாலும இப்ப்ரபந்தத்தினுடைய நிரவத்யபத்யலக்ஷணஸாமர்த்யநிஷ்டவபத்யக்ஷேப்புவலக்ஷமாக ஸ்ருதிரியதநவத்யாதிசோதகவஸ்து ஸாத்ய—என்று கீழேசொன்னதற்கு பாயப்ரஸம்பந்தமுமில்லையென்று பாரதாதபர்யம் ஸித்தமாயத்து.

வி—ணம்— இங்கு தருஷகஜனங்களாலே சொல்லப்படும் தோஷங்களை அஸூயாபாமபண்ணுகின்றுகொண்டு தயேஷதசகரூபமான சபலமேதநதாலே தமமுடைய ப்ரபந்தத்துக்குள்ள ஸவதோதத்வத்தையை ஸ்வாமிகக நினைதத விமா பு திவாதருஷிசக ப்ரகாரத்தாலே ப்ரமாணஸாராநுவ்ருத்திகாரணஸ்வதோஷாகாரமாகவே தம்முடைய ப்ரபந்தத்தை யம்கரிக்கவேண்டியவராயிருக்க அப்ப்ரகாரத்தைத தவிரநது இய:காரம்பிதமாணவத்ருதி என்று தமமுடைய பத்யங்களை ப்ராமாண்யஹேதுதோஷவிசிஷ்டங்களாகவரு

ரிச்செய்கைக்கு நிதாநமுண்டோவென்னில் நிரவத்ய ப்ரபந்த
ப்ரணயநத்தாலே இவர்க்குண்டாகுமோரதிசயத்தைப் பொறுக்க
மாட்டாமையாலே இப்ப்ரபந்தத்திலுடைய உத்கர்ஷத்தில் ப்ர
வ்ருத்தியாநிற்குமோ ராகஸாரஸ்யத்தாலும் ஸ்ரீதேவநாயகவிஷயமான
இப்ப்ரபந்தத்துக்குள்ள விஷயவைலக்ஷண்யத்தை இல்லை செய்ய
வஹிப்ராயமுள்ளனல்லாமையாலே எதிரியினுடைய வஹிப்ராய
த்தாலும விசிஷ்டவிஷயகமான ப்ரபந்தமாணத்திலோர்வி
ப்ரதிபத்தியில்லையென்று திருவுள்ளங்கொண்டு தம்முடைய வ
த்ருங்களை மாணிக்ய தோஷவிசிஷ்டங்களாகவருளிச் செய்தார். ந
னூலும் ஸம்வேதத்தாலே ப்ரபந்தத்தினுடைய ஸூக்ஷ்மத்வத்தா
ஸ்வபாவமான ஆத்மாவாகத்தில் ஸூக்ஷ்மத்வாவிஷ்கா
ர ப்ரதிபாதிதமான தோஷவத்தை ஸம்பந்தமாக
வாதமாகையாலே இப்படிப்பட்ட ஸமஸ்தவாதப்ரஸக்தியில்
லாத மாணாம்ஸத்தை ரிக்தவிக்ஞை யஸாமர்த்யமென்றே வென்னி
ல் இதற்குத்தரம் இப்ப்ரபந்தம் தோஷகாஸமாயிருக்குமாகில்
ஸாதரக்களுக்கு உபசாரணீயமாம். தோஷஸம்ஹிதமாணா
ஸம்யுக்தமாயிருக்குமாகில் அவர்களுக்கு நிரஸ்தவஸ்துமாய
க்கொண்டு ஸத்யாஜ்ஞாரணீயமாம். அங்கனன்றிக்கே நிஜதர்மா
த்யயத்தாலே பஹுதர தோஷஸங்கீர்ணமுள்ள மாணமுள்ளதாயி
ருக்கும் இப்ப்ரபந்தமவிஷய வைலக்ஷண்யமாகிற மாணாம்ஸமுடையா
தஸாரக்களுடைய சித்தாகர்ஷகமாயக்கொண்டு பரிஸமாப்தோத்து
காலத்தில் அடியேனுடைய ஸம்பந்தத்தாலுண்டு பண்ணப்பட்ட
தோஷபாஹுள்யமுடையதாக அந்த ஸாரக்களுக்கு ஸத்யஜ்ஞான
ஸ்தீயமாமபடி சித்தாகர்ஷகமாயிராநின்றது. என்றிப்படி வி
ஷயவைலக்ஷண்ய ப்ரஸக்தியின்றிக்கே கேவலதோஷாகரமான ப்ர
பந்தத்திலகாட்டில் அதிசயிதமாக மாணஸங்கீர்ணதோஷபஹு
ளமான தம்முடைய ப்ரபந்தத்துக்குள்ள ஸாரசித்தாகர்ஷக
த்வமும் விஷயவைலக்ஷண்யத்தாலேயென்று ஸ்வோக்திவைசித்ரயத்தை வெளியிடுகை
ஸம்வேதத்தாலே ப்ரதிபாதிதமான தோஷாந்தரங்களும் உண்டு
ஙிகங்களாக தியக்ஸம்ஸரத்யாலோசனத்தாலே மாணாம்ஸத்தையுங்
கூட்டிக்கொண்டு தோஷாம்ஸத்தை பரிஹரித்தாராகையாலே ஸ

ஸாம்யமுமில்லை. இத்தாலே இப்ப்ரபந்தத்திலுள்ள குணாம்ச
ம் இவைத்திலுள்ள தோஷாம்சத்தோடே ஸம்ப்ரதாயமாய்க்கொண்டு
தோஷாம்சந்தானுண்டுபண்ணப்படும் ப்ரபந்தத்திலுண்டாய ஜ்ஞா
நாஸ்தீயதைக்கோரதிசயத்தை யுண்டாக்குகிறதையடியாக
தோஷகதைக்யில் ப்ரயோஜனமாயிராதின்று தோன்றுவிசா
லமிதத்தாய்த்தது. அன்னியுக்கு இங்குமோ குணாவஸ்துவஸ்துக்களை கு
ணாவஸ்துவைபாயகாரணங்களாகக்கொண்டு தத்வஸ்த்ராதி தியக்க
ரம்வர்த்தகுணாவஸ்துஸம்பாதிஸஹிதம் என்றும் கழிக்கவேண்டும் பண்ணா
லாம். அப்போது அவரவர்கள் தந்தாமுடைய வஸ்து யாதொ
ருவமாக திதேர்ஷகுணவத்துக்களென்று. தோஷாகாரங்களெ
ன்றும் பலபடியாகப் போம்படி காணும்படி. வஸ்துக்களானவை
ஸ்வதவஸ்ஸவிருஜ்யதைபாயக நாநாரூபங்களோடு கூடினவை
களாக ஆகக்கடவன. இப்படி ஒருவர் சொல்லும் குணதோஷா
ந்திகளாலே ஒருவரோருக்ஷக்திகதக்ஷி ப்ரஸாதமில்லாதபடி உபயே
ஷத்ஸாகாரமே இவைகளுடைய ஸவாதாரணியதைக்கத்துப்பா
ர்த்தபோது ஸாவமஸிக்கும் இப்ப்ரபந்தத்திலுள்ள குணதே
ரமும் விஸ்ணுமான தோஷாரியில் உருவப்ரகாதியில் தாபோ
லே கிரொஹிதமாய்க்கொண்டு குணகேந பிரித்து வ்யவஹரிக்க
யோக்யமல்லாதபடியிருக்கிறதென்று ஸம்ஜிப்பிக்கைக்காக குண
தோஷவதி என்றருளிச்செய்யாமல் தியஉத்யாதியாக வருளிச்செ
ய்தார். ப்ரபந்தயோஸ்யம் க்ஷீணகுணதோஷோஸ்ஸ என்றுல
ப்ரபந்தத்திலுள்ள சில வஸ்துக்கள் குணமுள்ளவையென்றும் சி
ல வஸ்துக்கள் தோஷமுள்ளவையென்றும் பிரித்துத் தோன்றுமே
என்று நினைத்து ப்ரதிவஸ்தும் தோஷவத்த்வம் தோற்றும்படி வஸ்த்ராதி
என்றார். இத்தாலே தோஷவ்யதிகரணகுணஸாமியான ஸ்தோக
மொன்றுமகிலுடையாமையாலே இப்ப்ரபந்தத்திலே கதேசத்துக்கும்
யோகத்ருஷ்டியாலே ஸாத்ருஸ்யம் சொல்லவிரகில்லையெ
ன்று ஸாவமாகும். ஸ்ரீகவிவாஸாயிஷிதரான தமமாலே ஸவிக்கப்
பட்ட வஸ்துக்களுக்கு வஸ்தோ தோஷவத்த்வ ஸம்ஸாவிதமன்றுகி
லும் ஸாக்ஷித்வேதஜந்ந: எங்கிற ந்யாயத்தாலே எதிர் சொல்லு
ம தோஷதர்ஸத்த ஸத்வமும் பண்ணுகின்றுகொண்டு உபாதே

த்தாலே ஸம்பாவிதமான ப்ரபந்தத்தினுடைய ஸர்வாதிகாரத்வ
மென்னும் ஸ்தாபிக்கிறேனென்கிற திருவுள்ளத்தாலே ஸ்ரீநிவாஸா
பிஷ்டமாகிற தமக்குள்ள பெருமை தோற்றத் தம் திறத்தில் ந:
என்று பஹுவசநாநுஸந்தானம் பண்ணியருளினார். ஸர்வாதி
காரியென்னுடைய ப்ரபந்தத்துக்கு நிதர்சநமான தம்ப
க்கலுள்ள வைசம்யத்தை யெண்ணாமல் லோகத்திலுள்ளகவிகளோ
பாதி தம்மையுமொரு கவியாக நினைத்து இப்படிப்பட்ட நிகஷ்டர்
ஸாமாந்யாதம் ப்ரகடிதமாம்படி தம்முடனவர்களையும் கூட்டிக
கொண்டு ந: என்று பஹுவசநப்ரயோகம் பண்ணியருளினாரெ
ன்றும் விவரிப்பர்கள். இப்பக்ஷத்தில் லௌகிககவிகளுடைய ப்ர
பந்தங்கள் யதாஸம்பவம் தோஷகாலுஷ்யங்களாயும் குணஸங்கீர்ண
தோஷங்களாயும் குணாதிகங்களாயுமிருக்குமாப்போலே அவர்
களிலொருவனை அடியேனாலே ரசிக்கப்பட்ட ப்ரபந்தமும்
ப்ரஸீதர்க்களுடைய உத்ஸாஹார்ஹமாக தோஷகாலுஷ்யமா
யாவது குணஸங்கீர்ணதோஷமாயாவது இருக்கக் குறையில்லை
யென்று பாவமாகும். இந்த வ்யாஜ்யார்த்தமாக குணலேசத்
தைக்காவ்யலக்ஷணவியாயகக்ரந்தங்களில் சொல்லப்பட்ட காவ்யகுண
மாகவும்விவக்ஷிக்கலாம். அப்போது லௌகிகக்ருதிகளில் ஸம்
பாவிதமானபடியே தம்முடைய க்ருதியிலும் வைலக்ஷண்யமிகுத்
ததாலே சில காவ்யகுணவிசேஷங்கள் ஸம்பவிக்கலாமென்று நி
னைத்து ப்ரஹ்ம்மாஸ்த்ரமாக வருளிச்செய்தாரென்று கொள்ளவேணு
ம். இப்பக்ஷத்தில் இப்ரபந்தத்தில் சில குணவிசேஷங்கள்
தைவவசத்தாலே ஸம்பாவிதங்களானாலும் அகுணங்கள் தோஷ
ஸம்பந்தமடியாக விஷமிச்ரபயம்போலே அநாதரணீயகக்ஷ்யயில்
சேரக்கடவனவாயிருக்கின்றனவென்று பாவமாகும். இப்படி ஸ்வ
ப்ரபந்தத்துக்குள்ள நிஸ்ஸாரம்பநிதகுணாவதத்வத்தை ஸம்ரிக்ஷித்
து இவ்வாரம் ப்ரதிபந்தகமாகாதபடி இதினுடைய ஸர்வாதிகா
ரத்வத்துக்குடலான வாக்யவிசேஷத்தைக் காட்டுகிறார் கவே
த்யாதியாலே. நிஸர்க்கத்தை த்ருஷ்டிதோஹமென்று விசேஷிப்பிக்கை
யாலே நிஸர்கஸாரத்தாலே கர்த்தவ்யமான தோஷப்ரவணப்ர
திபந்தத்தினுடைய தெய்வகாரிகத்வம் ஸித்திக்கும். த்ருஷ்டிதோஹவ

த்தை ஸாக்ஷாத்விஶேஷணமாகவும் கொள்ளலாம். அப்போது ஸ
க்ஷாரணதயா திருமலையினுடைய ஸந்ததப்ரவாஹமும் ஸித்திக்கும்.
கோலாஹலபதாயமாநிதஸ்வாயம்போயகமான உத்துங்கதரங்கத்தைப்
தாருணாஸம்பந்தமுண்டாகாதபடி உத்தமம் என்று வ்ருக்ஷமாக
ப்ரயோகிப்பதே உசிதமாகையாலே ஸக்ஷம்யம் ஸாஸமன்று.
ப்ரபந்தார்த்தமான இஶ்லோகத்தில ஶ்லோகலெவ்யான தயையை
நிவ்ருத்தம்வசிஷ்டைஸேவ்யதைகள் விஶேஷிதமாகையாலே இப்ப்ரபந்தம் மு
முக்ஷ ஸ்ரீஸ்ரீநிவாஸார்த்தகவ்ருத்திபய ஸம்பந்தியாவிஷயமத்தனே போ
க்கி கேவலஸ்ரீநிவாஸதயாவிஷயமன்றென்று வ்யஞ்ஜிதம். கோஷ
ஸ்ராவிதம் என்கிறவிடத்தில் கோஷபதம் கோஷஸ்வாபோதகஸ்வபாவம்.
காவ்யகோஷஸ்ராவிதம் என்கிறவிடத்தில் காவ்யஸ்ரோதார: கோஷஸ்ரா
விதம் என்றும் விவரிப்பார்கள். அப்போது சில ஸ்வாமிகள் சொல்
லும் கோஷவாக்யத்தை எவன் செவியில் படப்பொறுக்கிறது. ஒ
ருவன் செவியிலும் படப்பொறுக்கிறதில்லையென்று பாவமாகும்.
ஸம்ஸ்ரித்ககரணே என்கிறஶ்லோகத்தில் வாரியாபாரவிஶேஷங்களாலே
தன்னை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறதும் வ்ருக்ஷமிரிகடகங்களில வாஸத்தைய
டையக்கடவேனென்று ப்ரார்த்திக்கிற ஸ்தவத்தாலே வ்ருக்ஷமிரிகடக
ங்களிலுள்ள வாரியாபாரவிஶேஷங்களுக்கு தயையோடுண்டாயிரு
க்கும் விஶேஷஸம்பந்த ஸ்ரீநிவாஸாதிமங்களஸாயாரண்யத்தை வ்யஞ்ஜிப்
பித்தார். காஶித்ரவிதியான இஶ்லோகத்தில் அந்த மங்களஸாயாரண்ய
மடியாகவே திருமலையிலுள்ள அரிவிகளை ஸ்ரீநிவாஸதயாரஸத்தி
னுடைய ப்ரவாஹவிஶேஷங்களாகவும் அவைகளுடைய ஸாக்ஷா
ஸ்வத்தை ஶஹத்ரயமங்களாதிகளடியாக க்ஷீராமாகெஸநாயவ்ருஷி
தமான தயாப்ரவாஹத்துக்குண்டான கல்லோலகோலாஹலத்தினு
டைய ராவாதிரமாகவும் பாவித்து இப்படி தயாப்ரவாஹத்தி
னுடைய திஸம்பந்தநாவஸ்தாநத்துக்கும் கல்லோலகோலாஹலத்
தினுடைய ஸாக்ஷாத்நாவஸ்தானத்துக்கும் ஸ்வப்ரபந்தவிஷயமா
க சிலவர் சொல்லும் தமுஷணவாக்யங்களுடைய ப்ரவணப்ர தி
ரோயத்தை ஸமமாக கல்பித்தார். இங்கு திஸம்ஸாருவைதாஷ்ட
த்ரிதயாய ஸாக்ஷார: காவ்யகோஷஸ்ராவிதஸ்ரோத்ரி என்கிறவிவ்
வளவாலே ஸ்வப்ரபந்தமோக்ஷ கோஷேஷ்டாவதஸ்வப்ரமாணாஸ

ஸாரூப்யமான ந்யாயமார்க்கவிசேஷமாகிற விவக்ஷிதார்த்தத்துடைய வைசய ஸாமாந்யமாயிருந்தும் இப்ப்ரகாரத்தையுபேக்ஷித்து நி [illegible] பண்ணுகையாலே [illegible] ந்யாயப்ரவாஹத்தில் [illegible] டாம்படி முந்தற [illegible] இப்படி [illegible] ந்யாயப்ரவாஹத்தில் [illegible] இரண்டுப்ரஸங்கள [illegible] ண்டாயிருக்கின்றனவென்று தோற்றுகிறது. [illegible] என்கிற ச்லோகத்தில [illegible] ஸ்ரீ [illegible] னுடைய [illegible] த்துடைய இருபத்தெட்டாவது அத்யாயத்தில [illegible] மான [illegible] த்திலவதீர்ணரான தம் பக்கலுள்ள [illegible] களுடைய [illegible] போலே [illegible] தாலே ஏககாலத்திலும் தன்னுடையே பெருங்காதற்குமாரிகளை [illegible] தாலே [illegible] மாக ந்யாயதேவியாலே [illegible] ஙகளாகவும் [illegible] யாக அவ்வரிவிசளிலுண்டாகும் [illegible] த்தை [illegible] யாலே [illegible] மாகவும் நினைத்து [illegible] யாக வருளிச்செய்தார். இத்தாலே இப்படி [illegible] க்கலாம்படி [illegible] னுடைய [illegible] நம்மாலே [illegible] மாய்க்கொண்டு [illegible] மான இப்ப்ரபந்தத்தில் [illegible] பண்ணுமவர் [illegible] மான [illegible] த்தில் [illegible] யைப் பண்ணும் [illegible] போலே [illegible] த்தையொழிய [illegible] மான இப்ப்ரபந்தத்துக்கு அவர்களுடைய [illegible]

க்ஷாஹதத்தாலே ஒருவர்தோர் கோளையிலலேயென்று ஸமீசமாய்த்து. இவ்வர்த்தம் * ஸங்கர்ஷணகாண்டஸ்யாதேஶ காலஸ்யாஸ்தேஷ்ட நிஜாம்ஶகே । ஸிம்ஹவ்ருத்திஹீநாநீகேந நஶ்ருத: பரிதப்யதே । என்று ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தின் முடியில் இவர்தம்மாலே காட்டப்பட்டது. இவர் செய்தருளும் ப்ரபந்தங்களுக்குள்ளே ஸமவதேசப்ரவ ஸித்தமாம் அதடியாக அவைகளுடைய ஸூக்திகளிலே இவர்தாம ஸங்க்ரஹச்லோகங்களாற்றிருக்கும்படியும் [பா] வெள்ளைப்பரிமுகர்தேசிகராய விரகாலடியோமுள்ளத்தெழுந்தியதோ இப்பிலிட டனம யாம்தாக்கென் கொள்ளத்துணியிலுங்கோதெனறிகழிலு ஙகூர்மதியிரொளத்தனை புகவாதிகழாதென்னெழின் மதியே. என்று அவ்விடந்தன்னிலேயே ப்ரகாசிதம். அவ்வம்ஶங்களை இங்கநுஸந்திப்பது.   ॥அ॥

உபரிதநாஷ்டோத்தரகீஸங்க்ரஹ: ।

ஸ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ ।
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ॥
ஶுகாஶநமநோஜ்ஞஶ்ரீ ஸிம்ஹாஸநஸமாஶ்ரய ।
தயாளுதக்ஷிணே நித்யம் ஸ்ரீஶ்ரீநிவாஸ ரக்ஷ ॥

மங்களம் ।

வாணீகாஸ்தவக்த்ராய அநந்தஸூரிதநூபுவே ।
தோதாரம்பாதநூஜாய தேஶிகாயாஸ்து மங்களம் ॥க॥

பாத்ரே ப்ரபாத்ரவித்வஜ்ஜநாக்ரணீர்யாயஶிதபாதயே ।
ப்ராஜ்ஞாய வரதாசார்யஸூக்திதாயாஸ்து மங்களம் ॥உ॥

ஸ்ரீரங்கேஶக்ருபாலப்த வேதாந்தாசார்யகீர்த்தயே ।
வேதாந்தஸம்ப்ரதாயாய நமோ வேதகுரவே மங்களம் ॥௩॥

யோ விஹாய பாதேயத்ரம் வித்யாவிஸ்ரக்தஜாதவேதா: ।
கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய தஸ்மை ஸஹஸ்தாய மங்களம் ॥௪॥

ஸ்ரீவேங்கடேஶகண்டாம்ஶம் ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரிபி: ।
ஜாநந்தி யம் பாவுகாஸ்தே தேஶிகாம்ஶாயாஸ்து மங்களம் ॥ரு॥

ये नाम हार्दस्य ... [illegible] ... ॥९६॥

श्रीरङ्ग ... [illegible] ... ॥९७॥

... [illegible] ... ॥९८॥

... [illegible] ... ॥९९॥

... [illegible] ... ॥१००॥

... [illegible] ... ॥१०१॥

विश्राणिता विविधा ... [illegible] ... ॥१०२॥

इति श्री ... [illegible] ...

... [illegible] ...

श्री दयाशतकव्याख्या

द्राविडव्याख्या

सम्पूर्णा ॥